

Cuprinsul revistelor din anul 1934

Revista nr. 1 - 1 ianuarie 1934 <u>SPERANȚA</u>	- PAG. 3
Revista nr. 2 - 15 ianuarie 1934 <u>„MĂ SATUR DE CHIPUL TĂU”</u>	- PAG. 31
Revista nr. 3 - 1 februarie 1934 <u>NĂDEJDE PENTRU UN COPAC</u>	- PAG. 63
Revista nr. 4 - 15 februarie 1934 <u>COPACUL NĂDEJDII</u>	- PAG. 89
Revista nr. 5 - 1 martie 1934 <u>NUMELE LUI - PARTEA I</u>	- PAG. 117
Revista nr. 6 - 15 martie 1934 <u>NUMELE LUI - PARTEA A II-A</u>	- PAG. 143
Revista nr. 7 - 1 aprilie 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA I</u>	- PAG. 171
Revista nr. 8 - 15 aprilie 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A II-A</u>	- PAG. 199
Revista nr. 9 - 1 mai 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A III-A</u>	- PAG. 227
Revista nr. 10 - 15 mai 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A IV-A</u>	- PAG. 253
Revista nr. 11 - 1 iunie 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A V-A</u>	- PAG. 281
Revista nr. 12 - 15 iunie 1934 <u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A VI-A</u>	- PAG. 307

Revista nr. 13 - 1 iulie 1934		
<u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A VII-A</u>		<u>- PAG. 337</u>
Revista nr. 14 - 15 iulie 1934		
<u>LEGĂMINTELE SALE - PARTEA A VIII-A</u>		<u>- PAG. 363</u>
Revista nr. 15 - 1 august 1934		
<u>BUNĂTĂȚILE SALE - PARTEA I</u>		<u>- PAG. 391</u>
Revista nr. 16 - 15 august 1934		
<u>BUNĂTĂȚILE SALE - PARTEA A II-A</u>		<u>- PAG. 417</u>
Revista nr. 17 - 1 septembrie 1934		
<u>SPIRITELE RELE - PARTEA I</u>		<u>- PAG. 445</u>
Revista nr. 18 - 15 septembrie 1934		
<u>SPIRITELE RELE - PARTEA A II-A</u>		<u>- PAG. 471</u>
Revista nr. 19 - 1 octombrie 1934		
<u>CUPTORUL DE TOPIT - PARTEA I</u>		<u>- PAG. 501</u>
Revista nr. 20 - 15 octombrie 1934		
<u>CUPTORUL DE TOPIT - PARTEA A II-A</u>		<u>- PAG. 527</u>
Revista nr. 21 - 1 noiembrie 1934		
<u>OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR - PARTEA I</u>		<u>- PAG. 553</u>
Revista nr. 22 - 15 noiembrie 1934		
<u>OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR - PARTEA A II-A</u>		<u>- PAG. 579</u>
Revista nr. 23 - 1 decembrie 1934		
<u>„GURA LEILOR” - PARTEA I</u>		<u>- PAG. 607</u>
Revista nr. 24 - 15 decembrie 1934		
<u>„GURA LEILOR” - PARTEA A II-A</u>		<u>- PAG. 633</u>

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

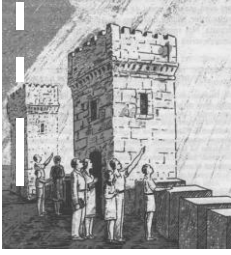
1 IANUARIE 1934

Nr. 1

Cuprins:

SPERANȚA	- Pag. 3
CREȘTEREA GUVERNULUI SĂU	- Pag. 16
UN AN CU ADEVĂRAT BINECUVÂNTAT	- Pag. 27

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Ianuarie 1934

Nr. 1

SPERANȚA

„În numele Lui vor spera națiunile.” —Matei 12:21, *Roth*.

IEHOVA a făcut pe profetul Său să rostească cuvintele textului arătat mai sus. Prin urmare, aceste cuvinte sunt ale lui Iehova prin care El își face de cunoscut planul, și „după ce a plănuțit, va duce și la împlinire.” Popoarele din națiunile de pe pământ trebuie să știe că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic. Iehova a avut grijă ca ei să cunoască lucrul acesta. Fiindcă Numele lui Iehova a fost defăimat, El a numit pe Cristos Isus, ca justificatorul Numelui Său mare și sfânt. Cei ce refuză să asculte și să se supună marelui Justificator al lui Dumnezeu, vor fi nimicți. Aceia însă care doresc să cunoască voința și numele lui Iehova vor învăța, și dacă îi dau ascultare, vor trăi în veci de veci.

² Chiar în anii înainte de aceasta, am accentuat cu hotărâre adevărurile scripturale că „oamenii vor ști că Iehova este Dumnezeu”, și că privilegiul de a pune mărturie despre acest mare adevăr s-a conferit martorilor lui Iehova; și că martorii din pricina aceasta sunt o țință deosebită a mâniei lui Satan. Martorii lui Iehova după ce au primit Numele Lui, pe care El li-l dă, au aflat că Numele Lui este turnul lor de scăpare, și ei aleargă în El și află siguranță. Ei nu sunt scutiți de persecuții, însă dacă vor rămânea credincioși numelui lui Iehova, vor fi mântuiți. Popoarele națiunilor din lume stau astăzi fără speranță în lume; prin urmare este potrivit textul pentru acest an: „În numele Lui vor spera națiunile”. Dacă martorii lui Iehova în cursul anului cugetă la textul acesta, vor învăța să prețuiască datoria și privilegiul lor de a transmite poporului astfel de adevăruri mari chiar și dacă vor trebui să îndure multe neajunsuri pentru aceasta. În felul acesta ei trebuie să umble pe urmele pașilor lui Cristos Isus, Capul și Domnul lor.

APĂRĂTOR

³ Deoarece Iehova este Creatorul tuturor lucrurilor bune, numele Lui trebuie să însemne tot ceea ce este bun, curat, sfânt, de iubit și neprihănit. Dacă El a hotărât să facă ceva, și dacă și-a dat cuvântul care exprimă această hotărâre a Sa, ar fi o nedreptate ca executarea acestui scop sau a acestei hotărâri să dovedească că Numele Lui nu reprezintă tot ce este bun sfânt, curat, drept și atotputernic. Experiența lui Iov arată chestiunea sau discuția adusă la iveală ca implicând numele lui Iehova și raportul dă de înțeles că numele Lui sfânt trebuie să fie pe

deplin justificat. Satan a declarat înaintea lui Iehova că dacă Iehova aduce necaz sau nenorocire asupra omului desăvârșit acel om va blestema pe Dumnezeu în față, aceasta însemnând în mod neapărat că în cursul vremurilor toți oamenii vor deveni dușmani ai lui Dumnezeu și se vor întoarce împotriva Lui, și prin aceasta vor dovedi că nici un om nu-și poate păstra neprihănirea față de Dumnezeu, dacă ar fi pus la o probă grea. Iehova a acceptat provocarea aceasta, și a lăsat să se facă proba. (Iov 2:4-6) Dacă Satan va putea dovedi în cele din urmă ca întemeiată provocarea lui lăudăroasă, atunci Numele lui Iehova ar rămânea ocărat pentru totdeauna. Dacă însă Satan nu va reuși în provocarea lui lăudăroasă, atunci numele lui Iehova va fi justificat pe deplin și pentru vecie. Nimicirea lui Satan este inevitabilă, și biruința va fi de partea Celui Prea Înalt.

⁴ Adam, primul om creat de Domnul Dumnezeu, era desăvârșit în organismul său dar nu și-a păstrat neprihănirea față de Creatorul său, fapt care a tins să dovedească chestiunea în favoarea lui Satan. Toți oamenii se coboară din Adam, și deci toți s-au născut în păcat și ca păcătoși și nu au putut sta înaintea lui Dumnezeu (Romani 5:12). După aceasta Iehova a făcut pe Logosul sau Cuvântul său un om, plin de îndurare și adevăr, și l-a făcut să locuiască pe pământ între oameni (Ioan 1:14). Adam și Isus au fost singurii doi oameni desăvârșiți care au trăit vreodată pe pământ. Isus a fost trimis pe pământ în Numele Tatălui Său, Iehova Dumnezeu, și aceasta trebuie să însemne că El a fost trimis ca Justificatorul numelui lui Iehova, adică, pentru a dovedi că provocarea făcută de Satan este falsă.

⁵ Isus a fost un om perfect, și chiar acest adevăr este negat deseori. „Dumnezeu a trimis pe Fiul său născut de femeie.” (Galateni 4:4) Faptul că omul Cristos Isus a fost desăvârșit trebuie să fie adevărat din mai multe motive scripturale. Isus a fost creatura directă a lui Iehova „și lucrarea Lui este perfectă”. (Deut. 32:4) El a fost trimis ca să fie Răscumpărătorul, Mântuitorul și Eliberatorul oamenilor păcătoși. (Matei 1:25; Ioan 3:16; 1 Timotei 2:5, 6) Prin urmare, El trebuia să aibă o valoare care a corespuns valorii omului Adam pe timpul când Adam era desăvârșit, și înainte de căderea lui în păcat. Ca Răscumpărătorul omenirii Isus a fost prefigurată de mielul de paști care a fost junghiat în Egipt, miel care a trebuit să fie fără cusur. (Ex. 12:5) Omul nu este răscumpărat printr-un lucru imperfect, „ci cu sângele scump al lui Cristos, Mielul fără cusur, și fără prihană.” (1Petru 1:19). Mântuitorul sau Eliberatorul omenirii nu putea să fie mai fără preț și mai neînsemnat decât un om desăvârșit, deoarece Dumnezeu urma să ceară numai viața unui om perfect. Isus a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, un om desăvârșit în toate privințele.”- Evrei 2 : 7.

FĂCUT DESĂVÂRȘIT

⁶ Dacă Isus a fost un om desăvârșit, atunci de ce este scris în Scriptură despre El că „a fost făcut desăvârșit prin suferință”? (Evrei 2:10; 5:9) Textul

acesta scriptural nu ar putea să dea de înțeles că El a fost făcut desăvârșit în organismul Său ca om din pricina suferinței, pentru că El era deja desăvârșit. Putea oare să însemne aceasta că El a fost făcut desăvârșit ca ființă spirituală? Nici aceasta nu ar putea să însemne, pentru că El este creatura lui Iehova, și ceea ce creează Iehova este desăvârșit, și suferințele nu l-au putut face mai desăvârșit. (Deut. 32:4). Sau înseamnă că a fost făcut desăvârșit în dezvoltarea caracterului? Nu; deoarece El în toate timpurile a fost un caracter desăvârșit. Înseamnă oare că prin suferințele Sale a fost făcut „perfect ca o creatură nouă?” Nu; deoarece El, ca creatură nouă, nu a fost niciodată imperfect, și de fapt nici nu putea fi.

⁷ Ce înseamnă deci textul scriptural, „măcar că era Fiul, a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit; și după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit autorul unei salvări veșnice pentru toți cei ce-L ascultă.” (Evrei 5:8.9) Iehova Dumnezeu a trimis pe Fiul său iubit pe pământ ca să justifice Numele Lui (a lui Iehova). Chestiunea sau disputa decisivă era: Putea un om desăvârșit să fie supus la tot felul de nenorociri și suferințe, și cu toate acestea să rămână neprihănit înaintea lui Dumnezeu? Satan a declarat că nici un om nu ar putea să facă aceasta. Cuvântul și Numele lui Dumnezeu au declarat tocmai contrariul. Pentru a demonstra valoarea numelui lui Iehova, omul desăvârșit Isus a trebuit să fie supus atacurilor și suferințelor pe care urma să le aducă Satan asupra Lui. Dacă El urma să iasă nevătămat și biruitor prin focul necazului, atunci aceasta urma să dovedească că Satan este un mincinos, și că Iehova are dreptate. Când Isus și-a început serviciul, Satan a fost acela care l-a ispitit, și prin aceasta a căutat să pună la cale sinuciderea lui Isus. Întrucât Satan nu a avut rezultat în aceasta, a făcut ca Isus să fie persecutat în toate modurile posibile. Isus, cu adevărat, „a fost asuprit, și chinuit”. Nu Dumnezeu a fost acela care a asuprit pe Fiul său mult iubit; totuși „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință.” - Isaia 53:7—10.

⁸ De ce a găsit Iehova cu cale să lase pe Fiul său să sufere în felul acesta? Dumnezeu a îngăduit ca Fiul său să fie astfel zdrobit și chinuit, deoarece aceasta a fost necesar pentru deciderea disputei ridicate prin provocarea lăudăroasă a lui Satan. Isus niciodată nu a fost neascultător față de Tatăl Său, însă El a trebuit să sufere pentru ca prin suferințe să învețe ascultarea și prin aceasta să dovedească că prin suferințe va fi ascultător. Așadar, în toate suferințele sale, Isus a învățat ascultarea și și-a păstrat cu tărie neprihănirea față de Iehova Dumnezeu. Ultima suferință a venit peste El când Isus a știut că trebuie să moară cu o moarte mișească a unui păcătos. Isus nu s-a temut de moarte, dar deoarece Numele Tatălui său a fost în discuție i-a fost frică că, murind ca păcătos, prin aceasta ar necinsti Numele Tatălui său, deoarece în aparență Satan ar triumfa! Din acest motiv a declarat în Ghetsimani: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la mine! Totuși făcă-se nu voia mea, ci a Ta.” (Luca 22:42) Apostolul se referă tot la acest timp de suferință când spune: „Care în zilele vieții sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, a fost ascultat în ceea ce s-a temut.” (Evrei 5:7) Dovada scripturală este concludentă că la timpul Său Iehova dădu lui Isus asigurarea, că moartea lui

ca păcătos nu va aduce ocară Numelui lui Iehova, ci că Iehova va folosit chiar chestiunea aceasta pentru justificarea Numelui său. „Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.” (Luca 22:43) După aceasta Isus n-a mai arătat frică deloc, și aceasta arată că El nu s-a temut de moarte, ci i-a fost teamă de triumful aparent al lui Satan.

⁹ Înțelesul textului citat mai sus că Isus „a fost făcut perfect prin suferință” este evident următorul: Ca Fiu al lui Dumnezeu, El a fost desăvârșit, însă ca Fiu ascultător întotdeauna de Tatăl Său el nu a suferit, și nici nu a fost nici un motiv ca să sufere. El a fost un om desăvârșit, și Iehova a dorit să demonstreze că un om desăvârșit poate să fie expus la orice suferințe, și totuși să-și păstreze neprihănirea față de Dumnezeu. Dacă se întâmplă aceasta va dovedi că Satan este un mincinos, și aceasta ar fi o justificare a Numelui lui Iehova. Isus, prin urmare, a trebuit să fie supus la toate suferințele, și în ciuda tuturor acestor suferințe, era ascultător față de Tatăl său; prin urmare „El a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit.” El a fost totdeauna ascultător, fie că a suferit, fie că nu; dar dacă n-ar fi suferit, atunci nu ar fi fost nici o dovadă, că va fi ascultător și în suferințe. Ascultarea Lui constantă prin cele mai îngrozitoare suferințe, a dovedit că provocarea lăudăroasă a lui Satan era absolut falsă, și prin urmare, a contribuit la justificarea numelui lui Iehova; Expresia „făcut desăvârșit”, ce se folosește în textul citat mai sus, se mai traduce și „a împlini, a-și atinge scopul, a realiza” și „a se împlini”. Rămânând neclintit în toată perioada suferinței Sale, Isus a împlinit și a decis chestiunea cu totul în favoarea Tatălui Său; și aceasta a făcut, în timp ce a ascultat de Părintele său în cele mai grele probe.

¹⁰ Ce scop a urmărit Iehova când a lăsat pe Fiul său iubit să se „facă desăvârșit prin suferință”? Răspunsul este ca să dovedească că Satan este un mincinos și că provocarea lui este neîntemeiată, și că Iehova Dumnezeu are dreptate și întotdeauna este drept; și că acela care în probe câștigă biruința asupra lui Satan, prin aceasta își va arăta capacitatea, de a răscumpăra pe oameni și pe toate creaturile ascultătoare să le readucă la Tatăl, și să fie folosit de Iehova pentru nimicirea lui Satan. Prin urmare apostolul spune: „Și după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce-L ascultă”. - Evrei 5:9.

¹¹ Era necesar ca Isus să fie din carne și sânge ca și celelalte creaturi omenești și, ca un om să îplinească condițiunile chestiunilor din discuție și să dovedească că El era în măsură să fie folosit de Iehova pentru nimicirea lui Satan și a întregii sale organizații nelegiuite. Pentru întărirea celor spuse aici este scris: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”— Evrei 2:14, V.A.R.

¹² Prin triumful Său în lupta aceasta, Isus devine Justificatorul Numelui lui Iehova, și executorul numit de Iehova ca să nimicească pe dușman. Învierea lui Isus a dovedit că El era credincios și devotat lui Iehova, și neprihănirea sa și-a păstrat-o ca om; pentru aceasta a câștigat, în calitate de om desăvârșit, o biruință

deplină și necondiționată și a justificat Numele Tatălui său. Aceasta dovedește că provocarea lăudăroasă a lui Satan a fost goală și neîntemeiată. Isus nu numai că devine Mântuitorul omenirii, ci devine și Justificatorul Numelui Tatălui său și conducătorul și stăpânul tuturor popoarelor, și toți câți trăiesc trebuie să-i fie supuși; și aceasta este o altă justificare a Numelui lui Iehova. Iehova poruncește, așadar, ca toate creaturile să îngenuncheze înaintea Numelui lui Cristos Isus. „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult, și I-a dat un nume care este mai pe sus de orice nume; pentru ca în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Cristos Isus este Domnul.” (Filipeni 2:9-11) Prin urmare, suferințele lui Isus nu au avut nimic de-a face cu aceea de a-L face desăvârșit ca om sau ca pe o creatură nouă divină, sau perfectă în dezvoltarea caracterului, ci prin suferințele sale a adus în toate privințele dovada deplină că un om desăvârșit, prin cele mai grele probe, poate să rămână credincios, ascultător și devotat cu totul lui Iehova Dumnezeu. Numai aceia care suferă în același fel, și care în același fel își dovedesc credințioșia față de Dumnezeu, vor avea privilegiul de a fi uniți cu Cristos Isus în Împărăția sa. (2Timotei 2:12). Faptul că suferințele lui Cristos și a urmașilor Săi credincioși este un privilegiu care le dă posibilitatea să aibă o parte la justificarea Numelui lui Iehova, este întărit și de următoarele texte: „Și, la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne o pildă, ca să căleți pe urmele Lui.” (1. Petru 2:21) „Căci vouă vi s-a dat harul în numele lui Cristos, ca nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El.” Filipeni 1:29, *Diag.*

NUMELE LUI

¹³ După ce Isus, prin credințioșia Sa chiar până la moartea cea mai rușinoasă, a decis disputa cea mare în favoarea Tatălui său, când a fost înviat din morți și înălțat la cer, El a fost gata să se apuce de nimicirea dușmanului, dacă aceasta ar fi fost voința Tatălui său. Aceasta a fost o parte a lucrului ce i-a fost încredințat. Aceasta este dovedit de cuvintele: „Iehova a zis Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi supt picioarele tale. Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Sale. zicând: Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi!” (Psalm 110:1,2 *A.R.V.*; Evrei 10:12,13) Isus a trebuit să aștepte până ce a sosit timpul stabilit al lui Iehova, pentru a nimici pe dușman și pe organizațiunea lui. În decursul acestei perioade de așteptare urmau să se întâmple două lucruri importante, și anume: 1) Iehova urma să îngăduie Diavolului să rămână și să-și continue ostenele, pentru a-și dovedi interesele în discuție și să se folosească de orice fel de înșelăciune, amăgire și asuprire îndeosebi cu ajutorul religiei false; 2) Iehova urma să aleagă o clasă dintre oamenii imperfecti, pentru a-i face una cu Cristos. Aceștia trebuie să-și dovedească neprihănirea înaintea lui Iehova și să devină tovarășii lui Isus în Sion, și trebuie să explice și să propovăduiască Numele lui Iehova peste întreg pământul, și în felul acesta a mai dovedi că Satan este un mincinos și înșelător. „Dar te-am

lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea mea, și pentru ca Numele meu să fie vestit în tot pământul.” –Exod 9:16. *Less.*

¹⁴ Iehova își pune numele Său asupra Fiului său iubit și poruncește ca întreaga creațiune să se închine înaintea Lui. Pentru ce a făcut aceasta? Numele lui Iehova este în discuție și acuma Fiul său iubit, care a fost numit la serviciul de Justificator și executor, poartă Numele Tatălui său. Iehova îl onorează mai mult decât pe ceilalți. Iehova pune Spiritul Său pe Fiul său iubit, și Tatăl și Fiul sunt una, adică, în armonie desăvârșită cu privire la împlinirea planului lui Iehova. Tatăl este Stăpânul, și Cristos Isus Fiul său este servul și, prin urmare, supus lui Iehova. „Iată servul meu pe care-l sprijin, alesul meu, în care-și găsește plăcerea sufletul meu. Am pus spiritul Meu peste El; El va vesti păgânilor (națiunilor) judecata.” (Isaia 42:1). „Cristos” înseamnă Unsul lui Iehova, și aceasta înseamnă că Iehova a însărcinat pe acest puternic, ca să execute hotărârile Sale și îndeosebi să justifice Numele Lui. Iehova spune despre Unsul său: „Eu sunt Iehova, acesta este Numele meu; și slava mea n-o voi da altuia, mici lauda mea idolilor.” (Isaia 42:8, *A.R.V.*). Nici o creatură în afară de Unsul lui Iehova, nu va avea niciodată cinstea să poarte Numele Lui. Chipurile cioplite sau organizațiile care fac paradă în Numele lui Dumnezeu și a lui Cristos, nu pot să aibă parte la cinstea aceasta. Aceia care au parte de așa cinste trebuie să-și dovedească neprihănirea față de Iehova, și cinstea aceasta este mărginită numai asupra lui Cristos Isus și asupra membrilor trupului Său.

ALȚII

¹⁵ În cursul timpului de așteptare de mai mult de 1800 de ani Iehova a scos afară dintre oameni pe aceia care au demonstrat dorința de a fi urmașii Domnului Isus Cristos. În această perioadă de timp milioane de persoane au declarat a fi urmașii lui Cristos Isus, dar Diavolul pe cei mai mulți dintre aceștia i-a orbit prin diferitele și deosebitele sale metode de amăgire. Cei mai mulți dintre acești declarați au înțeles ca Iehova încearcă să-i ducă în cer, pentru ca Diavolul să nu ducă în iad întreg neamul omenesc. O astfel de concluzie nu este nicidecum în armonie cu planul lui Iehova. Mulți oameni au auzit și au primit adevărul în ultimii ani, dar numai un număr foarte restrâns a fost ales. Satan a abătut milioane din cei ce mărturiseau că sunt urmașii lui Cristos Isus de la Dumnezeu și Dumnezeu niciodată nu a încercat, să-l împiedice în aceasta. Cei ce se închină înaintea lui Dumnezeu, trebuie să facă aceasta cu sinceritate, spirit, și adevăr.

¹⁶ În timpul acesta de așteptare Dumnezeu a ales din națiuni un popor pentru Numele său. (Fapte 15:14). Poporul acesta care a fost ales de Iehova și aprobat de Iehova trebuie să poarte Numele Lui. Întrucât Iehova cinstea aceasta nu o dă altuia afară de unsul Său, rezultă că toți aceia care au fost aleși în felul acesta trebuie să-L urmeze pe Domnul Isus nu numai un scurt timp, ci până la sfârșit; ei mai trebuie să-și dovedească neprihănirea, trebuie să devină membrii ai organizației lui Dumnezeu, al cărei cap este unsul Cristos Isus, și trebuie să depună mărturie pentru Numele lui Iehova cu credincioșie până la sfârșit. A ridica în cer

bărbați și femei nu ar contribui cu nimic la cinstea Numelui lui Iehova; însă a alege 144.000 din omenirea căzută care își vor dovedi până la moarte credințioșia și devotamentul lor neșămutat față de Iehova, este o justificare a Numelui Său, pentru că aceasta furnizează o dovadă că provocarea lăudăroasă a lui Satan este nelegiuită și răutăcioasă. Servul uns al Celui prea înalt constă din Cristos Isus și cei 144.000, cari sunt adăugați lui Cristos Isus ca tovarăși. Toți aceștia, prin suferințe, trebuie să învețe ascultarea și să-și dovedească credințioșia față de Dumnezeu. Ei toți trebuie să fie aduși la unitate și făcuți una în Cristos Isus, după cum și Dumnezeu și Cristos Isus sunt una (Ioan 17:21). Oastea celor 144.000 trebuie să fie adusă la o unitate absolută și să participe la justificarea numelui lui Iehova. (Efes. 4:11-14) O astfel de unitate înseamnă o activitate perfectă și armonioasă ca membrii ai organizației lui Dumnezeu spre justificarea Numelui său. Unitatea aceasta se realizează când Cristos Isus vine la Templu, când rezidește Sionul și când pune organizația întreagă în activitate armonioasă sub supravegherea sa nemijlocită sau directă. Timpul de așteptare amintit în psalm s-a sfârșit în anul 1914, și atunci a trimis pe Fiul său iubit, să domnească, și El vine la Templul Său și adună laolaltă pe cei aprobați, pentru că timpul pentru justificarea Numelui mare a lui Iehova a sosit. - Psalmul 110:2.

NĂȚIUNILE

¹⁷ Cuvântul „națiuni” din textul anual înseamnă toate popoarele de pe pământ. (Matei 12:21) Multe milioane dintre acestea mărturisesc că ar fi urmașii lui Cristos Isus, și totuși cei mai mulți dintre ei sunt fără speranța pentru că nu cunosc planul lui Iehova. După ce un sistem religios timp de mai multe secole a funcționat sub numele „creștinism organizat”, popoarele „creștinătății” nu au nici o speranță. S-au formulat multe și diferite planuri viclene de oameni și organizații omenești au fost puse înaintea oamenilor, planuri care au promis oamenilor ușurare și binecuvântări. Oamenii au avut teamă de conducătorii lor puternici și s-au încrezut în ei, și din pricina aceasta au căzut în cursa dușmanului. Ei nu și-au pus încrederea în Dumnezeu și Cuvântul său. „Frica de oameni aduce o cursă; dar cel ce se încrede în Domnul va fi sigur.” (Prov. 29:25). Domnitorii egoiști au făcut planuri viclene și le-au promulgat, și domnitorul nevăzut, Satan Diavolul, a amăgit oamenii din lume și, prin urmare, a dus lumea întreagă în cursa sa. Națiunile pământului se află, prin urmare, sub domnia nelegiuitului Satan (1 Ioan 5:19) Numai aceia care se încred în Domnul și Îl servesc cu credințioșie au scăpat de cursa celui nelegiuit. (Psalmul 119:110: 2 Timotei 2:26) Prin diferitele sale sisteme lumești, Satan a orbit pe oameni față de adevărul planului lui Dumnezeu. În vremurile trecute popoarele și-au pus încrederea în planurile iscodite de oameni, dar toate aceste scheme omenești au eșuat, și oamenii sunt triști și nenorociți. (Prov. 13:12). Cel ce nu are cunoștință despre Dumnezeu și Împărăția sa, nu poate să aibă o speranță adevărată. Singura speranță pentru națiunile pământului este Numele lui Iehova și a Cristosului Său, deoarece Împărăția de sub Cristos este aceea care justifică Numele lui Iehova și va aduce eliberare oamenilor.

¹⁸ „*Turnul de Veghere*” a afirmat că preoțimea „creștinismului organizat” nu servește lui Iehova Dumnezeu, ci Diavolului. Această afirmație a fost combătută cu înverșunare, întrucât s-a afirmat că există predicatori sinceri, care vestesc Evanghelia potrivit credinței lor. Răspunsul la aceasta este că sinceritate în credință nu este de ajuns ca să facă pe cineva un serv al lui Iehova. Să admitem că există oameni sinceri în slujba așa-numitului „creștinism organizat”. Însă trebuie să se recunoască de aceia care apără pe astfel de preoți, că aceștia predică niște învățături care au un caracter egoist. Chiar și aceia care predică că mântuirea omului vine prin Cristos Isus spun oamenilor că planul lui Dumnezeu este să salveze pe oameni și să-i ducă în cer, pentru ca să împiedece pe Diavol să cucerească pe toți oamenii. O astfel de concluzie nu numai că este greșită, ci este și din cale afară de egoistă și își găsește obârșia în aceea că oamenii sunt amăgiți de Diavol, și astfel acești predicatori, fie sinceri, fie nu, sunt servii aceluia pe care Îl servesc (Romani 6:16). Preoțimea „creștinismului organizat” nu spune niciodată oamenilor că numai un mic număr va fi dus în cer, și că cei mai mulți oameni care vor fi scăpați se vor împărtăși din binecuvântările restatornicirii Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Ei nu vorbesc niciodată oamenilor despre justificarea numelui lui Iehova prin Împăratul Său, Cristos Isus, și nici despre faptul că speranța lor se bazează pe credincioșie față de Dumnezeu și Împărăția sa. Ei nu vorbesc poporului despre lucrurile acestea, pentru că ei înșiși nu cred în acestea. Probabil că ei spun oamenilor cu toată sinceritatea că Dumnezeu trimite asupra lor mizerie și nenorocire deoarece sunt nepăsători față de obligațiile lor bisericești; însă învățătura aceasta nu numai că este o greșeală, ci este și o defăimare a Numelui sfânt al lui Dumnezeu, și servește Diavolului. Chiar dacă o greșeală se predică cu toată sinceritatea, totuși tinde să abată pe oameni de la Iehova Dumnezeu, și aceasta face din predicatorul unei astfel de greșeli un serv al Diavolului. Oamenii trebuie să cunoască adevărul, ca să aibă speranță.

CONDUCĂTORUL

¹⁹ Cea mai mare din toate chestiunile care trebuie stabilite este justificarea Numelui lui Iehova. Toate celelalte lucruri sunt secundare. Mântuirea neamului omenesc sau a unei părți a ei va fi o justificare a Numelui lui Iehova, și va dovedi că Iehova deține cea mai mare putere, însă mântuirea neamului omenesc nu este chestiunea cea mai importantă. Iehova ar putea nimici întreaga rasă și să facă una nouă, și dacă ar face aceasta, nu ar încălca nicidecum dreptatea. Pe de altă parte, dacă pune înaintea creaturilor sale adevărul, și acelora care ascultă de El de bunăvoie le dă viață vecinică, atunci aceasta este o justificare a Numelui lui Iehova, și are efecte binefăcătoare asupra creaturii care ascultă. Dacă nelegiuirii vor fi nimiciți și dacă aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu și I se supun vor primi viață, atunci aceasta dovedește că Iehova singur este Cel Prea înalt, și că El este demn de toată închinarea și ca să-i servească toți. Aceasta va decide pentru totdeauna chestiunea supremației, și atunci creația întreagă va cunoaște că numai cei ascultători vor primi viață vecinică de la Cel Prea înalt. În felul acesta Numele

Împăratului uns va fi glorificat, prin Numele căruia Iehova aduce justificarea și speranța vieții la creaturile ascultătoare.

²⁰ Iehova a făcut pe Cristos Isus servul sau unsoțul Său care să justifice numele Lui. El l-a numit pe Isus ca conducător al tuturor celor care vor primi viață. Prin urmare, este scris de profet: „Plecați-vă urechea, și veniți la Mine; ascultați, și sufletul vostru va trăi; ...Iată, L-am dat ca mărturie pentru popoare, ca conducător și comandant pentru oameni”. (Isa. 55:3, 4). Cei care urmează cu credincioșie și cu succes pe conducător trebuie să aibă credință și încredere în conducător și trebuie să asculte poruncile Lui. Ei trebuie să facă așa cum face conducătorul; și din moment ce Cristos Isus și-a păstrat neprihănirea față de Iehova Dumnezeu, alții care trăiesc trebuie să facă la fel. El conduce mai întâi pe cei care-i unește cu El în Împărăția Sa, și după aceea pe toți cei care primesc viață veșnică.

²¹ Iehova a trimis pe Fiul Său preaiubit pe pământ ca să mărturisească despre adevăr, și fiecare care-și păstrează integritatea față de Dumnezeu trebuie să asculte și să respecte adevărul așa cum este declarat de Cristos Isus. (Ioan 18:37). Iehova, cu și prin Cristos Isus, scoate dintre oameni un popor pentru numele Său. Acum, în calitate de mare justificator al numelui lui Iehova, Cristos Isus poruncește acestor scoși să „predice această evanghelie a Împărăției ca mărturie pentru națiuni” (Mat. 24:14). Aceasta înseamnă că ei trebuie să asculte această poruncă pentru a-și păstra integritatea față de Iehova.

A AVEA PARTE LA CINSTE

²² Deoarece Iehova a ales dintre națiuni un popor pentru Numele său și acum i-a adus în Sion și i-a zidit în organizația Sa, El revarsă peste ei ca membrii ai Cristosului, numele Său mare. Aceasta este cinstea sau slava ce nu se dă altora. „Atunci Neamurile [națiunile] vor vedea neprihănirea ta și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului.” (Isaia 62:2). După cum Cristos Isus este marele martor al lui Iehova, tot astfel toți aceia care sunt aduși în unitate cu El, și cărora li s-a dat Numele nou, trebuie să fie martori pentru Numele lui Dumnezeu și al lui Cristos; prin urmare Iehova le spune: „Voi sunteți martorii Mei..... că Eu sunt Dumnezeu” adică, Cel Prea Înalt, și în afară de care nu este altul. (Isaia 43:10-12. Iehova a încredințat lui Cristos Isus mărturia despre planul Său de a justifica Numele său; și toți aceia care au fost aduși în unitate cu Cristos au primit privilegiul și datoria să depună mărturie despre Numele acesta mare (Apocalipsa 12:17). Deci, Cristos Isus este marele Conducător și Martor pentru toți aceia cari sunt acum în Sion; și cei care doresc să rămână în Sion trebuie să fie martori pentru Numele lui Iehova și Împărăția Sa.

SUPREMAȚIE

²³ Chestiunea supremației trebuie să se rezolve acum pentru totdeauna, pentru că a sosit timpul stabilit de Iehova pentru rezolvarea ei. El a adunat Sionul și pe poporul Său ales l-a făcut o parte a Sionului și lor le spune: „Eu sunt Cel

dintâi și Cel de pe urmă; și afară de Mine nu este alt Dumnezeu.... Nu vă temeți ...și nu tremurați: căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu de demult lucrul acesta? Voi îmi sunteți martori?" (Isaia 44:6-8). Unșii lui Iehova, trebuie să aibă deplină încredere în El și să vestească Numele Lui fără frică. Se apropie timpul când Iehova va da ocazie oamenilor ca să decidă în cine să se încreadă și pe cine să-l servească. Deoarece pe Fiul său Cristos Isus, L-a făcut justificatorul Său, Iehova vorbește acuma în felul următor Servului și Martorului său mare: "Așa vorbește Iehova Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care dă suflare celor ce-l locuiesc, și spirit celor ce merg pe el: Eu, Iehova te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, te voi păzi și te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii lumina națiunilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întunec." (Isaia 42:5-7 A.R.V.) Textul acesta scriptural nu spune că Cristos Isus ar fi autorizat să aducă oamenii în cer, ci spune că El a primit însărcinarea ca să deschidă ochii orbilor și să-i informeze despre adevăr, pentru ca ei să aibă ocazie să aleagă cui să-i slujească. Cei ce cred în Numele Domnului Isus Cristos, a marelui Eliberator și Justificator al Numelui lui Iehova au motive să aibă speranță. Ei trebuie deci să asculte de Iehova, Cel Prea Înalt. Oricine își păstrează curățenia și credințioșia față de Dumnezeu, în așa grad, va dovedi că Satan este un mincinos, și astfel va avea o parte la justificarea Numelui lui Iehova.

²⁴ Când Isus a suferit multe dureri și astfel a continuat să dea ascultare Tatălui Său, a fost făcut justificatorul Numelui Tatălui său. Cu scopul de a-și executa planul Său mare, și anume, de a-și dovedi supremația Sa cea mare, Iehova a făcut pe Cristos Isus. „dreapta” Sa și „brațul său sfânt”. Deci, Iehova este acela, care câștigă biruința asupra dușmanilor Săi; însă El câștigă biruința aceasta prin Fiul Său iubit ca o unealtă, și face pe Fiul Său acest instrument sau justificator deoarece Fiul a fost ascultător prin suferințe. În armonie cu aceasta Iehova a făcut să se scrie prin profetul său: „Cântați Domnului o cântare nouă; căci El a făcut lucruri minunate. Dreapta și brațul Lui cel Sfânt I-au venit în ajutor. Domnul și-a arătat mântuirea, și-a descoperit neprihănirea înaintea națiunilor” (Ps. 98:1, 2). Iehova este acela care mântuiește pe cei ascultători și le dă viață veșnică și aceasta o face din pricina Numelui Său. Mântuirea lor este o justificare a Numelui Său, și justificarea aceasta are efect binefăcător asupra tuturor acelor cari își păstrează neprihănirea față de Iehova.

DORINȚĂ

²⁵ Toți oamenii cu o oarecare judecată doresc să trăiască și să locuiască în pace și să se bucure de lucrurile pe care le-a pregătit Iehova pentru ei. Nici o creatură omenească nu poate să prețuiască binecuvântările acestea dorite până când nu află de unde vin și ce trebuie să facă ca să ajungă în posesia lor. Iehova Dumnezeu a trimis pe Fiul său iubit pe pământ pentru ca omul să aibă credință în El, să trăiască și să nu piară. (Ioan 3:16). Aceasta înseamnă că dacă oamenii nu au

credință și cunoștință, atunci trebuie să piară. Viața omului desăvârșit Isus a câștigat prețul de răscumpărare pentru oameni; însă pentru ca omul să poată trage folos din aceasta trebuie să cunoască pe Iehova Dumnezeu și pe Isus Cristos și să se hotărăscă să dea ascultare legilor drepte ale Împărăției sale: „Unde nu este nici o viziune [cunoștință sau pricepere], poporul piere; car cel care păzește legea, este fericit”. (Prov. 29:18). Prin urmare este scris: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos pe care L-ai trimis Tu.” Iehova a găsit cu cale să se intereseze de oameni, pentru ca ei să învețe aceasta și El dă privilegiul și datoria martorilor Lui ca să vestească acum oamenilor că speranță lor este Împărăția.

²⁶ Criza a sosit când chestiunea importantă trebuie să se decidă cu desăvârșire. Satan, în năzuințele sale de a câștiga biruința, se folosește de toată forța ce-i stă la îndemână, dar este sigur că va pierde lupta. Satan ar nimici mai degrabă pe toți oamenii, decât să vadă că cineva ar servi pe Dumnezeu. Satan continuă să asuprească pe oameni și să le înmulțească poverile, și aceasta îi împinge la disperare. (Apocalipsa 12:12) Domnitorii, în eforturile lor de a scoate lumea din haos, continuă să pună poveri tot mai mari pe oameni. Nu există nimic în lumea aceasta în care oamenii și-ar putea pune speranța; prin urmare, națiunile sunt în disperare.

²⁷ Prevederea milostivă a lui Iehova pentru oamenii ascultători stă în contrast clar cu starea mizerabilă a lumii. El a făcut pe Cristos Isus Justificatorul său, și a pus numele lui Cristos mai presus de orice nume în afară de al Său; El invită pe oamenii să asculte pe Împăratul Lui cel mare și să învețe înțelesul mare al numelui său. Rămășița oastei alese care se află încă pe pământ este făcută ca să fie martorii lui Iehova; și lor li se poruncește ca să atragă atenția oamenilor bunăvoinței asupra Împărăției lui Iehova și asupra Împăratului cel mare. Numele lui Cristos reprezintă pe Împărăția lui Iehova care va justifica numele lui Iehova și „națiunile vor nădăjdi în Numele Lui”; nu exista nici un alt nume în care ele s-ar putea încrede și prin care ar putea fi mântuiți. (Fapte 4:12). Martorii lui Iehova trebuie să arate, așadar, oamenilor această unică și desăvârșită speranță.

²⁸ Se așteaptă oare ca martorii lui Iehova să depună mărturie pentru Numele lui Iehova și pentru Împărăție fără să fie persecutați și fără să trebuiască să sufere? Desigur nu! Diavolul a adus persecuții peste Isus, pentru a dovedi că are dreptate în cauza discuției și pentru a împiedeca pe Isus să depună mărturie despre Dumnezeu și Împărăția lui Dumnezeu. Isus a continuat până la sfârșit și în mari suferințe, ca să pună mărturie despre adevăr și să-și păstreze neprihănirea și astfel să arate că a fost credincios față de Dumnezeu. Cei ce sunt în legătură cu El, îndeosebi rămășița care este acum pe pământ, trebuie să rabde suferințe din partea lui Satan, deoarece ei vestesc mărturia lui Cristos Isus, marele Împărat. În același timp ei trebuie să-și păstreze neprihănirea învățând ascultarea cu și prin lucrurile pe care trebuie să le sufere. „În Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.” (Fapte 14:22). Totuși în strâmtorare există o adevărată bucurie când știm că neazul este adus asupra

noastră pentru că facem binele în ascultare de poruncile lui Dumnezeu și dacă continuăm cu credincioșie până la sfârșit ne vom păstra neprihănirea și în felul acesta vom avea parte la justificarea Numelui lui Iehova. Acesta este motivul pentru care Isus invită pe credincioșii Lui: ”Intră în bucuria Domnului tău”, adică, bucuria de a lua parte la justificarea Numelui Tatălui său. (Matei 25:21). Din același motiv a scris apostolul: „Îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.”(2 Corinteni 7:4). În vreme ce martorii lui Iehova continuă și vestesc cu curaj numele lui Iehova și a Împăratului și a Împărăției, trebuie să așteptăm că vor avea parte de suferință și persecuții. Cei ce intenționat persecută pe martorii lui Iehova și se luptă împotriva Împărăției lui Dumnezeu, ei înșiși se însemnează ca cei sortiți măcelului ce va avea loc în bătălia zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. Aceștia își îmbracă hainele prin care se fac cunoscuți. Dar oamenilor cu bună voință trebuie să li se spună că singura speranță constă în Numele Marelui Justificator al lui Iehova și că trebuie să se facă cunoscuți ca unii care stau de partea lui Iehova. La timpul său hotărât Iehova se va scula ca să lupte pentru poporul Său, și prin aceasta va justifica pe martorii Săi care și-au păstrat neprihănirea față de El, întrucât au vestit Numele Lui și Numele Împăratului său. - Zaharia 14:3.

²⁹ Mărturia ce se dă acum de martorii lui Iehova nu este cu scopul de a converti lumea. Lumea întreagă zace în cel rău, și toți aceștia umblă în întuneric, cu excepția oamenilor care au o dorință să scape de cel rău și caută să găsească scăpare în Împărăția Fiului credincios a lui Dumnezeu. Unora ca aceștia trebuie să li se spună acum adevărul pentru ca ei să poată avea nădejde în Numele Lui. Mărturia trebuie să se depună până când organizația lui Satan va fi „pustiită fără locuitori”. (Isaia 6:9-11) . De fapt noi trăim într-un timp mare și minunat. Este un timp de mare strâmtorare între națiunile și popoarele de pe pământ, o vreme de mare dușmănie față de adevărul și, pe de altă parte, un timp de mare bucurie pentru aceia care au privilegiul să poarte Numele lui Iehova și a Fiului său iubit și să vestească oamenilor care este unica speranță a lor. Cei ce sunt devotați cu credincioșie acum lui Iehova și Împărăției sale nu se vor lăsa descurajați de necazuri. Dacă martorii lui Iehova nu ar fi combătuți și persecutați, atunci într-adevăr ar trebui să fim în îndoială cu privire la înțelesul profeției .”Pentru că ai făcut din Domnul, care este refugiul meu, din Cel Prea Înalt, locuința ta, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale”. (Psalmul 91:9-11). „Ei se bucură neîncetat de Numele tău, și se vor fâli cu dreptatea Ta.”- Psalm 89:16

³⁰ Din Scriptură și din faptele perceptibile știm că avem dreptate, și dacă continuăm până la sfârșit, vom triumfa în Cristos și vom avea o parte în justificarea numelui lui Iehova.

REZUMAT

³¹ Dacă facem un rezumat, vedem că Numele lui Iehova, a Celui Prea Înalt, este implicat; că pentru curățirea Numelui său și pentru a arăta creaturii întregi că Satan este un mincinos, Iehova a trebuit să pună pe pământ un om desăvârșit, care și prin suferințele cele mai grele și mai dureroase va putea rămâne neîntrerupt devotat cu credincioșie; că Iehova a trimis pe Fiul său Isus pe pământ și a lăsat să fie supus suferințelor grele, pentru ca prin lucrurile pe care le-a suferit să poată dovedi că partea lui Iehova în discuție, este cea dreaptă, și că prin credincioșia Lui în astfel de suferințe și-ar putea demonstra capacitatea de a deveni Mântuitorul și răscumpărătorul omului, și să nimicească pe Satan, și să justifice Numele mare a lui Iehova. În exercitarea iubirii Sale și ca o dovadă suplimentară că Satan este un mincinos, Iehova Dumnezeu a ales din oamenii imperfecti o oaste de 144 000 de creaturi omenești, care toate trebuie să sufere cum a suferit și Cristos, și care în același fel trebuie să-și dovedească neprihănirea față de Dumnezeu; în timp ce fac aceasta, Iehova în îndurarea sa, le dă o parte cu Cristos Isus în justificarea Numelui său. Nimeni nu poate să câștige viața veșnică, decât prin Iehova; și oamenii trebuie să creadă în Numele lui Cristos Isus și de El să asculte, pentru ca să primească viață, pentru că aceasta este măsura pe care a luat-o Iehova. Popoarelor națiunilor de pe pământ trebuie să li se spună de unde trebuie să aștepte nădejde. Prin urmare, Dumnezeu poruncește martorilor Săi să spună oamenilor că ei trebuie să nădăjduiască în Numele lui Cristos Isus, a Justificatorului lui Iehova și a Mântuitorului lumii. Binecuvântat este privilegiul acelor care au o parte în a ține poruncile acestea ale lui Iehova și a atrage atenția oamenilor asupra Împăratului Împăraților.

Întrebări pentru studiu

1. Ce le lipsește acuma în cea mai mare măsură popoarelor națiunilor de pe pământ? Cum s-a îngrijit Iehova să le mulțumească necesitatea aceasta, și ce efect va avea această îngrijire asupra acelor cărora li se întinde?
2. Care este privilegiul mare pus înaintea martorilor lui Iehova acuma? Explică tratamentul pe care l-au primit, și tratamentul pe care-l pot încă aștepta.
3. Arată importanța împlinirii planului declarat a lui Iehova.
5. Explică de ce a trăit Logosul aici pe pământ ca un om?
- 6-9. Cum a învățat Isus ascultarea din lucrurile pe care le-a suferit? Ce înseamnă aceea că prin suferințe s-a făcut desăvârșit? Explică frica Lui în Ghetsimani și că îngerul l-a întărit.
10. Care a fost scopul lui Iehova în a face pe Isus să fie o creatură umana?
11. Pentru ce a lăsat Iehova ca Fiul său iubit să se facă desăvârșit prin suferințe?
12. Care este rezultatul acestui mare război (a) cu privire la Iehova; (b) cu privire la Isus?
13. De ce nu a trecut Isus, imediat după suirea la cer la Tatăl său, ca să nimicească pe dușman? Ce urma să aibă loc între timp?

14. Pentru ce a dat Iehova Fiului Său iubit Numele Său propriu, și a poruncit creațiunii întregi să i se închine?
15. De ce au fost aleși atât de puțini în timpul de așteptare de peste 1800 de ani, cu toate că multe milioane de oameni mărturisesc că sunt urmașii lui Cristos?
16. Explică cum și de ce a ales Iehova din națiuni un popor pentru Numele său. Cum și pentru ce scop au fost aceștia aduși la unitate?
17. Explică faptul că popoarele creștinătății sunt fără speranță după ce creștinismul a activat timp de secole?
18. Care fapte dovedesc că preoțimea creștinismului organizat, chiar sunt sinceri, sunt servii Diavolului?
19. Care este cea mai mare chestiune de rezolvat? Cum va contribui metoda aplicată la mântuirea omenirii spre justificarea Numelui lui Iehova?
- 20,21. Cui, cum și când se aplică Isaia 55:3,4?
22. În ce lucruri au parte acum cei din rămășița credincioasă cinstea ce s-a dat lui Cristos Isus?
- 23,24. Aplică Isaia 44:6-8 și 42:5,7? Cum au câștigat biruința pentru Iehova „dreapta Sa” și „brațul său sfânt”?
- 25-27. Care este dorința naturală și adevărată a creaturilor omenesti cu privire la moștenirea pământească? În ce chip se pot realiza aceste binecuvântări? Ce îngrijiri a găsit Iehova cu cale pentru ca oamenii să-L cunoască pe El și scopul său și să se poată bucura de binecuvântările pe care le-a câștigat pentru neamul omenesc?
28. Ce poate să aștepte rămășița de acum încolo dacă vestește cu curaj mesajul ce i s-a încredințat, și de ce? Ce scop servește aceea că sunt expuși la persecuții și suferințe? Cum vor privi ei lucrurile acestea pe care le pot suporta?
- 29, 30. Care este scopul mărturiei, ce se dă acuma de martorii lui Iehova? Cât timp va dura mărturia? Pentru ce trebuie să vină pentru lume timpul strâmtorărilor și al persecuțiilor pentru martorii credincioși, care pentru cei din urmă va fi o vreme de mare bucurie?
31. Rezumă pe scurt chestiunea prezentată aici. Ce răspuns cere din partea credincioșilor înțelegerea corectă a acestor adevăruri?

CREȘTEREA GUVERNULUI SĂU

Un guvern neprihănit, administrat pentru bunăstarea generală a oamenilor, a fost timp de secole dorința persoanelor sincere. În ascultare de porunca lui Isus Cristos, urmașii Săi credincioși s-au rugat timp de nouăsprezece secole pentru venirea acestui guvern pentru ca voia lui Dumnezeu să se facă pe pământ așa cum se face și în cer. Cu secole înainte de venirea lui Isus pe pământ oamenii care au crezut în Iehova Dumnezeu și L-au slujit au așteptat cu nerăbdare și încredere timpul când va exista o conducere dreaptă pe pământ. Speranța lor s-a bazat pe

promisiunea pe care Iehova a făcut-o lui Avraam, tatăl celor credincioși, că la timpul stabilit, va ridica o sămânță care va conduce lumea în neprihănire și sămânță prin care toate familiile și națiunile pământului vor avea oportunitate pentru binecuvântări veșnice. – Gen. 22:17, 18.

Iehova a trimis pe Fiul Său preaiubit pe pământ ca să pună mărturie despre planul lui Dumnezeu și ca să răscumpere rasa umană. Isus și-a început serviciul în anul 33 d. Cr., predicând ascultătorilor Săi: „Împărăția cerurilor este aproape”, însemnând că Isus însuși a fost Regele uns al lui Dumnezeu și și-a început lucrarea printre oameni conform voinței Celui Preaînalt. Isus a strâns în jurul Său oameni credincioși și i-a învățat și i-a folosit ca martori pentru Iehova. El a întipărit puternic în mințile lor faptul că trebuie să moară și să fie înviat din morți pentru ca omenirea să aibă posibilitatea să trăiască, și că trebuie să meargă în cer și să primească de la Iehova autoritatea pentru Împărăție sau conducerea lumii. El a mai informat pe ucenicii Săi că la timpul hotărât El, Isus, va veni din nou și va primi la Sine pe cei care-i va găsi credincioși și că după aceea își va începe domnia ca conducător al lumii.

Părți ale Bibliei au fost scrise de apostolii credincioși ai lui Isus Cristos, și aceasta ei au făcut sub inspirația și îndrumarea Spiritului Sfânt. Ceea ce este accentuat cel mai tare în scrierile apostolilor este faptul că Regele Cristos Isus va veni din nou și va întemeia Împărăția lui Iehova Dumnezeu și va îndeplini planurile Celui Preaînalt, pentru ca popoarele pământului să fie binecuvântate. Apostolul Pavel a fost acela care a identificat pe Cristos Isus ca sămânța lui Avraam conform promisiunii pe care Iehova a făcut-o lui Avraam cu câteva secole în urmă. (Gal. 3:16-29). Astfel promisiunile lui Iehova expuse în Vechiul Testament au legătură directă cu adevărurile din Noul Testament, și aceasta dovedește că Vechiul Testament și Noul Testament constituie Cuvântul lui Dumnezeu dat omului pentru îndrumarea Lui pe calea neprihănirii și de cuvântul este adevărul.

Apostolii au fost informați că de la învierea lui Cristos Isus și de la înălțarea Lui la cer până la venirea lui din nou ca să întemeieze Împărăția sau guvernul va fi o perioadă lungă, în timpul căreia oamenii trebuie să aștepte. Ce trebuia să se facă în acest interval lung de așteptare? Apostolii și ceilalți oameni cu o minte matură s-au întrunit la Ierusalim ca să analizeze tocmai această chestiune. (Fapte 15:6). Ei au știut că Dumnezeu se comportase cu evreii ca poporul Său ales și că din cauza necredincioșiei majorității aceluiași popor Dumnezeu își retrăsese favoarea de la ei ca națiune, dar că favoarea Lui a continuat totuși față de indivizii credincioși ai acelei națiuni. Ei au mai văzut că căutătorii sinceri ai adevărului care nu erau evrei primeau favoarea lui Dumnezeu. Unii din acești oameni credincioși la adunarea menționată mai sus au făcut cunoscut fraților lor că „Dumnezeu a făcut minuni printre Neamuri [națiuni]” dându-le adevărul. Domnul a îndrumat într-un mod special pe Petru să ducă evanghelia la Corneliu și la alte Neamuri. (Fapte 10:1-48). Astfel ei au înțeles că Dumnezeu nu era părtinitor, ci că trebuia să se dea o oportunitate non-evreilor să devină urmași ai lui Cristos Isus.

Apostolii au analizat după aceea cuvintele profeției lui Iehova, spusă prin Amos, care a dezvăluit planul lui Iehova de a scoate dintre națiuni un popor care să fie asociat cu Cristos Isus în Împărăția Sa și că la timpul hotărât Cristos Isus va veni din nou, va primi pe acești credincioși la Sine, și va întemeia guvernul Său neprihănit, guvernul sau Împărăția care a fost prefigurată de domnia regelui David. (Fapte 15:14-18; Amos 9:11, 12). Prin urmare, Domnul a dezvăluit apostolilor că perioada lungă de așteptare, de la înălțarea lui Cristos Isus la cer până la venirea Lui din nou, va fi folosită pentru învățarea și predicarea oamenilor cu privire la Împărăție; și aceasta au și făcut apostolii. Această predicare a evangheliei a fost cu scopul de a depune mărturie despre Împărăția lui Iehova, și cu scopul de a scoate un popor pentru numele Său. Toate acele persoane alese în felul acesta din lume și care continuă să fie credincioși față de Dumnezeu și Cristos trebuie să depună mărturie despre adevăr. (Ioan 18:37). Apostolii au accentuat faptul că urmașii credincioși ai lui Cristos Isus vor aștepta cu nerăbdare venirea din nou a Domnului și că cei care au rămas credincioși și devotați lui Dumnezeu vor iubi apariția lui Cristos Isus, și că aceștia își vor primi atunci răsplata, adică, cununa vieții, adică, cel mai înalt element al vieții. Aceasta ar însemna că acești credincioși vor fi făcuți o parte a Împărăției sau guvernului neprihănit. – 2 Tim. 4:7, 8; Rev. 20:4.

Cu aceste adevăruri mari întotdeauna înaintea celor care iubesc și servesc pe Iehova Dumnezeu și pe Cristos Isus, se poate vedea cu ușurință că acești credincioși vor aștepta cu nerăbdare a doua venire a Domnului și a Împărăției Sale. A fost în anul 1872 (d. Cr.) că o mică societate de urmași sinceri și credincioși ai lui Cristos Isus, în timp ce studiau Scripturile și le comparau cu aceste evenimente, a văzut dovada că Domnul dădea atenție specială celor de pe pământ, și că a doua venire a Domnului și a Împărăției Sale era iminentă. Această societate mică de creștini credincioși a continuat să crească la număr și în cunoștința lucrurilor prețioase care se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu. La scurt timp după aceea ei s-au constituit într-o Societate pentru un studiu mai sistematic al Cuvântului lui Dumnezeu. Trăind pe pământ și într-o națiune care are legi pentru deținerea și controlul proprietăților, atât publice, cât și personale, și dorind ca organizația lor să-și continue lucrarea și activitatea fără a depinde de existența pământească a vreunei persoane, această societate mică de urmași credincioși ai lui Cristos Isus a decis să formeze o corporație, corporație care să dețină conducerea și controlul proprietăților și să direcționeze activitățile celor care vor continua să rămână credincioși lui Dumnezeu și care așteptau cu nerăbdare Împărăția Lui sub Cristos.

În anul 1884 acești urmași ai lui Cristos Isus au format o corporație sub legile Statului Pennsylvania, care a primit la data aceea numele Societatea de Biblii, Tratatate a Sionului și a Turnului de Veghere. Cuvântul „Sion” este unul din numele pe care Iehova Dumnezeu l-a dat capitalei organizației Sale și este un cuvânt care apare frecvent în Biblie. Numele „Sion” care a apărut în numele corporației nu a avut nici o trimitere sau legătură cu organizația evreiască numită „Sionism”. După aceea, numele corporației mai sus amintite a fost schimbat, prin

legea Statului Pennsylvania și ordinul curții, în cel de Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere; iar urmașii credincioși ai lui Cristos Isus de pe pământ au păstrat numele corporației lor până în prezent. Nici un evreu nu a avut vreodată legătură cu și nici nu a sprijinit Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere.

Doar pentru conveniență și pentru a se conforma legilor țării, și pentru a promova interesul lucrării ei, Societatea a organizat Peoples Pulpit Association în 1909, sub legea corporației din Statul New York. Din același motiv a fost organizată și Asociația Internațională a Studenților în Biblie în 1914, sub legile Marii Britanii. Aceste trei corporații sunt de fapt una, și toate sunt conduse de aceiași funcționari și dețin posesia și controlul proprietății Societății. Prin cuvântul „Societate” se înțelege gruparea unită a bărbaților și femeilor credincioase de pe pământ care sunt devotați cu totul lui Dumnezeu și Împărăției sub Cristos și care, prin harul Lui, desfășoară lucrarea Domnului pe pământ. Nici una din aceste trei corporații amintite mai sus nu are rezerve de capital. Ei nu plătesc dividende niciunui om, și nici un om nu primește nici un avantaj pecuniar de la acestea. Ele sunt devotate cu totul și în întregime desfășurării lucrării Societății, care predică sau face cunoscut oamenilor vestea bună că timpul lui Iehova este aproape pentru întemeierea Împărăției Sale sub Cristos, și adevărurile referitoare la acestea.

Aceste afirmații sunt făcute aici pentru informarea tuturor persoanelor sincere care doresc să cunoască care este scopul Societății și corporațiile care desfășoară lucrarea ei. Persoanele dezinformate, care au fost induse în eroare și înșelate de dușmanul răuvoitor al lui Dumnezeu și ai Împărăției Sale, au fost determinate să creadă că Societatea și corporațiile amintite mai sus sunt organizații politice, egoiste, care funcționează în legătură strânsă cu alte organizații politice, egoiste pentru răsturnarea guvernelor din prezent. Aceste afirmații răutăcioase provin de la Diavolul, care s-a opus întotdeauna tuturor acelor care servesc pe Iehova Dumnezeu.

În fiecare țară a lumii unde există un sentiment antisemit circulă zvonul fals și răutăcios că Societatea noastră și corporațiile ei sunt finanțate de evreii afaceriști. Și aceasta este o minciună răutăcioasă care provine de la Satan și este răspândită de reprezentanții săi pământești. În țările în care socialismul și comunismul sunt amenințate, dușmanii acuză Societatea și pe adepții ei că sunt în legătură cu socialiștii și comuniștii pentru răsturnarea guvernului; și aceasta este o minciună răutăcioasă care provine de la Satan și răspândită de reprezentanții săi pământești.

Această Societate și cele trei corporații amintite mai sus s-au ținut întotdeauna separate și departe de toate partidele și afilierile politice. Noi nu avem nici o parte în treburile politice ale acestei lumi, din simplul motiv că devotamentul nostru este absolut și complet pentru Dumnezeu și Împărăția Sa sub Cristos, Împărăție pentru care bărbații și femeile credincioase se roagă în ultimele nouăsprezece secole. Ar fi neînțelept și contrar voinței lui Dumnezeu ca noi să participăm sau să fim asociați cu vreo organizație politică. Societatea noastră și corporațiile ei nu au primit niciodată nici măcar un cent de la evrei. Chiar de la

începutul Societății și până în prezent banii ei pentru a desfășura lucrarea au venit din contribuții făcute de oameni și femei umile care au dorință să facă cunoscut adevărul despre planul lui Iehova Dumnezeu pentru binecuvântările popoarelor pământului. Lucrarea Societății se face conform voinței lui Iehova Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, și El pune în inimile bărbaților și femeilor credincioase dorința de a oferi bani pentru a desfășura lucrarea Lui. Toți banii și toate proprietățile de pe pământ aparțin lui Dumnezeu, și El poate să aibă grijă, și chiar poartă de grijă ca să se asigure banii care sunt necesari pentru planurile Sale.

Cei care iubesc pe Dumnezeu, și care cred și se bazează pe Cuvântul Lui așa cum este expus în Biblie, văd și înțeleg clar că Satan Diavolul este dușmanul de moarte al lui Dumnezeu și împotrivorul tuturor urmașilor adevărați ai lui Cristos Isus. Satan Diavolul a fost acela care chiar de la începutul istoriei umane a provocat pe Iehova Dumnezeu ca să pună pe pământ oameni care să rămână credincioși și devotați lui Dumnezeu. Satan și-a declarat abilitatea de a determina pe oameni să blesteme pe Dumnezeu și de a-i îndepărta de la El. Aceasta a ridicat chestiunea, ceea ce Iehova a acceptat, și a permis lui Satan sau l-a suportat să facă tot ce-i stă în putere să-și dovedească provocarea sa rea, Iehova stabilindu-și timpul ca să justifice numele Său mare și să distrugă complet pe Satan și organizația lui rea. Marele punct culminant a sosit, și prin urmare, mărturia intensă pe pământ și opoziția față de aceasta.

Pentru a-și îndeplini provocarea sa rea Satan a comercializat rasa umană și a făcut pe agenții săi de pe pământ să facă tranzacții cu carnea și sângele uman. El este acela care a pus în mintea omului dragostea lăcomă pentru bani, sau lucrurile care aduc câștig personal, și prin care oamenii au construit printre națiuni o organizație comercială extraordinară care întotdeauna a fost asupritoare și vătămătoare pentru oamenii de rând.

Ca o parte a planului său comercial, și ca un alt mijloc de a defăima a numele lui Iehova și de a îndepărta pe oameni de la Dumnezeul adevărat, Satan a organizat de timpuriu în istoria omului religia, și de atunci fiecare religie practică pe pământ a fost folosită de Satan pentru a defăima numele lui Iehova Dumnezeu. „Religie” așa cum este folosit în mod corect, înseamnă o formă exterioară de închinare care dă cinste oamenilor și unei puteri nevăzute. Mulți oameni sinceri cred că se închină lui Dumnezeu, când de fapt ei sunt înșelați de Diavolul ca să defaime numele sfânt al lui Dumnezeu. Unele părți ale Bibliei sunt folosite de cler ca să sprijine religia, și aceasta este un alt mijloc de înșelare a oamenilor. Toate religiile s-au implicat în politica acestei lumii, ceea ce este contrar Cuvântul lui Dumnezeu. – Iacov 1:27.

Creștinismul adevărat înseamnă călcarea credincioasă a oamenilor pe urmele lui Cristos Isus, Unsul lui Dumnezeu. (1 Pet. 2:21). Aceasta înseamnă devotament total față de Iehova Dumnezeu, și nu față de vreun om sau organizație lumească condusă de om. Înseamnă că creștinii sau urmașii adevărați ai lui Cristos Isus trebuie să fie martori pentru măreția și supremația lui Iehova Dumnezeu și să depună mărturie despre adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. (Ioan 18:37). Pentru a

depune mărturia adevărului este necesar ca omul să studieze și să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu, Sfintele Scripturi, care este adevărul. – Ioan 17:17.

„Religionistii creștini organizați” au trecut cu vederea semnificația scripturală a celei de-a doua veniri a lui Cristos Isus și a Împărăției. Mărturia Bibliei este una și aceeași, și anume, că venirea lui Cristos Isus și a Împărăției Sale este pentru a justifica numele lui Iehova dovedind că Iehova este Dumnezeuul suprem și adevărat, că El este Dumnezeul înțelepciunii, al dreptății, iubirii și al puterii, și de la care curg toate binecuvântările și viața. Mărturia Bibliei mai este că Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos este un guvern neprihănit, Împărăție sau guvern care va justifica numele lui Iehova și este singura speranță a popoarelor lumii. În acest an 1934, când națiunile și popoarele de pe tot pământul sunt în necaz și nedumerire, „religionistii creștini organizați” ignoră cu totul mărturia Scripturală cu privire la cauza acestui necaz, și cum lumea poate fi scoasă din această criză, și în locul Scripturilor ei urmează teoriile oamenilor și se aliază în tot felul de planuri omenești pentru a salva omenirea. Acești religioniști nu numai că ignoră cu totul cauza necazului, ci par să fie cu totul orbi față de remediul divin.

Preoții și politicienii pozează înaintea oamenilor ca urmași ai lui Cristos și cu gura zic, „Noi credem implicit în călăuzirea divină”, și în același timp ignoră cu totul Cuvântul divin al lui Dumnezeu, care este Iehova Cel Preaînalt. Nimeni care este devotat cu adevărat lui Iehova Dumnezeu și Împărăției Sale nu poate avea vreo parte în treburile politice ale acestei lumi. Dacă acești oameni, după cum spun ei, ar crede implicit și s-ar încrede în Dumnezeul divin, atunci ar urma Cuvântul Său și ar vedea că punctul culminant al necazului și răutății este acum pe pământ din cauza lui Satan, și că în curând Dumnezeu va distruge această organizație rea, și în locul ei va urma o conducere în neprihănire deplină; de asemenea, ei ar învăța pe oameni aceste adevăruri, și i-ar informa că doar Împărăția lui Dumnezeu va aduce salvare și binecuvântări. Toate persoanele care și-ar unii forțele cu socialiștii și comuniștii sau cu alte părți ale organizației politice ar dovedi astfel că nu sunt slujitorii lui Iehova Dumnezeu.

OPOZIȚIE

Întotdeauna, opoziția față de adevăr a provenit de la Diavolul, iar „religionistii” au fost principalele instrumente ale Diavolului folosite ca să desfășoare această opoziție pe pământ. Chiar de la începutul serviciului lui Cristos Isus, Diavolul a încercat să provoace nimicirea lui Isus. (Mat. 4:1-11). Isus a fost persecutat constant de liderii religioși, preoțimea din vremea Lui, și dovada în Cuvântul divin este că acești religioniști, clerici, au fost agenții Diavolului. Acei religioniști au pretins a fi reprezentanții lui Dumnezeu, însă Isus le-a spus: „Dar acum căutați să Mă omorâți, pe Mine, un om care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu; așa ceva Avraam n-a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei l-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un singur Tată, pe Dumnezeu. Isus le-a zis: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi; căci Eu am ieșit și am venit de la Dumnezeu; n-am venit de la Mine însumi, ci El

M-a trimis. De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul Meu. Voi sunteți de la tatăl vostru diavolul, și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El a fost un ucigaș de la început, și nu stă în adevăr, pentru nu este nici un adevăr în el. Când spune o minciună, vorbește de-ale lui; căci este un mincinos, și tatăl minciunii.” (Ioan 8:40-44). De ce a fost evidentă întotdeauna opoziția față de Domnul Isus și a Împărăției Sale? Pentru că Diavolul jurase să îndepărteze pe toți oamenii de Iehova Dumnezeu și a profitat de orice posibilitate ca să se opună lui Dumnezeu și servilor Lui. Când Isus a venit pe pământ ca un martor special al lui Iehova și ca să răscumpere rasa umană, și să înceapă lucrarea de scoatere dintre națiuni a unui popor care să fie martorii pentru Iehova, Diavolul s-a opus cu înverșunare oricărei părți a lucrării Lui. În această opoziție, Diavolul a folosit pe agenții săi pământești, adică, religioniștii din timpul acela, și a continuat să folosească pe acești oameni de atunci încoace. Isus a spus clar urmașilor Săi adevărați că vor fi persecutați de aceiași religioniști. – Mat. 10:24, 25; Ioan 15:18-21.

Este de așteptat, așadar, ca martorii lui Iehova, adică, urmașii adevărați ai lui Cristos Isus, care așteaptă cu nerăbdare venirea a doua a Domnului și a Împărăției Sale și care mărturisesc despre acestea, să fie țintele mâniei Diavolului și a opoziției sale nemiloase. Isus a spus urmașilor Săi credincioși că vor fi urâți de toate națiunile din pricina numelui Său; și faptele care au avut loc în ultimii ani dovedesc categoric împlinirea acestei profeții. (Mat. 24:9). Acestor urmași credincioși Cristos Isus le-a încredințat lucrarea de depunere a mărturiei despre adevăr, și le-a spus că vor fi aspru persecutați de Diavolul și reprezentanții săi pământești; și chiar așa este în prezent. – Rev. 12:17.

RĂZVRĂTIRE

Acuzația falsă de răzvrătire și hulă a fost adusă împotriva lui Isus de către religioniști, și El a fost condamnat pe nedrept și fără nici o dovadă întemeiată și omorât. Clericii care au fost persecutorii Lui au fost aceia care au încercat să distrugă dovada învierii Lui, și în aceasta este evident că ei au fost instrumentele Diavolului. (Mat. 27:62-66). Este cert, așadar, că a doua venire a lui Cristos și a Împărăției Sale va întâmpina împotrivire violentă din partea Diavolului și a agenților săi, exact cum vedem că se întâmplă în prezent.

„Religia creștină organizată” datează din vremea lui Constantin, împăratul Romei. Atunci a venit în existență ierarhia romano-catolică. De atunci și până acum ierarhia romano-catolică a fost cea mai puternică organizație religioasă de pe pământ, precum și instrumentul principal al Diavolului în opoziție cu Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos. Ea nu numai că practică religia, ci este și o organizație comercială puternică și o organizație politică nemiloasă. Opoziția ei față de adevăr a fost și este subtilă și înșelătoare, și în felul acesta multe persoane sincere au fost înșelate. Ierarhia romano-catolică a apărut întotdeauna înaintea oamenilor ca un reprezentant al lui Dumnezeu și al lui Cristos, și totuși în același timp a fost principalul instrument folosit în persecutarea tuturor celor care au spus adevărul cu

privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Ea a încercat să țină oamenii în ignoranță completă față de Biblie, și i-a înșelat să urmeze învățăturile „organizației religioase” papale în locul Scripturilor. Ierarhia romano-catolică s-a implicat întotdeauna în politică și a încercat să controleze națiunile lumii. Ea a colectat sume fabuloase de bani de la oameni pentru a-și desfășura activitățile. Toți martorii adevărați ai Domnului au fost etichetați de ierarhia romano-catolică ca bigoți, blasfemiatori și dușmani ai statului, și deseori este adusă acuzația de răzvrătire și blasfemie împotriva urmașilor smeriți ai lui Cristos Isus. Această opoziție răutăcioasă față de adevăr, și această persecutare a martorilor lui Iehova, sunt evidente astăzi, în special în unele țări ca Italia, Germania, Canada și Statele Unite, și această persecuție este condusă de religioniștii așa-numitului „creștinism organizat”, principalul instrument al lui Satan pe pământ.

A fost un timp când slujitorii organizației religioase protestante s-au opus ierarhiei romano-catolice, și au atras atenția spre nelegiuirile ei, însă în timpurile moderne așa-numiții „religioniști protestanți” au abandonat „teoria protestului” și și-au unit forțele cu Ierarhia romano-catolică, și ambele organizații sunt împotriva lui Dumnezeu și a Împărăției Sale sub Cristos. Împotrivorii Împărăției lui Dumnezeu sub Cristos, într-un efort de a-și ascunde fărădelegile, acuză pe nedrept pe urmașii credincioși ai lui Cristos Isus de răzvrătire și blasfemie. Acești oponenți se implică constant într-o campanie de răspândire de rapoarte calomniatoare și jignitoare cum că martorii lui Iehova sunt încălcători ai legilor comerciale ale țării și sunt aliați cu comuniști pentru a răsturna guvernul. Toate persoanele chibzuite pot vedea cu ușurință că această opoziție și persecuție vine de la Diavolul și, prin urmare, „religioniștii și religiile organizate” sunt instrumentele și slujitorii Diavolului și nu slujesc pe Dumnezeu și Împărăția Sa sub Cristos.

Facem acest afirmații aici nu pentru a provoca o controversă, ci pentru ca persoanele sincere care doresc să cunoască adevărul să poată avea o înțelegere corectă a Societății noastre și a lucrării ei. Societatea și susținătorii ei nu sunt interesați de nici un fel în politica acestei lumi. Lucrarea și devotamentul nostru este cu totul pentru Împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, deoarece acesta este singura speranță a rasei umane, și fiindcă toate binecuvântările vin de la Dumnezeu, iar martorii Lui se bucură să respecte poruncile Lui deoarece așa este bine. După ce ne-am dedicat lui Iehova Dumnezeu, avem însărcinarea și datoria să depunem mărturie înaintea conducătorilor și popoarelor pământului cu privire la marele Iehova și Împărăția Sa. Noi nu avem de luptat cu nici o persoană de pe pământ, însă în îndeplinirea însărcinării și datoriei noastre de a spune adevărul așa cum este expus în Cuvântul lui Dumnezeu, noi atragem asupra noastră focul agenților vizibili ai Diavolului, și în mijlocul acestei opoziții și persecuții noi mergem înainte cu lucrarea încredințată nouă. Știind că această lucrare se face la porunca Domnului Dumnezeu, suntem siguri că nici o opoziție n-o poate distruge, ci că ea va merge înainte până când numele lui Iehova va fi justificat complet. — Isa. 54:17.

Societatea nu are nici un crez formal, așa cum este înțeles în general acest cuvânt. Ea nu are o listă cu membrii, ci toți care sunt devotați cu adevărat lui Dumnezeu sunt solicitați să lucreze împreună spre onoarea numelui lui Iehova. Ea nu este implicată în nici o propagandă, deoarece ea nu caută să promoveze nici o doctrină sau să aducă pe alții în turma ei. În calitate de urmași ai lui Cristos Isus, credem și învățăm ce este în Scripturi, nimic mai mult nici mai puțin. Aceasta fiind învățătura de la Dumnezeu, nici o faptură umană n-ar putea s-o răspândească; prin urmare, lucrarea noastră nu înseamnă propagandă, ci pur și simplu depunerea mărturiei despre adevăr.

RAPORT ANUAL

Iehova a binecuvântat eforturile unite ale martorilor Săi de pe pământ în ultimul an, și este o bucurie adevărată să raportăm progresul acestei lucrări. Având în minte că această lucrare de mărturie se desfășoară în America de Nord și America de Sud, Europa, Asia, Africa și insulele mărilor, și că mesajul tipărit este distribuit în cincizeci și opt de limbi diferite, veți aprecia faptul că în acest raport este practic imposibil să dăm detalii amănunțite despre lucrare. Trebuie să ne mulțumim să menționăm câteva din faptele mai importante. Chiar dacă numărul martorilor pe teren este mic, și opoziția este mult mai mare acum ca în trecut, totuși rezultatele arată că lucrarea de depunere a mărturiei despre numele lui Iehova și a Împărăției Sale a mers constant înainte. Acest fapt va servi ca o mângâiere pentru oricine are privilegiul să aibă parte în această lucrare.

Fiecare din martorii lui Iehova, azi și în fiecare zi, se bucură să cânte laudele Celui Preaînalt. Nu ar putea să fie altfel în ceea ce-i privește. Timp de multe secole iubitorii neprihănirii au așteptat venirea Regelui lui Iehova și Împărăției Sale, și acum Cristos este aici și domnia Lui a început. În curând răutatea va fi eliminată de pe pământ, numele lui Iehova va fi justificat, iar oamenii vor ajunge la o cunoștință deplină că pacea durabilă a venit pe pământ, și binecuvântările veșnice pentru toți binevoitori față de Dumnezeu și neprihănire. Împlinirea cuvintelor profetice în momentul nașterii lui Isus este înțeleasă acum. (Luca 2:9-14). Martorii lui Iehova au privilegiul nu numai să înțeleagă aceste adevăruri, ci și să le vestească la alții și astfel să declare printre oameni faptele minunate ale Dumnezeului Atotputernic. Ei au primit adevărul cu bucurie, și ei spun cu îndrăzneală și cu bucurie adevărul la alții. – Isa. 12:2-6.

Mai întâi, ne bucurăm să mulțumim lui Iehova pentru belșugul de hrană dat celor care sunt ai Lui la templu. El și-a dat cuvântul că toți cei care sunt născuți din organizația Lui vor fi învățați sau hrăniți de El și vor avea mare pace, și noi avem acum dovezi din belșug că această promisiune prețioasă se împlinește. Cristos Isus, Capul capitalei organizației lui Iehova, a adunat la Sine la templu pe cei pe care i-a găsit credincioși. Iehova și Cristos sunt învățătorii, iar Cristos împărtășește celor din societatea templului adevărurile din prezent, și astfel îi învață sau hrănește cu hrana potrivită pentru zidirea și mângâierea lor. Toți cei din clasa templului apreciază pe deplin faptul că nici un om nu-i învață și că nu au nevoie de nici un

om ca să-i învețe. Puterea lor vine de la Domnul, deoarece El este marele Păstor al oilor.

Printre alte lucruri prețioase pe care Domnul le-a predat poporului Său în timpul anului este adevărul că adunarea „a ajuns la unitatea credinței și a cunoștinței” și „de acum încolo nu mai este purtată de orice vânt de învățătură și de viclenia oamenilor”. (Efes. 4:11-14). Curățirea templului este un fapt împlinit. Cei din clasa templului sunt în unitate, și de acum încolo „în templul Lui fiecare vorbește despre slava Lui”. – Ps. 29:9.

În timpul anului între unele adunări au fost neînțelegeri provocate de cei ce vânează greșeli și de nemulțumiți, însă este destul de evident că acești scandalagii și vânători de greșeli nu sunt din templu. Pot să umble ei în compania unora din membrii templului, totuși în realitate ei sunt în afara organizației lui Dumnezeu și nu pot să vadă ce este în interior. Doar cei din clasa templului prețuiesc adevărul și se bucură de privilegiile lor chiar acum. Clasa templului va merge împreună în unitate. Ei nu vor fi dispuși și nici nu sunt dispuși să piardă timpul discutând lucruri nechibzuite și inutile, și nici să facă vreun efort pentru a se îndreptăți înaintea oamenilor, știind că un astfel de curs este neplăcut Domnului. (Luca 16:15). Ei știu că Cristos Isus este Judecătorul lor, și dacă sunt credincioși în împlinirea însărcinării dată lor în mod divin, ei vor fi pe placul Lui și al Tatălui Veșnic, și aceasta este suficient. Din acest motiv cei credincioși merg înainte în lucrarea care le-a fost încredințată. Ei au și chiar manifestă răbdare, ceea ce înseamnă că, știind că au dreptate și fac lucrarea Domnului potrivit poruncii Lui, și au aprobarea Domnului, chiar dacă suferă mari nedreptăți, persecuții și contradicții din partea păcătoșilor, ei merg mereu înainte și vestesc cu îndrăzneală adevărul lui Dumnezeu în timp ce merg.

În timpul anului marele Învățător a făcut cunoscut a lor Săi semnificația altor profeții care nu au fost înțelese până acum, și aceste adevăruri au servit ca o mare mângâiere și stimulent pentru cei credincioși, și astfel Domnul i-a sprijinit în purtarea luptei grele. Așa cum citiți aici cu privire la unele din experiențele fraților voștri din alte părți ale pământului, vă veți bucura că sunteți privilegiați să fiți o parte a organizației Domnului care suferă din partea celor răi, și totuși în ciuda tuturor opozițiilor nu rupe rândurile și merge înainte cântând laudele Celui Preaînalt. Fiecare din templu iubește pe celălalt membru al acelei clase binecuvântate a templului, și toți trebuie să fie și chiar sunt în unitate completă. Ea este o societate mică unită în cauza sfântă a Împărăției lui Iehova și în ascultare de poruncile Lui care continuă să ridice steagul Regelui pentru ca alții să aibă posibilitatea să cunoască pe adevăratul Dumnezeu și să-și pună speranțele în Regele și Împărăției Sale.

În timpul anului mesajul adevărului a fost „vestit de pe acoperișul caselor” prin intermediul radioului, prin alte mijloace de comunicare, și prin distribuirea largă a cărților, broșurilor și revistelor. Fabrica din Brooklyn a funcționat non-stop. Tot așa și fabrica din Elveția. Fabrica Societății din Magdeburg, Germania, în timpul primei părți a anului a funcționat în trei schimburi de opt ore pe zi, însă cam

la mijlocul anului dușmanul a reușit s-o închidă. Cu toate acestea, producția în timpul anului, va fi de o mare mângâiere și satisfacție pentru cei care au o anumită contribuție în lucrare. Distribuirea cărților și a broșurilor printre oameni în toate limbile în timpul anului a atins cifra de 24 074 401 de volume. Dacă dușmanul nu ar fi împiedicat lucrarea în Germania, distribuția ar fi fost mult mai mare. Totuși, nu ne facem griji. Domnul este la cârmă și El are motive să permită totul, și de aceasta suntem cu totul mulțumiți.

Iehova a declarat că toți vor cunoaște că El este Dumnezeu. Pare clar că acum este timpul când cei care au fost scoși din lume din pricina numelui Său trebuie să vestească mesajul lui Iehova la conducători și oameni că Iehova este Dumnezeu și că Împărăția Lui este aici. Dușmanul și agenții lui de pe pământ, în special ierarhia catolică, continuă să lupte cu disperare împotriva martorilor lui Iehova. Aceasta este de așteptat. Indiferent de toate împotrivrile, organizația lui Iehova, ca un car mare de război, înaintează cu măreție. Lumea este într-o mare criză economică și adâncită în criminalitate, și această stare continuă să se înrăutățească. Oamenii cu bună voință doresc să audă mesajul adevărului; prin urmare lucrarea de vestire a Împăratului și Împărăției a progresat.

Pentru anul 1932 care s-a încheiat în Septembrie, mai mult de douăzeci și două de milioane de cărți și broșuri au fost puse în mâinile oamenilor. Pentru anul 1933 care s-a încheiat în Septembrie mai mult de douăzeci și patru de milioane de cărți și broșuri au fost puse în mâinile oamenilor, o creștere de două milioane față de anul precedent. În raportul pentru anul 1932 s-a constatat că din anul 1922 până în 1932 distribuția de cărți și broșuri care conțin mesajul Împărăției a ajuns la cifra de 132 779 040. În anul 1933 distribuția a depășit oricare an anterior, așa cum s-a citat mai sus, aducând numărul de cărți distribuite din anul 1922 la 156 853 441.

Cu toate acestea, aceste cifre nu iau în considerare, *Turnul de Veghere*, care în timpul acestei perioade a fost dedicat exclusiv adevărului din prezent publicat de două ori pe lună, și care ar fi echivalentul a 1 309 040 de cărți legate. Pe lângă acestea, mai sunt și *Anuarele* publicate o dată pe an din 1926, și a căror distribuție se ridică până în prezent la numărul de 214 204 volume.

În timpul anului lauda lui Iehova și a Regelui Său a fost cântată de cei care-L iubesc pe El și Împărăția Lui.

Cu toate acestea, este regretabil faptul că în unele societăți ale poporului lui Iehova sunt unii care odinioară au deținut serviciul de „bătrâni aleși” și care încă cred că ar trebui să-și petreacă timpul ținând discursuri înaintea societăților sau a altora care ar fi adunați. Aceștia nu par să înțeleagă modul în care Domnul își desfășoară lucrarea. Capitala organizației lui Iehova funcționează după voia Lui. Fiecare din acea organizație trebuie să fie un martor, și metoda pe care Domnul o binecuvântează ar trebui să fie o dovadă suficientă că lucrarea se desfășoară după voia Lui. Radioul și mașinile de tipărit vestesc adevărul și deschid calea pentru a se apropia de oameni, și după aceea lucrătorii individuali duc mesajul în casele celor care doresc să asculte. Personalitățile nu intră deloc în chestiune. Dacă Domnul a încredințat o parte a lucrării unora și o parte altora, atunci fiecare ar

trebui să fie bucuros să-și facă partea lui, și să nu poftască lucrarea care este încredințată altuia.

Unii din frați au exprimat opinia că președintelui Societății i se face prea multă publicitate și că și alții ar trebui să fie mediatizați oarecum. Fiți siguri că publicitatea nu este a unui individ, ci numai în legătură cu adevărul. Probabil că altcineva ar face aceasta mai bine, însă fiecare să fie mulțumit cu ceea ce Domnul îi dă să facă. Cu toate acestea, sunt foarte puțini cârtitori care umblă cu cei adevărați. Parabola Domnului cu privire la lucrătorii din vie arată clar că vor exista nemulțumiți, și ar trebui să ne așteptăm să găsim câțiva; însă aceasta nu va tulbura deloc pe cei care se bucură cu adevărat să facă cu toată puterea lor ceea ce găsesc mâinile lor să facă și nu se îngrijorează de ceea ce face altcineva.

Iehova și Isus Cristos sunt învățătorii, și toți cei din templu sunt învățați de ei și nu de oameni. Unii din organizație sunt folosiți ca să tipărească și să producă literatură, în timp ce alții sunt folosiți ca s-o distribuie; dar nu există nici o preferință pentru nimeni. Toți sunt un trup unit implicați într-o cauză comună, și cei care iubesc cu adevărat pe Iehova și Împărăția Lui urmează instrucțiunile organizației fără a murmura sau a se plânge. Pentru toți aceștia anul a fost plin de un serviciu bucuros, și lucrătorii credincioși astăzi sunt puternici în Domnul și în puterea tăriei Lui.

Anul se încheie găsimu-i pe martorii lui Iehova pe deplin uniți în spirit și în serviciul Domnului. Cei care sunt cu adevărat din templu evită toate controversile cu cei care se opun metodei de desfășurare a lucrării. Cei credincioși apreciază pe deplin faptul că Domnul Isus este Capul capitalei organizației lui Iehova, că este marele Profet, și este privilegiul și datoria fiecăruia din clasa credincioasă să fie ascultător de poruncile Lui; după cum este scris: „În templul Lui totul vorbește despre slava Lui”, și nu despre slava oamenilor. Rămășița credincioasă are doar un singur scop, și acela este de a face cu credincioșie voia lui Dumnezeu. Ei păstrează în minte cuvintele prețioase scrise pentru mângâierea lor: „Iehova stă ca Rege pentru totdeauna. Iehova va da putere poporului Său; Iehova va binecuvânta pe poporul Său cu pace”. (Psalmul 29:9-11, *A.R.V.*). Cu deplină asigurare de credință, și cu speranță deplină, cei credincioși își continuă marșul, dând laudă numelui lui Iehova.

UN AN CU ADEVĂRAT BINECUVÂNTAT

Dragă frate Rutherford:

La întâlnirea noastră anuală, Duminica trecută, am căzut de acord în unanimitate să vă scriem exprimându-ne încă o dată dragostea noastră unită.

Anul de serviciu care tocmai s-a încheiat a fost cu adevărat unul binecuvântat pentru toți care au depus un efort sincer să înalțe numele lui Iehova, Dumnezeul nostru. Nu vrem să răpim timpul dumneavoastră cu detalii despre multele experiențe noastre fericite de-a lungul anului umplute cu serviciul

adevărat, practic pentru Împărăție. *Turnurile de Veghere, Buletinele*, și alte literaturi spun în repetate rânduri despre bucuria, pacea și unitatea posedate de martorii lui Iehova în timp ce merg la război, și pentru că aceste lucruri intră în experiențele noastre știm că ceea ce este scris este adevărat.

Cu toate că recunoaștem pe Iehova ca autorul tuturor bunătăților, nu suntem atât de nerecunoscători încât să uităm mijlocul pe care El îl folosește pentru a răspândi binecuvântările Lui. Ca atare, dorim să vă spunem despre aprecierea noastră pentru tot serviciul altruist al dvs., care include scrierea noii cărți, *Pregătirea*, care este acum în mâinile noastre și pe care o studiem programat.

Vă amintim întotdeauna în rugăciunile noastre, și suntem hotărâți, prin harul divin, să mergem înainte cu dvs. în noul an atâta timp cât este voia Domnului să continuăm în acest lucru.

Ai dumneavoastră în serviciul lui Iehova,
SOCIETATEA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN LONDRA (Anglia).

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 IANUARIE 1934

Nr. 2

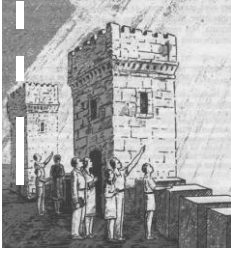
Cuprins:

„MĂ SATUR DE CHIPUL TĂU” - Pag.31

JERTFA SUPREMĂ PREFIGURATĂ - Pag.47

SCRISORI - Pag.51

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor acelor care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Ianuarie 1934

Nr. 2

„MĂ SATUR DE CHIPUL TĂU”

„În ce mă privește, voi privi fața Ta în neprihănire; mă voi sătura de chipul Tău când mă voi trezi.” — Psalm 17:15.

IEHOVA a făcut pe David să scrie psalmul acesta, care acum se descoperă ca o profeție, care cel puțin, a avut deja o împlinire parțială. Fiindcă stă scris, „Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde” (Rom.15:4), putem deci aștepta cu siguranță că psalmul acesta va avea o anumită împlinire în timp ce rămășița este încă pe pământ. Lucrurile acestea au fost scrise pentru a fi înțelese de aceia care vor fi pe pământ la sfârșitul lumii. Timpul acesta a sosit acum.

2. Cel mai mare lucru la care poate spera un creștin, trebuie să se realizeze după terminarea călătoriei sale de pe pământ. Pentru aceasta a scris Pavel, servul credincios al lui Iehova: „Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași sânguință, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde.” (Evrei 6:11). Nădejdea cea mare este aceea ca creatura să primească viață veșnică într-un organism spiritual și să fie făcut părtaș la învierea lui Cristos și astfel „să fie asemenea Lui” și pentru totdeauna să poată rămână în favoarea și serviciul lui Iehova. (1 Ioan 3:2; Tit 1:2; Filipeni 3:10, 11) Aceasta este „nădejdea care ne era pusă înainte” și care este „o ancoră a sufletului; o tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, când a fost făcut Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.” (Evrei 6:18-20). Este coroana vieții, care este dată numai acelor care sunt credincioși până la moarte. (Apoc. 2:10; 2 Tim. 4:8) Din aceasta rezultă că dacă astfel de profeții, ca și psalmul al șaptesprezecelea, nu se vor împlini și nu vor fi înțelese de rămășiță în timp ce este pe pământ, aceste profeții nu pot să dea rămășiței nici o încurajare, pentru ca astfel să-și înnoiască nădejdea cea mare pentru nemurire. Motivul este că nu ar fi nici un prilej de a da nădejde acelor care ar fi câștigat răsplata cea mai mare, după care au nădăjduit. Aceasta în sine, având în vedere textele enumerate mai înainte, arată că profețiile trebuie înțelese de rămășiță în timp ce aceasta se află încă în organismul ei de carne.

3. Regula pare să fie logică și sigură, că o profeție nu se poate înțelege mai de vreme decât numai după ce este în curs de împlinire sau după ce s-a împlinit. Iehova face de cunoscut înțelesul profețiilor Sale la timpul său hotărât, însă meșteșugirile omenești nu pot aduce la lumină înțelesul adevărat al profețiilor. Este adevărat că o dorință pentru a se întâmpla un anumit lucru, adeseori este îndemnul pentru a interpreta o profeție în mod corespunzător. O astfel de procedură însă nu ne dă siguranță. Dacă însă Domnul lasă să aibă loc evenimente, cari sunt în concordanță cu profeția, atunci știm că acesta este felul Său unic de acțiune de a împlini profețiile.

4. De mai mulți ani urmașii lui Cristos Isus au gândit că ar înțelege cuvintele profetice din psalmul 17:15, și că aceste cuvinte se vor împlini asupra membrilor individuali ai Cristosului, după ce fiecare credincios va fi binecuvântat prin participarea la prima înviere. Dacă am dori să exprimăm altfel, s-a crezut că profeția nu s-ar împlini până ce nu ar avea loc schimbarea prin învierea în asemănarea Domnului și Mântuitorului nostru. Dar oare aceasta este adevărata explicare și înțelesul adevărat al profeției? O astfel de concluzie se pare să fie cu totul neîntemeiată. În cursul perioadei Ilie a adunării mulți consacrați au fost adunați laolaltă în cunoștința și serviciul Domnului, și acei credincioși au aplicat profeția aceasta la schimbarea prin învierea membrilor trupului lui Cristos și au lăsat să le servească aceasta de încurajare și întărire.

5. S-a crezut căci cântarea 113 din cartea noastră de cântece, pe care am cântat-o adesea, ar fi confirmată de cuvintele versului 15 a psalmului 17. Între altele găsim în cântarea aceasta cuvintele: „Când mă voi trezi Doamne asemenea ție, și voi reflecta o imagine pură a ta, atunci voi fi mulțumit când pot rupe lanțurile cărnii și să fiu liber”. Copiii Domnului au cântat cântarea aceasta cu căldură și bucurie, cugetând la vremea, când se vor elibera de corpul greu de carne și strâmtorările lor se vor sfârși, și când vor primi apoi un organism glorios și vor fi asemenea Domnului Isus în mărire. În felul acesta ei s-au declarat nemulțumiți cu situația în care i-a adus Domnul, și au așteptat vremea când vor muri și vor fi duși în cer. Fără îndoială, cântarea a contribuit ca să îndrepte cugetele la bucuria ce ne așteaptă la învierea cea mare. Acuma însă se pare că nu acesta este înțelesul adevărat al psalmului pe care Iehova a lăsat să se scrie prin David; și Iehova Dumnezeu nu este onorat prin o astfel de interpretare.

6. Desigur, este adevărat că unirea deplină și măreață a membrilor cu Cristos Isus în prezența lui Iehova este dorința și nădejdea cea mare a unșilor, dar Scriptura a fost scrisă pentru învățătura celor ce se află încă pe pământ și înainte de a ajunge la starea glorioasă. A aștepta cu nerăbdare și cu bucurie deplină schimbarea prin înviere și a unirii desăvârșite cu Cristos Isus în cer în prezența lui Iehova, este o dorință cordială, care trebui să găsească loc în inima fiecăruia care este în Cristos. Întrucât dorința aceasta mare este cu neputință să se realizeze în carne, totuși dorința în sine nu

constituie o dovadă că psalmul amintit mai sus se aplică și își are împlinirea la înviere.

7. Întrucât psalmul acesta a fost scris de David, s-a promovat ideea că David în psalmul acesta își exprimă dorința de a fi liber de orice cătușe și să fie înviat ca o creatură omenească desăvârșită. Această interpretare însă se pare să nu fie întărită de nici un text scriptural. Noi știm că oamenii credincioși din vechime au avut nădejde la înviere și că mulți au murit cu speranța aceasta. (Evrei 11:13) Dar scrierile Testamentului Vechi nu arată pe aceia care au nădejdea aceasta. Numai în Testamentul nou se amintește că acești oameni credincioși au nădăjdut într-o înviere mai bună. Testamentul Vechi spune foarte puțin despre învierea morților. Aceasta lipsă de referire la învierea morților în Testamentul Vechi, este o dovadă că nu prea pare probabil ca Psalmul 17:15 să exprime nădejdea învierii. Nu se poate crede că profeții credincioși din vechime ar fi nutrit nădejdea să fie înviați în asemănarea lui Isus Cristos, pentru că taina aceasta nu li s-a descoperit, ci a fost ținută ascunsă înaintea lor și numai urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos li s-a făcut cunoscută (Coloseni 1:26, 27) La aceasta mai vine declarația pozitivă că profețiile nu au fost scrise spre folosul oamenilor credincioși din vechime, ci spre folosul rămășiței, care trăiește pe pământ la sfârșitul lumii. Dovada este covârșitoare că profeția aceasta găsește o împlinire în timpul prezent.

VENIREA LUI

8. Înainte de a-și lăsa ucenicii Isus a accentuat marele adevăr la care ei au cugetat mereu, și adevărul acesta era cu privire la reîntoarcerea Sa sau la a doua sa venire. Isus Ie-a spus: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, mă voi întoarce și vă voi lua cu mine, ca acolo unde suni eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:2, 3) Scrierile apostolilor sunt o dovadă suplimentară și convingătoare că a doua venire a Domnului a fost de cea mai mare importanță pentru ei, și a făcut efectul cel mai adânc asupra lor. Isus nu a zis că va pregăti un loc și apoi va trimite pe urmașii Lui credincioși, ci a zis: „Mă voi întoarce și vă voi lua cu mine.” Printre multele lucruri despre care a scris Pavel adunării au fost și următoarele cuvinte: Noi „așteptăm venirea Domnului nostru Isus Cristos” (1 Cor. 1:7) „Căci care este nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos, la venirea Lui?” (1.Tes. 2:19) „Ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Cristos împreună cu toți sfinții Săi.” (1Tes. 3:13) Afară de aceasta, unul dintre apostoli a scris: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului.” (Iacov 5:7) „În adevăr v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii cari am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.” (2Petru 1:16) La această mărturie se mai adaugă următoarele cuvinte: „Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când se va arăta El, să avem încredere, și să nu rămânem de rușine înaintea Lui la venirea Sa.” (1 Ioan 2:28) Desigur că nimeni nu se va rușina atunci când ia parte la prima înviere, dar

după cuvintele textului citat mai sus există o singură posibilitate pentru care unii se rușinează în momentul venirii Domnului, și faptele întăresc concluzia aceasta că unii s-au rușinat și se rușinează și acum.

9. Nu cu mult după moartea apostolilor, s-a constituit o organizație etichetată cu inscripția „creștinism”; și organizația aceasta a început să învețe în scurt timp că oricine, care moare merge în unul din cele trei locuri, și anume, purgatoriu, iad sau cer. Acuma știm că astfel de erori mari, cum sunt acestea, și alte învățături false asemănătoare sunt rezultatul influenței lui Satan asupra oamenilor, și că unele din aceste învățături sunt contradictorii cu Scripturile. În cursul perioadei Ilie a adunării, mulți credincioși au ieșit din sistemul babilonic, numit „creștinism organizat”, dar în mod neapărat ei au adus cu ei înșiși multe greșeli din această organizație; și aceasta este ilustrat prin „hainele lor murdare”. Este un fapt indiscutabil că, frații în întrunirile lor în cursul perioadei Ilie a adunării, au vorbit despre venirea a doua a Domnului, dar nu s-a vorbit mult despre bucuria venirii Sale și a întâlnirii cu El. La toate întrunirile fraților de acest fel s-a accentuat tare că fiecare trebuie să se pregătească cu sârguință, pentru ca să poată fi găsit vrednic de a fi dus în cer.

10. Pe atunci era o mare restatornicire a adevărului care a fost ținut ascuns multă vreme; dar dintre toate lucrurile explicate de frați în cursul perioadei Ilie a adunării, pe care se bazau cu încredere, dezvoltarea personală a caracterului a fost privită ca lucrul cel mai important, mai important decât serviciul pentru Domnul și bucuria despre venirea Sa. Importanța venirii Lui pentru a doua oară și bucuria ce a izvorât din aceasta pentru urmașii Săi, se pare că au fost nesocotite în mare parte. Lucrurile acestea au fost analizate mai mult în general, fără să se facă referire la ceea ce ar avea de făcut adunarea în timp ce va fi pe pământ după întoarcerea Domnului. Aproape la toate întrunirile fraților în cursul acestui timp, întrebarea pusă mai des decât oricare alta, a fost: „Cât timp va mai dura, și când vom fi duși acasă?” Faptele acestea se amintesc aici cu scopul întăririi argumentelor ce urmează.

GREȘEALĂ

11. De ce să fi permis Domnul ca cugetul acesta „de a merge în cer” să ocupe principalul loc în mintea multora din poporul Lui, dacă acest lucru nu era cel mai important? Nu se poate spune hotărât motivul pentru care Domnul a permis aceasta; dar știm că Domnul îngăduie oamenilor să procedeze după voia lor proprie. Dacă cineva urmărește un scop egoist în legătură cu înțelesul adevărului Cuvântului lui Dumnezeu, atunci este cu totul sigur că va cădea în eroare. Isus și apostolii au accentuat iubirea pentru Dumnezeu, și aceasta înseamnă un devotament dezinteresat față de Iehova; cu toate acestea, mulți au cugetat că ar fi de o importanță mult mai mare de a se pregăti pentru cer, decât de a-și dovedi credințioșia pentru Dumnezeu; și au pornit de la idea că adevărul s-a dat, pentru ca oamenii să se poată pregăti, să meargă în cer, să se asocieze cu Domnul și să-L ajute în guvernarea lumii. Acuma vedem foarte clar că o astfel de concluzie a fost

o mare greșeală, deoarece cugetele erau mai mult îndreptate asupra bunăstării creaturilor decât asupra ascultării desăvârșite de marele Creator.

12. S-ar putea pune întrebarea în continuare: Greșelile sau ideile greșite, sunt de așa mare importanță atât timp cât cineva este cinstit, și face tot ce poate mai bine? Lucrurile acestea vor exercita o influență primejdioasă? Desigur, afectează grav. Sinceritatea și onestitatea în urmărirea unei idei greșite nu sunt edificatoare pentru nimenea. (Ioan 17:17) Rezultatul unei concepții greșite a unei învățături ca dezvoltarea de caracter ca condiție primordială de a fi luat în cer, a făcut ca atenția persoanei să fie îndreptată asupra ei; și aceasta l-a îndemnat, ca să nesocotească pe deplin importanța de a transmite planul lui Dumnezeu și de a fi călăuzit ca atare.

13. În cursul perioadei Ilie a adunării s-au dezvoltat sau s-au descoperit două clase, care ambele mărturiseau a fi urmașii lui Cristos Isus. Una din aceste clase era îmboldită de o dorință egoistă de a merge în cer și a da o mână de ajutor Domnului pentru a governa Universul și aceasta este clasa care s-a dezvoltat în și formează „servul rău”. Cealaltă clasă erau cei mai umili îmboldiți de o dorință dezinteresată, de a face voia lui Dumnezeu, oricare ar fi voia aceasta, fie că o cunosc sau nu; și cu toate că erau conștienți de neputința lor de a dezvolta un caracter desăvârșit, și de nevrednicia lor de a merge în cer, totuși au ținut tare la promisiunile Domnului și au continuat să-L servească cât pot de bine. Când Isus a venit la Templu să țină judecata, a ales pe clasa aceasta pentru serviciul Lui deosebit și a denumit-o ca „servul înțelept și credincios”. Clasa amintită mai întâi, adică clasa egoistă, până în prezent nu a fost în stare ca să recunoască venirea Domnului în Templu, și a eșuat să recunoască privilegiul de a servi Domnului, privilegiu ce s-a dat acelor care au fost invitați la Împărăție. Greșeala amintită mai înainte a dus pe cei egoiști la calea greșită. Cei ce au avut o foarte mică apreciere a persoanei lor înșiși și care erau deseori descurajați din pricina imperfecțiunii lor, dar care erau hotărâți să servească Domnului, cu toată imperfecțiunea lor, prin aceasta și-au arătat iubirea față de Domnul și aceștia sunt aceia, pe care Domnul cu ocazia venirii sale la Templu, i-a primit cu bună plăcere, și cărora le-a zis: „Ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe.”

14. Ambele clase amintite mai sus au depus mărturie în cursul perioadei Ilie a adunării înaintea altora despre prezența a doua a Domnului, dar se pare că au greșit faptul că venirea Domnului a avut scopul ca să ia la sine pe cei credincioși. Acuma se pare să fie evident că înțelesul clar al chestiunii nu putea fi avut sau primit numai după venirea Domnului la Templu. Cei pe cari i-a găsit credincioși la venirea sa la Templul lui Iehova, și care au rămas credincioși sunt aceia care au avut și au și acuma o apreciere a adevărilor scumpe, așa cum le-a descoperit Dumnezeu poporului Său. Aceștia au fost invitați de Domnul, ca să intre în bucuria Lui, și ei știu acuma că bucuria Domnului Isus Cristos este justificarea Numelui Tatălui Său. Prin urmare, pentru ei justificarea Numelui lui Iehova este de cea mai mare importanță și Împărăția este învățătura cea mai importantă, deoarece Împărăția este aceea care este folosită pentru a justifica Numele lui Iehova

15. Clasa credincioasă, pe care Domnul o invită în bucuria Sa vede că în urma venirii Domnului la Templu, credincioșii au încă mult lucru de făcut în calitate de martori pentru Împărăție. Cei ce au fost egoiști nu-și cunosc privilegiul de a fi martori pentru Domnul și pentru Împărăția Sa, și prin urmare refuză și neglijează să asculte de porunca Domnului pentru a depune o astfel de mărturie. Despre aceia pe care Domnul i-a adus în Templu, este scris: „Și toți copiii tăi vor fi învățați de Domnul, și mare va fi pacea fiilor tăi.” (Isaia 54:13) Rămășița recunoaște acum că această profeție a lui Isaia este în curs de împlinire, și că nimeni, ci doar copiii lui Dumnezeu din Templu pot să priceapă și să prețuiască adevărurile cele mari care se descoperă acum. Aceasta arată relația cordială a rămășiței față de Domnul Isus Cristos și față de Iehova, și, prin urmare, Scriptura a fost scrisă pentru ca cei din rămășiță să poată avea o deplină asigurare a credinței că au aprobarea Domnului, și stăruind în aceasta, vor fi conduși în cele din urmă în prezența lui Iehova.

SEMNIFICAȚIE ADEVĂRATĂ

16. Dacă noi așteptăm sosirea unei persoane care ne este dragă, suntem neliniștiți până la sosirea ei, dar după ce sosește teafără și sănătoasă, suntem mulțumiți și fericiți. Semnificația adevărată a psalmului 17:15 pare să fie, așadar, că oastea credincioasă a urmașilor Domnului Isus Cristos așteaptă să vină Domnul Isus Cristos și să ia în primire posesiunea sa, și că oastea aceasta așteaptă cu nerăbdare venirea aceasta. Când El apare în Templul lui Iehova și pe cei credincioși îi adună la Sine, și aceștia aud, înțeleg și prețuiesc că Domnul este în Templul Său și că ei înșiși sunt strănși la El, atunci sunt mulțumiți și se implică cu bucurie în serviciul Lui așa cum a fost poruncit. Deci, aplicarea potrivită a psalmului este în timpul când Domnul Isus vine la Templul lui Iehova și când adună pe credincioși la Sine. O astfel de înțelegere a profeției aduce mare încurajare credincioșilor și mărește mult speranța lor de a intra în viața veșnică și în nemurire. Credincioșii știu că trebuie să continue să urmeze cu credincioșie și cu ascultare poruncile Aceluia pe care Iehova l-a făcut capul Templului, și că dacă fac aceasta, pot avea o parte la justificarea Numelui lui Iehova și o ocazie de a merge în cer. Ca întărire a acestei deduceri observați profeția aceasta și alte texte scripturale care vor fi tratate în cele ce urmează.

17. Traducerea textului din Psalmul 17:15, conform *Septuagintei*, este: „În ce mă privește, lasă-mă să apar drept înaintea ta; lasă-mă să mă satur cu priveliștea slavei Tale”. Observați cuvintele „slavă” și „drept”, așa cum se folosesc în textul acesta. Când s-a arătat slava Domnului pentru prima dată urmașilor Domnului care-L așteptau? Răspunsul Scriptural este că, atunci când Sionul este adunat și rezidit. „Căci Iehova va zidi Sionul, va apărea în Slava Sa”. (Psalm 102:16) Rezidirea Sionului are loc pe timpul când Iehova trimite pe capul organizației acesteia ca să strângă laolaltă pe membrii credincioși. Apostolul vorbind despre

același timp, a scris: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Cristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm fraților." (2 Tes 2:1) Fără îndoială acest text din urmă se referă la venirea Domnului la Templu și la strângerea laolaltă a credincioșilor în Templu, moment înc care se va descoperi clasa „servului rău." (Turnul de Veghere, 15 Februarie 1927).

18. David, scriitorul psalmului 17 închipuie pe acela care vorbește în timpul prezent, adică pe urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, cari constituie rămășița. Cuvintele din Septuaginta sună: „Lasă-mă să apar drept înaintea ta". Vorbitorul, prin urmare, trebuie să stea drept înaintea Domnului în momentul aplicării profeției. Și când are loc aceasta? Scriptura răspunde că pe vremea când Domnul oferă și dă credincioșilor mantia dreptății la apariția sa la templu. „Mă voi bucura în Domnul, și sufletul meu va fi plin de veselie în Dumnezeu meu; căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, m-a acoperit cu mantia dreptății ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă, împodobită cu sculele ei." (Isaia 61:10) Aceasta se întâmplă după ce rămășița recunoaște prezența Domnului. În acel timp se întâmplă că tot acești credincioși intră în bucuria Domnului, și de atunci au bucurie nespuse de mare. Până ce nu au primit mantia dreptății cu ocazia venirii sale la Templu, nu puteau să apară drepti înaintea Lui. Deoarece se află acum în Templu, sunt săturați, sau după cum spune traducerea engleză, mulțumiți, deoarece au asigurarea că Domnul i-a adunat la sine, și dacă continuă cu credincioșie, atunci cu siguranță vor intra în Împărăție.

FATA LUI

19. Textul comentat, în traducerea Versiunii Autorizate, sună astfel: „Voi privi fața Ta în neprihănire". După *Rotherham*, partea aceasta a textului sună: „Să am o viziune a feței Tale". Înțelesul adevărat al cuvântului „față", așa cum se folosește aici este important. Despre acest cuvânt „față" *Strong* spune că cuvântul ebraic este folosit într-o varietate de aplicații, atât literal cât și simbolic. Printre aplicațiile acestuia este folosit și cuvântul „prezență". Când spunem, „Am vorbit cu omul față-n față", atunci dăm de înțeles că celalalt a fost prezent. S-a întâmplat că la templu rămășița a recunoscut mai întâi prezența Domnului, cu toate că nu l-au văzut ochii trupești.

20. În armonie cu traducerea lui *Rotherham* a textului rămășița de acolo „are o viziune a feței Sale" deoarece ei observă prezența Lui cu cei unși. În mod asemănător se folosește cuvântul „față" în Fapte 3:19, unde se spune: „ca să vină vremuri de înviorare de la fața Domnului". Cu privire la Israeliiții din timpul inaugurării solemne a legământului legii la muntele Sina, este scris: „Iehova v-a vorbit față în față pe munte, în mijlocul focului." (Deut. 5:4) Dar Israeliiții nu au văzut fața lui Iehova cu ochii lor naturali, deoarece este scris: „pe care nu l-a văzut nimeni, și nu poate vedea" fața Lui cu ochii săi naturali. (1Tim. 6:16). Ceea ce s-a

întâmpiat cu adevărat, a fost că Izraeliții au priceput prezența Domnului și au auzit mesajul Lui. Despre acest lucru este scris: „Eu îi vorbesc gură către gură. Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul lui Iehova. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva servului meu, împotriva lui Moise?” – Num. 12:8.

21. Aceste și alte texte scripturale ne dovedesc că Moise nu a văzut fața lui Iehova cu ochii lui naturali, când Dumnezeu a vorbit cu el „gură către gură.” Moise a știut că Iehova era de față și el a privit chipul lui Iehova. Cuvântul ebraic care aici și în psalmul 17:15 este tradus cu „față”, într-o altă versiune se traduce cu „asemănare”. Moise a fost singurul om, căruia Dumnezeu i-a dat cinstea cea mare de a vorbi cu el „gură cu gură”. — Ex. 33:11.

22. Deoarece Moise a fost un tip al lui Isus Cristos, câteodată în mod neapărat în acel tip se cuprinde rămășița ca membrii ai corpului lui Christos. Pare deci să existe o relație directă între aceste texte care spun că Dumnezeu a vorbit cu Moise gură către gură, și pe de altă parte despre faptul că după ce rămășița credincioasă a fost îmbrăcată în Templu cu mantia dreptății privește fața sau prezența Domnului. Se arată aici o relație strânsă între Domnul și cei din clasa Templului, și relațiile acestea strânse nu se puteau recunoaște până ce n-a venit Domnul în Templu, unde a strâns pe cei credincioși și i-a învățat. Atunci ei au fost săturați. Anumite îndoieli au fost înlăturate, și în locul îndoielilor a venit siguranța deplină; și de atunci încoace bucuria a umplut inima fiecăruia din rămășiță și aceștia s-au bucurat să cânte laudele Domnului.

„TREZIRE”

23. Deoarece Versiunea Autorizată spune, „când mă trezesc, mă trezesc cu chipul tău”, s-a susținut că psalmul se referă la înviere. Dar traduceriile *Septuaginta* și *Rotherham* omit cuvântul „trezi”, care tinde să combată aplicarea acestui text asupra acelor care au fost în mormânt și s-au sculat de acolo. Scriptura nu aplică deseori cuvântul „trezi” la aceia care sunt în mormânt, ci mai degrabă la aceia care se află în favoarea lui Dumnezeu și se bucură de o oarecare măsură de viață, care însă sunt inactivi, și au nevoie să fie stimulați. Iehova spune prin profetul Său: „Trecește-te, trezește-te, îmbracă-te în puterea ta Sioane! Puneți, hainele frumoase, Ierusalime, oraș sfânt! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat.” (Isaia 52:1) Fără îndoială, textul acesta se aplică asupra membrilor organizației lui Dumnezeu când Cristos a venit la Templul său și a rezidit Sionul, în care timp ei au primit hainele de nuntă. Atunci a acoperit Domnul pe acești credincioși cu mantia dreptății, i-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, prin care ei sunt identificați ca membrii ai organizației lui Iehova.

24. Pavel a văzut că urmașii lui Cristos din Efes au devenit neglijenți față de privilegiile lor, și le-a scris: „Deșteaptă-te tu, care dormi, scoală-te din morți, și Cristos îți va da lumină.” (Efeseni 5:14) Evident că aceste cuvinte sunt o citare liberă din textul de mai sus a lui Isaia, și au servit ca să îndemne pe Efeseni la

îndeplinirea datoriilor și răspunderii lor. Deseori a fost necesar ca poporul lui Dumnezeu să fie îndemnat să fie mai zelos și să activeze mai mult.

25. Parabola despre fecioare, pe care a spus-o Isus, este în armonie cu aceasta și se aplică în timpul venirii Lui la Templu. Fecioarele așteptau cu nerăbdare venirea Domnului, a Mirelui, dar, cum spune Scriptura, toate au ațipit, și au adormit. „Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: Iată, mirele vine; ieșiți-i în întâmpinare!” (Matei 25:5, 6) Unele din paznice erau adormite, adică, s-au pus la odihnă, în timp ce altele au ațipit, ceea ce dă de înțeles că ele au devenit somnoroase, deoarece era greu pentru ele să rămână treze; dar după ce s-a descoperit că Domnul a venit la Templul său, s-a făcut un strigăt, ca să se trezească, să iasă afară în întâmpinarea mirelui. (Turnul de Veghere, 1923, pagina 295). După ce credincioșii au devenit treji, și au învățat că Domnul Isus a venit la Templu, și ei au fost strânși la El în Templu, și au obținut privilegiul ca să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova, atunci au fost satisfăcuți și rămân și pe mai departe în starea aceasta, întrucât fac ceea ce le poruncește capul Templului, deoarece sunt convingși că ei trebuie să fie credincioși până la moarte dacă doresc să primească coroana vieții. (Apoc. 2:10) Scriptura s-a scris în spre folosul acelor care se află în Templu, pentru ca în special acum în vremea strâmtorării celei mari înainte de Armagedon să aibă înaintea ochilor încontinuu dovada siguranței, credinței, încrederii și a nădejzii depline în biruința desăvârșită adusă de Christos.

„ÎN ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI”

26. Remarcați faptul acesta important, și anume că Scriptura spune mult despre venirea Domnului Isus Cristos, dar foarte puțin despre faptul că credincioșii vor merge în cer. Apostolii au accentuat venirea Domnului, ca fiind o chestiune de mare importanță. Pe vremea înălțării lui Isus la cer, îngerii din cer au apărut înaintea ucenicilor și au zis: „Acest Isus, care s-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum l-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1:11) De atunci încoace apostolii au așteptat cu o dorință serioasă și cu nerăbdare venirea lui Cristos, și au încurajat pe frații lor să facă asemenea.

27. Următoarele texte sunt la subiect. „Și să așteptați din ceruri pe Fiul său.” (1. Tes. 1:10). Isus a explicat ucenicilor Săi, care vor fi dovezile venirii Sale. (Matei 24:3-14) „În așteptarea arătării Domnului nostru Isus Cristos.” (1. Cor. 1:7) „Cei ce sunt ai lui Cristos la venirea Lui.” (1. Cor. 15:23) „Căci cine este în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Cristos, la venirea Lui?” (1. Tes. 2:19) „Ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Cristos împreună cu toți sfinții Săi.” (1. Tes. 3:13) „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și mă rog ca duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Cristos.” (1. Tes. 5:23) Este adevărat că Scriptura dă credincioșilor asigurarea că există în cer o moștenire nestrucăcioasă care îi

așteaptă, însă textele acestea nu spun că credincioșii vor merge în cer pentru a întâmpina pe Domnul. — 1. Petru 1:4-11.

„RĂPIȚI ÎN VĂZDUH”

28. Apostolul inspirat scrie că, „noi cei vii cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” Nu înseamnă oare textul acesta că rămășița va merge în cer ca să întâmpine pe Domnul? Nu; ci dimpotrivă el spune că cei care vor fi rămas, adică rămășița, „vor fi răpiți, ca să întâmpine pe Domnul în văzduh.” Care este deci înțelesul cuvintelor „în văzduh”? Cuvintele „văzduh” și „vânt” se folosesc în unele texte, ca să exprime același sens. Autorii dicționarelor definesc cuvintele cum pot ei mai bine, dar când Scriptura explică înțelesul unui cuvânt, atunci chestiunea este rezolvată definitiv. Cuvintele Domnului Isus arată înțelesul adevărat al cuvintelor „vânt” și „văzduh”. Când Isus a vorbit cu Nicodim, a zis: „Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este și cu oricine este născut din spirit.” — Ioan 3:8.

29. Vântul sau văzduhul nu este vizibil ochilor omenești, dar este puternic și se poate simți. Tot la fel este și cu ceea ce este născut din spirit, și prin urmare, este în domeniul spiritual, nevăzut văzului omenesc, dar se pot observa de creaturi care stau în strânsă legătură cu Domnul. Rămășița în timp ce este pe pământ este în trup; și dacă aceștia sunt strânși laolaltă de Domnul în Templu, nu organismul de carne este acela care este adunat acolo, ci creatura, care acuma are numai organismul de carne; și ochii naturali, pe care-i are organismul acesta, nu pot să vadă ceea ce este în spirit, dar cei care fac parte din rămășiță pot să cunoască sau să priceapă lucruri spirituale. (1. Cor. 2:10) Există dovezi din abundență că rămășița unsă a fost strânsă acuma în Templul Domnului. Cum știu ei că sunt acolo? Deoarece au mărturia spiritului și afară de aceasta Scriptura și faptele întăresc aceasta. Faptul că sunt strânși laolaltă în Templu și acolo primesc învățătură de la Dumnezeu, cum declară Scriptura, este o dovadă convingătoare că ei sunt cu Domnul „în văzduh”, adică, într-o stare, unde este cu neputință pentru ochiul omenesc să vadă ce se petrece. Dacă ei sunt în Templu cu Domnul, atunci fără îndoială ei sunt cu Domnul, și El este invizibil ochilor lor naturali; prin urmare cuvintele „răpiți ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh” descriu deplin și complet situația.

ORDINEA ÎNVIERII

30. Apostolul tratează învierea în textele următoare. Ordinea învierii și a zidirii Sionului, după cuvintele apostolului, este următoarea: 1) învierea credincioșilor morți, și 2) strângerea laolaltă a rămășiței vii în Sion, și aceasta se întâmplă când Domnul apare în Templul lui Iehova. Apostolul spune: „Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Căci aceasta vă spunem, prin Cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom rămânea până la venirea Domnului,

nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul se va pogorî din cer, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu; și întâi vor învia cei morți în Cristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul." — 1.Tes. 4:14-17.

31. Pentru mai mulți ani textul acesta a cauzat tulburare printre unii; și este evident că nu se putea înțelege, până ce nu a sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu. O traducere mai accentuată spune: „Căci însuși Domnul se va pogorî din cer, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu; și întâi vor învia cei morți în Cristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul”. (1 Tes. 4:16, 17, *Diag.*). Greutatea a provenit în urma traducerii din „*Diaglott*”, și anume „în același timp cu ei”, din ceea ce s-a dedus că învierea acestor morți, care erau în morminte, și schimbarea celor vii de pe pământ, trebuie să aibă loc în aceeași clipită de ochi, și că, deoarece s-a părut a mai fi unii credincioși pe pământ care au dovedit că morții credincioși încă nu fuseseră înviați. Dar traducerea „*Diaglott*” nu spune aceasta. Cuvintele „în același timp cu ei” vrea să zică ‚în cursul unui timp hotărât’, dar nu în intervalul unei zile de 24 ore sau chiar și în același an, — și desigur nu în aceeași clipă. Dacă chestiunea se înțelege potrivit, vom vedea că „în același timp cu ei” indică un timp, care a început în 1914 și durează până în Armagedon. Este același timp ca „ziua lui Iehova” și în cursul acestui timp vor fi înviați credincioșii morți și vor fi schimbați cei din rămășița credincioasă.

32. Textul citat mai sus trebuie în mod neapărat să fie în armonie precisă cu următoarele cuvinte ale apostolului: „Iată, vă spun un secret: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.” (1. Cor. 15:51, 52, *Diag.*) Remarcați că textul de mai sus citat și cel din 1 Tes. 4:16, 17 folosește cuvintele „trâmbița lui Dumnezeu” și „ultima trâmbiță”, precum și „strigăt” și „glasul unui arhanghel”. Cuvintele acestea trebuie să fie interpretate împreună. O „trâmbiță” indică că exercitarea puterii dumnezeiești este în curs; ea arată că Regele și-a început domnia; și cu privire la Cristos Isus, domnia aceasta a început în 1914, când Iehova L-a trimis, ca să domnească. (2. Regi 11:1-14; Psalm 47:5; 98:6; 110:2) Sunetul de trâmbiță indică și un timp de bucurie, fiindcă a sosit Regele; și în cazul acesta El este marele justificator al Numelui lui Iehova și justificarea Numelui lui Iehova este bucuria Domnului nostru Isus Cristos; El invită pe urmașii Lui credincioși ca să intre în bucuria aceasta. (Lev. 23:24; 2 Cron. 15:12-14; Matei 25:21). Sunetul trâmbiței mai înseamnă, și război, luptă și biruință; și la venirea Domnului înseamnă război contra lui Satan și contra organizației sale, o mare bătălie și o biruință strălucită pentru Cristos. (Num. 31:1-6; 2 Cron. 13:12-16; Ioel 2:1; Apoc. 19:11-20) Ea este trâmbița lui Iehova, deoarece va suna prin autoritatea lui Iehova.

33. De ce se numește „ultima trâmbiță”? Este ultima trâmbiță deoarece vestește începutul domniei lui Cristos Isus, a Împăratului drept al pământului, „a cărui drept este” să domnească și care va domni după aceea, și nu se va mai întrona niciodată vreun împărat, și pentru aceasta nu va mai fi ocazie să se mai sune din trâmbiță încă odată. Niciodată nu va mai fi nevoie să se justifice Numele lui Iehova, și nu va mai fi niciodată un alt război și victorie, deoarece se spune că acesta va fi ultimul și neprihănirea va domni totdeauna sub Dumnezeu și Cristos. Trâmbița lui Dumnezeu, care este ultima trâmbiță, a început să sune când Isus a ieșit să-și înceapă domnia în anul 1914, și trebuie să răsună până când organizația lui Satan va fi nimicită, până când Numele lui Iehova va fi justificat și până când Domnul Isus va obține o biruință decisivă în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. În aceeași perioadă sau în același timp are loc învierea morților credincioși, și străngerea în Templu în Sion a rămășiței credincioase vii.

34. Dacă, după cum s-a afirmat de către unii, că atât credincioșii adormiți cât și cei credincioși de pe pământ s-ar schimba în aceeași clipă, atunci învierea morților nu ar putea preceda schimbarea celor vii; dacă însă înțelegem că cuvintele „în același timp cu ei” în realitate indică „ziua lui Iehova”, zi care a început în anul 1914 și durează până la bătălia Armagedonului, chestiunea este clară de tot, și textele acestea sunt în deplină armonie, cum trebuie să și fie.

35. Textul scriptural spune că, „Cristos se va pogori din cer cu glasul unui arhanghel”, ceea ce înseamnă îngerul sau solul principal al lui Iehova, serviciul care este ocupată de Isus Cristos. El vine cu „un strigăt puternic”, ceea ce înseamnă o comandă autorizată. Fiind trimis ca domnitorul de drept al pământului, căruia i s-a dat orice putere în cer și de pe pământ, Cristos Isus are comanda supremă, și poruncile sale sunt date cu autoritate absolută. Strigătul și sunetul trâmbiței lui Dumnezeu au loc în același timp. Trâmbița lui Dumnezeu, amintită în textul citat mai sus, nu este aceeași cu cele „șapte trâmbițe” din Apocalipsa 8:6. Cei șapte îngeri cu cele șapte trâmbițe sunt îngerii Domnului Isus Cristos în Templu, care sunt trimiși de El cu o deosebită solie, și aceasta se întâmplă în timp ce răsună trâmbița lui Dumnezeu. Să observăm bine că Scriptura, face o deosebire clară între trâmbița lui Dumnezeu, care începe să sune la sosirea împăratului, și între cele șapte trâmbițe, pe care Domnul le-a făcut să fie sunate de îngerii Lui din Templu.

36. Faptele și Scriptura arată că Cristos Isus a apărut la Templu în 1918, ca să rezidească Sionul, moment în care a răsunat trâmbița lui Iehova. Ordinea zidirii Sionului, conform Scripturii, este următoarea: „Morții în Cristos se scoală mai întâi” și sunt făcuți o parte esențială a Sionului, care este organizația principală a lui Iehova. Apoi în cursul acestui timp, adică „în ziua lui Iehova”, „noi cei vii, cari vom fi rămas, în același timp (adică în cursul aceluiași timp) vom fi răpiți (despărțiți cu totul de organizația dușmanului și adunați în Sion) toți împreună cu ei în nori (adică, în prezența Domnului Isus Cristos), ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh (adică în prezența Lui care este invizibilă ochilor noștri naturali); și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (*Diag.*) În ordinea aceasta cronologică se va

rezidi Sionul, și Domnul apare în măreția sa și rămășița apare înaintea Lui în Templu în neprihănire, și ei sunt săturați cu priveliștea slavei Sale și sunt totdeauna cu Domnul. Schimbarea rămășiței credincioase din organism omenesc la organism spiritual are loc după ce este adunată în Templu, și schimbarea aceasta se întâmplă „într-o clipă, într-o clipeală de ochi.” Dacă însă vor rămânea credincioși, ei vor fi pentru totdeauna cu Domnul, începând de la momentul când au fost strânși în Templu.

37. Strângerea la Domnul este ceea ce s-a accentuat de apostol, când a scris: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce iubesc venirea Lui.” (2.Tim. 4:8) Desigur că în timpul strângerii în Templu a celor ai Lui Domnul dă cununa acelor care sunt amintiți aici de apostol. Aceasta li se dă înainte de a merge în cer deoarece Isus a spus acestor credincioși „Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.” (Apoc. 3:11) Acelora, care iubesc arătarea Domnului nostru Isus Cristos, li se vor da cununi, precum spune apostolul. Aceștia își dovedesc iubirea întrucât ascultă cu bucurie de Domnul și se consacră dezinteresat serviciului său. Dacă după aceea continuă credincioși până la moarte, vor primi răsplata cea mare a nemuririi. (Apoc. 2:8-11; A se vedea *Lumina*, Cartea Unu, pagina 21). Unșii credincioși, (ilustrați prin adunarea din Smyrna) sunt cei care primesc răsplata cea mare a nemuririi; și răsplata aceasta o vor primi după ce vor fi avut întâlnirea cu Domnul în văzduh, adică în Templu, și după ce s-au dovedit credincioși în îndeplinirea îndatoririlor ce le-au fost date de Domnul. (Matei 24:14) Evident că apostolul se referă la rămășița de pe pământ când scrie: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Christos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm fraților” (2.Tes. 2:1), strângere laolaltă care este la Templu. În timp ce sunt adunați astfel, sunt răpiți „pentru întâmpinarea Domnului în văzduh”, adică în starea nevăzută de ochii naturali. Dacă sunt strânși laolaltă în Templu, desigur sunt cu Domnul, au fost înviați și știu despre prezența Lui cu ei în Templu, și prin urmare acești credincioși au o viziune spirituală a feței Lui, a chipului Său, chiar așa cum a fost cu Moise, când a vorbit cu el Iehova pe muntele Sinai. — Num. 12:8.

APLICARE

38. Psalmul șaptesprezece este o profecie scrisă de David și prin urmare își găsește împlinirea și aplicarea asupra acelor care sunt în Cristos și formează o parte a servului lui Iehova. David a fost foarte strâmtorat de dușmanii lui, cari au defăimat Numele lui Dumnezeu. Dușmanii lui David l-au învinuit pe nedrept și au căutat să-l ucidă, și el a strigat către Dumnezeu, ca să audă dreptatea cauzei și a recunoscut sinceritatea sa când a rugat pe Cel Prea înalt. „Doamne, ia aminte la strigătele mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute” — Psalm 17:1.

39. Cei ce au primit chemarea pentru Împărăție, au așteptat în anul 1914 ca Împărăția să fie întemeiată și ca să fie duși în cer. Dar au fost dezamăgiți în

aceasta. Câțiva ani mai târziu a venit mare strâmtorare peste ei. În cursul anilor 1917 și 1918 credincioșii aceștia au fost învinuiți pe nedrept, vânduți de frați falși și persecutați cu cruzime de dușman. Cu toate acestea, ei au rămas credincioși față de Iehova și Regele Lui, și au strigat către Domnul, ca să-i ajute și să-i elibereze, bazându-se pe nevinovăția lor proprie, și au rugat pe Domnul să asculte pricina lor nevinovată. Psalmul acesta face parte din profețiile scrise de demult și servește ca să încurajeze pe credincioși și să le întărească nădejdea. Cu aceste lucruri în minte, remarcați acum cuvintele psalmului.

40. Vorbitorul se roagă ca sentința de judecată peste el să vie de la Domnul și nu de la dușmanii lui. „Să se arate dreptatea mea înaintea ta, și să privească ochii tăi lucrurile care sunt egale!" (versul 2) Dacă ei vor fi judecați din partea judecătorului drept atunci vor ști că sentința va fi dreaptă. Această parte a profeției s-a împlinit pe vremea venirii Domnului la Templul său să judece, cu toate că credincioșii pe vremea aceea nu au putut recunoaște și prețui faptul acesta. Cei ce au fost credincioși Domnului, și-au cunoscut starea inimii lor și și-au pus încrederea în El.

41. Copiii lui Dumnezeu se roagă mai departe, ca faptele lor să se cumpănească până la acest timp, și stăruiesc că dacă se întâmplă aceasta, nu se va întâmpla nimic, ce ar dovedi necredincioșie sau o călcare intenționată a poruncilor Domnului. „Dacă îmi vei cerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic: căci mi-am propus ca gura mea să nu păcătuiască". (vers 3) Aici cei ce se roagă exprimă că sunt decși ca să-și păstreze neprihănirea față de Iehova Dumnezeu, fără să țină seama de ceea ce ar face alții. Aici să ne amintim cuvintele lui Iov, când pe vremea strâmtorării celei mari a strigat: „Chiar dacă mă omoară, tot în El voi nădăjdui."

42. Acestor credincioși nu le pasă de aprobarea oamenilor, nu „admiră persoane", ci iau seama la cuvintele care vin de la Domnul, pentru ca acestea să le poată servi ca ghid, și ei continuă să țină tare cu hotărâre la Cuvântul lui Dumnezeu. Prin urmare ei s-au rugat ei: „Cât privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvântul buzelor tale, m-am ferit de calea celor asupritori: pașii mei stau neclintiți pe cărările tale, și nu mi se clatină picioarele." (*Roth.*) Credincioșii au stat tare în Domnul și în tăria puterii sale, așteptând și nădăjduind eliberarea.

43. Dacă luăm seama la starea poporului credincios al lui Dumnezeu în anul 1918 și de la acest timp încoace, cât de potrivite sunt aici cuvintele celor ce se roagă: „Am strigat către Tine, căci m-ascultați, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu! Arată-ți bunătatea ta iubitoare, tu, care scapi pe cei ce caută adăpost în tine, și-i izbăvești de protivnicii lor, prin dreapta ta! Păzește-mă ca lumina ochiului, ascunde-mă la umbra aripilor tale de fața celor răi care m-au tratat cu violență, de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară. Ei își închid inima, au cuvinte semețe în gură. Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, mă pândesc ca să mă trântescă la pământ. Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pândă în culcușul lui. Scoală-te Iehova, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-1! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia ta! Scapă-mă de oameni,

cu mâna ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari își au partea lor în viața aceasta, și cărora le umple pânțelele cu bunătățile tale. Copiii lor sunt sătui și prisosul lor îl lasă pruncilor lor." — versetele 6-14, *Roth*.

44. Psalmistul, care reprezintă pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu își sfârșește rugăciunea cu privire la dușman, și după aceea spune că este hotărât cu desăvârșire să servească Domnului cu credințioșie și exprimă că este mulțumit de aprobarea din partea Domnului și spune: „Dar eu, în neprihănirea mea, voi vedea fața Ta; cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul tău." (versetul 15, *Roth*). „Lasă-mă să fiu sătul de arătarea slavei tale”.- *Septuaginta*.

45. Versetul final al psalmului pare deci să nu se refere deloc la mulțumirea și bucuria, care vor fi neapărat partea tuturor acelor care vor avea parte de prima înviere; dimpotrivă, versetul se referă la întâlnirea credincioșilor în Templu cu Domnul, și la faptul că aceștia ajung la cunoștința că au aprobarea Domnului. În felul acesta ei apar înaintea Lui ca nevinovați, după ce au primit mantia dreptății și hainele mântuirii; și aceasta este o dovadă de aprobare. O astfel de asigurare deplină le aduce mare satisfacție, și ei exclamă cu cuvintele psalmistului: „Suntem săturați”. Se face referire la același timp când Isus Cristos spune acelor care și-au dovedit credințioșia până la perioada probei și a judecării în Templu: „Stăpânul său i-a zis: Bine serv bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi face conducător peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău." (Matei 25:21) Toți aceia, care în felul acesta au intrat în bucuria Domnului, sunt desigur săturați sau mulțumiți; altfel nu ar putea să fie plini de bucurie. Aceștia știu acum care este planul lui Dumnezeu cu ei, și se bucură, prin harul Domnului, să depună toate eforturile ca să facă voia Lui.

46. Cuvintele care urmează imediat, și care apar la începutul psalmului optsprezece, arată pe aceeași clasă a servului veselindu-se cu glas tare, deoarece a înțeles că Iehova este stânca lor, cetatea lor și mântuitorul lor; ei cântă cu inimă plină de bucurie: „Te voi iubi, Iehova, tăria mea." Iubirea față de Iehova înseamnă a asculta cu bucurie de poruncile Sale și a fi cu totul devotat Lui. Fiind în Templu și învățați de către Iehova, ei știu că sunt copiii Lui și membrii organizației Sale, și mare este pacea și mulțumirea lor. Ei au fost treziți la cunoștința privilegiilor lor, îndeosebi a marelui privilegiu de a fi martorul lui Iehova și a avea parte la justificarea Numelui său sfânt, și aceasta le aduce mulțumire și bucurie. „Bucuria Domnului" Isus Cristos este justificarea Numelui Tatălui său; și când invită pe credincioșii Săi, pe care i-a strâns la sine, ca să intre în bucuria aceasta, și ei fac aceasta, rezultă în mod neapărat mulțumirea și în mod clar aceasta este o împlinire a cuvintelor profetice ale psalmului.

47. Cântarea care apare în cartea noastră de cântări stă la numărul 113 nu este în armonie cu adevărul, și nu se poate repeta sau cânta cu sinceritate de către aceia care sunt devotați cu credințioșie lui Iehova. Cei ce se află în Templu, sunt cu Domnul, și vor fi satisfăcuți de privilegiul, ca să-L laude și să-L preamărească, așa, cum a poruncit El. Ei nu se plâng și nici nu se roagă să moară, ca să rupă lanțurile cărnii și să fie imediat duși în cer, ca prin aceste lucruri să-și găsească

mulțumirea. Ei recunosc mai de grabă că Mirele, marele Justificator al Numelui lui Iehova, a sosit și ei se bucură cu El, după cum a poruncit Iehova: „Și veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui. Vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărima Numelui Lui! Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul! Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel." (Isaia 12:4-6) Pentru acești credincioși nu mai există timp. (Apoc. 10:6) Ei sunt cu Domnul, fie în trup, fie în spirit, și sunt bucuroși să facă voia Lui, privind cu mare așteptare înainte la justificarea desăvârșită a Numelui sfânt al lui Iehova.

48. Acest al șaptesprezecelea psalm, cum spune Scriptura, a fost scris mai dinainte pentru încurajarea și întărirea rămășiței, și înțelesul adevărat al acestui psalm aduce și mai multă asigurare că cei din rămășiță vor fi ținuti cu totul sigur în mâna lui Iehova, și că ei sunt aleșii Lui. Acești membri a „Laodiceei” au privilegiul binecuvântat ca să împlinescă rugăciunea fratelui lor Pavel și s-o experimenteze. „Pentru că să li se îmbărbăteze inimile, fiind uniți în dragoste, și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Cristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.” (Coloseni 2:2, 3) Acești credincioși nu mai sunt nemulțumiți, în nedumerire sau în căutarea căii pe care să umble. Ei cunosc casa Stăpânului lor și organizația Tatălui lor, și fiind săturați și în prezența Domnului Isus Cristos în Templu, cântă și preamăresc cu mare bucurie pe Cel Prea înalt, deoarece „în Templul Său, totul vorbește despre slava Lui.” — Psalm 29:9.

Întrebări pentru studiu

1, 2. Arată că Scriptura însăși indică timpul împlinirii acestui psalm.

3-5. Explică de ce această profeție și altele nu au fost înțelese potrivit până acum.

6, 7. Explică (a) dacă este potrivit după Scriptură de a fi stăpânit de dorința schimbării învierii ; (b) dacă faptul că David a scris psalmul acesta servește la a identifica pe cei cărora li se aplică acest text. Cum dovedesc cuvintele apostolului Pavel în Coloseni 1:26, 27 identitatea aceasta, precum și timpul împlinirii textului?

8-10. Arată (a) că Isus și apostolii au accentuat importanța venirii a doua a Domnului; (b) că aplicarea are loc în timp ce urmașii credincioși ai Domnului, după întoarcerea Sa, se mai găsesc pe pământ.

11,12. Explică, dacă pentru poporul lui Dumnezeu a fost spre ajutor sau spre pagubă, gândul de „a merge în cer” pe care l-au nutrit și alimentat în mod deosebit.

13-15. Explică că la sfârșitul perioadei Ilie a adunării s-au descoperit două clase, care se mărturiseau ca urmași ai lui Isus Cristos. Ce contrast se poate vedea acuma între aceste două clase ?

16-18. Cu ce sunt acuma „săturați” urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, și de ce este așa? Descrie „neprihănirea” cu care apar aceștia înaintea Domnului, și motivul pentru care sunt săturați în urma acesteia.

19-22. Ce se înțelege sub cuvintele „În neprihănire voi privi fața ta”?

23-25. Arată, cu folosirea altor texte scripturale, în care se folosește expresiunea „trezi”, dacă membrii organizației lui Dumnezeu, sunt „treziți” în împlinirea acestei profeții.

26, 27. Arată cum și când se vor întâlni credincioșii cu Domnul.

28, 29. Explică, dacă „cei vii și cei ce vor fi rămas” au fost „răpiți în nori” și s-au întâlnit cu Domnul în văzduh”.

30, 31. Ce arată cuvintele apostolului cu privire la ordinea cronologică a învierii și a „rezidirii Sionului? Arată armonia acestor cuvinte cu afirmația că aceia cari trăiesc și vor rămânea, vor fi răpiți în nori „în același timp” cu aceia care au adormit.

32-34. 'Explică „taina” ce se arată de apostol în 1. Cor. 15:51, 52.

35. Aplica 1. Tes. 4:16?

36. Ce înseamnă „zidirea Sionului”? Când are loc rezidirea?

37. Ce este „cununa” la care se referă Apoc. 3:11? Ce altă lumină avem în cuvintele lui Pavel și Petru despre chestiune, cu privire la cine va primi cununa și când se va întâmpla aceasta?

38, 39. Descrie împrejurările care constituie cadrul psalmului 17. Arată aplicarea profetică a versului 1.

40, 41. Care a fost dorința psalmistului exprimată în versul 2 și justificarea sa din versul 3. Cum se împlinește această parte a psalmului ?

42. Arată învățătura importantă, care se cuprinde în versetul 4, și că, calea, care este urmată de credincioși este în armonie cu aceasta.

43. Arată că versurile 6-14 ilustrează starea poporului lui Dumnezeu din aceste zile din urmă.

44. Ce se exprimă în versul 15 pentru aceia pe cari îi reprezintă psalmistul?

45-47. Ce înseamnă versul 15 a psalmului acestuia și cum se poate aplica? Arată armonia acestui verset cu cuvintele introductive ale psalmului 18 și cu Isaia 12:4-6.

48. Ce dovedește că psalmul șaptesprezece servește scopului pentru care a fost destinat de Iehova?

JERTFA SUPREMĂ PREFIGURATĂ

Cu multe secole în urmă Dumnezeu a început să prefigureze mijlocul pe care-l va folosi pentru a aduce pe cei ascultători ai rasei umane, înapoi la o stare de perfecțiune, și aceasta înseamnă că El a prefigurat o „creație nouă”. Aceasta nu înseamnă că toată rasa umană trebuie să fie nimicită și să fie creată una nouă; ci înseamnă crearea a ceva nou, pentru ca prin această creație rasa umană să poată fi răscumpărată și restatornicită.

După potop Noe și fiii săi s-au stabilit în diferite părți ale lumi. Iafet și descendenții săi și-au făcut locuința în Europa. Ham și fiii săi au locuit în Africa

de Nord. Sem și urmașii săi au rămas în Asia. Noe a profețit cu privire la Sem, spunând: „Binecuvântat să fie Domnul [Iehova] Dumnezeu lui Sem”. Astfel el a arătat că Dumnezeu a rezervat câteva binecuvântări speciale pentru descendenții lui Sem. Scripturile dezvăluie că la aceasta s-a referit Noe.

La doi ani după potop Sem a născut un fiu și i-a pus numele Arpașad. (Gen. 11:10). Terah a fost un urmaș al lui Arpașad și al lui Sem. (Gen. 11:24). În timp lui Terah i s-a năcut un fiu pe care l-a numit Avram. După aceea Dumnezeu i-a schimbat numele în Avraam. (Gen. 11:27). Terah și familia lui au locuit în orașul Ur din Haldeea. Avram era căsătorit cu Serai. „Însă Serai era stearpă; nu avea copii”. (Geneza 11:30). Terah și-a luat familia, inclusiv pe Avram și nevasta lui Serai, și a ieșit ca să meargă în țara Canaan. Din raportul biblic rezultă că el a călătorit de-a lungul văii fluviului Euftrat spre Haran; și acolo a locuit Terah, și familia lui împreună cu el, până a murit.

Avram era cel mai important om care locuia în Haran. El avea credință în Dumnezeu, și Dumnezeu a avut o însărcinare pentru el. „Domnul a zis lui Avram: Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și du-te într-o țară pe care ți-o voi arăta; și voi face din tine o națiune mare, te voi binecuvânta, și îți voi face numele mare; și vei fi o binecuvântare; voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și în tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului”. – Gen. 12:1-3.

În ascultare de porunca Domnului, Avram și-a strâns toată averea; și a luat pe nevasta sa Serai, pe nepotul Său Lot și familia lui, și pe Terah tatăl său, și a ieșit din Ur din Haldeea și a plecat în Haran; și după moartea tatălui său a luat tot ceea ce dusesse în Haran și ce dobândise acolo, și a plecat spre țara promisă. Iată, o caravană de cămile și măgari, vite și oi, robi și roabe, femei și copii, împreună cu credinciosul Avram, mergând spre vest și sud spre o țară străină! Ei au mers peste deșertul neumblat și peste dealurile sterpe și aspre. A fost o călătorie lungă, înceată și obositoare; și importanța acelei călătorii nu putea fi înțeleasă pe deplin de Avram. Ei mergeau în ordine regulată. Ce a însemnat marșul spre acea țară, necunoscută lui Avram? Marele Dumnezeu al universului pune în acțiune pe slujitorul Său credincios și începea o ilustrație în mișcare care urma să reflecte și să prefigureze o creație nouă și formarea unei națiuni și guvernări perfecte, care urma să fie mijlocul folosit de Dumnezeu pentru binecuvântarea tuturor familiilor pământului.

Pentru o perioadă continuă de aproximativ două mii de ani Iehova Dumnezeu, din când în când, a determinat pe slujitorii Săi credincioși să producă diverse secvențe ale filmului Său, început aici de Avram, prin care mijloc El urma să învețe omenirea despre calea care duce la viață fără sfârșit. Este deosebit de interesant și instructiv să vizualizăm aceste ilustrații făcute cu mult timp în urmă. Oamenii care și-au făcut partea lor nu au înțeles pe deplin lucrurile, însă au știut că Iehova este marele Comandant și Conducător; și pentru ei aceasta a fost suficient. (1 Pet. 1:10, 12). S-a făcut un raport despre aceasta, pentru ca cei ce trăiesc la

sfârșitul lumii, unde ne aflăm acum, să poată afla și înțelege calea lui Dumnezeu și să fie mângâiați prin această cunoștință. – 1 Cor. 10:11; Rom. 15:4.

Dumnezeu trimitea pe Avram în această călătorie spre țara Palestinei, unde Domnul, la timpul potrivit, urma să finalizeze ilustrațiile Sale; și acea parte a pământului a devenit sacră și sfântă pentru cei care iubesc pe Domnul. Evenimentele care au avut loc în țara Palestinei și în zonele învecinate au prefigurat desfășurarea planului divin.

Frontiera de est a țării Palestinei este protejată de un lanț de munți frumoși. Întregul lanț ar putea fi numit corect Pisga, datorită priveliștii avute de pe vârful lui acestuia. Dat fiind faptul că, caravana lui Avram s-a apropiat din est el urma să se urce pe vârful lanțului muntos, pentru că din acel punct urma să aibă prima vedere a țării promise. El urma să-și delecteze ochii peste scena minunată care se întindea înaintea lui, și unde în scurt timp urma să fie locul realizării celei mai mari ilustrații făcute vreodată pe pământ, și ulterior locul împlinirii ei în întregime.

De pe vârful aceluși munte Avram urma să privească Muntele Liban, Marea Galileei, câmpia Esdraclon, Muntele Carmel, umbra profundă a văii Iordanului, și râurile de mai mică importanță care se varsă în apele agitate ale Iordanului, Muntele Moria, Muntele Sionului, și toate dealurile Iudeii, și mai departe până la Marea albastră a Mediteranei. Călătorii care de atunci au parcurs acest traseu când ajungeau pe înălțimile acestui lanț muntos, exclamau cu extaz: „Cea mai minunată și mai frumoasă priveliște de pe pământ!”.

Acolo, pe măsură ce Avram privea scena minunată întinsă înaintea sa, și-a adus aminte de promisiunea pe care Dumnezeu i-a făcut-o. Importanța trebuie să fi impresionat pe Avram, dar a fost imposibil atunci ca el să înțeleagă importanța deplină a promisiunii și ceea ce făcea în legătură cu ea. Promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o lui Avram a fost: „În tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului”. În această ilustrație Avram a reprezentat pe Iehova Dumnezeu, de la care vine orice dar bun și perfect, și prin care toți cei din omenire care ascultă de El vor primi binecuvântările la timpul hotărât.

Coborând de pe înălțimile muntelui Avram a mers înainte și a intrat în Palestina și a mers prin ea până la câmpia More. „Și Domnul s-a arătat lui Avram și a spus: Seminței tale voi da țara aceasta”. (Gen. 12:7). Această promisiune a indicat că Dumnezeu la timpul Său va da oamenilor ascultători pământul ca o locuință veșnică. Dumnezeu a făcut pământul pentru locuința omului, și la timpul hotărât omul îl va moșteni în cel mai deplin sens. – Isa. 45:12, 18.

Avram a călătorit spre sud, prin țară, și apoi a mers în Egipt. Mai târziu, s-a întors din Egipt și și-a instalat cortul în câmpiile Mamre. Acolo Domnul i-s-a arătat și i-a zis: „Numele tău nu va mai fi Avram, ci numele tău va fi Avraam; căci te-am făcut tatăl multor națiuni”. (Gen. 17:5). Această promisiune trebuie să fi sunat ciudat pentru Avram, totuși el a crezut pe Dumnezeu. Sara avea pe vremea aceea nouăzeci de ani și era încă stearpă, pentru că nu avea nici un copil, și aici promisiunea a fost că Avraam va fi făcut tatăl multor națiuni. Mai târziu

Dumnezeu i-a spus lui Avraam că va avea un fiu prin soția sa Sara, și că numele lui va fi Isaac. – Gen. 17:19.

Când Avraam a avut o sută de ani, conform promisiunii pe care Dumnezeu o făcuse, i s-a născut un fiu prin nevasta sa Sara; și i-a pus numele Isaac. (Gen. 21:5). Nașterea fiului trebuie să fi înveselit foarte mult inima lui Avraam și a soției sale Sara. Cuvintele lui Sara arată că a fost un prilej de bucurie pentru ei. S-a născut un fiu în care ei puteau să-și pună speranțele pentru împlinirea promisiunii pe care o făcuse Dumnezeu. „Și Sara a zis: Dumnezeu m-a făcut să râd, astfel că oricine va auzi va râde cu mine. Și a zis: Cine ar fi spus lui Avraam că Sara va da țâță la copii? Căci i-am născut un fiu la bătrânețe. Și copilul a crescut, și a fost întărcat. Și Avraam a făcut un ospăț mare în ziua în care a fost întărcat Isaac. – Geneza 21:6-8.

Sosise timpul ca Iehova să facă o ilustrație care să prefigureze planul Lui pentru salvarea și binecuvântarea rasei umane. Actorii principali în această ilustrație au fost Avraam și fiul său iubit Isaac. În ilustrație Avraam a reprezentat pe Dumnezeu, în timp ce Isaac, singurul fiu al lui Avraam, a reprezentat pe singurul Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, Isus, pe care Iehova l-a trimis în lume ca să fie Salvatorul omenirii. Avraam nu a putut să știe că aceasta a fost o ilustrație a ceva ce va avea loc în viitor. Prin urmare, trebuie să fi fost un mare test pentru el; și este scris că a fost un test al credinței lui Avraam.

Iehova a dat instrucțiuni lui Avraam: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu Isaac, pe care-l iubești, și du-te în țara Moria; și adu-l ca ardere de tot acolo pe un munte pe care ți-l voi spune”. (Gen. 22:2). Isaac a fost cea mai scumpă comoară pentru inima lui Avraam, pentru că era singurul fiu al lui Avraam prin nevasta sa iubită, fiu pe care-l iubea. Cu toate acestea, dragostea lui pentru Dumnezeu a fost mai mare fiindcă el a avut credință că Dumnezeu se va îngriji de fiul său. – Evr. 11:19.

În ascultare de porunca lui Dumnezeu, Avraam a luat cu sine lucrurile necesare pentru a face altarul, și lemne pentru foc; și împreună cu fiul său Isaac și cu slujitorii săi, a călătorit din apropierea Hebronului până la muntele Moria, locul prezent al Ierusalimului. Acolo Avraam a zidit un altar, a legat pe fiul său și l-a pus pe altar, și a ridicat cuțitul să înjunghie pe fiul său iubit Isaac ca să-l aducă ca ardere de tot. În acest moment crucial Dumnezeu, prin îngerul Său, a vorbit lui Avraam și i-a poruncit să nu meargă mai departe în ilustrație, spunând: „Să nu-ți pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci acum știu că te temi de Dumnezeu, fiindcă n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu pentru Mine”.

Credința arătată de Avraam cu această ocazie a fost plăcută lui Dumnezeu; și El i-a vorbit din nou lui Avraam prin îngerul Său și i-a spus: „Am jurat pe Mine însumi, zice Domnul, că fiindcă ai făcut lucrul acesta, și nu ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, ca stele cerului și ca nisipul care este pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni porțile dușmanilor ei; și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului, pentru că ai ascultat glasul Meu”. – Gen. 22:12, 16-18.

De ce a fost aceasta cea mai mare ilustrație făcută pe pământ? Deoarece ea a prefigurat că promisiunea lui Dumnezeu, ilustrată prin Sara, nevasta lui Avraam, va produce o „sămânță” și că această „sămânță” va fi mijlocul de binecuvântare a tuturor familiilor pământului. Aducerea ca jertfă a lui Isaac a prefigurat că într-un timp viitor Dumnezeu va da pe singurul Său Fiu ca o jertfă pentru păcatul lumii, și că acel Fiu va fi Salvatorul și Eliberatorul omenirii. – Ioan 3:16.

Promisiunea originală pe care Dumnezeu a făcut-o lui Avraam a fost: „În *tine* vor fi binecuvântate toate familiile pământului”. Acum promisiunea făcută lui Avraam în momentul aducerii lui Isaac, și făcută acolo pentru prima dată, a fost: „În *sămânța ta* vor fi binecuvântate toate națiunile pământului”. Aceste promisiuni, în legătură cu ilustrația făcută aici, prefigurează că binecuvântarea trebuie să vină de la Iehova și că Fiul preaiubit, Isus, va fi canalul de binecuvântare. – Rom. 9:7; Evr. 11:17-19.

Printre mulți a existat tendința de a atribui toate binecuvântările lui Cristos Isus, când de fapt și în realitate toate binecuvântările vin de la Iehova Dumnezeu; iar Cristos Isus, Fiul Său preaiubit, este principalul Său reprezentant în îndeplinirea acestor binecuvântări. Aceasta este arătat clar prin promisiunea făcută lui Avraam, menționată mai sus. Isaac, fiind singurul copil al lui Avraam și al nevestei sale iubite Sara, urma să ilustreze, așadar, pe Cristosul. Faptul că El a ilustrat pe Cristos este arătat clar mai târziu în Scripturi. – Gal. 3:16; 4:28.

SCRISORI

ÎNTEMNIȚAȚI, ALARMAȚI, TEMĂTORI

Dragi frați:

Anexez sub o copertă separată numărul din Octombrie a *Revistei Catolice, Sfânta Lucia*. Editorialul care începe pe prima pagină va fi de interes pentru voi.

Alarmat de răspândirea adevărului vicarul romano-catolic și-a început urlatul duminică 3 Septembrie la o liturghie. Devenind și mai temător, Duminică, 24 Septembrie, la fiecare din cele trei liturghii a spus că subiectul este Judecătorul Rutherford, cărțile și eu însumi; ocazii cu care oamenii au fost avertizați să nu citească literatura, și să distrugă prin incendiere tot ceea ce aveau în posesie. Unii din prizonieri săraci au fost speriați, în timp ce alții după ce au început să vadă puțină lumină doresc să evadeze spre libertate.

Încercând să arunce și mai mult praf în ochii oamenilor, numărul din Octombrie a acestei reviste a cuprins un editorial despre „Vânturi de învățătură”, după cum veți vedea în copia pe care v-o anexez. Este foarte evident că ei au primit mărturia destul: ca o săgeată ascuțită în inimile lor. – Psalmul 43:5.

Acest loc este nouăzeci la sută catolic. Dominați de ani buni de religia catolică, oamenii nu au avut nimic din cuvântul pur predicat loc, și au fost curioși

și fericiți să primească adevărul Împărăției. Oamenii sunt foarte drăguți până când preoții îi jefuiesc, după care omul este privit ca unealta Diavolului care umblă din ușă în ușă.

Opoziția lor a servit ca să se dea o mai mare publicitate mesajului, și unii au obținut literatură de la mine pur și simplu ca un rezultat al acestui lucru. Nu cred că ar fi putut alege un citat mai bun decât acela luat din broșura *Împărăția*: concis și clar, el este tocmai ceea ce dorim noi să știe.

Orașul principal, Castrics, are aproximativ 6 000 de suflete, și în patru luni aici am distribuit mai mult de 1 700 de cărți și broșuri, în afară de exemplare G.A., cărțile distribuite fiind puțin mai multe decât broșurile.

Mă întorc în Trinidad săptămâna aceasta.

Al dumneavoastră în bucuria serviciului,
WALDO ROBERTS, *Pionier*.

MERGEM ÎNAINTE CU CURAJ

Dragă frate Rutherford:

Salutări calde dvs. și tuturor servilor dragi ai lui Iehova și ai lui Cristos Isus din Brooklyn și de pretutindeni.

La încheierea serviciului de pionier timp de doi ani pentru Regele regilor, sunt plin de recunoștință pentru Iehova și binecuvântările Sale nemărginite și îndurările Lui date prin dvs. și organizația Lui. Cu toate că primul meu an ca pionier a fost unul binecuvântat, al doilea an a fost încărcat cu și mai multe binecuvântări spirituale și cu posibilități mai mari de serviciu. Cu lucrarea de pionierat, radio și de transcriere, Psalmul 92, versetele de la unu la cinci, exprimă exact experiențele și bucuriile mele.

Prin dumneavoastră și prin intermediul Societății, Iehova oferă hrană spirituală bogată, dând putere și curaj rămășiței Sale. El încununează acum anul cu cartea *Pregătirea* pentru un serviciu mai intensă în viitor pentru a justifica numele Său.

Turnurile și celelalte publicații sunt zilnic desfătarea noastră deoarece ele relatează progresul triumfător al Regelui nostru și a Împărăției Sale, dezvăluind voia Lui față de unșii Săi. El ne ia acum în încrederea Sa și ne folosește în îndeplinirea planurilor Sale; aceasta este o bucurie de nedescris. De aceea noi mergem înainte cu curaj, pe deplin asigurați de providențele Lui pentru serviciu și servii Săi.

Cu devotament complet față de Tatăl nostru Iehova și Domnul nostru Isus Cristos, asigurându-vă pe dvs. și Societatea de cooperare deplină, și cu dragoste creștină fierbinte în care sora Howell se alătură, rămân,

Al dumneavoastră pentru totdeauna în justificarea numelui lui Iehova,
W.W. HOWELL, *Pionier*.

MARI SUNT VIZIUNILE

Dragă frate Rutherford:

Vă rog să acceptați multe mele mulțumiri pentru arma *Pregătirea*, care este într-adevăr hrană la vreme potrivită. Ca rezultat ca al acestui fulger de lumină mare și strălucitor de la tronul lui Iehova prin templul Său omul poate să vadă clar licărirea luptei mari și dincolo, ca și cum ar fi trecut deja prin ea.

„Curățirea Sanctuarului” este o altă minune, și nimic ci hrană solidă în ea. Iehova pare să fie mulțumit să permită așa-numiților „bătrâni” până la vremea stabilită de El să-i curețe, Satan fiind aruncat și folosit ca să acuze pe frați. (Rev. 12:10). Mari sunt toate viziunile așa cum sunt explicate în *Pregătirea*: „Vasele”, „Organizația Militantă a lui Iehova”, „Scindarea Muntelui Măslinilor”. Da, binecuvântați sunt cei ce fug în vale. Omul nu poate, decât să se exprime despre toată această hrană binecuvântată.

Aceste cuvinte în Isaia 52:6; 42:9 sunt atât de adevărate. Aproape cinci ani am fost binecuvântat de Domnul, făcând ce am făcut mai bine ca pionier. Într-adevăr au fost fericite orele în timpul serilor și al zilelor furtunoase în căsuța noastră mică, 10/6 picioare, (3m/1, 80 m), în timp ce eu și soția mea, în urmă cu cinci ani, ne bucuram de acest somn dulce. Aceste ore de ospăț au fost adevărate ca în prezența lui Dumnezeu și a sfinților Săi. Multe lacrimi de bucurie. Dar fără serviciu, care devine din ce în ce mai dulce, spun cu adevărat că nu ar fi putut fi atât de adevărat și fericit. Aceasta este doar prin harul Domnului.

Îmi dă un mare curaj să văd îngrijirea lui Iehova asupra dvs., în special în mijlocul încercărilor în care ați trecut în ultima vreme, și în 1918. Sunt sigur că niciunul din noi nu-și poate imagina suferințele și dificultățile mentale pe care le aveți, din care doar Iehova poate izbăvi, și va izbăvi pe toți cei care sunt supuși Lui, așa cum este lutul supus olarului. Fără îndoială cei mai mari spini au fost „omul păcatului” și așa-numiții „bătrâni”. Fie ca Domnul să continue să vă folosească și să vă binecuvânteze din belșug, să vă călăuzească și să vă protejeze, până când ne vom întâlni cu acei credincioși din vechime; și atunci să dea Domnul să locuiți în prezența glorioasă a Creatorului mare, adevărat și atotînțelept, Iehova Dumnezeu.

Prin harul Lui, fratele dvs.,
LEONARD H. STREGGE, *Pionier*.

BUCURIE MAI MARE

Dragă frate Rutherford:

Trebuie să vă spun că am fost de-a dreptul impresionați de tonul vocii dvs., în timpul acestor trei difuzări naționale. Mesajul pe care l-ați transmis trebuie să fi atins desigur inimile tuturor persoanelor înfometate după adevăr care ascultau. Noi am mers mai departe în serviciu cu bucurie mai mare ca niciodată, și am alergat

din casă în casă, astfel că am putut să ajungem la cât mai mulți posibil în timp ce mesajul era atât de proaspăt și inspirator.

Vă amintim și ne rugăm zilnic pentru dumneavoastră. Și încercăm să fim credincioși până la cel mai mic detaliu al lucrării, în armonie cu organizația lui Iehova. Vă transmitem cea mai caldă dragoste a noastră, și vă asigurăm de aprecierea noastră pentru lucrarea plină de iubire pentru noi toți.

Ai dumneavoastră,
BRO și SR. H. BABCOCK și EARLE, *Washington*.

RECUNOSCĂTORI SĂ AVEM O PARTE

Dragă frate Rutherford:

Dorim să ne exprimăm aprecierea pentru frumoasa carte *Pregătirea*. Mesajul pe care-l conține este încurajator și emoționant. Suntem cu adevărat recunoscători față de Dumnezeu nostru pentru că avem privilegiul să avem o parte în ducerea mesajului Împărăției la oameni.

Domnul să vă binecuvânteze până când dușmanul este complet distrus și numele Său justificat.

Frații dumneavoastră prin harul Lui,
BRO și SR. THOMPSON, *Pionieri*.

PREGĂTIRE PENTRU BĂTĂLIE

Dragul meu frate Rutherford:

Tocmai am terminat să citesc cu atenție cartea *Pregătirea*. Mă grăbesc să-mi exprim bucuria și aprecierea. Fără îndoială, un dar nespus de iubitor al lui Iehova în acest timp de nevoie, care ne pregătește pentru „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”. Apostolul exprimă gândul meu în această chestiune: „O, adâncul bogăției înțelepciunii și cunoștinței lui Dumnezeu”.

Cântărind în inima mea aceste adevăruri și promisiuni minunate ale lui Dumnezeu, cât de multă bucurie și cât sunt de încurajat să merg înaintea în lucrarea de mărturie, depunând mărturie despre planurile lui Iehova prin Împărăția Sa care vine. În mijlocul multelor noastre experiențe fericite, adevărate, întâmpinăm și multă împotrivire; însă aceste lucruri nu ne pot clinti, pentru că Domnul Dumnezeu a făcut frunțile noastre ca diamantul.

În mod sigur cartea *Pregătirea* se va dovedi a fi o armă indispensabilă în mâinile „micuților” lui Dumnezeu „pentru a lupta pentru viețile noastre”. Întreaga carte este o magazie minunată a adevărului, atât de plină de mângâiere, bucurie și încurajare în acest moment.

Capitolul despre „curățire” este un aranjament minunat de scripturi care arată cât de completă trebuie să fie lucrarea de despărțire, în pregătire pentru marea luptă care stă în față.

Explicația dată până acum a textului din Zaharia 14:2 nu mi-a fost niciodată clară. Am încercat să înțeleg, dar nu am putut, pentru că a părut clar. Dar acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că toată chestiunea este clarificată, atât prin Scripturi, cât și prin fapte fizice. Ce bucurie și mângâiere aduce acest lucru! Rămășița lui Dumnezeu nu va mai fi călcată în picioare, și nici Orașul Sfânt nu va mai fi invadat. Aceste fapte aduc mare bucurie, încredere și încurajare pentru mine. Noi știm că victoria este sigură și atât numele, cât și cuvântul lui Iehova vor fi justificate complet.

Această carte este scrisă pentru noi. (Rom. 15:4) așa cum este exprimat în următorul citat: „Aceste informații avansate sunt date membrilor rămășiței pentru ca ei...să fie puternici în speranță, și ca să continue fără frică să sune un avertisment pentru mulțimea care se împotrivesc lucrării lui Iehova. – *Pregătirea*, pagina 316.

Din nou, mulțumind lui Iehova Dumnezeu prin Cristos Isus pentru acest dar, și dvs., frate Rutherford, pentru lucrarea dragostei dvs., rămân,

Al dumneavoastră tovarăș în serviciu,
HIRAM P. KLEINHANS, *Pennsylvania*.

CUNOȘTINȚĂ ȘI PRICEPERE

Stimate domn:

Tocmai am ascultat discursul dvs. minunat, precum și ultimele trei discursuri; și cuvintele nu pot exprima sentimentele mele în a fi capabil a le asculta și înțelege. Aș dori ca toată lumea să asculte pe judecător. El, desigur, explică Biblia într-un mod foarte înțelept, și numai cei care sunt orbi nu pot s-o înțeleagă.

Nu pot să înțeleg de ce oamenii rămân în organizațiile bisericesti. Eu am aflat mai multe lucruri ascultându-l pe Judecătorul Rutherford într-o singură lună decât în toți anii în care am umblat la biserică. Sper sincer și mă încred că Dumnezeu vă va păzi și vă va ocroti astfel încât să puteți cât mai multe discursuri inspiratoare și să ajutați în felul acesta oamenii să dobândească cunoștința Bibliei.

Aș dori o copie a tuturor discursurilor dvs., și, dacă îmi veți spune cât vor costa, voi plăti cu bucurie. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă păzească.

A dumneavoastră,
D-ra O. POMRENKE, *New Jersey*.

BUCURIE ÎN CITIRE

Dragă frate Rutherford:

Dragoste și salutări Împărăției!

Tocmai am citit cartea nouă, *Pregătirea*, și nu mă pot abține să nu-mi exprim recunoștința și aprecierea, nu numai față de Tatăl ceresc, ci și față de dvs. și lucrarea dragostei dvs. în serviciul Lui.

Nu am cuvinte să-mi exprim bucuria pe care o am în a-o citi, și apreciez din toată inima conținutul ei prețios de mângâiere și consolare pentru „rămășiță”.

„Ascultarea este mai bună decât jertfele”.

Am fost bolnav un timp, dar sunt mai bine și îmi voi relua lucrarea în lucrarea de pionier în curând. Sora Rice mi se alătură în a vă trimite dragoste și apreciere.

Fratele și servul dumneavoastră prin harul Lui,
V.C. RICE și SORA RICE, *Pionieri*.

ȘIR NESFĂRȘIT DE BINECUVÂNTĂRI

Dragă frate Rutherford:

La întâlnirea generală a societății noastre a fost propusă și adoptată în unanimitate o moțiune ca să se transmită un mesaj care să exprime dragostea noastră pentru dvs. și aprecierea noastră față de Iehova pentru hrana bogată pe care El o pune înaintea noastră prin dvs. ca un instrument benevol în mâinile Lui.

Ce șir nesfârșit de binecuvântări revarsă El peste rămășiță în aceste zile din urmă pe care El le-a pregătit în special pentru ea. – 1 Cor. 2:9.

Ne bucurăm să avem mai multă muniție în broșurile noi pe care ni le-a dat Domnul pentru a merge înainte în această luptă agresivă, în care suntem bucuroși să fim uniți cu dvs.

Când acele trei discursuri speciale transmise au ajuns la urechile noastre am fost emoționați, și când am primit instrucțiunile pe care urma să le avem într-o broșură pentru folosință în timpul Perioadei de Proclamare a Împărăției. Am avut un timp foarte fericit în această campanie; broșurile s-au epuizat splendid.

De asemenea, suntem foarte recunoscători Domnului pentru mașina de transcris, un alt mijloc minunat de a transmite mesajul la oameni. Am avut câteva experiențe frumoase în această parte a lucrării. Doar să menționez una: În fiecare duminică din August am folosit banda înregistrată în parc. S-a stârnit un interes deosebit în felul acesta, și s-a depus o bună mărturie.

Dorim să știți, frate drag, cât de mult ne inspiră poziția dvs. curajoasă pentru onoarea numelui lui Iehova, aprinzând în noi entuziasm, și umplându-ne cu hotărâre să fim „neclintiți, fermi, întotdeauna abundând în lucrarea Domnului”.

Fie ca Domnul să vă dea tot harul necesar, putere și înțelepciune ca să continuați activitățile dvs. neîncetat spre lauda numelui lui Iehova. Suntem,

Frații dvs. în serviciul Împărăției,
SOCIETATEA MARTORILOR LUI IEHOVA, WALSALL (Anglia)

BUCURIE MARE

Dragă frate prin favoare divină:

Doar câteva rânduri pentru a-mi exprima bucuria mare când eu și soția mea am auzit glasul dvs. pe 1100 (unde radio) seara trecută, și duminică seara trecută la aceeași oră. Mesajul este atât de minunat, și Iehova vă folosește desigur spre gloria Sa. Am cumpărat un aparat radio în acest an pentru a asculta Cuvântul adevărului lui Dumnezeu, și Dumnezeu ne-a dat acest privilegiu minunat de a face acest lucru. El ne paște, desigur, la pășuni verzi și, fiind săturați, nu vom fi înfometați, și nici nu ne va fi sete. Deseori mă gândesc la măsura de hrană pe care femeia săracă a avut-o în vas. Ea nu s-a terminat niciodată; ceea ce arată că Iehova Dumnezeu ne poate susține. În acest mare timp de asuprire El ne dă atât hrană spirituală, cât și literală, și a furnizat mai mult anul acesta decât oricând altcândva. Laudă numelui Său sfânt.

Fie ca Iehova Dumnezeu să vă călăuzească și să vă păzească, și să deschidă calea ca glasul dvs. să vorbească într-una la radio și să vestească adevărurile minunate care urmează să fie revelate celor care înfometează după înțelegerea Cuvântului Său.

Am primit *Pregătirea*, care este o carte minunată. Studiem împreună cărțile *Lumina*, și putem să vedem și să înțelegem mai mult decât înainte.

Oamenii unde trăim încep să le placă cărțile, și doar trei familii obiectează față de aceasta în vecinătatea noastră de treizeci de familii.

Așteptăm cu nerăbdare următoarea duminică seara, când sperăm să vă auzim din nou.

Fratele și sora dumneavoastră prin harul Lui,
D-L și D-NA WARREN NICKERSON, *Cape Breton*.

ORGANIZAȚIA LUI

Dragă frate Rutherford:

Profităm de această oportunitate pentru a vă trimite salutările noastre sincere, și pentru a spune că suntem cu adevărat recunoscători Tatălui nostru ceresc pentru organizația Lui prin care suntem învățați de El și călăuziți neîncetat într-un mod care în cele din urmă va aduce binecuvântări nelimitate tuturor celor ascultători de pe pământ și va onora numele Lui sfânt. De asemenea, suntem

recunoscători pentru privilegiul nostru de a fi co-lucrători cu dvs. și toți martorii de pe tot pământul. Vă asigurăm de cooperarea noastră în această lucrare minunată.

CONVENȚIA DIN WINNIPEG (Man.).

BUCURIA MARTORILOR LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Cât de mult doresc să vă mulțumesc pentru copia cărții Pregătirea! Aproape am terminat s-o citesc; și acum citesc și recitesc despre „luptă”; și cât de mult ne bucură să știm dinainte ce se va întâmpla, și cum Tatăl nostru ceresc și grațios ne hrănește ca să putem să-I servim. Cât de recunoscătoare îi este rămășița pentru „hrana minunată la vremea potrivită”. Nu contează de ce parte a vălului suntem; noi putem să servim de ambele părți, însă vom fi fericiți când putem să servim perfect.

Raportul meu pentru Octombrie este 156 de ore de serviciu binecuvântat; am putut să obțin (prin harul Lui) ce era mai bun intrând în serviciul de pionier doar în urmă cu doi ani și jumătate.

Oamenii nu ezită să-mi spună ce gândesc despre NRA, despre predicatori, și condiții în general. Este un privilegiu de bucurie să fi unul din martorii lui Iehova în acest timp, să duci la oameni acest mesaj, care este în beneficiul lor, chiar dacă nu există nici o altă răsplată decât bucuria pe care o experimentăm aici. Noaptea și în alte dăți, când cugetă la planurile Sale minunate și în tovărășie liniștită cu El se pare că omul poate să-și întindă mâna și aproape să-l atingă; a fi un mijloc mic în a ajuta la justificarea numelui Său sfânt aduce o mare fericire și pace pe care n-o poate da nimic altceva.

Oamenii doresc deja cartea *Pregătirea*, și eu aștept cu nerăbdare s-o prezint publicului. În dimineața aceasta am primit scrisoarea dvs. cu o mărturie care să fie folosită pentru ea, și o voi învăța pentru ca oamenii să aibă o înțelegere mai bună a ceea ce au nevoie.

Alți doi pionieri și fratele Morrison și eu am fost la Casa Soldaților din Indiana săptămâna aceasta. Biețele suflete vârstnice, cu câtă bucurie au ascultat mesajul. Unii care erau trecuți peste optzeci de ani a căror minți erau foarte agere au luat cărțile și au spus că au dorit ca fiecare să ia una din ele ca să facă schimbul să le citească. Dar, desigur, Diavolul a vrut să provoace tulburare. Când a ajuns la urechile colonelului (oficial catolic numit de curând) faptul că martorii lui Iehova erau acolo, a trimis rapid pe oamenii săi și ne-au determinat să plecăm. Cu toate acestea, colonelul a acceptat cartea *Guvernarea*. Așteptăm instrucțiuni înainte de a ne întoarce ca să terminăm. Au fost date cincizeci și opt de mărturii în timp ce am fost acolo, și au fost distribuite treizeci și șase de cărți și broșuri. Unii nu au pensie. Cei care au avut bani le-au luat rapid. Acolo trăiesc mai mult de șase sute de oameni. Am dori ca fiecare din ei să poată avea cartea *Pregătirea*.

În cele din urmă, închei această scrisoare, pe care am început s-o scriu cu mai bine de o săptămână în urmă; am fost într-adevăr foarte ocupat în lucrarea Domnului. În această dimineață a venit Turnul de Veghere (15 Noiembrie), și când am văzut subiectul „Plata muncitorului” (explicând Matei 19:29) - de abia aștept s-o studiez. De asemenea, primul articol din ultimul număr din *Epoca de Aur* (8 Noiembrie), „Pregătire pentru Armaghedon” folosind 2 Regi 10:15 ca text, care vorbește despre Ionadabi, cât de binevenite sunt aceste articole, și cât bine fac altora. Noi suntem campați în mașina-casă a noastră pe malul râului Wabash, pe proprietatea unuia din Ionadabi. Tocmai acum fratele Morrison urma să traverseze râul pentru ceva combustibil pe care să-l ardem pentru cuptor, când Ionadabul i-a spus să ia toate lemnele de care avem nevoie din păduricea lui. De multe ori, după ce lucrăm o zi întreagă în serviciul pe teren, prea obosiți ca să mai preparăm masa pentru cină (trebuind să ne așezăm jos și să ne odihnim mai întâi) auzim o bătaie la ușa remorcii și când deschidem este o masă pregătită, caldă, bună de mâncat, pregătită de mâinile Ionadabilor credincioși. Cu adevărat Domnul îi va binecuvânta din belșug. Ei nu au nimic de prisos, ci împart cu ceilalți tot ce au.

Fie ca Tatăl nostru ceresc să vă binecuvânteze și să vă țină aproape de El. Știm că într-adevăr vă dați viața în serviciul Lui binecuvântat; și cine știe dacă acum nu scrieți manuscrite pentru o altă carte, astfel încât micuții Domnului să fie hrăniți mai departe? Ne rugăm întotdeauna pentru dvs. și pentru toată rămășița.

A dumneavoastră în serviciul fericit,
D-NA C.F. (MINNIE) MORRISON, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

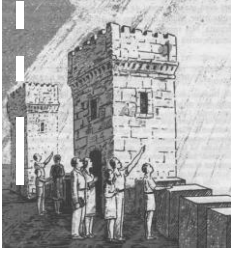
1 FEBRUARIE 1934

Nr. 3

Cuprins:

NĂDEJDE PENTRU UN COPAC	- Pag.63
SCOPUL LEGĂMÂNTULUI PRIN JERTFĂ	- Pag.77
EXPERIENȚELE LUI IOV: PROFETICE	- Pag.80
SCRISORI	- Pag.83

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Februarie 1934

Nr. 3

NĂDEJDE PENTRU UN COPAC

„Căci există nădejde pentru un copac, căci când este tăiat, va odrăslî din nou, și iar va da lăstari. Chiar dacă i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, și chiar dacă îi piere trunchiul în țărână, totuși înverzește iarăși de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.” - Iov 14:7-9.

IEHOVA este izvorul vieții. Toate creaturile care trăiesc trebuie să învețe acest adevăr veșnic. Deci, toți trebuie să știe că Iehova este Atotputernicul Dumnezeu și în afară de El nu este altul. Iehova și-a pus numele Său mare pe Fiul Său iubit și l-a făcut justificatorul Său; și acum spune popoarelor de pe pământ: „În Numele Lui vor nădăjdui națiunile”. Cei ce vin la cunoștința planului plin de har a lui Dumnezeu pentru oameni, se bucură de cunoștința că nu s-a dat nici un alt Nume sub cer, în care să vină viața la neamul omenesc, decât Fiului său iubit și lucrul acesta s-a făcut de Dumnezeu.

2. Iehova a lăsat să se scrie profețiile Sale pentru ca oamenii sinceri și cu bun simț din timpul prezent să poată observa și cunoaște că Cel Prea Înalt a hotărât să dea viață veșnică aceluia din neamul omenesc, care Îl iubesc și servesc. Cuvintele de mai sus citate din cartea lui Iov sunt profetice și se referă la căderea omenirii și a conducătorului ei, precum și la îngrijirea plină de har a lui Iehova pentru ridicarea omului căzut pentru ca el să poată trăi din nou.

3. Iov era un om cu experiență bogată și fără îndoială a umblat prin păduri, unde creșteau copaci pe malurile apelor. Cedrul este un simbol al unei creaturi vii și fiindcă este un copac pururi verde, a simbolizat că creatura lui Dumnezeu, omul, poate să aibă viață veșnică; și aceasta este adevărat pentru toate creaturile, care trăiesc și ascultă de Iehova. Iov, fără îndoială, a observat însușirile cedrului, care în anumite împrejurări face să crească un nou copac dintr-un trunchi pierit. Cu ocazia acestor cercetări a ajuns într-un loc, unde odinioară stătea un cedru cu brațele sale pururi verzi întinse spre cer. Crengile zăceau pe pământ, trunchiul tăiat și pierit; numai bușteanul era în pământ și se părea că și acela este mort. Rădăcinile copacului au îmbătrânit în pământ și nu a rămas nimic din copac, care să fi dat un semn de viață. Dar când mai târziu a vizitat trunchiul de copac, a observat o rădăcină plăpândă, care și-a întins brațele mici spre apă și cu nesațiu se adăpă din această umezeală dătătoare și susținătoare de viață; și iată un copac nou a început să crească în locul copacului bătrân, putrezit. An după an a văzut cum copăcelul nou continuă să crească, cum își întinde crengile și brațele verzi spre cer, într-o expresie de mulțumire față de Acela care i-a întins apa și i-a dat viață. Când

copacul nou a crescut mare, probabil că Iov se adăpostise sub el și asculta cântecul păsărilor de pe crengile lui, care cântau lauda Dătătorului a toate darurile bune și desăvârșite. Atunci spiritul lui Iov a fost mișcat de Domnul Dumnezeu ca să scrie și el a scris în mod profetic: „Căci există nădejde pentru un copac, căci când este tăiat, va odrăsli din nou, și iar va da lăstari. Chiar dacă i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, și chiar dacă îi piere trunchiul în țărână, totuși înverzește iarăși de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.” - Iov 14:7-9. Această profeție este o expresie a planului lui Iehova, ca să dea din nou viață celor ascultători ai neamului omenesc, precum din rădăcinile trunchiului vechi de copac a lăsat să crească un copac nou. Dumnezeu își manifestă lucrările Sale minunate pe o cale simplă și naturală și totuși plină de taină; și tot în modul acesta le descoperă El aceluia, care îl iubesc.

COPACUL MARE

4. Cu o altă ocazie, în urmă cu mai bine de 2500 de ani, Dumnezeu dădu unui om un vis, care, precum putem vedea acum, s-a referit la același lucru, despre care a scris Iov în mod profetic în legătură cu copacul. Pe atunci, Nebucadnețar era capul celei de a treia stăpâniri mondiale, și prin urmare, împărat peste toate popoarele, neamurile și limbile, care trăiau pe atunci pe pământ. Dumnezeu a pedepsit națiunea necredincioasă a lui Israel, întrucât a lăsat pe împăratul Babilonului să învingă pe Israel și pe cei ce au rămas în viață să-i facă prizonieri. Între acei prizonieri duși în Babilon se găsea și credinciosul Daniel. Aceasta a avut loc cu 11 ani înainte de nimicirea finală a Ierusalimului de către împăratul Babilonului. La porunca împăratului, Daniel a intrat în slujba lui și era cinstit de către împărat și fără îndoială el a fost acolo prin planul Domnului, pentru ca să joace acolo rolul său dat de Dumnezeu în ilustrația profetică, pe care Domnul i-a poruncit să o scrie și care se referă la căderea și restatornicirea neamului omenesc.

5. Cu o ocazie anterioară, Daniel, la solicitarea lui Nebucadnețar i-a povestit visul ciudat pe care l-a avut împăratul și i-a interpretat și înțelesul. Pentru aceasta a avut Nebucadnețar încredere că Daniel era servul Celui Prea Înalt. (Daniel 2:1-45). Nebucadnețar a avut un vis, și vrăjitorii au fost din nou chemați și nu erau în stare să interpreteze visul împăratului; și Daniel din nou a fost adus înaintea împăratului la porunca lui. Atunci împăratul a povestit lui Daniel visul pe care l-a avut despre un „copac mare”, în următoarele cuvinte: „Mă uitam, și iată, un copac în mijlocul pământului, și înălțimea acestuia era foarte mare. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ. Frunzele lui erau frumoase, și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el. M-am uitat în vedeniile cari-mi treceau prin cap, și iată că s-a pogorât din ceruri un străjer Sfânt. El a strigat cu putere și a vorbit așa: „Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el, și păsările din ramurile lui! Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în pământ, și legați-l cu

lanțuri din fier și din aramă [cupru], în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului. Inima lui de om i se va prefăce într-o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.” – Daniel 4:10-16.

6. Întrucât acest vis a lui Nebucadnețar, însemnat în cartea lui Daniel este o profetie, într-o bună zi trebuie să se împlinească. Întrucât Scriptura declară că tot ceea ce s-a scris dinainte, s-a scris pentru învățătura noastră, pentru ca prin răbdarea și încurajarea poporului credincios al lui Dumnezeu să aibă nădejde, și că această luminare mai mare se va da poporului lui Dumnezeu la sfârșitul lumii, putem fi siguri că la un anumit timp, în timp ce rămășița se află încă pe pământ, i se va da o înțelegere a acestei profetii și că această înțelegere va fi dată înainte de ziua Armagedonului. (Romani 15:4). Iehova Dumnezeu lasă să se întâmple lucrurile acestea, care împlinesc vedeniile acestea profetice; și acestea nu se pot înțelege înainte de a sosi timpul hotărât al lui Iehova. Se pare că acum este timpul hotărât al lui Iehova să dea poporului Său de pe pământ o pricepere despre capitolul al patrulea a profetiei lui Daniel cu privire la visul despre copac, care stătea „în mijlocul pământului”. Înțelegerea despre acest lucru a venit numai la timpul hotărât al lui Dumnezeu și această înțelegere aduce mângâiere aceluia care Îl iubesc.

VESTIRE

7. Capitolul patru al profetiei lui Daniel începe cu o proclamație, care pare să fie făcută de împăratul Babilonului. Proclamația aceasta a fost dată și făcută după ce Nebucadnețar trecuse prin experiența înjositoare care, după cum se arată în profetia aceasta, a durat „șapte vremuri”—și după ce împăratul fusese restatornicit deplin la judecata sa corectă și după ce ședea din nou pe tronul său. Proclamația aceea a prezis o proclamație mult mai importantă, pe care Domnitorul de drept al pământului o va face și va lăsa să fie vestită. Vedenia sau visul împlinit dă de știre că cele șapte timpuri ale națiunilor s-au sfârșit și că lui Satan nu i se va mai îngădui să-și exercite și pe mai departe neîmpiedicat domnia supremă peste oameni. Aceasta mai arată faptul și mai important că Împărăția lui Iehova a sosit și El a pus pe Fiul Său iubit pe muntele său sfânt în Sion, că Fiul a fost trimis ca să domnească între dușmanii Lui și că a sosit timpul pentru justificarea numelui lui Iehova. Proclamația începe cu aceste cuvinte: „Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, națiunile, oamenii de toate limbile, care locuiesc pe tot pământul: Pacea să vă fie înmulțită” (Daniel 4:1). Nebucadnețar închipuie aici pe Cristos Isus întronat în 1914, care este sfârșitul timpurilor națiunilor, și lucrarea Lui care urmează, îndeosebi de la venirea Sa la Templul lui Iehova. Numele *Nebucadnețar* înseamnă „Nebo (adică: profetul) este scut împotriva nenorocirii”. Numele acesta se aplică bine lui Cristos Isus, marele profet al lui Iehova, ocrotitorul poporului lui Dumnezeu de dușmanii săi. Acestei rămășițe credincioase Domnul a încredințat „mărturia lui Isus Cristos” și din acest motiv Satan merge să facă război împotriva lor. În războiul acesta Satan i-ar învinge dacă nu ar fi ocrotiți și scutiți de marele Nebo, Cristos Isus. A sosit timpul când Numele lui Iehova trebuie să fie

justificat și cei ce doresc împreună cu Cristos Isus să ia parte la lucrul acesta binecuvântat trebuie să sufere din partea lui Satan și a slujitorilor săi; fiind însă în Templu cu Cristos, ei au asigurarea că El îi va ocroti de atacurile dușmanului și îi va izbăvi complet de atacurile dușmanului.

8. Proclamația spune (R.V.) „către toate popoarele, națiunile și limbile” și corespunde exact poruncii, pe care Cristos Isus a dat-o îndată după sosirea sa în Templu, adică: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor națiunilor și atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14). „Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor națiunilor.” (Marcu 13:10). Este momentul potrivit când trebuie să se aducă la cunoștința popoarelor de pe pământ că Iehova este Dumnezeu Atotputernic și că a sosit timpul pentru exercitarea judecăților Sale prin brațul Său puternic și că toți care doresc să trăiască prin El, care este Dătătorul de viață, trebuie să se închine Lui. „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărei națiuni, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”—Apocalipsa 14:6,7.

9. Cristos Isus, marele profet și Împărat, își îndreaptă proclamația către „toate popoarele”; ceea ce înseamnă în primul rând către oamenii de pe pământ, care în calitate de urmași ai Lui își păstrează neprihănirea față de Iehova și, în al doilea rând, către clasa Ionadab, adică toți oamenii cu bună voință care doresc să cunoască și să facă voia Dumnezeului Atotputernic. Aceasta include în special clasa „oilor” care sunt bucuroși să facă bine altora deoarece cred și înțeleg că aceștia voia Celui Atotputernic. Aceasta cuprinde și pe clasa „oilor”, care se bucură dacă poate face bine altora, deoarece crede și înțeleg că aceștia sunt servii Dumnezeului Atotputernic și a Fiului său iubit. Aici se arată deci urmașii credincioși ai lui Cristos Isus care, ca martorii lui Iehova, duc solia proclamației tuturor acelora care au urechi de auzit. Ei sunt solii păcii și ei vorbesc cu cuvintele Domnului lor: „Pacea să vă fie înmulțită”. Așa a sunat și proclamația publică a împăratului Nebucadnețar.

10. Întreaga lume se găsește acum în nedumerire și strâmtorare și în ce privește planurile lumii, nu poate găsi nimic în care să-și pună nădejdea; acelora care însă doresc să cunoască pe Dumnezeu și pe Împăratul Lui, li se dă de știre că „în Numele Lui vor nădăjdui națiunile”. Așa cum Ionadab a fost adus în strânsă legătură cu Iehu, tot așa această clasă a „oilor” este adusă în strânsă legătură cu purtătorii soliei păcii dumnezeiești. Despre această solie și despre solii ei este scris: „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, care aduce vești bune, care vestește mântuirea, care zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!” (Isaia 52:7). Pentru ca clasa Ionadab să poată pricepe proclamația Împăratului trebuie să i se vestească aceasta de cineva; și privilegiul acesta i s-a acordat rămășiței credincioase.—Romani 10:14,15.

11. Este cert că Domnul Dumnezeu dă o înțelegere a acestei profeții și a altora în acest moment pentru ca să dea asigurare rămășiței sale, ca ea să aibă o nădejde tare de a intra în gloria veșnică și pentru a putea câștiga premiul, cununa vieții. Fără de asigurarea aceasta, rămășița, în urma multor persecuții pe care le îndură neconținut, s-ar descuraja. Acum însă ea vede că această opoziție aduce asupra ei suferințe și contraziceri, și aceasta este esențial pentru ei pentru ca să aibă ocazie să-și dovedească devotamentul desăvârșit față de Iehova și să ia parte la justificarea Numelui său. Această asigurare le înmulțește credința și nădejdea, și prin urmare ei înaintează mai departe ridicând sus steagul Domnului, proclamând mesajul Lui la oameni și informându-i că numai în Numele Domnului Dumnezeu și a Împăratului său și a Împărăției Sale vor găsi pacea.

12. Manifestându-și mai departe bunătatea și bunătatea Sa iubitoare și a Tatălui său, Regele (Isus) spune: „Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeu cel Prea Înalt față de mine.” (Daniel 4:2). Împăratul Cristos Isus este încurajat că a sosit timpul pentru justificarea Numelui lui Iehova în fața întregii creațiuni; și prin urmare El consideră că este bine să facă cunoscut urmașilor Săi credincioși, cum s-a purtat Iehova cu creația, îndeosebi cu însuși Cristos Isus, din zilele răscoalei din grădina Edenului până la ridicarea lui Isus Cristos pe tronul său ca și capul Sionului, a organizației sfinte a lui Iehova. Aceasta este o dovadă suplimentară și concludentă că Iehova este Cel Prea Înalt. Semnele și minunile mari au început în anul 1914 când organizația puternică a lui Satan s-a luat la luptă în cer cu organizația și mai puternică de sub comanda Domnului Isus Cristos și când în urma acestui război Satan și hoarda lui nelegiuită a fost aruncată jos din cer. După aceasta marele Justificator a început să facă cunoscut în Templu rămășiței cele două semne și minuni arătate în capitolul al 12-lea a Apocalipsei și credincioșii au început atunci pentru prima dată să observe că organizația lui Satan este opusă cu dușmănie organizației lui Iehova și să cunoască că lupta finală va avea loc la Armaghedon. Turnul de Veghere, prin îndurarea Domnului, a publicat în primăvara anului 1925 înțelesul acestor două semne și minuni (Vezi T. de V. din 1 Martie 1925).

13. Înainte de venirea Domnului Isus la Templu, credincioșii de pe pământ au văzut în Isus Christos numai pe Mântuitorul și Răscumpărătorul omenirii, însă acum îl cunosc ca pe Justificatorul Numelui lui Iehova, care prin lucrurile pe care le-a suferit, și-a câștigat această înaltă poziție și și-a dovedit și destoinicia pentru acest serviciu. A fost necesar ca el să sufere lucrurile acestea, pentru ca să-și păstreze neprihănirea și să dovedească partea lui Iehova în chestiunea cea mare. (Evrei 5:8,9). Acum însă i-a plăcut să arate urmașilor Săi credincioși „semnele și minunile mari, pe care le-a făcut Cel Prea Înalt față de El”, adică față de Domnul Isus Cristos, Fiul iubit a lui Dumnezeu. După aceasta, Cristos Isus continuă să-și exprime admirația pentru iubirea nemărginită a Tatălui său, în următoarele cuvinte: „Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o Împărăție veșnică, și stăpânirea Lui este din generație în generație.” (Daniel 4:3). Ca totdeauna, El nu-și atribuie sieși meritul, ci dă lui Iehova cinste și onoare.

Între marile și puternice minuni, la care se face aluzie aici, este manifestarea preștiinței lui Dumnezeu, supremația și atotputernicia Sa și planul Său fără greșală. Manifestarea înțelepciunii Sale desăvârșite și a puterii Sale nemărginite face pe toate creaturile, care au inimă curată, să se oprească cu admirație, temere și înduioșare—atât de puternice sunt lucrările Lui minunate. Cei ce iubesc pe Dumnezeu, încep să înțeleagă cuvintele profetului Său că toate națiunile sunt o nimica înaintea lui Iehova și sunt privite de El ca o nimica și deșertăciune. (Isaia 40:17). „Și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, sau să-I zică: „Ce faci?”—Daniel 4:35.

14. Acum a sosit timpul, când chestiunea din discuție, și anume dacă Iehova este Cel Atotputernic, trebuie să se decidă și să se facă cunoscut înaintea creațiunii întregi, că El este Împăratul veșniciei și Acela care va domni peste pământ și-l va face un loc de dreptate; și adevărul acesta marele profet și Împărat Cristos Isus îl va face cunoscut popoarelor de pe pământ. Satan și organizația lui nelegiuită trebuie să dispară și Iehova reprezentat prin Împăratul său drept, „va domni din neam în neam(în veci de veci)”. (Apoc.11:15). Proclamațiunea să răsună peste întreg pământul că Justificatorul lui Iehova nu se va retrage, ci că va înainta spre biruință și pe lângă aceasta va continua să arate faptele mari ale Atotputernicului Dumnezeu. Deci, primele trei versete de la începutul capitolului patru a profeției lui Daniel constituie un tribut, care se aduce lui Iehova înainte de povestirea visului. Întrucât însuși Nebucadnețar a fost un serv al lui Satan, aceasta este o dovadă suplimentară a faptului că cuvintele de închinare și de laudă care la începutul proclamației sunt îndreptate către Iehova, sunt profetice și de fapt și cu adevărat sunt cuvintele Domnului Isus Cristos.

PUTERE ÎMPĂRĂTEASCĂ

15. Nebucadnețar nu a fost o umbră a lui Cristos Isus, ci o ilustrație a puterii împărățești în sens abstract. Vorbind despre sine și despre visul său, împăratul vechiului Babilon a zis: „Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea, și fericit în palatul meu.”(Vers. 4). Aici este el numai Nebucadnețarul omenesc al istoriei ce s-a petrecut în urmă cu 2500 de ani, care în urma permisiunii lui Iehova a fost îmbrăcat cu putere ca să stăpânească peste lume și să execute judecata de pedeapsă a lui Iehova asupra Israelitilor necredincioși. În calitatea aceasta el a fost folosit de Iehova ca ilustrație a puterii împărățești în înțeles abstract sau impersonal. El este un simbol al puterii stăpânitoare. El a avut visul acesta aproximativ cu opt ani înainte de proclamarea făcută la începutul capitolului patru. Cum arată versetul 29, pe vremea aceea Nebucadnețar se afla „în palatul său regal din Babilon”. Această parte a ilustrației este corectă și potrivită să arate că Nebucadnețar a fost folosit ca să închiuipe sau să ilustreze puterea împărătească.

LOCUL VISULUI

16. Pe vremea proclamației sale Nebucadnețar povestește iarăși despre visul, pe care l-a avut cu opt ani mai înainte și după ce acesta s-a împlinit în

miniatură: „Am visat un vis, care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile din capul meu mă umpleau de groază.”(vers.5). Visul, fără îndoială, a fost cauzat și însemnat prin puterea dumnezeiască și a fost o expresie profetică a purtării Sale cu puterea împărătească exercitată atât de adversarul Său, cât și de servul său. Pe vremea aceea, Nebucadnețar era căpetenia pământescă a organizației lui Satan; și visul, de care Nebucadnețar, cum mărturisește el însuși, a fost înspăimântat, ilustrează cum Iehova dă o înștiințare lui Satan și organizației acestuia, care îi conturbă acum comoditatea și liniștea asigurată prin ea însuși. Împăratul Nebucadnețar ilustrează în punctul acesta puterea împărătească sau stăpânitoare exercitată de conducătorii pământului, care constituie o parte esențială a organizației lui Satan. „Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului, ca să-mi facă cunoscut interpretarea visului.” (vers.6). Domnitorii pământului de sub conducerea lui Satan, întreabă mediumurile spiritiste, ca să le dea sfat ce cale să urmeze. Dar precum magilor nu le stătea în putere să dea răspuns întrebării împăratului Nebucadnețar, tot așa nici îngerii căzuți nu pot să dea acum nici un sfat bun stăpânitorilor pământului.

17. Toți membrii organizației lumești nu sunt pentru Dumnezeu și Împărăția sa nefiind sub Cristos, sunt prin urmare împotriva Împărăției și aceasta este adevărat, indiferent dacă ei sunt sinceri în eforturile lor de a face binele sau nu .(Matei 12:30). „Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, dar ei nu mi-au făcut cunoscut interpretarea lui.”(vers.7). Magii, vrăjitorii, cititorii în stele și ghicitorii reprezintă aici pe papa, pe cardinali, clerul, filozofi și alți înțelepți preținși ai lumii, care caută să dea sfat stăpânitorilor politici de pe pământ. După cum vrăjitorii, magii și cititorii în stele erau reprezentanții Diavolului, tot așa și înțelepții lumii menționați mai sus sunt servii Diavolului. Dar acești servi ai lui Satan și așa numiții „înțelepți” ai lumii nu pot descoperi planul lui Iehova, cu toate că El l-a arătat în Cuvântul său. Aceștia evită Cuvântul lui Dumnezeu și urmează conducerea nebunilor și a îngerilor decăzuți. Ei nu sunt sinceri și din pricina aceasta nu pot să înțeleagă cum stă scris: „Secretul Lui este cu cei fără prihană.”(Prov.3:32). Prin urmare, „înțelepții” lumii își ridică cu disperare mâinile în văzduh și renunță la serviciu. Profetul lui Iehova a scris despre ei: „De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți care este pecetluită; dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici „Citește aceasta, te rog”, el răspunde: „Nu pot; căci este pecetluită!” – Isaia 29:11.

18. Cum toți „înțelepții” păgâni s-au dovedit incapabili să interpreteze visul, Nebucadnețar a trimis după Daniel. „La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Belșațar, după numele dumnezeului meu, și care are în el spiritul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul”(vers.8). Daniel a primit de la Nebucadnețar numele Belșațar, care înseamnă „Prințul lui Bel”, adică, „Prințul încurcătorului” sau „favoritul lui Bel”; și aceasta corespunde oarecum înțelesului numelui lui Daniel. Nebucadnețar numise pe Daniel „după numele dumnezeului meu, în care este spiritul dumnezeilor cei sfinți”, acesta fiind felul de expresie păgânesc pentru a spune că Daniel este favoritul Celui Prea Înalt și a fost mântuit de

puterea „dumnezeului tare”, care este Logosul, care acum este Cristos Isus. Daniel niciodată nu a declarat că ar fi vorbit în numele lui Bel, cu toate că a fost numit după numele acestuia. În raportul dat de Nebucadnețar nu apare deloc numele lui Iehova și aceasta arată că raportul se trage de la un domnitor păgân și este o altă dovadă despre autenticitatea lui. Faptul că Nebucadnețar a trimis după Daniel ca să interpreteze visul împăratului arată că el s-a văzut nevoit, ca să se adreseze indirect lui Iehova pentru luminare. De la servii lui nu a putut obține luminare, ci numai de la servul lui Iehova Dumnezeu.

19. Numele Daniel înseamnă „Judecătorul lui Dumnezeu”. În punctul acesta, Daniel prefigurează pe marele Judecător, Cristos Isus, pe care Iehova l-a așezat ca judecător și căruia Iehova i-a încredințat „toată judecata și i-a dat putere să țină judecata” (Ioan 5:22,27). Trimiterea după Daniel corespunde timpului trimiterii lui Cristos Isus de către Iehova ca să-și înceapă domnia și să stăpânească între dușmanii Lui; și aceasta se referă, așadar, la anul 1914. (Ps.110:2). „Înțelepții” lumești ai organizației comerciale, religioase și politice a lui Satan au neglijat cu desăvârșire să deslușească taina neamului omenesc și în anul 1914 Iehova a trimis pe Fiul său să domnească, iar în anul 1918 l-a așezat ca Judecător în Templul său și a poruncit neamurilor să asculte de El; „Domnul însă este în Templul Lui cel Sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Hab.2:20). Înțelepții lumii de la acel timp încoace au avut ocazie să audă mesajul Domnului Dumnezeu, dar nu l-au luat în seamă. Faptul că Dumnezeu l-a folosit pe Daniel să interpreteze visul arată că Iehova, prin reprezentantul său principal, Cristos Isus, vrea să facă de cunoscut rămășiței planul Său, „peste care au venit sfârșiturile veacului”, deoarece lucrurile acestea au fost scrise pentru ajutorul, mângâierea și nădejdea lor. (1 Cor.10:11; Romani 15:4). Întrucât a sosit ziua judecății pentru neamuri, a sosit și timpul hotărât al Domnului, ca să descopere acele care îl iubesc și îl servesc înțelesul profeției tratate aici; și din acest motiv putem aștepta plini de încredere că Domnul ne va da dezlegarea.

20. Nebucadnețar a povestit visul lui Daniel, și evident că „înțelepții” păgâni erau de față, când Nebucadnețar i s-a adresat ca „mai marele cărturarilor”. Aceste cuvinte ale împăratului nu au însemnat că Daniel ar fi avut ceva în comun cu magii și ghicitorii păgâni, ci fiind superior lor, el a avut întâietate față de ei în interpretarea visului; din acest motiv s-a adresat împăratul către Daniel cu aceste cuvinte: „Belșațare, căpetenia vrăjitorilor, știu că spiritul dumnezeilor sfinți este în tine, și că pentru tine nici o taină nu este grea; spune-mi vedeniile pe care le-am avut în vis, și interpretarea lor.”(vers.9). Nebucadnețar și-a adus aminte că într-o ocazie anterioară Atotputernicul Dumnezeu s-a folosit de Daniel ca să dezlege și să interpreteze împăratului visul lui despre chipul cel mare. (Daniel 2:1-45). El a avut încredere că Daniel, servul marelui Dumnezeu, îi va putea descoperi visul acesta.

COPACUL

21. Nebucadnețar era familiarizat cu copacii; însă vedenia lui din vis despre un copac, care stătea în mijlocul pământului l-a înspăimântat, și faptul că visul acesta a fost scris în profeția Cuvântului lui Dumnezeu, arată că visul a venit de la Iehova și El l-a dat ca să ilustreze planul Său cu privire la creațiunea pământească și stăpânitorul ei. Nebucadnețar povestește apoi visul și spune: „Mă uitam, și iată, un copac în mijlocul pământului, și înălțimea acestuia era mare. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ.” – versetele 10 și 11.

22. Copacul care se înălța de pe pământ spre cer ilustrează în înțeles abstract domnia supremă peste pământ împreună cu organizația pământească supusă ei. El reprezintă așadar o creațiune vie a lui Iehova. Când Dumnezeu a creat pe om și celelalte animale de pe pământ a încredințat lui Lucifer domnia supremă asupra pământului. (Ezechiel 28:13-15). Poziția domnitorului omului era o slujbă foarte înaltă și aceasta este ilustrată prin copacul foarte mare, care s-a înălțat tare deasupra pământului. Această putere supremă și organizația supusă pare să se aplice la începutul lui Lucifer și mai târziu lui Satan, așa cum este arătat de profetul Ezechiel în cap.31, versetele 2 și 3: „Fiul omului, spune lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: „Cu cine te asemeni tu în mărimea ta? Iată că Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzișul umbros, tulpina înaltă, iar vârful îi ajungea până la nori.” Al treilea verset citat mai sus, conform lui *Rotherham*, sună astfel: „Iată cedrul stătea în Liban”. Acest cedru a închipuit pe Satan și organizația lui. (A se vedea *Justificare*, Cartea Doi, pagina 149).

23. Când Lucifer a fost numit de către Iehova în poziția de domnitor suprem peste oameni, și-a exercitat la început slujba numai asupra lui Adam și a Evei, în ceea ce privește neamul omenesc. El a văzut apoi posibilitatea ca să-și lărgească puterea împărătească peste multe popoare care se vor coborî de la Adam și Eva, deoarece Dumnezeu le porunci: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l”. (Geneza 1:28). Lăcomia după câștig mârșav sau „iubirea de argint” a mânat pe Lucifer să facă din omenire un articol de negoț. Aceasta a fost începutul, sau „rădăcina tuturor relelor”(1 Tim 6:10). Stăpânirea sau puterea împărătească, împreună cu organizația subordonată ei, copacul, a început să se extindă acolo și prin urmare este scris: „Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ.”(vers.11). Faptul că slujba domniei supreme a fost una cerească, se arată și prin faptul că copacul s-a înălțat până la cer și s-a putut vedea până la marginile pământului. Aceasta se descrie și în profeția lui Daniel despre chipul cel mare, a cărui cap era de aur, ce a reprezentat pe Satan, în timp ce argintul și arama ce urma imediat de la el în jos, a ilustrat partea nevăzută a organizației lui Satan. (Daniel 2:35; *Lumina*, Cartea Doi, pagina 292-319)). Slujba domnitorului suprem a dominat, asemenea vârfulilor cedrilor, peste întreg pământul și se vedea din toate părțile pământului. Aceasta nu înseamnă că Satan a fost vizibil, ci că puterea sau dominația sa

supremă a fost cunoscută peste tot pământul. Domnitorul suprem a supravegheat tot pământul și tot pământul a trebuit să privească la el și să-l recunoască. Astfel s-a înălțat Satan peste întreg pământul și a făcut pe oameni să privească sus la el.

24. Frunzele unui copac servesc spre binele creaturilor care vin în contact cu ele. (Apoc. 22:2). Descriind copacul din vedenie, profetia spune: „Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui, și orice făptură vie se hrănea din el.”(vers.12). Piciorul sau cuibarul de rădăcini a copacului era în pământ și astfel a închipuit pe om și arată că omul este acela pe care l-a creat Dumnezeu și cu privire la care El a poruncit: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.”(Geneza 1:26). Stăpânirea omului a fost și este limitată la pământ, însă deasupra omului a fost organizația nevăzută cu Lucifer, care mai târziu a devenit Satan, în frunte sau căpetenie. La el se referă cuvintele: „Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.”(Daniel 2:37). Aceasta dovedește că Nebucadnețar a reprezentat sau ilustrat puterea împărătească dăruită lui Lucifer, putere care Lucifer a folosit-o abuziv a transformat-o în nelegiuire.

25. Vedenia profetică afirmă că roadele pomului erau nenumărate, că în el se găsea hrană pentru toți și toate făpturile se hrăneau din el. Chiar și după ce s-a găsit nedreptate în Lucifer și după ce a devenit Satan, întreg pământul a fost silit să se hrănească din acest copac. Aceasta este confirmat de afirmația Scripturii, și anume că întreaga lume zace în cel rău.(1 Ioan 5:19, *Diag.*). Crearea pământului a fost în umbra acestei organizații nelegiuite.

STRĂJERUL

26. Când Lucifer a fost așezat în slujba înaltă de domnitor suprem, el era o parte a organizației lui Iehova și, prin urmare, a format o parte a „stăpânirilor înalte”. Lucifer a fost făcut străjerul lui Dumnezeu peste interesele lucrurilor pământești, însă a devenit necredincios, rebel și nelegiuit și a încetat a mai fi străjer. Dimpotrivă, el s-a opus intereselor lui Iehova și intereselor omului și a încercat să folosească totul pentru scopurile sale nelegiuite. Peste Lucifer a fost pus un alt străjer mai suprem și acesta este acela pe care l-a văzut Nebucadnețar în viziune: „În vedeniile cari-mi treceau prin cap, mă uitam, și iată, un străjer și un sfânt s-a pogorât din ceruri.”(vers.13). Acest străjer avea grijă de copac, și prin urmare era mai înalt decât Lucifer. Acest străjer întotdeauna a fost un „sfânt” și este Logosul, sau Cuvântul lui Dumnezeu, singurul Fiu născut și iubit al lui Iehova. Acest străjer sfânt a fost întotdeauna devotat pe deplin și fără rezerve lui Iehova și întotdeauna și-a păstrat neprihănirea față de El. Vedenia arată cum străjerul acesta vine jos din cer; și aceasta înseamnă evident că Logosul, Isus, iubitul și credinciosul lui Iehova, și-a îndreptat atenția către cei de pe pământ și la lucrurile care afectează pământul, în special omul .

DECRETUL

27. Sfântul, Străjerul, în calitate de purtător de cuvânt al lui Iehova, proclamă decretul judecătoresc al Celui Prea Înalt: „El a strigat cu putere și a vorbit așa: „Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el, și păsările din ramurile lui!” (vers.14). Acest decret înseamnă că acolo s-a luat de la Lucifer DREPTUL de domnie supremă, că el (Satan) și subalternii lui spirituali au fost tăiați din organizația lui Iehova și de atunci sunt exilați, că de la nici o creatură nu se mai poate pretinde ca să rămână sub organizația lui Satan, deoarece el nu mai face parte din „stăpânirile înalte” și că el nu mai oferă omenirii nici un scut, nici o hrană și nici un bine. Toți cei care vor să se bucure de binecuvântările vieții, trebuie să fie supus și devotat lui Iehova Dumnezeu și Străjerului său sfânt. Această judecată divină sau decret nu înseamnă că în momentul păcatului lui Adam și al căderii lui Lucifer, acum Satan, urma să se facă imediat judecata și că Satan și organizația lui nevăzută ar fi fost aruncați atunci din cer pe pământ; ci decretul prevestește planul lui Dumnezeu cu privire la acest lucru. Aceasta este condamnarea definitivă adusă și scrisă atunci și acolo împotriva lui Satan și a organizației sale, judecată care a început să fie executată când Cristos a fost trimis să domnească și să arunce pe Satan și pe îngerii nelegiuiți ai acestuia jos din cer. Executarea acestui decret a început așadar în 1914 și se va executa pe deplin și cu desăvârșire la Armaghedon. Doborârea copacului descrisă în capitolul 33 al profeției lui Ezechiel, arată ce se va întâmpla la Armaghedon.

28. Satan a exercitat stăpânire supremă peste organizația lui nelegiuită, care include omenirea, chiar până în timpul prezent; dar puterea aceasta împăratească el a exercitat-o fără autorizație dumnezeiască și s-a răsculat împotriva lui Iehova Dumnezeu. Planul lui Iehova a fost anunțat în decret, însă acel decret El nu l-a executat imediat și nu a nimicit organizația lui imediat și în mod definitiv, ci Dumnezeu i-a îngăduit să meargă mai departe în eforturile sale demonești pentru a dovedi veracitatea provocării sale obraznice aruncată în față lui Iehova. Aici se arată înțelepciunea și superioritatea lui Iehova, prin faptul că El dovedește că așteaptă timpul hotărât pentru justificarea Numelui Său. Petru face aluzie la aceasta precum și la Satan și organizația lui nelegiuită, când spune că „fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.” (1Petru 3:20). Cuvintele folosite aici de apostol nu înseamnă că din pricina fărădelegilor creaturilor sale, Iehova Dumnezeu ar fi suferit dureri trupești sau spirituale. Iehova Dumnezeu este întotdeauna liniștit și așezat. Nu există nici un motiv pentru care El să sufere trupește sau spiritualcește. Iehova a fost îndelung răbdător în sensul că a permis fără piedică dușmanului să-și continue lucrarea. Cu alte cuvinte, Satan a activat în urma permisiunii lui Dumnezeu. Omului i s-a dat dreptul de liberă alegere, ori să servească pe Iehova, ori pe Satan și aproape toată omenirea a cedat lui Satan și l-a urmat, ceea ce a arătat în aparență că Satan și-ar fi realizat în mare măsură provocarea lui

lăudăroasă. La timpul său stabilit, Iehova va dovedi creațiunii întregi că El este singurul și adevăratul Dumnezeu și dătătorul și susținătorul vieții veșnice și că El dă viață acelora, care Îl servesc și ascultă de El.

TRUNCHIUL

29. Decretul divin anunțat de Străjerul sfânt descoperă mai departe planurile lui Iehova cu privire la omul căzut și restatornicirea lui. Omul nu-și poate niciodată primi susținerea și viața de la „copacul bătrân care stă în mijlocul pământului”, deoarece copacul acesta este degenerat și acum trebuie să fie tăiat, frunzele scuturate și roadele sale risipite, însă decretul spune ca bușteanul să fie lăsat în pământ: „Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri din fier și din aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.”(vers.15). „Trunchiul cu rădăcinile lui în pământ” a reprezentat în ilustrație pe omul original, care a fost făcut o parte a organizației, peste care Lucifer a primit stăpânirea supremă. Lăsarea pe pământ a trunchiului a însemnat planul lui Iehova de a crea un nou copac sau o nouă organizație prin care cei ascultători dintre oameni vor primi viață veșnică. Cu toate acestea, aceștia din omenire trebuie să îndeplinească condițiile impuse de copacul nou sau de organizația sfântă. Această nădejde pentru oameni, va veni nu din pricina eforturilor sale, ci prin Împărăția lui Dumnezeu cu Cristos Isus ca Răscumpărător și Împărat și Domnitor suprem care șade pe tron peste întreaga creație de pe pământ. „Lanțurile de fier și de aramă” în jurul trunchiului arată că trebuie să treacă o lungă perioadă înainte de a veni ocazia pentru restatornicirea oamenilor ascultători sub organizația lui Dumnezeu și că în cursul perioadei acesteia de timp omul va fi sub domnia asupraitoare a creaturilor spirituale stricate—care sunt ilustrate prin aramă—precum și sub domnia pământească a oamenilor imperfecti, ilustrați prin fier. Aceasta este confirmat cu profeția despre chipul cel mare, unde se arată că spiritele rele și oamenii nelegiuți au domnit peste lume și că domnia aceasta pământească de fier a fost brutală, egoistă și crudă. (vezi Daniel 2:32,33, *Lumina*, Cartea Doi, pagina 309). Această organizație, desigur, a fost stăpânită de însuși Satan. Acest lanț în jurul trunchiului mai arată că perioada de așteptare trebuie să dureze până când va fi venit timpul stabilit a lui Iehova pentru a înlătura puterea asupraitoare a lui Satan și a organizației sale, și că și Cristos Isus a trebuit să aștepte, până ce va fi venit timpul hotărât de Dumnezeu, pentru a-L trimite să calce în picioare pe dușman. (Ps. 110:1,2 ; Evrei 10:13). În cursul acestui timp de așteptare, trunchiul copacului se află „în iarba câmpului” și „udat de roua cerului”. Aceasta arată că în vremea când omenirea va fi înstrăinată de la Dumnezeu și locuiește fără o locuință potrivită în lume, totuși Dumnezeu nu va lăsa ca neamul omenesc să piară și să devină cu totul disperat, ci dimpotrivă se va îngriji ca să fie udat de roua cerului, adică cu promisiunile înprosperătoare care vor fi primite de către aceia, care îl iubesc pe Dumnezeu și neprihănirea. Aceasta este în armonie cu următoarea expresie a Scripturii: „Învățătura mea va curge ca ploaia, cuvântul meu va cădea ca roua” (Deut. 32:2). Această învioreare venită din

cer va avea un efect binefăcător asupra membrilor neamului omenesc, care în cursul perioadei lungi de așteptare au avut credință în Dumnezeu și în promisiunile sale scumpe și s-au străduit să-i fie credincioși. Omenirea întreagă va fi asuprită și încătușată de o domnie grozavă, însă aceia care au credință în Dumnezeu vor primi binecuvântare și nădejde, ilustrate de rouă.

30. Iehova a făcut să se scrie atât visul lui Nebucadnețar, cât și profeția lui Iov, și ambele sunt în armonie deplină. Copacul în totalitatea lui este un simbol al unei creațiuni sau organizații vii a lui Iehova, vizibilă și invizibilă ochilor umani. Trunchiul copacului și partea cu rădăcinile ilustrează partea vizibilă a acestei creațiuni vii, și anume omenirea. Acum omenirea a îmbătrânit pe pământ; totuși, precum spune Iov, există anumite rădăcini ale acestui trunchi, care s-au nutrit cu mirosul apei, apă care este un simbol al adevărilor dătătoare și susținătoare de viață ale lui Iehova, și aceia dintre oameni, care au avut credință în Iehova și în promisiunile Sale scumpe, s-au întins după aceste ape dătătoare și susținătoare de viață și astfel au continuat să aibă nădejde. Unele dintre aceste creaturi și-au păstrat neprihănirea față de Iehova și constituie baza unei noi organizații pământești. Oamenii cu deplină credință de la Abel și până la cel din urmă profet, au așteptat cu nerăbdare o nouă organizație cerească, cu toate că nu au avut nici o cunoștință despre aceasta; și acești bărbați credincioși vor constitui baza părții pământești a creațiunii vii ilustrată prin copacul cel nou, care crește înalt și stăpânește lumea. (Evrei 11:13-16). În adevăr, conform profeției lui Iov, există un copac al nădejzii. Trunchiul copacului original, care ilustrează pe om, și rădăcinile lui în pământ au îmbătrânit și totuși au mai existat unii oameni pe pământ, ilustrați prin rădăcini, care au dat de urma mirosului adevărului, s-au întins după el și s-au prins bine de Iehova și de promisiunile sale scumpe; și aceștia au promisiunea și nădejdea că vor fi încorporați în copacul nou.

31. Această parte a copacului profetic dovedește că Iehova nu a căutat să stârpească cu desăvârșire pe om, ci că la timpul Său hotărât va readuce în organizația Sa pe cei împăcați cu El și care își vor păstra neprihănirea față de El. Dar tulpina copacului original dimpotrivă va rămâne tăiată pentru totdeauna și niciodată nu mai poate fi înlocuită în el. Dacă Dumnezeu nu fi creat pe om pe pământ atunci nu ar fi fost nevoie niciodată să creeze o domnie supremă supraomenească. Această domnie supremă a fost dată lui Lucifer și dacă el ar fi rămas credincios, atunci nu ar fi fost nevoie niciodată ca Numelui lui Iehova să fie justificat. Din pricina răscoalei lui Lucifer și din pricina neleguirii sale, organizația lui trebuie să fie nimicită pentru vecie; dar nădejdea oamenilor ascultători este îndreptată spre un alt copac, adică spre organizația dreaptă, pe care Iehova Dumnezeu a pregătit-o pentru aceia care-L iubesc și ascultă de El. Cuvintele profetice ale lui Iov constituie o promisiune a lui Iehova, că se va îngriji pentru răscumpărarea și izbăvirea omului și că tuturor celor ascultători le va da viață prin mijlocirea unui alt ascultător.

32. Un cedru se vede crescând aproape de malurile apei. Tulpina lui este tăiată și separată de pământ; dar trunchiul rămâne totuși în pământ și moare, însă

câteva rădăcini fragede rămân în viață și străbat spre apă; ele își revin și un copac cu totul nou crește înalt care cuprinde în sine pe oamenii ascultători și este cu mult mai frumos decât cum a fost copacul original sau cel dintâi. Aceasta este în deplină armonie cu faptele ce se pot înțelege azi și cu profeția. Un copac ilustrează o creațiune sau o organizație vie și trunchiul lui închipuie în mod deosebit partea pământescă sau vizibilă a acestei organizații. Neamul omenesc în urma păcatului și înstrăinării de Dumnezeu, a degenerat și a pierit; totuși în cursul veacurilor au existat câțiva oameni, care au avut credință în Dumnezeu și în promisiunile Sale scumpe; aceștia au fost ținuți în viață de apa adevărului său și și-au păstrat neprihănirea față de El. Din ceste adevăruri mari există oare vreun motiv să așteptăm că Iehova va aduce la iveală un nou copac prin care națiunile de pe pământ pot să aibă speranță la viață? Dacă este așa, atunci ce închipuie copacul nou? Care este scopul principal al creării și creșterii lui ? Este el un copac al nădejdi

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Arată cât de important este a cunoaște pe Iehova și pe Fiul său iubit?
- 2,3. Ce scop au cuvintele acestui text și la ce se referă? Care a fost observația ce a făcut-o Iov, și pe care Iehova a folosit-o aici, ca să dea expresie profetică hotărârii sale cu privire la omenire?
- 4-6. Ce altă profeție se referă la aceeași cauză, despre care a scris aici Iov? În ce împrejurări s-a rostit profeția aceasta?
- 7-10. Prin cine și când s-a lansat proclamația scrisă în Daniel 4:1? Ce s-a prezis și prefigurat prin ea? Ce fapte au fost descoperite prin vedenia aceasta? Aplică această proclamație ca o profeție.
11. Cui și cu ce scop dă Iehova acum o pricepere a acestei profeții și a altor profeții?
- 12-14. Arată aplicarea versetului doi ca profeție.
- 15,16. Ce scop servesc cuvintele în versetul 4? Cu privire la versurile 4-6, arată poziția profetică pe care a îmbrăcat-o Nebucadnețar și aplicarea declarației sale.
17. Când și cum s-a împlinit versul 7? Compară aceasta cu ceea ce este prezis în Isaia 29:11.
18. Explică pentru ce a fost numit Daniel de către Nebucadnețar ca Belșatar și ca favoritul „dumnezeilor sfinți”. Ce scop servește această parte a raportului?
- 19,20. „În sfârșit a venit înaintea mea Daniel”; Când, cum, unde și cu ce scop, în împlinirea acestei profeții?
- 21-23. Explică la ce se face aluzie în mod profetic în versetul 10. Aplică versetul 11. Cum este sprijinit aceasta de profeția lui Ezechiel și raportul în Daniel 2?
- 24,25. Ce fapte importante sunt arătate în versul 12 cu privire la aplicarea acestei profeții?
26. Arată, cine este „străjerul” văzut în vedenia aceasta. Ce înseamnă că „s-a coborât din cer”?

27,28. Explică decretul vestit de „străjer”. Cum și când se va executa sentința aceasta judecătorească? Explică pentru ce a tărgănat Iehova atâta timp executarea ei.

29. Explică expresiile: (a) „Trunchiul și rădăcinile lui lăsa-ți-l în pământ”; (b) „cu lanțuri de fier și de aramă”; (c) „în iarba de pe câmp... udat de roua cerului”; (d) „partea lui să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului”?

30-32. Care este deci aplicarea ilustrației profetice descrise în Iov 14:7-9?

SCOPUL LEGĂMÂNTULUI PRIN JERTFĂ

Tot ceea ce face Iehova este bun. Toată viața și toată autoritatea provin de la El. Jertfele pe care le-a cerut în legea dată poporului Său tipic Israel au fost umbre ale lucrurilor viitoare.

În Psalmul 50:5 este scris: „Strângeți pe sfinții Mei la Mine, pe acei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”. Chiar dacă legământul prin jertfă nu este normal, el este în conformitate cu dreptatea absolută și este o expresie a egoismului complet. Creatura lui Dumnezeu, omul perfect Adam, păcătuse și prin aceasta își pierduse dreptul la viață. El trebuia să moară și să rămână pentru totdeauna mort, dacă un altul, perfect cum era el, nu ar fi luat locul lui Adam în moarte. Dreptatea a cerut pierderea vieții lui Adam. Dragostea a furnizat pe cel corespondent pentru jertfă. Iehova a aranjat un legământ care să împlinească acel scop.

Nici o creatură din cer sau de pe pământ nu a putut aduce în ființă acel legământ al jertfei, ci doar Iehova, „planul Lui care face toate lucrurile după sfatul voii Sale”. (Efes. 1:11). „Căci cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Său? (Rom. 11:34). „Cine a călăuzit spiritul Domnului [Iehova], sau fiind sfetnicul Lui L-a învățat? Cu cine s-a sfătuit El și cine L-a învățat, pe cărarea judecății, și L-a învățat cunoștința, și i-a arătat calea priceperii?” (Isa. 40:13, 14). Nimeni nu a dat instrucțiuni lui Iehova, și El nu s-a sfătuit cu nimeni.

Acel legământ prin jertfă și scopul pentru care a fost făcut a fost secret tuturor până a sosit timpul ca să-l descopere. „Lucruri în care îngerii doresc să privească.” (1 Pet. 1:12). Fără îndoială, aceasta a inclus Logosul, Comandantul îngerilor. „Secretul Domnului este cu cei ce se tem de El; și legământul Lui pentru a-i face să-l cunoască.” (Ps. 25:14, *margin*). Acest text și altele susțin puternic concluzia că legământul prin jertfă nu a fost cunoscut nici unei creaturi din univers până la timpul hotărât. Legământul este sacru pentru Iehova. El spune: „Nu-mi voi schimba legământul, și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele.” – Ps. 89:34.

Legământul și împlinirea lui au necesitat slujba unui mare preot ca să facă îndatoririle preoțești din slujba preotului. „Și nimeni nu ia această onoare la sine, ci cel ce este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron.” (Evr. 5:4). Dacă nici un om nu a putut lua slujba această de sacrificiu asupra sa, cu mult mai puțin ar putea creatura să propună legământul cu Iehova prin jertfă. Prin urmare, dovada

este concludentă că Iehova a fost singurul care a înființat legământul prin jertfă și l-a făcut cunoscut la timpul hotărât de El.

Care a fost ocazia pentru acest legământ extraordinar? Desigur, nu o dorință din partea lui Dumnezeu pentru sânge. El este izvorul vieții. (Ps. 36:9). El nu a avut nevoie de sânge pentru auto-mulțumire. „Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție; căci lumea este a Mea, și tot ce este pe ea. Voi mânca Eu carnea taurilor, sau vor bea sângele țapilor?” (Ps. 50:12, 13). „La ce-Mi folosește mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul; sunt sătul de arderilor voastre de tot din berbeci, și de grăsimea animalelor îngrășate; nu-mi găsesc plăcerea în sângele taurilor, sau al mieilor, sau al țapilor.” – Isaia 1:11.

Ocazia a fost dragostea și grația exercitată de Iehova. Era implicată onoarea numelui lui Iehova, și dragostea și mila a acționat cu înțelepciunea pentru a asigura nevoia. Viața omului este un drept sau privilegiu sacru. (Gen. 9:5). Adam a încălcat caracterul sacru dat vieții de Dumnezeu. Iehova urma acum să permită să se ia un curs de sacrificiu de către cineva, pentru ca păcătosul să poată avea acel dar sacru al vieții reînnoite. Iehova nu a cerut nimănui să se jertfească; prin urmare planul pentru sacrificiu a fost rezultatul dragostei. Jertfa urma să fie la fel de mult de partea lui Dumnezeu, ca și de partea celeilalte părți față de legământ, deoarece doar Dumnezeu a plănuit și a luat măsuri pentru jertfă. Întreg planul trebuia să fie din voința proprie a lui Dumnezeu și prin acordul voluntar din partea celuilalt față de legământ. Din acest motiv legământul a fost singurul plan care putea să servească bine scopului de a furniza o bază pentru împăcarea omului. Libertatea și dreptul moral liber al celui sacrificat nu este împiedicat.

Pentru a stabili unde a fost făcut legământul prin jertfă, se poate spune că scopul legământului a fost de a controla concluzia. Un om perfect păcătuse și pierduse dreptul la viață. Dumnezeu vroia ca acel drept la viață să fie cumpărat de un alt om perfect. Legea Lui cerea viață pentru viață. (Deut. 19:21). Acel om cu viață umană trebuia să fie acela care trebuia sacrificat. O ființă spirituală nu ar putea intra într-un legământ prin jertfă și să răscumpere o creatură umană, deoarece acesta nu ar fi un preț corespondent. Este adevărat că viața Logosului a fost transferată de la spirit la uman, însă nu există nici o dovadă Scripturală că un legământ prin jertfă a fost cunoscut Logosului în momentul transferului. Conformându-se pe deplin voinței lui Iehova, El a venit pe pământ în armonie cu voința Lui, fiind făcut un om perfect. El s-a născut, nu prin omul căzut, ci prin puterea lui Iehova. Când a ajuns la vârsta majoratului ca om El a știut fără îndoială că urma să facă ceva în legătură cu recuperarea vieții omului. Oricare ar fi fost voia lui Dumnezeu în această privință sau alta, El a fost gata s-o facă. Aceasta este arătat prin cuvintele Sale: „Iată, vin; în sulul cărții este scris despre Mine: Îmi place să fac voia Ta”. (Ps. 40:7, 8). Pavel fixează timpul legământului ca la Iordan când cuvintele citate mai sus au fost împlinite. (Evr. 10:5-7). Acolo Isus a venit în lume ca om matur și trebuia să decidă dacă să fie sau nu din lume. Înainte de acel timp, chiar dacă era moștenitorul, poziția Lui nu a fost cu nimic diferită de cea a unui slujitor, deoarece era sub disciplina legământului legii. – Gal. 4:1, 2.

Când a sosit „timpul stabilit de Tatăl” exista o trăsătură a voinței lui Dumnezeu care trebuia îndeplinită care înainte de acel timp era secretă tuturor. La Iordan, care fixează timpul consacrării omului Isus, a fost timpul hotărât de Tatăl. Așadar, aceasta pare în mod clar să fie timpul potrivit și hotărât pentru încheierea legământului care a avut ca rezultat jertfirea omului Isus. Acordul necondiționat din partea lui Isus acolo a fost de a face voia Tatălui Său, oricare ar fi ea; și dacă ea însemna că El trebuie să moară, El era de acord să facă aceasta. Jertfa a fost în primul rând jertfa lui Iehova, deoarece Iehova a fost acela care a dat pe Fiul Său preaiubit să fie jertfit. Aceasta a fost arătat în ilustrația de pe Muntele Moria când Avraam, reprezentând pe Iehova, a adus pe singurul său fiu Isaac, care în acel moment a reprezentat pe Isus. Dragostea lui Dumnezeu a fost aceea care furnizat jertfa pe care a prefigurat-o jertfa de pe Muntele Moria. Aceasta este dovedit și de cuvintele: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. (Ioan 3:16). Prin urmare, concluzia irezistibilă este că legământul prin jertfă a fost încheiat pe pământ, și nu în cer, și că el a fost încheiat la Iordan când Isus s-a consacrat și a fost botezat. Nu pare deloc rezonabil ca Isus să fi înțeles înainte de aceasta că urma să fie jertfit. Imediat după consacrarea Lui la Iordan, a mers în pustiu ca să studieze planul divin. Acolo Isus a aflat fără îndoială semnificația și importanța deplină a legământului Său cu Tatăl Său. În pustiu Satan a pus înaintea Lui mari ispite într-un efort de a determina pe Isus să abandoneze legământul Său. În acel test Isus a declarat de fapt că viața veșnică depinde de ascultarea deplină de Dumnezeu și de îndeplinirea cu credincioșie a legământului Său cu Dumnezeu. (Matei 4:4, 10). Fără îndoială, omul perfect Isus a continuat să studieze planul Tatălui Său și să înțeleagă deplin că legământul Său cerea moartea Sa. El a spus că a venit să-și dea viața pentru oameni. (Mat. 20:28). Din nou, El a spus: „Eu sunt pâinea vieții. Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va avea viață pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da este trupul Meu, pe care-l voi da pentru viața lumii. Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi. Așa cum Tatăl mă cunoaște pe Mine, așa cunosc și Eu pe Tatăl; și Eu îmi dau viața pentru oi. De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața, ca s-o iau din nou.” – Ioan 6:48, 51; 10:11, 15, 17.

Faptul că Isus a acționat în conformitate cu termenii legământului Său cu Tatăl este dovedit de cuvintele Lui: „Nici un om nu mi-o ia [viața], ci Eu o dau de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu”. (Ioan 10:18). Când Petru a recunoscut pe Isus ca Unul lui Dumnezeu și i-a spus aceasta lui Isus, Isus a răspuns: „Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri, să fie respins de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, și să fie omorât, și înviat a treia zi”. (Luca 9:22). Astfel El a arătat că a înțeles că legământul Lui a fost să fie omorât și să fie ridicat din morți. Fără îndoială, Isus a înțeles că botezul Său în apele Iordanului a reprezentat simbolic moartea Sa și că botezul real a însemnat moartea Sa de sacrificiu. „Am un botez cu care trebuie să fiu botezat; și cât de mult doresc să se împlinească.” – Luca 12:50.

EXPERIENȚELE LUI IOV: PROFETICE

Suferințele lui Iov, groaznice, dincolo de orice comparație, au avut un început foarte neobișnuit. Foarte interesant este raportul acestor suferințe care, așa cum arată Scripturile, sunt foarte semnificative pentru popoarele obosite și nedumerite care trăiesc în acest timp de nesiguranță și necaz care afectează lumea.

Dovada Scripturală este pozitivă că Dumnezeu a folosit pe poporul Israel ca să facă ilustrații despre împlinirea planului Său de salvare. Legea pe care Dumnezeu a dat-o israeliților a prefigurat lucruri mai bune viitoare pentru omenire. Ceea ce s-a întâmplat cu evreii a fost înregistrat ca exemple sau pilde în beneficiul celor care vor afla despre împlinirea planului lui Dumnezeu. Chiar dacă Iov nu era un evreu, aceasta nu înseamnă nicidecum că Dumnezeu nu l-a folosit ca un exemplu sau ilustrație. Iov, fiind cel mai important om din răsărit, și având în vedere că multe creaturi ale cerului și ale pământului erau implicate, chiar și marele Creator însuși, putem trage în mod sigur concluzia că ilustrația lui Iov trebuie să aibă un domeniu mai mare decât acela în care era implicat Israelul. Dacă este așa, atunci ilustrația are de a face cu toată omenirea, atât evrei, cât și Neamuri. Pare în avantajul studentului în examinarea cărții lui Iov să relatăm aici în termeni generali care sunt unele din ilustrațiile care apar clar, și apoi să arătăm din dovezi scripturale corectitudinea acelei concluzii.

Iov, în vremea prosperității sale, a ilustrat pe Adam, prințul perfect și prosper din Eden.

Iov, în necazul său, a ilustrat întreaga rasă umană care suferă pierdere, boală și moarte din pricina păcatului, păcat pe care dușmanul Satan l-a pus în funcțiune prin Adam.

Pierderea de către Iov a tuturor copiilor săi ilustrează pierderea de către Adam a tuturor urmașilor săi, din pricina păcatului care a fost pus în funcțiune prin actul greșit al lui Adam.

Faptul că Iov și-a menținut integritatea în încercare ilustrează o clasă de oameni care în încercare își dovedesc credințioșia și devotamentul față de Dumnezeu.

Iov, ca slujitor al lui Dumnezeu care și-a păstrat credințioșia, a ilustrat pe toți slujitorii lui Dumnezeu care prin necaz țin cu tărie la credința lor în Dumnezeu.

Cei trei oameni, Elifaz, Bildad și Țofar, care au pozat ca prieteni ai lui Iov, nu erau de fapt prietenii Lui. Ei pot să fie categorisiți mai bine ca trei înșelători. Prin urmare, ei ilustrează agenții Diavolului, sau organizația Lui, care încearcă să conducă omul cu privire la care curs să ia.

Tânărul Elihu, ilustrează sau reprezintă bine pe mesagerii unși ai lui Dumnezeu care preamăresc numele lui Iehova și, în calitate de mesageri ai lui Dumnezeu, vestesc mesajul adevărului la cei care vor să asculte.

De asemenea, soția lui Iov ilustrează un instrument pe care Satan Diavolul îl folosește pentru a determina pe oameni să blesteme pe Dumnezeu, și prin

urmare, reprezintă bine organizația lui Satan care trece sub numele sau simbolul unei femei.

Iov pe deplin restatornicit la sănătate și fericire și la toate lucrurile și la mai multe decât a avut înainte ilustrează marele adevăr că Dumnezeu, la timpul Său hotărât, va restatornicii rasa umană la sănătate, fericire și viață.

Una din lecțiile importante predate de cartea lui Iov este cea a vieții din morți prin intermediul învierii și al regenerării, precum și a vieții, care este cea mai mare dorință a omului, și care poate fi obținută prin slujba unui răscumpărător și mijlocitor pe care Dumnezeu îl oferă.

Presupunem că toți studenții vor studia cu atenție raportul Scriptural denumit în Biblie ca, cartea Iov. Am făcut referire la text aici, însă o analiză corespunzătoare nu poate fi dată de nimeni fără o studiere atentă a *tuturor* textelor cărții.

Încă de la începutul experienței omului controversa a fost între marele Creator și fiul Său Lucifer cu privire la om. Raportul arată că Lucifer a fost una din „stelele dimineții” care, fiind informat despre planul lui Dumnezeu de a crea pământul și creatura om pentru pământ, s-a alăturat într-un cântec de laudă la adresa lui Iehova. Omul a fost creat și pus în Eden și a fost pus acolo sub supravegherea lui Lucifer prin numirea lui Iehova. Lucifer știa că era datoria și privilegiul omului să se închine Creatorului Său. Lucifer a dorit și poftit într-un mod egoist închinarea omului pentru sine. El s-a răsculat împotriva lui Dumnezeu și a condus pe om la cădere. După aceea numele lui a fost schimbat în Satan, care înseamnă adversar al lui Dumnezeu. După aceea, Satan s-a străduit întotdeauna să întoarcă pe om împotriva lui Dumnezeu pentru ca el, Satan, să poată avea închinarea omului și să țină pe om în supunere față de el. Acest act mare ar trebui ținut minte întotdeauna în examinarea Scripturilor, și în special a cărții lui Iov.

În momentul adunării fiilor lui Dumnezeu pentru a se înfățișa înaintea marelui Creator, așa cum este menționat în raportul pe care-l analizăm, aproape toți oamenii de pe pământ se întorseseră spre rău cedând influenței rele a lui Satan. Dumnezeu nu retrăsese de la Satan conducerea pământului, însă i-a permis să continue să-și exercite puterea asupra omului, și astfel a oferit o oportunitate deplină pentru testarea tuturor creaturilor Sale. Trebuie să fi fost că Satan s-a înfățișat cu o aroganță mare în prezența lui Dumnezeu, lăudându-se și mândru de faptul că îndepărtase aproape toți oamenii de la Dumnezeu, marele Creator. Iehova a chemat pe Satan ca să-și raporteze mișcărilor, și acest răspuns al vrăjmașului a fost că cutreierase pământul. Cu toate că raportul nu spune nimic în acest punct, este rezonabil să tragem concluzia că prin aroganța sa în prezența lui Dumnezeu, Satan a declarat, de fapt, că nici un om nu va continua să servească de bunăvoie pe Dumnezeu, și de fapt nu-L va sluji deloc, dacă nu ar exista vreun motiv egoist pentru aceasta.

Deci, care a fost chestiunea în controversă în acel timp? Fără îndoială a fost aceasta: Își va păstra omul integritatea înaintea lui Iehova? Poate Dumnezeu să pună un om pe pământ care să-I fie credincios și devotat? Satan insista că nici un

om nu va face aceasta, ci că toți, în anumite condiții, se vor întoarce împotriva lui Dumnezeu. Evident, a fost planul lui Dumnezeu ca să demonstreze că omul, prin harul lui Dumnezeu, și acționând sub sfatul Lui, își poate menține integritatea și, prin îndeplinirea cerințelor divine și fiind ascultător de calea pusă înainte de Dumnezeu, poate să obțină viață veșnică.

Pentru a rezolva chestiunea Dumnezeu urma să permită lui Satan să meargă până la limită în încercarea lui de a întoarce pe toți oamenii împotriva Domnului, și apoi, la timpul și în modul hotărât, Dumnezeu să-și demonstreze supremația Sa absolută. În felul acesta El urma să învețe toată creația lecția foarte importantă că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că nu este altul în afară de El. În acest punct al controverselor Iov a ilustrat o clasă de oameni care își păstrează o condiție perfectă a inimii și își mențin încrederea în Iehova. Prin urmare, în ocazia potrivită Iehova a oferit lui Satan posibilitatea să-și facă de cap. „Și Domnul a zis lui Satan: Ai văzut pe slujitorul Meu Iov, că nu este niciunul ca el pe pământ, un om perfect și neprihănit, unul care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău?” – Iov 1:8.

Satan a negat că Iov iubea cu adevărat pe Dumnezeu. El a acuzat pe Dumnezeu că l-a ocrotit pe Iov astfel încât el (Satan) nu avea o posibilitate să-l pună la încercare. „Atunci Satan a răspuns Domnului, și a zis: Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Oare nu l-ai ocrotit pe el, casa lui, și tot ce are? Nu ai binecuvântat oare lucrarea mâinilor lui, și averea lui s-a mărit în țară; dar ia întinde-ți mâna acum, și atinge-te de tot ce are, și te va blestema în față”. – Iov 1:9-11.

Aceea a fost o provocare pentru Iehova; și Domnul nu a permis ca provocarea să treacă, ci a spus lui Satan că poate să ia tot ce avea Iov. Satan a ieșit din prezența Domnului și a născocit căi și mijloace pentru distrugerea proprietății și a familiei lui Iov și și-a îndeplinit planul său rău. După ce a adus în felul acesta un mare dezastru asupra casei lui Iov, el nu a reușit nimic deoarece Iov tot s-a încrezut în Dumnezeu și s-a închinat Lui.

La o întâlnire ulterioară a fiilor lui Dumnezeu pentru a se prezenta înaintea lui Iehova, Satan fiind și el acolo, Dumnezeu a reamintit lui Satan că Iov „se ține încă tare în neprihănirea lui, chiar dacă m-ai stârnit împotriva lui ca să-l nimicesc fără pricină”. Cu aroganță și sarcasm crud Satan a răspuns Domnului: „Omul va da piele pentru piele, dar tot ceea ce are omul va da pentru viața sa”. „Întinde-ți mâna acum, și atinge-te de oasele și de carnea lui, și te va blestema în față”. (Iov 2:4, 5). Din nou a urmat un test: „Și Domnul a zis lui Satan: Iată, el este în mâna ta; dar salvează-i viața. Astfel, Satan a ieșit din prezența Domnului, și a lovit pe Iov cu bube groaznice, din talpa piciorului până în creștetul capului.” – Iov 2:6,7.

În ciuda acestui necaz teribil, Iov s-a umilit înaintea lui Dumnezeu, așa cum este arătat de faptul șederii lui în cenușă. Din nou, Satan nu a reușit să întoarcă pe Iov împotriva Creatorului. Satan trebuie să fi fost oarecum deranjat de turnura aceasta a lucrurilor. Apoi s-a gândit cum înșelase pe Adam prin nevasta sa. El a injectat gândul în mintea soției lui Iov și a determinat-o să facă un efort ca să influențeze pe Iov să părăsească pe Dumnezeu; și ea, acționând ca un instrument al

lui Satan, a cerut lui Iov să părăsească pe Dumnezeu, să renunțe la El și să suporte consecințele. Însă Iov nu a cedat la influențele rele ale soției sale. Întorcându-se spre ea, el a muștră-o și a zis: „Să primim binele din mâna lui Dumnezeu, și să nu primim și răul?” Din nou, Satan a eșuat în încercarea sa de-a întoarce pe Iov împotriva Domnului. În această experiență Iov trebuie să fi ilustrat acel număr mic de oameni care de-a lungul veacurilor au trecut prin tot felul de persecuții și care totuși și-au menținut credința și devotamentul față de Domnul Dumnezeu.

SCRISORI

ÎNȚELEGERE PENTRU A ONORA PE IEHOVA

Stimate domn:

Aș dori să vă scriu câteva rânduri și să vă spun cât de încurajatoare au fost mesajele dvs. pentru mine. Mi-am dorit întotdeauna o înțelegere mai mare a Bibliei, pe care o persoană nu pare s-o poată primi în biserică. Se pare că rugăciunile mele au fost ascultate, deoarece cărțile dvs. au fost atât de utile pentru mine. Desigur, unele interpretări sunt puțin diferite decât ceea ce învățăm la școala duminicală și la biserică, însă este clar totul în Biblie cu materialele biblice dvs. auxiliare. Încă mai am multe de învățat, însă aș dori să fiu clasat ca unul din martorii lui Iehova, și mă rog ca familia mea să devină martori toți.

Studiez din primăvara trecută, și aș dori doar să spun că Dumnezeu pare mai aproape decât în toată viața mea. Vreți, vă rog, să vă rugați pentru mine ca să pot avea o înțelegere mai mare pentru a ajuta pe alții spre onoarea și slava lui Iehova?

Al dumneavoastră,
M. WRIGHT, *Ontario*.

NE BUCURĂM CĂ AVEM O PARTE

Dragă frate Rutherford:

La ultima noastră întâlnire din 13 August, am reorganizat sub conducerea societății să promovăm activitățile slujbei Împărăției în acest teritoriu. În același timp am adoptat rezoluția din numărul 1 Septembrie (1933) al *Turnului*, și suntem de acord cu totul cu ea. Vă asigurăm, dragă frate, de cooperarea, dragostea și încrederea noastră deplină.

Suntem bucuroși să vă informăm că ne bucurăm de privilegiul nostru de a sluji lui Iehova. Dorința noastră este de a depune toate eforturile în lucrarea de mărturie, cântând laude numelui Său mare.

Dorim să ne exprimăm recunoștința pentru hrana la vremea potrivită care demască pe Satan și organizația lui, și dă o mare mângâiere rămășiței.

Ne bucurăm nespus de privilegiul de a avea o parte în vestirea Regelui și a Împărăției, și ne rugăm ca Iehova să-și extindă bunătatea Sa iubitoare față de dvs. până la sfârșit.

Frații și co-lucrătorii dvs.,
SOCIETATEA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN STEUBENVILLE (Ohio).

ÎNDEMN, ÎNCURAJARE

Dragă frate Rutherford:

În numele Tatălui nostru Iehova Dumnezeu, și a Salvatorului și Regelui nostru Cristos Isus, vă salut, în timp ce mă rog ca bucuria și pacea binecuvântărilor Împărăției să fie înmulțite față de dvs. și ca toți cei de aceeași credință prețioasă să fie întăriți pentru zelul exact în slujba regală care este necesară în acest timp al pregătirii lui Iehova prin marele Său Reprezentant Isus Cristos. Scopul acestei scrisori este, în primul rând, să vă mulțumesc pentru cartea *Pregătirea*, și, în al doilea rând, să-mi exprim recunoștința față de Domnul Iehova pentru îndemnul, încurajarea din belșug și adevărul minunat expus în această carte, în timp ce mă hotărâsc cu totul în puterea Domnului să mă pun de partea ofensivă cu Liderul nostru Cristos Isus și să nu pierd nici un minut în această mare lucrare de pregătire și să împing bătălia până la porțile dușmanului. Nu voi mai răpi timpul dvs., pentru că știu că este prețios, așa cum este și al Domnului, însă mă rog ca binecuvântările Domnului să vină peste dvs. și peste toți cei de același zel în slujbă.

Acceptați recunoștința mea, în timp ce rămân,

Tovarășul dvs. slujitor prin harul Lui,
LIONELL E. CALLENDAR, *Pionier, Cuba.*

IEHOVA SE VA BUCURA

Dragă frate Rutherford:

Timpul dvs. este prețios. Voi lua doar puțin din el, însă doresc să vă mulțumesc pentru cartea *Pregătirea*. Mulțumesc lui Iehova pentru adevărul pe care-l conține ea. Aceasta este al Lui. Dvs., în calitate de slujitor al Lui, ați furnizat-o într-un mod iubitor și generos pentru noi, cei împrăștiați, care trebuie să *mâncăm* dacă continuăm să aducem „roadele Împărăției” la oameni.

Pregătirea sfidează descrierea. Ea trebuie să fie simțită. Omul trebuie s-o *mănânce* și s-o *bea* ca s-o înțeleagă. Capitolul XII, RĂZBOI, este ca strigătul unui învingător, un triumf de care Iehova se va bucura.

„Rămășița” are nevoie de ea acum. Drumul este greu, însă noi ne bucurăm de ceea ce este cel mai bun dintre anii de serviciu. Ne gândim la dvs. și ne rugăm pentru dvs. despre care credem că slujiți cu credincioșie turmei marelui Păstor.

Al dumneavoastră prin favoarea Lui,
BERTHA ELLER, *Carolina de Nord.*

BINECUVÂNTĂRILE ABUNDENTE ALE LUI DUMNEZEU

Dragă frate Rutherford:

Suntem bucuroși să vă putem trimite alăturat o copie care să fie folosită în lucrarea Împărăției, și ne rugăm ca ea să fie spre onoarea Celui care a venit acum la templul Său.

Cât de recunoscători suntem față de Tatăl nostru ceresc și milostiv pentru hrana minunată pe care ne-o oferă în prezent, și dorim să vă mulțumim dvs. și fraților dragi de la birou, pentru credincioșia voastră în distribuirea acestei hrane către noi. Domnul știe desigur câtă nevoie are rămășița de această hrană pentru a-o întări în aceste zile de încercare, când Satan și prințul Gog și oștirea lui fac tot ceea ce pot ca să ne distrugă și să întrerupă lucrarea.

Dar mai mare este Acela care este pentru noi decât toți cei care vor fi împotriva noastră. Chiar dacă și frații ne părăsesc când avem cea mai mare nevoie de ei, totuși știm că Dumnezeu este drept și adevărat, și El nu ne va lăsa și nu ne va părăsi niciodată dacă continuăm să ne punem toată încrederea în El.

Și în timp ce ne împărtășim din binecuvântările abundente ale lui Dumnezeu suntem bucuroși și nerăbdători să spunem mesajul Împărăției la alții până când lupta cea mare se va sfârși și Regele nostru va ieși biruitor.

Cu dragoste creștină și salutări de la,
D-ra MARY SCILATTER și FAMILIA, *Kansas.*

BIJUTERII ALE ÎMPĂRĂȚIEI

Dragă frate Rutherford:

De când am ajuns la cunoștința marilor adevăruri pe care Domnul le-a dat pentru servul Său prin Turnul de Veghere, au fost multe dăți în care am adus o rugăciune de mulțumire lui Iehova pentru prevederea Sa minunată pentru credincioșii Săi. Iar acum rămășița a primit bucuria nouă a Împărăției în cartea *Pregătirea*.

Deoarece fiecare parte a apărut în Turnul de Veghere a devenit clar că aceste comori de adevăr au fost cele mai strălucitoare pe care le-au primit vreodată cei unși. De fapt, aceste adevăruri apar ca bijuterii care au fost puse acum în cartea *Pregătirea* și așezate cu atenție de un Meșter iscusit, așa cum este arătat în

scrisoarea dvs. către credincioși, și în Prefață. Acest cadru adaugă mult la strălucirea acestor perle de adevăr.

Sunt într-adevăr recunoscător față de dvs., frate Rutherford, și față de toți co-lucrătorii pentru aceste adevăruri care au fost oferite de Iehova prin dvs. în acest timp de pregătire pentru Armaghedon.

Fratele dumneavoastră în serviciul Lui,
F.K. SOUTHWORTH, *Kansas*.

AM CUNOSCUȚ ADEVĂRUL

Dragul meu frate Rutherford:

Pot să iau un moment din timpul dvs. valoros ca să vă spun despre ce mi s-a întâmplat cu câteva zile în urmă în timp ce eram în lucrarea din casă în casă, și în timp ce dovedeam că radioul face o lucrare minunată? În acea zi în timp ce eram în serviciu am intrat într-o casă curat zugrăvită, am găsit pe bărbat, soția lui și mama lui în vârstă de șaptezeci de ani care ascultau programul Turnului de Veghere. Mama nu poate să citească, și nici să scrie, însă cunoștea adevărul. Ea l-a învățat de la vocea dvs. de la radio. Ea mi-a spus că în fiecare duminică când sosea timpul să intrați în emisie se așeza aproape de radio ca să prindă fiecare cuvânt; și că mesajul era atât de dulce, atât de frumos, atât de minunat, încât lacrimile au început să-i curgă; și că tânjește după Împărăția despre care vorbiți.

Am întrebat-o dacă a auzit vreodată de slujitorii diverselor biserici care sunt transmiși la radio. Ea a spus: „Da, da; uneori aud pe unul care vine după judecător; dar, dragă, el nu poate vorbi ca judecătorul. Judecătorul Rutherford este învățat de Dumnezeu și are înțelepciune dumnezeiască; celălalt om este învățat de lume și are înțelepciune lumească”. Acel om este pastorul uneia din cele mai mari și mai bogate biserici de aici.

M-am gândit că femeia aceasta înaintată în vârstă avea un mod unic de a spune adevărul. „Celălalt om nu este învățat de Dumnezeu”, nu în templul Lui, nu are un loc la masa Lui ca să se împărtășească din hrana minunată pregătită.

Numărul din 1 Noiembrie a *Turnului de Veghere* are titlul „hrană la vreme potrivită”. Un om mi-a spus duminică, când am ieșit în lucrare, „să ies afară înainte ca să mă omoare”. Este dorința mea să fiu credincioasă până la sfârșit. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă păzească, dragă frate.

Sora dumneavoastră prin harul Lui,
D-RA. A. F. HOLLOWELL, *Carolina de Nord*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

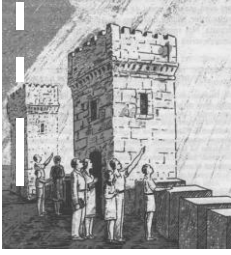
15 FEBRUARIE 1934

Nr. 4

Cuprins:

COPACUL NĂDEJDII	- Pag.89
LEGĂMÂNTUL LEGII LUI IEHOVA:
PROFETIC	- Pag.104
NAȘTEREA FIULUI OMULUI	- Pag.107
SCRISORI	- Pag.110

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Februarie 1934

Nr. 4

COPACUL NĂDEJDII

„Și faptul că au poruncit să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție după ce vei recunoaște că cerurile stăpânesc.” - Daniel 4:26.

NUMELE lui Iehova va fi justificat. Acesta este adevărul cel mai important. Dumnezeu l-a făcut justificator pe Isus și pe El l-a așezat domnitor peste Împărăția Sa, și cu și prin Împărăția Sa va da în știre creațiunii întregi că Iehova este Cel Prea Înalt și că nu este altul. Prin mijlocirea Împăratului și a Împărăției oamenii vor fi readuși la armonie cu Dumnezeu. Iehova a pus numele său peste Fiul Său iubit și nu există alt nume sub cer, prin care oamenii trebuie să fie mântuiți. (Fapte 4:12). Împărăția este organizația principală a lui Iehova și Isus Cristos este Capul acestei organizații. Iehova a lăsat să se scrie în Cuvântul Său că planul Său este să facă pe Cristos Isus mântuitorul omului și domnitorul de drept al pământului și sub El să adune pe toți cei ascultători. Prin urmare este scris: „Pentru ca la împlinirea vremurilor, să adune laolaltă în unul toate lucrurile în Cristos, cele din ceruri, și cele de pe pământ.” – Efeseni 1:10.

2. Faptul că trunchiul copacului din visul lui Nebucadnețar, care reprezintă partea omenească a organizației originale, a fost lăsat în pământ, ilustrează planul lui Iehova, de a lua măsuri pentru răscumpărarea și eliberare finală a oamenilor ascultători, pentru ca aceștia să crească într-o altă organizație și să poată trăi în veci. Limbajul lui Daniel din 4:26 dovedește că trunchiul trebuie să aibă o legătură strânsă cu Împărăția lui Cristos. Aceste exemple scripturale dovedesc cu totul hotărât că „copacul în mijlocul pământului”, pe care l-a văzut Nebucadnețar în vis, închipuie pe organizația lui Satan care trebuie să piară pentru vecie; și că după aceasta Iehova va face să crească un alt copac care este organizația Sa principală și neprihănită și a cărei Cap suprem este Cristos Isus; aceasta mai ilustrează că nădejdea omului, care este o parte a copacului original este în copacul nou sau organizația sfântă. Prin urmare, Cristos Isus este copacul nădejzii, deoarece organizația aparține Lui după voia lui Iehova Dumnezeu și numai prin Împărăție și Cristos Isus pot să aibă oamenii nădejde la viață, pentru motivul că aceasta este voia Dumnezeului Atotputernic.

3. De la izgonirea omului din grădina Edenului, partea lui a fost „cu fiarele în iarba pământului”, chiar și așa după cum este descris în visul lui Nebucadnețar. Domnitorii de sub controlul lui Satan au fost bestiali, brutali, inumani, cruzi și

asupritori și neamul omenesc a fost silit să trăiască sub domnia această crudă. Domnitorii pământești, care constituie o parte a organizației lui Satan, sunt asemănați cu fiarele răpitoare. (Daniel 7:3-17). Aceasta este în armonie cu decretul divin din Daniel 4:16: „Inima lui de om i se va prefăce într-o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el.” Acești domnitori brutali nu au avut nici cunoștință, nici înțelegere despre căile lui Iehova. „O, Doamne, cât de mari sunt lucrările Tale! și gândurile tale sunt foarte adânci! Omul fără minte nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu înțelege aceasta.” (Psalm 92:5,6). Ca o parte a rădăcinilor trunchiului vechi în pământ, domnitorii aceștia nu au căutat apele dătătoare de viață a adevărului și astfel nu au învățat nimic. Despre ei este scris: „Negreșit, sunt mai prost decât oricine, și n-am pricepere de om. N-am învățat înțelepciunea, și n-am cunoștința Celui sfânt.”(Prov.30:2,3). Ca domnitori și ca o parte a organizației satanice și ei vor fi nimiciți.

„ȘAPTE VREMURI”

4. Cuvintele visului profetic, adică, „șapte vremuri” nu trebuie să se confunde cu perioada de timp de la Eden la Armagedon și în aceasta există un motiv clar. Cuvântul „vreme” semnaleză „un timp stabilit”; după Scriptură „o vreme”, este „un an”, care după Biblie, conține 360 de zile. Împlinirea în miniatură a avut loc cu omul Nebucadnețar, iar împlinirea definitivă trebuie să fie la o scară mult mai mare. Aceste „șapte vremuri” au trebuit să treacă peste trunchi datorită decretului lui Iehova Dumnezeu, nu ca vremuri pentru pedepsirea omenirii, ci pentru a marca perioada de timp în care Satan a exercitat putere regală peste întreaga lume; Satan era reprezentat prin Nebucadnețar, capul guvernului pământesc, care pe timpul său a exercitat putere împărătească ca domnitorul lumii și ca reprezentantul lui Satan. Cele „șapte vremuri”, deci, trebuie să fie simbolice și egale cu timpurile Neamurilor, adică, 2520 ani. Această perioadă de timp rezultă din multiplicarea zilelor unui an, adică 360 cu șapte(vremuri), care dă un rezultat de 2520; și deoarece Scriptura socotește o zi ca un simbol pentru un an, perioada de „șapte vremuri” este egală cu 2520 de ani.

5. Cei „șapte ani” nu au început să se numere de la data când s-a rostit sentința pentru nimicirea copacului, pentru că decretul acesta a început să intre în vigoare de la vremea căderii omului înainte. După aceasta și în cursul timpului lui Melhisedec și a lui Israel, ca poporul de legământ al lui Dumnezeu, în cursul acestor vremuri, Împărăția lui Dumnezeu exista pe pământ cel puțin simbolic și atât timp cât a existat aceasta, cele „șapte vremuri” nu au putut începe a se număra. Motivul este că trunchiul (reprezentând omenirea) în lanțuri de fier și aramă, arată neexistența sau neactivitatea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Începutul numărării celor șapte vremuri trebuia să aștepte până la răsturnarea ultimului împărat al lui Israel, și aceasta a avut loc în anul 606 înainte de Cristos. De atunci încolo se aplică Scriptura care zice: „dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia care are drept la ea” ca să ia în stăpânire Împărăția și stăpânirea lumii. (Ezechiel 21:27). La răsturnarea lui Zedechia s-a întâmplat că decretul

acesta a intrat în vigoare și atunci s-a întâmplat că Satan a devenit dumnezeul lumii întregi și atunci au început cele șapte vremuri, care se amintesc în capitoul patru al profetiei lui Daniel. Aceasta înseamnă că Dumnezeu nu va împiedica domnia bestială a pământului până la sfârșitul acestui timp bine stabilit. Această perioadă a celor șapte vremuri, care a început în anul 606 înainte de Cristos și care a durat un timp de 2520 de ani, s-a sfârșit în anul 1914, când Christos a fost așezat de Iehova pe tron și a fost trimis să domnească între dușmanii săi. –Psalm 110:2.

DECRETUL

6. Decretul pe care l-a auzit Nebucadnețar, și care a fost însemnat de Daniel, era o judecată dumnezeiască. „Hotărârea [problema de judecată] aceasta a fost luată în sfatul străjerilor [Iehova și Logosul Lui] și pusă [de decizia de judecată, *Strong*] la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place, și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!”.(Daniel 4:17). Iehova și Cristos Isus sunt singurii „Sfinți”. (Isaia 57:15 ; Apoc. 3:7). Decizia judecătorească se dă de Iehova și este anunțată și executată de Justificatorul Numelui lui Iehova. Străjerii amintiți în versul acesta sunt Iehova și Cristos Isus, întrucât vedem că cuvântul este la plural. Ei sunt străjeri peste Numele lui Iehova și aceasta ține de justificarea Numelui. Scopul sau ținta se stabilește clar prin următoarele cuvinte: „ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor”. Deci, scopul suprem este justificarea Numelui lui Iehova și rezolvarea pentru totdeauna a chestiunii supremației Sale și a domniei ce i se cuvine. Aici din nou se preamărește justificarea Numelui lui Iehova, ca fiind învățătura cea mai importantă dintre toate câte sunt în Scriptură. Venirea lui Cristos la Templul lui Iehova marchează începutul timpului când domnitorii lumii nu se vor mai putea scuza pe motivul ignoranței ci trebuie să cunoască să Iehova este Dumnezeu. „Ca oamenii să știe că numai Tu, al cărui Nume este IEHOVA, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul.”- Psalm 83:18.

7. Cuvintele textului „împărăția oamenilor” nu se referă la împărățiile mici ale lumii nelegiuite a lui Satan, ci la împărăția sau domnia nevăzută asupra oamenilor. Iehova nu este răspunzător pentru guvernele naționale ale lumii rele din prezent, și desigur nu este răspunzător pentru faptul că cineva prin votul oamenilor este înălțat la o slujbă înaltă sau destituit din slujbă. Cei ce sunt devotați cu totul lui Iehova, nu au nici o legătură cu alegerea unor astfel de domnitori. Faptul că lui Satan i s-a îngăduit să exercite stăpânire supremă peste oameni, nu este în contradicție cu aceasta. Satan a avut stăpânire supremă în felul acesta, nu pentru că puterea lui ar fi întrecut puterea lui Iehova, ci el a exercitat stăpânirea, pentru că Iehova i-a permis aceasta. Iehova a stabilit un timp hotărât, în care va îngădui lui Satan să efectueze cele mai puternice argumente ale sale în sprijinirea provocării sale bestiale față de poziția lui Iehova. Cu alte cuvinte Iehova a tolerat și nu a împiedicat pe Satan, ca să se poarte în felul cel mai rău; Iehova a așteptat timpul stabilit, când să dovedească că Satan este cel mai răutăcios mincinos din Univers. La timpul său stabilit Iehova își va arăta superioritatea, dar mai întâi face cunoscut

martorilor săi credincioși de ce a așteptat. „Dar te-am lăsat să rămâi în picioare ca să vezi puterea Mea și pentru ca Numele Meu să fie proclamat în tot pământul.”(Ex. 9:16, *Lesser*). Faptul că Iehova a poruncit lui Isus să rămână inactiv și să aștepte până în anul 1914 ca atunci să-și înceapă lucrarea și să combată pe dușman, dovedește că Iehova este Cel Prea Înalt, care stăpânește peste împărăția oamenilor” și că, prin urmare, El este suprem. La timpul Său stabilit, dă domnia cui vrea, și acum face cunoscut că domnia a dat-o lui Cristos Isus și că în organizația aceasta va mai uni cu Cristos Isus pe alții 144.000, și anume pe urmașii credincioși și devotați ai lui Cristos Isus, care își păstrează neprihănirea până la sfârșit. (Daniel 7:13-27). „Nu te teme, turmă mică; pentru că este plăcerea Tatălui vostru să văd dea Împărăția.” (Luca 12:32). În acest text din urmă, cuvintele lui Isus sunt o dovadă convingătoare și covârșitoare că dăruirea împărăției peste oameni stă exclusiv în puterea lui Iehova, a Celui Prea Înalt.

„CEL MAI PREJOS DINTRE OAMENI”

8. Cu toate că Isus este Fiul iubit al lui Iehova, totuși a trebuit să sufere umilire și înjosire, ca să dovedească partea lui Iehova din discuție și ca să arate și să se dovedească că este destoinic să îmbrace serviciul de Justificator al lui Iehova. (Evrei 5:8,9). Despre Isus este scris că a fost blând și umilit. (Matei 11:29). „Era disprețuit... și noi nu L-am băgat în seamă.” (Isaia 53:3). El s-a golit și s-a umilit până la moartea cea mai josnică și prin urmare a fost foarte tare înjosit. (Fil. 2:7, 8). Noi vedem că în armonie cu visul profetic, i-a plăcut lui Iehova să „pună peste ea (domnia sau stăpânirea oamenilor) pe cel mai de jos dintre oameni”. „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.” (Filipeni 2:9-11). Iehova în felul acesta stabilește destoinicia Aceluia, căruia îi dă Împărăția. Cei se sunt uniți cu Cristos Isus în Împărăție, în același fel trebuie să fie destoinici și, prin urmare, aceia de care se folosește Domnul pentru scopurile Sale, sunt cei mai de jos dintre oameni. „De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude în prezența Lui.”- 1Corint. 1:26-29.

9. Nebucadnețar, ca reprezentant al lui Satan, s-a lăudat și a căzut. Înălțarea de sine a condus la căderea lui și la înjosirea lui definitivă. „Deși Domnul este înălțat, totuși vede pe cei smeriți, și cunoaște de departe pe cei îngâmfați.” (Psalm 138:6). Înălțarea vine de la Iehova și se dă numai aceluia care arată ascultare deplină. (Isaia 57:15). În armonie cu regula aceasta dumnezeiască Ezechiel a scris sub inspirație: „Eu, Iehova, am pogorât copacul care se înălța și am înălțat copacul

care era plecat...Înălțați ce este plecat, și plecați ce este înălțat.” (Ezechiel 17:24 ; 21:26). Domnia supremă peste pământ s-a schimbat, dar schimbul acesta a domniei supreme nu a avut loc înainte de vremea, când cele „șapte vremuri” s-au sfârșit; aceasta a avut loc în anul 1914, când Iehova a așezat pe Fiul său pe muntele sfânt Sion și l-a trimis să domnească. (Ps. 2:6 ; 110:2). Aceasta este o dovadă suplimentară că marele „copac din mijlocul pământului” descris în visul lui Nebucadnețar este Satan și organizația lui care stăpânește peste oameni, și că Cristos Isus și cei ce sunt sub El constituie organizația principală a lui Iehova, sunt copacul nou sau organizația nouă în care trebuie să nădăjduiască neamurile. Martorii lui Iehova, care sunt acum pe pământ au obligația să vestească adevărurile acestea mari altora care doresc să le audă, și în același timp să transmită altora avertismentul că Iehova este Dumnezeu și stăpânitorul Universului întreg și că Împărăția Lui a sosit.

INTERPRETARE

10. Nebucadnețar a chemat pe Daniel să-i interpreteze visul, deoarece nici unul din înțelepții lui nu i l-a putut interpreta. El a vorbit către Daniel: „Iată visul pe care l-am visat, eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Belțșatar, explică-mi-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l explice; tu însă poți, căci spiritul dumnezeilor sfinți este în tine.” (Dan. 4:18). Aici a fost în joc Numele lui Iehova, pentru că dacă Daniel, servul lui Iehova nu ar fi putut interpreta înțelesul visului, atunci urma ca Nebucadnețar să-și retragă cuvintele rostite cu aceasta și cu altă ocazie când a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descopere tainele” și „spiritul dumnezeilor sfinți este în tine.” (Dan. 2:47). Faptul că Nebucadnețar, reprezentantul Diavolului a rostit cuvintele acestea cu privire la Iehova, nu constituie nicidecum dovada că el ar fi fost un serv a lui Iehova. Iehova l-a făcut să fie folosit ca să ilustreze puterea împărătească și să joace un rol în ilustrația profetică mare, pe care a întocmit-o. Oare își va arăta Iehova puterea sa, dând lui Daniel interpretarea?

11. Daniel păru foarte tulburat în mintea sa și tăcu o vreme. „Atunci Daniel, numit Belțșatar, a rămas uimit o oră, și gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: „Belțșatare, să nu te turbure visul și explicarea lui!”. Și Belțșatar a răspuns: „Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și explicarea lui pentru potrivnicii tăi!”(vers.19). Acolo unde în textul acesta se amintește”o oră”, traducerea engleză și altele spun un timp scurt sau o perioadă scurtă de timp. Probabil că Daniel a ezitat să spună interpretarea, pentru că partea aceea a visului ce privea pe regele Nebucadnețar era nefavorabilă pentru rege și Daniel a avut nevoie de curaj ca să poată comunica aceasta împăratului. Dar este mai probabil că tăcerea lui de la început s-a datorat faptului că Iehova a reținut o scurtă vreme explicarea pentru scopurile Sale, unul din acestea fiind acela ca în mod deosebit să atragă atenția asupra faptului că Daniel a reprezentat pe Cel Prea Înalt. Ezitarea lui o fi îndemnat pe cei prezenți să tragă concluzia că Daniel nu ar fi în stare să dea interpretarea; dar imediat ce a sosit timpul, Iehova și-a arătat

favoarea față de Daniel, precum și puterea sa peste Daniel. Împăratul a dorit să audă interpretarea, chiar și dacă ar fi fost nefavorabilă pentru el. La aceasta Daniel a răspuns Împăratului: „Visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și explicarea lui pentru potrivnicii tăi!” Cuvintele acestea arată că Daniel a fost condus de înțelepciune de sus. Cuvintele sale se potrivesc la împlinirea profeției în timpul prezent. Întrucât vedem că aici Nebucadnețar a închipuit puterea împărătească în mâna lui Cristos, partea nefavorabilă a visului și împlinirea ei este de fapt pentru dușmanii lui Cristos. Prin urmare rugăciunea lui Daniel era una adevărată.

12. După acesta raportul arată că Daniel a repetat descrierea copacului pe care l-a văzut Nebucadnețar în visul său. (vers.20,21). Apoi Daniel a spus către împărat: „Ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărire a crescut și s-a înălțat până la ceruri, și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.” (vers. 22). Afirmația căci copacul a ajuns „până la ceruri”, arată că cuvintele au putut fi aplicate numai asupra necredinciosului Lucifer, care acum este Satan, când a fost făcut îngrijitor; și că Nebucadnețar este reprezentantul vizibil al lui Satan de pe pământ. Copacul, ca un întreg, nu a putut să se refere la neamul omenesc, ci ilustrează îndeosebi supremația lui Satan și a acelor care sub el formează organizația sa. Aceasta este exact în armonie cu chipul cel mare descris în Daniel 2:37,38. Să avem aici în vedere că Satan, după pustiirea Ierusalimului de către Nebucadnețar în anul 606 înainte de Cristos, a devenit dumnezeul lumii acesteia și că Nebucadnețar, pe atunci căpetenia imperiului mondial, a reprezentat pe însuși Satan în organizația lui pământească.

13. Dumnezeu a prezis încă din Eden nimicirea lui Satan.(Gen. 3:15). Decizia judecătorească descrisă în profeția lui Daniel prezice nimicirea lui Satan și a organizației lui. „ Împăratul a văzut pe un străjer Sfânt pogorându-se și zicând: „Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri din fier și din aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el”.(vers.23). Cu toate că sentința a fost rostită și înregistrată îndată după rebeliunea lui Satan, totuși stăpânirea lui supremă peste oameni nu i-a fost luată atunci, ci Iehova a îngăduit ca Satan să rămână în serviciul aceasta până la timpul hotărât de Dumnezeu, adică, până la venirea Aceluia, „căruia i se cuvine dreptul” ca să ia suveranitatea. Perioada aceasta de timp este aceeași cu vremea amintită în Exod 9:16, în timpul căreia Iehova a permis lui Satan să rămână în picioare, ca să demonstreze putere Sa mare și pentru ca martorii Săi să poată vesti faptul acesta pe tot pământul înainte de nimicirea lui Satan.

14. Daniel spune după aceasta împăratului că decretul vine de la Cel Prea Înalt, și că o parte din acesta va veni peste Nebucadnețar. „Iată interpretarea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Prea Înalt, care se va împlini asupra domnului meu împăratul. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și locuința ta va fi cu fiarele câmpului, și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.”(vers.24,25). Nebucadnețar

a refuzat să servească pe Cel Prea Înalt; el era mândru și dornic după renume și a înnebunit, toate acestea din cauza religiei, și prin urmare a fost alungat din palatul său și i s-a luat puterea. În același fel, oamenii au fost tăiați de la împărăția lor princiară de pe pământ și scoși afară din organizația lui Dumnezeu, și-au pierdut adevărata lor demnitate de om și au devenit animalici, însușiri care au fost expuse în mod deosebit de către domnitorii pământului. (Gen. 3:23,24). Și prințul Lucifer a fost tăiat din organizația lui Iehova și s-a făcut asemenea unui șarpe, unui balaur și fiarelor sălbatice, căutând pe cine să înghită. (1Petru 5:8). Executarea sentinței sau a hotărârii dumnezeiești împotriva lui Satan și a organizației Sale a fost amânată până la 1914; sfârșitul acestui timp este marcat precis prin cele „șapte vremi”. În cursul vremii, când executarea hotărârii a fost suspendată, Satan a continuat să aibă legătură cu „fiii lui Dumnezeu” (Iov 1:6-12 ; 2:1-7). Așa cum Nebucadnețar a fost făcut să mănânce iarbă ca boii, tot așa și omenirea în general a mâncat ceea ce i s-a pus înaintea de către domnitorii bestiali și preoții lui Satan. Numai aceia care prin Cristos Isus au căutat cu sârguință pe Domnul Dumnezeu, au putut să se hrănească din promisiunile scumpe ale Cuvântului lui Dumnezeu. Profeția spune mai departe: „Până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor”. Aceste cuvinte ale profeției arată că la sfârșitul celor „șapte vremuri” Iehova va trimite pe Fiul său iubit—și aceasta a și făcut—ca să silească pe toți dușmanii și pe alții, să recunoască că Iehova este Cel Prea Înalt și că domnia peste lume a fost pusă în mâna Aceluia care justifică Numele lui Iehova. Această dovadă arată mai departe că martorii lui Iehova, pentru ca să-și păstreze neprihănirea față de Iehova, trebuie să vestească acum în mijlocul dușmăniei și suferinței oamenilor că Iehova este Cel Prea Înalt, că timpul pentru întemeierea Împărăției Sale a sosit și că Împăratul a venit și șade pe tronul Său. Iehova face cunoscut acum înțelesul profețiilor Sale rămășiței Sale credincioase inclusiv aceasta abordată aici; aceasta îi dă o asigurare deplină că ea este de partea lui Iehova. În felul acesta membrii rămășiței sunt încurajați și au speranța puternică că vor primi tot ceea ce a promis Dumnezeu aceluia care Îl iubesc și Îl servesc.

ÎMPĂRĂȚIA SIGURĂ

15. „Străjerii”, adică, Iehova și Logosul său, au poruncit ca trunchiul cu rădăcinile să rămână și motivul evident pentru aceasta a fost justificarea Numelui lui Iehova. „Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște că cerurile conduc.”(vers.26). Trunchiul original a ilustrat partea omenească a organizației, peste care Lucifer a fost făcut stăpânitor. El rămâne sub constrângere, ilustrată prin lanțurile de aramă și fier și la timpul hotărât a lui Dumnezeu, din rădăcinile acestui trunchi vor ieși unele care ating apele dătătoare de viață a adevărului, vor lua poziție de partea lui Iehova și își vor păstra neprihănirea față de Iehova Dumnezeu; și aceasta constituie o justificare a Numelui lui Iehova și dovedește că Satan este un mincinos. Aceasta este în armonie cu hotărârea lui Iehova rostită în Eden că „sămânța va zdrobi capul șarpelui”.(Gen. 3:15). Lăsarea trunchiului copacului a

fost o garanție că omenirea și locuința ei de pe pământ nu va fi distrusă în final, ci că Iehova va alcătui o altă stăpânire, care va garanta o guvernare dreaptă acelorora dintre oameni, care vor fi ascultători, sub care ei vor putea trăi veșnic. Versetul 26 a acestei profeții arată că trunchiul cu rădăcinile se referă direct la Împărăția lui Cristos și că restatornicirea omenirii trebuie să fie prin sângele mântuitor al lui Cristos Isus și prin Împărăția sa exercitată spre binele celor ascultători din neamul omenesc.

16. „Împărăția ta îți va rămâne ție”, arată mai departe că Nebucadnețar a reprezentat puterea împărătească, care uneori era în mâna dușmanului, iar uneori în mâna servului lui Dumnezeu și că la timpul hotărât această putere împărătească va fi pusă în mâna Împăratului uns a lui Iehova, Cristos Isus și va rămâne în mâinile lui. Diavolul nu-și va recâștiga niciodată stăpânirea supremă și nici nu va fi recuperat din nelegiuirea lui nebună, la fel cum nici copacul cel dintâi nu va fi niciodată pus înapoi pe trunchiul vechi, putrezit deja. Copacul nou, adică, organizația de sub Cristos Isus trebuie să crească mare. „Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, și la tine va ajunge prima stăpânire; Împărăția va veni la fiica Ierusalimului.” (Mica 4:8). Ceea ce a rămas în rădăcinile trunchiului vechi reprezintă pe oamenii neamului omenesc, care au o dorință după adevăr și care-L caută pe Dumnezeu pentru ca să-l poată găsi. (Fapte 17:27). Acești oameni doritori de neprihănire, se silesc, asemenea rădăcinilor trunchiului vechi, să găsească apele dătătoare de viață ale adevărului, care vin de la Iehova prin Cristos Isus. Aceasta este în armonie cu declarația profetică a lui Iov: „Există nădejde pentru un copac, chiar dacă este tăiat...Chiar dacă rădăcina acestuia i-a îmbătrânit în pământ...totuși înverzește iarăși de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.”. Aceasta este o dovadă suplimentară că acești ascultători din rândul oamenilor la timpul hotărât de Dumnezeu vor fi adunați laolaltă și vor constitui o parte a copacului nou, întrucât vor fi aduși sub capul Cristos Isus, care este capul și domnitorul peste toate. (Efes. 1:10). Satan care împreună cu îngerii săi a fost aruncat jos din cer, a fost silit să recunoască că „cerurile stăpânesc”; și astfel creațiunea întregă trebuie să recunoască că Iehova și Cristosul său „stăpânesc”.

17. Daniel a dat sfat lui Nebucadnețar, reprezentantul lui Satan, sfat care însă nu a fost luat în seamă. În același fel a fost sfătuit Lucifer, când s-a născut în el prima dată nedreptatea. „De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale, și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale, și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!”(vers.27). Dacă Lucifer nu ar fi stăruit în planul său nedrept ca să facă negoț cu oamenii și să-i asuprească, atunci nu ar fi fost necesară justificarea Numelui lui Iehova. Satan a refuzat să asculte sfatul. Și reprezentanții săi vizibili, domnitorii pământului, au avut timp și din nou au ignorat sfatul Celui Prea Înalt, în special sfatul dat la sfârșitul Războiului Mondial; de aceea Armageddon va fi sfârșitul lor.

ÎMPLINIRE

18. Visul profetic s-a împlinit asupra lui Nebucadnețar numai în miniatură. Împlinirea mai mare are loc asupra lui Satan și a organizației sale și atinge apogeul prin domnia lui Cristos și prăbușirea organizației dușmane. (vers.28). Nebucadnețar a avut 12 luni ca să analizeze visul profetic și să se îndrepte, dar a neglijat să facă lucrul acesta. Aceasta arată că Iehova probabil i-ar fi dat lui Lucifer ceva timp pentru a se îndrepta, însă Lucifer nu s-a temut de Dumnezeu, nu a avut respect pentru El și nu a luat aminte la cuvântul său. (vers.29). Nebucadnețar s-a lăudat sie însuși că a făcut Babilonul cel mare prin propria sa putere și spre mărirea sa. (vers.30). În același fel s-a lăudat și Satan că organizația lumească îi aparține. (Ezechiel 29:3). Se pare că Nebucadnețar distrusese deja Ierusalimul, înainte de a fi făcută afirmația lui lăudăroasă.(Ieremia 52:12-29). Înfumurat, trufaș și mândru el s-a lăudat cu propria sa mărire și „ nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a pogorât din cer și a zis: „Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!”—Vers.31.

19. Cei mândri sunt o urâciune în ochii lui Dumnezeu. „Orice inimă trufașă este o urâciune înaintea Domnului; hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. Mândria merge înaintea pieirii, și spiritul trufaș înaintea căderii.” (Prov. 16:5,18). Imediat ce inima lui Nebucadnețar s-a înălțat cu trufie și cugetarea lui s-a asprit prin mândrie, el a fost destituit. Daniel a spus când a căzut Babilonul: „Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărațesc și a fost despuiat de slava lui; a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeul cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.”(Daniel 5:20,21). Împărăția a fost luată de la împăratul Nebucadnețar, la fel cum și Lucifer a pierdut dreptul de stăpânire supremă cu ocazia răscoalei sale și omul atunci și acolo a fost îndepărtat de sub scutul „stăpânirilor înalte” a organizației lui Dumnezeu; și de la acel timp numai acei oameni s-au bucurat de favoarea și harul Său, care și-au păstrat neprihânirea față de Iehova.

20. După ce Nebucadnețar a terminat cu distrugerea Ierusalimului, nu exista nici măcar o împărăție tipică a lui Dumnezeu pe pământ. Satan a devenit dumnezeul lumii întregi, dar nu a putut avea nici o parte în organizația lui Iehova. „Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredința.” (Ezechiel 21:27). Distrugerea Ierusalimului de către Nebucadnețar a fost un motiv bun pentru Iehova, ca să răstoarne împărăția Babilonului. „Și voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul pe care l-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Iehova. Se clatină pământul, se cutremură; căci planul Domnului împotriva Babilonului se împlinește; și El va face din țara Babilonului un pustiu nelocuit.”(Ier. 51:24,29). Satan a distrus Sionul tipic și la vremea stabilită de

Dumnezeu a fost aruncat jos din cer, și în curând va fi distrus, atât el cât și întreaga lui organizație.

CONDUCĂTORI BESTIALI

21. Iehova a descris puterile stăpânitoare ale lumii ca fiind înfiorătoare.(Apoc.13). Nebucadnețar, în împlinire miniaturală a hotărârii dumnezeiești, „a fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghearele păsărilor.”(vers.32,33). Ce cădere de la înalta poziție de împărat și domnitor al lumii!. Lucifer a căzut din poziția lui măreață a stăpânirii supreme peste pământ și a devenit total depravat. Tot astfel reprezentanții lui oficiali de pe pământ, care au guvernat peste oameni, au fost bestiali întotdeauna în domnia lor. Elementele religioase, comerciale și politice care au guvernat lumea sub supremația lui Satan, au fost aspri, groaznici și bestiali. Ei nu s-au nutrit cu ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc, ci au mâncat din nutrețul pregătit de Satan și reprezentanții lui pământești. Acești reprezentanți pământești, îndeosebi elementul religios, chiar dacă afirmă că ar reprezenta pe Dumnezeu, afirmația aceasta este o înșelăciune; ei nu fac parte din Împărăția lui Dumnezeu și nu pot avea parte la ea. Ei sunt mândri și nu pot auzi și nici pricepe cuvintele Celui Prea Înalt. Organizațiile religioase cunoscute ca și catolice, sub comanda papei, și organizațiile protestante de sub conducerea preoțimii, au exercitat mândrie și admirație reciprocă a oamenilor și au ignorat cuvântul lui Dumnezeu și s-au făcut o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Ei, asemenea fiarelor sălbatice, s-au hrănit din elementele lumii lui Satan.

22. La sfârșitul celor șapte vremi simbolice, adică, în anul 1914, puterile stăpânitoare ale Neamurilor, în special partea cunoscută ca „creștinătate”, erau fără îndoială niște mase cu aspect sălbatic și au ieșit pe front și se luptau unii cu alții ca niște fiare sălbatice, chiar așa cum a prezis profeția. De atunci acești reprezentanți pământești ai lui Satan au fost avertizați cu privire la planul lui Dumnezeu; ei însă refuză să asculte de sfatul acesta dumnezeiesc, și „umblă în întuneric”. - Ps.82:5.

„PRICEPEREA ÎNTOARSĂ”

23. De mai multe secole omul a avut nevoie de o domnie supremă dreaptă, însă nevoia aceasta nu se putea împlini înainte de sfârșitul timpului stabilit de Iehova; în cursul acestui timp stabilit lui Satan i s-a îngăduit ca să facă tot ce-i stă în putere ca să-și dovedească lăudăroșia. În cursul acestui timp oamenii au fost guvernați de organizația văzută și nevăzută a lui Satan, reprezentată prin lanțurile de aramă și fier în jurul trunchiului. La sfârșitul celor „șapte ani” de umilire Nebucadnețar apare într-un rol diferit. După ce i s-a întors judecata, el închipuie acum puterea împăratească exercitată de Cristos Isus: „Și la sfârșitul celor șapte zile, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer, și priceperea mea s-a întors la mine, și am binecuvântat pe Cel Prea Înalt; am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, a cărui stăpânire este veșnică, și a cărui Împărăție dăinuiește din neam în

neam.”(vers.34). Întrucât s-a ajuns la limita timpului, lanțurile de aramă și de fier trebuie să se ia de pe trunchi. A sosit timpul pentru inaugurarea Împăratului de drept al pământului și ca atare El este reprezentat prin unul care recunoaște Numele lui Iehova și îl laudă și îl vestește, ca pe Cel Prea Înalt, pe lângă care nu există altul. În anul 1914 a expirat timpul și Cristos Isus, Împăratul neprihănit, a fost așezat pe tronul Său sfânt.

24. Sfârșitul vremurilor Neamurilor și venirea Împăratului pământului era cel mai mare eveniment, după care urmașii credincioși ai lui Cristos au așteptat cu nerăbdare. Prin îndurarea lui Dumnezeu acești credincioși au fost făcuți martorii lui Iehova. Domnitorii umani ai pământului au fost informați și ei cu privire la venirea lui Cristos, despre Împărăția Sa și domnia Sa, însă acești domnitori pământești au refuzat să ia aminte la aceste informații. Proclamația, care face introducerea capitolului patru a profeției lui Daniel, a fost făcută de Domnul Isus Cristos. Profetul Daniel reprezintă aici pe urmașii credincioși ai lui Isus de pe pământ în serviciul lui Iehova și aceștia de pe pământ sunt privilegiați să răspândească între oameni vestea. Deci în punctul acesta, Nebucadnețar care face proclamația ilustrează puterea regală, exercitată de Cristos, Regele regilor și Domnul domnilor, plin de cunoștință și pricepere și de spiritul lui Iehova.

25. Când Cristos Isus a fost instalat ca Împărat, în 1914, a trecut imediat „să laude și să cinstească pe Acela, care este viu pentru totdeauna”, pe Cel Prea Înalt, pe Împăratul veșniciei. Cristos a început imediat lucrarea de justificare a Numelui Tatălui său prin izgonirea lui Satan și a hoardelor sale din cer și aruncarea lor la pământ. În anul 1918 El a venit la Templu, a adunat la sine pe urmașii Lui credincioși, le-a încredințat mărturia Lui și le-a poruncit ca să iasă și să predice neamurilor de pe pământ acest mare adevăr și în felul acesta să participe la lauda și cinstirea Numelui lui Iehova. Începând de atunci, martorii lui Iehova s-au bucurat de acest privilegiu și se bucură și acum.

26. Restatornicirea lui Nebucadnețar a fost o justificare a Cuvântului lui Iehova, cum s-a arătat de către servul său Daniel. În același fel ridicarea pe tron a lui Cristos Isus la sfârșitul timpurilor Neamurilor a fost o justificare a Cuvântului lui Dumnezeu, care s-a rostit prin gura profeților Săi sfinți. Când Cristos a venit la Templu, a făcut cunoscut urmașilor Săi credincioși numele lui Iehova și înțelesul Numelui acestuia; și de atunci acești credincioși au înțeles faptul că cel mai mare privilegiu și datoria lor principală este să facă cunoscut Numele lui Iehova pe tot pământul și să vestească lucrările Lui și să continue să-L laude și să-L cinstească. - Isaia 12:2-6.

27. Iehova va demonstra acum creațiunii Sale întregi suveranitatea Sa și aceasta o face în toate timpurile în armonie cu voia Sa suverană. „Toți locuitorii pământului sunt socotiți ca o nimica înaintea Lui; El face ce vrea în oastea cerurilor și printre locuitorii pământului; și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?”(vers.35). Domnitorii de azi ai pământului se consideră prea importanți și destoinici, ca să se îngrijească de oameni, să-i nutrească și să-i stăpânească. Ei sunt trufași și înțelepți în ochii lor. Aceasta

dovedește că Nebucadnețar, când și-a reprimat priceperea, nu a mai reprezentat pe domnitorii actuali ai pământului. Acești domnitori pământești auto-proclamați ignoră Cuvântul lui Dumnezeu, și ei sunt ca o nimica, așa cum declară profetul. „Iată, națiunile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă; El ridică insulele ca un bob de nisip. Libanul n-ajunge pentru foc, și dobitoacele lui n-ajung pentru arderea de tot.”- Isaia 40:15,16.

28. Nici o creatură nu poate să spună în mod convenit lui Iehova, „Ce faci?”, deoarece puterea lui Dumnezeu este mai presus de orice și este nemărginită. Dacă El a hotărât să facă un lucru, atunci îl și va împlini în ciuda tuturor împotriviților, și la timpul Său stabilit își va executa planul. Era voința Lui ca Satan și armata lui întregă să rămână în cer până la sfârșitul timpului de așteptare, când El urma să trimită apoi pe Cristos să domnească. (Iov 1:6 ; Ps. 110:1,2). Era voia lui Dumnezeu, ca pe vremea acesta să arunce jos din cer această armată rebelă și aceasta s-a executat de Cristos Isus fără zăbovire. Dumnezeu vrea ca organizația lui Satan să fie cu totul stârpită din existență. Este voința lui Iehova ca să nimicească toate stăpânirile pământești, care constituie acum o parte a organizației lui Satan și în toate lucrurile acestea se va face voia Sa. El va cruța numai pe cei cu bun simț și-i va ocroti în timpul războiului zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. (Ier. 25:31-36 ; Matei 25:31-46). Voința Lui trebuie să se facă, „și nimeni nu poate sta împotriva Lui”. În timpul prezent stăpânitorii pământului caută să împiedice prin acțiunile lor nedrepte, punerea mărturie, care potrivit poruncii lui Iehova prin Cristos Isus trebuie să se dea de martorii lui Iehova, și prin faptul că domnitorii pământului fac aceasta ei spun de fapt lui Iehova: „Ce faci?”. Ei însă desigur vor fi înjosiți și vor cunoaște că Iehova este Cel Prea Înalt. Armagedonul va demonstra că puterea lumii acesteia rele este egală cu zero.

29. Domnia supremă legală a pământului a revenit în mâinile lui Cristos în anul 1914, întocmai cum spune hotărârea. „În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi” a spus Nebucadnețar. Aceasta dovedește că aici Nebucadnețar nu a ilustrat pe domnitorii pământești, care pe timpul său au devenit cu totul smintiți și au rămas în această stare spirituală smintită. „În vremea aceea, mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfteticii și mai marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea, și puterea mea a crescut. - Vers.36.

30. Nebucadnețar a ilustrat acolo puterea împărătească exercitată de Cristos Isus. Atunci s-a instalat curtea regală a lui Cristos Isus. „Și, din nou când El (Iehova) duce în lume (în 1914) pe Cel întâi-născut, El (Iehova) zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine”. (Evrei 1:6). Apoi a urmat trezirea sau învierea urmașilor credincioși ai lui Cristos Isus care muriseră și care trebuiau să aștepte timpul stabilit de Dumnezeu pentru a fi înviați. Aceștia au fost înviați din morți, adunați la Cristos și făcuți o parte a organizației sau curții Sale regale. „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire din aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă, și ziceau:

„Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i deschizi pecetea: căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam; și ne-ai făcut pentru Dumnezeul nostru, regi și preoți; și noi vom domni pe pământ!” „Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Cristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” --- Apoc. 5:8-10 ; 11:15.

COPACUL NOU

31. Cristos Isus este domnitorul suprem drept și neprihănit al pământului. Organizația principală a lui Iehova este a Lui, și este prin urmare cedrul cel nou, în care trebuie să-și pună oamenii nădejdea. În armonie cu aceasta Iehova a făcut pe profetul Său Ezechiel să scrie: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Eu însumi voi lua o ramură din vârful unui cedru mare, și o voi pune la pământ. Voi rupe din vârful ramurilor lui o mlădiță fragedă, și o voi sădi pe un munte înalt și ridicat. Și anume, o voi sădi pe un munte înalt al lui Israel; ea va da lăstari, va aduce rod, și se va face un cedru mareț. Păsări de tot felul se vor odihni sub umbra ramurilor lui. Și toți copacii de pe câmp vor ști că Eu, Domnul, am pogorât copacul care se înălța și am înălțat copacul care era plecat; că Eu am uscat copacul cel verde și am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, și am făcut.” --- Ezechiel 17:22-24. (A se vedea *Justificare*, Cartea 1, Pagina 232).

32. După ce lanțurile de aramă și fier vor fi desfăcute din jurul trunchiului, omenirea nu va mai fi guvernată de creaturi nelegiuite spirituale și omenești. Cedrul nou, domnia supremă și guvernarea dreaptă, care are Cap pe Cristos, Împărat și Răscumpărător, va face ca toți oamenii care vor asculta de Dumnezeu să se poată apropia de El. Chiar acela, care era neluat în seamă și disprețuit de îngerii și oamenii nelegiuiți, acum este înălțat la poziția cea mai înaltă și în felul acesta Iehova creează un copac nou; și întronând pe Fiul Său ca Împărat și domnitor suprem al omului, El l-a înălțat pe acela, care în ochii altor creaturi era „cel mai de jos dintre oameni”. Copacul acesta nou este cu mult mai de preț decât cel dintâi. El este plantația lui Iehova și rămâne drept pentru vecie. Acesta va face bogate îngrijiri pentru toți cei ascultători și în el se găsește „hrană pentru toți”. Sub umbrele lui drepte, toată creația, care ascultă de Iehova, va găsi scut și adăpost și se va nutri cu mâncărurile dătătoare de viață.

33. Oamenii cu bun simț care se află acum pe pământ și care se mai numesc clasa Ionanab, sunt reprezentați prin rădăcinile fragede din trunchiul vechi, care atrași „de mirosul apei”, se silesc să caute pe Dumnezeu și sug adevărurile prețioase a Cuvântului său și ascultă de organizația dreaptă de sub Cristos; dacă fac așa vor trăi. În copacul acesta nou vor fi aduși mai întâi membrii credincioși ai trupului lui Cristos, care sunt binecuvântați cu privilegiul de a putea fi făcuți o parte esențială a copacului sau a organizației, prin care cei ascultători dintre oameni le vor aduce binecuvântări. Sub organizație și ca servul ei se află clasa turmei mari. Profeții credincioși din vechime reprezentați prin fibrele rădăcinilor

trunchiului copacului vechi și din pricina credințioșiei lor vor constitui o parte a copacului celui nou; și în organizația aceasta vor fi adunați toți cei cu bun simț, care se consacră cu totul lui Iehova Dumnezeu și Împărăției sale neprihănite. Copacul cel nou este cu adevărat un copac al nădejzii. Acest copac poartă numele, pe care i-l dă Iehova; el este organizația lui Iehova. Iehova și-a pus numele sfânt peste Cristos Isus, mântuitorul oamenilor și justificatorul lui Iehova; și acum poruncește să se vestească mesajul că „în Numele Lui (Cristos Isus) trebuie să nădăjduiască toate neamurile”.

34. Profeția lui Daniel, capitolul patru, se încheie cu cuvintele: „Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!”(vers.37). Martorii lui Iehova, ca moștenitori ai Împărăției, „laudă și măresc și slăvesc pe Împăratul cerurilor” și se bucură să ducă adevărurile Lui la oameni. Adevărul Său și judecățile Sale se fac cunoscute acum pe pământ și trebuie să se vestească și mai departe pe pământ, până când vor ajunge toți la cunoștința că Iehova este Cel Prea Înalt pe tot pământul și că El va smeri pe toți aceia, care ca și Satan stăruiesc în mândria lor, și îi va nimici cu desăvârșire.

35. Iehova se folosește de lucrurile creației pământești ca să dea învățături importante acelor care au o dorință sinceră să cunoască adevărul. El face acum cunoscut că trufia și lăcomia a condus pe Lucifer la răscoală și îi vor cauza nimicirea. În timp ce studiem cedrul nou, pe care Iehova l-a pus în locul celui cedru, care a fost destinat nimicirii desăvârșite, aceasta ne face să-I mulțumim lui Iehova că a găsit cu cale să reînființeze o organizație, care îi va fi credincioasă și devotată pe vecie și celor credincioși ai creației sale va aduce binecuvântări nesfârșite. Copacul cel mare de pe pământ, pe care l-a văzut Nebucadnețar a ilustrat pe organizația lui Satan, care acum în curând va fi stârpită. Marele copac al nădejzii este organizația de sub Cristos Isus, în care vor fi aduși oamenii ascultători și acolo vor găsi viață veșnică. Numele lui Cristos Isus este speranța lumii și alt nume nu există, în care să poată nădăjdui oamenii. Toți aceia care au primit chemarea pentru Împărăție să mulțumească și să se veselească că au fost binecuvântați cu ocazia cea mare de a cunoaște pe Iehova și să se bucure de privilegiul de a fi martori Săi și de a avea o anumită parte la justificarea Numelui Său. Toți aceștia vor continua, sub conducerea lui Cristos Isus și în mijlocul dușmăniei înfocate să ducă oamenilor de pe pământ vestea despre Iehova, despre Împăratul său și despre Împărăția sa. Fericită este acum soarta martorilor lui Iehova, care au privilegiul ca să vestească lucrările Lui, să cânte laudele Lui și să aibă o parte în justificarea Numelui sfânt al lui Iehova.

Întrebări pentru studiu

- 1.Ce măsuri a luat Iehova pentru justificarea Numelui Său?
- 2.Ce a fost ilustrat aici profetic prin copac, care a fost tăiat și doborât și distrus? Ce a fost ilustrat prin faptul că trunchiul a fost lăsat în pământ? Dar prin copacul cel nou?

3-5. Arată că Daniel 4:16 s-a împlinit.

6,7. Cum accentuează versetul 17 scopul măreț al lui Iehova? Față de hotărârea vestită în versul acesta explică motivul pentru care Satan a avut domnia supremă atât de mult timp asupra omului.

8,9. Arată cu ajutorul textelor doveditoare cine este „omul cel mai jos dintre oameni”, care se amintește aici și cum Cel Preaînalt îi dă „împărăția oamenilor”. Cum descopere Scriptura regula pentru înălțarea adevărată de către Iehova a creaturilor.

10,11. De ce a fost important ca Daniel să fie în stare să explice visul acesta? Explică că Daniel a fost îngrozit și îngrijorat de vis. Care era dovada, în cuvintele lui Daniel adresate lui Nebucadnețar, a călăuzirii divine? Aplică cuvintele lui Daniel în versetul 19?

12. Aplică cuvintele lui Daniel în versul 22, pe care le-a folosit ca să facă de cunoscut ce reprezintă „copacul” și să facă descrierea acestuia. Ce a fost chiar ilustrat prin copacul acesta?

13. La cine se referă hotărârea anunțată în versul 23? Explică cu texte scripturale, pentru ce s-a permis ca copacul acesta să rămână atâta timp în picioare?

14. Din moment ce Nebucadnețar a recunoscut pe Dumnezeul lui Daniel ca pe Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, de ce a fost totuși așa tratat, cum se arată în versurile 24 și 25? Arată aplicarea explicării profetice și a hotărârii raportate aici.

15,16. Care este aplicarea probabilă a cuvântării profetice din versul 26?

17-22. Explică, dacă Nebucadnețar ar fi putut profita de sfatul lui Daniel (vers 27). Dar ce a făcut și ce urmare a avut? Cum se aplică aceasta asupra acelor pe care Nebucadnețar i-a reprezentat sau ilustrat acolo?

23-26. Ce s-a ilustrat prin lanțurile de fier și aramă în jurul trunchiului? Cum și când se împlinește profeția versetului 34? Cine este vorbitorul în Daniel 4, versetul 1? la ce timp se referă cuvintele și în ce fel?

27,28. Când și cum va cauza Iehova recunoașterea suveranității Sale, așa cum se exprimă în versetul 35?

29,30. Descrie împlinirea versului 36, citând alte profeții care s-au împlinit în aceleași evenimente.

31,32. Cine este „cedrul nou”? Ce se spune în profeția lui Ezechiel despre „cedrul măreț”? Cum se va realiza crearea copacului nou și ce înseamnă aceasta pentru oamenii, care sunt ascultători?

33. Când și cum vor fi aduși oamenii ascultători în copacul cel nou?

34. Cum a avut versetul 37 deja o împlinire parțială?

35. Arată învățăturile importante, pe care le dă Iehova în profeția aceasta, acelor care doresc cu sinceritate să cunoască adevărul. Cum se vor purta aceia care au fost favorizați cu cunoștința lui Iehova și a planului Său și cu privilegiul de a avea o parte în justificarea Numelui său?

LEGĂMÂNTUL LEGII LUI IEHOVA: PROFETIC

De mult timp există o tendință generală de a gândi și vorbi despre scrierile Vechiului Testament, sau Scripturile Ebraice, ca fiind nedemne de luat în considerare de oamenii care trăiesc astăzi. Preoții au întipărit în mintea multora gândul că scrierile Vechiului Testament aparțin în întregime evreilor.

Cu toate acestea, acum, în lumina profețiilor de demult ale lui Iehova care se împlinesc înaintea ochilor noștri, rapoartele despre comportarea lui Dumnezeu cu poporul Său ales devin foarte semnificative.

Legământul făcut de Dumnezeu cu evreii nu le-a promis oare viață dacă îl vor păzi? Ba da. „De aceea să păziți legile Mele, și judecățile Mele, pe care dacă un om le păzește va trăi prin ele.” (Lev. 18:5). „Căci Moise descrie neprihănirea care este din lege, că omul care face acele lucruri va trăi prin ele.” – Rom. 10:5.

Dacă evreii ar fi respectat legea lui Dumnezeu într-un mod perfect, ar fi primit ei oare viață veșnică? Cu siguranță; deoarece Dumnezeu a promis aceasta, și El își respectă întotdeauna promisiunile. (Isa. 46:11). Dacă ar exista vreo îndoială în mintea cuiva, cuvintele lui Isus clarifică chestiunea. „Și iată, un anumit legiuitor s-a ridicat în picioare, și L-a ispitit, zicând: „Stăpâne, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică? El i-a spus: Ce este scris în lege? Cum citești? Și el a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta, și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Și El i-a spus: Ai răspuns corect; fă aceasta și vei trăi”. – Luca 10:25-28.

Când a venit Isus, a păzit El oare legea într-un mod perfect? Da; și aceasta dovedește că legea a putut fi păzită de un om perfect și că nimeni altul n-o putea păzi. Așa cum spune Pavel, cel care va păzi legea va fi neprihănit, și orice creatură neprihănită are dreptul la viață. Așadar, dacă evreii ar fi păzit legea, aceasta i-ar fi dovedit neprihăniți și le-ar fi dreptul la viață. Motivul pentru care evreii nu au putut păzi legea a fost din cauza imperfecțiunii, rezultatul păcatului. Păcatul a intrat în lume din cauza neascultării lui Adam; și toți, inclusiv evreii, s-au născut păcătoși. (Rom. 5:12). Nici un păcătos nu are drept la viață. (Rom. 6:23). Prin urmare, legea a dovedit evreilor și tuturor oamenilor că dacă familia umană vrea vreodată să primească binecuvântările vieții, așa cum a fost promis prin legământul Avraamic, trebuie să se facă ceva pentru a înlătura păcatul sau a face ispășire pentru păcat. Baza pentru împăcare trebuie să fie pusă mai întâi de jertfa perfectă.

Dumnezeu, știind dinainte planul Diavolului de a aduce printre oameni mai mulți evoluționiști care vor declara că oamenii nu au nevoie de Răscumpărător, a demonstrat falsitatea și nebunia acelei poziții prin funcționarea legământului legii. Nici un om nu poate fi auzit să spună cu adevărat: „Dacă aș avea posibilitate, m-aș putea face perfect și aș trăi”. Funcționarea legământului legii este o dovadă absolută că teoria evoluției este de la Diavolul, și că cei care o susțin sunt instrumentele celui rău, fie că știu sau nu acest lucru. Așa-numiții predicatori

„conștiincioși” nu vor avea permisiunea niciodată să se ascundă în spatele unei conștiințe care a fost instruită contrar Cuvântului de adevăr al lui Dumnezeu.

Pavel declară că legea a prefigurat lucrurile bune viitoare. (Evr. 10:1). Cu toate că legământul legii a fost făcut în primul rând din pricina călcării de lege, Dumnezeu l-a folosit și ca să facă umbre sau ilustrații ale planului Său pentru împăcarea omului cu Sine. Apostolul afirmă mai departe: „Cu adevărat primul legământ avea și el rânduieli [ceremonii] ale slujbei divine, și un sanctuar lumesc [aranjat în ordine]” (Evr. 9:1). Care au fost aceste ceremonii și planuri ordonate ale slujbei divine? În momentul încheierii legământului în Egipt era înjunghiat un miel fără cusur, un miel din turmă, și sângele lui era stropit pe stâlpii ușii, care a servit ca un mijloc de salvare pentru evrei în noaptea de paște. Acel miel era mâncat cu azime. (Ex. 12:8). Ceremonia trebuia repetată și făcută o dată în fiecare an după aceea în a patruzeci și două zi a lunii Nisan.

Mielul a reprezentat jertfa lui Isus, Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, care urma să răscumpere toată omenirea din păcat. El a fost „Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii”. (Rev. 13:8). „Ca un miel fără cusur și fără pată”. (1 Pet. 1:19). Prin această ceremonie a fost prefigurată jertfa de răscumpărare. Dumnezeu a promis că va răscumpăra omul din moarte și mormânt. (Osea 13:14). Această ceremonie urma să învețe pe evrei și pe alții după aceea că Mielul lui Dumnezeu va ridica păcatul lumii, și acest lucru a fost vestit de Ioan la începutul serviciului lui Isus. – Ioan 1:29.

După confirmarea legământului la Sinai, Moise, sub instrucțiunea lui Dumnezeu, a ridicat tabernacolul. În locul sfânt al acestuia Dumnezeu și-a manifestat prezența prin nor și lumină. (Ex. 40:34). O dată pe an exista un serviciu divin special în legătură cu tabernacolul. Într-o zi anumită erau înjunghiați un vițel și un țap și sângele acestora era dus de un preot în Sfânta Sfintelor și stropit pe scaunul milei pentru a face ispășire. (Lev. 16; Evr. 9:6-8). Acea slujbă a tabernacolului a prefigurat ceva mai bun viitor și a arătat că sacrificiul realității va face ispășire pentru păcatul omului și va face posibil pentru om să fie împăcat cu Dumnezeu așa cum promisese El. Sacrificarea acestor animale era făcută de un preot, pentru care legea prevedea aceasta. Aceste ceremonii urmau să predea lecții evreilor și altora după aceea. Sacrificarea mielului pascal s-a referit la jertfa lui Isus Cristos, și a ilustrat răscumpărarea; și sacrificarea vițelilor și a caprelor și stropirea sângelui în Sfânta Sfintelor a reprezentat aducerea sângelui lui Cristos Isus în cer ca o jertfă pentru păcatul omului. Mai mult, ele au învățat că Cristos, ca Mare Preot numit de Iehova, urma să ofere jertfa și să facă ispășire pentru păcat. – Evr. 9:10, 14-24.

Așadar, legământul legii arată absolut necesitatea pentru marea jertfă de răscumpărare a lui Cristos Isus și pentru jertfa pentru păcat care urma să fie făcută de El mai întâi în numele membrilor „seminței” și apoi în numele omenirii în general. De asemenea, legământul a prefigurat un legământ nou și mai bun care urma să fie făcut după aceea; și ceremoniile în legătură cu acesta au mărturisit

faptul că va fi o perioadă lungă de timp care se va scurge între încheierea aceluia legământ nou și timpul confirmării sau inaugurării lui.

Să presupunem că evreii ar fi depus cele mai bune eforturi ca să păzească legământul legii, ar fi fost vreun beneficiu special pentru ei? Da. Ei și-ar fi arătat credința și încrederea în Dumnezeu și în promisiunile Lui, și supunerea lor față de El mai degrabă decât față de Diavol. Preoții evrei care erau conducători ai Israelului nu au încercat să păzească spiritul legământului legii. Ei l-au ținut în formă, cu gura lor, și cu o aparență exterioară, în timp ce inimile lor erau departe de Iehova. (Isa. 29:13). Ei erau fățarnici și ipocriți, având o aparență exterioară pentru un motiv egoist. (Mat. 23:13-35). Ei au pretins a fi copiii lui Avraam, însă Isus le-a spus clar că sunt mincinoși și copiii Diavolului pentru că făceau voia lui Satan și nu voia lui Dumnezeu. (Ioan 8:39-44). Faptul că ei erau fiii Diavolului arată că ei nu aveau nici o credință în legământul legii și nu încercau să-l păzească. Corespondentul lor exact se găsește astăzi în așa-numitul „cler creștin” care, „având o formă de evlavie, neagă puterea acestuia”; și de aceștia oamenii sunt avertizați să „se îndepărteze”. – 2 Tim. 3:5.

Dar unii din evreii nu au încercat să păzească legământul legii. Ei au avut credință în Dumnezeu, și au făcut tot posibilul ca să-L asculte. Când a venit Isus a găsit pe unii din aceștia care așteptau venirea lui Mesia, și L-au acceptat. Conducătorii, așteptând litera legii, au așteptat venirea lui Mesia; însă ei îl așteptau cu totul dintr-un motiv egoist. Ei au practicat înșelăciunea și fraudă. Când „Isus a văzut pe Natanael venind la El, Isus a spus despre el: Iată un israelit în care nu este vicleșug”. (Ioan 1:47). Natanael l-a acceptat atunci și acolo ca pe Fiul lui Dumnezeu și ca pe Regele Israelului. „Natanael a răspuns și i-a zis: Rabuni, tu ești Fiul lui Dumnezeu; ești Regele Israelului”. (Ioan 1:49). El nu a avut nici un vicleșug sau ipocrizie așa cum era cu fariseii. Natanael și alți evrei sinceri au păzit spiritul legii datorită credinței lor în Dumnezeu și în „sămânța” promisă. Ei erau plăcuți lui Dumnezeu și acceptați de El, nu din pricina legii pe care încercau să-o păzească perfect, ci din pricina credinței în Cristos. În acest punct Pavel spune: „Știind că un om nu este considerat neprihănit prin faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, tot așa noi am crezut în Isus Cristos, ca să fim îndreptățiți prin credința lui Cristos, și nu prin faptele legii; căci prin faptele legii nimeni nu va fi îndreptățit”. – Gal. 2:16. Cei care au avut credință în Dumnezeu și în promisiunile Lui, și care au încercat să păzească legea, pentru ei legea a servit ca un îndrumător ca să-i conducă și să-i protejeze pentru venirea lui Cristos. (Gal. 3:24). Prin urmare ei au fost un popor foarte favorizat de Dumnezeu.

Legământul legii a avut un mijlocitor. De ce? Fiindcă poporul lui Israel nu a fost capabil să intre într-un legământ cu Dumnezeu. Ei erau păcătoși din pricina moștenirii păcatului de la Adam. Moise a fost numit mijlocitorul între Dumnezeu și Israel în legământ. (Gal. 3:19). Nu a fost oare și Moise născut ca păcătos, și dacă da, cum a putut fi el un mijlocitor? Moise s-a născut păcătos; dar datorită credinței în Dumnezeu și ascultării de poruncile Lui, dovedindu-și astfel credința sa, el a fost îndreptățit prin credință și, prin urmare, acceptat de Iehova ca unul competent

să intre într-un legământ ca mijlocitor pentru Israel. (Evr. 11:23-28; Ex. 3:5). Iehova a spus cu privire la Moise: „Slujitorul Meu Moise...este credincios în toată casa Mea”. (Num. 12:7, 8). „Amintiți-vă de legea lui Moise, slujitorul Meu, pe care i-am dat-o în Horeb pentru tot Israelului, cu legile și judecățile.” (Mal. 4:4). „Acest (Moise) este acela care în adunare în pustie cu îngerul care i-a vorbit la muntele Sinai, ...care a primit cuvinte vii ca să ni le dea”. – Fapte 7:38.

Moise ca mijlocitor al legământului legii a prefigurat pe Cristos, Mijlocitorul legământului nou și mai bun. „Căci legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos”. – Ioan 1:17.

La uciderea mielului de Paște, Moise a reprezentat doar pe Isus și exclusiv pe membrii trupului Său, biserica. În noul legământ Isus a fost și este suficient pentru slujba de Mijlocitor, la care a fost numit la junghierea Mielului anti-tipic. Nu va fi necesar ca El să aștepte până la întemeierea Împărăției ca să facă legământul nou. La Muntele Sinai, când a fost confirmat legământul legii, Moise a ilustrat pe Cristos Isus inaugurând legământul nou la Muntele Sion. Acolo sângele taurilor și al țapilor a fost stropit atât peste cartea legii, cât și peste popor. Sângele taurului ilustrează pe Cristos Isus, în timp ce sângele țapilor ilustrează adunarea care ia parte cu Isus ca „servi capabili” ai legământului nou.

NAȘTEREA FIULUI OMULUI

Să ne întoarcem de la agitația și tulburarea momentului în decursul a mai mult de nouăsprezece secole la una din cele mai tandre și plăcute scene din istoria umană.

Nașterea lui Isus, atunci cel mai mare eveniment în istoria lumii, era pe punctul de a avea loc. Două mii de ani trecuseră de când Dumnezeu făcuse promisiunea patriarhului Avraam despre venirea celui Puternic prin care toate familiile pământului urmau să fie binecuvântate. În timpul acelei perioade Iehova își împlinea planul Său conceput dinainte, reînnoindu-și promisiunea față de patriarhii Isaac și Iacov și urmașii lor pentru a o ține proaspătă în mințile celor credincioși, și formând cursul celor care urmau să participe în această mare tranzacție. Și acum, pe măsură ce ziua se apropia, s-a stabilit scena.

Locul selectat a fost Betleem, situat în partea de sud a Ierusalimului. El a fost cândva locuința bunicului lui David, Boaz, ale cărui câmpuri frumoasa moabită Rut le-a secerat și pe care Boaz a răscumpărat-o și a luat-o după aceea de soție. Aici Iehova a folosit pe Boaz ca un tip sau ilustrație profetică a lui Cristos Isus, și pe Rut ca un tip al rămășiței de astăzi, prefigurând astfel lucruri viitoare. Mai târziu, Betleem a fost locuința lui Isai și a fiului său David. Numele David înseamnă „iubit”, și în acest orașel el a fost uns ca să fie rege peste Israel, moment din care el a simbolizat pe Isus, Fiul puternic al lui Dumnezeu. Iehova alesese acest loc ca locul nașterii lui Isus; prin urmare, aici trebuia să aibă loc nașterea. Cu multe secole înainte profetul lui Iehova rostise aceste cuvinte: „Dar tu, Betleeme,

Efrata, chiar dacă ești mic între miile lui Iuda, totuși din tine va ieși cel care va fi conducător în Israel; a cărui veste a fost din vechime, din veșnicie”.

Departate spre nord, în Galileea, era orașul umil și disprețuit Nazaret. El era locuința lui Iosif tâmplarul, un om blând, puțin cunoscut, dar sincer. El era logodit cu Maria. Trebuie să ne așteptăm că Iehova va face totul la timp; și chiar așa a făcut. Autoritatea asupra țării Palestinei se depărtase de seminția lui Iuda; romanii erau în controlul Palestinei, și timpul pentru nașterea celui Puternic era potrivit. Exercițându-și înțelepciunea Sa perfectă și puterea Sa, Iehova conducea toate lucrurile spre împlinirea planului Său. Augustus Cezar, pe atunci împărat și conducător peste toată Palestina, a emis un decret ca toți oamenii să fie taxați. Fiecare trebuia să meargă în orașul natal, ca să fie numărat și taxat. Tâmplarul Iosif, chiar dacă era un locuitor al Nazaretului, era din casa lui David, și prin urmare a trebuit să meargă în orașul lui David ca să fie numărat și taxat. Desigur, fecioara logodită cu el urma să-l însoțească în acel oraș. Și ea, la fel, era din casa lui David printr-un alt neam decât cel al soțului ei Iosif, care a fost un alt motiv pentru care să meargă și ea acolo. Dar mai presus de toate, Domnul i-a călăuzit acolo deoarece acest lucru era o parte din planul Său.

În acel timp nu existau mijloace de transport comode și rapide. Era o călătorie lungă și obositoare. Iosif, cu logodnica sa, s-au așezat pe măgar, au călătorit pe dealuri de-a lungul Iordanului probabil timp de trei zile, și târziu seara au ajuns în orașul Betleem. Orașul era aglomerat, casele de închiriat erau pline; nu era loc pentru ei la han. (Luca 2:7). Obosiți, istoviți de lunga lor călătorie, ei au fost îmbrânciți de mulțimea de pe străzile înguste ale orașului. Vizitând mai multe locuri pentru a se caza, au fost refuzați în fiecare loc; până când în cele din urmă au găsit o locație unde au putut să doarmă într-o iesle cu vitele. Și s-au retras pentru odihna nopții.

Pe sprânceana dealului, în pământul deținut cândva de Boaz și secerat de frumoasa Rut, păstorii credincioși își păzeau oile. Conform obiceiului, ei aveau patru străji în timpul nopții. Unii păzeau în timp ce alții dormeau. Scena pământescă a fost pusă acum. Dar iată că nu era nici o splendoare sau spectacol pământesc mare! În adevăr, starea de sărăcie a lui Iosif și a logodnicei sale, și starea săracă a păstorilor care urmau să fie în scurt timp folosiți de Domnul, era singurul mod potrivit pe care trebuie să-l așteptăm ca Domnul să îl aibă la nașterea Sa. Toată pompa și slava pământescă ar fi fost zorzoane fără valoare, micșorând importanța lucrurilor glorioase care urmau să aibă loc în scurt timp. Fiecare din actorii pământești cărora Iehova le încredințase să facă o parte pe această scenă era umil, blând, și avea credință în promisiunile lui Dumnezeu. În cer exista o oaste de îngeri care a trebuit să participe în marea dramă; și toate oștirile cerului au fost martore la acest eveniment fără pereche și de nerepetat niciodată.

Pe pământ era noapte, aceasta ilustrând faptul că lumea întreagă zăcea în întuneric și o mare lumină urma să vină pe pământ. Sosise timpul pentru nașterea Celui Puternic, și toate oștirile cerești s-au trezit la importanța momentului. Fără îndoială, în timp ce alții dormeau, Maria se gândea în inima ei la marele

evenimente care avuseseră loc în timpul ultimelor câteva luni; și în timp ce medita astfel acolo în liniștea acelei nopți, fără durere și fără suferință i s-a născut Isus, Salvatorul lumii. Și păstorii care păzeau turma pe câmp au fost atrași de îngerul Domnului, care a venit la ei, „și slava Domnului a strălucit în jurul lor; și ei s-au înspăimântat foarte tare. Și îngerul le-a zis: Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc o veste de mare bucurie, care va fi pentru tot poporul. Căci vi s-a născut astăzi, în orașul lui David, un Salvator, care este Cristos Domnul.” – Luca 2:9-11.

Când acest mesager ceresc își terminase discursul minunat pentru păstorii uimiți, atunci, ca și cum ar fi așteptat un semnal, oastea cerească numeroasă a ieșit, și a cântat vestea bună de mare bucurie care va fi în cele din urmă pentru tot poporul. Cântecele lor a fost doar reflexul a ceea ce fusese vestit. Acolo cântăreții plăcuți au spus în cuvinte de laudă despre planul binefăcător al lui Dumnezeu de a binecuvânta toate familiile pământului. A fost un cântec de slavă din cer, și dealurile Iudeii au dus mai departe ecoul mesajului păcii și al bunăvoinței față de oameni. Și în toată era creștină acest imn plăcut a umplut cu bucurie inima multora; și aparent, din nou și din nou, aceștia au auzit cântecul din cer: „Slavă lui Dumnezeu în înălțimi, și pe pământ pace, bunăvoință față de oameni”.

Lumea intră acum în cea mai întunecată perioadă a sa, și când omenirea atinge punctul extrem, atunci va fi oportunitatea lui Dumnezeu să arate tuturor inimilor triste că nașterea lui Isus a fost cel mai mare eveniment din istorie până în acel timp; și că în scurt timp acest mare Isus, acum în glorie, va extinde binecuvântările vieții, libertății și fericirii la toată creația care geme.

Locul nașterii lui Isus a fost cu adevărat conform și în împlinirea profeției mai sus citate a lui Mica, arătând astfel că Dumnezeu a rânduit dinainte și a pregătit condiția pentru nașterea Fiului Său. (Mat. 2:4-6). Isus nu s-a născut în 25 Decembrie așa cum se presupune în general; ci nașterea Lui a avut loc în jurul datei de 1 Octombrie. Mijlocul iernii (sau luna Decembrie) ar fi fost un timp foarte nepotrivit pentru păstori să păzească oile lor pe câmp și să doarmă sub cerul liber. Pe lângă această dovadă circumstanțială, toate faptele arată că nașterea lui Isus a avut loc în Octombrie, și că 25 Decembrie, nouă luni înainte de nașterea Sa, a fost probabil data anunțului așa cum este relatat în evanghelia lui Luca, capitoul 1, versetele 30, 31, unde este scris: „Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie; căci ai găsit favoare înaintea lui Dumnezeu. Și, iată, vei concepe în pântecele tău, și vei naște un fiu, și îi vor pune numele Isus”.

Multe s-au spus și s-au scris cu privire la cei trei înțelepți care au călătorit din răsărit ca să aducă omagiu bebelușului Isus, născut în Betleem. În special la „Crăciun” atenția este atrasă la aceste lucruri prin imagini pe cărți poștale, și altele, ale acestor „înțelepți” călătorind spre vest, fiind călăuziți de steaua trimisă de Iehova. S-a presupus că Iehova a condus pe acești înțelepți prin acea stea spre locul nașterii lui Isus. Cu toate acestea, dovada biblică arată că acești înțelepți nu au fost trimiși de Domnul Dumnezeu, ci că au fost conduși de marele vrăjmaș, Diavolul, în încercarea lui de a nimici bebelușul. Fie că au știut sau nu acest lucru, acești înțelepți au fost complici la o mare conspirație, inventată și pusă în aplicare

de mîntea conducătoare, Satan Diavolul, în încercarea lui de a distruge sămînța promisă în legămîntul lui Dumnezeu cu Avraam, și care este marele Salvator al lumii.

Cînd Iehova a izgonit pe Adam și pe Eva din Eden, el a pronunțat și o condamnare asupra lui Satan. El a spus cu privire la Satan și cu privire la femeie care simbolizează organizația universală a lui Dumnezeu: „Voi pune vrăjmășie între...sămînța ta și sămînța ei; ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul”. (Gen. 3:15). Din acel timp înainte Satan, marele vrăjmaș, a încercat să distrugă pe oricine pe care Dumnezeu l-a favorizat și despre care Satan a crezut că ar putea constitui sămînța promisiunii.

Iehova a dat lui Satan patru nume separate și distincte, toate avînd o semnificație profundă. În afară de numele Satan el mai este numit Balaurul, Șarpele vechi, și Diavolul. Numele Balaur înseamnă *devorator* sau *distrugător*; și Satan a încercat tot timpul să distrugă sau să devoreze pe Isus și pe urmașii Săi adevărați care constituie sămînța promisiunii. Numele lui *Satan* indică vrăjmaș; și el s-a opus în toate modurile dezvoltării creației nou, care constă din Isus și mireasa Lui, biserica. Numele lui *Șarpe* înseamnă *înșelător*; și el a aplicat toate metodele lui viclene ca să înșele, și, așa cum a declarat Isus, el va înșela, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși, însă Dumnezeu nu-i va permite să facă aceasta. Titlul său *Diavol* înseamnă *calomniator*; și el a dus constant o campanie de propagandă calomniatoare împotriva poporului lui Dumnezeu chiar pînă în prezent, și nu a ratat nici o ocazie să încerce în modurile sale diferite să-i distrugă.

Dovada incontestabilă din Scripturi arată că dușmanul de moarte al lui Isus, Diavolul, a călăuzit pe așa-numiții „înțelepți” în complotul său ca să aducă distrugerea asupra copilului sfînt.

SCRISORI

AU NEVOIE DE ÎMPĂRĂȚIA DOMNULUI

Dragi frați:

La mijlocul lunii Octombrie, cînd am plecat spre insula Parry din Honey Harbor, Ont., de pe golful georgian, cu barca, am avut parte de vreme rea și am mers de-a lungul țărmlui timp de aproape două săptămîni înainte de a ajunge acolo. Eu aveam propria mea casă pe insulă, însă fiul meu, de 22 de ani, necăsătorit, locuiește în ea. Nu după mult timp am aflat că el lucra împotriva mea și a lucrării Domnului. Eu nu pot nici citi, nici scrie, însă vorbesc indiană, franceză, și engleză. Soțul meu are și el adevărul, și el poate citi, și aceasta mă ajută mult, însă știu că Domnul îmi clarifică totul așa că pot să explic cărțile după nume.

Am călătorit mile întregi pentru a ajunge în districtele din îndepărtări, și am mers cu barca unde nu puteam să merg pe jos. Am avut câteva experiențe bune și am găsit unele interesante. Penticostalii țin întâlniri pe insulă și merg din casă în casă în fiecare seară. Câțiva vecini au adus predicatorul să mă vadă, însă el nu a știut atunci că și eu lucram pe insulă. Așa că i-am spus, și el mi-a spus că nu am nici o susținere și că el era sprijinit de guvern. Așa că am spus, „Da, guvernul lui Satan, și el era dumnezeul lor și va fi distrus în curând”. S-a supărat foarte tare și a plecat. Curând după aceasta am fost citată într-un proces și acuzată de vânzarea de cărți și că provoc tulburare și că țin întâlniri în casa mea și că încerc să îndepărtez pe oameni de biserici.

A trebuit să merg la tribuna în Parry Sound, așa că am luat câteva cărți cu mine ca să le arăt că fac lucrarea Domnului. Judecătorul mă cunoaște; așa că a spus: „Bună, Iulia! Ce faci?” I-am spus toate, și știu că Domnul era cu mine. Judecătorul m-a întrebat dacă merg cu cărțile acestea în timpul săptămânii, și i-am spus că da, și că merg și în zilele de duminică, și că nu-mi pasă de ceea ce-mi fac, și că voi merge înainte așa cum poruncește Domnul. Astfel judecătorul a spus: „Această femeie nu a făcut nimic rău. Ești nevinovată”. Înainte de a pleca le-am mai dat o mărturie bună; ei au râs și au spus că nimic nu va ieși din aceasta.

După ce m-am întors pe insulă casa mea era plină cu oameni în fiecare seară cât am fost acolo. Am pus pe unii să citească și să răspundă la întrebări. Fiul meu m-a lovit de două ori pentru că nu-i plăcea. Am distribuit 8 cărți legate și 30 de broșuri și am aflat că sunt doi frați creștini care sunt sinceri. Unele din case aveau deja cărțile, dat fiind faptul că mai fuseseră pionieri acolo.

Demonii sunt foarte activi printre indieni cu înșelătoria „doctorul”. Secretul este cunoscut tuturor, și există multe decese prin această practică. Se mănâncă o bucată de rădăcină când vor să se răzbune pe unul sau pe altul, și trec printr-o ceremonie, și nu există nici o satisfacție până când victima nu este moartă. În ultima vreme au fost cinci decese în decurs de o săptămână. Ei au nevoie cu siguranță de Împărăția Domnului.

Mulțumesc Domnului pentru acest privilegiu de a duce mesajul pe insula Parry,

Un lucrător al Împărăției,
D-na JULIA SIOMONS

A AJUTA PE ALȚII SĂ CÂȘTIGE CUNOȘTIȚĂ

Dragă frate Rutherford:

Pot să vă mulțumesc pentru materialele ajutătoare minunate în studierea Bibliei? Cu aproape zece ani în urmă unul din studenții Bibliei a venit să ne vadă, și l-am alungat din pridvor cu o mătură. Îmi pare rău pentru aceasta. Acum sunt pe teren făcând lucrare de mărturie pentru Iehova.

Eu și soțul meu John ne-am căsătorit în urmă cu doisprezece ani. Eu eram o luterană; el era crescut ca menonit. Când ne-am căsătorit el a început să meargă cu mine la biserică. În urmă cu aproape patru sau cinci ani în urmă am început să ne întrebăm de ce există atât de multe biserici diferite. Apoi mai târziu ne-am întrebat de ce a trebuit Isus să meargă în mormânt trei zile. Ne-am gândit, atunci, ce șansă avea un biet păcătos ca noi? În toți acești ani câteva lucruri (ca acesta și altele câteva) ne-au făcut să ne întrebăm dacă biserica noastră învața adevărul. Aproape că ne-am îmbolnăvit din cauza aceasta.

În cele din urmă, cu aproape opt luni în urmă, s-a întâmplat că am dat de un forum duminical (la radio). Știți ce am auzit. De abia așteptam să vină duminica. Ne spuneam unul altuia, „Dacă am putea înțelege Biblia în felul acesta”. Apoi, aproape cu cinci ani în urmă, ne-am rugat în special ca Domnul să ne călăuzească pe calea cea bună și, dacă este necesar, să ne împingă pe acea cale. Am simțit căci calea era acolo dacă doar am putea-o găsi. Ei bine, în dimineața următoare unul din martorii lui Iehova a venit la ușă cu o broșură, tocmai ceea ce vroiam noi. Am trimis pentru un set de cărți, și am citit una (Harpa lui Dumnezeu). Am văzut adevărul de departe.

Am frecventat adunarea de aici din C...., și am început în lucrarea de mărturie în scurt timp. Nu am vrut să avem de-a face nimic cu lumea Diavolului, așa că am strâns toate asigurările noastre și am folosit banii pentru a plăti facturile, și să punem ceva deoparte pentru înmormântarea noastră. Ne-am lăsat suficient ca să ne cumpărăm o Biblie bună.

Am încheiat cu toate lucrurile lumești și am tăiat ultima legătură cu organizația lui Satan în ziua de Joi, 19 Octombrie 1933. Vineri, 20 Octombrie 1933, soțul meu a venit acasă bolnav, și a murit de pneumonie în 27 Octombrie, 1933. Am fost în lucrare împreună de două ori înainte de a muri el. Acum trebuie să merg înainte de una singură cu ajutorul lui Dumnezeu. Dacă nu aș avea mângâierea de a cunoaște adevărul nu știu ce aș face. Îl iubesc și mi-e dor de el, dar știu că timpul este scurt până când ne vom întâlni din nou, ca să nu ne mai despărțim niciodată, și să lucrăm împreună în onoarea și spre slava numelui lui Iehova. Ultimul lucru despre care a vorbit soțul meu înainte de a muri a fost „drumul” și că va fi făcut nou (înnoit) din nou. „Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă ajute”.

Vă mulțumesc din adâncul inimii pentru bunătatea dumneavoastră în scrierea acestor cărți pentru noi pentru a înțelege Biblia. Fac tot ceea ce pot ca să ajut pe alții să dobândească cunoștința pe care am avut-o eu și soțul meu. Avem o fetiță, de șase ani, care învață totul despre Iehova Dumnezeu și Cristos Isus. Rămân,

Sora dumneavoastră în Iehova
D-na .- H - , Ohio.

PROVIZIA INEPUIZABILĂ A LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford și slujitori:

După ce am citit și primit atât de multe beneficii din diferitele articole din Turnul de Veghere în ultimele câteva luni, mă întreb uneori ce ar putea fi de interes real în următorul număr al Turnului de Veghere. Se pare că Domnul are o provizie inepuizabilă „de hrană la vreme potrivită”.

Am slujit ca „bătrân ales” pentru mai mulți ani. Dar tot timpul am realizat faptul că societatea nu ar putea face un bătrân din mine prin alegere, și le-am spus acest lucru în urmă cu douăzeci de ani. Au fost unii care nu au fost de acord cu mine, dar am văzut că acesta era adevărul, și am ținut la lucrul acesta. Am mai văzut că sistemul „bătrânilor aleși” era un spațiu gol prin care Satan putea să continue să facă lucrarea sa obraznică, și pentru un timp lung am fost oarecum îngrijorat de aceasta; dar acum nu mai sunt supărat.

Sunt printre cei care au mers în „vie” la „prima oră” și am purtat „povara ușoară” în timpul zădufului zilei. (Am fost printre cei care au suferit în închisoare în 1918). Dar nu numai că vreau să văd pe cei care au lucrat doar o oră să fie plătiți mai întâi, și să primesc cât să primesc, ci într-adevăr îmi face plăcere să văd pe Stăpânul viei să facă ceea ce îi place să facă. Am fost de acord să lucrez pentru un „dinar” și asta e tot ce am putut să aștept să primesc când a sosit seara și plata. Sunt atât de mulțumit de plata pe care am primit-o, încât sunt nerăbdător să lucrez în continuare în timpul zilelor care vor urma.

Așa cum s-a sugerat în Turnul de Veghere, este o bucurie adevărată pentru mine să-mi dau seama că am fost folosit de Domnul într-o oarecare măsură, ca să ajut să aduc pe alții la unitatea credinței, și la unitatea în trupul lui Cristos. Dacă este ceva, atunci acel lucru este că am fost plătit pe deasupra. Sunt sărac în lucrurile acestei lumi, dar nu voi da „dinarul” meu spiritual pentru milioanele de dolari ale acestei lumi.

Cu multă dragoste față de dumneavoastră și toți martorii lui Iehova,
ALEXANDER EVANS, *Louisiana.*

PRIMIT CU NERĂBDARE

Dragă frate Rutherford:

Se pare că trebuie să ne exprimăm mulțumirile față de dvs. pentru că ne-ați trimis mărturia pentru cartea nouă *Pregătirea*. Nu dorim să vă răpim mult din timpul dvs., însă ne-am bucurat amândoi nespuse de mult datorită privilegiului de „a aduce roade” cuprinse în *Pregătirea* pentru oameni.

Săptămâna trecută a adus minune după minune dat fiind faptul că a văzut cu câtă nerăbdare au primit oamenii această carte. Dându-ne seama că Domnul

pune cuvintele în gura martorilor Săi, aceasta explică de ce stocul nostru de cărți s-a epuizat în primele șase zile ale Perioadei de Laudă a martorilor lui Iehova, cu toate că am comandat multe care să dureze mai mult decât perioada de nouă zile, bazat pe rapoartele perioadelor de mărturie anterioare.

Această scrisoare este de asemenea ca să vă asigure de cooperarea noastră continuă în răspândirea mesajului Împărăției.

ELLA L. PLUMMER și CARRIE M. ANDERSON, *Pionieri*.

MAI MULT DECÂT RECUNOSCĂTORI

Dragii noștri frați:

Societatea martorilor lui Iehova din Newark (N.J.) se declară cu totul de partea lui Iehova, Domnul Oștirilor, și recunoaște deplin faptul că partea vizibilă a organizației Lui puternice este Turnul de Veghere. Ne bucurăm să spunem că ne face plăcere să avem o parte activă în lucrarea de a da avertismentul înainte de distrugerea completă a sistemului rău a lui Satan.

În această privință, suntem mai mult decât recunoscători pentru încurajarea pe care o primim în această luptă fiind hrăniți din lucruri așa de minunate care ne-au fost date recent, în special prin intermediul conexiunilor mari. Urmărindu-le găsim, mulți, mulți oameni care au băut din acea apă înviorătoare a vieții și vrem să continuăm să bem.

Profităm de această ocazie pentru a exprima mulțumirile noastre față de Iehova ca o ieșire a bucuriei și entuziasmului mare care frământă în noi. Ne rugăm pentru putere ca să putem să ne bucurăm de oportunitățile și privilegiile mai mari care sunt înaintea celor care iubesc și servesc pe Iehova.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

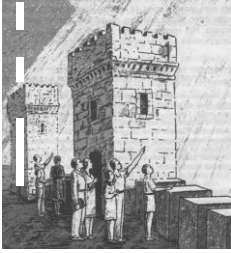
1 MARTIE 1934

Nr. 5

Cuprins:

NUMELE LUI
PARTEA I	- Pag.117
SINGURUL OM PERFECT CARE S-A
NĂSCUT VREODATĂ	- Pag.133
IEHOVA AUDE GEMETELE PRIZONIERILOR	- Pag.136
UN MIJLOC EFICIENT DE UNIFICARE	- Pag.139

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Martie 1934

Nr. 5

NUMELE LUI

„Binecuvântat fie Numele lui Iehova de acum și până în veac!" — Psalm 113:2, *A.R.V.*

PARTEA I

Numele lui Iehova a fost preamărit de toate creaturile Sale inteligente. Toți I-au cunoscut renumele Său minunat, onoarea și autoritatea Sa și s-au bucurat de acestea. Toți au știut că Iehova a fost și este izvorul vieții, și că El este dătătorul dezinteresat al tuturor darurilor bune și desăvârșite. Aceasta a fost starea potrivită și fericită care exista în Univers până ce nu s-a născut nelegiuire în inima creaturii, pe care Iehova l-a făcut domn peste o parte a organizației Sale. Lucifer a poftit ceea ce nu i s-a dat, s-a răsculat și s-a pus împotriva Celui Prea Înalt și pentru aceasta i s-a dat titlul de Satan. Dumnezeu a stabilit o limită de timp pentru existența lui Satan, când cel nelegiuit trebuie să-și găsească sfârșitul. (Ier. 51:13). Numele lui Iehova timp de lungi secole a fost batjocorit, necinstit și ocărât de Satan, și de oastea lui de îngeri stricați și de oameni nelegiuiți. Criza a sosit, și de acum începând și pentru totdeauna, Numele lui Iehova trebuie să fie înălțat mai presus de toate. Cei nelegiuiți vor peri, și toți aceia care primesc viață veșnică trebuie să cunoască pe Cel al cărui nume este Iehova, să-L asculte, să-L cinstească și să-L servească cu bucurie. Renumele Lui minunat, onoarea Lui și autoritatea Lui trebuie să găsească un loc în mintea fiecărei creaturi viețuitoare. Din națiunile pământului El a ales un popor pentru Numele său, și acestuia i-a dat privilegiul, ca să vestească Numele Său mare și vrednic de onoare.

2. Cu secole înainte Dumnezeu a început să facă de cunoscut Numele Său oamenilor căzuți. El și-a descoperit numele Iehova lui Moise; atunci în Egipt, Iehova ” a făcut pentru Sine, ca să fie poporul cu care să-și facă un nume”. (2 Sam. 7:23) Dumnezeu nu a apărut trupește în Egipt, dar a trimis pe Moise, servul Său și a apărut astfel în Egipt fiind reprezentat. Egiptul a fost un simbol al lumii, și Faraon, domnitorul Egiptului, a fost un simbol al lui Satan, dumnezeul lumii acestei lumi rele. Moise a fost un exemplu al lui Cristos Isus, a marelui profet și serv prin care Iehova își răscumpără un popor pentru sine și care face ca Numele Celui Prea Înalt să ocupe locul convenit în mintea tuturor creaturilor inteligente.

3. La timpul Său hotărât Iehova va face ca toate creaturile Sale să cunoască Numele său și înțelesul acestuia, și să aibă în memorie timpul când El și-a făcut de cunoscut oamenilor numele său Iehova pentru prima dată; și acel timp memorabil datează de când a plecat în Egipt. O sărbătoare marchează o zi sau un timp hotărât

când s-a executat o cauză mare care mai târziu tot mereu trebuie pomenită. Între lucrurile mari pe care Iehova le-a făcut prin servul său Moise, sunt următoarele: Descoperirea Numelui său, Încheierea legământului legii, nimicirea organizației lui Faraon și eliberarea Israelitilor din acest jug apăsător. Miezul acestor evenimente mari a fost junghierea mielului de paști, deoarece acesta a arătat spre Acela, pe care Dumnezeu L-a predestinat ca Justificatorul Numelui său mare și sfânt. Toate lucrurile executate în Egipt de om ca reprezentantul și servul lui Dumnezeu, au servit spre justificarea Numelui lui Iehova, deoarece aceasta este chestiunea cea mai importantă dintre toate. Din acest motiv a vorbit Iehova către Moise: „Acesta este Numele meu pentru vecinicie, acesta este Numele meu din neam în neam.” (Ex. 3:15, *A.R.V.*) Întrucât junghierea și mâncarea mielului de paști a arătat spre Isus, Justificatorul, Iehova a vorbit către Moise: „Și pomenirea acestei zile s-o păstrați, și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare în cinstea Domnului; s-o prăznuiți ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.” (Ex. 12:14, *A.R.V.*). Când a sosit timpul pentru împlinirea ilustrației prin moartea lui Cristos Isus, El a declarat ucenicilor Săi despre pâinea pe care a frânt-o în prezența lor, și pe care le-a dat-o să mănânce: „Acesta este [reprezintă] trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” (Luca 22:19). Trebuia să vină timpul, cum a știut Isus, când urmașii Lui credincioși trebuiau să cunoască și să înțeleagă că credințioșia Lui până la moarte, și moartea Lui în locul celui păcătos, nu numai că va câștiga prețul de răscumpărare pentru om, dar va dovedi și vrednicia Lui, de a fi Justificatorul Numelui lui Iehova. După ce a fost făcut astfel desăvârșit, Cristos Isus a devenit „marele preot al lui Iehova în veșnicie”, precum și executorul lui Satan și al organizației sale, și justificatorul Numelui lui Iehova și autorul mântuirii pentru toți aceia care Îl ascultă. (Evrei 2:14; 5:6,10) Lucrul cel mai mare care trebuie ținut minte este Numele lui Iehova, și Pavel a dat de înțeles că adevărul acesta important va fi înțeles clar cu ocazia venirii lui Isus la Templu. (1Corinteni 11:26) În timp ce ucenicii Lui credincioși au luat parte „la cina Domnului” până la venirea lui Cristos Isus la Templu, ei au vestit moartea Domnului; acum însă acești credincioși, pe care Domnul Isus i-a adunat la sine beau din nou împreună cu El din rodul viței, și toți saltă de bucurie și laudă Numele lui Iehova și aceasta trebuie s-o facă în veșnicie: „Doamne, Numele tău rămâne pe vecie; Doamne, pomenirea la ține din neam în neam.” — Psalm 135:13.

LEGĂMÂNTUL – LEGE ȘI NOU

4. Iehova Dumnezeu a încheiat legământul legii prin Moise ca mijlocitor pentru Israel, în timp ce acesta se găsea în Egipt, și pe vremea junghierii mielului de paști. Inaugurarea solemnă a legământului legii s-a întâmplat la vremea Cincizecimii sau la cincizeci zile după ieșirea din Egipt, și pe vremea când au ajuns la muntele Sinai (Horeb). (Ex. 19:1) Încheierea legământului nou a fost marcată prin moartea lui Isus, a mielului anti-tipic de Paști, în ziua a patrusprezecea a lunii Nisan în anul 33 după Cristos. Inaugurarea solemnă a legă-

mântului nou este semnificată prin ultima revărsare a spiritului sfânt „peste toată făptura”. (Ioel 2:28-29; Fapte 2:16-18). „Cina Domnului” ca o sărbătoare în amintirea morții Sale, care a fost introdusă în 33 după Cristos și ținută de urmașii credincioși în secolele următoare, face indicație la încheierea noului Testament și a legământului nou și îl ține în amintire. „Căci acesta este sângele meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.” (Matei 26:28) „Tot astfel după cină, a luat paharul, și a zis: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea, ori de câte ori veți bea din el.” — 1. Cor. 11:25.

5. Începând de la anul 1919 după Cristos și mai apoi, dar îndeosebi de la anul 1922 până la timpul când martorii lui Iehova vor trece peste tot pământul, „Cina Domnului” nu numai că atrage atenția asupra morții lui Isus a mântuitorului și justificatorului, ci și la inaugurarea legământului celui nou, legământ care este activ pentru justificarea Numelui lui Iehova.

CONSPIRAȚIE

6. Satan și toți reprezentanții lui pământești, adică Faraon și supușii lui ascultători de El, au format o conspirație să nimicească pe Israeliți, și astfel să-i împiedece în faptul ca să formeze o națiune. (Ex. 1:15,16; 2:23,24). Dumnezeu a auzit strigătul Israeliților și legământul legii făcut de El pentru Israel, a fost o asigurare în umbră că poporul acesta, din pricina Numelui lui Iehova, va fi ales din lume și ocrotit. Legământul avraamic a fost implicat în aceasta, deoarece Iehova și-a dat cuvântul, că va aduce la iveală o sămânță; și acuma Iehova și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam. — Ex. 2:24,25; 6: 4,5.

7. Pe vremea când s-a încheiat legământul cel nou, Satan și hoardele lui, inclusiv, preoții și fariseii pământești, au căutat să nimicească pe Isus. (Matei 21:38) În executarea conspirației acesteia, Isus, mielul anti-tipic al lui Dumnezeu, a fost junghiat, dar Iehova a ocrotit pe aceia cu care s-a încheiat legământul cel nou. (Ioan 17:11-15; Filipeni 2:9-11) Cu ocazia inaugurării legământului nou, din nou s-a constituit o conspirație de către Satan și hoardele sale, cuprinzând și ierarhia sa romano-catolică și pe alți religioniști, ca să ucidă pe cei ce cu credincioșie vestesc Numele lui Iehova și astfel să-și atingă scopul de a-i împiedeca „să nu mai fie o națiune”; și pentru sprijinirea acestei conspirații, s-au produs până în ziua de azi fapte grăitoare. (Psalm 83:1-18; 1Petru 2:9,10; Zaharia 13:7-9) Iehova a păzit pe cei credincioși și pe cei ascunși ai Lui, care stau în legământ cu El, deoarece ei se află în umbra aripilor Sale și sunt aleși pentru scopul Său; și dacă ei continuă cu credincioșie, atunci El îi va ocroti întotdeauna. — Psalm 91:1-4; 145:20; Isaia 51:17; 12:6,7.

RĂZBUNARE

8. Iehova și-a manifestat răzbunarea împotriva organizației lui Satan, când cu ocazia junghierii mielului de Paști, a ucis pe întâi născuții Egiptului. Cu ocazia morții lui Isus, a mielului de paști anti-tipic, întâii născuți ai Egiptului anti-tipic,

adică a lumii acesteia, nu au murit. Motivul acestui fapt îl vedem acum clar și el arată că se apropie repede timpul, când întâi născuții Egiptului anti-tipic trebuie să moară. După cum sângele mielului de paști cu care s-au stropit ușorii caselor din Egipt, a însemnat viață și ocrotire pentru aceia care au rămas în case fiind sub scutul semnului sângelui, tot astfel cei ce au încredere în sângele scump al lui Cristos Isus și care au intrat în legământul nou și rămân acolo, , au o asigurare pe mai departe pentru viață și ocrotire. Prin urmare „cina Domnului”, dacă a fost sărbătorită potrivit de aceștia, în secolele trecute, a vestit moartea Domnului până ce va veni, și a fost o garanție a ocrotirii lor. Cu toate acestea, Domnul a venit acum și sângele Lui vărsat vestește cu tărie că aceasta este ziua răzbunării lui Iehova și a nimicirii întâilor născuți aparținători lui Satan, a lumii acesteia. Ea este ziua răzbunării lui Dumnezeu; prin urmare, toți aceia care în mod cuvenit sărbătoresc cina Domnului, trebuie să-și dovedească purtarea lor corespunzătoare, în timp ce vestesc ziua răzbunării Dumnezeului nostru împotriva întâilor născuți ai dușmanului, care nu se află sub sânge. Aceasta trebuie să se facă pentru a îndeplini porunca dumnezeiască, „să vestesc un an de îndurare al lui Iehova, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați.” (Isaia 61:2) Precum Aaron a acționat ca purtător de cuvânt și vestitor al lui Moise (care a fost o umbră a lui Cristos Isus) ca să prezică răzbunarea lui Dumnezeu față de Faraon și organizația sa, tot așa și aceia care stau în legământ cu Cristos Isus, trebuie să vestească răzbunarea lui Dumnezeu împotriva întâilor născuți ai organizației lui Satan și împotriva organizației sale întregi, deoarece ei „au mărturia lui Isus și țin poruncile lui Dumnezeu.” (Ex. 4:22; Apoc. 12:17) Cei ce iau parte la cina de amintire și apoi neglijează sau refuză să urmeze poruncile lui Iehova de a fi martorii Lui, aceia se împărtășesc în chip nevrednic. „Căci cine mănâncă și bea în chip nevrednic, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.” — 1 Corinteni 11:29.

PĂSTORI

9. Egiptenii au urât pe păstori și pentru aceasta au refuzat să mănânce împreună cu evreii, deoarece aceasta a fost o uriciune în ochii Egiptenilor. (Gen. 43:32; 46:34). Când a sosit timpul lui Iehova să-și facă un nume în Egipt, a trimis acolo un păstor, pentru a-I transmite mărturia, ca să scoată poporul din Egipt și să procedeze ca mijlocitorul legământului legii. Satan și urmașii lui pământești urăsc pe servii lui Iehova, care aduc turmei lui Iehova hrana pe care a pregătit-o El, și care în felul acesta sunt activi în calitate de păstori. Ura se manifestă îndeosebi în timpul de față. Pe vremea încheierii legământului nou precum și pe timpul inaugurării solemne a acestui legământ, Iehova trimite pe „păstorul bun”, pe „păstorul cel mare”, Cristos Isus, și atât Cristos Isus, cât și aceia cărora le însărcinează lucrarea de a duce hrana dată de Dumnezeu la oamenii cari însetează după adevăr, sunt urâți de Satan și de toți fățarnicii, păstori și de cei amăgiți de ei. (Ioan 10:11; 1 Petru 5:2-4). Aceasta este o dovadă pe mai departe că aceia care împreună cu Cristos Isus se află în Templu, trebuie să ducă roadele Împărăției,

adică adevărurile dătătoare de viață ale Cuvântului lui Dumnezeu, aceloră din lume care au urechi de auzit, și că ei trebuie să și facă aceasta în adevăr; și că acești credincioși în același timp vestesc răzbunarea lui Dumnezeu asupra dușmanului și a organizației Sale și din pricina aceasta sunt urâți și persecutați de către Satan și servii Lui. Ierarhia romano-catolică și altele de felul ei își demonstrează acuma răutatea și ura lor contra martorilor lui Iehova, deoarece acești martori vorbesc ceea ce onorează Numele lui Iehova și a Domnului Isus Cristos. — Ioan 15:19-23.

10. Păstorul Moise era pe muntele Horeb (Sinai), când Iehova l-a luat la o parte, făcându-l să pășească la rugul arzător și acolo a vorbit cu el și i-a poruncit să plece în Egipt, și să transmită lui Faraon mărturia lui Dumnezeu. La muntele acesta și în acel timp a făcut Iehova aluzie la inaugurarea solemnă a legământului legii, când a vorbit către Moise: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.” (Ex. 3:1-12) Iehova a făcut legământul nou la moartea lui Isus și acuma descoperă credincioșilor Săi din Templu că legământul nou s-a inaugurat pe muntele Sion, unde Cristos Isus a adunat la sine pe cei 144.000 urmași ai Săi. (Apoc. 14:1-3). Rămășița credincioasă sărbătorește acuma cina Domnului pe muntele Sion, adică în organizația lui Dumnezeu; ei se bucură de inaugurarea noului legământ, și continuă să vestească Numele lui Iehova. — Evrei 12:22-25.

ȚARA

11. Legământul lui Dumnezeu cu Avraam este promisiunea necondiționată și irevocabilă că Dumnezeu va duce la îndeplinire planul Său de a binecuvânta toate familiile de pe pământ prin sămânța Sa. Pentru un timp lung Satan a fost dumnezeul sau stăpânitorul pământului, dar planul lui Iehova este ca domnia lui Satan să se sfârșească acuma pentru totdeauna. Iehova preia pământul pentru sine însuși și dă toate acestea Fiului Său iubit. Iehova a vorbit către Avraam: „Căci toată țara pe care o vezi, ți-o voi da ție și seminței tale în veac.” (Geneza 13:15.) În aceste cuvinte profetice, pe care Iehova le-a adresat către Avraam, Avraam a închipuit pe Dumnezeu, iar sămânța sa a închipuit pe Cristosul Său. (Galateni 3:16-29) Acuma a sosit Acela, căruia i se cuvine dreptul de domnie, și Iehova Dumnezeu a instalat pe Cristos Isus pe tronul Său, și acesta și-a început domnia. (Ezechiel 21:27; Psalm 2:6; 110:2) Iehova va smulge acuma din mâna lui Satan și a hoardelor sale orice parte de pământ cu totul și pentru totdeauna, și va împlini cu desăvârșire cuvântul său îndreptat către Sămânța Sa, Fiul său iubit: „Cere-mi și-ți voi da națiunile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire! Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” (Psalm 2:8, 9) Prin urmare, Cristos Isus este domnitorul de drept al pământului.

12. Nu există nici o bază scripturală să tragem concluzia că omul Avraam și urmașii lui vor moșteni pământul. Promisiunea lui Dumnezeu către Avraam s-a împlinit în miniatură și într-un mod tipic,

împlinirea mai mare are loc cu aceia care sunt membrii organizației lui Iehova. Pământul cu tot ce este pe el aparține lui Iehova. (Psalm 24:1) Suveranitatea asupra pământului aparține acuma lui Cristos Isus, sămânța lui Avraam, căruia i se cuvine dreptul de domnie, deoarece Iehova i-a dat-o Lui. Cristos Isus este moștenitorul tuturor lucrurilor lui Iehova, și aceia care fac parte din Casa Lui regală, sunt împreună moștenitori cu El. (Romani 8:16, 17) Când Dumnezeu a zis lui Avraam, „toată țara ți-o dau ție și seminței tale după tine”, în mod clar semnificația acestui lucru este țara a fost dată ca simbol lui Avraam și că sămânța Sa, Cristosul, o va moșteni în veci. Cristos Isus a vorbit despre urmașii Lui credincioși și ascultători, când a zis: „Ferice de cei ce plâng, căci ei vor moșteni pământul.” (Matei 5:5) În anul 1914 Iehova a dat Domnului Isus pământul întreg și dreptul de a-l stăpâni. Mai târziu Isus a adunat la Sine pe credincioși și i-a adus în Templu, și aceia din rămășiță care vor stăruii cu credințioșie până la sfârșit vor avea parte la darul acesta minunat și mare. Cristos Isus se află acuma în Templu și în Împărăție cu urmașii Lui; și desigur că acesta este un timp de fericire, ilustrat prin faptul că „ei beau cu El vin nou în Împărăția Tatălui său”. Iehova, așadar, și-a împlinit promisiunea să dea toată țara seminței lui Avraam, adică lui Cristos Isus; și cei blânzi, cum spune Domnul, vor moșteni pământul, fiindcă ei se lasă învățați și sunt ascultători, adică, sunt membrii credincioși ai trupului Său. Aceștia moștenesc împreună cu El pământul în veșnicie.

13 Nu găsim nici o bază scripturală ca să deducem că Avraam și ceilalți bărbați credincioși din vechime vor fi schimbați cândva din creaturi omenești în creaturi spirituale, cum am gândit cândva. Poziția lor, cum arată lămurit Scriptura, va fi aceea de „prinți pe tot pământul”, adică ei, de guvernatori vizibili ai pământului, reprezentanții direcți ai lui Cristos. Dumnezeu a dat lui Cristos pământul ca moștenire, și prin urmare, prinții vor domni sub Cristos și vor stăpâni în dreptate. (Psalm 2:6-8; Isaia 32:1) Rămășița credincioasă instruită de Iehova Dumnezeu vede că Împărăția a sosit, că dreptatea trebuie să aibă stăpânire pe pământ în curând, și toate aceste vor contribui la justificarea Numelui lui Iehova, și prin urmare acești credincioși se bucură cântă și laudă pe Iehova și vestesc printre oameni faptele Lui cele mari. Întâlnirea rămășiței cu domnitorii noi ai pământului va da ocazie la o bucurie nedescrisă, și ei așteaptă cu nerăbdare acest eveniment.

CONSECVENȚĂ

14. Dacă sângele legământului nou a fost stropit și legământul acesta a fost inaugurat, atunci rezultă în mod sigur că Iehova a adus la iveală și a descoperit pe cei amintiți ca „un popor pentru Numele său”, și că le-a dat „un nume nou”; și că Dumnezeu nu dăruiește cinstea aceasta altora decât numai servului Său, care constituie poporul Său de legământ. Membrii credincioși ai rămășiței, care sunt încă pe pământ, iau acuma parte la „cina Domnului” pe muntele Sion; ei beau vinul nou cu suveranul casei, regale, deoarece ei au răspuns chemării Sale, și au intrat în bucuria Domnului. (Matei 25:21) Ei trebuie să fie consecvenți și să

vorbească și să-și facă partea ca un popor pentru Numele lui Iehova; altfel ei nu ar proceda în armonie cu faptul de a bea din nou vinul, care este un simbol al sângelui legământului celui nou. Ei trebuie să vestească, așadar, Numele lui Iehova și Împărăția Sa. Aceasta este o poruncă absolută și nu este lăsată la latitudinea indivizilor.

15. Nu ar fi permisibil ca să cerem o încuviințare sau permisiune oficială din partea instituțiilor lumești pentru a putea vesti Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, la fel cum nu a fost potrivit pentru Moise și Aaron să ceară permisiune de la Faraon ca să slujească pe Dumnezeu. „Moise și Aaron s-au dus apoi la Faraon, și i-au zis: Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Lasă pe poporul meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea mea!” (Ex. 5:1) Cu alte ocazii Moise și Aaron au adus lui Faraon mesaje similare. (Ex. 7:16; 8:1; 9:1) Dar aceasta nu a fost o cerere către Faraon și slujbașii lui, ca ei să emită o autorizație oficială, pentru ca să aibă drept să se roage lui Iehova sau să-L slujească; ci aceasta a fost o cerere făcută prin porunca expresă a lui Iehova îndreptată către Faraon și slujbașii lui, că ei trebuie să înceteze să mai împiedece pe poporul ales al lui Dumnezeu în exercitarea libertății lor de a se ruga lui Dumnezeu și de a-L sluji. Așa și azi, poporul ales pentru Numele lui Iehova, și anume, rămășița este trimisă de Iehova ca să pună mărturie înaintea domnitorilor; ar fi deci cu totul nepotrivit ca ei să întrebe pe conducători dacă pot să vestească Evanghelia; ci din contră este datoria lor, ca să pretindă lui Satan și reprezentanții săi, să înceteze de a mai împiedeca pe martorii lui Iehova în transmiterea Evangheliei Împărăției Lui.

16. Faraon nu numai că a primit cunoștință despre planul lui Dumnezeii, ci i s-a dat și timp și ocazie din abundență ca să se dea de gol ca un dușman al lui Dumnezeu, întrucât a îmbrăcat hainele și a arătat pe ce parte stă. Lui Faraon i s-a comunicat și a fost avertizat despre ceea ce va face Iehova, dacă va continua să se amestece în treburile poporului lui Dumnezeu; dar cu toate aceste avertismente el a continuat să-și împietrească și mai mult inima. „Domnul a zis lui Moise: Faraon are inima împietrită, nu vrea să lase poporul să plece.” (Ex. 7:14) În timpul prezent reprezentanților pământești ai lui Satan li se dă un avertisment temeinic și destul timp și ocazie, ca să-și îmbrace hainele, prin care se fac cunoscuți, înainte ca Iehova să ia acțiunea finală împotriva lor. Domnitorii trebuie să câștige cunoștință despre suveranitatea lui Iehova, și martorii Lui trebuie să vestească pe întreg pământul atotputernicia lui Dumnezeu și măreția Numelui Său. (Ex. 9:16, *Leeser*) Prin urmare, trebuie să fie neplăcut lui Iehova Dumnezeu, dacă cineva s-ar ruga Faraonului figurativ și slujbașilor săi pentru o permisiune de a putea predica Evanghelia Împărăției. Dar deoarece Dumnezeu a poruncit ca avertismentul să se dea, servii lui Iehova trebuie să dea ascultare poruncilor Sale.

17. Toiașul lui Moise s-a prefăcut într-un șarpe, când a fost aruncat înaintea lui Faraon la pământ, și acesta a fost un avertisment simbolic al plăgilor, care trebuiau să vină peste Faraon și organizația sa; aceste plăgi au atins apogeul în

nimicirea întâilor născuți ai Egiptului și a oastei lui Faraon în Marea Roșie. În anul 1918 Domnul Isus a venit la Templu să judece; și serviciul aceasta înalt i s-a conferit de Iehova. Acolo El a apărut ca reprezentantul lui Iehova îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea; prin urmare în vremea aceea a început împlinirea cuvintelor profetice: „Iehova însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să păstreze liniștea înaintea Lui!” (Hab. 2:20, *A.R.V.*). Toiagul în mâna lui Moise cel anti-tipic este un simbol al autorității și puterii pe care Iehova a transmis-o cu deplină măsură Domnului Isus Cristos și pe care el le folosește în împlinirea planului lui Iehova. (Vezi „Turnul de Veghere” din 1 Iunie 1933) Vestea către domnitorii lumii că Cristos Isus, marele Judecător, a sosit la Templu ca să judece este un avertisment despre pedeapsa, pe care Dumnezeu o va da dușmanilor săi și care va atinge culmea în nimicirea cu desăvârșire a lumii în războiul Armagedonului. Toiagul lui Moise a fost folosit de Moise și Aaron, pentru ca să invoce cele zece plăgi peste Egipt, inclusiv moartea celor întâi născuți. În cauza aceasta Moise a fost o umbră a lui Cristos Isus, în timp ce Aaron a ilustrat pe membrii trupului lui Cristos cărora le este încredințată „mărturia lui Isus Cristos” și care depun mărturia. Toiagul întins înaintea spunea simbolic că lucrul acesta s-a făcut cu toată autoritatea și la porunca lui Iehova Dumnezeu. Plăgile asupra Egiptului erau o prevestire și avertisment a scopului lui Dumnezeu, ca să-și reverse urgia peste toți aceia care se pun împotriva executării hotărârilor Sale. Nouă din aceste plăgi au avut loc înainte de instituirea Paștelui. Junghierea mielului de paști și instituirea primului paște erau în legătură directă cu a zecea plagă. Aceasta dovedește că răzbunarea lui Dumnezeu se va manifesta asupra Egiptului figurativ după ce Domnul Isus a venit la Templu, ca să judece; afară de aceasta reiese clar și lămurit că cele zece plăgi găsesc o împlinire paralelă în lumea lui Satan, și anume după venirea Domnului la Templu, ca să judece, și că aceste plăgi se vor împlini în paralel înainte de a se demonstra răzbunarea definitivă a lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. Dacă această concluzie este dreaptă, atunci memorialul morții Domnului nostru Isus Cristos, a mielului anti-tipic de paști, înseamnă mai mult pentru poporul lui Dumnezeu, decât s-a putut înțelege până acum.

18. Este cert că noi acum trăim în zilele din urmă despre care a zis apostolul: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.” (2Tim. 3:1) Acesta este timpul când „omul fărădelegii”. ”fiul pierzării” se descoperă. Preoții, în general, și ierarhia romano-catolică, în special, și alții care constituie pe „omul fărădelegii”, sunt descriși de apostol în 2 Timotei 3:2-9. Cu toate că oamenii aceștia afirmă că reprezintă pe Dumnezeu și Împărăția Sa, ei duc o luptă violentă împotriva Împărăției și persecută pe aceia pe care Iehova i-a ales ca pe un popor pentru Numele Său și care transmit mărturia lui Isus Cristos. Acești dușmani ai lui Iehova au avut destule ocazii ca să audă adevărul, dar au refuzat să învețe și să ia seama la adevăr; prin urmare ei înșiși se îmbracă cu hainele lui, și se fac cunoscuți clar ca aparținători ai marelui dușman al lui Dumnezeu. Despre ei a scris apostolul profetic că ei „totdeauna învață, dar niciodată nu pot ajunge la cunoștința adevărului. După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii

aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii cari suni stricați la minte și osândiți în ce privește credința. Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni." (2 Tim. 3:7-9) Acelora care suni devotați cu credințioșie Domnului li se arată acum că cele zece plăgi care au venit peste Egipt erau profetice. Dacă plăgile acestea, sau numai o parte din ele ar fi avut o împlinire anti-tipică, atunci ne-am putea aștepta oare că Domnul va arăta credințioșilor Săi înțelesul lor și să le dea ocazie să vadă ce vor să indice toate aceste plăgi? (Isaia 42:9) O analiză a acestor zece plăgi din Egipt în legătură cu serbarea memorialului morții Domnului pare să fie foarte oportună.

PLĂGILE

19. Iehova vorbește despre plăgile care au venit peste Egipt ca „minuni” și „semne”. (Ex. 3:20; 8:23; 10:1) „Eu voi împietri inima lui Faraon, și îmi voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului.” (Ex. 7:3) „Cum a făcut minuni în Egipt, și semne în câmpia Țoan.” (Psalm 78:13) Nu înseamnă că împlinirea anti-tipică a acestor semne și minuni să fie urmată în ordinea cronologică, așa cum s-au întâmplat în umbră. În ordine cronologică se deosebesc cele șapte plăgi descrise în Apocalips 16, singura deosebire în privința aceasta se pare să fie ultima plagă. Întrucât vedem că Scriptura a fost scrisă mai dinainte pentru învățătura, întărirea și încurajarea rămășiței, în mod logic putem aștepta că aceste semne și minuni vor fi explicate rămășiței în timp ce este pe pământ.

20. Unul din motivele, pentru care Iehova a permis lui Satan să rămână în picioare și să-și continue lucrarea nerușinată în toate veacurile trecute, se explică de Iehova în următoarele cuvinte: „pentru ca Numele meu să fie vestit peste tot pământul.” (Ex. 9:16, *A.R.V.*) Vestirea numelui lui Iehova peste tot pământul are loc la sfârșitul lumii, și după venirea Domnului Isus la Templu, Dumnezeu folosește pe poporul ales pentru Numele său în legătură cu chestiunea aceasta, chiar așa cum a folosit El pe Moise și Aaron în Egipt. „A trimis pe servul său Moise, și pe Aaron, pe care-l alesese. Prin puterea Lui ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham.” (Psalm 105:26, 27). Moise și Aaron cel anti-tipic constituie pe servul lui Iehova pe care Iehova l-a autorizat ca să transmită lumii vestea Sa. Cristos Isus este capul acestui serv și a fost reprezentat prin Moise, în timp ce Aaron ilustrează pe membrele corpului, inclusiv rămășița. Iehova vorbește despre martorii Săi, aplicând cuvintele sale asupra „zilei Domnului”, care sunt acum ca „un altar consacrat lui Iehova, și un stâlp de amintire la hotarul Egiptului”. Iehova a mai declarat cu privire la aceasta: „Aceasta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului.” (Isaia 19:19:20). Timpul împlinirii acestei profeții a lui Isaia este în ziua când Dumnezeu avertizează mai întâi și apoi lasă ca să se anunțe răzbunarea Sa împotriva organizației lui Satan și apoi o aplică. Iehova a ales pe credințioșii Săi, Israeliții Lui spirituali, și i-a făcut martorii ai Săi ca să vestească Numele Lui pe pământ. Referitor la aceasta profeția lui Ieremia privește timpul prezent. „Tu ai făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și până în ziua de azi, și în Israel și

printre oameni, și Ți-ai făcut un nume așa cum este astăzi. Ai scos din țara Egiptului pe poporul tău Israel, cu minuni și semne mari, cu mână tare și cu braț întins, și cu o mare groază.” - Ieremia 32:20, 21.

21. Profetul lui Iehova a scris: ”El și-a aruncat împotriva lor mânia Lui aprinsă, urgia, indignarea și necazul, trimițând îngeri răi printre ei.” (Ps. 78:49) Aceasta se referă în umbră la plăgile Egiptului și în mod anti-tipic „îngerii aducători de nenorocire”, aici în mod clar par să se refere la Domnul Isus Cristos și la rămășița credincioasă de pe pământ, ca membre ale trupului Său. Această concluzie este în armonie cu Scriptura, dacă ne aducem aminte că cuvântul „nenorocire” nu înseamnă neapărat nelegiuire, ci semnalează aici ceea ce aduce peste răufăcători nenorocire, suferințe și pedepse. Un alt traducător al acestui text, îl redă în felul următor: „O solie a trimișilor nenorocirii”. (*Roth.*) Martorii lui Iehova vestesc acum mesajul Lui de nenorocire, de necaz și pedeapsă ce vor veni asupra organizației vizibile și invizibile a Diavolului. Acest punct ne dă cheia înțeleșului împlinirii anti-tipice asupra celor zece plăgi de peste Egipt, și sugerează că Iehova folosește pe martorii Săi de pe pământ în legătură cu aceasta.

22. Plăgile de la cea dintâi până la a noua erau demonstrații și manifestări expresive ale suveranității lui Iehova, și în acestea ies la iveală atât organizația lui Iehova, cât și cea a lui Satan. Plaga a zecea a adus slobozirea poporului Israel din organizația lui Satan și eliberarea Israelului de sub jugul Egiptean. Aceste plăgi au fost efectuate înaintea lui Faraon, și prin urmare au fost un anunț avertisment pentru el; și împlinirea anti-tipică a plăgilor trebuie să se întâmple acum înaintea lui Satan și a organizației Sale, și sunt un avertisment și un anunț către Satan și organizația sa.

Noi știm că Iehova nu este responsabil pentru decăderea economică, pentru suferințele și mizeria care au venit peste lume, deoarece în Cuvântul său este arătat clar că Satan a adus necazul aceasta; prin urmare, cele nouă plăgi pregătitoare care au venit peste Egipt nu se pot aplica potrivit la astfel de suferințe și strâmtorări. Împlinirea anti-tipică nu constă în vaietele amintite în Apocalipsa 12:12. Ea trebuie să aibă un înțeles simbolic, ca cele șapte plăgi din urmă ale Apocalipsului, capitolul șaisprezece. Fiecare plagă este un mesaj deosebit de nenorocire, și aceste mesaje date în timpul modern împotriva organizației lui Satan, trezesc neplăcere, neliniște și chin și prezic prăbușirea lui Satan și organizației sale. După cum plăgile care au venit peste Egipt au constituit o prevestire și un avertisment, tot așa și acestea în împlinirea lor anti-tipică, trebuie să fie prevestire și avertisment.

PRIMA PLAGĂ

23. Iehova a poruncit lui Moise ca să facă niște semne în Egipt, mai întâi înaintea Israelitilor și apoi înaintea lui Faraon, al căror scop era să aducă dovada convingătoare că Iehova este Dumnezeu, și că Moise, în calitate de reprezentant al lui Dumnezeu, a fost trimis în Egipt. Al treilea semn dintre acelea pe care Moise și

Aaron le-a făcut înaintea lui Faraon, a constituit prima plagă peste Egipt. Acest semn sau minune a fost schimbarea apei în sânge. (Psalm 78:43,44; 105:29). Porunca lui Iehova către Moise cu privire la plaga întâia o găsim în Ex. 7:14-25. Când Moise a apărut acolo înaintea lui Faraon, el a fost un tip al lui Cristos Isus, justificatorul Numelui lui Iehova. Toiagul pe care l-a ridicat Moise a reprezentat autoritatea dumnezeiască ce i-a fost dată de Iehova, și în prezent toiagul indică împuternicirea Domnului Isus dată de Iehova și autoritatea și puterea Domnului Isus Cristos, de a alunga pe dușman și a elibera pe poporul lui Iehova; autoritatea aceasta a venit de la Iehova. Aaron care era activ împreună cu Moise în împlinirea figurativă închipuie pe rămășița de pe pământ care îndeplinește îndatoririle martorilor, căroră li s-a transmis mărturia lui Isus Cristos; iar faptul că Aaron a folosit toiagul arată că martorii procedează pe baza poruncii dumnezeiești. Dumnezeu a poruncit ca semnul acesta și minunea aceasta să se facă înaintea lui Faraon. „Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s-au prefăcut în sânge.” (Ex. 7:20) Apele râului Nilului ilustrează partea comercială a organizației satanice. Comerțul Egiptenilor atârna de Nil, ca un mijloc de comunicație pentru comerțul lor; prin urmare, apele acestui râu erau o necesitate vitală pentru Egipteni, deoarece le serveau pentru susținerea vieții lor. Schimbarea apei în sânge a închipuit moartea. Satan a afirmat că râul Nilului l-a făcut pentru sine, prin care a voit să spună că acesta ar fi posesiunea lui. (Ezechiel 29:1-3) Oamenii din lume dar și mulți din cei ce s-au consacrat Domnului, au fost duși în eroare până acuma să creadă că comerțul este necesar și neapărat necesar pentru susținerea omului. Însă în ultimii ani, poporul de legământ al lui Dumnezeu a învățat căci comerțul a fost organizat și practicat de Satan, ca un mijloc pentru a controla pe oameni și pentru a-i abate de la Iehova Dumnezeu. Acest semn sau minune a fost executat și în fața Israelitilor și astfel a arătat că poporul de legământ al lui Dumnezeu mai întâi trebuie să învețe ce înseamnă comerțul, și anume că el este instituția lui Satan, și că poporul de legământ al lui Dumnezeu după aceasta trebuie să vestească domnitorilor și poporului căci comerțul constituie o parte esențială absolută a organizației satanice, pe care l-a folosit, ca să înșele pe oameni și să-i asuprească și să-și ducă la îndeplinire opera sa sângheroasă și ucigătoare. Prefacerea apei în sânge a fost o ilustrație sau o icoană sau a prefigurat un mesaj al adevărului atât către reprezentanții de față ai lui Satan precum și către partea nevăzută a organizației sale. În ilustrație, aceasta a fost o prevestire și un avertisment către Faraon. În anti-tip aceasta trebuie să fie o prevestire și un avertisment către Faraonul anti-tipic și organizația sa. Împlinirea ilustrației profetice a început la congresul cel mare a poporului lui Dumnezeu din Columbus în Iulie 1924, timp în care s-a dat o declarație publică că uriașii comerțului, care sunt distinșii sistemelor bisericesti a lumii acesteia, și cari toți constituie o parte a organizației lui Satan, sunt cei

mai mari domnitori sau reprezentanți ai lui Satan de pe pământ, și că ei cârmuiesc, stăpânesc și asupresc pe oameni. Acolo s-a votat o hotărâre sub titlul "ACUZARE" și apoi s-a răspândit în lumea largă și în întreaga „creștinătate” și în mai multe limbi. În aceasta s-a dat explicația ce a fost pusă înaintea domnitorilor și a poporului că organizațiunea lui Satan este ucigătoare, și că speranța oamenilor este numai în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta a fost o prevestire de avertisment către organizațiunea lui Satan despre scopul lui Dumnezeu că își va vărsa urgia sa asupra acestei organizațiuni nelegiuite în măsură deplină, și anume la timpul său hotărât. Această prevestire și avertisment a fost dată cu cinci ani înainte de începutul catastrofei mari economice (1929), care dănuiește și astăzi. De atunci martorii lui Iehova au continuat să facă atenți pe domnitori și pe popor asupra faptului că Satan este autorul și creatorul comerțului, și a exercitat asupra poporului o stăpânire brutală, că comerțul acesta a contribuit ca să necinstească Numele sfânt al lui Dumnezeu, și că comerțul va fi nimicim pentru justificarea numelui lui Iehova. Această mărturie repetată mereu de martorii lui Iehova și dovada scripturală prezentată în întărirea acesteia au fost o mare plagă pentru organizația lui Satan. Reprezentanții vizibili ai organizației lui Satan nu au răspuns la adevărurile aspre, și prin urmare este un chin pentru ei să fie siliți de a o asculta.

24. După cum apele râului au fost prefăcute în sânge și au adus moarte, tot așa în ultimii ani oamenii învață căci comerțul în loc să aducă oamenilor viață și fericire, este un mare sistem de strâmtorare, care aduce cu sine multe suferință și moartea. După cum Egiptenii au săpat în jurul râului ca să găsească apă dătătoare de viață de băut, tot astfel și astăzi domnitorii caută să scoată lumea din depresiunea ei și să găsească ceva ce ar putea scăpa organizațiile lor actuale. Dar toate încercările și planurile lor pe care le fac ignoră pe Dumnezeu, și reprezentanții vizibili ai lui Satan refuză să dea atenție mesajului dumnezeiesc despre Împărăție ce li se pune în vedere.

25. Dar vrăjitorii Egiptului au contribuit la faptul ca să împietrească inima Faraonului. Prin vrăjitoriile lor și ei au prefăcut apa în sânge. (Ex. 7:22) Vrăjitorii moderni, și anume preoții și conducătorii religioși ai organizației satanice, inclusiv „omul fărădelegii”, se opun Domnului și planului Său, întrucât amăgesc pe popor cu cuvântări solemne și zic că apele adevărului, adică, mărturia pe care o aduc martorii lui Iehova este ucigătoare; și astfel ei prefac apele adevărului în sânge. În loc să fie atenți la mărturia lui Isus Cristos ca la un avertisment, preoții și asociații lor afirmă că toate strâmtorările, vaietele și criza economică care îngreuiază acuma lumea ar veni de la Iehova. Vestea adevărului chinuiește și necăjește pe reprezentanții lui Satan, și deoarece refuză să-i dea atenție ei continuă să-și împietrească inima împotriva lui Dumnezeu.— Vezi Turnul de Veghere, 15 Aprilie, 1933.

26. Prefacerea apei Nilului în sânge era una din cele zece plăgi și în legătură cu întâia plagă este scris: „Au trecut șapte, zile după ce a lovit

Domnul râul." (Ex. 7:25) „Șapte" este un număr simbolic dumnezeiesc al desăvârșirii, și așa cum se folosește aici, se pare să dea de înțeles că mărturia prevestirii și de avertisment trebuie să continue de acum încolo împotriva organizației lui Satan, până când organizația lui Satan va ceda domnitorului de drept și justificatorului lumii, ori altfel va suferi o nimicire desăvârșită. Se poate deci deduce din aceasta că prăbușirea deplină a lui Satan și a organizației sale va veni după ce cele zece plăgi vor fi împlinite în mod anti-tipic.

A DOUA PLAGĂ

27. Satan este stricat cu desăvârșire, și mulți dintre reprezentanții lui vizibili dau dovada de degenerarea lor completă. Dumnezeu continuă să le vestească prevestirea și avertismentul. Plaga a doua peste Egipt a fost broaștele. „El a trimis..... broaște care i-au prăpădit." (Ps. 78:45) „Țara lor a forfotit de broaște." (Ps. 105:30) Raportul despre a doua plagă apare în Exod 8:1-15. Iehova a poruncit lui Moise, tipul lui Cristos Isus, ca să spună lui Aaron, tipul purtătorului de cuvânt pământesc al Domnului Isus, adică martorii lui Iehova, să meargă înainte cu aplicarea plăgii a doua. " Iehova a zis lui Moise: Spune lui Aaron: „Întinde-ți mâna cu toiagul peste râuri, peste pâraie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului! Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; și au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului." — Ex. 8:5.6.

28. Mâna întinsă care ținea toiagul, evident al lui Moise, a reprezentat și a ilustrat puterea și autoritatea lui Iehova, pe care a transmis-o lui Cristos, Mai Marele Moise, și care din partea Lui asemenea a fost transmisă membrilor pământești a organizației Sale, clasa servului, care duce vestea sau mărturia lui Iehova înaintea domnitorilor și a poporului. (Ezechiel 2:9, 10, *Turnul de Veghere*, 1933, pagina 115). Râurile, pâraiele și iazurile au închipuit pe popoarele lumii, îndeosebi pe acele ale „creștinătății". Broaștele „sar în mlaștină", și trăiesc în ape băltoase sau în mocirle. Ele își dau aere de mare înțelepciune și importanță și fac un zgomot tare și neplăcut; broaștele reprezintă îndeosebi pe agitatorii poporului de rând care sugerează diferite și nenumărate mijloace pentru salvarea lumii; de pildă socialiștii, bolșevicii, comuniștii, (Christian Science) și diferitele elemente a religiei organizate. Broaștele sunt necurate, și faptul că au ieșit din apele Egiptului, adică din lume, arată că ceea ce reprezintă ele, este din organizația lui Satan. — A se vedea *Lumina*, Cartea a Doua, pagina 42.

29. Exercițarea puterii și autorității dumnezeiești a fost ceea ce a îndemnat ca broaștele să iasă la iveală și să fie demascate în goliciunea lor uricioasă, și să chinuiască pe oameni; ceea ce, în mod anti-tipic, este exercitarea autorizată a puterii și însărcinării servilor lui Iehova, inclusiv cei de pe pământ, de a transmite organizației dușmane mesajul prevestirii și de avertisment, care expune multele așa-numite „leacuri" pentru vindecarea omenirii. Se pare că a

doua plagă împlinită în mod anti-tipic și-a avut începutul asupra organizației satanice din anul 1927 și de atunci încolo și-a găsit împlinirea, și că corespunde cu trâmbița a șaptea a Apocalipsului. (9:13-21) Faptele referitoare la împlinirea anti-tipică a acestei plăgi, sunt următoarele: În Toronto (Canada) în fața unui numeros public și un altul și mai mare a ascultătorilor prin radio, s-a votat o veste din Cuvântul Domnului în forma unei rezoluții și dovada care întărește rezoluția aceasta și îndreptată „CĂTRE POPOARELE CREȘTINĂȚII.” Vestea emisă prin radio cu ocazia aceasta, a fost mai târziu tipărită în mai multe milioane de exemplare și răspândite în diferite limbi printre popoarele de pe pământ. Între altele vestea aceasta a spus aproximativ următoarele lucruri: „Binecuvântările dorite atât de mult de popor, nu pot fi aduse niciodată prin vreun sistem nedrept al creștinătății sau prin vreo organizație a așa-numitului creștinism, deoarece acestea constituie o parte esențială a organizației lui Satan și nu există nici un motiv logic pentru care oamenii să sprijine sistemul acesta fățarnic și asupritor, care-i asuprește, îi duce în eroare și îi abate de la Dumnezeu. Mai mult, Iehova Dumnezeu poruncește în ceasul acesta de nedumerire popoarelor, să lase și să părăsească pentru totdeauna „creștinătatea” și toate sistemele și organizațiile sale rădăcitoare, deoarece ele toate aparțin organizației Diavolului.” (Vezi „Lumina”, Carte Unu, pagina 163). Pe vremea când s-a dat solia aceasta, comerțul și-a atins culmea în iscodirea și executarea planurilor înșelătoare și asupritoare, pentru a se îmbogăți cât mai repede, în urma căreia poporul este asuprit atât de nemilos. Cam pe vremea răspândirii acestei solii bărbați și femei au început în presa publică și în alt fel să facă un orăcăit zgomotos prin puhoai de cuvinte, multe vorbe, agitații și reclame de târg, prin care se afirmău prea înțelepți și au făcut un zgomot mare despre capacitățile sistemelor lor diferite, că ar putea să împlinească cerințele popoarelor. Dar solia amintită mai sus, cu toate acestea, a dat de gol neadevărul și falsitatea tuturor acestor vorbării și a arătat că ele derivă de la Diavol. Între broaștele aceste rădăcitoare erau și preoții și revistele lor, precum și presa seculară. Toate lucrurile acestea erau expresii de înțelepciune omenească sau provenită de la oameni, și toate erau împotriva Împărăției lui Dumnezeu de sub Cristos. Între acești rădăcitori se află și clasa „omului fărădelegii” (Iane și Iambre), care se alătură presei publice și preoților și altor agitatori ca să vorbească împotriva martorilor lui Iehova și împotriva soliei adevărului adus de ei. Mulți cari au crezut că aparțin poporului lui Dumnezeu, au fost duși în rătăcire de acest răcăit. Ei s-au poticnit în Iehova și Cristos și au căzut, întrucât pe față sau alăturat ei — organizației lui Satan. Unii dintre aceia care s-au poticnit, au zis în felul acesta: ”Dacă vorbirea prin radio de la Toronto s-ar fi ținut cu un accent moderat, atunci Compania Națională de Radio ar fi pus la dispoziția Societății” instalațiile și legăturile lor pe o durată mai lungă. Desigur, că un astfel de răcăit de broaște nu a venit de la martorii lui Iehova, ci de la aceia, care combat Împărăția; și faptul că martorii lui Iehova au atras

atenția asupra răcăitului, l-au arătat ca venind de la Diavol, au întărit aceasta cu citațiuni scripturale, și au arătat că nici unul din planurile aceste iscodite cu viclenie, nu erau de la Dumnezeu, a pricinuit mare necaz între acești răcăitori. — Ier. 23:16-21,31,32.

30. Solia amintită mai sus, care a dat de gol răcăitul broaștelor, a fost răspândită între elementul oficial al organizației vizibile a lui Satan precum și între popor; și Satan a îndemnat pe înțelepții lui, ca să încerce să-i strice efectul, întrucât ei înșiși au adus la iveală broaște. „Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor; au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului.” (Ex. 8:7) Aceste solii de broaște de mai târziu nu au venit de la răcăitorii din poporul de rând, ci, după cum arată Scriptura, ele au venit „din gura balaurului... a fiarei... a profetului fals”, a elementului oficial a Diavolului și al organizației sale. (Apoc. 16:13,14). Acest din urmă text scriptural dă cheia pentru înțelegerea broaștelor din plaga a doua peste Egipt. Acest text în Apocalips și textul aici în legătură cu plăgile Egiptene sunt singurele texte scripturale în Biblie, unde se amintesc broaște; și ambele dau de înțeles că broaștele prefigurează simbolic afirmațiile animalice și pline de fraudă ale lui Satan și ale organizației Lui, pe care Domnul le-a dat de gol prin puterea și autoritatea Sa. – Vezi *Lumina*, Cartea a Doua, pagina 42-51.

31. Plaga cu broaștele nu se referă nicidecum la martorii lui Iehova sau la vestea pe care o aduc ei, ci plaga aceasta arată ce a pricinuit vestea dumnezeiască dată, întrucât a dat de gol răcăitul de multe voci sau afirmații false. Moartea broaștelor nu înseamnă că martorii lui Iehova au încetat a mai vesti vestea adevărului, deoarece Iehova le poruncește să continue cu lucrul lor; dar pare să dea de înțeles că oamenii înțelepți încep să recunoască că răcăitorii nu posedă mijloacele adevărate de a aduce poporului binecuvântări, și că ei încetează de a le mai da atenție. Partea oficială a organizației lui Satan a fost foarte neliniștită de răcăitul și zgomotul acestor broaște moderne, și s-a temut că aceasta ar împiedeca planurile sale; prin urmare ei mint, așa cum a făcut Faraon, ca să fie eliberați de plaga broaștelor.(Ex. 8:8) Nu au pierit toate broaștele Egiptului, ci numai acelea care erau pe pământul uscat și în casa lui Faraon și în familia lui oficială. Toate celelalte broaște din râuri au rămas. (Ex. 8:11) Mesajul publicat în anul 1928 a făcut indicație îndeosebi la faptul după cum s-a explicat mai înainte, că toate încercările tulburătorilor de a-și acapara guvernarea prin răscoală, trebuie să dea greș, deoarece numai Împărăția lui Dumnezeu de sub Cristos poate să împlinească dorința popoarelor. (A se vedea *Guvernarea*, paginile 242-247). Mesajul acesta a fost pus în mână întregii părți oficiale vizibile a organizației lui Satan în creștinătate. Satan și trupa sa de funcționari poate că au găsit ceva mulțumire în presupunerea că ei nu pot fi doborâți de astfel de răzvrățitori, ci că iscodirile lor proprii, și anume proclamațiunile amăgitoare, necurate, care ies din gura balaurului, a fiarei și a profetului său fals ar arăta modul de vindecare pentru stăpânirea omenirii.

32. Mesajul pe care-l cuprinde cartea „*Guvernarea*”, publicată în anul 1928, dă de gol și mai amănunțit multele sisteme guvernamentale greșite și

încercările lor și arată că Împărăția lui Dumnezeu este singurul mijloc prin care oamenii pot fi binecuvântați. Solia adevărului mânie, așadar, organizația lui Satan, Egiptul anti-tipic, ai cărui membrii împietresc inimile. O mărturie pe mai departe de prevestire și avertisment trebuie să se continue. Aceasta va chinui pe organizația lui Satan, dar va fi spre onoarea Numelui lui Iehova.

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiul berean

1. Compară starea existentă de după Eden, cu cea înainte de Eden, și explică deosebirea. Care este scopul lui Iehova cu privire la starea din prezent și la cei responsabili pentru aceasta? Ce a făcut El pentru a face cunoscut acel plan?

2-5. În care timp și în ce fel a descoperit Dumnezeu prima dată unui om numele său Iehova? Enumeră unele din lucrurile mari, pe care le-a făcut Iehova prin servul Său Moise și ce legătură au acestea cu junghierea mielului de Paște? Din ce motiv s-au făcut afirmațiile din Ex. 3:15 și 12:14? Care este explicarea și aplicarea de la Luca 22:19 cu luarea în seamă a ambelor texte de mai sus? Compară aplicarea acestui text înainte de anul 1918 cu aplicarea de după 1918. Arată evenimentul și timpul care indică încheierea și introducerea legământului legii și a legământului nou.

6, 7. Compară cu privire la conspirația lui Satan și a reprezentanților săi împrejurările Izraeliților în Egipt cu aceea a unșilor lui Iehova pe vremea încheierii precum și a inaugurării legământului nou.

8. Explică faptul că Iehova s-a răzbunat asupra organizației lui Satan, întrucât a ucis pe întâii născuți ai Egiptului pe vremea când s-a junghiat mielul de paști, și că nu a ucis pe întâii născuți ai Egiptului anti-tipic pe timpul morții mielului simbolic de paști. Ce înseamnă aceasta cu privire la „cina Domnului pentru unii care în ziua răzbunării lui Dumnezeu asupra întâi născuții Egiptului simbolic, se află în legământul cel nou?

9,10. Aplică faptul profetic, (a) că Egiptenii au urât pe păstori; (b) că Iehova s-a folosit de păstorul Moise ca să transmită mărturia sa lui Faraon; (c) că Moise a primit de la Iehova asigurarea descrisă în Exod 3:12?

11-13. Arată împlinirea de la Geneza 13:15. Care va fi moștenirea oamenilor credincioși din vechime după indicația Scripturii?

14, 15. Ce înseamnă pentru „poporul pentru Numele său," dacă sângele legământului nou s-a stropit și legământul a fost inaugurat și cum se vor folosi de cinstea aceasta și cum vor împlini răspunderea legată cu aceasta. Explică și aplică cererea lui Moise și Aaron către Faraon, din Exod 5:1. Care este aplicarea prezentă?

16. Ce probă a adus comunicarea dată de Moise și avertismentul pentru Faraon? Explică relația lui Moise față de Faraon cu aceea a martorilor lui Iehova față de reprezentanții lui Satan în timpul prezent.

17. Ce indică simbolic toiagul lui Moise și faptul că toiagul s-a prefăcut în șarpe, când a fost aruncat înaintea lui Faraon. Ce simbol este toiagul în mâna Mai Marelui decât Moise?

18. Arată că 2Tim. 3:1-9 acum este în curs de împlinire acum.

19. De ce este rezonabil să așteptăm că aceste semne și minuni vor fi înțelese de rămășița de pe pământ ?

20. Cum explică Exod 9:16 că Satan și-a putut continua calea nelegiuită pentru un timp lung? Când și cum își găsec împlinirea scopul profetit arătat în Exod 9:16 și ilustrația profetică din Psalm 105:26,27? Arată legătura strânsă între Isaia 19:19,20 și Ieremia 32:20,21 față de cele două texte de mai sus.

21.22. Explică cine sunt „îngerii răi” amintiți în Psalm 78:49, și arată că o astfel de indicație corespunde cu Scriptura. Explică scopul și natura celor nouă plăgi de la început, care au venit peste Egipt, tipice și anti-tipice.

23-26. Cu ce scop a trimis Iehova pe Moise în Egipt și ce urma să facă acolo? Pe cine reprezintă Moise și Aaron în ilustrație? Descrie executarea semnului și a minunii plăgii întâi asupra Egiptului. În împlinirea profeției, cum au prefăcut și vrăjitorii Egiptului apa în sânge? Care este înțelesul cuvintelor. „Și s-au împlinit șapte zile de când Domnul a lovit râul”?

27-31. Care a fost a doua plagă asupra Egiptului cu privire la evenimentele profetice, și a timpului și felului împlinirii? Cum a fost provocată și care a fost scopul plăgii?

SINGURUL OM PERFECT CARE S-A NĂSCUT VREODATĂ

Timp de secole teologii s-au întrebat cum s-a putut naște Isus dintr-o femeie care era o descendentă a păcătosului Adam și totuși El era „sfânt, nevinovat, nepătat, despărțit de păcătoși”, așa cum afirmă Sfintele Scripturi. (Evr. 7:26). Fără un verset din Biblie pentru a-și susține teoria, acești teologi au inventat doctrina că Maria, mama pământească a lui Isus, a fost concepută și născută într-un mod imaculat. Un astfel de argument nescriptural duce doar la o altă întrebare, și anume: Dar cum stă situația cu mama Mariei? Dar cu mama mamei Mariei? și tot așa până la mama Eva. O astfel de doctrină a conceperii imaculate care nu are nici un suport în Scripturile Sfinte inspirate așa cum sunt scrise de apostolul Petru și alți apostoli și profeți, ci mai degrabă contradictorie Cuvântului scris al lui Dumnezeu, o respingem imediat. Apostolul Pavel, spune în scrisoarea sa bisericii din Roma, capitolul 5:12: „După cu printr-un singur om (adică, Adam), a intrat păcatul în lume, și moartea prin păcat, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit.”. Psalmul 14:3 spune: „Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar”. Aceste scripturi fiind adevărate, și dat fiind faptul că Isus s-a născut din femeie, nu a fost El oare un păcătos la ceilalți?

Isus nu a fost un păcătos. El s-a născut pur, sfânt, fără păcat, fără pată sau cusur. El nu s-a născut ca alți copii. Cu toate că s-a născut din fecioara Maria, Iosif nu a fost tatăl lui. Iosif era logodit cu Maria, mama lui Isus, și înainte ca să se căsătorească, ea s-a găsit însărcinată. Raportul din Matei 1:18, spune: „Nașterea lui Isus Cristos a fost așa: „Când mama Lui Maria a fost logodită cu Iosif, înainte ca să locuiască împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Spiritul Sfânt”. Maria era o fecioară, totuși era pe punctul de a da naștere și chiar a dat naștere bebelușului Isus. Raportul continuă să spună mai departe în următoarele versete (20-23). „Dar pe când se gândea (Iosif) la aceste lucruri, iată, îngerul Domnului i s-a arătat în vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta; căci ce s-a conceput în ea este de la Spiritul Sfânt. Ea va naște un fiu, și-i vei pune numele Isus; căci El va salva pe poporul Său de păcatele lui. Toate aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească ce a fost vorbit prin profetul care spune: Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuel, care înseamnă Dumnezeu este cu noi”. Copilul sfânt care s-a născut din fecioara Maria a fost și este Fiul lui Dumnezeu; așadar îngerul Gavril a asigurat-o, spunând-i: „Spiritul Sfânt va veni peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea sfântul care se va naște din tine se va numi Fiul lui Dumnezeu”.

Cuvintele traduse în Bibliile noastre, „Duh Sfânt”, ar trebui să fie traduse în mod corespunzător *spirit sfânt*. Spiritul Sfânt este puterea invizibilă și energia lui Iehova. Dumnezeu este sfânt; prin urmare, puterea și energia Lui sunt sfinte. Tată înseamnă dătător de viață. Iehova este tatăl lui Isus pentru că El a dat viață lui Isus; prin urmare, Isus este numit Fiul lui Dumnezeu. Spiritul sau energia lui Iehova care a lucrat în momentul creării lucrurilor pământești a produs creaturi pământești. Așa spune raportul Biblic. (Gen. 2:7; 1 Cor. 15:47). Aceeași putere sfântă și energie a născut pe copilul Isus, care s-a născut din mama Lui Maria. Așadar, viața lui Isus a fost fără păcat sau imperfecțiune. Germenul perfect, fără păcat de viață celui care a fost născut ca Isus a fost transferat de la planul spiritual al vieții din cer la planul uman sau pe pământ. Aceasta, așa cum afirmă Scripturile, a fost împlinit prin puterea sau spiritul invizibil al lui Dumnezeu care a contracarat toate influențele imperfecte pe care imperfecțiunile și cusururile și păcatul înăscut al fecioarei Maria ar fi tins să le aibă asupra copilului fecioriei ei.

Isus a fost numele uman al Domnului nostru. El a însemnat umilința și starea Lui smerită, în comparație cu slava pe care o avusese la Tatăl ceresc înainte de a fi lumea. (Ioan 17:5). El existase cu mult timp înainte de a deveni o creatură umană. Conform limbii grecești, în care a fost scrisă evanghelia lui Ioan, numele Său preuman a fost Logosul, care este tradus în versiunea Bibliei noastre „Cuvântul”. Cuvântul grecesc *Logos* este, așadar, unul din titlurile lui Isus și nu ar trebui tradus în engleză deloc. El înseamnă purtătorul de cuvânt, agentul activ, sau mesagerul lui Iehova. Ioan, scriind în primul capitol al evangheliei sale (1-3) cu privire la Logos, care ulterior a devenit Isus, spune: „La început [ceea ce înseamnă începutul activității creatoare a lui Dumnezeu] a fost Logosul, și Logosul a fost cu Dumnezeu [adică, Dumnezeu, Iehova], și Logosul a fost Dumnezeu [nu

Dumnezeu, ci un dumnezeu sau puternic]. Acesta era la început cu Dumnezeu [adică, Dumnezeu Iehova]. Toate lucrurile au fost făcute prin El [Logosul] și fără el [Logosul] nu s-a făcut nimic”; el a fost agentul activ al lui Iehova în facerea tuturor lucrurilor.

„Începutul” la care se face referire aici nu ar putea să însemne începutul lui Dumnezeu Tatăl, fiindcă așa cum spune Psalmul 41:13 și Psalmul 90:2, El este din veșnicie în veșnicie și nu a avut niciodată un început. Cu toate acestea, lucrarea lui Iehova, a avut un început, și lucrarea Lui creativă este clară în legătură cu expresia „la început”. Logosul a fost prima și singura creație directă a lui Iehova; și după aceea creația lui Iehova s-a făcut prin Logosul Său. Acesta este gândul exprimat de apostolul Pavel în Coloseni 1:15-17, unde el a spus că Isus „este chipul Dumnezeului invizibil, întâiul născut din orice creatură; căci prin El au fost create toate lucrurile care sunt în cer, și pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie stăpâniri, fie domnii, fie puteri; toate lucrurile au fost create prin El, și pentru El; și El este înainte de toate lucrurile, și prin El stau în picioare toate lucrurile”.

Ca o dovadă suplimentară a existenței preumane a lui Isus, avem propriile Lui cuvinte citate din evanghelia lui Ioan (6:38): „Am venit din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia celui care m-a trimis”. În 8:42: „Eu am ieșit și am venit de la Dumnezeu; nu am venit de la Mine, ci El m-a trimis”. Din nou (8:58): „Înainte de a fi Avraam, sunt Eu”. Din nou (16:28): „Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; părăsesc din nou lumea, și mă duc la Tatăl”. Și 17:5: „Și acum, o, Tată, proslăvește-Mă la Tine, cu slava pe care am avut-o la Tine înainte de a fi lumea”. Isus a mai spus: „Eu sunt începutul creației lui Dumnezeu” (Rev. 3:14). Mai mult, în Evrei 1:1,2, apostolul Pavel sub inspirație afirmă: „Dumnezeu...în aceste zile din urmă ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care l-a rânduit moștenitor al tuturor lucrurilor, prin care a făcut și veacurile”. Și în 2Corinteni 8:9, el spune: „Căci știți harul Domnului Isus Cristos, că deși era sărac, a devenit sărac pentru voi, pentru ca voi, prin sărăcia Lui, să deveniți bogați”. El era în chipul lui Dumnezeu înainte de a deveni om; așa cum este scris în Filipeni 2:6, 7, potrivit traducerii *Diaglott*: „Care (adică Isus), chiar dacă era în chipul lui Dumnezeu, totuși nu a meditat o uzurpare a fi ca Dumnezeu, ci s-a dezbrăcat, și a luat chip de rob, făcându-se după asemănarea oamenilor”.

Unii oameni religioși au crezut cu sinceritate că Isus era Dumnezeu însuși. Însă o astfel de concluzie nu este susținută de Scripturi. Ioan a spus: „Tatăl iubește pe Fiul, și i-a dat toate lucrurile în mâna Lui”. (Ioan 3:35). Din nou, Isus a spus: „Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului; pentru ca toți oamenii să onoreze pe Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu onorează nici pe Tatăl care l-a trimis...Căci după cum Tată are viață în El însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în El însuși”. (Ioan 5:22,23,26). Isus a spus din nou: „De asemenea este scris în lege, că mărturia a doi oameni este adevărată. Eu sunt acela care mărturisesc despre Mine, și Tatăl care m-a trimis mărturisește și El despre Mine”. (Ioan 8:17, 18). Așadar, Isus stabilește clar faptul că El și Tatăl sunt persoane separate și distincte.

Isus a mai spus: „Tatăl meu, care mi i-a dat, este mai mare decât orice; și nimeni nu poate să-i scoată din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl meu suntem una”. (Ioan 10:29, 30). Se poate pune întrebarea: Nu dovedește aceasta că ei sunt o singură ființă? Răspunsul nostru este nu; ci aceasta arată, în legătură cu celelalte scripturi tocmai citate, că Isus și Tatăl, Iehova, sunt una în acțiune armonioasă; după cum și Isus s-a rugat ulterior Tatălui pentru ca biserica, urmașii Său, să fie făcuți una cu El, când a spus, potrivit evangheliei lui Ioan 17:20-22: „Nu mă rog doar pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor, pentru ca ei să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu m-ai trimis. Și slava pe care Tu mi-ai dat-o le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una”. Așadar, Isus arată clar ce înseamnă să fi una cu Tatăl.

Din nou, Isus s-a rugat Tatălui, spunând: „Tată, izbăvește-mă din ceasul acesta; dar pentru cauza aceasta am venit până la ceasul acesta. Tată, proslăvește-ți numele. Atunci a venit un glas din cer, spunând: L-am proslăvit și-l voi mai proslăvi”. (Ioan 12:27, 28). Isus nu s-a putut ruga la sine aici, ci s-a rugat la Iehova Dumnezeu, de la care a venit. Faptul că Tatăl este mai mare decât Fiul, Cristos Isus, el îl arată când, potrivit lui Ioan 14.28, el spune: „Mă duc, și voi veni din nou la voi. Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat, fiindcă am zis: „Mă duc la Tatăl, căci Tatăl este mai mare decât Mine”.

IEHOVA AUDE GEMETELE PRIZONIERILOR

Toate bisericile denominaționale, catolice și protestante, funcționează sub numele „creștine”. Ele se numesc după numele lui Cristos chiar dacă constituie o parte a organizației lui Satan, care este lumea. Mulți oameni buni doresc să servească pe Dumnezeu și să urmeze pe Cristos și, neștiind nici un loc unde să meargă, au fost aduși în aceste turme denominaționale. Preotul fiecărei denominațiuni este și supraveghetorul acelei turme și pretinde turma ca fiind a lui. (Isa. 56:10, 11). În loc de a hrăni sufletele flămânde, preoții aduc o hrană de a lor cum ar fi politica și afacerile, amestecate cu puțină Biblie aplicată greșit. Prin urmare, profetul vorbește despre mesele lor ca pline de vărsături murdare. (Isa. 28:8). Urmașilor consacrați ai lui Isus care sunt în aceste sisteme bisericesti denominaționale le este greață de aceste amestecuri de doctrine false din care sunt hrăniți și de practicile ipocrite ale celor care pregătesc și distribuie hrana. Ei știu că doctrina evoluției este în totală contradicției cu adevărul referitor la Cristos Isus și marea Lui jertfă. Ei știu că Domnul a spus că un urmaș adevărat al lui Cristos trebuie să se păstreze separat de lume. Ei văd că preoții fac din profitori și politicieni fruntașii turmelor lor și că cedează influenței egoiste a acestora. Ei văd pe liderii lor implicându-se în afacerile murdare ale lumii. Aceste biete oi ale turmei sunt bolnave și în necaz și nu știu ce să facă. Preoții le spun că pot să creadă ce vor, numai să rămână în biserică și s-o susțină. Li se spune că dacă vor părași

biserica își vor pune în pericol interesele lor și interesele familiilor lor și interesele comunității, și că dacă biserica, cade, atunci toată moralitatea va înceta. Ei îi mai amenință cu focul chinului veșnic dacă vor părăsi sistemul bisericesc. Prin aceste mijloace diverse folosite, preoții țin aceste suflete bolnave și flămânde ca „prizonieri” în sistemele denominaționale și îi împiedică să cunoască adevărul cu privire la guvernul lui Dumnezeu. Acești „prizonieri” văd că preoții nu se mai închină lui Iehova ca la Dumnezeul lor, și la Cristos Isus ca Răscumpărătorul lor, ci neagă pe Dumnezeu, neagă Cuvântul Lui, și sângele lui Cristos care i-a cumpărat, în schimb susțin teoria evoluției care-l dezonorează pe Dumnezeu. În necazul lor ei strigă: „Ajută-ne, Dumnezeul salvării noastre, pentru slava numelui Tău; și izbăvește-ne, și curăță păcatele noastre, pentru numele Tău. Ca să nu spună păgânii [necredincioșii], Unde este Dumnezeul lor? Să fie cunoscut (El) printre păgâni [necredincioși], înaintea ochilor noștri, prin răzbunarea sângelui slujitorilor Tăi care este vărsat. Să ajungă la Tine gemetele prizonierilor; după măreția puterii Tale, scapă pe cei ce sunt rânduși să moară”. – Ps. 79:9-11.

Faptul că Domnul la timpul hotărât de El va elibera pe acești prizonieri este asigurat prin promisiunea Lui: „Fericit este acela care are pe Dumnezeul lui Iacov ca ajutor, a cărui speranță este în Domnul Dumnezeu Lui, care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele; El ține adevărul pentru totdeauna; El face judecată celor asupriți; dă hrană celor flămânzi. Domnul eliberează pe prizonieri; Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei aplecați; Domnul iubește pe cei neprihăniți”. – Ps. 146:5-8.

După aceea Domnul arată când va elibera pe acești prizonieri și afirmă că acest lucru se va întâmpla când va zidi Sionul. Aceasta înseamnă când Domnul vine la templul Său și strânge la Sine pe cei credincioși și-i acoperă cu haina neprihănirii. (Ps. 102:16-20; Isa. 61:10). Dar cum va elibera pe acești prizonieri? Iehova, adresându-se apoi clasei servului Său, cei unșii, care sunt chemați să fie martorii Lui și care constituie rămășița, spune: „Eu, Domnul te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, și te voi păzi, și te voi da ca legământ al poporului, ca lumină a Neamurilor, să deschizi ochii, să eliberezi prizonieri din închisoare, și pe cei ce stau în întuneric din temniță”.

Mare este privilegiul acelor care au parte în această lucrare de mărturie. Aceștia au consolare de a informa pe cei născuți din spirit care sunt ținuti ca prizonieri că a sosit timpul ca să se arate și să ia o poziție de partea Domnului. (Isa. 49:8, 9). Această mărturie trebuie dată, și ea este dată. Aceasta explică de ce există un grup mic de bărbați și femei care nu pun preț pe viața lor și care duc cu bucurie mesajul bunății iubitoare a lui Dumnezeu și despre guvernul Său neprihănit la sufletele flămânde care sunt în diversele sisteme bisericești din prezent. Cu toate că Satan folosește toți agenții săi să discrediteze pe Dumnezeu în ochii oamenilor, rămășița are privilegiul să depună mărturie la cei care vor să audă că Iehova este Dumnezeu și că binecuvântările lor trebuie să vină de la El.

Iehova a stabilit sistemul jubiliar pe vremea israeliților. Acel jubileu a prefigurat Împărăția Lui sau Împărăția neprihănirii, când toți cei asupriți trebuie să

fie eliberați și să aibă o posibilitate onestă de a porni pe calea neprihănirii. La deschiderea anului jubiliar legea cerea ca să se sune din trâmbiță pentru a informa poporul că sosise anul jubiliar. (Lev. 25:9, 10). Prin aceasta Domnul a ilustrat că vrea să informeze oamenii despre întemeierea guvernului Său neprihănit prin care omul se va întoarce la toate posesiunile lui care erau menite la început pentru el. Din acest motiv, Isus a spus că vestea bună a Împărăției trebuie dată la toate națiunile ca o mărturie înainte ca să vină necazurile finale asupra organizației lui Satan în care organizația lui rea va fi înfrântă. Prin profetul Său, Dumnezeu a zis rămășiței Sale unse, martorii Săi: „Treceți, treceți prin porți; pregătiți o cale poporului; croiți, croiți drum, strângeți pietrele; ridicați un steag pentru popor. Iată, Domnul a vestit până la marginile lumii: Spuneți fiicei Sionului: Iată, vine salvarea ta; iată, răsplata Lui este cu El, și lucrarea Lui înaintea Sa.” – Isa. 62:10, 11.

O „poartă”, așa cum este folosită aici, este un simbol al intrării în Împărăție. Membrii rămășiței, fiind acum în templu, intră pe porțile Împărăției. Ca martori ai lui Iehova, ei au poruncă să pregătească calea pentru oameni, arătându-le spre guvernul Său neprihănit. Lor li se spune să înlăture pietrele de poticnire, care sunt învățăturile și teoriile false prin care oamenii au fost orbiți. Li se spune să ridice un steag pentru popoare, ceea ce înseamnă să îndrepte atenția oamenilor spre faptul că guvernul neprihănit al lui Dumnezeu este steagul sub care trebuie să se adune. Aceasta este o parte a lucrării pe care Domnul Dumnezeu o face pe pământ în acest moment, și numai cei care sunt devotați Lui într-un mod altruist participă în această lucrare.

Singurii dușmani activi ai lui Satan acum pe pământ sunt cei care anunță cu bucurie faptul că Dumnezeu a pus pe Regele Său pe tron. Aceștia trebuie să fie ascultători de poruncile lui Dumnezeu în calitate de martori ai Lui, să facă lucrarea Lui și s-o termine înainte ca Domnul să zdrobească în bucăți organizația lui Satan în timpul final al necazului despre care Cristos Isus a spus că este iminent. (Mat. 24:14, 21, 22). E de așteptat ca Satan, Balaurul cel vechi, să fie foarte mâniat pe martorii credincioși ai Domnului și va face tot ce-i stă în putință ca să-i distrugă. Domnul a spus că aceasta va face el: „Și balaurul a fost mâniat pe femeie, și a plecat să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturia lui Isus Cristos”. – Rev. 12:17.

Prin preoți și prin fruntașii turmelor lor, Satan presează războiul împotriva rămășiței lui Dumnezeu datorită credincioșiei ei. Însă dușmanul nu poate învinge, pentru că este scris: „Și ei l-au biruit prin sângele Mielului, și prin cuvântul mărturiei lor; și ei nu și-au iubit viețile până la moarte”. – Rev. 12:11.

Membrii rămășiței, încrezându-se în sângele lui Cristos, unși de Spiritul lui Iehova, nesocotind viețile lor ca fiind valoroase, depun cu bucurie mărturia și prin harul Domnului, ei vor învinge dușmanul. Ei merg înainte în lucrare și cântă. Ei împing bătălia până la poarta organizației lui Satan, și în timp ce fac aceasta nu se tem de nici un rău, pentru că ei sunt în locul secret al Celui Preaînalt. (Ps. 91:1-15). Prevăzând această zi a lucrării Sale minunate, Dumnezeu spune rămășiței prin profetul Său: „În ziua aceea Domnul oștirilor va fi o cunună de slavă, o diademă

de frumusețe pentru rămășița poporului Său, și un spirit de dreptate pentru cel ce stă pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce întorc bătălia la poartă.” – Isa. 28:5, 6.

Mulți creștini s-au înșelat crezând că Dumnezeu încearcă ca ei să dezvolte un caracter frumos și plăcut pentru ca ei să poată merge în cer și să cânte acolo și să se bucure și să fie mângâiați pentru totdeauna. Clasa rămășiței adevărate își dă seama că pentru a fi din clasa guvernului ceresc trebuie să cânte același cântec în timp ce este pe pământ și să facă acest lucru spre lauda numelui lui Iehova. Ei trebuie să fie martori că El este Dumnezeu Puternic. Ei sunt chemați din întuneric la lumina minunată pentru ca să vestească laudele Lui pe pământ. (1 Pet. 2:9, 10). Dumnezeu va lua în guvernul Său și va face membrii oficiali ai acestuia numai pe acei care dovedesc că-L iubesc pe El și pe Regele Lui mai mult decât propriile lor vieți. Dragostea perfectă nu are nici o frică de om sau Diavol, ci cel care are dragoste perfectă și încredere absolută în Domnul vestește cu îndrăzneală adevărul ca un martor în numele Domnului. – 1 Ioan 4:17, 18.

UN MIJLOC EFICIENT DE UNIFICARE

Dragă frate Rutherford:

Adunarea din Chicago, la întâlnirea ei din Chicago, Duminică, 31 Decembrie, dorește să-și exprime recunoștința față de Iehova pentru instrucțiunile oportune și eficiente care le-au fost aduse prin discursul transcris intitulat „Organizația Lui”.

Desigur, mașina de transcris este o binecuvântare minunată de la Iehova; și noi Îi suntem recunoscători nu numai că ea (mașina) poate fi folosită ca un instrument în călăuzirea poporului în organizația Lui, ci poate fi folosită și ca un mijloc eficient de unificare a martorilor lui Iehova mai strâns și mai profund în bătălia pentru justificarea numelui Său cu Justificatorul Său ca Rege. Avem încrederea că va fi voia lui Dumnezeu să ne dea mai multe instrucțiuni într-un mod asemănător.

Cu dragoste și cele mai calde urări, suntem

ADUNAREA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN CHICAGO

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

15 MARTIE 1934

Nr. 6

Cuprins:

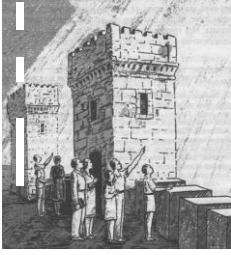
NUMELE LUI
PARTEA a II-a

- Pag.143

ORGANIZAȚIA LUI SATAN: EGIPTUL

- Pag.164

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Martie 1934

Nr. 6

NUMELE LUI

„Iehova, Numele tău rămâne pentru totdeauna; Doamne, pomenirea Ta ține din neam în neam. - Psalm 135:13.

PARTEA a II-a

IEHOVA, când a trimis pe Moise în Egipt, în primul rând a urmărit scopul ca să arate clasei domnitoare a Egiptului, precum și poporului Egiptean, că El este Dumnezeu Cel Prea Înalt. Când Iehova a trimis pe pământ pe Isus, adică Moise cel anti-tipic, atât la prima sa venire, cât și la a doua scopul principal urmărit a fost ca să dovedească creației lumii că Iehova este Cel Atotputernic, și că nu este nimeni asemenea Lui. Aceasta o face din pricina Numelui său, pentru ca toți să poată ști că viața și celelalte binecuvântări în legătură cu ea vin de la Dumnezeu și numai de la El. Concluzia aceasta este dovedită prin cuvintele Sale îndreptate către Moise: „Egiptenii vor cunoaște că Eu sunt Iehova.” (Ex. 7:5, *A.R.V.*) Aceasta mai este dovedit și prin următoarele cuvinte ale lui Isus: „Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine singurul adevărat Dumnezeu, și pe Isus Cristos pe care l-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3) Moise era unealta lui Iehova în Egipt, ca să arate poporului dovezile perceptibile. Isus Cristos este unealta sau „brațul” lui Iehova prin care Iehova aduce dovada înaintea lumii întregi.

2. Fiindcă este scopul lui Dumnezeu, ca să dea cunoștință creaturilor care așteaptă cu nerăbdare justificarea Numelui său sfânt, — și aceasta a făcut-o în Egipt cu plăgile, astfel vedem acum că plăgile anti-tipice în împlinirea ilustrației constă din anumite mijloace stabilite cu hotărâre de a duce popoarelor lumii cunoștința că Iehova este adevăratul Dumnezeu și că Împărăția Lui a sosit, și că a sosit timpul când puterea asupra noastră trebuie să dispară și oamenii să fie dezrobiți; prin urmare, Satan trebuie să-i elibereze, ori să fie nimic. Iehova pe toate acestea le face din pricina Numelui său; deci ceea ce a avut loc în Egipt, a fost și este un semn de pomenire a Numelui lui Iehova. Ce se face pe pământ de Cristos și rămășița Sa credincioasă, servește spre pomenirea Numelui lui Iehova, a Dumnezeului adevărat. Plăgile Egiptului au culminat cu junghierea mielului de paști, ceea ce a prefigurat moartea lui Cristos Isus, și urmașii credincioși prin serbarea sărbătorii de amintire, de la moartea Lui; de atunci încoace urmașii Săi credincioși vestesc moartea Domnului nostru și a justificatorului Numelui lui Iehova. Îndată după cele zece plăgi a urmat

nimicirea oastei Faraonului, și aceasta prefigurează că îndată după împlinirea anti-tipică a plăgilor, trebuie să urmeze nimicirea organizației lui Satan la Armaghedon.

3. În timp ce analizăm împlinirea anti-tipică a plăgilor, nu avem drept să comparăm pe martorii lui Iehova cu broaștele sau cu alte creaturi, care cauzează suferințe oamenilor. Broaștele au venit peste Egipt ca o plagă, după ce Moise și Aaron au exercitat o putere și autoritate dumnezeiască. Nenorocirea sau suferințele grele vin peste Egiptul figurativ prin vestirea mesajului adevărului dat de Dumnezeu, care aduce creaturilor din organizația lui Satan cunoștință, și cunoștința aceasta este un chin și povară pentru aceia care aparțin organizației acesteia. Scăparea și eliberarea Israelitilor de sub apăsarea Egiptenilor, a fost numai incidentală în legătură cu justificarea Numelui lui Iehova. În același fel, scăparea și eliberarea neamului omenesc și îndeosebi eliberarea adunării lui Dumnezeu, sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova. Mântuirea și eliberarea aceasta este însă o dovadă pentru faptul că în chestiunea mare de discuție Iehova are dreptate. Dacă analizăm împlinirea anti-tipică a plăgilor de peste Egipt, apare în mod clar că pentru ca să putem prețui adevărul cu privire la împlinire, mereu trebuie să avem în vedere că lucrul principal este justificarea Numelui lui Iehova, și pentru a avea o apreciere a adevărului în legătură cu aceasta. Prin faptul că Iehova a adus peste Egipt plăgile acestea înainte de moartea întâilor născuți și înainte de nimicirea oastei lui Faraon, Iehova a dat destule ocazii lui Faraon ca să cedeze somațiunilor sale și să lase pe poporul său să plece, ori să-și împietrească inima și să fie nimic. Tot astfel Iehova trimite în legătură cu împlinirea anti-tipică a acestor plăgi avertismente împotriva organizației lui Satan și acordă ocazie bogată lui și reprezentanților săi, ca de bunăvoie să se supună voinței lui Iehova, ori să fie stârpiți. Plăgile acestea dorim să le abordăm mai departe.

PLAGA A TREIA

4. Plaga a treia peste Egipt a fost păduchii. „Domnul a zis lui Moise: Spune lui Aaron: Întinde-ți toiagul, și lovește țărâna pământului, și se va prefăce în păduchi în toată țara Egiptului. Așa au făcut. Aaron și-a întins mâna cu toiagul, și a lovit țărâna pământului; și s-a prefăcut în păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărâna pământului s-a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului.” (Ex. 8:16,17) Păduchilor le place tare murdăria și se găsesc acolo, unde creaturile de obicei suni murdare și necurate. Cuvântul din care s-a tradus păduche, înseamnă „a pișca”; și acești păduchi pișcători sau ciupitori erau pentru Egipteni sau pentru oricare alții care au fost pișcați de aceste insecte, o neplăcere și o plagă grozavă. Moise a primit porunca ca să spună lui Aaron să-și întindă toiagul și să atingă țărâna; aceasta arată spre faptul că aceasta este puterea și autoritatea dumnezeiască conferită lui Cristos, pe care apoi El a transmis-o rămășiței de pe pământ care lasă să vie peste lumea alcătuită din organizația lui Satan acești pișcători anti-tipici. Păduchii înseamnă sau închipuie ceea ce se cauzează prin solia

adevărului răspândită de martorii lui Iehova, care supără, chinuiește și pișcă său mușcă tare pe organizația murdară a lui Satan și pe aceia care ocupă ranguri și funcții înalte în ea.

5. Partea vizibilă a organizației lui Satan, îndeosebi partea numită „creștinătate” este un lucru necurat și îngrozitor și o locuință potrivită pentru păduchi. „Creștinătatea” susține ipocrit că este de partea Domnului, când de fapt este o parte a organizației nelegiuite a lui Satan. Irod Agripa I, care a ucis pe Iacov și a întemnițat pe Petru, s-a declarat ca fiind reprezentantul lui Dumnezeu, dar în realitate a fost unealta Diavolului. Se spune despre el că a murit de o moarte insuportabilă fiind mâncat de păduchi. „Într-o zi anumită Irod s-a îmbrăcat în hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbea. Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu nu de om”. Îndată 1-a lovit un înger al Domnului pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi (păduchi).” — Fapte 12:21-23.

6. Aaron a folosit toiagul lui Moise ca să lovească „țărâna pământului”. Țărâna aceasta a fost un simbol al părții pământești, omenești și vizibile a organizației lui Satan, îndeosebi a „creștinătății”, deoarece partea aceasta este fățarnică în gradul cel mai înalt. Vorbitorul anti-tipic al Mai Marelui decât Moise, Cristos Isus, și care este rămășița lui Dumnezeu de pe pământ care acționează pe baza împuternicirii ce a primit de la Cristos Isus, aude și duce afară și vestește mesajul acestuia, mesaj care lovește „creștinătatea” și face de cunoscut că „creștinătatea” nu este de la Dumnezeu, și nici de la Cristos, ci că este necurată, murdară și urăcioasă în ochii lui Dumnezeu, și este peste măsură de încărcată cu păduchi de reprezentanții lui Satan. Păduchii aceștia aduc mari suferințe, strâmătorări și moarte peste popor. Mesajul adus astfel de martorii lui Iehova peste organizația lui Satan care declară în public despre această organizație că este păduchioasă, provoacă la mare poticnire „creștinătatea”, care se ține respectabilă și onorabilă, și chinuiește și supără pe organizația aceasta. Martorii lui Iehova astfel sunt folosite de El, că să aducă o plagă peste organizația lui Satan, întrucât dau de gol fățarnicia și duplicitatea principalilor șefi din ea.

7. Prin îndurarea Domnului, *Turnul de Veghere*, a început în anul 1921 să atragă atenția asupra părții vizibile a organizației lui Satan și că aceasta se compune din elementele comerciale, politice și religioase, și este murdară din cale afară. De la acel timp încoace, martorii lui Iehova au vestit în continuu și cu sânguință mesajul acesta poporului, și au dat de gol fățarnicia, infamia și starea păduchioasă a „creștinătății” în special, și a organizației lui Satan, în general. Întrucât ei se feresc cu totul de „creștinătate” și refuză să aibă vreo parte în ea sau să aibă ceva comun cu ea, sau să atingă obiectul acesta necurat, păduchios, târător, martorii lui Iehova, rămășița credincioasă, dau mai mare putere acestui mesaj chinuitor. Plaga a treia a venit peste Israeliții din vechime tot așa ca și peste Egipteni; aceasta înseamnă că unul care se mărturisește ca creștin, trebuie să se despartă de lume și să fie curat, ca să fie plăcut și acceptabil Domnului; astfel curățirea Sanctuarului lui Dumnezeu este cuprinsă aici și cuprinde și îndepărtarea

„bătrânilor aleși cu vot", ca pe niște paraziți; aceștia trebuie să fie înlăturați înainte ca organizația lui Dumnezeu să rămână cu totul curată. „Plecați, plecați, ieșiți de acolo ! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă cei ce purtați vasele Domnului!" (Isaia 52:11) „De aceea ieșiți din mijlocul lor. și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic." (2. Cor. 6:17,18) Această veste dată de Dumnezeu și vestită în toată „creștinătatea" a avut influență asupra acestei organizații diavolești ca și păduchii pișcători din pricina căreia s-au chinuit și supărat tare, preoțimea în special și distinșii turmelor lor în care se cuprind, desigur, și tovarășii acestora.

8. Reprezentanții lui Faraon (Iane și Iambre), clasa care i se opune lui Dumnezeu, nu erau în stare să producă păduchi și au fost siliți să recunoască în fața stăpânului lor, Faraon, : „Aici este degetul lui Dumnezeu." (Ex. 8:19) Opozanții din timpul modern se văd ca necurați, dar că cei credincioși față de Dumnezeu sunt curați, și nimic nu li se poate imputa afară de devotamentul lor deplin față de Dumnezeu. Prin faptul că se deosebește de „creștinătate" și se consacră pe deplin Domnului, rămășița este ilustrată în ilustrație ca țărâna organizației dumnezeiești, adică partea ei pământească, care la timpul hotărât al lui Dumnezeu va fi curățită. (Daniel 8:14). Iehova are milă față de Sion, adică față de membrii vizibili ai organizației Sale, și le arată îndurarea Sa, întrucât îi curăță; și servii Lui se bucură de membrii credincioși ai organizației sale. „Tu te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de ei, a venit vremea hotărâtă pentru el. Căci servii tăi iubesc pietrele Sionului, și le e milă de țărâna lui." (Ps. 102:13,14) Această țărână a pământului nu este păduchiosă, ci curată, prin îndurarea Domnului Dumnezeu. Iehova declară că organizația necurată a lui Satan trebuie să piară ca un păduchi. „Ridicați ochii voștri spre cer, și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va prefăce în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște (evreiește păduchi); dar mântuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit." (Isaia 51:6) Plaga este încă peste organizația lui Satan, și Satan și reprezentanții lui continuă să-și împietrească inimile. – Ex. 8:19.

PLAGA A PATRA

9. Este de remarcat că Israeliții, începând cu plaga a patra, au fost cruțați și că cele șapte plăgi din urmă au venit numai peste Egipteni. Aceasta ar da de înțeles o deplină despărțire a rămășiței credincioase a lui Iehova de lume. Plaga a patra era un roi de muște câinești, ce a venit peste Egipteni. (Ex. 8:21) Pentru ca poporul ales al lui Dumnezeu să fie asigurat că Iehova era cu el, și pentru ca dușmanii lui să poată ști că Iehova este adevăratul Dumnezeu și că favorizează pe aceia care Îl iubesc și slujesc, Iehova a zis lui Moise: „Dar în ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen unde locuiește poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu Iehova sunt în mijlocul ținutului acestuia. Voi face o deosebire între

poporul meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine." (Ex. 8:22,23) Moise a avertizat pe Faraon din nou și i-a cerut ca să elibereze pe poporul ales al lui Dumnezeu, să meargă unde poruncește Iehova să i se închine acolo. „Și Iehova a făcut așa. A venit un roi de muște câinești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustiită de muște câinești." (Ex. 8:24) „El a trimis împotriva lor niște muște otrăvitoare, cari i-au mâncat." - Psalm 78:45; 105:31.

10. Cum erau muștele care au venit peste Egipteni, nu este sigur, din moment ce cuvântul „fluturi” care apare în versiunea autorizată engleză, este un cuvânt înlocuit, așa cum reiese din text. Cuvântul „roi” în text este de la cuvântul ebraic cu înțelesul: „a se amesteca, a face comerț cu, a da siguranță ca un fel de schimb." Expresia se potrivește bine la roiul de muște, care în special, în răsărit și în răsăritul apropiat în mulțimi mari se dau unii peste alții și sunt o mare pacoste pentru oameni. „Muștele moarte (ebraic: zebub) strică și acresc untdelemnul." (Eclesiast 10:1) Cuvântul *zebub* derivă de la rădăcina cuvântului ebraic, care înseamnă „a zbura ca o săgeată". „Baal-Zebub” înseamnă în înțelesul Scripturii „domnul celor ce zboară; cel ce se ia la o parte; marele apostat", sub care se înțelege însuși Satan”. Și expresia aceasta ar fi aplicabilă asupra tuturor acelor care de voie bună procedează după voia lui Satan. Lumea întreagă, sau Egiptul anti-tipic, zace sub Satan, cel rău. (1Ioan 3:19) Lumea a fost foarte chinuită de aceste muște zburătoare, adică de Satan și de nenumărații lui reprezentanți nevăzuți și vizibili, de la venirea Domnului la Templul său în anul 1918. — Apoc. 12:12.

11. Când Domnul Isus Cristos a apărut în Templu în anul 1918, a adunat pe credincioși la sine și i-a trimis cu mesajul adevărului care trebuie să se vestească spre mărturie, și mesajul acesta până în ziua de azi, a fost o mare ciumă pentru organizația pământească a lui Satan. Vestea aceasta a fost vestită și continuă să fie declarată, în special „creștinătății”, și anume adevărul despre ceea ce constituie „Stăpânirile Înalte." Mai înainte de aceasta, oamenii, inclusiv urmașii lui Cristos, au crezut și au înțeles că „stăpânirile înalte" amintite în Scriptură ar fi domnitorii văzuți ai lumii acesteia. Domnul a luminat pe poporul Său, și prin harul Lui, ei văd clar acum și declară lumii că „Stăpânirile Înalte" sunt Iehova și Isus Cristos, și că lumea slujește pe Diavolul; că comerțul mare și elementele politice și religioase, stăpânesc în comun și cer supunere de la popor, dar că aceștia nu sunt „stăpânirile înalte”, ci de fapt sunt reprezentanții lui Satan și dușmanii lui Iehova Dumnezeu. Afară de aceasta martorii Lui mai declară că Iehova nu este responsabil în nici un fel pentru suferințele care au venit acum în zilele din urmă peste popoarele de pe pământ; ci din contră, că Satan și reprezentanții lui sunt aceia cari au adus suferințe și strâmtorări peste popoare, și că omenirea întreagă, care ține tare la organizația lui Satan, este bolnavă în urma degenerării și scandalurilor și din pricina tuturor planurilor viclene și învățăturilor sângeroase a domnitorilor nelegiuți ai lumii acesteia, inclusiv Satan. Martorii lui Iehova vestesc acum

adevărurile acestea, și solia aceasta care dă de gol pe Satan, iar organizația lui supără și mușcă și chinuiește pe domnitorii nelegiuți de sus și pe asociații și pe partizanii lor. Rămășița credincioasă a lui Iehova servește „Stăpânirilor Înalte” adevărate, lui Dumnezeu și Cristos Isus și refuză să dea ascultare vreunei părți a organizației lui Satan. În ascultare de poruncile lui Dumnezeu martorii lui Iehova cutreieră țara și predică Evanghelia; această veste pentru hoarda lui Satan este o mare supărare, și îi mușcă și îi chinuiește ca și roiurile de muște. Domnitorii „creștinătății” afirmă că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, și dacă ei ar fi sinceri, atunci ar saluta de bun venit pe martorii lui Iehova; însă, în schimb, ei se feresc a da răspuns la întrebările martorilor lui Iehova și spun că martorii lui Iehova sunt comercianți ambulanz și vânzători de stradă, și nu predicatori ai Evangheliei. Domnitorii lumii acesteia rele afirmă că ei nu sunt împotrivă ca alții să se închine lui Dumnezeu după cum își închipuie; ei însă învinuiesc pe martorii lui Iehova și astfel se feresc de chestiunea adevărată zicând că aceștia ar fi activi într-o întreprindere comercială și nu predică Evanghelia. Adevărul îi chinuie așa de tare încât se simt siliți să facă o obiecție față de aceasta.

12. Muștele erau pentru Egipteni o așa de mare plagă, încât Faraon a chemat pe Moise și Aaron, și le-a zis: „Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară.” (Ex. 8:25) Cu alte cuvinte, Faraon a voit să îngăduie Israelitilor să se închine, dar aceasta trebuiau s-o facă după ideile Egiptenilor și în prezența Egiptenilor. Acum, Egiptenii anti-tipici sau reprezentanții lui Satan de pe pământ vorbesc martorilor lui Iehova în înțelesul: Nu avem nimic împotrivă că vă închinați Dumnezeului vostru, dar faceți aceasta în clădirile bisericilor (în țara noastră) cum fac și alții, și nu ne turburați în afacerile noastre comerciale și nu incomodați pe oameni, umblând din casă în casă. Moise a zis lui Faraon, că ar fi o urâciune înaintea lui Dumnezeu, dacă Israelii ar jertfi în prezența Egiptenilor. În același fel rămășița lui Iehova răspunde Egiptenilor moderni: „Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu și nu de oameni; noi vom urma poruncile Sale și vom asculta de Stăpânirile Înalte.” „Turnul de Veghere” din Iunie 1929, a publicat prima dată adevărul despre „Stăpânirile Înalte”, și atunci au început muștele să muște pe hoardele lui Satan, deoarece adevărul a dat de gol organizația aceasta grozavă. După cum Iehova a separat țara Gosen de către Egipteni, unde locuiau Izraeliții, tot așa curăță Iehova pe poporul său și îl separă de organizația lui Satan, întrucât le arată adevărul despre aceia care sunt Stăpânirile Înalte. Iehova a zis: „Dar, în ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen, unde locuiește, poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu, Iehova, sunt în mijlocul ținutului acestuia.” (Ex. 8:22) Când a venit plaga aceasta peste Egipteni, izraeliții, poporul lui Dumnezeu, nu era năpădit de roiuri de muște. Așa și acuma, Iehova curăță pe poporul Său, pe care-l folosește în calitate de martori ai Săi, și la ei nu există muște. Ei sunt în lume, dar nu sunt din lume. Ei continuă să vestească solia adevărului, și, precum Faraon și casa lui și-au împietrit inimile, tot așa continuă și

cei ce constituie „creștinătatea” să-și împietrească inimile, și se simte necesitatea pentru o mărturie mai mare.

PLAGA A CINCEA

13. Faraon a stăruit în încăpățănarea și fățarnicia sa, și Moise l-a avertizat că mâna lui Iehova va veni peste toate vitele din țara Egiptului. „Iată, mâna lui Iehova va fi peste turmele laie de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi; și anume va fi o ciumă foarte mare.” (Ex. 9:3) Domnul a declarat hotărât că plaga aceasta nu va atinge și pe Izraeliți, și atunci a stabilit un timp hotărât când urma să vină plaga aceasta peste Egipt; El a zis: „Mâne va face Iehova lucrul acesta în țară. Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au pierit, dar n-a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Israel. Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase: și iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s-a împietrit, și n-a lăsat pe popor să plece.” (Ex. 9:4-7) Înainte de a fi venit vreo plagă peste Egipteni, Moise a declarat lui Faraon că Iehova va aduce plăgi peste Izraeliți, dacă ar neglija să aducă jertfă Domnului. (Ex. 5:3) Întrucât Moise și Aaron erau credincioși în transmiterea mărturiei, Dumnezeu a cruțat pe Izraeliți de nenorocire. „Ascultarea este mai bună decât jertfa”. Domnul a cruțat pe Izraeliți de aceste nenorociri care au venit acum peste Egipteni.

14. Toate vtile Egiptenilor sufereau de boală de gură și copite. Vitele de jug ale Egiptului, și anume, caii, măgarii, cămilele, boii și altele au reprezentat bogăția vie a Egiptenilor pentru folosul comerțului lor și pentru războaiele lor în exercitarea planurilor lor egoiste și în dușmănia lor împotriva Împărăției lui Iehova. Plaga „ciuma vtilor” Egiptului a fost un avertisment către Egipteni, și a prefigurat o solie a adevărului care trebuie să fie vestită de Mai Marele decât Moise, Cristos Isus, îmbrăcat cu putere și autoritate de la Iehova, pentru care se va folosi rămășița credincioasă. Solia aceasta dă de înțeles că vtile de jug ale lumii acesteia, inclusiv toate organizațiile, invențiile omenești și tot felul de planuri naționale de restaurare, și tot felul de lucruri ca „anul sfânt”, toate laolaltă sunt amăgitoare, și nu vin de la Iehova de la Dumnezeu adevărat, și nu se datorează faptului că Cristos „pregătește calea înaintea lui Iehova”; ba mai mult toate lucrurile acestea vin de la Diavol și vor fi cu totul neputincioase ca să aducă ușurare poporului, și trebuie să piară complet. Martorii lui Iehova au început să vestească cu hotărâre solia aceasta, după venirea Domnului la Templu, solie care a fost explicată în cartea *Justificare*, Vol. 2, pagina 165. Cuvântul lui Dumnezeu vestește că va veni o plagă foarte mare peste organizația lui Satan, și că toate uneltele sale ilustrate prin vtile lui, trebuie să moară. Această solie a adevărului că vtile lor de jug, uneltele lor și alte mijloace ale lor pentru executarea planurilor lor comerciale și înșelătoare trebuie să se distrugă, este o mare plagă pentru „creștinătate” și un mare necaz pentru Satan și organizația lui vizibilă.

15. Cuvântul Domnului mai spune apoi că „din vitele Israelitelor nu a pierit nici una”, ceea ce a prefigurat că mijloacele de activitate, sau „vitele de jug”, de care se folosește rămășița credincioasă, sunt consacrate pe deplin Domnului, și deoarece Îi sunt astfel consacrate, desigur, El le ocrotește. Ei se despart de lume și de jertfele lor pentru Dumnezeu. (A se vedea Ex. 10:26; Zaharia 14:20, *Pregătirea*, pagina 335). Solia aceasta care declară răzburarea va veni asupra organizației lui Satan datorită opoziției ei față de Dumnezeu este dată de martorii lui Iehova și continuă să chinuiască organizația dușmană.

PLAGA A ȘASEA

16. „Bubele Egiptene” erau a șasea plagă. Topitoarele, cuptoarele de var și de cărămidă constituiau o parte a industriei sale economice sau comerciale și prin urmare au ilustrat lucrurile care au a face cu comerțul și industria părții vizibile a pământului, care este organizația lui Satan. (Isaia 33:12) Iehova a îndrumat apoi pe Moise și pe Aaron să ia cenușă din cuptor pe care s-o arunce sus în fața lui Faraon. „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Luați cenușă din cuptor, și Moise s-o arunce spre cer sub ochii lui Faraon. Ea se va preface într-o țărână, care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere în toată țara Egiptului. pe oameni și pe dobitoace la niște bube pricinuite de niște beșici fierbinți.” (Ex. 9:8,9) Aceasta a produs „beșici fierbinți”. Plaga aceasta a venit peste oameni și vite peste toată țara Egiptului.

17. Plaga a șasea a ilustrat un mesaj suplimentar al lui Cristos și a rămășiței Sale credincioase, reprezentanții Lui pe pământ, și mesajul este vestit prin puterea și autoritatea lui Iehova Dumnezeu. Cheia înțelesului plăgii acesteia pare să fie dată în Apocalipsa 16:2,11. Aceasta arată că plaga va lovi pe toți aceia care sunt membrii organizației lui Satan, atât pe conducătorii, cât și pe susținătorii acestei organizații nelegiuite. – Pentru explicații a se vedea *Lumina*, Cartea 3, pagina 20 și paginile următoare.

18. Faraon a tras concluzia că cu toate înarmările și oștile sale poate să se împotrivescă lui Iehova și că aceasta îi va reuși. Tot așa au gândit și Satan și reprezentanții lui pământeni, că ei ar putea închea și uni toate națiunile și popoarele de pe pământ într-o legătură sau ligă și astfel să se împotrivescă lui Iehova Dumnezeu prin întemeierea organizației lor proprii, și astfel vor stăpâni și asupra lumea fără întrerupere. (Isaia 8:9-13) Însă toate aceste planuri ale organizației lumești trebuie să eșueze. Iehova face pe rămășița sa credincioasă de pe pământ să vestească înaintea Diavolului și tuturor reprezentanților lui de pe pământ că Liga Națiunilor, Tribunalul Internațional, tratatele de pace, conferințele de dezarmare, „anul sfânt”, planurile de prosperitate și toate planurile de felul acesta nu vin de la Dumnezeu, ci de la Diavol, și că autorii și susținătorii lor sunt necurați, și o urâciune în ochii lui Iehova, întocmai cum Uzia era necurat și din pricina nelegiuirii sale înaintea lui Iehova a devenit lepros (2 Cronici 26:13- 23) Vestirea soliei, care cum se descrie în Apocalips, a început cu revărsarea „primului potir” și continuă fără încetare; și vestirea aceasta a adevărului în toate țările

„creștinătății" prin radio, cărți, reviste și mărturie cu gura, pentru Egiptenii moderni a fost o plagă chiar și până în ziua de azi. Egiptenii din vechime au defăimat Numele lui Dumnezeu, deoarece durerile și bubele lor le-au cauzat chin, și Egiptenii moderni, reprezentanții pământeni ai lui Satan, defaimă și insultă la fel.

19. Plaga cu beșicile fierbinți a chinuit pe vrăjitori, cât și pe ceilalți Egipteni. „Vrăjitorii nu s-au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor: căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți Egiptenii". (Ex. 9:11). Acești vrăjitori nu puteau să stea înaintea lui Moise ca să i se împotrivescă; în același fel caută acuma vrăjitorii moderni, „Jane și Iambre", din pricina nelegiurii lor, să se împotrivescă soliei lui Dumnezeu care vine prin Cristos, dar aceasta nu o pot face cu succes, și sfârșitul lor este aproape, și căderea lor va fi cunoscută tuturor oamenilor care vor supraviețui. (2Tim.3:8) Preoțimea, „omul fărădelegii" și toți „făcătorii de minuni" și proclamatorii „anului sfânt" în Egiptul modern sunt chinuți de mâncărime și râie, și astfel se fac cunoscuți spre rușinea lor, și mereu își arată durerea, dușmănia și indignarea provocată de solia adevărului ce li se pune în vedere clar și prin urmare se fac vinovați de „urâciuni pustiitoare". (Daniel 8:13) Martorul lui Iehova a primit poruncă de la Dumnezeu, ca să vestească solia adevărului, care în așa mare măsură chinuiește pe adversarii Celui Prea înalt. În loc ca acești împotriviți să ia aminte la adevăr, ei își împietresc inimile împotriva Domnului, și pentru aceasta vin alte plăgi peste ei.

PLAGA A ȘAPTEA

20. Plaga a șaptea a fost o ploaie de grindină, așa cum n-a mai fost. „Șapte" este un simbol al perfecțiunii dumnezeiești, în timp ce grindina ilustrează adevăruri aspre și inviolabile cari taie, zdruncină și omoară. Anti-tipic, toate plăgile au de-a face cu vestirea soliei adevărului lui Dumnezeu, și această vestire a adevărului sau această lucrare a martorilor lui Iehova de pe pământ nu se va termina până ce nu vor da în știre toate soliile de avertizare despre răzbunarea și justificarea lui Iehova; și aceasta trebuie s-o facă înainte de Armagedon. Iehova putea să zdrobească cu desăvârșire Egiptul atunci când Faraon prima dată a refuzat să elibereze pe Israeliți să plece; totuși a fost voia lui Dumnezeu ca să dea lui Faraon și casei sale regale și mai multe mărturii. Tot așa ar fi putut Iehova să zdrobească organizația pământească a lui Satan, când Cristos a venit la Templu; dar i-a plăcut să lase pe Satan să meargă mai departe și să rămână și pe mai departe. Pentru ca să se dea mai multă mărturie și puterea lui Iehova să se dovedească și mai evidentă, și pentru ca nimeni din lume să nu poată avea vreun motiv să spună că a fost luat pe neașteptate de judecata lui Iehova. Egiptul era deja cercetat de șapte plăgi, însă toate acestea au servit numai ca să împietrească inima lui Faraon. Scopul plăgilor peste Egipt a fost ca să pună clar în vedere Egiptenilor numele și

supremația lui Iehova. În loc să nimicească cu desăvârșire pe Faraon și organizația lui, Dumnezeu a declarat: „Fiindcă de data aceasta, am să trimit toate urgiile mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău; ca să știi că nimeni nu este ca mine pe tot pământul. Dacă mi-aș fi întins mâna și dacă aș fi lovit cu ciură pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea și Numele Meu să fie vestit pe tot pământul.” (Ex. 9:11-16, *Leeser*) Celelalte plăgi care aveau să vie peste Egipt, și cari au și venit, erau alte avertismente împotriva organizației pământești a Diavolului. Aceste avertismente în timpul prezent trebuie să se dea de martorii lui Iehova ca membrii ai organizației Templului Său.

21. Un potop puternic de grindină însoțit de fulgere înfocate a lovit culturile, oamenii și vitele Egiptului. Iehova a avertizat pe Faraon, dar acesta a nesocotit avertismentul; și acum Iehova a trimis plaga a șaptea peste Egipt: „Moise și-a întins toiagul spre cer; și Iehova a trimis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Iehova a făcut să bată piatră peste țara Egiptului. A bătut piatra și focul se amesteca cu piatra; piatra era așa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de când este el locuit de oameni. Piatra a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp. De la oameni până la dobitoace; piatra a nimicit și toată iarba de pe câmp și a fost frânt toți copacii de pe câmp.” (Ex. 9:23-25). Plaga aceasta mare de grindină a venit peste Egipteni în timp de primăvară, ceea ce reiese din cuvintele versului treizeci și unu: „Inul și orzul se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic; iar inul era în floare”; „Le-a bătut viile și smochinii, și a sfărâmat copacii din ținutul lor.” (Ps. 105:33). În mod anti-tipic, plaga aceasta a început în august 1928 să vină peste partea pământească a organizației lui Satan. Atunci a poruncit Iehova poporului Său de pe pământ, căruia i-a încredințat mărturia lui Isus Cristos, ca să vestească solia Lui împotriva lui Satan și a organizației Sale. Acolo s-a început vestirea unei solii, care de atunci a fost răspândită în tot pământul; și solia aceasta o cunoaștem sub titlul *Declarație publică împotriva lui Satan și pentru Iehova*. Aceasta s-a adus mai întâi în public cu ocazia unei conferințe a poporului lui Iehova din Detroit, Michigan. Atunci au luminat fulgerele cu flacăra din Templu, și rămășița atunci prima dată a primit o privire clară în cauza mare discutabilă între Satan și Iehova. (A se vedea Turnul de Veghere, 15 Septembrie 1938; Lumina, Cartea Unu, pagina 221). Îndeosebi de la acel timp înainte a început Dumnezeu să lase ca „creștinătatea” să fie lovită de bucați mari de adevăruri tari și grele, care nu au asemănare în istorie; și aceasta s-a întâmplat, deoarece a sosit timpul pentru înmulțirea adevărului și pentru a da în știre că a sosit sfârșitul organizației lui Satan. (Dan. 12:4; Apoc. 11:17). Este ziua lui Iehova, ziua răzbunării sale și a justificării sale, și pentru aceasta trebuie să se proclame mesajul de răzbunare al Lui. Potopul puternic de grindină a nimicit

auto-neprihănirea „creștinătății” (ilustrată prin nimicirea inului Egiptului), precum și hrana lor spirituală (ilustrată prin orzul Egiptului, care s-a nimicit, și dulceața lor auto-conștientă (ilustrată prin smochinii cu rodul lor în Egipt, care de asemenea, s-au nimicit.) Minciunile lui Satan care au găsit loc de scăpare în „creștinătate”, au început să fie măturate acolo, și aceasta se întâmplă prin potopul adevărului. (Isaia 28: 2-17). Prin urmare, Iehova face ca să se vestească prin martorii Lui solia adevărului în toată lumea Egiptului modern și s-o facă atentă asupra puterii sale nemăsurate și puterea aceasta se va manifesta cu desăvârșire la Armagedon.

22. În Egipt, în împărăția lui Faraon, erau unii care au auzit și au luat seama la avertismentul lui Moise despre furtuna apropiată; în timp ce alții au neglijat și au refuzat să dea atenție avertismentului, și pentru aceasta au trebuit să sufere. „Aceia dintre slujitorii lui Faraon, care s-au temut de Cuvântul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele. Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvântul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp. (Ex. 9:20,21). Așa se întâmplă și azi; unii oameni din lume dau ascultare cuvântului de avertisment, care să dă prin împuternicirea Domnului și prin puterea Sa de martorii Lui și caută loc de scăpare, în timp ce alții nesocotesc și disprețuiesc mesajul. Furtuna mare a venit peste tot Egiptul cu excepția ținutului Gosen; în același fel vine acuma furtuna mare peste lumea întreagă, cu excepția poporului ales al lui Dumnezeu. „Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel n-a bătut piatra.” (Ex. 9:26). Adevărul însoțit de strălucirea fulgerelor aduce acuma mare bucurie inimii poporului credincios al lui Dumnezeu, care se află acuma pe pământ; prin urmare, nu vine nici o plagă sau grindină peste vreun membru a poporului lui Dumnezeu. Ei locuiesc în locul de adăpost și de ocrotire al Celui Prea Înalt și se bucură de binecuvântările pe care li le dăruiește Domnul, precum a promis de demult: „Poporul Meu va locui în locuința păcii, în case sigure, și în adăposturi liniștite. Dar pădurea va fi prăbușită sub grindină și cetatea plecată adânc.” (Isaia 32:18,19) Dar mulțimea reprezentată de „Jane și Iambre”, trec printr-un timp de mare chin. Prin grindină și fulgere își pierd vederile, sunt loviți de grindină, sunt chinuiți și necăjiți; cu toate acestea continuă să-și împietrească inimile. Este nevoie de mai multă mărturie.

PLAGA A OPTA

23. Dacă Faraon ar fi cedat cerințelor Domnului făcute prin Moise, ca să elibereze pe Israel să slujească Domnului, aceasta ar fi fost o mărturisire publică a lui Faraon că greșea; dar mândria nu i-a îngăduit aceasta. Chiar așa este și azi, dacă uneltele pământești ale lui Satan ar asculta de solia lui Iehova pe care o vestește prin martorii Lui, prin aceasta ar recunoaște că acești martori credincioși vorbesc adevărul; și aceasta ar fi o mărturisire publică a lui Satan și a agenților săi pământești în „creștinătate” că Diavolul și întreaga lui organizație se înșeală amarnic. Cu toate acestea, se pare că unii oameni din organizația Diavolului ar fi bucuroși să poată părăsi războiul, pentru că adevărul este o plagă prea mare pentru

ei. Dar Satan a legat strâns „creștinătatea” și organizația sa și toți membrii ei se împietresc din ce în ce mai mult împotriva planurilor lui Dumnezeu.

24. Plaga opta era un roi enorm de lăcuste; dar, după cum s-a declarat de la începutul acestui articol, împlinirile anti-tipice nu se împlinesc în aceeași ordine cronologică ca și celelalte plăgi: Cheia priceperii acestei plăgi apare în Apocalipsa 9:1-12, unde este vorba despre lăcuste, care au venit peste lume. O explicație referitoare la aceasta se găsește în „Lumina”, Cartea Unu, pag. 36-155. Venirea lăcustelor dinspre răsărit — care este aceeași direcție, de unde vin „împărații de la răsăritul soarelui” — dă un indiciu pentru priceperea înțelesului acestei plăgi anti-tipice. „Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Iehova a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țară toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vântul dinspre răsărit adusese lăcustele. Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s-au așezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atât de mare, cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste.” (Ex. 10:13,14) „El a zis și au venit lăcuste, lăcuste fără număr, cari au mâncat toată iarba din țară, și au mistuit roadele de pe câmpiile lor.” — Psalm 105:34, 35.

25. În ultimii câțiva ani focul de baraj al mărturiei adevărului îndreptat neconținut împotriva „creștinătății”, a adus o mare plagă asupra organizației vizibile a lui Satan. Între aceste salve trase asupra dușmanului, se poate socoti solia pe care o conțin broșurile „Criza”, „Evadare spre Împărăție”, „Despărțirea oamenilor”. Primul atac în masă organizat al acestor lăcuste a fost executat în 22 Mai 1932 asupra localității Bergenfield în stalul New Jersey, și lucrul acestor martori ai lui Iehova a progresat și s-a mărit de atunci înainte, și aceasta prin îndurarea Domnului. Cu toate că există anumite semne că unii din acești agenți ai Diavolului ar fi bucuroși să cedeze (Ex. 10:7-11), totuși o oarecare căință ce vine din partea unor astfel de servi ai lui Satan nu vine din o inimă sinceră, ci este cu totul fățarnică. Martorii lui Iehova trebuie să vestească și pe mai departe avertismentul său, potrivit poruncii Lui, pentru că să știe toți că Iehova este Dumnezeu adevărat și îndeosebi ca cei cu bună voință să aibă ocazie să ia poziție de partea lui Iehova. După cum plaga de lăcuste a venit peste Egipt, tot așa a început nu numai plaga anti-tipică, ci această plagă continuă asupra Egiptului din prezent care cuprinde toate țările „creștinătății”.

PLAGA A NOUA

26. Plaga a noua peste Egipt a fost întuneric dens peste toată țara Egiptului, cu excepția ținutului unde locuiau Iraeliții; pentru că acolo aceștia avură lumină în locuințele lor. De obicei întunericul dens stârnește groază în inimile acelor care nu au credință în Dumnezeu; și deoarece Faraon avea inimă împietrită și nu a avut credință în Dumnezeu, și când a venit plaga aceasta peste el a fost cuprins de groază, și a dorit ca Iraeliții să părăsească țara: „Domnul a zis lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, și va fi întunec peste țara Egiptului, așa de întunec de să se poată pipăi. Moise și-a întins mâna spre cer, și a fost întunec beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s-a sculat

din locul lui timp de trei zile. Dar toți copiii lui Israel au avut lumină în locuințele lor. Faraon a chemat pe Moise și a zis: Duceți-vă să slujiți Domnului ! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi". — Ex. 10:21-24.

27. Este de remarcat că Moise cu ocazia chemării unora din plăgile trecute și-a întins toiagul asupra țării Egiptului, dar cu ocazia chemării plăgii a noua, „și-a întins mâna spre cer”, ceea ce simbolic pare să spună că acest mesaj de prevestire și avertisment, dat prin poruncă dumnezeiască, privește lucruri cerești, care sunt cu totul întunecate pentru membrii părții vizibile a organizației lui Satan, îndeosebi pentru elementul religios sau așa-numit „spiritual” al organizației lui Satan. În anul 1919 s-a întemeiat Liga Națiunilor, ca un substitut pentru Împărăția lui Dumnezeu, și liga aceasta a fost salutată de către cler, care constituie partea văzută a organizației lui Satan, ca fiind „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu de pe pământ.” Prin aceasta ei au demonstrat faptul că nu au o pricepere adevărată despre Împărăția lui Dumnezeu. În anul 1926 martorii lui Iehova au făcut publică o declarație la sediul pământesc al puterii blestemată a lui Satan, o declarația publică, prin care s-a arătat că Liga Națiunilor este o odraslă a Diavolului și este cu totul în opoziție cu Împărăția lui Dumnezeu. Declarația aceea, care a început la Londra, era o prevestire deosebită de avertisment îndreptată către „Stăpânitorii lumii.” Ea accentua faptul că Satan prin reprezentanții lui de pe pământ a întemeiat un lucru urâcios, și anume Liga Națiunilor, și că aceasta activează în mod pustiilor, deoarece este un substitut fărnaric pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dar în loc să fi dat atenție avertismentului aceluia, stăpânitorii „creștinătății” au continuat să-și bată joc de solie, să-și împietrească inimile și să se împotrivească lui Dumnezeu. „Urâciunea pustiitoare” datează de la acel timp deoarece atunci și acolo au primit un anunț deosebit de avertisment, că Liga Națiunilor este dușmană Împărăției și este o mare urâciune în ochii lui Dumnezeu. De la acel timp înapoi „creștinătatea” a fost acoperită de un întuneric dens. (A se vedea Lumina, Cartea 1, pagina 137). Cu toate că conducătorii „creștinătății” au primit o deplină ocazie să cunoască adevărul și să se identifice ca prietenii Împărăției lui Dumnezeu, totuși ei au refuzat să-i dea atenție: „Dar ei nu știu, nici nu vor înțelege; ei umblă în întuneric; de aceea se clatină toate temeliiile pământului.” (Ps. 82:5). Aceasta a marcat exact timpul, despre care vorbește profetul Isaia după cum urmează: „Căci iată întunericul va acoperi pământul, și negura mare popoarele; dar peste tine va răsări Domnul, și slava Lui se va arăta peste tine.” (Isaia 60:2). De la acel timp înapoi toți împotrivorii hotărârilor lui Iehova, îndeosebi clasa „omului fărădelegii” (Iane și Iambre) „sunt întunecați la minte” (Efes. 4:18) din pricina împietririi inimii lor. Ei au fost făcuți atenți și avertizați că se opun lui Dumnezeu și Împărăției Sale, dar s-au refuzat să dea atenție soliei de avertisment. La unii ca aceștia se referă următoarea profeție a lui Dumnezeu: „Să li se prefacă masa într-o cursă, și liniștea într-un laț! Să li se întunece ochii și să nu mai vadă, și să li se clatine mereu coapsele!” — Psalm 69:22,23.

28. Iehova spune: „Eu întocmesc lumina și fac întunericul.” (Isaia 45:7) „Întunerecul va urmări pe vrăjmașii Lui”, adică pe cei ce se opun planurilor lui Iehova. (Naum 1:8) Iehova a fost acela care a pricinuit întunerecul în Egipt; și așa a venit acum întunericul asupra organizației lui Satan la porunca Lui. (Ezechiel 32; Prov. 4:19; Isaia 8:22; Țef. 1:15) „Îngerul al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei și împărăția fiarei a fost acoperită de întunec. Oamenii își mușcau limbile de durere, și au hulit pe Dumnezeu cerurilor, din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele, și nu s-au pocăit de faptele lor”. (Apoc. 16:10,11). Nici o parte a „creștinătății” nu are azi vreo lumină despre Împărăția lui Dumnezeu. Eforturile ierarhiei romano-catolice, de a proclama anul 1933 ca un „an sfânt”, nu a adus lumină în nici o măsură, ci dimpotrivă o întunecime mai mare. Iehova a retras de la lume orice lumină. Urletul fățarnic al preoțimii în mișcarea lor prezentă „înapoi la biserică” nu aduce nici o lumină și nici ajutor, ci numai întuneric și dezamăgire. Elementele comerciale și politice ale lumii, care s-au lăsat în nădejdea că în urma serviciului preoțimii vor câștiga favoarea lui Dumnezeu, recunosc acuma mai clar decât oricând înainte că Dumnezeu nu primește în binecuvântarea sa nici clerul, și nici vreun plan al acestuia. Da, azi mii de preoți sunt fără ocupație nu mai au posibilitatea ca să-și verse asupra oamenilor puhoaietele lor de cuvinte, prin cari au putut până acum să se susțină. Cele trei zile de întuneric peste Egipt înseamnă simbolic că întunericul prezent al lumii va ține până la Armaghedon, când apoi întreg sistemul Diavolului va apune în abisul întunerecului etern.

29. Martorii credincioși ai lui Iehova se găsesc acuma în Templu, locul secret al Celui Prea Înalt, unde se bucură de lumină veșnică despre slava Domnului și a împăratului Său. Pentru domnitorii lumii acesteia rele de sub Satan și slujbașii lui, Templul lui Dumnezeu este un loc de întuneric, deoarece nimenea dintre ei nu poate să vadă înăuntru. În Templu însă Cristos Isus luminează pe rămășița Sa credincioasă și îi trimite ca pe martorii Lui ca să vestească de pe acoperișul caselor mesajul despre justificarea lui Dumnezeu și despre Împărăția Sa. (Matei 10:26, 27; După ce rămășița a primit plata, „numele nou”, au rupt orice legătură cu „creștinătatea”. (Zah. 11:9-17) Prevestirea și avertismentul către domnitori a avut loc; și acuma martorii lui Iehova, rămășița, va face tot posibilul pentru oamenii cu bună credință pentru ca aceștia să poată auzi adevărul și să poată lua poziție. În timp ce lumea este acoperită cu întuneric, Iehova continuă să lase să strălucească lumina sa peste credincioșii săi, și să le dea o privire mai minunată în Cuvântul Său decât au sperat că vor primi vreodată pe pământ. Aceasta sugerează că bătălia este aproape.

30. Faraon și-a exprimat disponibilitatea să lase pe israeliți să plece, cu condiția ca să-și lase în Egipt toate lucrurile cu valoare comercială. În același fel fac acuma stăpânitorii lumii fac îngăduințe acelor cari servesc pe Iehova Dumnezeu, și anume cu condiția ca să lase pe martorii lui Iehova să pășească cu mâinile goale înaintea Domnului, și să li se răpească orice mijloace cu care ar putea „să aducă jertfa necurmată” Domnului. Martorii credincioși ai lui Iehova nu se vor conforma nu nici o condiție de acest fel, ci vor asculta de Iehova și

nicidecum de oameni sau de Diavol. Această atitudine a martorilor lui Iehova întărește pe reprezentanții lui Satan și aduce asupra capetelor martorilor lui Iehova măsuri nelegiuite și amenințări de a-i nimici. Aceasta a fost prefigurată prin furia lui Faraon: „Faraon i-a zis: Ieși de la mine! Să nu cumva să te arăți înaintea mea, căci în ziua când te vei arăta înaintea mea, vei muri.”

31. Inima Faraonului era plină de planuri ucigașe, și el a amenințat pe Moise că îl va omorî dacă din nou se va arăta înaintea lui. La aceasta a răspuns Moise cu calm și demnitate: „Da! A răspuns Moise, nu mă voi mai arăta Înaintea ta.” (Ex. 10:28,29) Acesta a fost ultimul avertisment al lui Iehova, pe care Moise l-a transmis lui Faraon. Faraon a lansat provocarea, și Moise, ca reprezentantul Domnului, a acceptat-o. În felul acesta s-a deschis calea pentru dezlănțuirea a celei de-a zecea plăgi. Acesta trebuie să fi fost un moment înălțător pentru Moise. Tot astfel el trebuie să fie un timp de mare bucurie pentru Mai Marele Moise, de a vedea acum că a sosit timpul când va justifica Numele Tatălui său.

PLAGA A ZECEA

32. Din Scriptură reiese că Dumnezeu, pe când Moise stătea încă înaintea lui Faraon, a vorbit către Moise, și că Moise a dat un ultim avertisment lui Faraon înainte de a ieși afară de la el: „Domnul a zis lui Moise: Voi mai aduce o plagă asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici.” (Ex. 11:1). Moise a plecat de la Faraon, cu intenția să nu mai vorbească cu el niciodată sau să-l vadă, dacă nu cumva îl va chema Faraon; și cererea aceasta a fost făcută mai târziu. Atunci Faraon, casa lui și slujitorii lui erau umpluți de groază, și au fost foarte surprinși că solii lui Dumnezeu i-au părăsit așa de repede. (Ex. 12:31,33). Acuma se arată că cele nouă plăgi au fost făcute în mod anti-tipic la porunca Domnului și sub comanda Sa de martorii lui Iehova, mesaje ale adevărului care încă continuă și persistăm și sunt niște plăgi mari peste conducătorii lumii și susținătorii lor. Aceste solii de prevestire și avertisment constituie o plagă mare asupra elementului oficial al organizației vizibile a lui Satan și se îngreuiază asupra lor ca munții; și ei ar fi fericiți, dacă ar putea scăpa de martorii Domnului „plini de pestilență”. Aceasta se demonstrează prin urlatul neconținut al ierarhiei romano-catolice și a altor preoți, a marilor predicatori prin radio și a altora de soiul acesta, care susțin ca să se interzică martorilor lui Iehova să folosească pentru vestirea adevărului facilitățile lumesti. Martorii lui Iehova sunt urâți cu putere de toți acești adversari, și ei caută un motiv care pare legal, ca să stârpească pe martorii lui Iehova. Aceasta s-a arătat îndeosebi la acțiunile recente ale ierarhiei romano-catolice și a presei lor publice, și în Plainfield, New-Jersey unde forța lor polițienească înarmată până în dinți a apărut pe scena unde nici un pericol nu a amenințat pe nimeni, afară de aceia care prin vestirea simplă a adevărului puteau să se simtă loviți. Garda aceea de poliție fără îndoială că a apărut acolo la îndemnul preoților catolici cruzi, și până în ziua de azi membrii acelei gărzi polițienești nu pot să înțeleagă de ce nu au săvârșit atunci nici un omor. Mai este de făcut încă o lucrare de mărturie între oameni, și

pregătirile sunt în curs acum pentru ultima plagă care trebuie să lovească organizația lui Satan la Armagedon.

33. Iehova spuse mai dinainte către Moise: „Când ieșiți, să nu ieșiți cu mâinile goale”, ci când va fi sosit timpul stabilit pentru eliberarea lor, israeliții să împrumute de la Egipteni: „și veți jefui astfel pe Egipteni.” (Ex. 3:21, 22). Imediat după plaga a noua Iehova a vorbit către Moise și i-a zis: „Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară de la vecinul său și fiecare de la vecina ei, vase de argint și vase de aur. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine văzut în țară Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.” (Ex. 11:2,3) Articolele acelea nu au fost împrumutate de la Egipteni doar cu scopul de a se împodobi cu ele, ci pentru ca să fie folosite de israeliți în serviciul Domnului. Aceasta pare să dea de înțeles că martorii lui Iehova sunt acum îndreptățiți și împuterniciți ca să încerce să obțină folosirea a orice mijloace ce sunt controlate acum de stăpânitorii lumii, și să le folosească pentru propășirea lucrării de mărturie a Împărăției. Aceasta înseamnă că ei trebuie să folosească uneltele sau mijloacele proprii ale dușmanului împotriva, cum ar fi posturile de radio, instituțiunile de justiție, petițiuni și proteste, corpuri legiuitoare, drept care este garantat de legea fundamentală a țării respective, și prin folosirea a tot felul de mijloace pentru a aduce în atenția oamenilor mesajul Împărăției lui Iehova. Făcând aceasta ei nu cer permisiunea organizației lui Satan pentru activitatea lor, ci transmit organizației lui Satan prevestirea și cer ca organizația aceasta lumească să înceteze de a se mai pune în calea executării planurilor lui Dumnezeu. Împrumutarea de la Egipteni urma să includă și primirea de bani de către martorii lui Iehova sub formă de contribuții bănești pentru literatură, și acești bani îi folosesc pentru pregătirea și răspândirea altor scrieri. Astfel, poporul Domnului folosește unele lucruri ale societății Diavolului în lucrul și serviciul Domnului. Aceasta de altfel este o dovadă a faptului că martorii lui Iehova nu sunt implicați într-o întreprindere comercială, cum ar fi comerțul de stradă, comerțul ambulant sau comerțul de cărți, indiferent de ceea ce ar decide sau judeca judecătorii lumesti despre aceasta.

34. Apoi trebuiau să se facă pregătiri pentru plaga a zecea, și totodată pentru ocrotirea poporului lui Dumnezeu, și așa s-a și întâmplat. Faraon și familia lui oficială au disprețuit și au nesocotit avertismentul celor nouă plăgi preliminare, și prin urmare, ar fi fost fără folos să dea stăpânitorilor Egiptului îndrumări cu privire la ocrotirea de Paști; și nici nu li s-a dat niciuna. Totuși se pare că Moise a avertizat lămurit pe Faraon, că toți întâi născuții lui vor muri, dar că nici măcar un câine nu va mișca limba sa contra Israeliților; și avertismentul acesta probabil că a fost dat lui Faraon, înainte de a ieși Moise de la el. — Ex. 11:5-10.

35. Iehova a zis lui Moise că moartea întâilor născuți va avea loc la miezul nopții; aceasta înseamnă în mod anti-tipic, pe vremea întunericului sau a perioadei celei mai întunecate a lumii. În prezent domnește în lume o întunecime neagră, și ea trebuie să dureze până la Armagedon. La porunca lui Dumnezeii, Moise a pregătit pe Israeliți, și i-a îndrumat ca pentru fiecare casă să ia în ziua a zecea a

lunii Nisan un miel fără cusur și să-l păstreze până în ziua a patrusprezecea a lunii Nisan, zi în care, seara, urma să se înjunghie mielul și sângele lui să fie stropit deasupra intrării fiecărei locuințe și toți trebuiau să intre în casă și să rămână în ea peste noapte. Mielul a trebuit să se frigă la foc și nici un os nu trebuia să i se frângă; trebuia să se mănânce cu ierburi amare și cu pane nedospită, și pe lângă aceasta trebuiau să fie echipați complet pentru călătorie. Iehova le-a vorbit: „Este Paștele lui Iehova”. „În noaptea aceea Eu voi trece prin țara Egiptului, și-voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu sunt Domnul. Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi. așa că nu vă va nimici nici o plagă, atunci când voi lovi țara Egiptului! (Ex. 12:12,13) „Cum a lovit pe toți întâii născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham.” (Ps. 78:51) „A lovit pe toți întâii născuți din țara lor toată pârga puterii lor.” (Ps. 105:36) „Și s-a întâmplat că la miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al lui Faraon, care ședea pe tron, până la întâiul născut al celui închis în temniță, și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor.”—Ex. 12:29.

ÎNTĂII NĂSCUȚI

36. Ultima plagă asupra lumii va veni la Armaghedon. Dar cine sunt întâii născuți anti-tipici? Fiul întâi născut este, după cum declară legea lui Dumnezeu, „cel dintâi rod al puterii Lui”. (Deut. 21:17). Faraonul anti-tipic, adică Diavolul, are copii, și între aceștia se află și „neghina” și clerul. (Matei 13:38; Ioan 8: 44) Alte texte Scripturale identifică pe alții dintre acești copii. (Fapte 13:8,10; 1 Ioan 3:8,10,12) Întâii născuți ai Egiptului ilustrează astfel pe toți copiii lui Satan, care sunt membrii organizației sale pământești, care sunt „cel dintâi rod al puterii lui”, și anume, capii lor, conducătorii cei nelegiuți cari se opun lui Dumnezeu și șefii ramurilor religioase, comerciale și politice ale organizației sale vizibile. Întâii născuți ai fiecărei părți a organizației lui Satan au fost stârpiți atunci, ceea ce în mod anti-tipic înseamnă și include pe „omul fărădelegii”, pe „fiul pierzării”, forța nelegiuită, și pe toți aceia care își folosesc puterile pentru executarea planurilor lui Satan, și între acestea este și falsificarea Împărăției lui Dumnezeu, și anume Liga Națiunilor. Satan poartă în zilele noastre război împotriva rămășiței lui Iehova, „adunarea celor întâi născuți”, și i-ar nimici, dacă nu l-ar împiedeca puterea Domnului în aceasta. Unicul scut pe care îl au acești martori credincioși, vine de la Domnul, și acesta vine datorită ascultării lor față de porunca lui Iehova, pe care le-a dat-o prin mai marele decât Moise, Cristos Isus. — Fapte 3:23.

37. Junghierea mielului și mâncarea lui s-a întâmplat înainte de omorârea întâilor născuți ai Egiptului. Tot așa și moartea lui „Cristos, Paștele nostru” și însușirea meritului său de cei născuți din spirit, preced stârpirea întâilor născuți ai lui Satan la Armaghedon. Așa cum în noaptea aceea fatală, a trecut pe lângă întâii născuți ai lui Israel și au rămas cruțați,

așa se va trece pe lângă rămășița credincioasă, membrii căreia se socotesc ca întâii născuți ai lui Iehova și ei vor rămânea ocrotiți în bătălia zilei rele mari a Atotputernicului Dumnezeu, și pe baza scutului lui Iehova vor supraviețui Armagedonului. Dar „turma mare” dimpotrivă nu va supraviețui Armagedonului, deoarece nu aparține „adunării întâilor născuți”, și prin urmare nici nu este arătată în ilustrația aceasta. Scriptura arată că Dumnezeu a promis să păstreze o rămășiță, și nu o mulțime mare de popor (Ioel 2:32; Isaia 10:21-23) „Turma mare” este „stabilită să moară”. Scriptura mai arată și că clasa Ionadab va supraviețui Armagedonului, dar nu din același motiv pentru care Domnul va ocroti pe rămășița întâilor născuți.

ALTE ILUSTRAȚII ÎMPLINITE

38. Mielul tipic sau pascal a fost luat în casă în ziua a zecea a lunii Nisan, și aceasta înseamnă în mod anti-tipic în ziua prezentă a lui Iehova din 1918, de la primirea mielului — descris ca „un miel ca și înjunghiat - ca pe Împăratul lui Iehova așezat în serviciu, prin urmare de la primirea Împărăției și răspunderea deplină a intereselor Împărăției. În ziua a zecea a lunii Nisan 33 după Cristos, Isus a intrat călare în Ierusalim, și s-a oferit ca Rege al iudeilor; și aceasta a arătat în mod anti-tipic că luarea mielului în casă de la 1918 d.Chr. înseamnă cu mult mai mult decât primirea lui Isus ca jertfă de răscumpărare sau ca „mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii”. În această zi a lui Iehova mâncarea mielului, trebuie să însemne nu numai însușirea meritului său care curăță păcatele, ci și participare la lucrare pentru care a fost trimis Isus pe pământ, adică, să depună mărturie pentru Numele lui Iehova, spre justificarea Numelui său sfânt, și prin urmare înseamnă intrare în bucuria Domnului, ceea ce azi este tăria rămășiței. Mai mult, aceasta înseamnă că în organizația lui Dumnezeu sau între poporul Lui nu trebuie să fie nici o necurătenie, provenită din atingerea sau prin un compromis cu organizația lui Satan. Între poporul lui, Dumnezeu nu trebuie să fie „aluatul fariseilor, care este fățărnicia”, ceea ce înseamnă neglijarea sau refuzul de a mărturisi pe Domnul înaintea oamenilor. (Ex. 12:8,10,15-17; Luca 12:1; 2Cor. 6:16-18) Martorii lui Iehova trebuie să fie cu totul despărțiți de organizația lui Satan..

39. Israeliiților li s-a cerut să se grăbească, să-și încingă coapsele, să se încălțe și să țină toiagul în mână. În mod anti-tipic, aceasta înseamnă că martorii lui Iehova nu sunt subordonați lumii acesteia, nici organizației lui Satan și nici cerințelor ei, ci dimpotrivă ei sunt subalternii „Stăpânirilor Înalte”, gata de călătorie și gata să părăsească Egiptul modern, deoarece ei văd că organizația diavolească în scurt timp va fi măturată de pe pământ. (Ex. 12:11) Israeliiții trebuiau să rămână în case până dimineață și sub scutul sângelui; și aceasta înseamnă în anti-tip că rămășița lui Iehova este ascunsă acuma, și stă sub scutul lui Iehova și al Justificatorului Său „în umbra Celui Prea înalt”, și astfel va fi păzită,

„până ce va trece mânia." Credincioșii, prin îndurarea Domnului, au intrat acolo, și au închis „ușa în urma lor". —Ex. 12:22; Psalm 91:1; Isaia 26:20,21.

40. Sângele mielului de paști a fost stropit în public peste pragul de sus și stâlpii ușii și peste grinzile caselor lui Israel și aceasta nu înseamnă numai o mărturisire publică a credinței în sângele lui Cristos Isus, ca prețul de răscumpărare stabilit de Iehova pentru omenire, ci mai înseamnă pentru rămășiță că toți aceia care fac parte din clasa aceasta, sunt iudei, adică unii care laudă pe Iehova, și se supun prescripțiilor Justificatorului și Marelui Preot al lui Iehova, Cristos Isus, Profetul mai mare decât Moise; și aceasta mai arată că a sosit ziua judecării sau a răzbunării lui Dumnezeu, și că răzbunarea aceasta de va demonstra în scurt timp la Armagedon prin nimicirea „întâilor născuți" ai organizației lui Satan. Sângele era, așadar, atât o declarație publică, cât și o mărturie despre distrugerea apropiată a dușmanilor lui Dumnezeu. Martorii lui Iehova, întâii născuți ai Lui, care se află încă pe pământ, trebuie să vestească adevărul acesta, deoarece el este o expresie a răzbunării Sale. Este adevărat că sângele arată că cei de sub el spun: „Eu accept sângele lui Isus Cristos ca prețul meu de răscumpărare"; totuși sângele acesta înseamnă mai mult pentru rămășiță. Fiindcă sângele pe pragul de sus a ușii este sângele jertfei, care pune în valabilitate noul Testament sau legământul nou, el dă de înțeles că întâii născuți ai rămășiței au intrat în legământul nou, a cărui scop principal stă în aceea de a aduce la iveală un popor pentru Numele Iehova, popor care trebuie să aibă o parte la justificarea Numelui acesta sfânt. Acestei rămășiță a martorilor lui Iehova Cel Prea Înalt a dat „numele nou" și prin aceasta le-a arătat că ei sunt „un popor pentru Numele său". Sângele stropit la intrarea caselor, putea deci să ilustreze că legământul nou a fost inaugurat față de rămășiță și prin urmare membrii ei trebuie să fie credincioși Numelui, pe care le-a dat Iehova, și prin urmare ei trebuie să continue cu credincioșie să mărturisească pentru Numele Său.

CINE POATE SERBA PRAZNICUL?

41. Nici un om și nici o organizație nu are dreptul să decidă care persoană poate să sărbătorească în public cina Domnului. Totuși, se pare potrivit să se atragă atenția aici asupra înțelesului lucrurilor în legătură cu ea; și atunci fiecare poate să ia asupra-și răspunderea pentru fapta sa. Fără îndoială mulți iau parte la simbolurile Cinei de amintire, fără să aibă cunoștință despre însemnătatea ei. Noi acum trăim în "ziua lui Iehova", când plăgile se împlinesc în mod anti-tipic asupra lumii. Celebrarea Memorialului înseamnă acum cu mult mai mult decât a însemnat înainte de venirea Domnului la Templu în anul 1918. Cel ce ia parte la Cina Domnului în mod corect, sau o sărbătorește ca amintire a Numelui lui Iehova, trebuie să aibă o parte activă personală ca să ducă cele zece plăgi anti-tipice peste Egiptul modern, adică organizația lui Satan. Prin aceasta se înțelege că fiecare trebuie să ia parte la vestirea mesajului lui Dumnezeu în legătură cu aceste plăgi. Plăgile în prezent sunt în curs și se apropie de punctul culminant, adică de nimicirea întâilor născuți ai lui Satan la Armagedon. Pentru a putea lua parte la

serbarea Memorialului cu vrednicie, omul trebuie să ia parte activă în vestirea acestor adevăruri, așa cum a poruncit Cristos. Moise și Aaron erau aceia care au vestit Egiptenilor Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta a avut ca urmare plăgile. Moise era o icoană lui Cristos Isus, și Aaron, care i s-a dat ca vorbitor, a reprezentat pe rămășița clasei Templului care este pe pământ, care vestește mesajul despre justificarea lui Dumnezeu și depune mărturie despre Împărăția Sa.

42. Martorii lui Iehova primesc învățătură în Templu de la Domnul Isus și apoi sunt trimiși ca să vestească mesajul adevărului referitor la plăgile anti-tipice. Din aceasta rezultă că aceia care iau parte la serbarea Memorialului cu vrednicie, trebuie să fie în Cristos și să aparțină organizației lui Iehova, adică să fie în Templu, și trebuie să fie pe deplin devotați lui Dumnezeu și să se consacre vestirii Numelui puternic și faptelor Celui Prea înalt, cum stă scris "în Templul său totul vorbește despre slava Sa". Alții pot să ia parte la vestirea soliei despre Împărăția lui Dumnezeu, dar cu toate acestea cei ce se împărtășesc din moartea lui Cristos Isus, vor fi aceia care vor trăi în cele din urmă împreună cu El. Cei ce, ca martori ai lui Iehova, suferă ocară care a căzut asupra lui Cristos, și le suferă până la sfârșit, sunt aceia care în sfârșit vor domni împreună cu El. (2 Tim. 2:11, 12). Isus a primit de la Iehova privilegiul și cinstea ca cu costul vieții sale de om, să fie Justificatorul Tatălui său. Toți aceia, care iau parte cu El la justificarea aceasta, ca și Isus, trebuie să moară moarte de sacrificiu, credincioși până la sfârșit. Toți membrii acestei organizații principale, sunt "o pâine, un trup" și frângerea pâinii și băutul paharului dau de înțeles că aceia care fac aceasta în mod vrednic sunt una cu Cristos Isus, adică, sunt membrii corpului său, în unitate cu El ca membri ai trupului Său și, prin urmare, în Templu. (1 Cor. 10:16, 17). Unii ca aceștia, deci, cu vrednicie folosesc din simbolurile Memorialului.

43. Chestiunea revine la scopul principal al lui Iehova, care este justificarea Numelui Său sfânt. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a trimis pe Moise în Egipt, și din același motiv a trimis pe Isus în lume. Toate celelalte lucruri sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova. "Ziua lui Iehova" care a început în 1914, marchează timpul când Cristos a fost așezat pe tron și trimis să domnească. În anul 1918, adică cu trei ani și jumătate mai târziu, a început judecata după care a început împlinirea anti-tipică a plăgilor care au venit peste Egipt și plăgile se vor sfârși la Armagedon odată cu stârpirea întâilor născuți. Prin urmare, membrele cei care sunt în Cristos ca membri ai casei Lui regale sunt aceia pe lângă care se va trece la Armagedon, și aceștia vor fi cruțați, dacă vor fi credincioși, dacă rămân în Cristos și dacă dau ascultare poruncilor Sale. Aceasta înseamnă că ei trebuie să-și facă serviciul lor, anume să transmită stăpânitorilor și poporului mărturia despre Împărăție, și să vestească justificarea Dumnezeului nostru. Când se va împlini vestirea aceasta, atunci va urma executarea plăgii finale la Armagedon.

44. Scriptura pare să arate lămurit că întâii născuți ai Egiptului reprezintă partea vizibilă a organizației lui Satan, care trebuie să piară la Armagedon, și că partea nevăzută a organizației sale, inclusiv Satan însuși, trebuie să urmeze îndată după aceasta, când Satan va fi aruncat în groapa nimicirii. -Apoc. 19:19-21;20:1-3.

CERNERE

45. Când Isus a mâncat ultima cină de paști și a inaugurat memorialul morții Sale ca o pomenire a Numelui Tatălui său Iehova, atunci a ajuns la ceasul crucial al călătoriei sale ca om, și El a știut că în ziua aceea trebuia să moară ca mielul anti-tipic. Fără îndoială și Satan a știut că Isus va fi omorât în ziua aceea, și deoarece Satan a făcut pregătiri pentru ca Isus să fie crucificat, Satan s-a gândit că își dovedise provocarea împotriva numelui sfânt al lui Iehova. El a știut că a reușit să abată pe Iuda de la Dumnezeu. Desigur el s-a gândit că a văzut o slăbiciune deosebită în Petru, și l-ar putea abate de la Dumnezeu, dacă i-ar fi îngăduit să încerce aceasta; prin urmare, el a provocat pe Domnul, ca să-i îngăduie să pună pe Petru la o probă deosebită. "Domnul a zis: Simone, Simone, Satan v-a cerut să vă cearnă ca grâu. Dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi. (Luca 22:31, 32). Astfel, Domnul a arătat în limbaj codificat că Petru va ieși din probă cu succes și apoi va putea servi la întărirea fraților săi. Aceasta sprijină concluzia că Satan face o încercare disperată, ca pe fiecare din aceia care cu vrednicie iau parte la serbarea Comemorării, să-i doboare la pământ. Deci, toți să aibă o credință absolută și desăvârșită în Iehova Dumnezeu și Cristos Isus rămână tare și statornici, indiferent de orice adversitate, și să continue cu credincioșie până la sfârșit să vestească Numele lui Iehova. Dacă fac aceasta, pot fi siguri de eliberarea desăvârșită și de intrarea în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, și să fie pentru totdeauna servii favorizați ai Celui Prea înalt.

Întrebări pentru studiu berean

1-3. Ce legătură are trimiterea lui Moise în Egipt de Iehova cu trimiterea lui Isus pe pământ, și care a fost scopul trimiterii în ambele cazuri? Arată importanța cunoașterii lui Iehova și a Fiului Său Isus Cristos. Dacă noi comparăm evenimentele din Egipt, scopul lor și rezultatul cu plăgile anti-tipice, scopul lor și punctul lor final, ce găsim și cum vor culmina ele?

4-8. Care a fost plaga a treia peste Egipt? Arată natura și felul acestei plăgi, cum a fost proclamată și cine a fost lovit cu ea, și ilustrează ceea ce Iehova a voit să prezică prin ea.

9-12. Cine a fost lovit de plaga a patra, și ce se arată prin aceasta? În ce a constat plaga aceea și care este dovada că ilustrația aceea profetică s-a împlinit?

13-15. Descrie plaga a cincea. De ce a trebuit să vină peste Egipt? Ce s-a arătat prin ea înainte? Arată împlinirea anti-tipică a faptului că "din vitele copiilor lui Israel nu a pierit nici una?".

16-19. Ce a fost plaga a șasea, cum a fost chemată și cine a fost lovit de ea? Când și cum se împlinește aceasta?

20-22. Arată înțelesul: (a) plăgii a șaptea compusă din tunet, grindină și foc, și (b) timpul și rezultatul acestei plăgi. Când și cu ce rezultat s-a împlinit partea aceasta a ilustrației profetice? În ce fapte vedem noi împlinirea Exod 9:20, 21 și 26?

- 23-25. Explică pentru ce tot nu s-a învoit Faraon să elibereze pe Israelii să slujească lui Dumnezeu. Arată aplicarea acestui fapt profetic. Descrie plaga a opta și cum s-a împlinit ca profecie.
- 26-29. Ce am observat cu privire la felul cum au fost chemate aceste plăgi? Ce s-a arătat prin aceasta simbolic? Care a fost plaga a noua? Când și prin ce întâmplare și stări a fost lovit Egiptul modern de această plagă? Explică faptul profetic că și cu ocazia acestei plăgi "copiii lui Israel" nu au fost atinși.
- 30-32. Ce dovedește că primele nouă plăgi încă ating Egiptul anti-tipic, și că Exodul 10:28, 29 a prezis starea actuală din "creștinătate?"
33. Ce pare să se prezică în faptul că Israelii au împrumutat de la Egipteni multe vase de aur și de argint?
- 34-35. Ce atitudine a luat Faraon în vremea aceasta, și ce avertisment i s-a mai dat din partea lui Moise? Repetă pe scurt îndrumările pe care le-a dat Iehova lui Moise pentru Israelii ca să-i pregătească pentru ultima plagă. Care este înțelesul profetic al faptului că moartea întâilor născuți trebuia să aibă loc la miezul nopții?
- 36, 37. Arată cine sunt întâi născuți anti-tipici ai Egiptului, aducând dovezi scripturale pentru aceasta. Ce se arată profetic prin junghierea mielului și mâncarea lui înainte de nimicirea întâilor născuți? Ce se va întâmpla la Armagedon cu "turma mare" și cu clasa Ionadab?
- 38- 40. Ce s-a ilustrat: (a) prin faptul că Israelii ascultători în ziua a zecea a lunii Nisan au luat mielul în casă; (b) și prin faptul că sângele mielului l-au stropit pe ușile și grinzile casei, și prin îndrumarea însemnată în Exod 12:11 de a rămâne în case până dimineața?
41. Cum se poate stabili că cine poate să serbeze cina Domnului? Ce însemnătate hotărât mai mare este legată acum de serbarea Memorialului?
42. Cum servesc Psalm 29:9; 2Tim. 2:11, 12 și 1.Cor. 10:16; 17 pentru a stabili cine poate să ia parte la serbarea Memorialului.
- 43, 44. Care a fost scopul principal al lui Iehova, când a trimis pe Moise în Egipt, iar pe Isus pe pământ? Cum procedează El în "ziua lui Iehova", ca să execute pe deplin planul acesta?
45. Arată încercarea disperată pe care Satan o întreprinde, ca să doboare pe fiecare care ia parte cu vrednicie la serbarea Memorialului. Cum să vor purta aceștia pe mai departe, cu ce asigurare și cu ce rezultat final?

ORGANIZAȚIA LUI SATAN: EGIPTUL

Scopul principal al lui Satan este să defaime pe Iehova Dumnezeu, să îndepărteze pe oameni de El, și să impună închinarea pentru el însuși. Știind că creaturile lui Dumnezeu care-L iubesc vor cânta laudele Lui și I se vor închina, Satan a adus în ființă organizația Sa, și chiar de la începutul ei a făcut religia cea mai proeminentă parte a ei; și după aceea face din puterile comerciale și politice sau conducătoare o parte a organizației Lui, și ei adoptă această religie demonică.

Elementul religios al organizației lui Satan este acela pe care el îl folosește în principal pentru a orbi pe oameni cu privire la Iehova Dumnezeu, și prin urmare, elementul religios a fost făcut cel mai proeminent la început și este și cel mai condamnat în ochii lui Dumnezeu.

La început, Satan era heruvimul frumos și sfânt Lucifer. Până când nu s-a găsit nelegiuirea în el, Lucifer era o parte a organizației lui Dumnezeu. Din pricina dorinței lui egoiste de a avea închinarea creației el a produs o organizație rea. Prin mulțimea comerțului său, sau factorul comercial, a produs violență; și prin dorința sa egoistă de a conduce creația el a produs elementele politice sau conducătoare, toate acestea apărând în organizația sa. – Ezec. 28:14-18.

Necredințioșia din partea lui Lucifer a fost aceea care l-a făcut să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și să formeze organizația rea numită Babilon și să devină soțul acesteia. Prin urmare, Babilonul este reprezentat ca o femeie impură și înseamnă o organizație imorală, și prin urmare ea este mama tuturor sistemelor „curvei”, implicate în adulter spiritual. Partea vizibilă a organizației lui Satan, adică, guvernele pământesti, este reprezentată sub simbolul „fiarei”, pentru că ea este aspră, crudă, și asupritoare. „Fiara”, vorbind la modul figurat, este aceea care poartă sau crește organizația lui Satan; și ea, organizația lui Satan, stăpânește și șade peste popoarele și națiunile pământului. (Rev. 17:3, 5, 15, 18). Profetul lui Dumnezeu numește organizația Diavolului „regina regatelor”. (Isa. 47:5). Aceasta este evident o afirmație ironică. Așadar, dovada scripturală este concludentă că Babilonul din câmpia Șinear a fost organizat de Diavol prin Nimrod „viteazul vânător”, și că el reprezintă organizația completă a Diavolului, atât partea invizibilă în cer, cât și partea umană vizibilă pe pământ.

Chiar dacă Babilonul a fost organizat primul, Egiptul a fost prima națiune de o putere mare și dominatoare. Factorul predominant al Egiptului a fost puterea lui militară, care apără factorul comercial al guvernului. Motivul adevărat pentru zidirea puterii militare este de a dobândi și deține proprietăți. Aproape toate războaiele au fost cauzate de o dorință lacomă de a dobândi proprietatea altora, și au fost promovate de factorii comercial ai conducătorilor națiunilor. Războaiele pe care Iehova Dumnezeu le-a poruncit poporului Său ales, evreii, să poarte, au fost purtate fie pentru executarea judecării lui Iehova împotriva răufăcătorilor, fie pentru a menține numele Lui bun, și au fost purtate întotdeauna pentru o cauză bună. Dumnezeu este Dătătorul vieții, și are dreptul perfect de a-o lua când consideră că este bine. Nu tot așa este cu ceilalți. Organizația Diavolului a purtat războaie pentru un scop egoist și nedrept, și a zidit mari forțe militare pentru acel scop.

Egipt a fost numele dat de greci și romani. Numele evreiesc pentru Egipt este *Mizraim*, care înseamnă „împrejmuitorul sau îngrăditorul mării”, probabil referindu-se la faptul că primul Faraon al Egiptului a schimbat cursul fluviului Nil prin îndiguiri. Acest lucru este sprijinit de cuvintele pe care profetia lui Ezechiel (29:3) le atribuie lui Satan, și anume: „Râul este al meu, și eu l-am făcut pentru mine”. Numele *Mizraim* este derivat de la evreiescul *Mazor*, și conform Dr.-lui

Strong, o autoritate, înseamnă „ceva care se înconjoară, movilă, asediu, primejdie”. Uneori evreiescul Mazor este folosit ca nume pentru Egipt. (A se vedea Isaia 19:6; 37:25; Mica 7:12; *R.V., margin*).

„Rahav” care înseamnă „mândru”, este numele ecleziastic aplicat Egiptului, fără îndoială datorită mândriei, aroganței, și lăudăroșeniei împotriva lui Dumnezeu. (Ps. 87:4; 59:10). „Țara lui Ham” este o altă denumire, probabil datorită unuia din fiii lui Ham al cărui nume era Mizraim. – Gen. 10:6.

În timpurile străvechi țara Egiptului era foarte fertilă, în special de-a lungul văii Nilului. Productivitatea ei depindea de revărsarea regulată și anuală a fluviului Nil. Oamenii se închinau fluviului, evident pentru că Satan a folosit acest mijloc pentru a îndepărta pe oameni de adevărul Dumnezeu și a-i face să creadă că dumnezeii lor, al căror șef era el, au adus binecuvântările la ei prin fluviul Nil. Scripturile Bibliei menționează absența ploii în Egipt. (Deut. 11:10, 11). Grindina, fulgerul și tunetul erau probabil necunoscute egiptenilor până când Domnul a trimis zece plăgi peste țara Egiptului în momentul în care l-a trimis pe Moise acolo. După cum este scris: „Și Moise și-a întins toiagul spre cer; și Domnul a trimis tunete și grindină, și cădea foc pe pământ; și Domnul a făcut să cadă grindina peste țara Egiptului. A fost grindină...foarte mare, încât nu mai fusese ca ea în toată țara Egiptului de când devenise o națiune”. (Ex. 9:23, 24). Fenomenul extraordinar al focului, care evident era fulger, care cădea pe pământ, a atras atenția oamenilor spre faptul că Iehova era Dumnezeuul Atotputernic, și și-a făcut un nume pentru Sine printre oameni.

Băștinașii din Egipt au fost loviți cu boli de piele, denotând o stare rea a sângelui, sugerând astfel o condiție rea din cauza păcatului, dat fiind faptul că viața oricărui trup este în sânge. Dumnezeu a spus poporului Său, israeliții, că dacă vor fi ascultători și vor urma glasul Lui și vor face binele, atunci El nu-i va lovi cu niciuna din aceste boli cu care a lovit Egiptul. (Ex. 15:26; Deut. 7:15). Neascultarea de Dumnezeu urma să aducă asupra Israelului boli insuportabile ca cele aduse asupra Egiptenilor. (Deut. 28:27, 60). În felul acesta Dumnezeu vroia să învețe pe poporul Său că numai El are putere să îndepărteze păcatul și boala.

Egiptenii erau recunoscuți pentru folosirea calului. Raportul Scriptural (1 Regi 10:28, 29) este: „Și Solomon [Regele] [Israelului] își aducea caii din Egipt...Un car se aducea și ieșea din Egipt cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli”. (A se vedea și Ezechiel 17:15). Caii erau folosiți în principal în scopuri militare. Carele erau trase de cai, și carele erau folosite în scopuri de război. Această strategie a făcut din Egipt o mare putere militară care a dominat toate celelalte națiuni. Din cauza folosirii greșite a calului și fiindcă calul distruge încrederea în Iehova Dumnezeu, El, Domnul, nu vorbește favorabil în Cuvântul Său inspirat cu privire la cal, ci spune: „Vai de cei ce se coboară în Egipt pentru ajutor; și stau pe cai, și se încred în care, fiindcă sunt multe, și în cai, fiindcă sunt foarte puternici; dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, nici nu caută pe Domnul”. – Isa. 31:1-3.

Nemulțumirea lui Dumnezeu cu privire la folosirea cailor este arătată când El a călăuzit pe Iosia să-i îndepărteze: „Și [Iosia] a îndepărtat caii pe care regii lui Iuda îi închinaseră soarelui, la intrarea casei [templului] Domnului, lângă camera dregătorului Netan-melec, care era la periferie, și a ars în foc carele soarelui.” – 2 Regi 23:11.

Dușmanii Israelului au venit cu cai și care de război ca să lupte împotriva poporului lui Dumnezeu: „Și Domnul a spus [în vremea aceea] lui Iosua [comandantul israeliților]: Nu te teme de ei; căci mâine pe vremea aceasta îi voi da uciși pe toți înaintea lui Israel; să tai tendoanele cailor, și să le arzi în foc carele”. (Ios. 11:6). A tăia tendoanele înseamnă a paraliza un cal și a-l face inutil. Mai târziu David a făcut același lucru cu caii sirienilor. – 2 Sam. 6:4.

În trecut unii studenți ai simbolurilor Bibliei au interpretat simbolul „cailor” a însemna pasiuni, capricii, doctrine și învățături de care sunt conduși oamenii. Cu toate acestea, nu pare căci „cailor” se pot aplica în mod corespunzător doctrinelor; ci, mai degrabă, calul simbolizează războiul, politici de război, propagandă de război, și prin urmare, reprezintă bine o organizație militară.

O dovadă suplimentară că Egiptul a fost o putere militară este că egiptenii au urât ocupația pașnică de păstori de oi, așa cum erau evreii. Geneza 46:34 spune: „Căci toți păstorii sunt o urâciune pentru egipteni”. Este bine cunoscut faptul că oamenii sau organizațiile care au folosit cai și echipament militar le-au folosit puțin pentru ocupația pașnică a unui păstor; și acest lucru a fost menționat prima dată de egipteni, și Domnul a arătat acest lucru în Cuvântul Său.

Egiptenii se închinau Diavolului și practicau religia Diavolului. Magicienii Egiptului erau scribi sau clarvăzători care făceau linii și cercuri magice, și susțineau să afirme prin aceasta ceea ce dumnezeii lor invizibili hotărâseră cu privire la o persoană. Puterile comerciale sau militare erau supuse și practicau religia Diavolului, așa cum făcea puterea politică sau conducătoare. Conducătorii erau împotriva lui Iehova și asupreau pe oameni. Împăratul a spus cu indignare lui Moise: „Cine este Domnul [Iehova], ca să ascult glasul Lui?” – Ex. 5:2.

Religia Egiptului, folosită de Diavolul și opusă lui Iehova, este arătată prin următoarele dovezi Scripturale. Domnul Dumnezeu a spus lui Moise: „Voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu sunt Domnul [Iehova]”. (Ex. 12:12). „Și s-a întâmplat că dimineața spiritul lui Faraon era tulburat [din cauza visului pe care-l avusese]; și a trimis și a chemat pe toți magicienii Egiptului, și pe toți înțelepții lui; și Faraon le-a spus visurile; dar nimeni n-a putut să le explice lui Faraon”. (Gen. 41:8). Prin profetul Isaia (19:3) Iehova a spus mai târziu cu privire la acea „țară a lui Ham”: „Și spiritul Egiptului va pieri în mijlocul lui, și voi nimici sfatul lui; și ei vor căuta pe idoli, și pe vrăjitori, și pe cei ce au spirite de ghicire, și pe vrăjitori”. Și mai târziu, Iehova a spus prin profetul Său Ieremia (43:13): „El va sfârâma chipurile din Bet-Șemeș [sau *casa soarelui (margin)*], care este în țara Egiptului; și va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului”.

Așadar, organizația Egiptului a fost exact ca religia lui, și aceasta a fost demonică, satanică, și opusă Dumnezeului Suprem al cerului, Iehova.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

1 APRILIE 1934

Nr. 7

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE
PARTEA I

- Pag.171

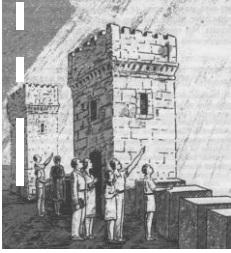
LEGĂMÂNTUL PRIN JERTFĂ

- Pag.186

SCRISORI

- Pag.190

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU”

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Aprilie 1934

Nr. 7

LEGĂMINTELE SALE

„Strângeți-mi pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu mine prin jertfă! Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” — Psalm 50:5, 6.

Partea I

IEHOVA are ca scop să-și justifice Numele. Adevărul acesta mare trebuie să fie privit de fiecare cercetător credincios al Cuvântului lui Dumnezeu ca lucrul cel mai important. Toate celelalte lucruri sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova și prin urmare stau pe locul al doilea. După ce Iehova și-a rezidit Sionul, organizația sa principală, El apare acum în măreția Sa pentru cei din Sion. Copiii Sionului, care acuma sunt adunați la El în Templul său, primesc învățatură de la Dumnezeu prin Cristos Isus, Capul organizației Sionului. Credincioșii văd acuma pe învățătorii lor, și anume, pe Iehova și pe Cristos Isus; și deoarece copiii Sionului dau ascultare celor ce au învățat, umblă pe calea dreaptă și cântă și laudă pe Cel Prea Înalt. (Isaia 30:20, 21; 54:13). Copiii Sionului sunt sfinții lui Iehova cărora li s-a dat ca să șadă cu Cristos Isus în locuri cerești, și să constituie o parte a organizației cerești; și deoarece în felul acesta au fost strânși la Domnul, „ei vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă”. Rămășița credincioasă fac chiar acest lucru.

² În timpurile trecute poporul lui Dumnezeu a avut numai o vedenie neclară a planului Său, însă acum pot să aibă o cunoștință clară despre el. Motivul principal pentru care a venit acuma o pricepere mai mare stă în faptul că a sosit timpul stabilit al lui Dumnezeu ca să facă cunoscut poporului Său planul Său. Cei ce au fost născuți în Sion și au fost strânși la Domnul în Templu, au acuma pe Iehova și pe Cristos Isus ca învățători, și fulgerele luminii din Templu le descoperă adevărurile lui Iehova. În timp ce li se descoperă aceste adevăruri mari, ei continuă să vestească neprihănirea lui Dumnezeu.

³ Există însă și un alt motiv pentru care consacrații nu demult nu au avut o viziune clară a Cuvântului lui Dumnezeu, și motivul acesta se poate atribui în mare parte iubirii de sine și dorinței după câștig personal. Iubirea de sine și dorința după câștig personal va împiedeca acuma chiar și pe cei unși ca să priceapă și să prețuiască adevărul. De mai multe secole aproape toți cei ce s-au consacrat ca să facă voia lui Dumnezeu, au făcut aceasta în speranța unui câștig sau avantaj personal. Conducătorii „creștinătății” au învățat poporul că Dumnezeu încearcă să scape rasa umană din chinul iadului și pe cei izbăviți să-i ducă în cer. Îndemnul de

a fi membru al acestor organizații bisericești, a fost cu totul egoist, și anume, dorința de a fi mântuit și de a scăpa de pedeapsă. Învățăturile care au fost susținute și învățate de urmașii lui Cristos Isus în cursul perioadei Ilie a adunării, au fost pe scurt următoarele:

⁴ Omenirea condamnată la moarte în urma păcatului lui Adam, a fost răscumpărată prin sângele lui Isus Cristos; iadul nu este un loc unde se chinuiesc oamenii conștienți, ci este o stare a morților, și nimeni nu poate scăpa de moartea veșnică decât cu sau prin meritul jertfei lui Cristos Isus; planul lui Dumnezeu este ca să scoată din lume adunarea sa, ai cărei membrii vor avea locuința veșnică în ceruri, și care împreună cu Cristos Isus vor governa lumea și pe cei ascultători ai neamului omenesc îi vor restatornici la perfecțiunea omenească. Învățătura „nu există chinul iadului”, a fost pusă tare în evidență, și mântuirea în cer sau pe pământ era îndemnul principal pentru creaturi ca să servească pe Dumnezeu și pe Cristos Isus. S-a crezut că oricine care s-a consacrat Domnului trebuie să ajungă până la un grad în dezvoltarea caracterului prin eforturile sale proprii, ceea ce l-ar îndreptăți la o poziție înaltă în curțile cerești. Trebuie să recunoaștem că aceste îndemnuri în cea mai mare parte erau foarte egoiste. Desigur că erau unii dintre aceia care s-au consacrat atunci aveau dorința dezinteresată de a servi pe Iehova; însă toți au privit la răsplată. Cu toate că învățăturile înșirate mai sus, cum au fost ele învățate în cursul perioadei Ilie au fost și sunt în general adevărate, totuși scopul lui Iehova nu a fost cunoscut și prin urmare lipsea motivul mai înalt, care îndeamnă creatura să servească pe Dumnezeu. Membrii clasei Templului care se dovedesc credincioși, prețuiesc acuma adevărul mare că justificarea Numelui lui Iehova este acuma chestiunea cea mai importantă dintre toate, și pentru ca să poată avea o parte la justificarea Numelui său sfânt, trebuie să I se consacre cu totul și cu credincioșie. O astfel de predare neegoistă față de Iehova este cheia cunoștinței și a priceperii. Conducătorii religiei au luat cheia cunoștinței atât de la sine, cât și de la alții; și când Isus le-a adus adevărurile Împărăției, fariseii nu numai că ei înșiși au nesocotit adevărul, dar au făcut și pe alții să-l nesocotească. (Luca 11:42-52) Organizațiile așa-numitei „creștinătăți” și îndeosebi clasa „omului fărădelegii”, a făcut același lucru. Egoismul orbește ochii față de cinstirea adevărată a lui Dumnezeu, și cel ce este orbit în felul acesta nu progresează în cunoștință și pricepere.

⁵ Din aceasta rezultă că dacă unșii doresc să țină cheile cunoștinței și a priceperii, trebuie să aibă totdeauna în vedere că scopul principal al lui Iehova este justificarea Numelui Său, că Numele Lui este implicat, și că Împărăția este mijlocul pentru realizarea justificării Numelui său. A avea parte la justificarea Numelui lui Iehova nu este o lucrare egoistă. Partea pe care rămășița poate s-o aibă constă în aceea de a fi un martor credincios pentru Iehova și a-și păstra neprihănirea față de El. Unșii, care rămân credincioși până la moarte, vor primi viață veșnică și vor fi uniți cu Isus Cristos în lucrarea Lui cerească și în gloria Lui cerească. Dar răsplata aceasta în comparație cu justificarea Numelui lui Iehova este un lucru secundar, și se dă numai dacă s-a dovedit devotamentul dezinteresat

față de Dumnezeu. A avea parte la justificarea Numelui său sfânt, este condiția premergătoare intrării în viața veșnică.

LEGĂMÂNT

⁶ Un legământ este o învoială obligatorie sau promisiune, pentru a face sau a nu face un anumit lucru. Hotărârea pronunțată a lui Iehova, pentru a face un anumit lucru, este un legământ necondiționat sau unilateral. Dacă Iehova își dă Cuvântul promisiunii sale, atunci se obligă fără condiții, ca să ducă la îndeplinire hotărârea aceasta. El spune: „Eu am plănuțit, și eu voi face.” (Isaia 46:11) „Cuvântul Meu... va împlini ceea ce îmi place”. (Isaia 55:11) Un legământ făcut de Iehova cu una sau mai multe creaturi ale sale este o învoială bilaterală sau reciprocă, de a face anumite lucruri, și celelalte părți ale legământului trebuie să îndeplinească lucrările amintite. Iehova îndeplinește totdeauna cu credincioșie partea Sa din legămintele Sale. — Deut. 7:9.

PUNCTE ESENȚIALE

⁷ Următoarele puncte rezumate sunt enumerate aici pentru ca cel ce studiază chestiunea, urmărind cu atenție acest rezumat, să poată să analizeze mai bine argumentul pe măsură ce înaintează:

(1). Întrebarea cea mai mare pusă înaintea creației este: Cine este Dumnezeul suprem și Atotputernic, de la care se pogoară toată viața și fericirea?

(2). Toate legămintele făcute de Iehova privitoare pe om în primul rând s-au încheiat pentru ca să justifice Numele său. Ele se numesc legămintele lui Iehova, deoarece El este autorul și creatorul lor și că după plăcerea Sa aduce și pe alții în legămintele Sale.

(3). Legământul avraamic este o promisiune fără condiții a lui Iehova, de a face pe organizația Sionului, ilustrată prin „femeia” sa, să nască o sămânță prin care toate familiile de pe pământ vor primi o ocazie să câștige binecuvântările vieții, legământ al cărui scop principal este justificarea Numelui lui Iehova. „Sămânța” acestui legământ este Cristos, care este Mântuitorul și Răscumpărătorul oamenilor, și Justificatorul Numelui lui Iehova. Legământul acesta nu se poate schimba, deoarece este garantat prin Cuvântul și jurământul lui Iehova.

(4). Din pricina întinderii prea mari a nelegiurii sau a păcatului împotriva legii lui Dumnezeu, Iehova a adăugat la legământul avraamic pe cel al legii, care s-a făcut în Egipt cu Moise ca mijlocitor; și legământul acesta a servit ca un îndrumător ca să-i conducă pe cei supuși la Cristos, „sămânța” și Justificatorul, și a continuat până la venirea lui Cristos. Scopul legământului legii a fost de a produce un popor pentru numele lui Iehova; deci, scopul principal al acestuia a fost justificarea Numelui lui Iehova.

(5). Legământul cel nou a fost făcut în locul legământului vechi al legii. Scopul legământului nou nu a fost mântuirea oamenilor, ci alegerea unui popor pentru Numele lui Iehova, și acest popor ales astfel trebuie să fie un martor pentru

Numele lui Iehova; iar dacă în aceasta se dovedește credincios, atunci ia parte cu Cristos Isus la justificarea Numelui lui Iehova.

(6). Legământul nou a fost încheiat cu Cristos Isus în momentul morții sale. Înainte de acel timp Isus a făcut legământul său de jertfă, și după aceea și alții au fost invitați să facă un legământ prin jertfă, ca să fie urmașii legământului nou și să poată avea o parte la justificarea Numelui lui Iehova.

(7) Legământul nou nu se referă la omenire în general, și nu are nici o legătură cu restatornicirea omenirii, ci privește exclusiv Israelul spiritual; și nimenea nu poate să fie un urmaș a legământului nou dacă nu a făcut mai întâi un legământ prin jertfă. Cei ce au făcut legământul prin jertfă și se dovedesc credincioși legământului, sunt strânși la Domnul Dumnezeu și făcuți membrii ai oastei Sale, și vestesc dreptatea Lui și iau parte la justificarea Numelui Său.

FAPTE

⁸ În Eden Lucifer a necinstit Numele lui Iehova și l-a învinuit că ar fi un mincinos și că nu ar fi în stare să-și îndeplinească voința. Satan a aruncat apoi în fața lui Iehova provocarea ca să pună un om pe pământ, care își va păstra neprihănirea față de Iehova. (Iov 2:2-4) Aceasta a fost o batjocură suplimentară a Numelui lui Iehova. Planul lui Iehova este ca să dovedească creației întregi că El singur este Atotputernicul Dumnezeu; și aceasta o face spre justificarea Numelui Său. Fără viață neamul omenesc nu ar avea nici o binecuvântare; și deoarece viața este darul lui Iehova Dumnezeu, creatura care rămâne credincioasă lui Dumnezeu și primește viață din partea Lui, este astfel o justificare a Numelui Celui Prea Înalt. Iehova a luat pe Avraam din țara lui natală și l-a trimis spre Canaan și acolo a făcut un legământ, sau mai bine-zis a făcut o promisiune fără condiții, folosind pe Avraam ca pe acela căruia s-a făcut promisiunea pe vremea aceea. Acolo și-a exprimat hotărârea de a produce o sămânță, prin care pot să fie binecuvântate toate neamurile pământului. Sămânța promisă este Cristos, și pe El Iehova l-a făcut martorul principal, mare Preot și Justificator. (Galateni 3:16) Alegerea seminței promisiunii nu s-a întâmplat numai pentru mântuirea oamenilor; deoarece Dumnezeu ar fi putut omorî pe Adam și să fi început o nouă generație. Alegerea seminței a avut scopul ca să justifice Numele lui Iehova, adică să dovedească că Iehova își execută planul Său conform voinței sale. O prevedere secundară a acestui lucru a fost ca aceia care vor da ascultare seminței, vor fi binecuvântați cu viață veșnică. Numele original al lui Avraam, adică, Avram, înseamnă „Părinte sublim”; Domnul însă i-a schimbat numele și l-a numit Avraam. Numele Avraam înseamnă „Părintele multor națiuni”. Aceasta este o dovadă a faptului că aici Avraam a fost folosit ca un simbol ca să reprezinte pe însuși Iehova Dumnezeu, care singur este dătătorul de viață, adică, marele Părinte al neamurilor și generațiilor de pe pământ, care vor primi viață și că Cristos este sămânța, prin care Iehova dă viață oamenilor. (Romani 6:23). Când Iehova a vorbit

către Avraam: „Eu îți voi face un mare nume”, aici evident că Dumnezeu s-a referit la faptul că își va mări propriul Nume sfânt. (Gen. 12:2) Iehova a ținut legătura cu urmașii naturali ai lui Avraam din pricina numelui său. (Ezechiel 20:9) Deci, legământul avraamic în primul rând nu a fost hotărât spre folosul oamenilor, ci a servit și servește la justificarea numelui lui Iehova; și această concluzie este întărită din abundență de Scriptură. A trecut un timp îndelungat, în care Iehova Dumnezeu a îngăduit lui Satan să rămână și să-și ducă la îndeplinire lucrul său nerușinat, pentru ca la timpul Său hotărât să lase să se mărturisească Numele său pe pământ și apoi să-și arate puterea și să convingă întreaga creațiune că El este Cel Prea Înalt. Să avem totdeauna în vedere că mântuirea creaturilor este cu totul subordonată marelui scop al lui Iehova.

LEGĂMÂNT NOU

⁹ Scriptura descoperă și alte legăminte ale lui Iehova, printre acestea fiind legământul făcut în Egipt și inaugurat la muntele Sinai, și legământul nou încheiat mai târziu. Despre legământul nou s-a scris și s-au spus multe, și în cele mai multe scrieri s-a accentuat că legământul cel nou aparține domniei de o mie de ani a lui Cristos, sub care toate neamurile de pe pământ vor fi binecuvântate. Citatul următor este esența a ceea ce s-a învățat și crezut de mai mulți ani, și anume: „Legământul nou este o pregătire a lui Dumnezeu, prin care poate să exercite îndurare față de omenirea decăzută”. („Studii în Scripturi”, Vol. 5, pag. 455). Scriptura nu întărește concluzia aceasta. Între anii 1907 până în 1909 foarte multe s-au publicat despre legământul cel nou, și în urma divergențelor de păreri asupra legământului nou, s-a născut între consacrați o mare turburare, ce a avut ca urmare o dezbinare. Scopul legământului nou nu s-a putut înțelege atunci datorită celor două motive înșirate mai devreme; acuma însă în ziua Domnului, când El este în Templu și luminează pe poporul său, scopul poate să fie înțeles de către aceia cari Îi sunt devotați și fac parte din Templu; și din pricina aceasta Turnul de Veghere explică din nou legămintele. Pentru aceasta se recomandă din nou să se țină în minte cele șapte puncte amintite mai sus, pe măsură ce progresează studiul.

¹⁰ Legământul nou nu urmărește scopul direct de a salva vreo creatură, ci are un scop mult mai înalt și mai important. Legământul nou nu este un legământ pentru restatornicire, care să fie aplicat de Domnul în cursul domniei de o mie de ani. De fapt el nu are nimic a face cu renașterea neamului omenesc. Sângele lui Cristos Isus este prețul de cumpărare al rasei umane, și nu este nevoie de un legământ pentru ca Dumnezeu să poată exercita îndurare față de aceia care vin la Isus în modul stabilit de Dumnezeu. - Ioan 6:37-40.

SCOPUL

¹¹ Care este scopul legământului celui nou? Este instrumentul lui Iehova de a strânge la Sine un popor pentru Numele său, pentru a fi folosit în lucrarea justificării numelui său. Prin urmare, legământul se referă la adunare, și nicidecum

la lume. Legământul nou a fost prefigurat de vechiul legământ al legii, și a fost o înlocuire a legământului vechi al legii. Deoarece aceasta este adevărat, rezultă că scopul legământului cel vechi al legii a prefigurat scopul legământului celui nou. Scopul legământului cel vechi al legii nu putea să fie mântuirea națiunii izraelite. El nu era necesar pentru salvarea acelei națiuni. În cele din urmă, Neamurile vor avea aceeași oportunitate de salvare, și ele niciodată nu au stat într-o oarecare legătură față de legământul legii, ci au fost străini față de legământul legii și tot așa au fost și față de legământul cel nou. (Efeseni 2:12). Mai mult, națiunea iudaică, care era poporul ales al lui Dumnezeu, nu a prefigurat pe națiunile Neamurilor în general, ci a prefigurat pe poporul ales al lui Dumnezeu, scos din lume. Legământul legii a impus iudeilor o obligație suplimentară, și prin urmare Neamurile nu aveau de la ce să fie ușurați. Pentru ca Iudeii să scape de acest blestem suplimentar care a fost impus prin legământul legii, Isus a trebuit să moară pe lemn în locul celui păcătos. (Gal. 3:13; Deut. 21:23) Dar faptul acesta arată o răspundere deosebită care îngreuiază pe aceia care se află în legământul cel nou. Este absolut sigur că apostolul s-a gândit la această răspundere când a citat următoarele din profeția rostită de Moise: „Cine a disprețuit legea lui Moise, era omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua acela, ce calcă în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Spiritul harului? Căci știm cine este Cel ce a zis: „A mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!” Și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul său.” „Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” (Evrei 10:28-31) Profeția aceasta a fost dată prin Moise. (Deut. 32:35,36). Responsabilitatea acelor care sunt în legământul nou este comparată aici cu responsabilitatea acelor din legământul legii.

¹² Dumnezeu a făcut vechiul legământ al legii cu Moise, ca mijlocitor pentru poporul Său ales. Legământul cel nou Dumnezeu l-a făcut cu Cristos Isus, prefigurat de Moise, ca mijlocitor pentru aleșii săi. Iehova a trimis pe Moise în Egipt pentru ca, în primul rând să-și facă un Nume, și în al doilea rând, să elibereze pe izraeliți. (2Samuel 7:23). În scopul acesta Moise a trebuit să pună mărturie înaintea izraeliților și înaintea domnitorului Egiptului, și aceasta a trebuit s-o facă înainte de încheierea legământului legii. Iehova a trimis pe Isus în lume, în Egiptul anti-tipic, ca să pună mărturie pentru Numele Său, adică să-și facă un Nume; și Isus a trebuit să depună mărturia înaintea iudeilor și a altora înainte de a se încheia legământul nou. (Ioan 18:37) Isus a zis: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu.” (Ioan 5:43). Faptul că scopul principal al venirii lui Isus a fost acela ca să preamărească și să justifice Numele lui Iehova, se arată prin cuvintele Sale: „Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta. Tată proslăvește Numele tău! Și din cer s-a auzit un glas care zicea: L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi!” (Ioan 12:27,28). Sângele lui Isus vărsat în moartea de jertfă a fost sângele care a dat valabilitate legământului nou, și a câștigat și prețul de răscumpărare pentru oameni. Prin legământul nou se alege un popor pentru Numele lui Iehova;

prin urmare, numele lui Iehova devine extrem de important pentru răscumpărarea omului.

¹³ Izraeliții, poporul ales al lui Dumnezeu, au trebuit să-și dovedească credințioșia față de condițiile legământului legii pentru ca să devină națiunea sfântă a lui Dumnezeu, după cum este scris: „Moise s-a suit la Dumnezeu, și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: Așa să vorbești casei lui Iacov, și să spui copiilor lui Israel: Acum, dacă veți asculta glasul Meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi o comoară deosebită pentru Mine dintre toate popoarele; căci tot pământul este al Meu. Îmi veți fi o Împărăție de preoți și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.” (Ex. 19:3,5,6). Aceasta dovedește că un popor a fost prefigurat prin Izraeliți, și că poporul acesta care a fost prefigurat de Izraeliți în legământul legii, trebuie să-și dovedească credințioșia sub condițiile legământului nou pentru ca să devină națiunea sfântă a lui Dumnezeu. Adresându-se poporului prefigurat de națiunea Israelului, apostolul inspirat spune: „Voi însă sunteți o generație aleasă, o preoție împărătească, o națiune sfântă, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți laudele Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina sa minunată; pe voi, cari odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.” (1Petru 2:9,10) Această națiune sfântă se compune din aceia care devin membrii casei regale, al cărei Cap este Cristos Isus.

¹⁴ Scopul legământului legii era ca să producă o sămânță. Despre aceasta este scris: „Lucrurile acestea sunt o ilustrație; căci aceste (femei) sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, căci Agar este muntele Sinai din Arabia, și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.” (Galateni 4:24,25) Sara, soția lui Avraam, era trecută deja de vârsta naturală în care să poată naște copii, și ea a sfătuit pe bărbatul său Avraam să ia de soție pe servitoarea ei egipteană, să aibă un moștenitor, pentru motivul „căci poate că voi avea copii de la ea.” (Gen. 16:2,3) Dumnezeu a promis lui Avraam că îi va da o sămânță, și Agar a fost dată lui Avraam de către nevasta sa, pentru ca să se poată întâmpla aceasta. Copilul Agarei nu s-a dovedit acceptabil lui Dumnezeu ca sămânța promisiunii, și în același fel copiii legământului vechi al legii, adică Israelul după trup, nu s-a dovedit acceptabil înaintea lui Dumnezeu. Faptul că legământul legii a prefigurat legământul nou, a cărui sămânță se dovedește acceptabilă, se arată foarte clar din cuvintele apostolului: „Căci lucru cu neputință legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere, Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând din pricina păcatului, pe însuși Fiul său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca în cazul nostru cerințele Legii să fie îndeplinite pe deplin.” — Romani 8:3, *Wey*.

¹⁵ Motivul eșecului legământului legii nu a fost din cauza legii, ci din cauza căderii națiunii evreiești; prin urmare, eșecul lui a făcut necesar încheierea unui alt legământ în locul celui vechi pentru ca Dumnezeu să aibă un popor pentru Numele Său; prin urmare spune Scriptura: „Căci dacă legământul dintâi ar fi fost

fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.” (Evrei 8:7.8) Deci, aceste texte scripturale dezvăluie că nici legământul vechi al legii și nici legământul nou nu s-au făcut cu scopul ca să mântuiască pe oameni, ci că scopul acestor legăminte este ca să strângă un popor pentru Numele lui Iehova. Iehova promite credincioșilor acestui popor că ei vor avea o parte la justificarea Numelui Lui; și aceasta dovedește că în controversa aceasta dreptatea este pe partea Lui și este o justificare a Numelui Său.

¹⁶ Este adevărat că Domnul a declarat: „Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt [Iehova]!” (Lev. 18:1,5) Textul acesta nu spune că cineva prin ținerea legământului ar primi viață; așadar, textul acesta nu înseamnă că scopul legământului ar fi să dea viață. Scopul adevărat, cum se arată prin acest text scriptural, este acela de a identifica pe justificatorul Numelui lui Iehova. Dumnezeu promite aici că omul care stă în legământ, care ascultă de legile și poruncile Domnului, va trăi prin ele și își va păstra neprihănirea și prin aceasta va justifica Numele lui Iehova, și anume împotriva afirmației lui Satan că Dumnezeu nu ar putea face un astfel de om. Ascultarea față de legile legământului ar dovedi că omul este destoinic să justifice Numele lui Iehova, când va veni timpul pentru rezolvarea definitivă a chestiunii. Aceasta este întocmai ceea ce a făcut Isus. A explica textul acesta, ca și cum să spunem că dacă iudeii ar fi ținut legământul ar fi putut să trăiască, ar însemna că jertfa de răscumpărare putea să fie omisă, cu toate că nu există altă cale pentru a câștiga viață decât prin jertfa de răscumpărare. Așadar scopul evident al cuvintelor citate mai sus este de a face cunoscut pe justificator. Isus a suferit ocară și rușine din partea lui Satan și a reprezentanților săi și prin credințioșia sa în păzirea legii lui Dumnezeu și prin ascultarea sa în multe persecuții El și-a dovedit destoinicia de a fi justificatorul Numelui lui Iehova și autorul mântuirii vecinice pentru toți aceia care îi dau ascultare. Aceasta este explicația clară a scripturii scrisă de apostol sub inspirație. — Evrei 5:8.9.

¹⁷ Concluzia aceasta a mai fost exprimată de apostol cu o altă ocazie. El accentuează îndeosebi că sămânța promisă este de o importanță covârșitoare, și apoi spune: ”El (legământul legii) a fost adăugat (legământului avraamic) din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină sămânța, căreia îi fusese făcută promisiunea, și a fost dată prin îngerii, prin mâna unui mijlocitor. (Galateni 3:18, 19). Iudeii erau imperfecti și deci călcători de lege sau păcătoși, ceea ce i-a împiedicat să-și păstreze neprihănirea în mod desăvârșit; și pentru aceasta s-a adăugat legea până urma să vină sămânța promisă”. Lucrurile acestea sunt o ilustrație; căci acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar” (Galateni 4:24)

¹⁸ Arătând mai departe că legământul legii nu a fost făcut ca să dea viața poporului Israelului natural, este scris: „Atunci oare legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o lege care să putut fi da

viața, într-adevăr, neprihănirea ar fi venit prin lege.” (Galateni 3:21). Este oare legea contrară promisiunilor lui Dumnezeu? Desigur Iehova a știut lucrul acesta dinainte, și aceasta dovedește că în facerea acestui legământ a avut o altă țintă sau alt scop decât mântuirea vieții iudeilor. Mântuirea iudeilor și a neamurilor nu se face prin orice legământ. Mântuirea vine prin Cristos Isus pe care Iehova îl face mai întâi justificator și întemeiază Împărăția sa, și apoi aduce pe oameni la cunoștința adevărului, pentru ca să poată câștiga viață veșnică dacă vor asculta de legile Lui. Legământul legii cu iudeii a avut scopul de a pregăti pentru Iehova un popor pentru Numele său; însă din pricina imperfecțiunii iudeilor acest lucru a eșuat. Când Cristos Isus, Mai Marele decât Moise a venit, El a fost sămânța promisă de Iehova lui Avraam; și iudeii, cari atunci s-au dovedit credincioși, au fost transferați de la Moise la Isus și prin aceasta făcuți o parte a „poporului ales pentru Numele lui Iehova”. Ucenicii credincioși ai lui Cristos Isus sunt exemple remarcabile ale acestui fapt. Ei erau deja consacrați ca să facă voia lui Dumnezeu și au fost botezați în Moise și în „nor”; și acuma nu era necesar ca ei să se supună încă odată botezului. (1Corinteni 10:1-4; Ioan 1:47) Dacă legământul legii nu putea da viață (ceea ce hotărât că nu putea), nici legământul nou nu poate da viață, pentru că legământul nou este o înlocuire a celui vechi. Numai aceia vor primi viață care cred în Cristos Isus și rămân credincioși. Se pare foarte clar că scopul legământului nou pare să fie acela de a scoate afară din neamul omenesc un popor și a-l aduce la Dumnezeu, care își va păstra neprihănirea față de Dumnezeu, în timp ce va fi batjocorit și dușmănit din partea lui Satan și a reprezentanților săi; acest popor va fi martorul pentru Numele lui Iehova și dacă va stărui cu credincioșie va avea parte la justificarea Numelui Său.

MIJLOCITOR

¹⁹ Iehova a folosit un mijlocitor pentru legământul cel vechi al legii, și a dat un mijlocitor și pentru legământul cel nou. Iudeii ca o națiune erau neputincioși să facă un legământ cu Iehova. Moise a crezut în promisiunea lui Iehova și prin credință „aștepta orașul (Împărăția lui Dumnezeu de sub sămânța promisă) care are temelii tari al cărei ziditor... este Dumnezeu.” (Evrei 11:10-25). Întrucât Moise avea credință și era credincios, Iehova l-a ales ca mijlocitor al legământului legii, pe care a propus să-l facă, și mai târziu l-a și făcut cu adevărat în Egipt. Alegerea aceasta a lui Moise a avut loc pe muntele Horeb. (Ex. 3:1-22) Aceasta a fost cu puțin timp înainte de încheierea legământului, și mai întâi Moise a trebuit să depună mărturie despre numele lui Iehova înaintea Israelitilor și înaintea domnitorilor Egiptului. Despre acest legământ al legii este scris, că „a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.” (Galateni 3:19) Mai marele Moise a fost ales ca mijlocitor al noului legământ de Iehova. Această alegere a avut loc după ce Isus a fost botezat în Iordan și după ispitirea lui în pustiu. Atunci El a devenit garanția

și mijlocitorul noului legământ făcut mai târziu. Legământul legii s-a făcut pe timpul junghierii mielului de paști în Egipt și legământul nou s-a încheiat pe timpul junghierii mielului anti-tipic de paști, Cristos Isus; însă Isus a fost ales ca mijlocitor cu trei ani și jumătate mai înainte de acel timp.

²⁰ Acolo unde există un mijlocitor, aceasta arată că alții sunt în legământul pe care îl face Iehova. „Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, dar Dumnezeu este unul singur” (Galateni 3:20) Dacă nu ar fi alții în legământ, atunci nu ar fi nevoie de mijlocitor. Deoarece scopul principal al venirii lui Isus a fost și este justificarea Numelui lui Iehova, dacă numai Isus ar fi în acest legământ, atunci nu ar fi nevoie de existența unui mijlocitor. Isus este odrasla și sămânța legământului avraamic, care are întâietate atât înaintea legământului legii, cât și înaintea legământului nou. Dar faptul că pentru legământul cel nou este oferit un mijlocitor, arată așadar că legământul are ca scop să aducă și pe alții înăuntru, ca să fie activi cu Cristos Isus și sub supravegherea Lui directă.

²¹ Legământul nou s-a făcut cu peste două mii de ani după legământul avraamic, totuși nu a putut să ia locul legământului avraamic, a cărui sămânță este unealta pentru binecuvântarea tuturor neamurilor de pe pământ. Aceasta este o dovadă suplimentară că legământul nou nu este un legământ de binecuvântare sau pentru a da viață, ci un mijloc de a pregăti un popor care să mărturisească despre Numele lui Iehova și să aibă parte la justificarea Numelui său. Faptul oferirii unui mijlocitor arată că și alții trebuie să participe cu Isus Cristos la justificarea Numelui lui Iehova. Cine sunt dar „ceilalți”? Concluzia logică este așadar că „ceilalți” sunt aceia care au fost luați în legământul nou după ce a fost încheiat cu Isus Cristos, și după ce ceilalți amintiți au făcut un legământ prin jertfă cu Iehova și au fost primiți de Dumnezeu ca fiii Săi.

²² Ca o dovadă suplimentară că legământul este unealta lui Iehova de a-și executa hotărârea cu privire la justificarea Numelui Său, remarcăți faptul că Iehova numește mijlocitorul înainte de a se face legământul, și că face alegerea aceasta fără să pună condiții. El și-a ales pe Cristos Isus ca mare preot al Său și îl face pe Isus Cristos prim executor a tuturor hotărârilor Sale, iar Cristos Isus nu are nici un amestec în alegerea sa la serviciul aceasta. „Tot așa și Cristos, nu și-a luat singur slava de a fi mare preot, ci o are de la Cel ce i-a zis: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut. Și cum zice iarăși într-un alt loc: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.” (Evrei 5:5,6). Apoi el a numit pe Isus în slujba înaltă de mare preot și-a garantat cuvântul cu jurământul său: „Și fiindcă lucrul acesta nu s-a făcut fără jurământ... Isus sa făcut chezașul (mijlocitorul) unui legământ mai bun.” — Evrei 7:20, 22.

²³ Cu ocazia botezului lui Isus în Iordan el a încheiat un legământ prin jertfă și a început împlinirea legământului său, legământ care s-a sfârșit pe Golgota. „Dar acum Cristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă (decât slujba lui Moise, a mijlocitorului legământului legii) cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.” (Evrei 8:6). Din pricina

legământului său prin jertfă, care jertfă era sfântă și acceptabilă lui Dumnezeu. Isus a fost făcut mijlocitorul legământului nou. „Sângele lui Cristos, care prin Spiritul cel veșnic, s-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu... Și tocmai de aceea este el mijlocitorul unui testament (legământ *R.V.*) nou, pentru ca prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făcute sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete vecinica moștenire, care le-a fost făgăduită” (Evrei 9:14.15) Adunarea lui Cristos nu constituie vreo parte a mijlocitorului, ci Cristos Isus singur este mijlocitorul legământului nou. (Evrei 12:24). Cristos Isus este mijlocitorul legământului nou pentru frații Săi, adică, pentru Israelul spiritual, în timpul perioadei de timp în care Dumnezeu își scoate un popor pentru Numele Său din națiuni” (Fapte 15:14). Apostolul arată relația lui față de legământ, când spune: „Care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care sa dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită, și propovăduitorul și apostolul lui am fost pus eu - spun adevărul în Cristos nu mint, un învățător al Neamurilor în credință și în adevăr.” —1 Timotei 2:4-7.

²⁴ Textul acesta nu zice și nici nu înseamnă că Omul Isus Cristos este mijlocitor pentru toți oamenii. Ceea ce textul spune este aceasta: că există un singur Dumnezeu, și anume Iehova, și că există un mijlocitor între Dumnezeu și oameni. Ce fel de oameni? Oamenii, adică creaturile omenești, care au credință în Isus Cristos și s-au învoit să facă voia lui Dumnezeu. De ce să numească Dumnezeu un mijlocitor în numele oamenilor, care necinstesc numele Său și numele lui Isus Cristos? Textul arată că apostolul nu a avut în minte întreg neamul omenesc. El se adresează lui Timotei și prin urmare vorbește către alții de aceeași credință scumpă, și spunea lui Timotei să se roage pentru „toți oamenii”, adică pentru toți oamenii care vin în organizația lui Dumnezeu. Apostolul desigur nu a încurajat și îndemnat ca să se roage pentru toți aceia care în fărâdelegea lor combat pe Dumnezeu și pe Cristos Isus. El dă sfat să se roage „pentru împărați și toți, care sunt în autoritate.” S-a referit el la toți oamenii în autoritate în organizația lui Satan? Desigur nu. El s-a referit la aceia care în organizația lui Dumnezeu au depline puteri, adică la aceia din adunare, pe care Domnul i-a așezat în poziții de autoritate; pentru toți aceștia trebuie să se roage, pentru ca adunarea întregă să rămână în pace și unitate. (A se vedea Turnul de Veghere 1933, pagina 137). Rezultă, așadar, că cuvântul „oameni” amintit în versetul cinci al textului anterior nu se referă nicidecum la toți oamenii din lume, ci la aceia care au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu; și cu privire la toți aceștia voia lui Dumnezeu este ca să fie mântuiți și să ajungă la o cunoștință precisă a adevărului, și pentru toți aceștia există un mijlocitor în legământul cu Dumnezeu. Cine este acest mijlocitor? Scriptura răspunde: „Omul Cristos Isus, care s-a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți.” Aceste

ultime cuvinte citate sunt cuvinte de identificare care denumesc precis pe Acela care este mijlocitor între Dumnezeu și oameni (dar nu toți oamenii), adică oamenii care au exercitat credință în Cristos Isus și au făcut un legământ pentru a face voia lui Dumnezeu. Nu este voința lui Dumnezeu, ca unii dintre aceia care primesc pe Isus, să se piardă. Dacă unii dintre aceștia se nimicesc, atunci aceasta se întâmplă din vina lor. Aceasta se dovedește prin cuvintele lui Isus despre cei doisprezece, pe cari Dumnezeu I-a dat. (Ioan 17:12) Clasa indicată ca „omul fărădelegii” era odată în legământ, ca să facă voia lui Dumnezeu. Clasa aceasta se va nimici, nu că Dumnezeu ar fi de vină pentru aceasta, ci din pricina necredincioșiei lor.

²⁵ Traducerea Versiunii Autorizate a cuvintelor apostolului sună: „Cristos Isus, care s-a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți, despre care trebuie să se vestească la timpul hotărât.” (1 Timotei 2:6). Unii au adăugat la textul acesta cuvântul „toți”, evident cu scopul să dea textului acestuia o aplicare asupra omenirii întregi. Este îndreptățită o astfel de concluzie? Desigur nu. Este adevărat că Isus Cristos și-a dai viața ca preț de răscumpărare pentru toți; și toți aceia acceptă pe Isus Cristos ca atare și I se supun, pot să trăiască. Totuși nu este nici un motiv ca să se adauge textului acesta cuvântul „toți”, cuvânt care nu se găsește de loc în text. Alte traduceri ale textului acesta spun: „Care s-a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți – la timpul potrivit acest lucru a fost mărturisit și eu am fost numit să fiu vestitorul și apostolul lui (zic adevărul, nu mint), ca să învăț pe Neamuri credința și adevărul.” (*Moffatt*). „Care s-a dat pe sine ca răscumpărare în numele tuturor, mărturia se potrivește; pentru care am fost numit proclamator și apostol, - vorbesc adevărul, nu rostesc nici o falsitate – Un învățător al națiunilor în credință și adevăr”. (*Rotherham*). „Care s-a dat pe sine ca răscumpărare în numele tuturor, mărturia se potrivește; pentru care am fost numit un vestitor și apostol, - vorbesc adevărul, nu falsific – un învățător al națiunilor în credință și adevăr”. (*Diaglott*). Apostolul identifică, deci, aici pe Isus Cristos ca pe răscumpărătorul omenirii, ca pe mijlocitorul între Dumnezeu și oamenii care stau în legământ cu El, și că el, Pavel, a fost rânduit ca predicator și apostol, ca să învețe atât pe neamuri, cât și pe iudei. Apostolul instruieste aici îndeosebi pe Timotei și în esență îi spune următoarele: Ar trebui să te rogi pentru toți oamenii din adunare, inclusiv pentru aceia în autoritate, cum ar fi apostolii și ceilalți numiți să servească în adunare. (Efeseni 4:11-14). Cei ce au fost puși în poziții de autoritate, au purtat slujbele acestea pentru a da ajutor în pregătirea unui popor pentru Numele lui Iehova. Este voința lui Dumnezeu, ca toți acești oameni să fie mântuiți; și pentru ca să fie mântuiți, ei trebuie să fie credincioși. În această organizație există „un Dumnezeu și Tată a tuturor, care este peste toate și în toate”; și există un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, adică toți oamenii, care s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu; și mijlocitorul acesta este Cristos Isus, Mântuitorul. Pavel declară, că a fost rânduit ca un serv special pentru predicarea acestor adevăruri. (Efeseni 4:3-6). 1 Timotei 2:3-6 nu se poate aplica cu drept la toți oamenii, și nu este un text de

restatornicire. Cu toate că declarația aceasta a Scripturii arată că Isus Cristos este mântuitorul tuturor oamenilor, totuși din text reiese clar că aplicarea lui este la cei care au făcut mai întâi un legământ prin jertfă.

²⁶ Legământul nou corespunde legământului vechi a legii. Moise nu era mijlocitorul între Dumnezeu și toate Neamurile. El era mijlocitorul pentru întreg poporul ales al lui Dumnezeu, adică pentru națiunea Israel. Iudeii au fost „botezați toți pentru Moise în nori și în mare”. (1 Corinteni 10:2) Moise era, așadar, mijlocitor pentru toți aceștia, dar nu pentru alții; prin urmare, iudeii care la venirea lui Cristos au fost găsiți credincioși, au fost transferați de la Moise la Cristos, și Cristos a fost făcut mijlocitor pentru toți acei iudei și pentru toate Neamurile care fac un legământ să facă voia lui Dumnezeu „Cât despre Moise, el a fost credincios în toată casa lui Dumnezeu, ca slugă (mijlocitor) ca să mărturisească despre lucrurile, care aveau să fie vestite mai târziu. Dar Cristos este credincios ca Fiu (mijlocitor), peste singura casă a lui (Iehova). Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.” - Evrei 3:5, 6.

PROTECTOR

²⁷ S-a susținut că Cristos este protectorul adunării, și mijlocitorul pentru lume. Scriptura însă nu ne îndreptățește la o astfel de concluzie. Nu este nepotrivit ca Isus să fie atât mijlocitor, cât și protector pentru adunarea lui Dumnezeu; și de fapt și îndeplinește amândouă slujbele. Oare un mijlocitor nu susține pe un altul care are nevoie de el? Moise era mijlocitorul legământului legii, și el a mijlocit pentru israeliții, care au păcătuțit, când s-a rugat lui Dumnezeu să-i ierte. (Ex. 32:29-32) În același fel și Cristos Isus, mijlocitorul legământului nou, este protectorul acelora din organizația lui Dumnezeu, care păcătuiesc, după cum stă scris: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuțiți. Dar dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Cristos Cel neprihănit.” (1 Ioan 2:1) Înainte de venirea Domnului Isus în Templu Spiritul Sfânt în Scriptură este denumit ca paraclet, mângâietor, protector sau ajutor. Însă de la venirea Domnului în Templu, serviciul Spiritului sfânt în calitate de protector a încetat; totuși aceasta nu schimbă nimic faptul că Isus Cristos pe muntele Sion este atât mijlocitor, cât și protector.

²⁸ Când Isus a fost botezat în Iordan, atunci s-a prezentat pe sine fără prihană și fără păcat lui Dumnezeu în împlinirea profeției scrisă dinainte despre El: „Atunci am zis: Iată-mă că vin — în sulul cărții este scris despre Mine, vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și legea Ta este în fundul inimii mele.” (Psalm 40:7,8) Acesta era legământul de jertfă între Dumnezeu și Cristos Isus, deoarece era voia lui Dumnezeu, ca Isus să fie o jertfă. Isus atunci s-a oferit fără nici o condiție, ca să facă totdeauna ceea ce este voia lui Dumnezeu; și voia lui Dumnezeu atunci era ca Isus să devină justificatorul său și pentru dovedirea vredniciei El trebuie să-și păstreze neprihănirea în probele cele mai înfocate, ba chiar până la moartea cea mai rușinoasă și a trebuit ca sângele vieții Sale să fie vărsat ca prețul de

răscumpărare pentru oameni, ceea ce și este. „Și pentru aceasta El este și mijlocitorul unui legământ nou.” (Evr. 9:15, *A.R.V.*) Iehova Dumnezeu a dat lui Isus serviciul legământului, adică lucrarea de alegere a unui popor pentru Numele lui Iehova; și serviciul acesta a fost mai important decât serviciul încredințat lui Moise. (Evrei 8:6) Când apostolii au ajuns că crească în Domnul Isus, ca fiind Cristosul lui Dumnezeu, și au părăsit toate ca să-L urmeze, aceasta a marcat intrarea lor în legământul prin jertfă. (Luca 18:28-30; Matei 16:24,25) Legământul prin jertfă înseamnă a crede în Domnul Isus Cristos ca răscumpărător, și bazat pe credința aceasta, a exercita această credință căzând de acord a face voia lui Dumnezeu necondiționat. La trei ani și jumătate după ce Isus a intrat în legământul de jertfă, Dumnezeu a făcut legământul nou cu El. Aceasta pare să stabilească clar regula hotărâtă că nimeni nu poate fi primit în legământul nou decât după ce a făcut un legământul de jertfă cu Iehova. Desigur, toți cei născuți de spirit au făcut cu Iehova un legământ de jertfă și toți aceștia sunt destinați să moară de o moarte de jertfă; și aceasta cuprinde și pe „turma mare”. (Psalm 79:11) Nu oricine, care a intrat într-un legământ de jertfă, se și dovedește credincios; și prin urmare, nu oricine, care a încheiat un legământ de jertfă este cuprins în clasa care constituie poporul „pentru Numele său”. Numai cei credincioși sunt sfinții lui Dumnezeu, și despre aceștia vorbește Dumnezeu, când spune: „Strângeți-mi pe sfinții Mei, cari au făcut legământ cu mine prin jertfă!” (Psalm 50:5) Acești sfinți, sau credincioși, au fost primiți în legământul nou cu Cristos Isus, marele preot al lui Iehova, și lor le spune acuma Isus: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții”. (Apocalipsa 2:10 *A.R.V.*) Aceasta dovedește că numai aceia vor primi cununa, care după primirea lor în legământul nou se dovedesc credincioși pe deplin.

TESTAMENT

²⁹ Partea Bibliei de la Geneza până la Maleahi, inclusiv, oamenii au denumit-o „Vechiul Testament”, iar partea de la Evanghelia lui Matei până la Apocalipsa, inclusiv, au denumit-o „Noul Testament”. În Scriptură nimic nu ne dă drept la aceasta. Cuvântul „Testament” apare pentru prima dată în Matei 26:28 și acolo înseamnă legământ. În 2 Cor. 3:6 (*Sinaitic MS*) expresia „testamentul nou” se referă la „legământul nou”, care s-a învechit, când a încetat. Mulți au dedus în mod neînțelept că Scriptura desemnată ca „Testamentul Nou” reprezintă tot ceea ce ar fi nevoie pentru îndrumarea urmașului lui Cristos. Totuși toată Scriptura inspirată de Dumnezeu constituie Cuvântul său, după cum este scris: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2Timotei. 3:16, 17, *Diagl.*). Iehova descopere acuma martorilor Săi mai clar ca oricând înainte înțelesul profețiilor, și aceasta se întâmplă pentru mângâierea și întărirea rămășiței în timpul prezent. (Romani 15:4) El își descopere Cuvântul și dă o pricepere clară a înțelesului lui acelora care sunt silitori să învețe și să facă voia Lui. (Psalmul 119:105) El a pregătit acuma un ospăț pentru

aceia pe care Domnul i-a adunat în Templu. Credincioșii se ospătează din ceea ce a pregătit Domnul, și continuă să preamărească Numele sfânt al lui Iehova. Aceștia constituie o parte a cerurilor, care vestesc dreptatea lui Iehova, deoarece ei știu că El este Judecătorul, și că ziua judecății este aproape.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Care este scopul principal al lui Iehova? Cine sunt copiii Sionului? De cine sunt învățați? Unde, cum și pentru ce?

2-4. Explică de ce au consacrații acuma o pricepere mai clară a hotărârilor lui Iehova?

5. Cum pot să dețină cei unși cheile cunoștinței și ale priceperii? În ce legătură stă răsplata lor viitoare cu scopul primirii lor în legământul cu Iehova?

6. Ce se înțelege prin legământ? Dă o definiție și ilustrație a două feluri de legăminte, pe care Iehova le-a făcut fie cu una, fie cu mai multe creaturi ale Sale.

7. Amintește pe scurt punctele înșirate aici ca un ajutor în studiul legămintelor lui Iehova.

8. Arată faptele care dovedesc că Avraam a fost întrebuițat în legătură cu legământul avraamic, pentru a ilustra simbolic pe însuși Iehova, și că legământul a avut ca scop în primul rând, să justifice Numele lui Iehova.

9,10. Pentru ce există azi o importanță deosebită a analiza din nou chestiunea legămintelor? Arată din cuvintele lui Isus (Ioan 6:37-40), dacă legământul nou este mijlocul pentru mântuirea și reînnoirea neamului omenesc.

11. Care este scopul legământului nou? La cine se aplică? Ce relație are cu legământul legii? La ce servește relația dintre legământul nou și cel vechi pentru a stabili scopul legământului nou?

12. Arată și întărește cu texte scripturale că cu ocazia înființării legământului legii și a legământului nou, și anume la ambele legăminte cu un mijlocitor, scopul principal a fost și este justificarea numelui lui Iehova.

13. Aplică promisiunea condiționată scrisă în Exod 19:5, 6 asupra unui popor pe care l-a prefigurat acolo Izraeliții.

14. La ce se referă Pavel în Romani 8:3? Ce se arată acolo a fi scopul legământului legii și raportul legământului legii față de legământul nou?

15. Ce motiv indică apostolul Pavel pentru necesitatea legământului nou? Ce se arată în aceasta atât cu privire la legământul legii, cât și cu privire la legământul nou?

16. Explică dacă Leviticul 18:5 a promis viață acelor care vor împlini legământul legii. Care a fost atunci scopul acestor cuvinte?

17,18. Ce informații suplimentare dă Pavel cu privire la scopul legământului legii (și prin urmare și a legământului nou) și relația lui față de legământul avraamic?

19. Compară împrejurarea, care a făcut necesară un mijlocitor pentru legământul legii, cu împrejurarea care a necesitat un mijlocitor pentru legământul nou. Pe ce temeți s-a ales fiecare din acești mijlocitori? Compară ce a trebuit să facă fiecare din acești mijlocitori începând de la vremea când a fost ales, până la inaugurarea legământului, al cărui mijlocitor urma să fie.
20. Prin faptul că Iehova a numit pe Cristos Isus ca mijlocitorul legământului nou, ce se arată oare cu privire la scopul legământului?
21. În explicarea pe care Pavel o dă în Galateni 3, și în relația legământului legii față de legământul nou, arătase oare el că cel din urmă este un legământ destinat să dea viață?
22. Arată cu mărturii scripturale, dacă alegerea de către Iehova a mijlocitorului legământului nou este legat de o condiție sau nu. Ce dovedește aceasta cu privire la scopul acestui legământ?
- 23,24. Cum au primit Moise și Isus serviciile ce li s-au încredințat? Cum a fost serviciul lui Isus „un serviciu mai ales?” Pentru cine și pentru ce este Isus mijlocitorul legământului nou?
25. Pentru cine s-a dat Isus ca preț de răscumpărare? Când, prin cine și cui trebuie să se vestească mărturia despre acest lucru?
26. Între cine a fost Moise un mijlocitor? Ce arată aceasta în aceeași privință cu privire la legământul nou? și cum?
27. Arată, cu texte scripturale și cu trimitere la relația între legământul nou și legământul vechi între mijlocitorul legământului nou și cel al legământului legii, dacă Cristos este atât mijlocitorul cât și protectorul pentru adunare.
28. Unde, când și cum a intrat Isus în legământul prin jertfă? Ce a însemnat aceasta pentru El? Explică cum se aplică Psalmul 50:5.
29. Care este dovada pentru faptul că *toată* Scriptura este destinată pentru aceia, cari s-au consacrat planurilor lui Iehova, îndeosebi pentru rămășița credincioasă în zilele din urmă?

LEGĂMÂNTUL PRIN JERTFĂ

Asupra fiecăruia care a căzut de acord să asculte voia lui Dumnezeu ca cea care este exprimată în Cuvântul Său, Biblia, planează o responsabilitate. În acest timp al judecării, înțelegerea acestei responsabilități este de o importanță fundamentală.

Iehova nu se amestecă niciodată în dreptul moral liber al creaturilor Sale. El nu cere jertfe și nici chiar ascultare. Se va observa că metoda Lui este de a-și împlini planurile prin intermediul legămintelor sau al acordurilor solemne de a face lucrurile implicate în legămintele. El afirmă termenii legământului Său, și regulile care îl guvernează, și doar răsplătește pentru neascultarea sau ascultarea de el.

Dumnezeu este întotdeauna credincios și adevărat; și cei de partea cealaltă a legământului cu El, care sunt împinși de dragoste și sunt credincioși în împlinirea acestui legământ, primesc întotdeauna răsplătă din mâinile Domnului. Așadar, creștinul poate merge înainte cu asigurare deplină și completă că credincioșia din partea sa va duce negreșit la beneficii pentru sine. Dar trebuie remarcat că stimulentele pentru împlinirea acestui legământ nu trebuie să fie dorința după răsplătă, ci trebuie să fie devotamentul altruist al creaturii față de Iehova Dumnezeu. Aici a venit cel mai mare test pentru creștini. Efortul lui Satan este întotdeauna de a provoca pe creștin să se abată de la devotamentul său credincios față de Dumnezeu. În acest sens el folosește tot felul de subtilități, înșelătorii și șmecherii. Dumnezeu permite ca ispitele să fie puse înaintea creștinului pentru a testa loialitatea și credincioșia creaturii. Din acest motiv este scris că Isus a fost ispitit în toate lucrurile ca și urmașii Săi, dar că în toate aceste ispite El a fost credincios și fără păcat. Prin urmare, Isus este capabil să plin de înțelegere cu urmașii Săi în încercările și ispitele lor și poate să ajute pe cei ce sunt ispitiți. – Evr. 2:18; 4:15.

De-a lungul erei creștine fiecare care a mărturisit a fi un creștin a fost pus la încercare. Marea chestiune a fost și este: Cine este Dumnezeu, și pe cine să slujim? Satan a încurajat mândria și ambiția în mințile preoților pentru a-i face să cadă la acest test. Ei au trecut cu vederea afirmația lui Dumnezeu că El va călăuzi pe cei blânzi și supuși în dreptate. (Ps. 25:9). Devenind înțelepți în propriile lor concepții și simțindu-și importanța lor mare, ei au fost îndepărtați cu ușurință de la adevăr și de la Domnul. Cu buzele lor ei au susținut că-l slujesc pe Dumnezeu însă prin faptele lor ei L-au negat și au slujit Diavolului. Ei nu au fost smeriți, ci au fost aroganți și neascultători. Din cauza aceasta Dumnezeu li s-a împotrivit și i-a îndepărtat de la El și ei au plecat de bunăvoie să slujească pe Diavolul și organizația lui. Dacă ar fi fost smeriți și ascultători de Dumnezeu și dacă L-ar fi slujit pe El și adevărul Lui datorită iubirii pentru El și Cuvântul Lui, El i-ar fi binecuvântat.

Regula de acțiune a Domnului asupra acestui punct El a făcut-o să fie spusă clar de martorul Său inspirat: „Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, și dă har celor umili. Umiliți-vă deci sub mâna puternică a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la vremea potrivită”. (1 Pet. 5:5, 6). Nedorind să aștepte până la vremea hotărâtă a lui Dumnezeu, ei au căutat să se înalțe pe ei înșiși. Din acest motiv preoții au pierdut înțelegerea Scripturilor și acum nu au nici o viziune sau înțelegere a planului mare a lui Dumnezeu pentru justificarea numelui Său sfânt și mare. Ei nu mai sunt călăuze potrivite pentru oameni. Este clar voia lui Dumnezeu ca oamenii să studieze individual și personal Cuvântul Său pentru ca să fie aduși la cunoștința adevărului. Înțelegerea legămintelor lui Dumnezeu dă posibilitate omului să vadă pașii progresivi ai programului divin care privesc spre producerea unui Justificator al numelui Său și al unui popor pentru numele Său.

Iehova face un alt legământ cu privire la rezolvarea chestiunii mari. Acel legământ implică cea mai mare din toate jertfele. El implică o jertfă din partea lui

Iehova însuși și o jertfă din partea Fiului Său iubit Isus, și chiar și alții sunt luați în acest legământ. Prin urmare, el este numit în mod corect în Scripturi „legământul prin jertfă”. Toate creaturile luate și care participă în acel legământ, și care sunt credincioase în împlinirea acestuia, primesc cea mai favoare din mâna lui Iehova Dumnezeu. Dat fiind că realizarea completă a acestui legământ se apropie de sfârșit, Dumnezeu poruncește: „Strângeți pe sfinții Mei la Mine; pe cei ce au făcut un legământ cu Mine prin jertfă”. – Ps. 50:5.

Animalele necuvântătoare erau jertfite în legătură cu legământul Avraamic și cu legământul legii, însă acestea au fost doar o ilustrație a jertfei implicate în marele legământ prin jertfă care a început când Isus a fost botezat în râul Iordan.

Așa cum este folosit în textul Psalmului 50, tocmai citat, cuvântul „jertfă” se referă categoric la o jertfă cu sânge; adică, un legământ în care vărsarea de sânge este elementul esențial. Cuvântul „jertfă” aici este tradus din ebraică care înseamnă „a înjunghia”. Scripturile următoare sunt pe această linie: „Apoi să înjunghii din cireada ta și din turma ta, pe care ți-a dat-o Domnul”. (Deut. 12:21). „Și el a înjunghiat [*margin*, a sacrificat] toți preoții de pe înălțimi”. (2Regi 23:20). „Și femeia a avut un vițel îngrășat în casă, și s-a grăbit, și l-a înjunghiat”. (1 Sam. 28:24). În fiecare din aceste texte cuvântul „a ucide”, „a înjunghia”, sau „a sacrifica” este de la aceeași rădăcină a cuvântului evreiesc „a ucide”

Creștinii care trăiesc pe pământ în zilele apostolilor au avut o viziune sau înțelegere a legământului prin jertfă. Aceasta fiind o trăsătură importantă în programul divin, Satan a fost plin de energie să orbească pe creștini față de ea. Prin urmare, el a atras cu subtilitate pe preoții ambițioși în cursa lui, i-a făcut să piardă toată viziunea legământului prin jertfă, și după aceea să devină susținători înfocați ai cauzei lui Satan. Acești oameni egoiști și ambițioși au declarat și continuă să se declare a fi reprezentanții lui Dumnezeu. Cu toate acestea, ei nu au fost dispuși să urmeze exemplul umil al apostolilor. Martorul credincios al lui Dumnezeu a scris sub inspirație: „Dar pentru noi există doar un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate lucrurile, și noi în El; și un sigur Domn, Isus Cristos, prin care sunt toate lucrurile, și noi prin El”. – 1 Cor. 8:6.

Preoții ambițioși nu au fost dispuși să accepte această afirmație clară a adevărului. Dimpotrivă, ei doresc să anunțe o dogmă misterioasă pe care ei o numesc „trinitatea a trei Dumnezeu în unul”. Clericii nu pot să înțeleagă nici ei „trinitatea”, pentru că ea este falsă. Ei au știut tot timpul că oamenii nu ar putea s-o înțeleagă. Diavolul a gândit ambiția lor și i-a determinat să creadă că prin anunțarea acestei dogme misterioase oamenii vor crede despre clerici să sunt oameni importanți, chiar supranaturali, din pricina acestei doctrine misterioase și minunate. Fiind egoiști și neascultând adevărul, ei au continuat să umble în întuneric. Ei nu au fost dispuși să urmeze exemplul apostolilor și să predice pe Cristos Isus și pe El crucificat. (1 Cor. 2:2). Dimpotrivă, ei au dorit să-și etaleze propria lor înțelepciune, pentru ca oamenii să privească la ei ca la ceva important. Incapabili să armonizeze sau să explice ca rezonabile doctrinele lor eronate ale „nemuririi înăscute”, „chinului veșnic” și ale „trinității”, ei au ajuns la concluzia

că este înțelept acum a aduce în discuție veridicitatea Scripturilor și a susține că oamenii care le-au scris au fost mai puțin învățați decât clericii moderni. Acum marea parte a numărului lor neagă cu vehemență că ar exista vreo eficacitate în sângele sacrificial al lui Cristos.

De ce au ajuns ei într-o asemenea stare? Apostolul răspunde: „Ei nu au primit dragostea adevărului, pentru ca să fie salvați. Și din această pricină Dumnezeu le va trimite o înșelăciune puternică, ca să creadă o minciună; pentru ca toți cei care nu au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nelegiuire, să fie condamnați”. (2 Tes. 2:10-12). Ei au găsit o plăcere adevărată în nelegiuire, în negarea păcatului omului și a căderii lui ca o consecință a acestuia, în negarea necesității răscumpărării și împăcării Lui, și în negarea sângelui lui Isus ca bază pentru împăcare. Ei au găsit plăcere în nelegiuirea de a susține organizația Diavolului, în special Liga Națiunilor, ca un mijloc de a împlini dorința oamenilor. Ei afirmă cu îndrăzneală că „principala noastră activitate este să dezvoltăm caracterul și făcând aceasta ne putem ridica la perfecțiune”. În acest sens ei se implică în politică și s-au făcut vinovați de asocierea lor cu profitorii și răufăcătorii ca să lege peste oameni, sub haina legii, cu planul înșelător al așa-numitei prohibiții. Ei găsesc plăcere în nelegiuire prin aducerea în turmele lor, și în a face membrii principali pe oamenii care sunt înalți în cercurile politice și puternici printre puterile financiare care asupresc oamenii. Ei găsesc plăcere în nelegiuirea negării Împărăției lui Dumnezeu ca un mod sau mijloc de a întemeia neprihănirea pe pământ. Așadar, cu adevărat, așa cum a declarat apostolul, Dumnezeu le-a trimis o lucrare de înșelăciune, și ei au căzut în lingușirea lui Satan și cred minciuna lui mai degrabă decât adevărul.

Clericii nu au ajuns acum la starea precisă de profetul lui Dumnezeu, și anume, că toate Scripturile sunt o carte sigilată pentru ei. (Isa. 29:10, 11). Ochii lor sunt în întregime orbi față de faptul că Satan este dumnezeul acestei lumi. (2 Cor. 4:4). Ei ignoră ordinul clar al Scripturilor să se păstreze neîntinați de lume. (Iac. 1:27). Dimpotrivă, ei au devenit o parte a lumii. Ei transmit cu îndrăzneală către oameni un mesaj de genul acesta: „Activitatea religiei și activitatea lumii sunt inseparabile”. Ei au pierdut total din vedere faptul că asocierea lor cu lumea și încercarea lor de a conduce politica organizației Diavolului îi face curvari înaintea Domnului și în termenii Scripturilor, unde este scris: „Voi preacurvari și preacurve, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu; de aceea oricine vrea să fie un prieten al lumii, este dușmanul lui Dumnezeu”. (Iac. 4:4). Prin cursul lor de acțiune ei au devenit dușmanul lui Dumnezeu, al lui Cristos și al oamenilor și lucrează împotriva intereselor oamenilor. Fiecare din clerici privește la adunarea sa ca la propria sa turmă, și susține că este prerogativa lui să folosească turma sa pentru înălțarea sa personală. Ei au pierdut din vedere faptul că Dumnezeu a prezis și a spus celor care susțin a fi păstorii turmei: „Vai de păstori care se hrănesc pe ei înșiși și care nu hrănesc turmele lor; care mănâncă grăsimile, și se îmbracă pe cheltuiala turmei”. (Ezec. 34:2, 3). Contrar Scripturilor ai și-au asumat titluri ca „Doctorul Divinității”, și se semnează ca „Reverendul Timothy Jones, D.D.”, etc.

Ei se dau drept străjeri ai turmei, și veghează turma lor doar pentru interesele egoiste ale clericilor. Ei au pierdut total din vedere faptul că Dumnezeu, prin profetul Său, a prezis această stare și l-a făcut să scrie aceste cuvinte: „Străjerii lui sunt orbi; sunt ignoranți, toți sunt câini muți, nu pot să latre; dorm, stau jos și le place să lenevească. Da, ei sunt câini lacomi, care nu pot avea niciodată destul, și sunt păstori care nu pot să înțeleagă; ei se uită la propria lor cale, fiecare pentru câștigul său din colțul său”. – Isa. 56:10, 11.

Acestea sunt motivele pentru care clericii afirmă că sângele lui Cristos Isus nu are valoare de cumpărare și nu are nimic de a face cu împăcarea omului cu Dumnezeu. Cu fețe pioase și cu indignare neprihănită asumată, și cu mâinile ridicate în groază sfântă aparentă, ei denunță jertfirea animalelor de către israeliți ca crudă și rea. Apoi adaugă că moartea lui Isus a fost un lucru anormal, și că moartea Lui nu are nimic mai mult de-a face cu binecuvântarea omului decât moartea oricărui om. Fie ca oamenilor să li se deschidă ochii la aceste înșelăciuni pioase. Părăsiți-le și apoi, personal și individual, căutați adevărul din mâna Domnului.

SCRISORI

O REZOLUȚIE ȘI EXPRESIE A RECUNOȘTINȚEI

Noi, cei din adunarea martorilor lui Iehova din Texas Nord-vest, fiind adunați în Amarillo, Texas, la ora 9 a.m., Duminică, 31 Decembrie, 1933, dorim să exprimăm pe această cale față de Iehova Dumnezeu și Regele nostru Cristos Isus, și față de dvs., fratele nostru iubit Rutherford, servul Lui ascultător pe pământ, aprecierea noastră pentru hrana pusă pe masa noastră în acest timp.

Hotărâm mai departe că apreciem faptul că Iehova și Regele Său instalat cu drepturi depline, Cristos Isus, sunt învățătorii noștri prin organizația vizibilă de pe pământ, Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere.

Mai hotărâm că nu vom avea nici o parte și nu vom pierde timpul ascultând de învățători umani care doresc să-și exprime propria lor interpretare a Cuvântul lui Dumnezeu, ci vom folosi întotdeauna Turnul de Veghere și alte cărți și broșuri tipărite de societatea menționată mai sus.

De asemenea, hotărâm că vom fi ascultători, în măsura în care ne stă în putință, de organizația care există acum și care este formată cu scopul expres de a predica evanghelia Împărăției, și că cei care sunt în diferite poziții de conducere în această organizație sunt acolo prin voia lui Iehova Dumnezeu și sarcinile noastre repartizate de ei vor fi făcute ca pentru Domnul, și nu ca pentru om.

După ce am ajuns acum la unitatea în Cristos Isus, suntem recunoscători lui Iehova pentru privilegiul de a fi martorii Lui și de a merge în armata Lui până când numele Lui este justificat. Facă-se voia lui Dumnezeu, nu a noastră.

Această rezoluție a fost formulată și adoptată în unanimitate de adunarea martorilor lui Iehova din Texas Nord-vest întrunită la Amarillo, Texas, din 30 Decembrie, 1933 până în 1 Ianuarie 1931.

ÎMPINGÂND BĂTĂLIA

Dragă frate Rutherford:

La campania divizionară a martorilor lui Iehova a adunării din Wilson (N.C.), adunată la Durham, N.C., în 30 Decembrie până în 1 Ianuarie, s-a solicitat în unanimitate de către frații adunați acolo, să se trimită o expresie de apreciere și mulțumire către dvs. pentru discursul inspirator, „Organizația Lui”, auzit Duminică dimineața, 31 Decembrie, la ora 9.

Reproducerea a fost tot ce s-a dorit, și frații s-au bucurat atât de mult de ea, încât au cerut să se mai pună odată Duminică noaptea, ceea ce s-a și făcut, toți exprimându-și bucuria și recunoștința pentru un mesaj atât de emoționant. Cu siguranță acesta a fost un mesaj de la Iehova prin dvs., servul Lui credincios.

Fiți asigurat, dragă frate Rutherford, că suntem cu dvs. în împingerea bătăliei până la poartă și vă amintim zilnic în rugăciunile noastre, cerând Tatălui nostru, Iehova, să vă dea putere și curaj, ca să continuați să vestiți cu îndrăzneală și fără teamă mesajul adevărului Lui, așa cum ați făcut și cum faceți și acum.

Ai dumneavoastră în serviciul lui Iehova,
ADUNAREA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN WILSON (N.C.)

METODĂ UNIFORMĂ DE A DEPUNE MĂRTURIE

Dragă frate Rutherford:

Nu mă mai pot abține să-nu mi exprim recunoștința față de dvs. pentru darul prețios al cărții *Pregătirea*. Domnul nu a dat nimic pentru poporul Său mai înainte care să se poată compara cu această dezvăluire minunată a profeției lui Zaharia. Cu adevărat Dumnezeu nostru grațios își pregătește poporul credincios pentru justificarea finală și completă a numelui Său când va obține victoria asupra dușmanilor săi în distrugerea completă a sistemelor rele ale acestei lumii, și întemeierea deplină a Împărăției glorioase al neprihănirii.

Tocmai am încheiat al treilea an în serviciul de pionier, și nu am cuvinte să descriu binecuvântările nemărginite primite de la Iehova în încercarea de a onora zilnic numele Lui prin proclamarea laudelor Lui către oameni.

În fiecare zi mă întâlnesc cu oameni ai bunăvoinței care spun că ascultă regulat emisiunile Turnului de Veghere la radio, și care-și exprimă satisfacția față de Cuvântul lui Dumnezeu așa cum le este descoperit.

Un alt lucru pentru care doresc să mulțumesc Domnului prin dvs. este metoda uniformă de a depune mărturie prin intermediul fișei de lucrare. Eu am ținut la el într-un mod religios și am distribuit mai multe cărți legate de la 1

Ianuarie decât în tot anul. Desigur, îmi limitez eforturile doar la zonele comerciale și este mult mai ușor să plasez literatură în zone ca acestea decât în zonele rezidențiale. Cea mai bună parte a acestui lucru este că omul poate folosi oricare din cărțile pe care și le dorește. Drept rezultat, acum distribui o mare cantitate de cărți *Lumina* și *Justificare* care nu se vindeau deloc.

Bucuria mea în Domnul crește constant pe măsură ce trece ziua și pe măsură ce ne apropiem de marele apogeu. Rugăciunea mea zilnică este ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug, dragă frate, în eforturile dvs. de a servi poporului Lui. Curajul și loialitatea dvs. față de Iehova este o sursă constantă de inspirație pentru toți cei care se bucură în Domnul. Cu multă dragoste creștină către dvs. personal, sunt

Cu bucurie al dvs. în serviciul lui Iehova,
W.B. FOWLER, *Pionier*.

RECUNOSCĂTOR

Dragă frate Rutherford:

Nu vom mai întârzia în a ne exprima recunoștința față de dvs. pentru toate lucrurile bune care vin de la sediul general. Acum, după ce am primit *Pregătirea* și Anuarul suntem foarte bucuroși. Gândul dvs. constant la pionieri este apreciat la un nivel inexprimabil în cuvinte.

Chiar și oamenii de la munte pierd credința în predicatori cu ideile lor confuze și crezurile lor diferite conflictuale.

Multă dragoste către dumneavoastră.

Ai dumneavoastră pentru Împărăție,
BRO și SR. WINGO, *Pionieri*.

DIN LUCRARE

Dragă frate Rutherford:

Dacă nu ar fi faptul că „bucuria Domnului este tăria noastră”, că „numele lui Iehova este un turn puternic” și că „odihna noastră este în Iehova”, atunci nu ați putea face cantitatea de lucru pe care-l faceți și să participați în lucrarea serviciului în care v-a pus Iehova; cu toate acestea, ați putea pune ocazional câteva momente să citiți scrisori „din lucrare”; și chiar dacă nu găsiți timp ca să citiți această scrisoare doresc pe această cale să trimit salutări și să-mi exprim mulțumirile și aprecierea, în numele bun al Domnului, pentru lucrurile bune multe pe care le primim Dreapta Lui grațioasă și pentru binecuvântările Lui multe în serviciul Lui. În mod deosebit doresc să-mi exprim bucuria și mulțumirile pentru Anuar – raportul lucrării, etc, și pentru textele și comentariile zilnice. Textul și comentariul de astăzi (15 Februarie) și pentru 13 Ianuarie, sunt extrem de bune și încurajatoare.

„Hrana convenabilă” din Turnul de Veghere este bună dincolo de exprimarea în cuvinte, în special despre „Speranța”, preamărind și clarificând serviciul și lucrarea lui Cristos Isus, spre justificarea numelui lui Iehova; „Refugiul”, în special prin clarificarea și preamărirea numelui și bunătății iubitoare a lui Iehova în prima și cea mai mare poruncă; și apoi ceea ce pare a fi cel mai important, și ce am avut în studiu în ultimele două studii ale Turnului de Veghere: „Mulțumit de chipul Tău”. Acesta din urmă (15 Ianuarie) are atâta hrană bună și întăritoare încât necesită mult studiu și meditație pentru a aprecia și înțelege clar multe puncte importante.

Precum cu Ezechiel ca simbol, așa e acum și cu rămășița; trebuie să observăm și să studiem cu atenție tot ceea ce ne arată Domnul și să fim cu totul supuși tuturor poruncilor Lui. Eșecul de a nu studia cu atenție și de a nu înțelege fiecare articol al Turnului de Veghere ar duce la rezultatul de a nu fi capabili de a înțelege articolele viitoare.

De asemenea, consider Biblia *A.R.V.* (versiunea atât de des citată și care poate fi obținută de la Societate) un mare ajutor, (cu note de subsol) în aceste studii și în citire. Desigur noi putem, și chiar exclamăm, din adâncul inimilor noastre, „Cât de prețioasă este bunătatea Ta iubitoare, Dumnezeu!”. (Ps. 36:7). Tatăl nostru iubitor, în modul ales de El, prin Cristos Isus, Capul nostru, ne-a făcut să bem din râul plăcerilor Lui; și noi suntem mulțumiți din plin de grăsimea casei Lui. (Ps. 36:8). Oh, cât de bună este înțelegerea Psalmilor 36 și 37 (citită în special în *A.R.V.*), și toate proviziile casei lui Iehova! Desigur, acum, toți membrii „rămășiței” se bucură și cântă împreună ca un singur om, cu Capul nostru, în lauda și mărirea numelui lui Iehova și a Împărăției Sale. Ca Ghedeon pentru cei trei sute de credincioși și supuși, conducerea dvs., credința, statornicia, îndrăzneala și sânguința prin îndrumarea și harul lui Iehova, prin Cristos Isus, Capul nostru, este un exemplu și bucurie pentru rămășiță. Domnul să continue să vă binecuvânteze, să vă păzească și să vă folosească și să binecuvânteze serviciul nostru unit și armonios spre slava Lui.

Fie ca binecuvântarea Domnului bun să fie peste viitoarea convenție de la Los Angeles.

Cu multă dragoste, sunt, prin harul Lui,

Fratele dvs. în serviciul Regelui Etern
A. L. PASCHALL, *Pionier*.

FERICIT

Dragul meu frate Rutherford:

Vă mulțumesc pentru darul meu, cartea nouă *Pregătirea*. Am primit prima mea binecuvântare în citirea mesajului dvs. personal, „Către cel credincios”. Ce privilegiu să fiu unul din acea clasă despre care a vorbit Domnul, „Îți voi arăta înaintea de a se întâmpla”. Aceasta este cu adevărat o dovadă că suntem înrolați în armata Lui și ca soldați am primit armura noastră finală.

Cu siguranță suntem învățați de Dumnezeu. Deseori m-am întrebat cu privire la unele afirmații specifice făcute de profetul Zaharia; și pe măsură ce se dezvăluia totul în timp ce citeam pagină după pagină din *Pregătirea*, inima mea s-a înveselit.

Vreau să vă mulțumesc pentru partea dumneavoastră, și vă asigur că hotărârea mea este să merg înainte, niciodată slăbindu-mi mâinile (lăsând garda jos).

Fiecare zi este plină de bucurie datorită privilegiului de a cânta laudele lui Iehova. Domnul să vă binecuvânteze din belșug în timp ce împingeți cu curaj lupta până la porți.

Al dumneavoastră în serviciul Împărăției,
CLARA MAYERS, *Ohio*.

REVELAȚIE CRESCUTĂ

Dragă frate Rutherford:

Suntem o grupă de nouă pionieri care formăm o societate mică de martori ai lui Iehova tăbărâți în mașinile-casă ale noastre (4) la marginea unuia din orașele din regiunea Carroll, Georgia, și dorim să profităm de această oportunitate pentru a exprima față de dvs. recunoștința și aprecierea pentru *Pregătirea* și pentru *Anuar*.

Suntem recunoscători Tatălui nostru ceresc pentru aceste manifestări minunate ale iubirii Lui și prevederii Lui pentru „poporul pentru Numele Lui”. Suntem fericiți să ne dăm seama că suntem în armonie perfectă cu revelația mărită a Cuvântului Său așa cum este dată prin profetul Său Zaharia.

Ne dă, de asemenea, o mare bucurie să vedem progresul lucrării de mărturie pe pământ și să avem constatarea plăcută că avem o mică parte în această lucrare.

Noi depunem mărturie într-o parte a țării unde există multă ignoranță și superstiție, însă avem privilegiul să plasăm mesajul Împărăției lui Dumnezeu în multe case în fiecare zi și să vedem, de asemenea, că mulți se bucură de mesaj.

Ne dăm seama că dușmanul a lansat un atac special asupra dvs. în ultimele luni, și dorim să vă asigurăm că vă amintim constant la tronul harului. Este, de asemenea, încurajator să observăm că pe măsură ce dușmanul caută să contracareze mărturia prin radio, Domnul a pregătit un alt instrument, în mașina de transcris, și că El binecuvântează nespus de mult această lucrare. În această lucrare noi avem o parte fericită, pentru care suntem recunoscători.

Cu dragoste fierbinte, suntem martorii dvs. tovarăși, prin harul Lui,

CHARLES EARLY
EDITH EARLY
C.B. HENDERSON
HELEN HENDERSON

MARTHA HAAS
CLAUDE BOUNDS
JENNIE B. BOUNDS
JESSIE HENDERSON
A.D. HAAS

VIZIUNILE VORBESC ACUM

Dragă frate Rutherford:

Salutări din lucrare. Doresc să-mi exprim mulțumirile mele din inimă față de Iehova Dumnezeu mare și etern, față de Cristos Isus și dvs., pentru cartea minunată *Pregătirea*, pentru dezvăluirea minunată a profeției mari a lui Zaharia.

De multe ori am citit-o și ne-am întrebat ce înseamnă și dacă ar putea fi vreodată înțeleasă.

Cu siguranță viziunile profetice ale „Cărții” au fost pentru un timp hotărât, și acum ele vorbesc cu elocvență și putere celor care au așteptat pe Domnul prin ducerea roadelor Împărăției din ușă și ușă și prin a avea o parte cât mai mare posibilă în zidirea și lucrarea Templului.

Ce plată minunată am avut deja! Cu siguranță, „cornul va bucura pe tineri (care au viziuni), și vinul nou pe fecioare”.

„Cartea mare veche” a fost ca o grădină cu flori iarna, nu cu multă frumusețe. Acum este primăvară, și Dumnezeu nostru mare ne cheamă să privim unele din minunile și frumusețile Lui înainte ca mizeria iernii să fie înlăturată.

Vrem să mulțumim Domnului și dvs. pentru măsurile pe care le-a luat El pentru pionieri, chiar și pentru „mărturia” pe care o putem da oamenilor ca s-o citească, astfel încât ei să poată gândi puțin și noi să fim liniștiți și calmi în prezența lor. (bine pentru amândouă părțile). Ea spun „Studiază să fi liniștit” și „În liniște și încredere va fi puterea voastră”. Desigur, trebuie să avem puterea Domnului pentru a trece prin acest timp.

Vă iubim, dragă frate, și știm că și Domnul vă iubește. El să vă păzească și pe noi, până când vom vedea fața Lui până vom vedea fața Lui și vom auzi cântarea Lui.

Unul din ai Lui, care dorește și încearcă să fie credincios,
W. F. MCLENDON, *Pionier*.

RECUNOSCĂTOR

Dragi frați în lucrarea Regelui:

Am atâtea lucruri pentru care să fiu recunoscător încât nu știu de unde să încep. Sunt atât de recunoscător să mă găsesc în armonie cu această organizație mare a Domnului, încât pot să văd lumina frumoasă care strălucește.

Și multe mulțumiri pentru Anuar și pentru ajutorul alocației pentru cărți de anul trecut. Sunt atât de recunoscător, pentru faptul cum suntem îngrijiiți. Dumnezeu să binecuvânteze toți frații de acolo.

Sora dvs. umilă prin harul Lui,
MOLLIE CAMERON, *Pionier*.

UNITATE A SPIRITULUI ȘI ACTIVITĂȚII

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRATATE TURNUL DE VEGHERE
ȘI FRATELE NOSTRU DRAG RUTHERFORD

Martorii lui Iehova în părtășie cu care avem unitate deplină a spiritului și activității prin harul Lui.

Cum pot să exprime cuvintele recunoștința noastră pentru aceasta? și pentru darurile prețioase asupra noastră și pentru cartea minunată *Pregătirea*, și acum cel mai minunat *Anuar* pentru 1934? Numai când citiți paginile lui despre raportul minunat pentru anul 1933 puteți aprecia atitudinea noastră în toate acestea.

Avem aceeași inspirație pe care o aveți și voi în aprecierea faptului că suntem martorii lui Iehova, împreună cu fiecare martor al lui Iehova în folosirea privilegiilor momentului. Noi știm că totul vine de la Dătătorul oricărui dar perfect și bun, și avem părtășia plăcută cu dvs., și Isus, Capul și Conducătorul nostru în toate acestea.

Cât de mult mulțumim pentru darul cărților pentru pionieri, și pentru asistența lunară în toate acestea de la familia Betel care ne ajută să cumpărăm perechea suplimentară de papuci (cauciucuri) sau alte materiale de care avem nevoie.

Aceasta înseamnă dragoste din definiția Scripturală, și dorim să fim umpluți cu aceasta!

În dragoste,
ROSINA C. MUELLER și ANNA BONNEY, *Pionieri*.

PERSPECTIVĂ GLORIOASĂ

Dragă frate iubit Rutherford:

Cu o inimă profund recunoscătoare îmi exprim aprecierea pentru darul *Anuarului* pentru anul 1934. Raportul lucrării de mărturie în țările străine este uimitor și mă încurajează să fiu și mai zelos, dacă e posibil, în serviciul marelui nostru Iehova Dumnezeu.

Am șaptezeci și nouă de ani. Am fost în serviciu treizeci și trei de ani. Fiecare zi a fost mai fericită decât precedentă de cât am înțeles planurile minunate ale Tatălui nostru. Perspectiva glorioasă mă entuziasmează, iar promisiunile prețioase mă umplu cu pacea care întrece orice pricepere.

Viața mea este plină de laudă. Recunoștința mea nu cunoaște limite.

Fie ca binecuvântările cele mai bogate ale lui Iehova să fie asupra dumneavoastră, servul Lui credincios și neînfricat, în continuu.

D-NA C. W. STIVER, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

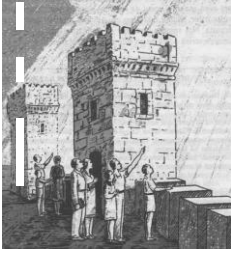
15 APRILIE 1934

Nr. 8

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE
PARTEA a II-a	- Pag.199
RĂSCUMPĂRAREA PREFIGURATĂ PRIN
PAȘTE	- Pag.213
IMPERIUL LUI DUMNEZEU ȘI
CONDUCĂTORII LUI	- Pag.216
„MÂNGĂIETORII LUI IOV”	- Pag.220
LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU	- Pag.222

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU”

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Aprilie 1934

Nr. 8

LEGĂMINTELE SALE

„Strângeți-mi pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă! Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” — Psalm 50:5,6

PARTEA a II-a

IEHOVA își îndeplinește hotărârile sale potrivit voinței Sale suverane, și nu după ideile vreunei făpturi. Numele Lui este acela care este implicat. Controversa este între El și dușmanul său Satan. Iehova este suprem, și aceasta va și dovedi înaintea tuturor creaturilor Sale inteligente. Numele său Iehova arată planul Său, și El a declarat că planul Său este ca toți să știe că El este Dumnezeu, Cel Atotputernic și Cel Prea înalt. (Ex. 9:14) Timpul a sosit când trebuie să se vestească mărturia pentru Numele lui Iehova, Cel Suprem, și poporul care a fost ales din națiuni pentru Numele Său trebuie să depună mărturia aceasta.

² Prin îndurarea Lui, astăzi reiese clar că legămintele lui Iehova au fost destinate să aducă cheștiunea mare la un punct culminant și să convingă pe toți că El este Dumnezeu. El și-a pus Numele peste poporul pe care și l-a ales dintre națiuni și l-a făcut o parte a servului Său ales sub Cristos, Servul, și cinstea aceasta nu a dat-o altora. (Isaia 42:8). Satan și servii lui au necinstit Numele lui Iehova Dumnezeu, însă acuma a sosit timpul când Numele Lui trebuie să fie înălțat și aceia care iubesc Numele Său vor trăi. „Numele Lui va dăinui pe vecie; numele Lui va ținea cât soarele; și oamenii vor fi binecuvântați în El; toate națiunile Îl vor numi binecuvântat”. (Psalmul 72:17) El a ales pe poporul Său de legământ și l-a adunat la Sine, ca să-i servească interesele. Deci să ținem minte că legământul nou este unealta lui Iehova prin care strânge un popor la Sine care trebuie să depună mărturie despre Numele Său și să ia parte la justificarea Numelui Său.

RELAȚIE

³ Între legământul vechi și cel nou există o oarecare relație, deoarece legământul din urmă a devenit înlocuitorul celui dintâi, și împlinește ceea ce nu a reușit să împlinească cel dintâi. Încheierea și inaugurarea vechiului legământ stă într-o anumită relație cu încheierea și inaugurarea celui alt legământ. Legământul vechi a fost încheiat în Egipt, în ziua 14 a lunii Nisan, cu ocazia junghierii mielului de paști. ”Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu am

făcut un legământ cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.” (Ier. 34:13) Iehova a făcut aceasta, pentru ca ei să devină poporul Lui și El să fie Dumnezeu lor. „Ci îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul legământ, prin care i-am scos din țara Egiptului în fața neamurilor, ca să fiu Dumnezeu lor. Eu sunt Domnul.” (Lev. 26:45) „Eu rămân credincios legământului, pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt, și Spiritul meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!” (Hagai 2:5). Încheierea legământului acesta în Egipt pe vremea junghierii mielului de paști era o ilustrație care indica la Domnul Isus, Mielul lui Dumnezeu, legământ din urmă care s-a încheiat în ziua când a murit Isus.

⁴ Sângele lui Cristos era sângele care a făcut valabil sau operațional legământul nou: „Apoi a luat un pahar, și a mulțumit, și li l-a dat, zicând: Beți toți din el: căci acesta este sângele meu; sângele testamentului (legământului, *R.V.*) celui nou, care se varsă pentru mulți, (adică pentru toți câți vor fi primiți în legământ, și pentru toți aceia din omenire care acceptă darul grațios al vieții de la Dumnezeu, prin Cristos Isus) pentru iertarea păcatelor.” (Matei 26:27, 28) „Apoi a luat un pahar și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat și au băut toți din el. Și le-a zis: Acesta este sângele meu, sângele testamentului celui nou, care se varsă pentru mulți.” (Marcu 14:23, 24). „Tot astfel, după ce au mâncat au luat paharul, și li l-a dat zicând: Acest pahar este testamentul (legământul *R.V.*) cel nou făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi (care sunteți uniți cu mine în legământ). Dar iată că mâna celui care mă trădează este cu mine la masa aceasta.” (Luca 22:20,21). „Tot astfel după cină a luat paharul, și a zis: Acest pahar este testamentul nou (legământul *R.V.*) în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre primenirea mea, ori de câte ori veți bea din el.” — 1 Corinteni 11:25.

⁵ Aici avem dovada scripturală că Isus la trei ani și jumătate după ce a fost numit ca mijlocitorul legământului nou a vestit ucenicilor Săi credincioși încheierea legământului acesta între Dumnezeu și El însuși, și adevărații izraeliți, ca Natanael, au fost invitați să intre în acest legământ. Aceasta dovedește că cei care au fost botezați în Moise, și care au rămas credincioși până la venirea Domnului Isus au fost transferați de la Moise la Isus Cristos. Această vestire a legământului nou trebuie să-i fi mișcat tare pe ucenici, și i-a făcut să cugete serios. Ei trebuie să fi fost familiarizați cu profețiile; și atunci a început împlinirea profeției însemnate în Ieremia 31:31-34. Începând de la vremea aceea, fiecare care urma să fie primit în legământul nou și care urma să rămână credincios în el, trebuia să cunoască pe Iehova, de la cel mai mic până la cel mai mare. Ceremonia tipică sau celebrarea legământului fusese respectată sau păzită de Isus și discipolii Săi credincioși pentru ultima dată. De la acel timp încoace a început împlinirea icoanei care a închipuit legământul legii, și anume cu moartea lui Isus care a avut loc în aceeași zi. (1 Corinteni 5:7)

Moartea lui Isus pe lemn ca păcătos și în locul omului păcătos, a servit „ca să șteargă zăpădul cu poruncile Lui care era împotriva noastră, și ne era potrivit, și l-a luat din cale, pironindu-l pe cruce (lemn)”. (Coloseni 2:14) Să avem în vedere că legământul acesta a fost încheiat pe pământ în lumea organizației lui Satan, ilustrată prin Egipt, „care în înțeles duhovnicesc se cheamă... Egipt, unde a fost răstignit Domnul nostru.” (Apocalipsa 11:8). Sângele lui Cristos vărsat în ziua aceea în lume, a întărit și a confirmat legământul și din clipa aceea a intrat în vigoare legământul cel nou. – A se vedea *Reconcilierea*, pagina 290.

⁶ În sprijinirea concluziei că legământul nou a intrat în vigoare de la moartea lui Isus, remarcați următoarele cuvinte scrise autoritar de apostolul despre legământul nou: „În adevăr, acolo unde este un legământ este necesară și moartea celui ce l-a făcut; pentru că un testament nu capătă putere decât după moarte. N-are nici o putere câtă vreme trăiește cel ce l-a făcut.” (Evrei 9:16,17) Vărsarea sângelui lui Isus Cristos a făcut să intre în vigoare legământul nou. Moartea ucenicilor și a altor urmași credincioși ai Domnului Isus Cristos, inclusiv rămășița din zilele noastre, nu a fost și nu este necesară pentru încheierea și intrarea în vigoare a legământului nou. În Egipt nu a avut loc decât o singură jertfă, și anume mielul junghiat, și imediat s-a încheiat legământul legii și a intrat în vigoare. În același fel a intrat în vigoare legământul nou, când Mielul anti-tipic, Cristos Isus, a fost junghiat; și încheierea și intrarea în vigoare a legământului nou nu trebuia să aștepte până la moartea celui din urmă membru a trupului lui Cristos și care trebuie să aibă loc la sfârșitul perioadei de jertfă. Trebuie să ținem minte că sângele membrilor trupului lui Christos nu este necesar pentru încheierea și intrarea în vigoare a legământului nou.

⁷ Legământul legii a fost inaugurat la muntele Sinai, timp în care, așa cum arată raportul Scripturii despre ceremonia aceea, sunt amintite numai „arderii de tot” și „jertfe de mulțumire din tauri (nu țapi)”; „A trimis pe niște tineri dintre copiii lui Israel, să aducă Domnului ardere de tot și să junghie tauri ca jertfe de mulțumire. Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul. Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: Iată sângele legământului pe care l-a făcut Iehova cu privire la toate aceste cuvinte.” — Ex. 24:5-8.

SÂNGELE

⁸ Moise în Egipt era o umbră a lui Isus; însă deoarece Moise nu a putut să fie omorât și în același timp să împlinească umbra, în locul lui s-a junghiat mielul; și sângele mielului a fost acela, care a inaugurat sau împlinit legământul legii. Și a lăsat să intre în vigoare. Despre acel miel este scris: „Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească, de un an... Să ia din sângele lui, și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul ușii caselor unde îl vor mânca”. (Ex. 12:5,7) Când Israelii au ajuns la Sinai, atunci au avut loc ceremoniile pentru inaugurarea noului legământ și Moise

a luat sângele 1-a stropit peste popor, și a zis: „Iată sângele legământului, pe care 1-a făcut Iehova cu voi.” (Ex. 24:8). Sângele lui Isus, vărsat pe Golgota, în ziua morții Sale a pus în vigoare legământul nou, și imediat înainte de moartea Sa, Isus a luat paharul cu vin, care a închipuit sângele Său, și a spus ucenicilor Săi: „Acesta este (reprezintă) sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.” (Matei 26:28). Sângele Său vărsat a fost nu numai pentru finalizarea și punerea în funcțiune a legământului nou, ci a servit totodată și ca preț de răscumpărare pentru omenire. Numai prin credința în sângele lui Cristos Isus poate cineva să intre în legământ cu Dumnezeu. Înainte de exercitarea unei astfel de credințe toți erau străini de Dumnezeu, și numai aceia care au primit pe Cristos Isus, și au exercitat credință în sângele Lui au putut fi apropiați de Dumnezeu. „În vremea aceea voi (urmași dintre neamuri ai lui Cristos) erați fără Cristos, fără bogăția comună a Israelului, străini de legămintele făgăduinței (inclusiv legământul nou), fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Dar acum în Cristos Isus (mijlocitorul), voi cari odinioară (dintre națiuni) erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Cristos. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc, care-i despărțea.” — Efeseni 2:12-14.

⁹ Iudeii, cari au călcat cu intenție legământul legii, au fost osândiți la moarte; și tot astfel trebuie să moară și toți aceia consideră sângele lui Cristos, adică sângele legământului nou ca ceva nesfânt sau obișnuit. „Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu (Mai Marele decât Moise) și va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Spiritul harului?” (Evrei 10:29). Iehova Dumnezeu este acela care aduce la plinătate pe aceia pe care i-a ales pentru Numele său; și aceasta o face prin sângele legământului nou. „Dumnezeul păcii, care prin sângele legământului celui vecinic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în voi ce-i este plăcut, prin Isus Cristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” (Evrei 13:20,21) „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10:14). Aceste ultime texte citate dovedesc dincolo de orice îndoială că legământul nou nu se referă la restatornicirea sau înnoirea neamului omenesc, ci privește exclusiv numai pe aceia care s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu. Din mijlocul lor scoate Dumnezeu un popor pentru Numele său. El îi sfințește pentru planul Său, și aceasta o face după ce persoanele acestea s-au consacrat să facă voia Lui, și au fost acceptați de El prin meritul sângelui vărsat al lui Isus Cristos. Scriptura numește legământul nou „legământul veșnic”, deoarece el este o parte a hotărârii originale exprimate a lui Iehova de a naște o sămânță, a cărei scop principal este justificarea Numelui lui Iehova. Numai aceia care sunt primiți în legământul nou, și care se dovedesc credincioși până la sfârșit, vor fi aleși și făcuți o parte a Seminței făgăduinței.

CU CINE S-A FĂCUT?

¹⁰ Legământul legii a fost făcut de Iehova cu urmașii naturali ai lui Israel, Moise fiind mijlocitorul slăvit. Israelii ca națiune au devenit necredincioși față de legământ, și din pricina aceasta au fost lepădați ca națiune. Legământul nou a fost făcut cu Cristos Isus, mijlocitorul slăvit, cu și spre binele și în folosul Israelului spiritual. Există un Israel natural sau pământesc și un Israel spiritual sau ceresc. Deoarece Israelii naturali au încălcat termenii legământului încheiat în Egipt, este cu totul nelogic a crede că Dumnezeu va face cu același popor un nou legământ, care legământ nou este mai înalt și mai maiestuos decât legământul vechi al legii. Aceasta în sine exclude concluzia că legământul nou ar fi făcut cu urmașii naturali ai lui Avraam. Israelii naturali sau trupești erau un popor tipic, și anti-tipul lor sunt aceia care încheie un legământ cu Dumnezeu ca să facă voia Lui și aceștia sunt denumiți ca Israelii spirituali. Este scris că Dumnezeu face „legământul nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda”; totuși ar fi cu totul lipsit de rațiune să tragem concluzia că Dumnezeu va face un legământ nou cu urmașii naturali ai iudeilor readunați din nou în Palestina în necredință și care continuă să refuze pe Cristos Isus. Apostolul a scris cu privire la aceasta: „Israel (adică națiunea Israel, urmașii naturali ai lui Avraam) n-a obținut ce căuta, dar cei aleși (credincioșii în Cristos) au obținut; pe când ceilalți au fost orbiți.” (Romani 11:7). Aceasta dovedește că legământul nou nu se va face cu națiunea Israelului sau cu urmașii naturali ai lui Israel, ci cu Israelii spirituali. Cristos Isus este acela, „care a făcut legământul.” (Evrei 9:16,17, *Roth*). Este adevărat că Isus Cristos, după naștere omenească, era un izraelit natural. Chiar și cei care au devenit primii urmașii lui Cristos Isus au fost israeliți naturali din cele două case ale lui Israel. Totuși, legământul nou a fost făcut cu Cristos Isus, după ce a fost făcut Capul casei Israelului spiritual, și ceilalți au fost invitați în legământ, după ce au primit pe Cristos Isus ca pe Sămânța promisă, adică după ce au devenit izraeliți spirituali. „Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sunt Israel; și măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.” (Romani 9:6, 7) Numai aceia, care au fost născuți din Spirit, după ce au exercitat credință în sângele vărsat al lui Cristos Isus, sunt Israelii spirituali. „Iudeu nu este acela, care se arată pe dinafară că este iudeu; și circumcizie nu este aceea care este pe dinafară, în carne. Ci iudeu este acela, care este iudeu înlăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în spirit, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.” — Romani 2:28,29.

¹¹ Cei primiți în legământul vechi al legii, erau un popor răscumpărat și mântuit; deoarece este scris că Iehova s-a coborât în Egipt chiar în acest scop. „Este oare pe pământ vreo națiune care să fie ca poporul tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-și facă un nume și ca să facă pentru el, pentru țara ta, minuni și semne, izgonind dinaintea poporului tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt de națiuni și dumnezeii lor? Tu ai întărit pe poporul tău Israel, ca să fie poporul tău pe vecie; și Tu Doamne ai devenit Dumnezeul lui.” (2 Samuel 7:23,24) „Este oare pe pământ vreo națiune

care să fie ca poporul tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răscumpere, ca să facă din el poporul Lui, ca să-ți faci un nume de măreție și minunăție, izgonind națiuni dinaintea poporului Tău. pe care l-ai răscumpărat din Egipt? Tu ai pus pe poporul tău Israel, ca să fie poporul tău pe vecie; și Tu Iehova, ai devenit Dumnezeuul lui.” (1 Cronici 17:21,22) Pentru a putea fi răscumpărat și eliberat din țara Egiptului, israeliții naturali au trebuit să junghie un miel de paște fără cusur, și atunci a încheiat Iehova un legământ cu ei, i-a luat de mână și i-a scos afară din Egipt spre muntele Sinai, unde legământul a fost inaugurat cu niște ceremonii solemne.

¹² Înainte ca cineva să poată fi primit în legământul nou, mielul anti-tipic a trebuit să fie junghiat. Cei primiți în legământ trebuiau să fie mai întâi un popor răscumpărat și mântuit. Aceștia au fost răscumpărați „cu sângele prețios al lui Cristos, ca a unui miel fără cusur sau fără prihană.” (1 Petru 1:19) „Așteptând fericita noastră nădejde; și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Cristos. El s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-și curățească un norod, care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.” (Tit 2:13,14) Acest text dovedește că scopul legământului nou constă în a scoate din națiunile lumii un popor deosebit, zelos pentru fapte bune, și anume în transmiterea mărturiei și în participarea la justificarea Numelui lui Iehova,

¹³ Toți izraeliții spirituali, adică, cei aleși pentru Numele lui Iehova, trebuie să fie primiți în legământul cel nou. În zilele din vechime raportul scriptural de la Romani 11:25-29 a fost aplicat în așa fel încât să facă legătura între izraeliții naturali și legământul nou; acuma însă se pare că legământul nou nu are nimic cu cele douăsprezece seminții ale Israelului natural, ci că legământul nou privește exclusiv numai pe „Israelul lui Dumnezeu”, adică, pe izraeliții spirituali.

¹⁴ Să ținem seama din nou cum declară apostolul Pavel în argumentul său, „că Israel n-a obținut ce căuta, iar cei aleși (adică acei izraeliți care au devenit spirituali) au obținut; pe când ceilalți au fost orbiți (împietriți, *margin*).” Adresându-se în special către cei dintre Neamuri, apostolul spune: „Fraților, ...nu vreau să nu știți taina aceasta; o parte din Israel a căzut într-o orbire, care va ține până va intra numărul deplin al neamurilor.” (Romani 11:25). Cea mai mare parte a poporului Israel era împietrit, a fost orbit; și numai o „rămășiță” a iudeilor a rămas credincioasă și nu a fost orbită. Nici textul acesta scriptural nu spune că iudeii ar fi fost orbiți numai temporal, și că orbirea aceasta se va înlătura de la ei după un anumit timp, ci declară lămurit că o parte, adică majoritatea poporului iudeu a devenit orb. Când Isus a venit acolo, se găseau câțiva iudei care erau bucuroși să-l recunoască ca pe Mesia, ceea ce au și făcut; și aceștia nu au fost orbiți. Când apostolul folosește cuvintele: „până va intra numărul deplin al neamurilor”, aceasta nu înseamnă până la sfârșitul timpului națiunilor, sau până la sfârșitul lumii; ci înseamnă până ce va fi venit timpul, când numărul stabilit de 144 000 va fi complet, și anume din rândurile altor neamuri, și nu din iudei sau izraeliți naturali. Întrucât numai un mic număr de Izraeliți naturali au primit pe Cristos Isus și au fost transferați

asupra Lui și au devenit spirituali, rezultă că cei 144 000 de membrii ai trupului lui Cristos, Izraeliții spirituali, trebuie să fie alcătuiți din națiuni sau ne-iudei. Trei ani și jumătate după Rusalii, Evanghelia s-a vestit exclusiv numai la iudei sau la Israelul natural, pentru ca ei să aibă ocazie să devină spirituali. După expirarea acestei perioade de timp, Evanghelia a fost dusă atât iudeilor cât și celor dintre Neamuri, și Corneliu a fost primul care dintre neamuri a devenit un urmaș al lui Cristos Isus, Aceasta a marcat intrarea „numărului deplin al neamurilor”. Chiar așa și azi există o rămășiță a Israelului spiritual care a fost adusă sub mantia neprihănirii și căreia i s-au dat hainele salvării; „pentru ca veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, salvarea sufletelor voastre. Profetii care au profetizat despre harul, care vă era păstrat vouă, au făcut din salvarea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare.” (1 Petru 1:9,10; Isaia 61:10). Mântuirea amintită aici se referă la rămășița Israelului spiritual, despre care a scris profetul: „Când va năvăli vrăjmașul ca un râu, Spiritul Domnului va ridica un steag împotriva lui. Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul.” (Isaia 59:19,20) Apoi continuă apostolul și zice: „Și astfel tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov” (Romani 11:26) Nelegiuirile vor fi îndepărtate de la întreg Israelul spiritual, când Mântuitorul, Cristos Isus, va veni din Sion, și atunci „întreg Israelul”, adică Israelul spiritual, va fi mântuit. Mântuitorul, Cristos Isus, care vine din Sion, organizația dumnezeiască, este acela care îndepărtează nelegiuirile „de la Iacob”, adică, de la poporul care a fost ales pentru Numele lui Iehova din lume și în vremea aceasta va fi izbăvit Israelul spiritual și va fi strâns la Dumnezeu ca un popor pentru Sine.

¹⁵ În anul 1918, Cristos Isus „mesagerul legământului” a venit deodată sau direct în Templul lui Iehova ca să țină judecată, și a curățit pe fiii lui Levi. Rezultatul a fost că nelegiuirea a fost îndepărtată de la Iacov, adică de la poporul lui Dumnezeu. Exprimat în alte cuvinte, Domnul Isus Cristos în Templu a îndepărtat nelegiuiri ca „dezvoltarea de caracter”, formalismul, ceremoniile, închinarea la creaturi — care este „păcatul Samariei” — piramida favorită, supunerea față de puterile politice și comerciale, ca și cum ar fi „stăpânirile înalte”. Îndepărtarea nelegiuirii de la Iacov înseamnă îndepărtarea acestor lucruri nelegiuite de la rămășiță, și că ea poate să vadă și să priceapă scopul lui Iehova. Iudeii sau izraeliții naturali, la care se credea mai demult că se referă textul acesta, și de la care urma să se îndepărteze „nelegiuirea de la Iacov” stăruiesc chiar până în ziua de azi în nelegiuire și sunt la fel de orbi față de scopurile lui Iehova ca liliicii; și aceasta arată că apostolul aici nu s-a referit la Israelul natural, când a vorbit despre îndepărtarea nelegiuirii de la Iacov, ci textul acesta scriptural privește numai pe aceia care devin membrii casei spirituale a lui Israel.

¹⁶ Este cu totul nelogic și, prin urmare, nebiblic să tragem concluzia că va veni ziua când Iehova va face un legământ nou cu toți urmașii naturali ai lui Iacov

și apoi va salva pe toți evreii. Cu câteva zile înainte de crucificare, Isus a călărit în Ierusalim și s-a prezentat ca împărat al națiunii; dar a fost respins. Atunci și acolo El le-a spus: „Iată că vi se lasă casa pustie.” (Matei 23:38) Atunci evreii, ca națiune, au fost lepădați; totuși a existat o rămășiță între iudei, care a rămas credincioasă, și cei ce au făcut parte din rămășița aceasta credincioasă au devenit, după cum declară apostolul, fiii făgăduinței. (Romani 9:8). Națiunea Israelului nu a reușit să câștige privilegiul mare de a fi martorul lui Iehova; însă iudeii care au rămas credincioși, și prin urmare, au devenit o parte a casei spirituale a lui Israel, au câștigat favoarea aceasta prin alegerea lor. Evanghelia nu a fost predicată altora, afară de iudei, și doar târziu Petru a dus-o lui Corneliu. După aceasta apostolii au ținut o întâlnire în Ierusalim pentru a stabili de ce a fost dusă Evanghelia neamurilor; și cu ocazia aceasta Iacov a vorbit astfel: „Fraților, ascultați-mă! Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-i poarte Numele.” Cu ocazia aceasta Pavel și Barnaba au mărturisit despre semnele și minunile, pe care le-a făcut Dumnezeu prin ei printre Neamuri. (Fapte 15:12-15). Pavel a fost făcut apostol în special pentru neamuri. În epistola sa către Romani, îndeosebi în capitolul cincisprezece își dă toate ostenele, ca să arate iudeilor privilegiul ce li se oferă de a deveni servii lui Isus Cristos. El a zis: „V-o spun vouă Neamurilor: întrucât sunt apostol al neamurilor, îmi slăvesc slujba mea, și caut, ca, dacă este cu putință, să stărnesc gelozia celor din neamul meu, și să mântuiesc pe unii din ei” (Romani 11:13,14) Dacă în națiunea Israelului s-ar fi găsit un număr suficient pentru a alcătui pe cei 144000 izraeliți spirituali, atunci privilegiul de a aparține trupului lui Cristos, nu s-ar fi acordat niciodată neamurilor. După ce însă Evanghelia a pătruns la neamuri, ocazia aceasta a fost accesibilă amândouă, atât iudeilor cât și celor din neamuri, nu numai iudeilor naturali. Pavel accentuează aici faptul că oportunitatea de a deveni un popor pentru numele lui Dumnezeu a fost o mare favoare de la Dumnezeu, atât pentru Iudei, cât și pentru Neamuri. Pavel, continuând cuvântarea sa, a zis în esență: Lepădarea națiunii Israel a deschis calea pentru ca cei din lume să se poată împăca cu Dumnezeu; și în aceasta se cuprinde fiecare iudeu, care leapădă necredința lui; și deoarece aceasta este adevărat, ce efect ar trebui să aibă aceasta asupra iudeilor individuali, care ar primi pe Cristos Isus și s-ar devota pe deplin lui Dumnezeu? Apostolul răspunde apoi la întrebarea sa, și spune că primirea va fi pentru ei „viață din morți”. (Romani 11:15) După aceasta avertizează pe cei din neamuri, ca să nu se fâlească cu harul, ce li s-a făcut, ci să se teamă. Cei din neamuri fără îndoială erau înclinați să se mândrească; prin urmare apostolul Pavel spune: „Dar vei zice: Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu. Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile naturale, nu te va cruța nici pe tine.” (Romani 11:19-21) Apostolul subliniază faptul că numai prin credincioșie față de Dumnezeu și Cristos Isus poate omul să aibă garanția siguranței. El spune celor dintre Neamuri că Dumnezeu este în stare să readucă iarăși pe iudei în legământ, dacă vor crede și vor asculta de El. Sosise

timpul când evanghelia trebuia să se vestească neamurilor; și cei care au fost aleși nu au fost priviți după trup, ci cu totul după faptul că erau spirituali, adică că au primit pe Cristos Isus și s-au predat cu totul lui Dumnezeu. De la vremea aceea, Dumnezeu nu a făcut nici o deosebire între iudei și ne-iudei, în ceea ce privește trupul. „Nu mai este nici iudeu; nici grec, nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Cristos Isus”. - Galateni 3:28.

¹⁷ Întrucât harul s-a întors către națiuni, și li s-a dat privilegiul să devină un popor pentru Iehova, aceasta nu înseamnă că toți iudeii au fost cuprinși în aceasta, numai pe motivul că erau urmașii naturali ai lui Avraam. Dimpotrivă, iudeii după trup și neamurile stăteau pe aceeași treaptă; și dacă un om — fie iudeu, sau unul din neamuri, un rob sau un slobod — ar fi privit cu credință la sângele lui Cristos Isus s-ar fi consacrat pe deplin lui Dumnezeu, ar fi putut să devină un membru al seminței promise. A trebuit să vină vremea când trebuia să vină Mântuitorul din Sion; și aceasta s-a întâmplat când a apărut Cristos în Templu, și acesta este timpul împlinirii profeției: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.” (Romani 11:26; Isaia 59:20) Întrucât acesta este timpul pentru curățirea fiilor lui Levi, și îndepărtarea nelegiuirii de la casa spirituală a lui Israel, toți acești credincioși vor fi mântuiți. Astfel se vede clar că argumentul apostolului Pavel nu se referă la Israelul după carne, ci la salvarea Israelului după spirit.

¹⁸ Apostolul citează după aceea cuvintele profetului Ieremia și o parte a condițiilor sau prevederilor legământului nou: „Acesta va fi legământul, pe care-L voi face cu ei (adică. Israelul spiritual, care în timpul prezent este reprezentat pe pământ prin rămășița credincioasă), când le voi șterge păcatele.” Israelul spiritual a păcătuit, și s-a făcut vinovat de neleguire înaintea lui Dumnezeu, și Dumnezeu s-a mâniat pe ei. Aceasta a fost situația pe vremea când Cristos a venit la Templu ca să șadă la judecată și atunci Dumnezeu a iertat păcatele lor și și-a întors mânia de la ei. „În ziua aceea vei zice: Te voi lauda Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit și m-ai mângâiat.” (Isaia 12:1). Marele „mesager al legământului”, Cristos Isus, Judecătorul îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea, a sosit la Templu, și s-a așezat să judece, ca să curețe pe „fiii lui Levi” de păcatele lor, pentru ca fiii aceștia ai lui Dumnezeu de aici înainte să aducă Domnului Dumnezeu jertfe neprihănite. (Maleahi 3.3) Jertfa acceptabilă amintită aici constă evident din aceea că acești aleși pentru Numele Lui Iehova vor deveni martorii lui Iehova, și pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu, după aceasta trebuie să-i aducă „o jertfă necurmată” de laudă, „care este rodul buzelor”, care depun mărturie despre Numele Său.”— Evrei 13:15.

¹⁹ Iudeii naturali au respins evanghelia despre „Isus Cristos, și El ca răstignit” și L-au refuzat ca pe justificatorul Numelui lui Iehova și Mântuitorul omului. Prin urmare, ei au fost dușmanii lui Dumnezeu. „În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți din pricina părinților lor.” (Romani 11:28). Întrucât iudeii

aceștia erau dușmani, și prin urmare, orbiți, nu au putut fi primiți în legământul nou. Textul acesta nici nu dă de înțeles, ca și cum iudeii ar fi fost orbi și dispuși să stea la o parte, pentru ca neamurile să poată fi părtași a harului lui Dumnezeu. Chiar în zilele apostolului Pavel iudeii respingeau orice har dumnezeiesc ce li se făcea celor din neamuri. (Fapte 22:21-23). Orbirea iudeilor a adus foloase neamurilor, întrucât le-a dat ocazie să intre în organizația lui Dumnezeu. Prin urmare, cei mai mulți iudei erau dușmani lui Dumnezeu din pricina sau spre folosul celor din neamuri. Totuși aceasta nu se poate aplica în cazul rămășiței credincioase a iudeilor. Cuvintele apostolului cu privire la ei sună: „Dar în ce privește alegerea (iudeii credincioși, cari nu au fost orbiți) sunt iubiți din pricina părinților lor.” Părinții lor, Avraam, Isaac și Iacob, erau credincioși, și prin urmare, iubiți de Dumnezeu; și Dumnezeu și-a întins iubirea asupra rămășiței lui Israel, întrucât i-a dat ocazie să devină o parte a alegerii. Prin urmare spune apostolul: „Dar cei aleși, (adică rămășița credincioasă a Israelului natural care a devenit spirituală) au obținut.” — Romani 11:7.

ISRAEL ȘI IUDA

²⁰ Casa spirituală Israel cuprinde pe toți aceia care încrezându-se în sângele lui Isus Cristos, ca preț de răscumpărare pentru om, au intrat într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu, și au fost născuți de Dumnezeu; și aceasta cuprinde în sine atât pe „mulțimea mare” cât și pe „turma mică”. *Iuda* înseamnă „laudă” și se referă îndeosebi la aceia care și-au îndeplinit datoria în serviciul Împărăției, și își îndeplinesc și mai departe. Profetul Ieremia proorocește în capitolul treizeci și unu despre aducerea înapoi a rămășiței credincioase a lui Iehova, adică despre eliberarea lor din organizația lui Satan și aducerea lor acasă în organizația regală a lui Iehova. Cuvântul *Iacov* se referă, de asemenea, la oastea Împărăției. Profeția despre eliberarea Israelitilor spirituali adevărați din organizația lui Satan, și aducerea lor în organizația lui Dumnezeu cu ocazia venirii lui Cristos Isus la Templu, declară: „Căci Domnul a răscumpărat pe Iacov, și l-a izbăvit din mâna unuia mai tare decât el. Ei vor veni și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grâu, la vin, la untdelemn, la oi și boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată, și nu vor mai tânji. Atunci fetele se vor veseli la joc, tinerii și bătrânii se vor bucura și ei; le voi preface jalea în veselie, și-i voi mângâia, le voi da bucurie după necazurile lor”. (Ieremia 31:11-13) Profeția aceasta se referă clar la timpul de bucurie când Domnul Isus vine la Templu și invită pe credincioși să intre în bucuria Domnului. (Matei 25:21). Iehova a început acum să atragă atenția asupra ceva, ce încă niciodată nu s-a menționat clar în Scriptură, și anume asupra încheierii legământului nou; prin urmare, El spune prin profetul său: „Iată, vin zile, zice Domnul; când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.” — Ieremia 31:31.

²¹ Profeția citată mai în urmă nu se poate referi la Israelul după trup, deoarece ei au respins pe Dumnezeu și pe Cristos Isus, și fiindcă au fost lepădați, și legământul lor al legii a încetat de mult deoarece iudeii au fost necredincioși față

de acest legământ. Profeția aceasta privește un nou legământ care trebuie să se facă cu casa spirituală a lui Israel și aceasta înseamnă că cuprinde în sine Israelul întreg spiritual, inclusiv „turma mare” — și în mod deosebit casa lui Iuda, ce arată pe oastea împărătească, oaste care trebuie să se alăture lui Cristos Isus, care este „Leul din seminția lui Iuda”. (Apocalipsa 5:5). Întrucât El este capul seminției lui Iuda, aceia care sunt primiți ca membrii ai trupului Său în Templu și făcuți membrii ai clasei regale, sunt denumiți ca „casa Lui Iuda”, în timp ce „casa lui Israel” cuprinde nu numai clasa regală, ci și pe toți cei născuți din spiritul lui Dumnezeu.

²² Apostolul spune: „Vin zile”. Întrebarea este: când vor veni zilele pentru încheierea acestui legământ nou? În mod neapărat după ce Iudeii au eșuat să respecte condițiile legământului legii, care a devenit învechit. Apostolul Pavel preia profeția aceasta despre legământul nou și spune: „Căci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: Iată vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.” (Evrei 8:8) Apostolul continuă să citeze din profeția lui Ieremia și după cuvintele folosite timpul încheierii legământului și a condițiilor lui sunt necunoscute. Apostolul spune: „Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: Voi pune legile mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” (Evrei 8:10) Cuvintele sale arată că legământul nou a fost făcut când cel dintâi a devenit învechit: „Prin faptul că zice: Un nou legământ, a mărturisit că cel dintâi (adică, legământul legii) este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de piere.” (Evrei 8:13). În zilele lui Ieremia și când a avut loc profeția aceasta, legământul acela al legii era în decădere, dar nu era încă căzut cu desăvârșire. Atunci Iehova a făcut de cunoscut prin gura profetului său Ieremia ce va face cu legământul vechi după decăderea lui desăvârșită, precum și ceea ce va face cu privire la noul legământ. „Zilele acelea” amintite de profetul Ieremia, au început în ziua de paști a anului 33 după Cristos. Isus a sărbătorit ultima oară paștele instituit în Egipt și imediat după aceasta a întemeiat un memorial în amintirea morții Sale. În acel timp s-a făcut legământul nou. Isus a murit în aceeași zi. Ziua încheierii legământului legii în Egipt este stabilit ca ziua 14 a lunii Nisan, iar ziua încheierii legământului nou este stabilită exact ca ziua a patrusprezecea a lunii Nisan a anului 33 după Christos. „Zilele acelea”, adică, zilele legământului vechi, se sfârșiseră.

²³ Legământul legii a fost făcut în Egipt, însă legământul nou, după cum declară profetul Ieremia, nu va fi ca legământul acela: „Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că eram soț pentru ei, zice Domnul.” (Ieremia 31:32). Legământul acela încheiat în Egipt s-a încheiat pe baza unei jertfe a unui miel literal cu un mijlocitor omenesc, și condițiile acelui legământ au fost însemnate mai târziu pe table de piatră și pergament. Legământul nou este diferit și va realiza ceea ce legământul vechi nu a putut realiza. Egiptul, unde s-a încheiat legământul cel vechi, a prefigurat lumea lui Satan, unde și

Domnul nostru a fost răstignit. Prin urmare legământul nou a fost făcut, pe când Isus Cristos era încă pe pământ, unde a fost crucificat. Națiunea Israelului s-a dovedit necredincioasă față de legământul legii, și prin urmare, nedemnă ca legământul nou să se facă cu acea națiune. Iehova fusese un „soț pentru ei”, adică pentru națiunea, ilustrată simbolic prin Avraam care a acționat ca soț pentru Agar. Întrucât Iehova vorbește despre sine ca despre bărbatul pentru Israelul natural, El arată că legătura Lui cu Israel prin legământul legii, a avut ca scop să aducă la iveală un popor sau o sămânță pentru Numele Său. Agar nu a reușit să nască lui Avraam o sămânță care să fie plăcută lui Dumnezeu; tot astfel organizația de legământ tipică a Israelului după trup, nu a reușit să dea naștere unei națiuni întregi sau a unui popor întreg pentru Numele lui Iehova. Așadar, legământul nou, potrivit cuvintelor profetului, „nu este ca legământul”, care a fost făcut în Egipt. Iehova definește apoi legământul pe care îl va face cu casa lui Israel după spirit, și anume: „Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel: După zilele acelea, zice Domnul, voi pune legea mea înlăuntru lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.” — Ieremia 31:33.

²⁴ Când s-a făcut legământul descris aici prin cuvintele profetului Ieremia? Răspunsul este: la moartea lui Isus în anul 33 după Cristos. Cum se vede, apostolul citează această profeție a lui Ieremia în Evrei 8:8-10. Profeția aceasta a fost scrisă mai dinainte pentru binele adunării, și Pavel se adresa adunării. Pentru ce să spună el adunării condițiile unui legământ, care ar urma să se încheie după completarea adunării? Aceasta desigur n-ar fi făcut-o; și aceasta arată că legământul nou nu s-a făcut spre folosul Israelului natural și al oamenilor în general. Lucrurile acestea au fost scrise mai dinainte pentru învățătura, încurajarea și mângâierea adunării lui Dumnezeu. (Romani 15:4). Evident că cuvintele textului scriptural înseamnă următoarele: „După acele zile” înseamnă după ce legământul legii a ajuns la sfârșit și s-a învechit, Dumnezeu face un legământ cu casa lui Israel și a lui Iuda. Iudeii au fost lepădați, și în momentul acela a încetat sau s-a învechit legământul legii. Legământul nou a fost încheiat în ziua următoare, cum a declarat Isus. În aceeași clipă când a încetat legământul vechi, imediat după aceasta Dumnezeu a încheiat legământul nou cu Cristos Isus.

²⁵ În numele cui s-a făcut legământul nou cu Isus? Răspunsul este: în numele casei întregi a Israelului spiritual, adică, pentru toți cei născuți de spirit. Legământul acesta nu s-a încheiat cu vreunul sau pentru cineva din urmașii naturali ai lui Iacov, ci spre binele tuturor acelor care devin neprihăniți prin credința în Cristos Isus. ”Neprihănirea dată de Dumnezeu care este prin credința în Isus Cristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire.” (Romani 3:22) „În adevăr nu este nici o deosebire între iudeu și grec; căci toți au același Domn care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-l cheamă. Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.” (Romani 10:12, 13) „Căci El este pacea noastră, care din doi (evrei și non-evrei care sunt credincioși adevărați) a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea; și în trupul Lui a înlăturat vrăjmășia dintre ei, legea poruncilor, în orânduiriile ei (a legământului

legii vechi) ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un om nou, făcând astfel pace; și pentru ca El (ca mijlocitor) să împace pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia (legământul legii).” — Efeseni 2:14-16.

²⁶ Iehova își declară relația Sa față de cei primiți în legământul nou, când spune prin profet: „Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu”. Cuvintele acestea stabilesc în mod definitiv scopul legământului nou, și anume, pregătirea unui popor pentru Numele lui Iehova, popor care trebuie să fie martori pentru Numele lui Iehova și să vestească mărturia încredințată lor înainte de nimicirea organizației satanice. (Isaia 43:9-12) Iehova își îndreaptă privirile atât spre iudei, cât și spre Neamuri, pentru ca dintre națiuni să-și aleagă un popor pentru Numele său, și poporul acesta trebuie să transmită mărturia după ce este primit în legământul nou, și după ce este făcut martorul demn al lui Iehova.

²⁷ Iehova face cunoscut cum va pregăti pe poporul acesta pentru numele Său, când spune prin profetul Său: „Voi pune legea mea înăuntrul lor și o voi scrie în inima lor”, și nu pe table de piatră. Această lucrare de pregătire a unui popor pentru Numele său, are loc după nașterea lor din spirit, și după ce au ajuns sub condițiile legământului nou. Aceasta arată că scopul adevărat al legământului constă în pregătirea unui popor care să fie o unealtă în mâna lui Iehova. Apostolul, adresându-se fraților săi devotați Domnului, spune: „Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Cristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Spiritul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table de carne ale inimii.” (2Corinteni 3:3) Când cineva este primit în organizația lui Dumnezeu, atunci în mintea și inima dorește adevărul, înăuntrul său; după cum exprimă aceasta psalmistul: „Iată, dorești adevărul înăuntrul omului, și înțelepciunea ta m-a învățat în ascunsul inimii mele. Stropește-mă cu isop, și voi fi curta; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.” — Psalm 51:6, 7.

²⁸ Adevăratul urmaș al lui Cristos Isus, în care Cristos este Capul Israelului spiritual, vorbește ca apostolul: „Fiindcă după omul dinlăuntru îmi place legea lui Dumnezeu.” (Romani 7:22) Legea lui Iehova este scrisă în inima acelor care sunt fiii Lui credincioși; și acestora El le descoperă lucrurile adânci a Cuvântului Său. (1 Corinteni 2:10) Legea Sa în inima sfinților săi le descopere însărcinarea dumnezeiască primită de a vesti mesajul Împărăției sale. (Isaia 61:1-3) Acestora li s-a transmis mărturia lui Isus Cristos, și aceștia sunt aceia, care țin poruncile lui Dumnezeu cu credincioșie și astfel își dovedesc iubirea față de El. (Apocalipsa 12:17; 1Ioan 5:3). Cei primiți în legământ, care sunt credincioși cu desăvârșire, în ascultare de poruncile Domnului, trebuie să predice „această Evangheligie a Împărăției.” (Matei 24:14). Când Iehova le vorbește: „Eu.. voi fi Dumnezeul lor”, aceasta trebuie să însemne că El nu va tolera domnitori falși; prin urmare, nu trebuie să practice ceremonia de a da onoare, slavă, și închinare creaturilor; deoarece aceasta este „păcatul Samariei”. Toate formalitățile practicate pentru expunere trebuie să înceteze cu desăvârșire. Onoare și renume trebuie să i se aducă lui Iehova, deoarece Lui i se cuvine toată cinstea și lauda. (Psalm 96:8) De cei care

sunt în Templu se poate vedea ușor că această lucrare de a scrie legea lui Dumnezeu înăuntrul inimii poporului său, a fost chiar aceea lucrare pe care a făcut-o Domnul în ei întrucât i-a pregătit ca martori ai Săi; și aceasta este o dovadă suplimentară că legământul nou se referă exclusiv la Israelul spiritual.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Prin a cui împuternicire se dă acuma mărturia despre Numele lui Iehova pe tot pământul? Care este îndemnul pentru punerea mărturiei acesteia și în ce scop?
2. Ce se poate recunoaște acuma lămurit ca scopul legămintelor lui Iehova despre strângerea unui popor dintre națiuni?
- 3-4. Arată cu texte scripturale relația între încheierea și inaugurarea legământului legii și a celui nou.
- 5, 6. Arată cu dovezi scripturale (a) timpul și felul sfârșitului legământului legii; (b) când și cu ce ocazie a intrat în vigoare legământul nou; (c) cine trebuia să se invite să intre în legământul nou; (d) dacă pentru întemeierea și punerea în vigoare a legământului nou este necesar sângele urmașilor lui Cristos.
7. Descrie inaugurarea legământului legii.
- 8, 9. Arată pentru ce a fost necesar junghierea unui miel cu ocazia încheierii legământului legii. Ce scop dublu servește sângele lui Isus vărsat pe Golgota?
10. Dovedește că legământul nou a fost făcut cu Israelul spiritual și nu cu cel natural.
- 11,12. Compară legământul legii și legământul nou cu privire la instruirea celor primiți în legământ, și la condițiile ce li se cer, și citează texte scripturale în legătură cu aceasta.
13. Aplică Romani 11:7,25.
- 14,15. Explică ce se înțelege sub venirea Izbăvitorului din Sion, și îndepărtarea nelegiuirii de la Iacov.
16. Descrie cu ce ocazie a rostit Isus cuvintele scrise în Matei 23:38. Ce lumină revarsă aceasta asupra aplicării Romani 11:26? Explică, pentru ce „a cercetat Iehova neamurile, ca să-și ia din ele un popor pentru Numele său.” Din ce motiv a lăsat apostolul Pavel să se facă mustrarea din Romani 11:21?
17. Explică poziția iudeilor, în ceea ce privește privilegiul lor de a deveni membrii seminței promisiunii.
18. Aplică Romani 11:27.
19. În ce sens sunt iudeii dușmanii Evangheliei din pricina neamurilor, dar în ceea ce privește „alegerea” sunt iubiți din pricina părinților lor?
20. 21. Indică cu texte scripturale sprijinitoare, ce înseamnă Israel și Iuda în Ieremia 31:31.
22. Cum stabilește apostolul Pavel în epistola sa către Evrei, când a ajuns legământul legii sfârșit, și când s-a încheiat legământul nou?
23. În ce privință legământul nou „nu este ca legământul legii”?
24. De ce a spus Pavel adunării despre condițiile legământului celui nou ?

25. Cum ajută cuvintele apostolului Pavel ca să se poată stabili ce înseamnă „casa lui Israel” și „casa lui Iuda?”

26-28. Când și cum se împlinesște Ieremia 31:33?

RĂSCUMPĂRAREA PREFIGURATĂ PRIN PAȘTE

Pentru om trebuie adusă o răscumpărare pentru că Dumnezeu și-a dat promisiunea că o va da și va cumpăra omul, spunând, cu mult timp în urmă, prin profetul Său Osea (13:14): „Îi voi răscumpăra de puterea mormântului; îi voi răscumpăra din moarte; o, moarte, eu voi fi plăgile tale; o, mormântule, eu voi fi distrugerea ta”. „Răscumpărare” înseamnă un preț corespondent exact; adică, ceea ce cumpără în piață sau are putere de cumpărare. Un om perfect a încălcat legea lui Dumnezeu și a fost omorât pentru aceasta. Legea lui Dumnezeu este voia Sa exprimată. Privind spre măsura pentru răscumpărare, legea lui Dumnezeu a prevăzut „viață pentru viață”. (Deut. 19:21). Strict vorbind, această lege înseamnă că o viață umană perfectă trebuie să fie dată ca un substitut pentru sau în locul vieții umane perfecte pe care Dumnezeu a luat-o de primul om Adam datorită neascultării lui Adam.

„Sacrificare” înseamnă uciderea unei victime, și implică actul de aducere sau oferire a vieții acelei victime celui autorizat s-o primească. Din moment ce o viață umană perfectă trebuie să fie dată pentru a oferi o răscumpărare pentru om, rezultă că trebuie să existe o jertfă a unei vieți umane perfecte. Și din moment ce pierderea vieții de către Adam a fost din cauza păcatului, rezultă că sacrificarea vieții umane perfecte pentru a oferi prețul de cumpărare sau răscumpărare implică și ea actul de aducere sau oferire a valorii acelei vieți perfecte ca o jertfă pentru păcat. Iehova Dumnezeu fiind acela autorizat să primească jertfa pentru păcat, acea jertfă pentru păcat trebuie adusă lui Iehova prin unul care are acces la Iehova.

Viața oricărui trup este în sânge. Din acest motiv Dumnezeu a poruncit ca sângele creaturii să nu se mănânce. (Gen. 9:4; Deut. 12:23). „Căci”, spune legea lui Dumnezeu, „este viața trupului; sângele lui este viața lui; de aceea am spus copiilor lui Israel: Să nu mâncați sângele niciunui trup; căci viața oricărui trup este sângele acestuia; oricine-l mănâncă va fi nimicit.” (Lev. 17:14). Sângele unei creaturi vărsat înseamnă că o victimă a fost sacrificată sau înjunghiată, și că a fost vărsată viața. Rezultă, așadar, că planul pentru răscumpărare și jertfă pentru păcat trebuie să implice vărsarea sângelui unei creaturi umane perfecte.

Înșelătorii evlavioși, numiți predicatori sau clerici, care nu au nici o credință în Dumnezeu și nici o dorință sinceră a onora Numele Lui, își ridică mâinile în semn de groază prefăcută atunci când se menționează sacrificarea animalelor de către evrei în legătură cu ceremoniile zilei lor de ispășire. Dacă acești clerici prefăcuți ar crede Biblia, pe care ei susțin că o învață, ei ar ști că evreii în sacrificarea animalelor ca jertfă au făcut lucrul acesta pentru că legea lui Dumnezeu le porunca să facă aceasta. (Lev. 17:11). Acest lucru fiind făcut în

ascultare de legea lui Dumnezeu, toți oamenii trebuie să știe că acest lucru era corect. „În ceea ce-L privește pe Dumnezeu, calea Lui este perfectă”. (Ps. 18:30; 2 Sam. 22:31). Toate lucrările Lui sunt perfecte. (Iov 37:16; Deut. 32:4). „Cuvântul lui Iehova este drept”. (Ps. 33:4). „Legea Domnului este perfectă”. (Ps. 19:7). În fața tuturor acestor declarații din Cuvântul lui Iehova oamenii se ridică în fața unei societăți de oameni și acuză sacrificarea animalelor pe care Dumnezeu a poruncit să se facă. Cu siguranță, nimeni nu ar putea spune că acești oameni reprezintă pe Iehova.

„Lege” înseamnă regulă de acțiune. Orice regulă de acțiune sau lege pe care Dumnezeu a făcut-o pentru obținerea vieții veșnice, este perfectă și dreaptă, în pofida opiniilor oamenilor. Calea lui Dumnezeu este desăvârșită și nu există o altă cale. Orice lege sau regulă de acțiune Dumnezeu a făcut-o pentru a prefigura calea către viață, și Dumnezeu a avut motive întemeiate când a făcut așa, și această lege sau regulă este justă și adevărată. Legea sau regula Lui porunca ca evreii să facă anumite lucruri care formau imagini vii sau mișcătoare. Observați acum, mai întâi, imaginea; în al doilea rând, ceea ce prefigura imaginea, și, în al treilea rând, realitatea în împlinirea acesteia. Omului care înțelege aceasta în ordinea numită îi va fi înmulțită credința în Dumnezeu, și va iubi pe Dumnezeu mai mult și va avea o dorință mai mare ca să umble pe calea pe care Domnul Dumnezeu a poruncit-o.

Când israeliții erau pe punctul de a pleca din Egipt și din casa robiei lor, Iehova s-a pregătit să facă, și chiar a făcut, o ilustrație minunată. Importanța acestei ilustrații este sugerată de faptul că Dumnezeu a poruncit ca acea zi să marcheze începutul lunilor pentru israeliți. Această imagine a început în a zecea zi a lunii întâi și a atins apogeul în a patrusprezecea zi a aceleiași luni. Această lună se numește Nisan, și corespunde aproximativ cu luna Aprilie. Israelitilor li s-a cerut să repete această imagine în același timp în fiecare an, în toate generațiile. – Ex. 12:1-14.

Vorbind israeliților prin profetul Moise, Dumnezeu a poruncit ca în a zecea zi a primei luni, fiecare casă sau familie a israeliților să aleagă un miel pentru jertfă. În ascultare de porunca lui Dumnezeu, Moise a strâns liderii Israelului și i-a instruit în detaliu cu privire la ce să facă. Urmează esența instrucțiunilor lui:

„Mielul vostru să fie fără cusur, un berbec de un an; să-l luați din oi, sau din capre; și să-l țineți până în a patrusprezecea zi a aceleiași luni; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara. Să ia din sânge, și să-l ungă pe cei doi stâlpi, și pe pragul de sus al caselor, în casele în care-l veți mânca. Să mănânce carnea în noaptea aceea, friptă la foc, cu azimi și cu ierburi amare. Și să-l mâncați astfel: cu mijlocul încins, că încălțăminte în picioare, și cu toiagul în mână; și să-l mâncați în grabă; este paștele Domnului. Căci Eu voi trece prin țara Egiptului în noaptea aceea, și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, oameni și animale; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu sunt Domnul”.

„Și sângele va fi un semn pentru voi pe casele în care veți fi; când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi, și plaga nu va veni peste voi ca să vă nimicească, când voi lovi țara Egiptului. Și această zi va fi pentru voi ca o

sărbătoare; s-o țineți ca o sărbătoare pentru Domnul în toate generațiile; s-o țineți ca o sărbătoare printr-o poruncă pentru totdeauna. Și când vă vor spune copiii voștri, Ce înseamnă această slujbă? Să le ziceți: Este jertfa paștelui Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit pe egipteni, și a izbăvit casele noastre. Și oamenii au plecat capul și s-au închinat”. – Ex. 12:5-8; 11-14; 26, 27.

Nu există nici o dovadă care să indice că evreii au înțeles semnificația a ceea ce urmau să facă. Ei au avut porunca de la Iehova prin Moise, și aceasta a fost suficient. Ei au acționat datorită credinței lor. În ziua a zecea a lunii a fost ales un miel fără cusur de fiecare casă. În seara zilei a paisprezecea a lunii mielul a fost junghiat. Sângele mielului a fost pus apoi pe pragul de sus al ușii și pe cei doi stâlpi ai ușii. Apoi mielul era fript, fără a i se frânge vreun os.

Toți membrii casei s-au adunat în casă, și au mâncat acolo împreună mielul cu azime și ierburi amare, și au așteptat îngerul, ca executant al lui Iehova, să treacă prin țară. La miezul nopții, îngerul lui Dumnezeu, în calitate de nimicitor, a trecut prin țara Egiptului și a ucis pe toți întâii născuți ai fiecărei case a egiptenilor, de la sclavi până la rege. Evreii care ascultaseră de Dumnezeu stropiseră sângele mielului pe stâlpii ușii, așa cum s-a arătat mai sus; și acolo unde acest sânge a apărut în ascultare de porunca lui Dumnezeu îngerul Domnului a trecut pe lângă și primul născut al acelei case a fost salvat. – Ex. 12:28-30.

Se poate spune oare că israeliții au fost protejați și că întâii lor născuți au fost salvați de la moarte datorită sângelui mielului? Nu; sângele mielului în sine nu i-a salvat. Dumnezeu i-a salvat datorită credinței lor în El, și ei și-au manifestat credința în ceea ce a reprezentat acel sânge. Prin urmare, ascultarea lor de porunca lui Dumnezeu arată credința lor. Sângele mielului vărsat și stropit pe stâlpii ușii a prefigurat mult mai mult decât putea să înțeleagă vreun om atunci. La timpul hotărât de Dumnezeu, El urma să permită omului să înțeleagă importanța deplină a acestui lucru.

În afară de justificarea numelui și cuvântului lui Iehova Dumnezeu, jertfa de răscumpărare este cel mai important lucru prefigurat prin această imagine. Sunt prefigurate multe alte lucruri, însă răscumpărarea este de o importanță superioară. Imaginea a prefigurat că cândva în viitor trebuie să fie selectată o victimă pentru sacrificare; că victima trebuie să fie sacrificată prin vărsarea sângelui ei; și că aceasta va fi de o foarte mare valoare pentru alții. Ea urma să însemne, și chiar înseamnă, că numai aceia care vor exercita credință în sângele vărsat vor găsi cândva calea spre viață veșnică.

Porunca a fost ca să se aleagă un miel, un de sex masculin de un an. Mielul este o creatură inofensivă. Victima prefigurată prin miel trebuia să fie inofensivă. Porunca a mai spus că mielul trebuia să fie fără cusur, ceea ce a prefigurat că victima pentru jertfă trebuie să fie perfectă și fără cusur sau păcat. Mielul trebuia ales cu patru zile înainte de a fi înjunghiat. Aceasta a prefigurat că victima pe care a reprezentat-o mielul trebuia să fie aleasă cu patru zile literale sau patru zile simbolice de o mie de ani fiecare înainte de a fi vărsată viața. Trebuie să ne

aducem aminte că apostolul Petru a stabilit regula că „o zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi”. – 2 Pet. 3:8.

Vărsarea sângelui mielului a prefigurat că sângele victimei, reprezentată de miel, trebuie să fie vărsat; și din moment ce „viața este în sânge”, aceasta a prefigurat că viața victimei va fi dată în beneficiul altora. Toți membrii familiei trebuiau să mănânce carnea mielului fript. A mânca înseamnă a primi și a te împărtăși din hrană cu scopul susținerii vieții. Mâncarea cărnii mielului a prefigurat că toți oamenii trebuie să primească ceea ce a reprezentat carnea mielului, și să se împărtășească din acesta prin credință cu scopul obținerii și susținerii vieții.

Paștele a fost începutul legii lui Dumnezeu pentru Israel. (Gal. 3:17). Acea lege a fost dată ca să prefigureze lucrurile bune viitoare; apostolul Pavel, în epistola sa către Evrei (10:1), vorbește despre „lege ca având umbra lucrurilor bune viitoare”. Acea lege a cerut evreilor să repete ceremonia în același timp o dată pe an, ceea ce înseamnă că ei au trebuit s-o continue până când urma să vină acel lucru bun pe care-l prefigurează legea.

Odată cu venirea Domnului Isus și cu dăruirea vieții Sale ca o răscumpărare pentru toată omenirea aceste lucruri bune prefigurate în paște au început să vină.

IMPERIUL LUI DUMNEZEU ȘI CONDUCĂTORII LUI

Datorită credinței și ascultării exemplare de Iehova Dumnezeu, evreul Avraam a fost numit „prietenul lui Dumnezeu”. După o mare demonstrare a acestei credințe și ascultări Dumnezeu a făcut promisiunea către Avraam: „Voi înmulți sămânța ta...și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului”. – Gen. 22:17, 18.

Apostolul Pavel afirmă clar că atunci când Dumnezeu a făcut promisiunea lui Avraam și i-a spus lui Avraam că în sămânța lui vor fi binecuvântate toate familiile pământului, această sămânță a promisiunii la care s-a făcut referire, prin care trebuie să vină binecuvântarea, este Cristos Mesia. – Gal. 3:16.

Apostolul Petru, mărturisind sub inspirație la Cincizecime, după ce Spiritul Sfânt fusese revărsat peste apostolii credincioși, a spus evreilor că Acela pe care ei îl răstigniseră cu bestialitate, și care a fost ridicat după aceea din morți, este Cristos. – Fapte 2:23-36.

Sion este numele organizației lui Dumnezeu. Sionul este organizația lui Dumnezeu. Apostolul Pavel, scriind cu privire la Isus Cristos, Răscumpărătorul și Salvatorul omenirii, spune: „Din Sion va ieși Eliberatorul”. (Rom. 11:26). Astfel Scripturile sfinte identifică clar Logosul, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, după aceea Isus, care a fost răstignit și ridicat din morți, ca marele Eliberator al rasei umane.

Din momentul conceperii lui Isus în pântecul fecioarei, și înainte de nașterea Sa, până când a atârnat pe stâlpul de pe Calvar, dușmanul Satan a folosit orice mijloc posibil ca să-l nimicească. Dumnezeu a permis vrăjmașului să meargă până la extrema puterii sale; însă niciodată nu i-a permis să reușească, după cum nu poate niciodată să reușească împotriva lui Dumnezeu. Dumnezeu a rânduit dinainte ca moartea să nu-l țină pe Fiul Său iubit, și când Isus a fost ridicat din morți, a împlinit profeția că „moartea este înghițită de victorie”. (1 Cor. 15:54; Isa. 25:8). El este acela care odată a fost mort și acum este viu în vecii vecilor, și care ține cheile iadului (mormântului) și ale morții. El este îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea și este capabil să salveze și să elibereze rasa umană și să aducă tuturor celor ascultători binecuvântările pe care Dumnezeu le-a rezervat pentru cei ce-L iubesc.

„Imperiu” înseamnă un guvern vast care posedă și exercită putere supremă, suveranitate, control și conducere. Imperiul la care se face referire aici este guvernul sau Împărăția lui Dumnezeu, organizată, care posedă și exercită putere supremă în beneficiul creaturilor Sale, și în special în beneficiul omului. Acel guvern sau imperiu este încredințat Fiului Său preaiubit; prin urmare, el este numit corespunzător imperiul sau guvernul lui Mesia. Puterea supremă provine de la Dumnezeu cerului, și prin urmare imperiul este numit corespunzător Împărăția cerului. Nu trebuie să deducem că Dumnezeu nu a guvernat întotdeauna creaturile Sale ascultătoare. Nu există nici un raport al începutului exercitării puterii suverane a lui Iehova. De fapt, Scripturile vorbesc despre preotul Melhisedec, preot al Dumnezeului Celui Preaînalt, ca simbolizând pe reprezentantul executiv al lui Dumnezeu, îndeplinind planul divin tot timpul. Nu există nici un raport al începutului zilelor lui, și nici al sfârșitului vieții lui.

Dar aici noi analizăm planul lui Dumnezeu și prevederile care țin de om. Dumnezeu a creat pământul ca locuință a omului. Așa spun Scripturile foarte clar. (Isa. 45:12, 18). Planul expres al lui Dumnezeu este ca omul perfect să aibă stăpânire sau să conducă peste pământ. Primul stăpân invizibil al omului a fost Lucifer, care a comis marea crimă de trădare împotriva lui Dumnezeu, și a determinat pe om să se îndepărteze de Dumnezeu; și omul și-a pierdut astfel viața și dreptul la viață. Lucifer, care acum este Satan Diavolul, a construit o mare organizație pentru a ține pe om sub stăpânirea sa și să țină mintea omului îndepărtată de Iehova, cu scopul ca Lucifer să primească închinarea omului. Planul lui Dumnezeu este să elibereze pe om de puterea și influența lui Satan și să-l restatornicească la starea de la început a vieții și la binecuvântările legate de aceasta. În acest sens Dumnezeu construiește un imperiu sau o Împărăție puternică, cu Fiul Său iubit ca Rege. Planul Său este ca Cristos Isus să aibă asociați cu El o sută patruzeci și patru de mii care vor forma o parte a imperiului Său. Dumnezeu nu s-a grăbit în construirea acestui imperiu, ci a progresat cu el într-un mod maiestuos spre plăcerea Lui.

Atât Sion, cât și Ierusalim, sunt nume aplicare organizației lui Dumnezeu. Din această organizație a Sionului trebuie să vină Eliberatorul. (Rom. 11:26). În

mod neapărat temelia imperiului mare trebuie să fie pusă în organizația lui Dumnezeu. De aceea în profeția lui Isaia (28:16) este scris: „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun în Sion ca temelie o piatră, o piatră încercată, o piatră prețioasă din capul unghiului, o temelie sigură; cel ce crede, nu se va grăbi să fugă”. Această profeție se referă fără îndoială la Isus Cristos, Fiul iubit al lui Dumnezeu, căruia Dumnezeu i-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Marele imperiu este reprezentat simbolic ca o structură de piatră, al cărei piatră de temelie este Cristos Isus. El a fost încercat și testat, și sub cele mai aspre încercări și-a dovedit loialitatea și credințioșia față de Dumnezeu. Este cert că Dumnezeu se poate încrede întotdeauna în El. El a câștigat pe drept titlul de „Cel Credincios și Adevărat”.

Isus este numit „piatra prețioasă din capul unghiului” deoarece El este cea mai scumpă comoară a inimii lui Iehova. El este cel mai frumos dintre mii și cel mai plăcut; și Lui sunt adresate cuvintele profetice: „Încinge-ți sabia, viteazule, cu slava și măreția Ta. Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei mai presus de tovarășii tăi”. – Ps. 45:3, 7.

Isus este acela despre care se vorbește ca „temelia sigură”, acela care nu poate fi clintit niciodată, acela care susține întotdeauna demnitatea și onoarea și numele bun al lui Iehova Dumnezeu. Această piatră de temelie este temelia și piatra principală a imperiului care va pune în funcțiune marele plan al lui Dumnezeu pentru eliberarea omului.

În ceea ce privește timpul punerii acestei temelii, avem dovada din Scripturi că aceasta s-a întâmplat în momentul ungerii lui Isus. Despre acel timp și despre El Ioan Botezătorul a spus: „Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”. (Ioan 1:29). Cam în acest timp Isus a venit la Iordan ca să fie botezat de Ioan, și acolo s-a împlinit profeția scrisă despre El, și anume: „Atunci am zis (Isus), iată-mă vin; în volumul cărții este scris despre Mine; îmi face plăcere să fac voia Ta, Dumnezeul meu; da, legea Ta este în inima mea”. – Ps. 40:7, 8; Evr. 10:7.

Isus mai este ilustrat ca mielul înjunghiat. De la acel timp El a fost socotit ca junghiat și ca marea jertfă pentru păcat în numele omului. În cartea Revelației (13:8) este scris cu privire la El: „Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii”.

Înainte de prima venire a lui Isus Dumnezeu își alcătuisese planul. Acel plan prevede că va fi o clădire pe această piatră de temelie prețioasă, alcătuită din alte pietre care vor forma o parte a imperiului puternic. Rezultă în mod neapărat că clasa de persoane care urmează să fie făcută astfel o parte a imperiului, precum și alegerea, testarea și completarea ei, a fost aranjată dinainte după buna plăcere a lui Dumnezeu. Prin urmare este scris: „Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești în Cristos; în El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui în dragoste, după ce ne-a predestinat la adopția de copii prin Isus Cristos la Sine, după buna plăcere a voii Sale”. (Efes. 1:3-5). Aceste cuvinte ale apostolului Pavel se aplică celor, și numai

celor, care vor constitui o parte a imperiului mare a lui Dumnezeu care la timpul hotărât va governa și conduce toate națiunile pământului.

Este de un interes deosebit să observăm că cei care urmează să fie asociați cu Cristos Isus în imperiul Lui nu sunt aleși dintre îngerii cerului. Dumnezeu este acela care-i alege prin Cristos Isus, acționând ca reprezentantul Dumnezeului Preaînalt. El îi ia din rasa umană; adică, alege oameni care au credința lui Avraam, după cum este scris: „Negreșit, El nu vine în ajutorul îngerilor, ci în ajutorul seminței lui Avraam”. – Evr. 2:16, *Diag.*

Ceea ce deosebește pe Avraam de oricine care l-a precedat este credința lui în Dumnezeu. Încrezându-se implicit în Iehova, Avraam s-a comportat ca atare. Această credință ca cea arătată de El furnizează criteriul pentru alegerea membrilor liniei regale a casei lui Iehova. Aceasta este în armonie cu lecția pe care Isus a predat-o discipolilor Săi ca fiind de cea mai mare importanță, și anume, „Aveți credință în Dumnezeu”. (Marcu 11:22). Este evident din Scripturi că Dumnezeu oferă această favoare mare numai celor care se bazează implicit pe Cuvântul Lui.

Multe din ceea ce i-a învățat Isus, discipolii Lui nu au putut înțelege în acel timp. Multe lucruri El nu i-a învățat decât după învierea și înălțarea Lui la cer. Fără îndoială El a călăuzit mințile discipolilor atunci. În ultima noapte El a fost cu ei în carne și le-a spus: „Mai am să vă spun multe lucruri, dar nu le puteți purta acum”. (Ioan 16:12). De ce nu au putut înțelege ei în acel timp? Răspunsul este: Fiindcă Spiritul Sfânt nu fusese dat. A fost esențial ca Isus să moară, să fie ridicat din morți și să apară apoi în cer în prezența lui Iehova Dumnezeu și să prezinte meritul jertfei Sale lui Iehova, înainte ca să poată fi dar Spiritul Sfânt. Dăruirea Spiritului Sfânt discipolilor a fost o dovadă că discipolii Lui fuseseră în legământul pentru Împărăție sau imperiu.

Isus spusese discipolilor Săi: „Totuși, vă spun adevărul; este de folos să mă duc; căci dacă nu mă duc, mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă mă duc, vi-l voi trimite”. (Ioan 16:7). Mângâietorul menționat aici este Spiritul Sfânt. (Ioan 14:26). Promisiunea aici este că, când urma să fie dat Spiritul Sfânt, discipolii urmau să înțeleagă tot ceea ce Isus îi învățase și ce urma să-i mai învețe. El a spus: „Când va veni el, Spiritul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul; căci el nu va vorbi de la sine, ci va vorbi ceea ce va auzi; și el vă va arăta lucrurile viitoare.” – Ioan 16:13.

Spiritul Sfânt este puterea invizibilă a lui Dumnezeu care acționează asupra minții sau materiei așa cum este voia lui Dumnezeu. Înainte de venirea lui Isus, Spiritul Sfânt, prin voia lui Dumnezeu, a acționat asupra minților oamenilor doar pe care Dumnezeu i-a ales ca slujitori și profeți. Acești oameni sfinți ca profeți au vorbit așa cum Dumnezeu, prin Spiritul Său, a mișcat mințile lor să vorbească sau să scrie. Apostolul Petru (2:1: 21) declară: „Căci profeția nu a venit în vechime prin voia omului; ci oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit așa cum au fost mânați de Spiritul Sfânt”.

La Cincizecime, la cincizeci de zile după învierea lui Isus din morți și la zece zile după înălțarea Sa la cer, Spiritul Sfânt a venit peste apostolii credincioși

și peste tovarășii lor, și atunci au început ei să înțeleagă cu privire la imperiul sau Împărăția mare al lui Dumnezeu peste care El a uns pe Cristos Isus să fie Cap.

„MÂNGĂIETORII LUI IOV”

Expresia „mângâietorii lui Iov” a devenit proverbială. În cartea Bibliei, Iov este prezentată o imagine vie a așa-numiților trei „prieteni” ai lui Iov. Amuzante, dar și instructive, sunt topăielile încetinite ale acestui trio, al cărui scop real în a vorbi lui Iov poate fi înțeles clar acum.

După eforturile lui repetate, Satan trebuie să se fi simțit foarte necăjit în urma eșecului său de a îndepărta pe Iov de Domnul Dumnezeu. Înclinat spre cursul său rău, Satan nu vroia să renunțe la bătălie, ci urma să inventeze alte scheme sau metode ca să le folosească împotriva lui Iov. El nu va renunța niciodată la luptă până la înfrângerea sa completă; și astfel este ilustrată insistența lui Satan Diavolul în a se opune lui Dumnezeu până când este distrus. Satan este întruchiparea răutății.

Acești trei oameni locuind în locuri diferite au venit împreună să viziteze pe Iov. „Când cei trei prieteni ai lui Iov au auzit de tot răul care a venit asupra lui au venit fiecare din locul lui; Elifaz Temanitul, Bildad Șuahitul, și Țofar Naamitul; căci își dăduseră o întâlnire împreună să vină să plângă cu el, și să-l mângâie”. – Iov 2:11.

De ce au mers cei trei oameni într-o misiune comună la Iov? Pe cine au reprezentat ei, și de ce trebuiau să ia ei parte în controversă? Au mers ei cu un scop sincer ca să dea ajutor și mângâiere lui Iov? Oare i-a trimis Dumnezeu ca să mângâie pe Iov? Nu este rezonabil că Dumnezeu a făcut așa. Chestiunea adevărată a fost: Își va menține Iov integritatea și devotamentul față de Dumnezeu în încercarea mare? Până în acest punct el făcuse acest lucru și Satan eșuase. Victoria a fost de partea Domnului. Ar fi fost inconsecvent ca Dumnezeu să trimită trei oameni ca să mângâie pe Iov, pentru că aceasta ar fi interferat cu testul complet și deplin care a fost pus asupra lui.

Cuvântul „prieteni”, așa cum este folosit în text, trebuie să fie folosit ironic. Același cuvânt, în mod identic, a fost folosit de Isus când a vorbit dușmanilor Lui. În Martei 26, versetul 50, este scris că Isus a spus lui Iuda: „Prietene, de ce ai venit?” Scripturile declară clar că Iuda, care venise să trădeze pe Isus, a fost instrumentul lui Satan. Alte exemple de folosire ale cuvântului „prieteni” în acest manieră ironică se găsesc în Matei 20, versetul 13, și Matei 22, versetul 12.

Cuvintele în Iov 2, versetele 11, „să plângă cu el, și să-l mângâie” sunt, de asemenea, folosite în mod ironic. Argumentul folosit de cei trei oameni înaintea lui Iov arată că ei au căzut de acord cu privire la cum să-l umilească pe Iov și să-l convingă de lipsa lui de credincioșie și integritate. Dacă cei trei oameni numiți „prieteni” lui Iov nu au mers ca reprezentanți ai lui Dumnezeu, pe cine au reprezentat ei?

Toate dovezile arată că cei trei presupuși prieteni ai lui Iov au fost agenții sau reprezentanții lui Satan Diavolul. Prin urmare, în imagine, acești trei oameni au reprezentat organizația Diavolului. Organizația lui este alcătuită din trei elemente distincte. Acei trei oameni au susținut acțiunea prin drept divin, și erau, prin urmare, ipocriți. Organizația lui Satan apare înaintea omenirii ca reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ și, de fapt, este ipocrită. Numele și originea celor trei oameni care au vizitat pe Iov aruncă o lumină asupra chestiunii analizate.

Elifaz înseamnă „efortul lui Dumnezeu”, și prin urmare înseamnă că el s-a străduit să reprezinte pe Dumnezeu. El era un Temanit și un descendent al lui Esau. (Gen. 36:4, 10, 11, 16). El aparținea edomiților, care erau foarte neplăcuți înaintea lui Dumnezeu.

Bildad din Șuah era evident un descendent al lui Avraam prin Chetura. (Gen. 25:1, 2). Numele Bildad înseamnă „fiul controversii”. El era tipul de om pe care Satan urma să-l folosească ca să vorbească pentru el în controversă.

Țofar era un locuitor din Naama, din moment ce era numit Naamit. Numele lui înseamnă „păros, aspru, sau o capră, sau obraznic”. Aceasta a însemnat că el era înclinat să se amestece în lucruri care nu-i aparțineau.

Ei erau oameni înaintați în vârstă. Ei erau de o poziție înaltă printre cei care-i cunoșteau. Ei erau considerați oameni importanți. Ei dețineau titluri pompoase date lor de oameni, savurate în ei. Aceasta este arătat prin cuvintele rostite lor, așa cum arată raportul. „Oamenii mari nu sunt întotdeauna înțelepți; și nici cei în vârstă nu înțeleg judecata”. – Iov 32:9.

Organizația lui Satan este alcătuită din oameni auto-neprihăniți, elite, savanți cu titluri, doctori ai divinității, filozofi și oameni mari care dețin titluri și se bucură de ele. Cele trei elemente ale organizației Diavolului sunt elementele religioase, comerciale și politice. Liderii religioși se înfățișează cu mare pompă și sfințenie înaintea oamenilor, și fruntașii turmelor lor sunt de obicei profitorii nemiloși și politicienii fără conștiință. Ei pretind a fi oameni de „mare caracter”, pe care l-au dezvoltat prin cursul lor de acțiune. Ei se dau ca exemple prin care oamenii să fie călăuziți. Ei se prezintă în prezența altora cu demnitate gravă și vorbesc cu un ton evlavios și ipocrit. Ei și-au asumat întotdeauna atitudinea de „mai sfânt decât tine”.

Elementul politic al acestei organizații rele pretinde să conducă prin drept divin, și ei și predicatorii predică oamenilor despre „dreptul divin” al conducătorilor. Elementul comercial susține că deține toată bogăția datorită favorii lui de la Dumnezeu pe pământ, iar elementul bisericesc susține a fi reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ și singurii interpretatori ai Cuvântului Său. Aceștia și-au închipuit că în afară de ei nimeni nu ar trebui să îndrăznească să învețe și nici măcar să se gândească cu privire la semnificația Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este elementul pe care Satan l-a folosit pentru a reprezenta greșit pe Dumnezeu și pentru a îndepărta pe oamenii sinceri de la Dumnezeu. Așadar, Scripturile și

faptele sunt de acord pe deplin că cei trei presupuși prieteni ai lui Iov au fost de fapt trei înșelători și au ilustrat organizația Diavolului.

Raportul este clar că Satan a făcut tot ce i-a stat în putință ca să-l determine pe Iov să renunțe la Dumnezeu, și că cei trei prieteni erau instrumentele lui pentru a împlini acest plan. Raportul arată clar că acești trei oameni erau „născocitori de minciuni”, și mai mult, că mânia lui Dumnezeu a fost aprinsă împotriva lor pentru că nu spusese adevărul. (Iov 13:4; 42:7). Remarcați acești trei înșelători umili în calea lor de „a mângâia” pe Iov. Cu păr lung, cu barbă lungă, cu haine lungi și înfățișări solemne, ei s-au apropiat cu mare pompă și demnitate în conformitate cu stima lor de sine și cu auto-neprihănirea lor. Ei au mers într-un șir, cu mâinile încrucișate înaintea lor. Societatea celor săraci și necurați venea la o distanță respectabilă, și a privit cu uimire spectacolul acestor înșelători ipocriți. Când acei trei oameni umili și importanți „mari” au ajuns într-un punct strategic de unde-l puteau vedea pe Iov în necazul său, și când Iov i-a putut vedea, „și-au ridicat glasul și au plâns” cu lacrimi mari de crocodil, și fiecare și-a rupt mantaua și a luat țărână și a improșcat-o peste capul său. După aceea au înaintat cu pași solemni spre Iov și au stat jos pe pământ, și au rămas acolo tăcuți timp de șapte zile și șapte nopți. – Iov 2:11-13.

Ei nu veniseră ca să rostească cuvinte de mângâiere și consolare către Iov, ci să-l condamne ca un păcătos intenționat. Iov fusese cel mai bogat om dintre ei toți, și acești reprezentanți ai lui Satan urmau să mărească propria lor neprihănire și să învețe pe Iov că el era un păcătos intenționat și din acest motiv își pierduse proprietatea și că suferea din mâna lui Dumnezeu. A fost un șiretlic subtil al lui Satan ca să îndepărteze pe Iov de cursul credincioșiei și să-l facă să blesteme pe Dumnezeu.

LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU

JUDECĂTORULUI RUTHERFORD:

DOMNULE: Doresc să-mi exprim aprecierea pentru lucrările dvs.. și am multe lucruri pentru care trebuie să fiu recunoscător. Am citit toate cărțile dvs., și cred că sunt minunate și conțin adevărul învățăturilor lui Dumnezeu, în care am dovada că Dumnezeu este interesat de învățăturile dvs. Vă voi spune despre experiența mea și a soției mele pe care am avut-o cu aproape doi ani în urmă, din care vă puteți forma propria dvs. opinie.

Am fost crescuți ca și catolici toată viața noastră; dar datorită dependenței lor de bani, pe care nu-i aveam mulți, nu am vrut să-i împovărăm cu participarea noastră, și am căzut la marginea drumului. În cele din urmă, prinzând curaj, am început să citim Biblia, și am fost surprinși să vedem multe lucruri care erau diferite de ceea ce am fost învățați; astfel am devenit mai interesați de Biblie și am decis că trebuie să ne alăturăm unei biserici. Dar fiind învățați catolici, am urât să

renunțăm la această biserică, însă am decis că ei trebuiau să facă multe lucruri în privința explicării Bibliei.

Crezând Biblia cel mai mult, ne-am rugat cu inimi sincere ca Tatăl ceresc să ne trimită adevărurile adevărate ale Bibliei, ca să putem accepta biserica dreaptă. Am făcut lucrul acesta timp de aproape o săptămână. În cele din urmă, într-o zi am citit Biblia și am hotărât să mergem la toate bisericile și să vedem cum învață ele înainte de a frecventa una. Când eram cei mai îngrijorați în această problemă, am auzit o bătaie la ușă. Soția mi-a cerut să merg și să deschid ușă. Eu am spus, „Tu ești mai aproape; deschide-o tu”. Așa că s-a dus ea și a deschis-o, și acolo era un om. Nu am auzit ce a spus, dar am știut, după expresia feței ei, că era neobișnuită; așa că am întrebat-o care este problema, și ea a părut mută și nu a putut să răspundă până n-am întrebat-o a doua oară. Apoi a răspuns că omul a spus că este mesagerul Domnului și că are un mesaj pentru noi. Nu am putut să vorbesc nici eu timp de un minut. În cele din urmă am spus, „Dacă omul are un mesaj de la Domnul, deschide-i ușă și lasă-l să intre înăuntru”. Astfel el a intrat, și s-a uitat în jur și a văzut Biblia pe care tocmai o pusesem jos. El a spus: „Văd că citiți Biblia”; eu am răspuns: „Da, dar am nedumeriri; Biblia învață un lucru, iar bisericile învață altul”. El a spus: „Am venit să vă spun adevărul Bibliei”. El a început să ne spună despre Biblie, și a spus: „Ați auzit vreodată discursul lui Rutherford?” I-am spus că nu. El mi-a dat o listă cu posturile de radio și a început să ne spună despre cărți, și a vrut să știe cât de mult prețuiam cărțile. I-am spus că dacă conțin adevărul atunci valorează ca aurul, dar dacă nu, atunci nu valorează nici cât hârtia pe care au fost scrise. Am petrecut ziua împreună și am avut o întâlnire frumoasă în discutarea Bibliei.

Nu ne-a plăcut să începem cu cărțile, datorită modului în care vorbeai despre alte biserici, așa că am mers la alte biserici să mai cercetăm; și de fiecare dată când veneam acasă eram mai mulțumiți de cărți. Am ajuns să fiu un ridiculizator mai rău decât dvs.; și cu cât mai mult citim Biblia, cu atât mai mult putem vedea că a fost lucrarea lui Dumnezeu care a trimis pe mesagerul dvs. la casa noastră; și laudăm pe Dumnezeu pentru aceasta.

Cu respect,
F. J. TOYLER, *Washington*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

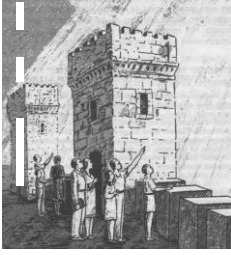
1 MAI 1934

Nr. 9

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE PARTEA a III-a	- Pag.227
CERINȚE	- Pag.239
PROTEST	- Pag.247
SPERANȚE BUNE PENTRU 1934-1935	- Pag.247
LIDERI DE SERVICIU ȘI DIRECTORI REGIONALI DE SERVICIU	- Pag.248

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Mai 1934

Nr. 9

LEGĂMINTELE SALE

„Strângeți-mi pe sfinții Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfă! Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” — Psalm 50:5,6.

PARTEA III-a

IEHOVA întipărește legea Sa în inima acelor care au plăcere să facă voia Sa. Fiul Său iubit, care neconținut este devotat cu credincioșie Tatălui său, spune: „Vreau să fac voia Ta Dumnezeu meu! Și legea Ta este în fundul inimii mele. Am predicat neprihănirea Ta în adunarea cea mare; nu mi-am înfrânat buzele. Tu știi lucrul acesta Doamne! Nu am ascuns în inima mea neprihănirea Ta; am vestit credincioșia și salvarea Ta; nu am ascuns bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare.” (Psalm 40:8-10). Psalmul acesta exprimă starea inimii acelor care se află în legământul nou și care își dau toată silința ca să-și dovedească credincioșia față de Dumnezeu. Este cu totul nelogic și nescriptural a trage concluzia că Dumnezeu va face un legământ nou cu evreii, și că apoi va aduce și alte națiuni în legământ, și pe aceștia îi va face prozeliți pentru iudei, făcându-i să devină evrei. De aceea, presupunerea că Israelul natural ar avea ceva cu legământul nou, trebuie să o lepădăm cu totul. (Matei 11:24). Legământul nou a fost încheiat cu Cristos Isus în numele acelor care sunt gata să facă voia lui Dumnezeu: și cine a fost luat în legământul acesta și stăruiește cu credincioșie, acela trebuie să aibă în inimă legea lui Dumnezeu, și să vestească din inimă dreptatea lui Dumnezeu; altfel el nu ar putea aparține poporului acela care a fost ales pentru Numele lui Iehova.

2. În numărul anterior al *Turnului de Veghere* s-a explicat profeția lui Ieremia cu privire la legământul nou, și acum continuăm cu explicația: „Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său. zicând: Cunoaște pe Domnul! Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare. zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” (Ieremia 31:34) Profeția aceasta în aparență își atinge punctul culminant, după ce Domnul a venit la Templul său și pe urmașii Săi credincioși i-a strâns la Sine. Profeția aceasta nu se referă la faptul că adevărul trebuie să fie adus sau învățat tuturor oamenilor din lume, ci privește exclusiv numai pe cei primiți în legământ și care stăruiesc cu credincioșie. Conform unei alte redări a textului apostolul citează după cum urmează: „Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul! Fiindcă toți mă vor cunoaște, de la cel mic până la

cel mai mare dintre ei. (Evrei 8:11, *Roth.*) După această versiune, aplicarea acestui text scriptural se limitează la cei ce se află în legământ: aceștia sunt concetățeni, și cetățenia lor este în ceruri. Noi am ajuns acuma la sfârșitul lumii, și aceasta nu înseamnă numai sfârșitul unei perioade de timp anumit — cu toate că este adeseori amintit ca „sfârșitul veacului” — ci am ajuns la sfârșitul activității organizației lui Satan, practică în urma permisiunii lui Iehova; prin urmare am ajuns la timpul de pregătire pentru distrugerea desăvârșită a puterii și organizației lui Satan. Nu timpul indicat este chestiunea importantă, ci distrugerea organizației lui Satan, deoarece lucrarea aceasta are a face cu justificarea Numelui lui Iehova. În timpul de față Domnul a strâns pe poporul Său în organizațiunea Sa. Acesta este timpul când se împlinește psalmul 50:5. Iehova a ales din națiuni un popor pentru Numele Său; cu aceasta s-a atins punctul culminant al legământului nou, și acuma nici chiar poporul lui Dumnezeu nu mai este învățat de oameni, îndeosebi nu de oameni ca „bătrâni aleși”; ci toți cei din Sion sunt copiii lui Dumnezeu născuți de organizația Lui, și ei sunt învățați de către Iehova. — Isaia 54:13; Ioan 6:45.

3. *Turnul de Veghere* nu este învățătorul poporului lui Dumnezeu. *Turnul de Veghere* aduce în atenția poporului lui Dumnezeu ceea ce Iehova a descoperit; și este privilegiul fiecăruia din copiii lui Dumnezeu să dovedească cu Cuvântul lui Dumnezeu și să examineze dacă lucrurile acestea vin de la un om, sau de la Domnul. Cristos Isus în Templu este marele Preot al lui Iehova și conducătorul organizației Templului, și a fost instalat ca Învățător al clasei Templului; prin urmare, El învață pe toți copiii Sionului. Iehova este marele Învățător, și împreună cu Cristos Isus sunt învățătorii poporului lui Dumnezeu; prin urmare Domnul spune copiilor săi: „Învățătorii tăi nu vor fi aruncați în colț, ci ochii tăi vor vedea pe învățătorii tăi.” — Isaia 30:20.

4. Toți cei din Templu vor cunoaște că hrana lor spirituală se pogoară de la Învățătorii lor, Iehova și Cristos Isus, și nu de la vreun om. Nici un membru al clasei Templului nu poate să fie atât de nechibzuit să creadă că un anumit frate, sau anumiți frați, care odinioară erau între ei, dar au murit și au mers în cer, ar învăța acuma pe sfinții de pe pământ și ar conduce activitatea în lucrarea lor. O astfel de concluzie face aluzie la „păcatul Samariei”. Iehova și Christos în trecut au fost aruncați în colț, și consacrații priveau la oameni, ca și cum ei ar fi fost învățătorii adunării lui Dumnezeu; acuma însă după curățirea Templului, aceasta nu se mai întâmplă. Despre credincioșii în Templu, adică despre cei intrați în legământul nou, profeția lui Iehova analizată aici spune: „Ei toți Mă vor cunoaște.” Aceasta înseamnă evident, că tuturor membrilor clasei Templului trebuie să li se descopere mărirea lui Iehova, care strălucește din Templu, și semnificația Numelui și titlurilor sale. Această descoperire Iehova a dat-o poporului Său ales pentru Numele Său, și ei știu să prețuiască faptul că privilegiul lor cel mai mare constă în a lua parte la justificarea Numelui Său.

5. Faptul că toți cei din Templu sunt favorizați în măsură egală, reiese din cuvintele acestea: „Toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare”; adică cei ilustrați simbolic de Mardoheu și Naomi, care au fost aduși prima

dată în Templu, și cei ilustrați prin Estera și Rut, care au fost aduși mai târziu în Templu, stau pe același nivel, și cunosc pe Domnul de la cei mai mari până la cei mai mici dintre ei. Aceștia toți cunosc că Numele lui Iehova este chestiunea principală. Toți aceștia au primit „dinarul”, adică, numele nou, și toți sunt în și cântă cu bucurie laudele lui Iehova și a împăratului Său. Toate acestea s-au întâmplat în împlinirea profeției lui Ieremia citată mai sus.

6. A fost o vreme când poporul de legământ al lui Iehova a săvârșit nelegiuire, nelegiuire și fărădelege care include închinarea la om, formalismul, în special un eșec de a depune mărturie pentru Numele lui Iehova și Împărăția Lui. Aceste fărădelegi s-au datorat în mare parte neștiinței, iar necunoașterea legii lui Dumnezeu este o scuză; prin urmare, Iehova spune celor primiți în legământ: „Căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” (Ier. 31:34) Aceasta arată că iertarea păcatelor lor stă în legătură directă cu descoperirea cea mare ce li s-a dat, când au fost strânși la Domnul Dumnezeu în Templul Său. Nelegiuirea sau păcatul amintit aici, nu este păcatul adamic moștenit, deoarece cei amintiți aici au fost eliberați mai dinainte de păcatul acesta când au fost îndreptățiți prin aplicarea sângelui scump al lui Cristos Isus. Nelegiuirea și păcatul amintit aici de profet este același cu cel descris de profetul Isaia, când spune: „Atunci am zis: Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și ochii mei au văzut pe împăratul, Domnul oștirilor! Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el, și a zis: Iată, cărbunele acesta s-a atins de buzele tale, și nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășii!” (Isaia 6:5-7) Profeția aceasta a lui Isaia a început să se îplinească asupra poporului lui Dumnezeu aproximativ în anul 1919. Totuși iertarea nu s-a făcut cu scopul ca poporul Său de legământ să poată merge în cer, ci din pricina numelui lui Iehova, pentru ca acești curățiți să poată fi pregătiți pentru Numele lui Iehova și să poată mărturisi pentru Numele Lui. „Eu, Eu sunt Acela care îți șterg fărădelegile, pentru mine, și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.” (Isaia 43:25) Baza iertării unei astfel de nelegiuiri și păcat este sângele prețios al lui Cristos Isus, și acesta este sângele legământului nou, care s-a vărsat pentru iertarea păcatelor. — Matei 26:28; Evrei 9:22; 12:24.

IMPORTANT

7. Importanța noului legământ este accentuată în mod deosebit în Scriptură. Profeții din vechime, Domnul Isus și apostolii au vorbit despre acesta, și prin mărturia lor Iehova face cunoscut copiilor Săi importanța legământului.. Să avem în vedere că lucrurile acestea au fost scrise pentru mângâierea și nădejdea adunării. (Romani 15:4) Acesta este un motiv suplimentar că legământul nou se referă exclusiv la adunarea lui Dumnezeu și în nici un caz nu se referă la lume în general. Să remarcăm cuvintele apostolului scrise sub îndrumarea Domnului, ca o întărire a acestei concluzii, că legământul nou a fost încheiat cu Israelul spiritual, adică cu aceia, care au fost sfințiți în Isus Cristos, de următoarele cuvinte ale apostolului

scrise sub conducerea Domnului: „Căci printr-o singură jertfă [Isus Cristos] El a adus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10:14). Cine sunt cei amintiți aici, „care sunt sfințiți?” Evident că aceia care sunt aduși în Cristos. „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt într-unul. De-aceea Lui nu-i e rușine să-i numească „frați.” (Evrei 2:11) Și prin ce mijloc sunt ei sfințiți? Răspunsul este: „(Prin) sângele legământului (nou), cu care a fost sfințit (omul).” (Evrei 10:29) În continuare apostolul spune: „Lucrul acesta (desăvârșirea celor sfinți prin jertfa sângelui lui Isus) ni-L adeverește (adunării) și Spiritul Sfânt.” (Evrei 10:15) Prin ce canal ni se adeverește aceasta? Profeția din Ieremia 31:31-33 ne dă răspunsul. Apoi spune apostolul mai departe: „Căci după ce a zis: Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor, spune: Și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor. Dar acolo, unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat.” (Evrei 10:15-18, *A.R.V.*) Apostolul inspirat aplică aici în mod accentuat condițiile legământului nou asupra celor sfințiți. Această dovadă Scripturală trebuie să mulțumească pe fiecare copil al lui Dumnezeu care prețuiește Cuvântul Său că legământul cel nou a fost încheiat cu Cristos Isus cu ocazia morții Sale pentru și în numele celor sfințiți și că legământul nou este unealta lui Iehova, prin care El își scoate un popor din națiuni pentru Numele său și care trebuie să fie până la sfârșit martorii Lui credincioși și adevărați.

INAUGURARE

8. Încheierea legământului nou este un lucru, iar inaugurarea lui este un alt lucru, mai târziu. Legământul este făcut de Iehova cu acela care este capabil să încheie un legământ, adică cu Mijlocitorul, în numele tuturor acelor care vor fi aduși sub condițiile sau vor fi primiți în legământ. Inaugurare înseamnă ceremoniile adecvate care-l pun pe cineva într-o slujbă și îmbracă cu autoritate specifică pe cei care sunt aleși să facă atribuțiile cerute de legământ. Scopul principal al legământului nou este justificarea Numelui lui Iehova și în acest scop El ia din națiuni un popor pentru Numele Său, care, după ce se va dovedi credincios până la un anumit punct, va fi îmbrăcat cu autoritate să fie martor pentru Numele Său.

9. Încheierea și inaugurarea legământului legii a prefigurat încheierea și inaugurarea legământului nou; prin urmare, unele lucruri se fac în legătură cu aceste legăminte care corespund. Cu ani înainte de legământul legii, Domnul a ales pe Moise ca preot și mijlocitor al Său și l-a trimis în Egipt. Israelii însă au refuzat pe Moise, și el a fugit din Egipt. „Pe acest Moise, pe care l-au refuzat ei, când au zis: Cine te-a pus stăpânitor și judecător? Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se arătase în rug.” (Fapte 7:35) La timpul hotărât Dumnezeu a trimis din nou pe Moise în Egipt, ca Iehova să-și facă nu nume și să mijlocească legământul legii. Moise și-a primit slujba și autoritatea de la Dumnezeu în timp ce era încă în pustie la muntele Sinai. (Fapte

7:38) Cristos Isus, Mai Marele Moise, în anul 33 d. Cr., a fost, de asemenea, alungat și respins de națiunea Israelului și a fost răstignit în Egiptul anti-tipic și a fost ridicat mai târziu din morți și luat în cer. După un timp lung de așteptare, în anul 1914, Cristos Isus a fost trimis înapoi și îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea să domnească. (Evrei 10:12,13; Psalm 110:2) După ce a aruncat jos din cer pe marele Faraon, Satan Diavolul, Isus Cristos a venit la Templul lui Dumnezeu în 1918, și acolo șade în calitate de lămuritor și judecător și începe inaugurarea legământului nou. Aceia care la judecata aceasta au fost găsiți credincioși de Isus, sunt sfinții lui Iehova și aceștia sunt aceia cari după aceia aduc Domnului daruri în neprihănire. (Maleahi 3:3) Aceștia sunt aceia despre care spune Domnul Isus: „Ferice de servul acela, pe care stăpânul său la venirea Lui, îi va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va face conducător peste toate bunurile sale.” (Matei 24:46, 47) Acești credincioși sunt așezați în serviciu, și îmbrăcați cu autoritate să îndeplinească anumite sarcini, și anume, sarcinile de a avea grijă de interesele Împărăție, interese care sunt indicate de Domnul ca „bunuri”, pe care El li le încredințează, și pe care ei le îndeplinesc depunând cu credincioșie mărturie pentru Numele lui Iehova.

10. Pavel spune despre sfințirea sau inaugurarea legământului: „De aceea și întâiul testament n-a fost sfințit [*Diaglott*, instituit; *Rotherham*, consacrat; *Moffatt*, inaugurat; toate însemnând același lucru] fără sânge”.(Evrei 9:18) Cu ocazia sfințirii legământului legii, au fost făcute anumite ceremonii, și despre aceasta spune apostolul: „Și într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile legii, a luat sânge de viței și de țapi, cu apă, lână stacojie și isop, și a stropit cartea și tot norodul, și a zis: Acesta este sângele testamentului, care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi.” (Evrei 9:19,20) Legământul a fost făcut cu puțină vreme mai înainte cu Israel în Egipt, însă acum la inaugurare israeliții au fost învățați despre relația lor față de Dumnezeu și despre datoriile lor care trebuiau îndeplinite conform poruncii Sale.

11. Despre ceremonia ce a avut loc la muntele Sinai stă scris: ”Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis de dimineață, a zidit un altar la poalele muntelui, și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel. A trimes pe niște tineri dintre copiii lui Israel să aducă Domnului arderi de lot, și să junghie tauri ca jertfe de mulțămire. Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul. Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.” (Exod 24:4-8). Israelitilor, deși erau o parte a legământului începând din ziua când au părăsit Egiptul, li s-a spus acuma prin Moise legile și poruncile lui Iehova pe care aveau să le urmeze. De la venirea la Templu, adică la muntele Sion, a Mai Marelui Moise, El, după voia lui Iehova, a descoperit cuvântul profetic al lui Dumnezeu dând o înțelegere a acestuia, și lucrurile acestea le-a pus în vedere poporului consacrat al lui Dumnezeu, care mai dinainte a fost o parte contractuală

a legământului nou și subordonați condițiilor lui, și le a dat să cunoască care sunt datoriile lor primordiale pe care trebuie să le împlinescă, și anume, să depună cu credincioșie mărturie pentru Numele lui Iehova. Întrucât aceștia au primit numele nou, pe care li le-a dat Iehova, ei și-au dat consimțământul deplin față de toate condițiile legământului.

12. La muntele Sinai, Moise a instituit o mărturie prin zidirea unui altar și a doisprezece stâlpi. (Exod 24:4) După aceasta Moise a trimis tineri, „să aducă Domnului arderi de tot și să junghie tauri ca jertfe de mulțămire." Acești „tineri" au părut să ilustreze rămășița descrisă de profetul Ioel în 2:28. De la 1918 și îndeosebi de la 1922 rămășița a fost trimisă în calitate de martor al lui Iehova, ca să aducă Domnului jertfe de arderi de tot și de mulțămire în fața poporului, adică o jertfă în neprihănire. — Maleahi 3:3; Evrei 13:15.

13. Pavel, citând din Exod, spune că „Moise a luat sângele vițelilor și al țapilor", însă cuvântul „țapi" nu este amintit în raportul din Exod. Motivul aparent pentru aceasta este că sângele lui Isus Cristos este sângele care face valabil legământul nou și îl pune în funcțiune atât în momentul încheierii legământului, cât și cu ocazia inaugurării lui. „Țapul Domnului" ilustrează pe cei consacrați ai lui Dumnezeu a căror vieți ca creaturi omenești sunt jertfite, ceea ce trebuie să preceadă alegerea lor ca martori ai lui Iehova. Această jertfire are loc în momentul consacrării, acceptării și al nașterii lor de la Dumnezeu, însă numai aceia care sunt considerați credincioși de Domnul sunt ilustrați aici prin țapul Domnului. Inaugurarea legământului nou nu trebuie să aștepte, până când organismul omenesc al rămășiței va fi descompus de tot. Dreptul lor la viața omenească a încetat când au fost primiți în legământul prin jertfă. Întrucât scopul principal al legământului nou este justificarea Numelui lui Iehova, și legământul acesta este unealta lui Iehova de a strânge din națiuni un popor aprobat pentru Numele Său, care trebuie să mărturisească pentru Numele Său, rezultă că legământul nou trebuie să fie sfințit sau inaugurat înainte de a avea loc justificarea Numelui lui Iehova în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic.

14. Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. (Exod 24:6) Această parte a ceremoniei a prefigurat că în momentul inaugurării legământului nou sosise timpul potrivit și ocazia pentru credincioșii lui Iehova, ca să aducă o jertfă în neprihănire, adică, jertfa de mulțămire și de laudă a Numelui Său, altarul fiind baza pe care trebuia să se aducă o astfel de jertfă. Stropirea sângelui pe altar a însemnat că a el a fost sfințit pentru aducerea de astfel de jertfe, și a sosit timpul pentru junghierea acestor jertfe; și astfel ceremonia care inaugurează legământul legii corespunde cu ceremonia inaugurării legământului nou. După aceasta Moise a citit ceea ce a fost scris în cartea legământului, pe care i-o dăduse Dumnezeu. Tot astfel Mai Marele Moise, Domnul Isus Cristos, „Mielul care a fost junghiat", ia cartea învățăturilor din mâna lui Iehova, îi rupe pecetile și descoperă credincioșilor care este voința și planul lui Iehova; și aceasta o face cu ocazia inaugurării legământului nou. — Apocalipsa 5:1-10.

15. Și cartea legii a fost stropită cu sânge: „Și într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile legii, a luat sânge de viței și de țapi, cu apă, lână stacojie și isop, și a stropit cartea și tot poporul.” (Evrei 9:19) Stropirea cărții cu sânge arată că legile și poruncile lui Dumnezeu arătate în Cuvântul Său, Biblia, astăzi sunt vii, autoritare și în vigoare pentru rămășița, martorii Lui, și că ei trebuie să dea ascultare poruncilor Sale transmise lor prin Mai Marele Moise. Așadar, este potrivit ca Domnul, după venirea Sa în Templu, să descopere rămășiței înțelesul profetiilor. Membrii rămășiței au ajuns să-și dea seama că ceea ce este scris în Deuteronom 18:19 și în Fapte 3:23 se referă acuma în mod deosebit la ei înșiși și nicidecum la lume. (A se vedea Turnul de Veghere, 1933, paginile 147-153). Ei au fost aduși în acordul sau legământul de ascultare, și ei trebuie să asculte de Mai Marele Moise.

16. Cu ocazia inaugurării legământului legii Moise a stropit sângele peste popor. Aceasta ar arăta că cineva, pentru ca să poată obține privilegiile și binefacerile legământului nou, trebuie mai întâi să intre în legământul de jertfă. Aceia, care ca și Pavel, care au murit în credincioșie înainte de venirea Domnului, și-au vărsat de fapt sângele în moarte, însă au trebuit să aștepte până la venirea Domnului Isus Cristos la Templu, înainte de a putea primi cununa vieții, moment în care are loc sfințirea legământului nou, după care trebuie să se facă de către rămășița lui Iehova o lucrare de mărturie deosebită pe pământ, pentru Numele Său. De la venirea Domnului la Templu sfinții care au murit în credință au fost strânși la Domnul, și după aceasta va fi strânsă în Templu și rămășița credincioasă, pentru ca toți — împreună cu membrii rămășiței, care vor stăruii cu credincioșie până la sfârșit — „să fie pentru totdeauna cu Domnul”. (1Tes. 4:17). Nu știm ce fac sfinții în organismul spiritual; dar rămășița știe ce se cere de la ea, deoarece Domnul a spus clar acest lucru.

17. La ceremonia stropirii norodului s-au folosit apă, lână stacojie și isop. (Evrei 9:19) Apa poate să reprezinte bine adevărul despre Numele lui Iehova și planul Său, care amândouă au fost descoperite rămășiței de la venirea Domnului Isus la Templu. Lâna stacojie, de oaie sau miel, fiind de culoare regală sau împărătească se referă la mielul regal al lui Dumnezeu, care cu sângele Său propriu mijlocește și inaugurează legământul nou. El, Mai Marele Moise șade acuma pe tronul Său și domnește. (Ps. 2:6; 110:2) Isopul reprezintă curățirea „fiilor lui Levi” în Templu de către un mijlocitor cu ocazia inaugurării legământului, mijlocitor care este Marele Preot și Judecător, care acționează în baza împuternicirii speciale primite de la Iehova. (Exod 12:22 ; Lev. 14:4-7; „Curățește-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.” — Psalm 51:7.

18. Aceasta este o dovadă suplimentară că legământul nou nu are nici o legătură cu urmașii naturali ai lui Israel și cu omenirea în general, ci că el se limitează numai la Israelul spiritual. Rămășița lui Israel după spirit este „sfințită prin sângele legământului”. (Evrei 10:10,14,19) Stropirea membrilor rămășiței care sunt din Israelul spiritual, arată că meritul vieții victimei jertfite, Isus Cristos,

a fost aplicat pentru ei și că legământul a fost făcut cu autoritate deplină cu ei, și că ei în toate lucrurile trebuie să fie ascultători de mijlocitorul legământului acestuia. Acești membri ai rămășiței sunt, așadar, curățiți de faptele moarte și sunt făcuți servii Dumnezeului celui viu. (Evrei 9:14,16,17) Mai Marele Moise, Cristos Isus este acela „care s-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-și curățească un norod care să fie al Lui, zelos pentru fapte bune.” (Tit 2:14) Acești curățiți sau purificați sunt sfinții, care sunt încă pe pământ, care au fost strânși la Iehova și făcuți martorii Lui oficiali pe pământ pentru ca să vestească Numele și faptele Lui. (Ps. 50:5,6) La inaugurarea legământului legii, Moise a prefigurat pe mijlocitorul, Cristos Isus, și în aceasta Moise a fost însoțit de bătrâni, care s-au suit cu el pe muntele Sinai „Moise s-a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel.” (Ex. 24:9). Frații lui Moise, care l-au însoțit pe munte, au fost membrii casei sale și a preoției viitoare. (Exod 19:6). Aceasta corespunde celor „douăzeci și patru de bătrâni”, care cum se descrie în Apocalipsa 4:4, șad în jurul tronului lui Iehova. Bărbații care au însoțit pe Moise pe munte pare să fi fost în legătură și cu cei șaptezeci de bătrâni, pe care Moise i-a adunat la sine mai târziu la porunca lui Iehova, ca să-l ajute la purtarea sarcinilor slujbei sale. „Iehova a zis lui Moise: Adună la Mine șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor: adu-i la cortul întâlnirii, și să se înfățișeze acolo împreună cu tine. Și Domnul s-a pogorât în nor, și a vorbit lui Moise: a luat din spiritul care era peste el, și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni; și s-a întâmpnat că de îndată ce spiritul s-a așezat peste ei, au început să proorocească, și nu s-au mai oprit.”- Num. 11:16, 25.

19. Acești șaptezeci de bărbați aleși de Iehova au fost învredniciți și împuterniciți ca să ajute pe Moise în administrarea legământului legii; și aceasta găsește o corespondență în slujba „servilor destoinici ai unui legământ nou.” Apostolul a scris despre sine însuși și despre discipolii tovarăși: „Dumnezeu...ne-a făcut în stare să fim servii ai unui legământ nou; nu al slovei, ci al spiritului; căci slova omoară, dar spiritul dă viață.” (2Corint. 3:5,6) Cu ce scop au fost făcuți aceștia servi destoinici ai legământului nou? Evident, așa cum afirmă același apostol în alt loc, „pentru desăvârșirea sfinților..... până când vom ajunge toți la unitatea credinței.” (Efeseni 4:11-13). Aceasta este lucrarea „alegerii unui popor pentru Numele Său” și lucrarea aceasta se va îndeplini prin legământul nou. Serviciul apostolului Pavel pentru adunare dovedește că el a fost un astfel de slujitor destoinic față de legământul nou. Cu toate acestea, nici un copil consacrat și născut din spirit al lui Dumnezeu nu poate să se numere între servii destoinici ai legământului nou, până când nu a ajuns la maturitate în Cristos, adică, până când nu a devenit de fapt un bătrân, și nu prin simpla alegere a creaturilor. Când toți sunt aduși la unitate în Cristos, atunci toți aceștia sunt bătrâni de fapt. Cei „șaptezeci de bătrâni” ar reprezenta, așadar, atât pe sfinții înviați strânși la Iehova, cât și pe rămășița strânsă la Domnul în Templu. Ei se numesc „nobilii copiilor lui

Israel", denumire care apare în raportul despre inaugurarea legământului legii. — Ex. 24:11.

20. Bărbații care au însoțit pe Moise pe muntele Sinai au văzut acolo manifestarea măreției lui Iehova: „Ei au văzut pe Dumnezeu lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția Lui.” (Ex. 24:10) Tot astfel de când Iehova a zidit Sionul și a apărut în gloria Sa, El a descoperit măreția Sa celor din Sion, inclusiv rămășița. Aceștia toți sunt în unitate, și prin urmare, în Templu și primesc învățătură de la Iehova și au privit măreția Sa și au înțeles Numele și scopul Său. (Ps 102:16; Isaia 54:13). Ei mai văd organizația minunată a lui Iehova, al cărei cap este Cristos Isus, și ei recunosc că în organizația aceasta sunt cuprinși și martorii lui Iehova cari activează pe pământ și care „stau împreună cu Cristos Isus în locuri cerești”, organizație peste care tronează și domnește Iehova. — Deut. 33:26; Ps. 68:32,33; Ezechiel 1:26.

21. Iehova, prin profetul Său Isaia, identifică pe cei din clasa servului Său, pe care a ales-o din lume pentru Numele Său: „Tu, pe care te-am luat de la marginile pământului, și pe care te-am chemat dintre oameni mari, căruia ți-am zis: Tu ești robul meu, te-am ales, și te-am lepădat” (Isaia 41:9). Aceștia sunt cei șaptezeci de bătrâni anti-tipici sau „nobili copiii Israelului (spiritual)”. „El nu și-au întins mâna împotriva nobililor copiilor lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuși au mâncat și au băut.” (Exod 24:11) Împotriva acestora Iehova „nu și-a întins mâna” ca să le facă rău, cu toate că ei văd măreția Lui. Tot astfel Iehova nu și-a întins mâna împotriva profetului Isaia, când acesta a văzut măreția Domnului în Templu; și acolo Isaia a ilustrat pe rămășița credincioasă care este acuma pe pământ. „Atunci am zis: Vai de mine! Sunt pierdut; căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate; căci ochii mei au văzut pe împăratul, Domnul oștirilor!” (Isaia 6:5). După ce membrii rămășiței ilustrați aici de Isaia au fost curățiți și făcuți membri ai clasei servului credincios, și prin urmare, făcuți martorii lui Iehova, Iehova le spune: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine, nu te uita cu îngrijorare căci Eu sunt Dumnezeu tău; Eu te voi întări, tot Eu îți voi veni în ajutor. Eu te voi sprijini cu dreapta neprihănirii Mele. Iată, voi fi înfrunțați, și acoperiți de rușine, toți cei ce au fost mânați pe tine; vor fi nimiciți și vor pieri, cei ce ți se împotrivesc.” (Isaia 41:10,11) Comparați textul de mai sus cu capitoul patru din Apocalipsa. Iehova Dumnezeu hrănește acuma pe poporul Său cu mâncări potrivite lui, și aceasta a fost prefigurat prin faptul că „cei șaptezeci de bătrâni” „au mâncat și au băut”. Iehova a despărțit pe poporul Său de alții și le-a întins un ospăț, și ea, rămășița de pe pământ, se ospătează la masa aceasta bogată și cântă laudele lui Iehova. „Tu îmi întinzi o masă înaintea Mea în prezența dușmanilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.” (Ps. 23:5) . Clasa rămășiței credincioase va continua să mănânce de pe ea, însă aceia care dau slavă

creaturilor și sunt nelegiuți nu vor fi hrăniți spiritual; după cum a declarat Iehova: „De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată că robii Mei vor mânca, iar voi veți fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar vouă vă va fi sete; iată că robii Mei se vor bucura și voi vă veți rușina; iată că robii Mei vor cânta de fericită ce le va fi inima, dar voi veți striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și vă veți boci. de mâhnit ce vă va fi duhul. Veți lăsa numele vostru ca blestem aleșilor Mei; căci Domnul, Dumnezeu vă va omorî, și va da robilor Săi un alt nume.” — Isaia 65:13-15.

22. Muntele Sinai, unde a avut loc inaugurarea legământului legii, a ilustrat muntele Sion, organizația lui Dumnezeu, unde va fi adunat poporul și unde va fi inaugurat legământul nou. „Domnul a zis lui Moise: Suie-te la mine pe munte, și rămâi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu legea și poruncile, pe care le-am scris, pentru ca să-i înveți.” (Ex. 24:12). Iehova l-a făcut acolo pe Moise învățător al celor din casa Lui. Acuma însă Iehova învață prin Cristos Isus, Mai Marele Moise pe rămășița de pe pământ care sunt membrii casei Sale, și acești credincioși văd acum pe învățătorii lor, învață de la ei adevărul și sunt plini de bucurie.

23. La porunca lui Dumnezeu, Moise a citit înaintea poporului Israel legea pe care a primit-o de la Iehova, când era sus pe munte; și citirea aceasta a avut loc înainte de adunarea lui Moise și a fraților lui pe munte la porunca lui Iehova. Din cauza fricii Israeliții au cerut un mijlocitor: „Tot poporul vedea tunetele, fulgerele, și sunetul trâmbiței și muntele care fumega. La priveliștea aceasta, poporul tremura și stătea în depărtare. Ei au zis lui Moise: Vorbește-ne tu însuți, și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim. Moise a zis poporului: Nu vă spăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare, și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți. Poporul stătea în depărtare; iar Moise s-a apropiat de norul gros în care era Dumnezeu.” — Exod 20:18-21.

24. După aceasta Iehova a vorbit către Moise și l-a îndrumat să vorbească către popor ca un mijlocitor, și Iehova le-a poruncit ce să facă „în orice loc în care îmi voi aduce aminte de Numele meu.” (Ex. 20:24). Aceasta arată că scopul legământului a fost justificarea Numelui lui Iehova; tot astfel după venirea Mai Marelui Moise, Isus Cristos la Templu, și când El strânge la sine pe cei credincioși, ei trebuie să aibă un mijlocitor, ca să nu „cadă în mâna Dumnezeului viu”, ceea ce ei nu ar vrea să facă, din pricina imperfecțiunii lor. Când Spiritul Sfânt a încetat să facă serviciul de ajutor, mângâietor și apărător, Domnul Isus stă în Templu între Iehova și rămășiță și îndeplinește serviciul unui mijlocitor și protector, precum și a unuia care sfințește sau inaugurează legământul nou.

25. Cum s-a explicat mai înainte, legământul nou a fost făcut „după acele zile”, adică, ce legământul legii devenise învechit; și aceasta a avut loc tocmai înainte de moartea lui Isus. În ceea ce privește inaugurarea legământului nou, există o aplicare corectă a cuvintelor „după acele zile”. Națiunea Izraelită a prefigurat pe așa-numita „creștinătate” sau pe „creștinismul organizat”, care au fost

într-un legământ implicit cu Dumnezeu de a face voia Lui, deoarece ele au luat numele lui Cristos. În momentul când Domnul Isus a inaugurat legământul nou, „creștinătatea” a călcat toate legile și poruncile lui Dumnezeu, legi și porunci pe care „creștinătatea” a afirmat că le ține. Nelegiuirea „creștinătății” a inclus călcarea „legământului veșnic” despre vărsarea de sânge. „Căci țara a fost spurcată de locuitorii ei, pentru că ei au călcat legile, au schimbat poruncile, au călcat legământul veșnic.” (Isaia 24:5). Se poate spune pe drept, așadar, că e cu drept că inaugurarea legământului nou a avut loc „după acele zile”, adică, după ce „creștinătatea” a călcat toate legile și poruncile lui Dumnezeu.

26. Națiunea Israelului ca un întreg era sub legământul legii și legată de condițiile acestuia. Națiunea aceea a rupt legământul și din acest motiv legământul acesta nici n-a adus în existență un popor pentru Numele lui Iehova. Totuși au existat câțiva israeliți care au fost credincioși lui Dumnezeu și care au primit pe Cristos Isus la venirea Sa și care au fost transferați de la Moise la Cristos, și prin urmare, sub condițiile legământului nou. „Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită alegerii harului.” (Romani 11:5) După încheierea legământului nou, toți care au încheiat un legământ necondiționat să facă voia lui Dumnezeu, și care au fost primiți și născuți din Spiritul lui Dumnezeu, au venit sub condițiile legământului nou, legământ al cărui scop era și este, de a naște un popor pentru Numele lui Iehova. Totuși, nu toți care au venit sub condițiile legământului nou s-au dovedit credincioși, și prin urmare, nu au fost aleși ca un popor pentru Numele lui Iehova. În „ziua Domnului” numai o mică rămășiță s-a găsit credincioasă. „O rămășiță, rămășița lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeul cel puternic. Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță se va întoarce; căci nimicirea este hotărâtă, făcând să se reverse neprihănirea.” — Isaia 10:21,22.

27. Rămășița găsită credincioasă este aceea care ia parte la inaugurarea legământului nou și față de care se sfințește legământul acesta. Aceștia sunt strânși la Iehova, deoarece au fost credincioși, și aceștia sunt făcuți membrii ai servului ales al lui Iehova. „Iată robul Meu, pe care-l sprijin, alesul Meu în care își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Spiritul Meu peste el, el va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-și va ridica glasul, și nu-l va face să se aude pe ulițe. Trestia frântă nu o va zdrobi, și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdi în legea Lui. Așa vorbește Iehova Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc și suflet celor ce merg pe el. Eu, Domnul, te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, te voi păzi și te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întunec. Eu sunt Iehova. Acesta este Numele Meu și slava Mea n-o voi da altuia, nici lauda Mea chipurilor cioplite.” — Isaia 42:1-8.

28. Rămășița credincioasă sau partea vizibilă a clasei servului este aceea căreia îi dă Iehova numele nou. Legământul nou a creat pe aceștia ca pe un popor pentru Numele lui Iehova. Lor le-a fost încredințată mărturia lui Isus Cristos, și din pricina aceasta și pentru că ei păzesc poruncile lui Iehova Dumnezeu în depunerea acestei mărturii, Satan caută să-i nimicească; după cum este scris: „Și balaurul a fost mâniat pe femeie, și s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Cristos.” (Apoc. 12:17). Păzirea lor atârnă acuma de credințioșia lor continuă față de Iehova, în ascultare de poruncă. „Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc; dar pe toți cei răi El îi va nimici.” (Psalm 145:20) „Și se va întâmpla că orice suflet care nu va asculta de profetul acela, va fi nimicit din mijlocul norodului.” (Fapte 3:23). Cei strânși la Iehova trebuie să cânte laudele Lui. .

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiu

1. Cum exprimă psalmistul simțământul inimii acelor care sunt în legământul nou și care își dovedesc cu sârguință credințioșia față de Dumnezeu?
2. Cum putem ști la cine și când se aplică Ieremia 31:34?
- 3, 4. De la cine și cum primesc acuma învățătură copiii Sionului? În ce scop?
5. Aplică textul scriptural: „Toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.”
6. Când și cum s-a împlinit promisiunea: „Le voi ierta nelegiuirea, și nu-mi voi aduce aminte de păcatul lor?” Pe ce bază s-a întâmplat aceasta și în ce scop?
7. Dovedește că legământul nou se referă exclusiv numai la Israelul spiritual.
8. Arată deosebirea între încheierea legământului nou și inaugurarea acestuia. Care este scopul principal al legământului nou, și cum se împlinește scopul acesta?
9. Arată corespondențele care arată că încheierea și inaugurarea legământului legii, au prefigurat pe cele ale legământului nou.
- 10-12. Ce spune Pavel despre „sângele testamentului” cu ocazia inaugurării legământului legii? Cum este prezentat aceasta în raportul lui Moise? Care a fost scopul ceremoniilor inaugurale la Muntele Sinai? Cum are împlinire această ilustrație profetică?
13. Arată de ce spune Pavel că s-a luat sângele vițelilor și a „țapilor”, cu toate că în Exod nu se amintește despre țapi?
14. Aplică Exod 24:6, precum și faptul că „Moise a citit cartea legământului în auzul poporului.
- 15,16. Explică (a) cum a luat Moise sângele, și l-a stropit peste carte și peste tot poporul, și (b) ce a fost prefigurat în aceasta.
- 17,18. Explică simbolul apei, al lânii stacojie, și al isopului, care s-au folosit cu ocazia inaugurării legământului legii. Arată dovada cu privire la cine sunt primiți în legământul nou.
19. Cine a însoțit pe Moise pe muntele Sinai, și ce s-a ilustrat prin aceasta?

20,21. Aplică ilustrația profetică descrisă în raportul din Exod 24:10, precum și ilustrația versului 11:

22-24. Cum se împlinește invitația și promisiunea profetică din Exod 24:12?

25. Care este însemnătatea declarației că legământul nou se va face „după acele zile?”

26. Cum a putut Pavel să reproducă în zilele sale afirmația scrisă în Romani 11:5? Ce este cu aplicarea ei pe mai departe?

27,28. Cine are parte la inaugurarea și scopul legământului nou? Pentru ce li se dă privilegiul acesta? Cum arată Iehova în raportul Său profetic faptul și scopul serviciului lor, precum și baza siguranței lor și izvorul încrederii și tăriei lor?

CERINȚE

Singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic este IEHOVA, Creatorul cerului și al pământului și al tuturor lucrurilor bune din ele. El este izvorul vieții, și nici o creatură nu poate obține viață veșnică decât prin modul stabilit de Dumnezeu. Numele Lui *Iehova* înseamnă planul Lui Atotputernic cu privire la creaturile Sale. Dacă El și-a propus să facă anumite lucruri, El le va și face, indiferent de opoziție. Poporul Său nu mai este ignorant de planul Lui. Împlinirea planului Său va dovedi tuturor creaturilor inteligente că numele lui Iehova înseamnă tot ce este neprihănit și că toți cei ce trăiesc trebuie să fie în armonie cu El.

Timp de secole numele lui Iehova Dumnezeu a fost defăimat, disprețuit și batjocorit de Satan, îngerii lui și de slujitorii săi răi printre oameni. Practicarea ipocriziei a fost unul din principalele mijloace folosite pentru a defăima numele lui Iehova. Astăzi lumea zace sub dominația lui Satan, iar cea parte a lumii care aruncă asupra numelui sfânt al lui Dumnezeu cea mai mare infamie este alcătuită din națiunile așa-numitei „creștinătăți” sau „creștinism organizat”. Din acest motiv ceea ce Dumnezeu cere acum să se facă pe pământ se limitează în principal la „creștinătate”. Dumnezeu a pus asupra poporului Său uns și ales responsabilitatea de a face anumite fapte pe pământ, și ceea ce le este cerut în mod special El le-a arătat clar.

Justificarea numelui Lui este chestiunea cea mai importantă înaintea tuturor creaturilor inteligente ale universului. Cu mai bine de șase mii de ani în urmă Dumnezeu și-a exprimat planul de a produce o „Sămânță” pe care o va folosi ca justificatorul numelui Său. La timpul hotărât El a trimis pe Isus El a trimis pe Isus, Fiul Său preaiubit pe pământ ca să împlinească planul Său și ca Isus să-și dovedească vrednicia de a fi justificatorul numelui lui Iehova. Omul perfect Isus trebuia să dovedească acest lucru în condiții de vrăjmășie și suferință. Cel mai mare lucru pe care Iehova l-a cerut de la Fiul Său preaiubit a fost ascultarea deplină în timp ce trecea prin contradicția păcătoșilor și prin suferința din partea lui Satan care lucra printr-o generație de oameni răi și stricați. Isus a înfruntat

testul și a câștigat, și „fiind făcut perfect, El a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce-L ascultă”. (Evr. 5:9). Astfel este stabilită regula divină că ascultarea este lucrul principal cerut din partea tuturor celor care urmează să fie asociați cu Cristos Isus în lucrarea Sa mare.

Ni s-a spus în vremurile trecute că scopul principal al lui Dumnezeu este să salveze oamenii și să-i ia la cer. Această informație dată nouă a fost greșită. Principalul scop al lui Iehova este justificarea numelui Său; iar salvarea creaturilor ascultătoare cu și prin credința în sângele vărsat al lui Cristos Isus este de o importanță secundară. Până când numele lui Iehova Dumnezeu nu este justificat nici un om din lume nu poate obține viață veșnică. În scurt timp numele lui Dumnezeu va fi justificat în bătălia Armagedonului, și atunci calea vieții va fi deschisă pentru popoarele pământului; dar înainte de aceasta Dumnezeu cere ca poporul Său de pe pământ să depună mărturie cu privire la numele Său, la planul și Împărăția Lui, și aceia peste care Dumnezeu a pus această obligație care nu reușesc sau refuză să fie cu totul ascultători vor muri fără nici o speranță de înviere. Fărădelegea sau neascultarea nu vor mai fi tolerate.

Pentru a mări în mințile creaturilor importanța planului Său și de a face ilustrații care prefigurează rezultatul acestuia, Iehova s-a descoperit prin numele Său lui Moise și apoi a trimis pe Moise în Egipt ca să facă un nume pentru El și să elibereze pe poporul ales al lui Dumnezeu. Moise a fost un tip al lui Cristos Isus, și ceea ce a făcut Moise a prefigurat ceea ce trebuia să facă Isus la o scară mult mai mare. În Egipt Dumnezeu a făcut un legământ cu Moise ca mijlocitor pentru poporul Său ales, israeliții, legământ al cărui scop principal a fost alegerea unui popor care să slujească numelui sfânt al lui Iehova spre justificarea acestuia. Acel legământ al legii a fost inaugurat la Muntele Sinai, unde Dumnezeu a spus israeliților: „Dacă veți asculta glasul Meu...veți fi pentru Mine o Împărăție de preoți, și o națiune sfântă”. (Ex. 19:5, 6). Națiunea Israelului nu a reușit să producă un popor pentru numele lui Iehova; și în aceasta ei au prefigurat că „creștinătatea” va eșua și că din „creștinătate” va ieși o clasă de oameni care va fi cunoscută ca rămășița lui Dumnezeu, și care va constitui un popor pentru numele lui Iehova.

După aceea Iehova a trimis pe Isus pe pământ ca să facă un nume pentru Iehova și să răscumpere omenirea. Scopul principal al venirii lui Isus pe pământ, așa cum a spus El, a fost ca să depună mărturie despre adevărul referitor la Iehova. (Ioan 18:36, 37). Salvarea rasei umane a fost și este secundară după scopul principal. După ce Isus depusese mărturie așa cum se ceruse, legământul legii a luat sfârșit, și imediat Dumnezeu a făcut un legământ nou cu Cristos Isus în numele tuturor aceluia care vor fi de acord ca să facă voia lui Dumnezeu. Acel legământ nou a fost încheiat în ziua în care a murit Isus, zi al cărei memorial l-am celebrat în 28 Martie 1934. Sângele lui Cristos Isus a pus în vigoare legământul nou, și prin urmare toți cei ce au făcut o consacrare ca să facă voia lui Dumnezeu au fost aduși sub termenii aceluia legământ.

Scopul legământului nou nu este de a salva oamenii și de a le da viață, ci de a scoate dintre cei consacrați un popor pentru numele lui Iehova care vor fi

devotați cu totul lui Dumnezeu și care vor călca cu credincioșie pe urmele lui Cristos Isus depunând o mărturie adevărată și credincioasă. Legământul legii încheiat în Egipt nu a reușit să scoată un popor pentru numele lui Iehova, însă legământul nou a scos în schimb un popor pentru numele lui Iehova. Legământul legii încheiat în Egipt a fost inaugurat la Muntele Sinai. Legământul nou încheiat pe pământ, Egiptul anti-tipic, unde a murit Isus, este inaugurat la Muntele Sion, adică capitala organizației lui Dumnezeu. Această inaugurare a avut loc la venirea lui Isus la templu pentru judecată, și cei găsiți credincioși la acea judecată au fost făcuți membrii ai clasei „servului credincios și înțelept”, și legământul cel nou este inaugurat față de acești credincioși. Cei necredincioși și nelegiuți sunt adunați și aruncați în întuneric.

La inaugurarea legământului legii, Iehova a spus lui Moise despre planul Său de a ridica un mare profet al căruia Moise era doar un tip. Pentru mulți ani după aceea Moise a condus pe Israeliți prin pustie, și după aceea Dumnezeu a înălțat acest popor pe câmpia Moabului și acolo Moise a dezvăluit israeliților faptul venirii Profetului mare al lui Iehova, mare Profet care este Cristos Isus. Pe câmpia Moabului Dumnezeu a încheiat un legământ cu Moise și cu israeliții și acesta este numit în mod corespunzător legământul credincioșiei, deoarece credincioșia față de Dumnezeu a fost principala cerință specificată în el. Acel legământ a fost un tip care a prezis în mod profetic legământul pe care Dumnezeu urma să-l facă cu Cristos Isus pentru Împărăția lumii. În acel legământ pentru Împărăție, Isus Cristos, ca Mare Preot al lui Iehova, a invitat pe urmașii Săi credincioși ca să-i se alătore. – Luca 22:28, 29.

Unii dintre voi ați fost pentru mai mulți ani urmașii lui Cristos. În vremurile trecute ați privit la oameni ca învățătorii voștri, dar acum îi vedeți pe Isus și pe Iehova ca învățătorii voștri, care nu mai sunt împinși într-un colț, ci care vă descoperă acum împlinirea profeției, răspândind un ospăț al adevărului pentru toți credincioșii, și aceasta în prezența dușmanilor lui Dumnezeu. Acum sunteți învățați clar de Domnul că în 1914 s-a născut Împărăția și curând după aceea Satan a fost aruncat din cer, și că imediat Cristos Isus, Mai Marele Moise, a venit la templul lui Iehova și a început judecata celor care căzuseră de acord să facă voia lui Dumnezeu. La acea judecată Domnul a făcut o lucrare de curățire, pentru ca cei curățați să aducă lui Iehova jertfe de laudă și recunoștință în neprihănire. Cei care au fost găsiți credincioși și aprobați, și cei care de atunci au continuat să fie credincioși, au avut ochii înțelegerii lor deschiși și au primit o rază din slava lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Lui și au învățat că Împărăția va aduce justificare numelui lui Iehova, și aceasta va fi urmată de binecuvântări mari pentru popoarele lumii.

În momentul judecării de la templu legământul nou este inaugurat față de cei ce sunt credincioși legământului lor de jertfă. Acești credincioși sunt aduși apoi în legământul pentru Împărăție. Sunt luați cei credincioși în legământul Împărăție doar cu scopul de a fi duși în cer? Nu, acesta este scopul principal; dar dacă ei îndeplinesc cerințele puse asupra lor ei vor ajunge în cer; însă ei trebuie să

împlinescă mai întâi ceea ce li se cere acum. Acești credincioși sunt denumiți ca rămășița lui Iehova sau poporul scos pentru numele Său, și ei trebuie să facă o lucrare specifică în legătură cu justificarea numelui lui Iehova. Următoarea scriptură se aplică acestei societăți credincioase, și anume: „Voi însă sunteți o neam aleas, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor pentru un plan, ca să vestiți perfecțiunile Aceluia care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, care nu primiserăți îndurare, dar acum ați primit îndurare”. – 1Pet. 2:9, 10, *Diag.*

Acum Cristos Isus a venit la templu. Cei adunați la El în templu, și luați în legământul pentru Împărăție, trebuie să dovedească ascultare deplină și completă de Cristos Isus, Mai Marele Moise, deoarece Dumnezeu i-a scos din lume și i-a adunat la Sine în scopul acesta, și ei trebuie să asculte poruncile date lor prin Cristos Isus. Referitor la cei care sunt în legământul pentru Împărăție li se aplică această scriptură, și anume: „Și se va întâmpla că orice suflet care nu va asculta de profet, va fi nimic din mijlocul poporului”. (Fapte 3:23). Ceea ce Dumnezeu a zis israeliților la încheierea legământului în Moab se aplică acum cu mai mare forță celor luați în legământul pentru Împărăție astăzi, cel din urmă legământ fiind legământul care oferă oportunitate celor din el să-și dovedească credincioșia față de Dumnezeu sub cele mai aprige condiții. Iehova spune celor în legământ: „Iată, ți-am pus înaintea astăzi viața și binele, moartea și răul; căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui”. (Deut. 30:15, 16). Cei de la templu și în legământ urmează să primească cununa vieții cu condiția să fie credincioși până la moarte. Vedeți, așadar, că marea criză a venit.

Iehova Dumnezeu are o singură organizație principală, peste care a pus pe Cristos Isus, și fiecare care este din acea organizație trebuie să fie ascultător de instrucțiunile care vin de la Domnul la organizația lui. Ei nu trebuie „să facă fiecare ce-i place” (Deut. 12:8), ci ei trebuie să continue lucrarea lui Dumnezeu și a organizației lui în modul stabilit de El. Toți cei care insistă în a lua un curs contrar sunt nelegiuți și soarta lor este marcată clar în judecățile lui Iehova. Domnul cere poporului Său să fie separat de lume și să refuze să se compromită cu vreo parte a organizației lui Satan. Pentru ei nu există nici o alternativă; ei trebuie „să asculte de Dumnezeu și nu de oameni”. Ei trebuie să fie sfinți după cum și Dumnezeu este sfânt, ceea ce înseamnă că trebuie să fie cu totul și fără rezerve devotați lui Iehova și organizației Lui dacă vor să fie poporul Lui și să obțină răsplata Lui finală. (2 Cor. 6:16-18; Fapte 5:29). Acești credincioși nu pot cere ajutor de la lume, ci este privilegiul și datoria lor să ceară conducătorilor să înceteze a se amesteca în serviciul lor pentru Dumnezeul Atotputernic. Și fie că conducătorii încetează să se amestece, fie că nu, ei merg înainte în depunerea mărturiei în numele lui Iehova.

După cum Iehova și-a pus numele peste Cristos Isus, Reprezentantul Său Executiv, El a dat și un nume nou celor pe care i-a adus în templu și i-a luat în legământul pentru Împărăție. Aceasta este cea mai mare onoare care a fost dată sau

care va fi dată vreodată creaturilor, și referitor la aceasta este scris: „Eu sunt Domnul; acesta este numele Meu; și slava Mea n-o voi da altuia, nici lauda Mea chipurilor cioplite”. – Isa. 42:8.

Trebuie dat avertisment despre bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, care este acum iminentă și care stă să se abată, și din acest motiv Iehova spune: „Voi sunteți martorii Mei”.

Oare și-a continuat Iehova timp de mai multe secole planul Său așa cum este arătat în Cuvântul Său doar pentru a salva biserica și pentru a lua membrii acesteia în cer, pentru ca acolo să participe la conducerea și binecuvântarea lumii în timpul domniei milenare a lui Cristos? Cel mai sigur, nu. Salvarea omului vine prin credința în sângele vărsat al lui Cristos Isus, și în nici un alt mod. Legământele pe care Dumnezeu le-a făcut cu creaturile nu sunt cu scopul de a salva oameni și de a le da viață, ci cu scopul de a asigura un popor pentru Sine care să fie folosit într-un mod special în marea criză, care este aproape acum. Înainte ca mânia Lui să se abată asupra organizației lui Satan, Iehova vrea să spună națiunilor lumii că El este singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic și că El poate să pună oameni pe pământ care își vor menține integritatea față de El sub cele mai aspre teste, că a sosit timpul pentru Împărăția Sa, și că El a pus pe Cristos Isus în fruntea organizației Lui și L-a făcut Comandantul și Conducătorul tuturor celor care iubesc neprihănirea; căci prin Împărăția Sa, El va justifica numele Său; și că Împărăția sub Cristos este speranța lumii, și toți trebuie să asculte ordinele Sale sau să moară. Prin urmare, este dată porunca: „Această evanghelie a Împărăției va fi predicată în toată lumea ca mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul”. (Mat. 24:14). Aceasta dovedește că marele necaz se va abate brusc asupra lumii imediat după încheierea depunerii acestei mărturii.

Iehova nu ar avea nici un scop în scoate un popor pentru numele Său dacă nu l-ar folosi ca să mărturisească cu privire la numele Lui. Cei pe care i-a scos afară El i-a adus la unitatea în Cristos; prin urmare, toți aceia care primesc aprobarea Lui finală și intră pe deplin în Împărăție, trebuie să locuiască și să lucreze împreună în pace și unitate. Oricine în legământul pentru Împărăție care va deveni un plângăreț, vânător de greșeli, împotrivor sau temător de dușman și care va refuza să meargă cu bucurie înainte, va cădea cu siguranță și va fi nimic. (Iuda 14-18). Pentru a fi vrednici de numele pe care Iehova l-a dat poporului Său uns, ei trebuie să fie găsiți în pace și unitate completă, luptând umăr la umăr pentru credința evangheliei și să nu manifeste nici măcar un moment frică de om sau diavol. Curajul și devotamentul vostru credincios față de datorie va uimi dușmanii și va băga groază în inimile lor. Veți fi batjocoriți, persecutați și necăjiți în timp ce faceți această lucrare, însă acesta este marele privilegiu dat de Domnul Dumnezeu celor pe care i-a onorat cu numele Său. – Fil. 1:27-29, *Weymouth*.

Fie ca martorii unși ai lui Iehova să aibă acum în minte ceea ce Dumnezeu a cerut de la Moise și Aaron în Egipt înainte de a aduce distrugerea asupra acelei puteri mondiale. Așa cum Aaron a fost purtătorul de cuvânt al lui Moise, tot așa

acum voi sunteți reprezentanții vizibili ai lui Cristos pe pământ ca să împliniți poruncile Lui, și fiecare care aude glasul Lui trebuie și va mărturisi despre adevăr.

Dumnezeu a îndrumat pe Moise să cheme asupra Egiptului zece plăgi, prezicând astfel în mod profetic că Cristos Isus va chema asupra organizației lui Satan zece plăgi, din care nouă vor fi sub formă de avertismente și înștiințări. Acele plăgi trebuiau să aibă o împlinire anti-tipică; și nouă din ele au fost chemate asupra lumii și sunt acum în curs de împlinire sau au fost împlinite. Împlinirea anti-tipică a acestor plăgi a început după venirea Domnului la templu, și după ce ați avut o parte în aceasta. Acele plăgi asupra Egiptului au constituit un avertisment și o înștiințare pentru conducători că executarea răzbunării lui Dumnezeu era aproape și va fi executată împotriva Egiptului dacă acea putere nu va ceda și asculta de Dumnezeu. Împlinirea anti-tipică înseamnă înștiințare și avertisment pentru conducătorii vizibili ai lumii, precum și pentru cei invizibili, că ziua răzbunării lui Dumnezeu este aproape și va fi executată pe deplin împotriva tuturor celor care se opun planului Său. Conducătorii Egiptului au refuzat să audă și să respecte avertismentul lui Dumnezeu și bunătatea Lui în trimiterea acestei înștiințări și avertisment și au slujit doar la a împietri inima lui Faraon. Tot astfel avertismentul în împlinirea a nouă din aceste plăgi au fost date acum „creștinătății”, și conducătorii ei au refuzat să audă și să asculte pe Dumnezeu și au continuat să se opună planului Său. Bunătatea lui Dumnezeu în oferirea lor a acestui avertisment și înștiințări de și prin martorii Lui a servit doar la a împietri inimile lor și a-i face să se identifice ca dușmanii lui Dumnezeu și ai organizației Lui.

Plaga a noua asupra Egiptului a fost cea a unui întuneric mare peste toți cu excepția poporului ales al lui Dumnezeu. Plaga a noua asupra lumii împlinită în mod anti-tipic este însoțită de întuneric mare asupra tuturor puterilor conducătoare, și în special asupra clerului. Aceștia sunt printre liderii lumii, și prin urmare, din cei întâi născuți, sau fruntașii lumii. În loc de a profita de bunătatea Domnului în a le trimite avertisment și înștiințare, acești întâi născuți au devenit aspri împotriva lui Iehova și a poporului Său și continuă să-și exercite toată puterea lor și eforturile ca să oprească depunerea mărturiei adevărului. Ei continuă să provoace arestarea și întemnițarea multora, și moartea unora din martorii lui Iehova. În fiecare parte a „creștinătății” martorii lui Iehova sunt urâți de clerici și de aliații lor apropiați. Așa cum Faraon a denunțat pe Moise și pe Aaron, tot așa acești oameni puternici ai „creștinătății” spun martorilor lui Iehova: „Dispăreți; și să nu vă mai vedem; căci în ziua în care ne veți mai tulbura lucrările voastre vor muri”.

Cu calm și demnitate, și cu încredere deplină în Iehova și în Regele Lui, voi ca martori ai Lui vă retrageți acum și veți înceta eforturile de a lumina pe conducătorii vizibili ai lumii. Iehova Dumnezeu a stabilit scena pentru justificarea numelui Său, și va da în curând o expresie deplină a răzbunării Sale prin distrugerea completă a organizației lui Satan, inclusiv întâii născuți ai lumii.

Tocmai înainte de executarea celei de-a zecea plăgi, Iehova a făcut ca poporul Său să fie instruit. Tot așa acum, înainte de executarea anti-tipică a celei

de-a zecea plăgi, Domnul a luat pe poporul Său în locul Său secret, care este un loc de întuneric pentru toți cei de afară, dar un loc de lumină strălucitoare pentru cei dinăuntru. Acolo în locul secret Domnul instruește pe deplin pe poporul Său și le dă o înțelegere a planului Său, și îi trimite ca să declare de pe acoperișul caselor mesajul Său cu privire la executarea planului Său. (Mat. 10:27-33). Acest mesaj care urmează să fie dat acum înseamnă înștiințare și avertisment pentru oamenii cu bunăvoință care-i informează despre distrugerea iminentă a acestei lumi rele, și despre întemeierea definitivă a Împărăției lui Dumnezeu. Voi care ați fost scoși afară, despărțiți de lume ca un popor pentru numele lui Iehova, trebuie să vestiți mesajul lui Dumnezeu la oameni. Această obligație nu este opțională, ci obligatorie, pentru că vouă vi s-a încredințat mărturia lui Isus Cristos. – Rev. 12:17.

A sosit timpul pentru separarea oamenilor. Marele Moise anti-tipic, Cristos Isus, stă la judecată, și acum oamenii trebuie să audă adevărul, pentru ca cei care doresc să poată, la distrugerea lumii lui Satan, să scape luându-și poziția de partea lui Dumnezeu și primind favoarea Lui.

Depunerea acestei mărturii va fi însoțită de multă împotrivire deoarece reprezentanții lui Satan de pe pământ, clerul catolic și aliații lui, au crimă în inimile lor; însă martorilor Săi credincioși Domnul le spune acum: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot săucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de Acela care poate sădistrugă și sufletul și trupul în iad”. (Mat. 10:28). Martorii lui Iehova au început săptămâna memorială în toată „creștinătatea” în depunerea mărturiei despre numele lui Iehova și în arătarea oamenilor spre Împărăția Sa ca singura lor speranță. Nu știm cât timp trebuie să continue această lucrare; dar, fie că va continua câteva zile, fie multe, noi știm că ea se va face după voia lui Dumnezeu.

Astăzi a pus înaintea unșilor Săi viața și moartea, și cei care trăiesc trebuie să se supună. (Deut. 30:15). Dacă cineva, din cauza fricii sau dintr-un alt motiv, eșuează sau refuză să asculte poruncile în depunerea mărturiei despre numele Lui, acest eșec sau refuz va constitui o negare a Domnului; și referitor la aceasta Isus spune: „Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în cer”. – Mat. 10:32, 33.

Când Iehova a încheiat legământul credincioșiei cu poporul Său în Moab, legământ care a prefigurat legământul Împărăției în care voi ați fost aduși acum, El i-a învățat că vor fi atacați de dușmanii lor, însă vor trebui să respecte și împlinească ordinele Lui. Așa cum El a spus acolo poporului Său, tot așa spune și acum unșilor Săi: „Voi vă apropiați astăzi de bătălia dușmanilor voștri; să nu vă slăbească inimile; nu vă temeți, nu tremurați și nu vă spăimântați din cauza lor. Căci Domnul Dumnezeu vostru este acela care merge cu voi, ca să lupte pentru voi împotriva dușmanilor voștri, ca să vă salveze.” – Deut. 20:3, 4.

Înarmați în cauza sfântă a neprihănirii, și sub conducerea marelui Mareșal al lui Iehova, Cristos Isus, nu aveți nici un motiv să vă temeți pentru că nu puteți să fiți învinși dacă păziți poruncile Lui. În calitate de martori unși ai lui Iehova voi

sunteți poporul lui Ieșurun, care înseamnă cei neprihăniți ai lui Dumnezeu. Așa cum Iehova a spus poporului Său adunat pe câmpiile Moabului, tot așa vă spune și vouă acum: „Așa cum vor fi zilele tale, așa va fi puterea ta. Nu este nimeni ca Dumnezeului lui Ieșurun, care merge călare peste ceruri în ajutorul tău și în măreția Sa pe cer. Dumnezeul veșnic este refugiul tău, și dedesubt sunt brațe veșnice; El va arunca pe dușmanii tăi dinaintea ta, și va spune: Distruge-i”. – Deut. 33:25-27.

Organizația lui Satan, care include Ierarhia romano-catolică, luptă cu disperare acum împotriva adevărului, însă întreaga organizație va fi răsturnată în înfrângere completă și veșnică. Nu vă îngrijorați deloc din cauza acestei opoziții. Iehova a așezat scena bătăliei. Nu este lupta voastră, ci a Domnului; și El nu cunoaște nici o înfrângere. (2Cron. 20:15). Oamenii nu pot și nici nu vor putea ca să distrugă organizația lui Satan, însă Domnul o va nimici cu desăvârșire la Armagedon. Singura voastră parte pe care o aveți ca martori ai lui Iehova în legătură cu conflictul este să cântați laudele lui Iehova, făcând cunoscute judecățile Lui. (Ps. 149:5-9). De aceea, fiți buni, fermi, curajoși și îndrăzneți în declararea mesajului Împărăției. Toți cei în legământul Împărăției care-și mențin integritatea și rămân credincioși vor fi învățați cu totul de Domnul, și nu se vor teme, deoarece este scris cu privire la ei: „Toți copiii tăi vor fi învățați de Domnul, și mare va fi pacea copiilor tăi. Nici o armă care este îndreptată împotriva ta nu va prospera; și fiecare limbă care se va ridica împotriva ta în judecată o vei condamna. Aceasta este moștenirea slujitorilor Domnului; și neprihănirea lor este de la Mine, zice Domnul”. (Isa. 54:13, 17). Cei din organizația lui Dumnezeu care devin necredincioși și răzvrățiți vor muri, însă cei credincioși vor fi duși spre victorie de și prin Cristos Isus.

Popoarele tuturor națiunilor sunt acum în mare necaz și nedumerire. Ele văd că remediile propuse de marii conducători religioși, financiari și politici ai lumii sunt eșecuri totale. Este privilegiul și datoria martorilor lui Iehova sub porunca de la Domnul să arate oamenilor spre Regele și Împărăția lui Dumnezeu ca fiind singurul remediu pentru omenirea suferindă și să le spună: „În numele Lui vor nădăjdui națiunile”.

În urmă cu nouăsprezece secole Dumnezeu a trimis un grup de îngeri din cer ca să anunțe nașterea Fiului Său preaiubit, și acei mesageri cerești au anunțat că va veni ziua când prin Cristos Isus va exista pace pe pământ și bunăvoință printre oameni. Marea profeție se împlinește acum. Iehova a trimis pe Isus ca să se îngrijească de lucrurile lumii, și prin Împărăția Sa, El va aduce popoarelor pământului pace, prosperitate, fericire și viață tuturor celor ce-L ascultă.

Acum este un timp de bucurie de nedescris pentru cei care cunosc planul lui Iehova și care au privilegiul de a face cunoscut aceste adevăruri altora. Obligația de a depune această mărturie le revine celor unși, și ei trebuie să răspândească mesajul; și este privilegiul lor să invite clasa Ionadab să li se alăture în răspândirea mesajului, deoarece ei sunt oamenii cu bună voință față de Iehova.

Fie ca toți să respecte acum poruncile lui Iehova și să ridice sus steagul Lui, pentru ca oamenii să vadă calea dreaptă pe care să meargă. Guvernul nou al lumii se va odihni pe umerii Regelui lui Iehova, Cristos Isus, și fiecare creatură care dă dovadă se supunere față de acest Conducător puternic, înțelept și credincios va trăi pentru totdeauna spre lauda și justificarea numelui sfânt al lui Iehova.

PROTEST

Timp de mulți ani, martorii lui Iehova din Germania, lucrând în unitate sub Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere, s-au implicat în punerea mărturiei despre numele și Împărăția lui Iehova Dumnezeu. În cursul ultimului an guvernul german, a capturat, confiscat și distrus fără motiv sau scuză Bibliile, cărțile de cântări, mobilierul și alte proprietăți ale acestor creștini credincioși, le-au interzis să se adune împreună și să se închine lui Dumnezeu potrivit poruncilor Lui, a persecutat și întemnițat cu cruzime pe mulți dintre ei, și ca și Faraon din vechime, acest guvern s-a opus cu răutate lui Iehova și a defăimat numele Lui.

Prin urmare, noi, frații lor, în calitate de urmași ai lui Cristos Isus, protestăm energic împotriva acestui tratament nejustificat al creștinilor din partea puterii conducătoare germane, și chemăm pe toți creștinii adevărați și oamenii cinstiți de pe tot pământul să se alătore în acest protest energic și cerem ca martorii lui Iehova fără nici o piedică din partea guvernului german sau a altora, să li se permită să meargă înainte în închinarea și în serviciul lui Iehova Dumnezeu în maniera pe care El a poruncit-o, și înregistrăm protestul nostru declarându-ne împotriva lui Satan și a întregii asupri și prin luarea unei poziții de partea lui Iehova, a Împărăției Sale și a poporului Său.

SPERANȚE BUNE PENTRU 1934-1935

Lucrarea Societății de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere este predicarea evangheliei Împărăției lui Iehova. Fiecare copil consacrat al lui Dumnezeu are privilegiul să participe în această lucrare. De la organizarea Societății, lucrarea în timpul anului a fost întotdeauna planificată în funcție de banii pe care i-a oferit Domnul prin copiii Săi consacrați. Noi continuăm să urmăm acel exemplu, ca fiind potrivit în biserică.

Fiecare care a fost luminat de adevăr apreciază faptul că această binecuvântare a venit la el ca un dar grațios; și deoarece el are zel pentru Domnul, el apreciază privilegiul de a folosi timpul, energia, și banii în spunerea mesajului la alții. Unii care depun mărturie din casă în casă atât cât le permit condițiile sunt și ei binecuvântați cu câțiva bani pe care ei doresc să-i folosească în serviciul

Domnului, pentru ca sufletele flămânde care nu pot fi vizitate să fie hrănite din evanghelia-Împărăției prețioasă.

Obiceiul de a pune deoparte în fiecare săptămână o anumită sumă care să fie folosită în serviciul Domnului s-a dovedit întotdeauna benefic pentru cel care dă. Un anunț către Societate că sperați să dați o anumită sumă, ne dă posibilitatea să planificăm lucrarea, pe baza a ceea ce ne așteptăm.

După primirea acestui număr al Turnului de Veghere vă rugăm să scrieți două formulare, exact asemănătoare. Unul din acesta puneți-l deoparte pentru a ști ce ați promis; celălalt trimiteți-l nouă. Sau, dacă preferați, puneți-l ca pe o scrisoare, păstrând o scrisoare pentru ușurința dvs. Sugerăm ca să fie scurt și să nu se scrie nimic în afară de următoarele lucruri:

Prin harul Domnului sper să pot da pentru lucrarea Lui de răspândire a evangheliei în timpul anului următor suma de..... Voi da această sumă de bani în cantitățile și în perioadele convenabile mie, după cum mă va binecuvânta Domnul.

Vă rugăm să trimiteți acest formular la adresa
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
Departamentul Financiar,
Adams Street, 117, Brooklyn, N. Y.

Frații care trăiesc în afara Statelor Unite ar trebui să scrie către birourile din țările în care locuiesc, și să trimită „Buna Speranță” către acele birouri.

De la noi înșine nu putem face nimic, însă suntem siguri că rugăciunile celor neprihăniți contează mult. De aceea cerem fraților ca să ne amintească zilnic la tronul harului ceresc, ca să ni se dea înțelepciune și har ca să folosim banii în cel mai bun mod în răspândirea evangheliei spre slava Domnului și să facem lucrarea încredințată nouă.

LIDERI DE SERVICIU ȘI DIRECTORI REGIONALI DE SERVICIU

În luna Mai a fiecărui an societățile martorilor lui Iehova din Statele Unite au fost solicitate să-și înnoiască cererile pentru liderii de serviciu pentru anul următor.

Societatea trimite reprezentanți care, în calitate de directori regionali de serviciu, servesc tuturor societăților care sunt organizate pentru serviciu, cel puțin o dată pe an. În afară de aceasta, se face un efort pentru a extinde mărturia Împărăției prin intermediul mașinilor de transcriere portabile în zone ale țării unde recepția radio este slavă datorită incapacității oamenilor de a avea sau menține

propriile radiouri. Câțiva frați sunt trimiși în acele zone pentru a conduce întâlniri publice de această natură și să ajute pe cei interesați de adevăr ca să studieze mai eficient planurile lui Iehova și să aibă o anumită contribuție în serviciul Lui.

Toți fiind membri ai unui singur trup, unși ca să servească Domnului în unitate, dorința Societății este de a păstra legătura cu fiecare societate. În acest sens cerem ca secretarul să aducă această chestiune în atenția adunării imediat, și să ne furnizeze următoarele informații, răspunzând la toate întrebările, dacă este posibil, și să trimită răspunsurile la departamentul de serviciu de la Brooklyn. Frații izolați sunt rugați să facă la fel.

Marcați fiecare răspuns ca să corespundă cu litera care apare înaintea fiecărei întrebări de mai jos. Scrieți clar, și dați adresa străzii unde este posibil, deoarece nu se pot trimite telegrame prin poștă.

- (a) Spuneți numărul în adunarea voastră care sunt în armonie cu Societatea și lucrarea care se face.
- (b) Sunt aceștia interesați de lucrarea Împărăției organizată pentru serviciul de teren?
- (c) Numărul mediu de lucrători de teren care raportează lunar
- (d) Dacă nu sunteți organizați pentru serviciu, ați dori să aveți ajutorul unui director regional de serviciu care să vă ajute să vă organizați?
- (e) Se țin întâlniri săptămânale?
- (f) La ce ore se țin întâlnirile de Duminică?
- (g) Există condiții astfel încât adunarea voastră să întrețină un director de serviciu sau un director regional de serviciu?
- (h) Este acoperit teritoriul dvs. de posturi de radio care transmit discursurile Fratelui Rutherford?
- (i) Deține adunarea voastră o mașină de transcris portabilă?
- (j) Dacă nu există o mașină de transcris portabilă în adunarea voastră pe care ați putea s-o folosiți? Dați detalii.
- (k) Aveți nevoie de ajutorul unui frate în a manipula mașina de transcris portabilă? Spuneți câte întâlniri ați dori să aveți, și dați alte informații cu privire la această lucrare.
- (l) Dați numele și prenumele și adresa secretarului adunării.
- (m) Dați numele și prenumele și adresa altuia căruia i-am putea trimite înștiințări.
- (n) Dați numele gării din localitatea dvs.
- (o) Dacă sunteți la țară, spuneți distanța de la gară și dacă fratele va fi așteptat.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

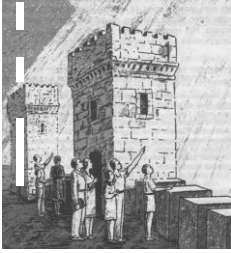
15 MAI 1934

Nr. 10

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE
PARTEA a IV-a	- Pag.253
SATAN ȘI EGIPTUL ȘI ASIRIA	- Pag.267
MIELUL ADEVĂRAT DE JERTFĂ	- Pag.271
SCRISORI	- Pag.276

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Mai 1934

Nr. 10

LEGĂMINTELE SALE

„Strângeți-mi pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu mine prin jertfă! Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” — Psalm 50:5,6.

PARTEA IV-a

IEHOVA Dumnezeu este dătătorul de viață, și măsurile Lui pentru oameni ca să obțină viață sunt cu și prin meritul jertfei lui Isus Cristos. „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Cristos, Domnul nostru.” (Rom. 6:23).) Nimeni nu primește viață pentru faptul că a intrat într-un legământ. Înainte ca cineva să poată fi primit în legământul nou, mai întâi trebuie să fie justificat sau socotit neprihănit. După aceasta, din pricina credinței sale în sângele vărsat al lui Cristos Isus, el este socotit ca având drept la viață. Dacă însă cineva a intrat odată în legământul nou, atunci aceasta înseamnă că trebuie să împlinească condițiile acestui legământ, ca să poată trăi și să scape de moartea veșnică. Izraeliții erau sub legământul legii, când Iehova le-a spus astfel: „De aceea să păziți legile și poruncile mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt Domnul” (Lev. 18:5) Textul acesta scriptural nu spune și nici nu înseamnă că iudeii ar fi putut primi viață din cauză că erau în legământ, ci înseamnă căci călcarea legământului legii va aduce cu sine încetarea vieții, pe care o aveau atunci. Ei au trebuit să trăiască în legământ. Tot cu privire la acest lucru stă scris: „Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele legii, sunt sub blestem; pentru că este scris: Blestemat este oricine nu stârnește în toate lucrurile scrise în cartea legii, ca să le facă. Dar faptul că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin lege, este evident; căci cel neprihănit va trăi prin credință. Însă legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: Cine va face aceste lucruri, va trăi prin ele.” (Gal. 3:10-12). În cursul domniei de o mie de ani a lui Cristos, El va înnoi pe cei ascultători ai omenirii, dar totuși nu conform condițiilor legământului nou, ci din pricina ascultării lor față de legile Împărăției Lui. Cei pe care legământul nou i-a născut ca pe un popor pentru Numele lui Iehova, și care stăruiesc cu credincioșie până la moarte, vor domni împreună cu Cristos Isus în acea lucrare de înnoire. (Apoc. 2:10; Matei 19:28) Legământul servește îndeosebi scopului ca să trateze cu cei îndreptățiți și născuți din spirit, pentru ca aceia care vor

rămânea credincioși condițiilor legământului, să fie pregătiți și scoși la iveală ca martori ai lui Iehova și să depună mărturie pentru Numele Său. Dacă cei ce se află în legământ, au fost aduși la unitatea credinței în Cristos Isus, „la măsura staturii plinătății lui Cristos”, atunci legământul nou va fi inaugurat pentru ei, și ei vor fi instalați ca și martorii oficiali ai lui Iehova; și lucrarea lor ca martori trebuie să se facă înainte de războiul Armagedonului.

SPRE SION

9. Apostolul Pavel se adresa celor în Cristos Isus în legământul nou când a scris: „Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de orașul Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri.” (Evrei 12:22) El nu a spus: V-ați apropiat de Egipt sau oricare altă parte a organizației lui Satan; ci: „V-ați apropiat de muntele Sionului”, care este organizația lui Dumnezeu, și înseamnă întemeierea Împărăției lui Dumnezeu. Zidirea Sionului, a organizației principale a lui Iehova a început când s-au împlinit următoarele cuvinte ale lui Iehova: „Totuși, Eu am uns pe împăratul meu pe Sion, muntele meu cel sfânt!” (Ps. 2:6) „Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii tale, zicând: Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi!” (Ps. 110:2). Domnul Isus Cristos, Mesagerul legământului, a venit dintr-odată la Templu; și venirea aceasta la Sion este finalizată cu aducerea rămășiței în templul deschis al lui Dumnezeu.

3. „Orașul Dumnezeului viu” este Ierusalimul ceresc care s-a pogorât acuma jos din cer. (Apoc. 21:1,2), pentru ca prin domnitorul său de drept, Cristos Isus, să preia administrarea lumii și să justifice Numele lui Iehova. O mulțime mare de îngeri L-au însoțit la venirea Sa, și aceștia au luat parte la ceremoniile inaugurării. Conform altor traduceri alte textului aceștia sunt „miriade de îngeri, o adunare deplină” (*Diag.*); „miriade de mesageri în sărbătoare” (*Roth.*). Acești îngeri însoțesc pe Domnul când vine la Templu, ca să țină judecată, și pe cei intrați în legământ, care și-au dovedit credințioșia până la vremea aceasta, îi strânge la Sine. (Matei 25:31) „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Cristos (la templu), și strângerea noastră laolaltă cu El; vă rugăm fraților.” (2.Tes. 2:1). Chiar și la inaugurarea legământului vechi al legii au luat parte îngeri, după cum este scris: „A fost dată prin îngeri în mâna unui mijlocitor (Moise).” (Gal. 3:19). Îngerii au transmis mesajul lui Dumnezeu cu împuternicire de la El, și Dumnezeu nu a permis nici o neascultare față de mesajul acesta, pe care l-a transmis prin acești îngeri. (Evrei 2:2) Cuvintele rostite de acești îngeri, au fost îndreptate către Israelii adunați laolaltă la muntele Sinai pentru inaugurarea legământului și care erau deja în legământ, care fusese încheiat cu ei în Egipt, și Scriptura denuște pe poporul acesta, ca fiind „adunarea” (adică un popor ales sau adunat) pentru Numele lui Iehova. „Acest Moise a zis fiilor lui Israel: Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un profet ca mine: de el să ascultați. El este acela care, în adunarea Israeliiților din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvintele vii, ca să ni le dea nouă.” — Fapte 7:37,38.

4. Cu ocazia inaugurării legământului nou, spune Scriptura: „V-ați apropiat de... biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri." (Evrei 12:22,23). Într-adevăr numele lor este înscris în ceruri, întrucât Sionul și-a născut copiii, și cetățenia lor este în ceruri. Credincioșii sfinți care au murit în credință în urmă cu mult timp, au fost înviați mai întâi și adunați în Sion, și cei ce au rămas pe pământ, vor fi „răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpine pe Domnul în văzduh." — 1 Tess. 4:17. – A se vedea Turnul de Veghere 15 Ianuarie 1934.

5. Mai mult, Scriptura identifică timpul inaugurării legământului nou, când spune: „De Dumnezeu (Iehova), Judecătorul tuturor." (Evrei 12:23) Iehova este Judecătorul tuturor, și judecata Lui începe de la Casa lui Dumnezeu, când Cristos Isus, Judecătorul instalat legal, apare acolo și începe judecata, ca să curețe pe fiii lui Levi. (Mal. 3:3; 1Petru 4:1; Iacov 4:12) Judecata aceasta decide cine va fi aprobat și uns, ca să aducă lui Dumnezeu o jertfă în neprihănire. (Evrei 13:15) Adunarea întâilor născuți în acest text, care este strânsă la Dumnezeu, nu cuprinde și pe clasa „turmei mari", ci se mărginește numai la aceia care constituie casa regală a lui Iehova, și față de care este inaugurat legământul.

6. După aceea spune Scriptura: „De spiritele celor neprihăniți făcuți desăvârșiți." Cine sunt aceste „spirite ale celor neprihăniți făcuți desăvârșiți?" În redarea cuvânt cu cuvânt greacă a acestui text nu apare cuvântul „oameni", ci spune: „De spiritele celor neprihăniți făcuți desăvârșiți". (*Diag.*) „Și de spiritele celor neprihăniți făcuți desăvârșiți" *în margin*; „cei neprihăniți desăvârșiți" (*Roth.*) Cuvânt „desăvârșit" modifică cuvântul „neprihăniți" și nu „spirite". Această parte a textului nu se referă la creaturi cu un organism spiritual, ci la cei credincioși de pe pământ. Tot în acest capitol, „Judecătorul" este amintit ca „Părintele spiritelor." (Evrei 12:9) „Căci ei (părinții noștri după trup) în adevăr ne pedepseau pentru puține zile cum credeau ei că e bine; dar El (Iehova, Tatăl spiritelor) ne pedepsește pentru binele-nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui." (Evrei 12:10). Astfel, apostolul arată la cine se referă cuvintele „spiritele celor neprihăniți."

7. Despre răscoala lui Core stă scris: „Ei (Moise și Aaron) au căzut cu fețele la pământ, și au zis: Dumnezeule, Dumnezeul spiritelor oricărui trup! Un singur om a păcătuit, și să Te mânii împotriva întregi adunări?" (Num. 16:22) Cei născuți din spirit au pe Iehova ca tatăl lor spiritual și aceasta este adevărat chiar și dacă creaturile acestea au un organism de carne. Deci, expresia în text „spiritele celor neprihăniți făcuți desăvârșiți", se referă corect la rămășița din prezent a Israelului spiritual care este „călăuzită de spirit." (Rom. 8:6). Mulți care sunt născuți din spirit, nu se dovedesc credincioși și prin urmare nu sunt „desăvârșiți în spirit", în timp ce rămășița găsită credincioasă la judecata din Templu a fost încorporată în clasa servului ales, și a ajuns la desăvârșire. Pe vremea aceea ei erau neprihăniți, născuți din spiritul sfânt și socotiți ca fiii lui Dumnezeu, și acum au fost făcuți desăvârșiți în calitate de astfel de neprihăniți. Ei s-au supus cu credincioșie pedepselor, care le-au fost administrate de Iehova, „Tatăl spiritelor", pentru ca să poată fi părtași ai sfințeniei Sale. — Evrei 12:6-10.

8. Cei născuți din spirit, sunt cei îndreptățiți prin sângele lui Cristos Isus și pe lângă aceștia rămășița a fost adusă sub mantia dreptății. (Isaia 61:10) Lor li s-a dat ca să se îmbrace „cu in subțire, care este neprihănirea (faptele neprihănite) ale sfinților.” (Apoc. 19:8) Cei descriși aici sunt, așadar, „sfinții strânși la Domnul”, care au ajuns la unitatea credinței și a cunoștinței, „la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătații lui Cristos.” (Efes. 4:13,14; Ps. 50:5.) Din aceasta se poate constata că descrierea dată în textul de mai sus, adică, „spiritele celor neprihăniți făcuți desăvârșiți”, identifică rămășița adunată la Domnul în Templu. Aceștia sunt aceia față de care este inaugurat sau sfințit legământul nou.

9. După ce textul acesta scriptural a identificat rămășița ca pe aceia față de care este inaugurat legământul nou, următoarele cuvinte ale textului amintesc pe Mijlocitor, și anume, : „de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.” (Evrei 12:24) Isus a fost făcut mijlocitor, când cu 1900 de ani înainte de sfințirea legământului era pe pământ; acum însă că a venit la Templu și pe credincioși i-a strâns la Sine, sfințește în Templu legământul cel nou față de cei care au fost găsiți credincioși, și pe care Iehova a „lăsat să șadă împreună cu Cristos Isus în locuri cerești.” Abel, din pricina credincioșiei sale cu care a ținut tare la Dumnezeu, a fost ucis. Cu toate că era cu totul nevinovat când a fost omorât la îndemnul lui Satan, totuși sângele lui Abel era numai sângele unui om imperfect. Sângele lui Isus, a mijlocitorului legământului, vorbește, cum indică textul citat, „lucruri mai bune decât sângele lui Abel”. Acest sânge a stropirii sau al legământului nou este sângele Celui desăvârșit, Martorul credincios și adevărat al lui Iehova; prin urmare are valoare de răscumpărare, face valabil legământul și este o garanție pentru faptul că cei intrați în legământ, vor și gusta binefacerile lui. Aceste sunt lucrurile pe care le „vorbește”, înseamnă sau indică sângele lui Isus; și lucrurile acestea desigur că sunt „mai bune decât cele ale lui Abel”.

10. Cu ocazia inaugurării legământului legii la muntele Sinai, a avut loc un mare cutremur de pământ. Mai târziu a vestit Iehova prin profetul său: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: încă puțină vreme, și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și uscatul.” (Hagai 2:6). La această profeție citată aici a lui Hagai și la profeția însemnată de Moise, cutremurul muntelui Sinai, s-a referit apostolul, când a scris: „Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea stinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întunec, nici de furtună, nici de sunetul de trâmbiță, nici de glasul, care vorbea în așa fel că cei ce l-au auzit, au cerut să nu li se mai vorbească... Luați seama ca nu cumva să refuzați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut s-asculte pe Cel ce vă vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri, al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: Voi mai clătina încă odată nu numai pământul, ci și cerul.” — Evrei 12:18,19,25,26.

11. Cu toate că alte texte scripturale arată că în decursul Armagedonului întreaga natură va fi într-o zguduire uriașă, totuși se pare că aceste cuvinte ale

apostolului Pavel din epistola către Evrei s-ar referi la inaugurarea legământului celui nou, și nicidecum la zguduirea literală sau la legănatul de ici și colea a lucrurilor din natură. Ceea ce s-a petrecut la muntele Sinai era tipic, și a prefigurat o zguduire care este un proces de judecată cercetătoare asupra acelor care au intrat în legământ să facă voia lui Dumnezeu. Aceasta are loc pe vremea când Cristos Isus șade la judecată în calitate de topitor; și pe vremea aceasta se întâmplă o mare zguduire între creaturile care s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu. Cu ocazia acestei zguduiri, unii vor fi lepădați, iar alții vor rămânea. Un astfel de proces de zguduire a început pe la anul 1918 și a progresat de la acel timp, ceea ce marchează venirea Domnului la Templu, începutul judecării, precum și continuarea ei. În cursul acestui cutremur, cei nelegiuți au fost adunați laolaltă și aruncați afară; și lucrarea aceasta de aruncare o face Domnul prin îngerii Lui: „Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire, și pe cei ce săvârșesc fărădelegea, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” — Matei 13:41,42.

12. Zguduirea care a avut loc la muntele Sinai cu ocazia inaugurării legământului legii a prefigurat zguduirea, cernerea și curățirea care au loc cu ocazia inaugurării legământului nou, de către Mai Marele decât Moise. Apoi apostolul continuă și compară răspunderea celor din legământul nou, cu răspunderea celor din legământul legii. Iudeii nu au voit să ia seamă la cuvintele vorbite de Moise, și ei nu au scăpat de pedeapsă. Pentru aceasta spune apostolul: „Cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri!” Cristos Isus, Mai Marele Moise, vorbește acuma din ceruri din templu, și cei în legământ care nu ascultă de El nu vor scăpa în mod sigur de pedeapsă. — Fapte 3:23.

13. În legătura aceasta apostolul citează profeția lui Hagai (2:6,7), și cu aceasta stabilește definitiv timpul inaugurării legământului nou, anume ca fiind timpul, când cel dorit vine la Templu, ca să șadă la judecată. După aceasta urmează zguduirea între aceia care erau odinioară aspiranți la Împărăție. Această zguduire din urmă are loc pentru scopul exclusiv să scoată afară pe fiecare aspirant la Împărăție, care s-a dovedit necredincios. Apostolul spune despre aceasta: ”Cuvintele acestea „încă odată” arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile cari nu se clatină.” (Evrei 12:27) Astfel declară el că cei ce nu se clatină, sunt cei credincioși, pe care Dumnezeu i-a făcut desăvârșiți, i-a scos din lume și i-a pus în serviciu; ei sunt aceia care continuă, să fie martorii Lui, și să ia parte la justificarea Numelui său. Aceștia sunt aspiranți la Împărăție și lor le-a încredințat Domnul interesele Împărăției. — Matei 24:47.

14. Împărăția nu se poate mișca sau clătina, și cine în sfârșit moștenește Împărăția cu Cristos, nu poate să fie scos afară. Ea este Împărăția care va justifica Numele lui Iehova; și prin urmare, toți cei ce aparțin Împărăției trebuie să fie tari și statornici. Despre aceasta spune apostolul: „Fiindcă am primit dar o Împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută cu evlavie și cu frică.” (Evrei 12:28) Împărăția

aceasta a sosit și interesele ei pământești au fost încredințate clasei servului credincios și înțelept. Prin urmare, adresându-se celor față de care este sfințit acum legământul nou, și cărora li s-au încredințat interesele Împărăției, spune: "Să ne arătăm mulțămitori, prin care să slujim lui Dumnezeu acceptabil cu temere și cu frică evlavioasă." Cei care au de prieten pe Împărat, trebuie să aibă pe buze cuvinte de mulțămire și să servească pe Dumnezeu cu inimă curată. „Cine iubește cu o inimă curată, și cuvinte grațioase pe buze, va avea de prieten pe Împăratul." (Prov. 22:11, *Leeser*) Astfel de credincioși servesc pe Dumnezeu „cu evlavie și frică", fiindcă „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor." (Evrei 12:29). Din alte texte scripturale reiese că vor exista aspiranți la Împărăție, care vor refuza să dea ascultare Mai Marelui Moise, Cristos Isus, Preotul, Profetul și Mijlocitorul legământului nou, și pentru aceștia este Dumnezeu un foc mistuitor. Iehova, care a separat și a ales pe ai Săi, ca pe un popor pentru Numele Său, va păstra și pe aceia care continuă cu credincioșie și își păstrează neprihănirea față de El; ei au deci motiv, ca să se teamă de Dumnezeu, nu de ceea ce ar putea să le facă Diavolul sau îngerii lui. Ei știu că ei înșiși nu posed nici putere, nici capacitate, ci că tăria și scutul lor vine de la Domnul. „Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu." (2Cor. 3:5). Prin îndurarea lui Iehova, în calitate de martori, ei pot face toate lucrurile pentru care au fost unși însărcinați.

CINE SUNT SERVI?

15. Nu oricine care este născut din Spiritul Sfânt este și un serv al legământului nou, ci numai aceia care au fost aduși la maturitate în Cristos; aceștia în realitate sunt bătrâni, dar nu după alegerea oamenilor, ci prin spiritul Domnului. Apostolul Pavel explică Corintenilor că numai prin îndurarea lui Dumnezeu a putut face lucrurile, cari i-au fost încredințate, și spune: „Dumnezeu, care ne-a și făcut în stare să fim slujitori (servi, *Diagl.*) destoinici ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al spiritului; căci slova omoară, dar spiritul dă viață." (2Cor. 3:6). Se pare că Pavel în versetul întâi al acestei epistole către Corinteni, limitează cuvântul „noi”, ce apare în locul acesta și în întreg textul, la sine și la Timotei, care amândoi pe vremea aceea au servit fraților lor din Corint. În adunarea din Corint pe vremea aceea existau niște greutăți, deoarece unii urmau conducători omenești, și din pricina aceasta s-a creat perturbare. Acei frați din adunare, care doreau să fie conducători, nu puteau să fie servi destoinici ai legământului nou, atâta vreme cât nu au devenit bătrâni, adică până când nu au ajuns la unitatea spiritului.

16. În toate timpurile, aceasta a fost situația în adunarea lui Dumnezeu. În orice adunare unde oamenii urmează pe conducători omenești și nesocotesc Cuvântul Domnului, urmarea inevitabilă este turburarea. Acuma însă a sosit timpul când Sanctuarul Domnului s-a curățit și cei ce în prezent se află de fapt în Sanctuar, sunt în deplină armonie și prin urmare, sunt niște servi destoinici ai noului legământ. Dar de ce continuă să se ivească și acum turburări între membrii care s-au asociat în aceste grupe? Evident fiindcă în astfel de grupe se află unii,

care nu au ajuns la unitatea credinței și a cunoștinței în Cristos Isus, și prin urmare nici nu sunt unși, să facă lucrarea Domnului. Unii ca aceștia continuă să manifeste spiritul egoismului și al nelegiurii, și insistă în a face lucruri după voia lor și disprețuiesc îndrumările organizației; în urma acestui fapt se ivesc turburări. Cei ce se află în Templu, și care prețuiesc favoarea cea mare de la Domnul, văd că dușmanul se luptă cu disperare împotriva rămășiței, și că toți cei ce se află în Templu, trebuie să apere umăr la umăr mesajul Împărăției, și niciodată să nu se lase înfrigați din pricina atacurilor dușmanului. „Numai, purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Cristos, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămânea departe de voi, să aud despre voi că rămâneți tari în același spirit, și că luptați cu un suflet pentru credința Evangheliei, fără să vă lăsați înspăimântați de protivnici. Curajul vostru va fi pentru ei o dovadă de pierzare, dar pentru voi o dovadă de salvare, o dovadă care vine de la Dumnezeu.” — Fil.1:27,28, *Weymouth*.

17. Dacă în starea actuală a adunării se găsește cineva, care cu toate că obișnuiește să se adune împreună cu poporul lui Dumnezeu, dar refuză să urmeze îndrumările date de organizațiune și stăruiește să fie nelegiuit, și să umble pe calea sa nelegiuită, prin aceasta ne dă dovada că el nu se află în Templu, și prin urmare nici nu este un serv destoinic al legământului celui nou. Atitudinea potrivită a rămășiței în astfel de cazuri constă în aceea ca să evite orice controverse, și să continue să-și execute însărcinarea cu credincioșie. Este mai bine a suferi nedreptate în mod tăcut, și a continua neîntrerupt cu lucrul cu care rămășița este încredințată, decât a încerca să te justifici sau a te apăra. (1Cor. 6:7) Fiecare membru a clasei Templului va avea încredere în fiecare alt membru și va fi sânguinos să pună la o parte orice egoism, și cu inimă plină de bucurie să facă lucrarea ce i s-a încredințat. În același timp el va ocoli pe aceia care cauzează dezbinări. — Romani 16:17,18.

18. Apostolul scrie: „Dumnezeu, care ne-a făcut în stare să fim slujitorii unui legământ nou, nu al slovei, ci al Spiritului, care dă viață.” (*Margin*). Numai slove scrise în carte, sau legi sau prescrieri scrise în sine, nu pot să îndemne pe cineva, ca să apuce o cale, care i-ar aduce aprobarea a lui Dumnezeu. Este puterea spiritului sfânt al lui Dumnezeu în unul, care face pe acesta să caute calea care duce la viața veșnică. Cei din Templu să înțeleagă și să aprecieze pe deplin acum că ei au fost aduși în Templu și au fost unși și că acolo primesc învățătură, pentru ca în calitate de martori ai lui Iehova să poată servi și astfel să poată fi slujitori ai lucrurilor, pentru care au fost aleși și unși. Întrucât este vorba de oastea Templului, persoanele individuale nu au nici o importanță. Ei toți sunt un trup, învățați de marii Învățători pentru unul și același scop, ca să ia parte la lucrarea justificării Numelui lui Iehova.

REFLECTÂND SLAVA LUI

19. Când Moise s-a coborât de pe muntele Sinai, după ce a primit legile și poruncile lui Dumnezeu, „pielea feței sale a strălucit.” Ca să evite ca nu cumva

iudeii să vadă fața lui strălucitoare, și-a învelit fața cu un văl; însă când a stat în fața Domnului, ca să vorbească cu El, și-a luat jos vălul. (Ex. 34:27-35) Legământul legii, cu prescripțiunile sale s-a sfârșit cu aceea că națiunea Israel, din pricina răzvrătirii sale, a fost osândită; astfel legământul legii le-a servit spre moarte. Cu acest lucru în minte apostolul Pavel a scris: „Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă, încât fiii lui Israel nu puteau să-și piaronească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Spiritului? Dar slujba aducătoare de osândă, a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire? Și în privința aceasta, ce a fost slăvii nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult. În adevăr, dacă ce era trecător, era cu slavă, cu cât mai mult ce va rămânea este strălucitor” — 2. Cor. 3:7-11.

20. Strălucirea feței lui Moise era o reflectare a slavei lui Iehova, și Moise a servit de oglindă, pentru reoglindirea acestei slave. Administrarea legământului nou prin mai marele Moise, Cristos Isus, Mijlocitorul, este cu mult mai slăvită decât slava demonstrată cu ocazia sfințirii legământului legii. Slava Domnului Iehova strălucește de pe fața lui Cristos Isus, Marele Preot și Mijlocitor, și se oglindește pe fața Lui pentru cei primiți în legământ și în Templu. (2Cor. 4:4-6, *Roth.*) Cu ocazia inaugurării legământului legii oglindirea slavei lui Dumnezeu era pe fața lui Moise; aceasta nu era astfel slava Izraeliților, ci Moise a reflectat slava lui Dumnezeu. Cu ocazia sfințirii legământului nou pe muntele Sion, Iehova apare în slava Sa. Cristos Isus reflectă slava lui Iehova pentru cei din Sion. (Ps. 102:16) Dacă legământul legii ar fi născut „poporul pentru Numele lui Iehova” atunci un astfel de popor ar fi fost continuat să fie folosit să reflecte lumina strălucitoare a slavei lui Iehova, care a strălucit pe fața lui Moise, mijlocitorul. Totuși legământul acela a eșuat, și a fost înlăturat; și acuma legământul nou scoate naște pe „poporul pentru Numele Său”, „o națiune sfântă”; și poporul acesta este folosit ca să oglindească slava Domnului; și slava care strălucește pe fața Domnului Isus este mai mare decât slava, care a făcut să strălucească fața lui Moise. „În adevăr, dacă ce era trecător (legământul legii), era cu slavă, cu cât mai mult va rămânea în slavă ce este netrecător!” — 2 Cor. 3:11 *R.V.* .

21. Când apostolul Pavel a scris epistola sa către Corinteni, slava amintită era încă în viitor, și aceasta este arătat de următoarele cuvinte ale apostolului, când spune: „Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală.” (2Cor. 3.12) Slava aceasta nu se putea vedea în zilele apostolului Pavel, dar ea este văzută cu ocazia inaugurării legământului nou. Dacă el ar fi văzut slava atunci, nu ar fi vorbit despre ea, ca despre o nădejde. „Pentru că ce se vede, se mai poate nădăjdui? Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.” (Romani 8:24,25). În cursul timpului de așteptare pentru arătarea acestei slave, Spiritul Sfânt a fost protectorul, mângâietorul și ajutorul celor consacrați și Pavel a știut aceasta. Întrucât apostolul a avut o astfel de nădejde, a zis: „vorbim deschis și cu curaj” (*R.V.*). Întrucât a avut o astfel de nădejde, nu s-a rușinat; pentru că

„nădejdea aceasta nu face de rușine." (Rom. 5:5) Dacă Pavel a vorbit atunci pe față și cu îndrăzneală, cu cât mai mult trebuie unșii Domnului azi, în ziua judecății, să vorbească cu îndrăzneală.

22. Apostolul nu a vorbit în cuvinte neînțelese, și prin urmare, a folosit următoarea ilustrație, și anume: „Și nu facem ca Moise, care își puna o mahramă peste față pentru ca fiii lui Israel să nu-și pironască ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător." (2Cor. 3:13) Slava pricinuitoare de mirare, pe care Iehova a lăsat să apară pe fața lui Moise, a umplut cu frică pe iudei, deoarece ei au privit la Moise și nu la Domnul Dumnezeu prin credință. Pentru că să întunece strălucirea luminii feței sale, el și-a pus un văl. Iudeii s-au bucurat de un om, de unul care era din poporul lor; pentru aceea nu au putut recunoaște că slava lui Moise ca Mijlocitor și inaugurator al legământului legii era trecătoare, și că s-a sfârșit îndată ce legământul legii a încetat. Slava de pe fața lui Moise a avut scopul să prefigureze în miniatură slava viitoare a Mijlocitorului mare, Cristos Isus, care va inaugura legământul mai bun; iudeii însă nu au privit spre direcția aceasta, sau spre „sfârșit", și pentru aceasta au lepădat pe Cristos când a venit, și l-au lepădat și până azi. Pentru aceasta spune apostolul despre iudei: „Dar mințile lor au fost orbite (împietrite *R.V.*); căci până în ziua de astăzi la citirea Vechiului Testament, această mahramă rămâne neridicată, fiindcă mahrama este dată la o parte în Cristos." (2. Cor. 3:14) Această orbire a venit peste partea mai mare a Israelului natural și le-a făcut cu neputință ca să înțeleagă mărturia lui Moise și a profețiilor care au urmat.

23. Mahrama peste fața strălucitoare a lui Moise, arată în mod corespunzător că Cristos Isus, Marele Preot al lui Iehova, acopere adevărul dinaintea ochilor acelor care se împotrivesc Cuvântului lui Dumnezeu în timpul de față. Când Isaia a văzut Templul Domnului într-o vedenie, Domnul a vorbit către el: „Du-te și spune poporului acestuia: Într-una auziți și nu înțelegeți; într-una vedeți și nu pricepeți! Împietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii, ca să nu vadă cu ochii, să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la mine ca să nu fie tămăduit." (Isaia 6:9,10). Acest text scriptural arată surzenia și orbirea acelor care aud cu urechile lor naturale și văd cu ochii lor naturali, dar nu pot înțelege și nici pricepe. După venirea lui Cristos Isus în Templu, înțelesul acestei ilustrații tipice s-a descoperit grație puterii Spiritului Sfânt acelor care cu credincioșie servesc pe Iehova; dar celor necredincioși Spiritul Sfânt nu le descoperă înțelesul. Pentru aceasta spune apostolul: „Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o mahramă peste inimile lor." (2Cor. 3:15.) Aceasta se potrivește de fapt la toți - aceia — inclusiv „omul fărădelegii" —, care nu sunt în locul secret al Celui Prea Înalt, și unora ca aceștia, mai marele Moise nu le descopere lucrurile secrete ale Cuvântului lui Dumnezeu. Problema cu aceștia constă în aceea că ei cu toate că odinioară au cunoscut adevărul, nu au primit iubirea adevărului, și astfel în egoismul lor au fost orbiți.

24. Când Moise a mers înaintea Domnului, ca să vorbească cu El, „și-a luat vălul"(Ex. 34:34,35) Apostolul Pavel, citând profeția de mai sus, spune: „Dar ori

de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, mahrama este luată." (2Cor. 3:16) Această afirmație a apostolului dovedește că dacă cineva se întoarce de la un om și se apropie de Iehova Dumnezeu și are deplină încredere în El și în Domnul Isus „mahrama” va fi luată dinaintea ochilor aceluia, care au spiritul Domnului; și aceștia capătă pricepere. Aceluia care se întorc la Domnul, li se dă o vedenie despre oglindirea slavei sale pe fața lui Cristos Isus, și ea luminează în inima și mintea aceluia, care sunt cu totul devotați Domnului. Cristos Isus este „strălucirea slavei lui Dumnezeu.” Acolo însă, unde aceia care au încheiat un legământ să facă voia lui Dumnezeu, continuă, să privească la un om și la capacitățile sale slăvite pretinse și să adore învățăturile lui, ei sunt orbi față de adevăr; și aceasta reiasă clar din declarația de mai sus a apostolului Pavel.

25. Cei ce azi stăruiesc cu îndărătnicie că Păstorul Russel a învățat tot adevărul care trebuie învățat de sfinții de pe pământ, sunt în întunec și vor rămâne și mai departe în întunec. Ei nu reușesc să recunoască că Domnul se află în Templu, și își bat joc de explicația că Domnul este în Templu. Orbirea lor constantă și lipsa de pricepere a profețiilor Bibliei, este o dovadă despre aceasta. Dacă iudeii naturali citesc azi ce a scris Moise, chestiunea este cu totul întunecată pentru ei. Chiar așa este cazul cu aceia care au fost cândva israeliți spirituali și care au continuat să privească la un om în loc să privească la Domnul; pentru ei este imposibil să înțeleagă Scriptura. Aceia însă care se întorc la Domnul și își pun încrederea în El, vor lepăda vălul și vor vedea ce le-a descoperit Domnul în Templu.

LIBERTATE

26. Iehova este puterea supremă, adică, Cel Prea înalt. Domnul Isus Cristos este puterea mai mare sau stăpânirea pe lângă Iehova și este „spiritul dător de viață.” (1Cor. 15:45). Moise a fost o umbră a lui Cristos Isus; El era trupesc sau omenesc, și a prefigurat pe creatura spirituală, Cristos Isus. Apostolul continuă cu argumentul său și spune: „Iar Domnul (Iehova) este acel spirit (Spiritul, *R.V.*); și unde este Spiritul Domnului, acolo este libertate.” (2Cor. 3:17). Unii din cei născuți din spirit în mod nehibzuit s-au agățat de textul acesta și au abuzat de el folosindu-l ca scuză pentru fărâdeleaga lor în organizația lui Dumnezeu, și au afirmat că acolo unde este spiritul Domnului, fiecare ar avea libertatea ca să facă ceea ce crede să facă sau să nu facă și nu este îndatorat să îndeplinească regulile organizației lui Dumnezeu; și astfel ei nu dau ascultare îndrumărilor organizației lui Dumnezeu. O astfel de aplicare a textului este cu totul greșită. Nici unul în Cristos nu este autorizat să facă ceea ce crede el, ci fiecare trebuie să asculte de Domnul și de organizația sa. Libertate nu înseamnă desfrâu. Acolo, unde în adevăr domnește simțământ spiritual între cei născuți din spirit, aceștia sunt liberi de robia în care se aflară Iudeii. Spiritul Domnului este peste unșii Lui și locuiește între aceia care sunt în Templu sau în locul de adăpost al Celui Prea înalt; totuși nu aceasta este situația „turmei mari”, deoarece aceștia sunt prizonieri în organizația lui Satan. Despre ei nu se poate afirma că ar fi liberi. Robia aceasta cuprinde pe cei

născuți din spirit, care se află în sistemele nominale eclesiastice, precum și pe cei născuți de spirit în afară de sistemele bisericești, pe care frica de oameni îi ține legați. Mulți sunt care afirmă că sunt în adevărul prezent, care însă din cauza temerii sunt ținuti de fapt în organizația lui Satan. Clasa Templului dimpotrivă nu se află într-o astfel de stare. Apostolul spune: „Dar Ierusalimul (organizația lui Dumnezeu) care este sus este liber, și el este mama noastră.” (Gal. 4:26) Așadar, cei ce sunt în umbra Celui Prea Înalt sau în Templu, nu sunt în robia vreunor puteri lumești, ca și cum aceste puteri ar fi „Stăpânirile Înalte”. Dimpotrivă, aceia care socotesc pe stăpânitorii lumii ca pe „stăpânirile înalte”, desigur, se află în robie. Cei credincioși însă, fiind martori ai lui Iehova, știu să prețuiască adevărul și știu că a sosit ziua judecării. Ei au îndrăzneala să vestească adevărul, și aceasta dovedește iubirea lor față de Iehova și libertatea lor în Cristos. — 1Ioan 4:17, 18.

27. Acești credincioși refuză să recunoască pe domnitorii lumii acesteia, ca pe „stăpânirile înalte”. Ei refuză să facă compromis cu puterile organizației lui Satan, și refuză să ceară sau să primească de la organizația lui Satan permisiune pentru a putea predica Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt ascultători de Dumnezeu și nu de oameni, pentru că ei sunt liberi de robia omului și a organizațiilor omenești care stau sub controlul lui Satan. Deci, o astfel de libertate există numai acolo unde este spiritul Domnului; și chiar acesta este înțelesul cuvintelor apostolului în textul citat mai sus. Totuși, toți cei din Cristos și primiți în legământ, care au fost scoși ca un popor pentru Numele lui Iehova, sunt îndatorați, ca să dea ascultare deplină și necondiționată marelui Profet, Cristos Isus; și deoarece îndrumările către rămășița ies de la Domnul din Templu, fiecare membru din oastea Templului, trebuie să urmeze cu strictețe îndrumările venite de la Domnul prin organizația Sa. — Fapte 3:23.

28. Cristos Isus este Capul casei fiilor, și cei ce locuiesc în casa Lui, adică, în casa regală a lui Dumnezeu sau în Templu, sunt cu totul liberi de organizația lui Satan. Isus a îndreptat următoarele cuvinte către aceia care credeau că sunt servii lui Dumnezeu: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi. Deci, dacă Fiul vă va face liberi, veți fi cu adevărat liberi.” (Ioan 8:31,32,36) Aceeași regulă este valabilă și astăzi. Pentru a fi cu totul liber de organizația lui Satan, omul trebuie să cunoască adevărul, să fie în Cristos Isus și să fie ascultător cu credincioșie față de Domnul. Aceasta însă nu are nici o referire cu libertatea de a proceda după placul său egoist și de a merge contrar îndrumărilor organizației lui Dumnezeu. Cei ce stăruiesc în a umbla pe căile lor egoiste și a nesocoti îndrumările venite din Templu, prin aceasta ei se scot de sub îndurarea lui Dumnezeu. Nimenea să nu creadă că, deoarece este în adevăr, ar avea libertatea ca să facă sau nu ceea ce-i place. El trebuie să se poarte așa cum îi place Domnului; și voința Domnului este exprimată în Cuvântul Său. Domnul lucrează prin organizația Sa și are numai o singură cale pentru a-și aduce la îndeplinire lucrarea Sa, și nu mai multe.

VIZIUNE

29. Apostolul, îndreptându-și după aceasta cuvintele îndeosebi către aceia care ca și el au spiritul Domnului, și care azi se află în Templu și servesc pe Iehova cu credincioșie, spune: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Spiritul Domnului.” (2Cor. 3:18). În ilustrația tipică fața lui Moise a fost învelită, nu fața Izraeliților. În anti-tip fața Mai Marelui Moise, Cristos Isus, este cea care strălucește și reflectă slava lui Iehova. Dacă, prin urmare, Izraeliții spirituali își întorc privirile spre Domnul, adică se întorc de la oameni, vâlul se va lua jos, și cei ce sunt cu totul una cu Cristos, primesc o viziune despre fața descoperită. Aceasta explică de ce au acuma cei din Templu o viziune clară a planului Domnului și văd lămurit slava Lui, pe când alții, care cred că suni în Cristos, nu au nici o viziune. O altă traducere a acestui text sună: „Iar noi toți, privind cu fața descoperită, ca prin oglindă mărirea Domnului, suntem transformați în aceeași asemănare, din slavă în slavă, de la Domnul, Spiritul”. (2Cor. 3:18; *Diag.*). Cristos Isus nu-și acoperă slava dinaintea noastră, (care toți suntem în Templu) deoarece noi avem credință și avem spiritul Domnului. Aceștia toți au simțământ spiritual, și au o vedenie sau privire, pe când alții sunt orbiți. Acești credincioși din Templu privesc în fața descoperită a Domnului Isus Cristos, ca într-o oglindă, și acolo ei văd slava lui Iehova peste Cristos Isus; și slava aceasta este preluată de cei ce sunt în Templu și reflectată de ei. Slava amintită aici nu este o parte din noi, și nici nu se naște de la noi. Mai marele Mijlocitor și inaugurator al noului legământ este acela, care reflectă slava lui Iehova; deoarece El este acum în Templul său, „în slava Sa, și toți îngerii împreună cu El.” (Matei 25:31). Iehova a dat slava Sa lui Cristos Isus și oastei Templului, și nimănui altuia. (Isaia 42:8) Cristos Isus reflectă mărirea lui Iehova, și cei din Templu, care privesc slava aceasta reflectă slava Domnului Isus altora, pentru ca ei să poată vedea cine sunt adevărații martori ai lui Iehova.

30. Acești credincioși „sunt schimbați în aceeași asemănare” (*Diag.*). Membrii rămășiței aduși în Templu cu ocazia inaugurării legământului nou, vor fi „răpiți... în nori, ca să întâmpine pe Domnul în văzduh.” (1Tes. 4:17; vezi Turnul de Veghere, 15 Ianuarie 1934). Din Templu ei privesc slava Domnului; acolo, în locul ascuns, ei vor primi învățătură, și învățătura aceasta le va schimba întreaga lor atitudine și purtare. Ei vor fi curățiți de lucruri care nu sunt de la Domnul, cum ar fi frica de oameni, supunerea față de stăpânirile lumești contrare voinței lui Dumnezeu, conformare după învățăturile omenești, și călcarea pe urmele oamenilor; pe scurt, ei vor fi curățiți de orice și de toate ce sunt înrudite cu formalismul Babilonului. Oastea Templului trebuie să se schimbe și să se conformeze chipului lui Isus Cristos. „Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia, pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, i-a și îndreptățit; iar pe aceia, pe care i-a îndreptățit, i-a și proslăvit.” — Romani 8:29,30.

31. Cei care aduși în Templu, pentru care s-a inaugurat legământul nou, văd și înțeleg adevărul că Cristos Isus este „martorul credincios și adevărat” al lui Iehova, că El este cu desăvârșire curat față de Dumnezeu și este pe deplin consacrat justificării numelui lui Iehova; și acum ei pricep că în privința aceasta trebuie să fie asemenea Domnului. Prin urmare, ei trebuie să fie martori credincioși ai lui Iehova, deoarece ei au umblat cu Isus și au învățat de la El; ei trebuie să procedeze, cum a procedat El, și cu curaj și neînfricați să depună mărturie despre Numele lui Iehova. Despre aceasta este scris: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan... au priceput că fuseseră cu Isus,”; prin urmare, ei erau niște martori curajoși și neînfricați pentru Numele lui Iehova. (Fapte 4:13). Astfel, cursul lor de acțiune se schimbă de la cel care a fost în timpul perioadei Ilie a adunării, și ei devin asemenea Domnului, niște martori îndrăzneți și curajoși. Aceasta nu înseamnă a fi martori nepoliticoși, ci înseamnă a spune cu calm și fără frică adevărul.

32. Textul scriptural de mai sus, care spune, „din slavă în slavă”, nu înseamnă că membrii rămășiței sau a oastei Templului sunt schimbați de la slava legământului legii la slava legământului nou, ci că ei, în calitate de martori credincioși pentru Numele lui Iehova, sunt schimbați în asemănarea lui Cristos Isus. Credincioșii, în cursul perioadei Ilie a adunării, au reflectat într-o măsură oarecare slava Domnului; dar, fiind transferați de la perioada Ilie la perioada Elisei a lucrării Domnului, ei au onoare și slavă mai mare a serviciului, deoarece lucrarea Elisei este un devotament neegoist pentru onoarea numelui lui Iehova. Clasei Ionadab îi devine din ce în ce mai clar cine sunt martorii adevărați ai lui Iehova, care ca și Isus pe vremea când petrecea pe pământ, a cinstit Numele lui Iehova. Isus a spus despre urmașii Săi credincioși: „Eu le-am dat slava, pe care mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una.” (Ioan 17:22) Credincioșii reflectă slava Domnului, așa încât chiar și cei ce stau la depărtare pot să deosebească cine este cu adevărat devotat lui Iehova.

33. O astfel de transformare schimbă pe unul în asemănarea lui Cristos Isus, „ca prin Domnul, Spiritul.” (2Cor. 3:18, *margin*). Cristos Isus a apărut deja în Templu, și a adunat la Sine pe credincioșii lui Iehova și acum se potrivesc aceste cuvinte ale apostolului: „Când se va arăta Cristos, viața noastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.” (Col. 3:4) Aici Cristos Isus învață pe clasa Templului, și o trimite afară, ca să oglindească slava Sa. (Matei 10:27) Îngerii Domnului au scos afară pe cei nelegiuți și i-au dat afară, și Domnul a îmbrăcat pe cei credincioși cu mantia dreptății, și i-a trimis ca pe martorii Săi să strălucească reflectând slava Sa, și acum s-au împlinit cuvintele Sale: „Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.” (Matei 13:43) Numai martorilor lui Iehova care au fost făcuți o parte a servului ales, li se dă slava aceasta. (Isaia 42:8; 43:7) Ca martori credincioși ai lui Iehova, ei își păstrează neprihănirea față de El, și din pricina aceasta ocările care au căzut peste Cristos Isus, au căzut și peste ei, și ei sunt combătuți și persecutați. (Rom. 15:3) Faptele arată că tocmai acestea sunt experiențele martorilor lui Iehova în

prezent, care vestesc cu îndrăzneală Numele lui Iehova. „Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Cristos, ferice de voi! Fiindcă spiritul slavei și al lui Dumnezeu, se odihnește peste voi: din partea lor El este hulit, dar din partea voastră El este glorificat.” — 1 Petru 4:14.

34. Acum este privilegiul măreț al credincioșilor ca să fie martori pentru Numele lui Iehova, când marele Său Judecător se află în Templu, judecă casa lui Dumnezeu, și desparte pe oameni unii de alții, cum se despart oile de capre. Urmașii adevărați ai lui Cristos Isus nu se rușinează să fie martori ai lui Iehova, ci se bucură că pot să aibă o contribuție în răspândirea acestei mărturii spre justificarea Numelui lui Iehova. (1Petru 4:16) Ei vestesc neprihănirea lui Dumnezeu.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Explică dacă primește cineva viață pe motivul că este în legământ cu Iehova. Care este, deci, aplicarea din Leviticul 18:5? În ce condiții va primi viață omenirea în cursul domniei de o mie de ani a lui Cristos? Care este scopul legământului nou? Când intră în el în vigoare pentru cei primiți în legământ, și cu ce rezultat pentru ei?

2, 3. Când și cum se împlinește Evrei 12:22? Compară aceasta cu timpul și modul împlinirii 2Tes. 2:1.

4, 5. Cine sune „ei” și „adunarea întâilor născuți” (versetul 23), și cum se întâmplă „venirea” aceasta? Arată înțelesul expresiei „de Dumnezeu, Judecătorul tuturor”.

6-8. Dovedește identitatea „spiritelor neprihăniților făcuți desăvârșiți.”

9. Ce legătură există între următoarele expresii: a) „de Isus Mijlocitorul legământului nou?” (b) „și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel?”

10-13. Arată ce a fost prefigurată sau prezis în ceea ce a fost scris la (a) Hagai 2:6 și Evrei 12:26; (b) Evrei 12:25; (c) Evrei 12:27.

14. Ce este „Împărăția care nu se poate clătina?” De la cine sperăm s-o primim? Cum? Când?

15-18. Cine sunt servii legământului nou? Explică expresia apostolului „servi destoinici” și faptul că El distinge între „slova” și „spiritul” legământului. Arată că sfatul lui a fost scris pentru prezent și se aplică acum.

19,20. Explică „slava” despre care vorbește apostolul în 2 Cor. 3:7-11.

21. Ce este „nădejdea” amintită în versul 12, care cere o „îndrăzneală atât de mare?” Arată aplicarea actuală a acestui text scriptural.

22-25. Explică ilustrația folosită de apostol în versetele 13-15. Cum și când se împlinește aceasta împreună cu versetul 16?

20-28. Arată dacă versetul 17 a fost înțeles și aplicat corect de cei născuți din spirit din prezent, și dacă felul purtării lor a fost în armonie cu aceasta și cu cuvintele lui Isus însemnate în Ioan 8:31,32,36.

29-33. Explică cuvintele apostolului în versetul 18: (a) „cu fața descoperită privim slava Domnului ca într-o oglindă”; (b) „suntem schimbați în același chip din slavă în slavă”; c) „prin Spiritul Domnului.”

34. Ce mare privilegiu a oferit acum Iehova credincioșilor, și cum vor răspunde ei la acesta?

SATAN ȘI EGIPTUL ȘI ASIRIA

Factorii de conducere ai Egiptului din vechime au cuprins regi și preoți, profesori religioși, militari și ingineri în construcții. Despre timpul din vechime este scris în Scripturi: „Prinții lui Faraon [regele] au văzut pe [soția lui Avraam, Sara], și au adus-o înaintea lui Faraon”. (Gen. 12:15). Această afirmație arată că regele avea politicieni care îngrijeau de interesele lui personale. Referitor la nepotul lui Avraam, Iosif, care a fost în Egipt mai târziu și a fost ținut în închisoare, este scris: „Regele a trimis și l-a dezlegat; conducătorului poporului [Egiptului] l-a eliberat. L-a făcut domn peste casa lui, și conducător al tuturor averilor lui; să lege pe prinții lui după plăcerea lui, și să învețe pe senatorii lui înțelepciunea”. – Ps. 105:20-22.

S-au luat măsuri speciale pentru membrii religiei. Raportul istoric dă un raport despre aceasta: „Numai pământul preoților nu l-a cumpărat; pentru că preoții și-au avut partea lor pe care le-a dat-o Faraon, și și-au mâncat partea lor pe care le-a dat-o Faraon; de aceea ei nu și-au vândut pământurile”. (Gen. 47:22). În organizația Diavolului el avusese grijă ca religioniștii să fie îngrijiți într-un mod special. Diavolul a ținut întotdeauna religia proeminentă și în frunte.

Referitor la forțele militare este scris că Faraon avea o mare oștire de care, și cai să tragă acele care, și călăreți. (Ex. 15:4; 14:7, 9). Profetul Domnului (Ier. 46:4, 8, 9) spune: „Înhămați caii, și încălecați, călăreți; arătați-vă cu coifurile voastre, lustruiți-vă sulțile, îmbrăcați-vă cu platoșa. Egiptul se ridică ca fluviul (Nil)...Suiți-vă cai, năpustiți-vă care; să iasă vitejii; etiopienii și libienii care mânuiesc scutul, și lidienii care mânuiesc și întind arcul”. Etiopienii, libienii și lidienii erau aliații Egiptului, și locul reședinței lor era la granița Egiptului.

Ca dovadă că egiptenii erau mari constructori și ingineri, este scris: „De aceea au pus peste ei ispravnic, ca să-i asuprească cu mari poveri. Și ei au zidit pentru Faraon orașele-trezorerii, Pitom și Ramses”. (Ex. 1:11). În țara Egiptului au fost construite marile piramide și temple și fără îndoială ele au fost construite la instigarea lui Satan. Acești factori de conducere unici erau îngâmfăți, dominatori, vinovați de vărsare de sânge, asupritori, aroganți și hulitori. – Iov 21:14, 15; Isa. 19:11.

Dovada este concludentă că organizația lui Satan și că elementul dominant în partea vizibilă a acelei organizații a fost puterea comercială, care a creat și condus armata în scopurile ei egoiste și a făcut pe politicieni să facă voia acelu

element. Elementul religios al națiunii era cel al Diavolului, și a exercitat o influență supranaturală asupra celorlalți factori de conducere. Aici din nou scopul evident a fost de a îndepărta pe oameni de la Dumnezeu și de a-i corupe și a-i ține în supunere față de Diavol, care a fost reprezentat în Egipt de regele Faraon. Pentru a întări mai departe dovada, Dumnezeu, în Cuvântul Său, spune clar că Egiptul este organizația Balaurului sau a Diavolului, creată și organizată de Satan, care pretinde pământul și tot ce este pe el pentru planurile sale egoiste. „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Sunt împotriva ta, Faraone, (Diavolul) rege al Egiptului, mare balaur te culci în mijlocul râurilor tale, care a spus: Râul este al meu, și eu l-am făcut pentru mine (să-și țină Iehova mâinile departe). – Ezec. 29:3.

Oamenii de rând ai Egiptului au fost ținuți în supunere față de conducători, după cum și Satan ține popoarele pământului în supunere față de el cu și prin conducători. Oamenii de rând nu au fost atât de aspri față de israeliții în robie, cum erau conducătorii. Tot așa este și astăzi; oamenii de rând nu sunt aspri împotriva poporului lui Dumnezeu, așa cum sunt factorii de conducere. Stăpânii financiari pretind astăzi resursele naturale ale pământului pe care Dumnezeu le-a creat pentru oameni. Ei mai înaintează opinia că ei conduc și controlează corect oamenii, și aceasta prin drept divin. Egiptul a fost o casă a robiei pentru poporul lui Dumnezeu, Israel; tot astfel organizația Diavolului ține popoarele pământului în robie.

Asiria, următoarea putere mondială antică a fost și ea o organizație a Diavolului. Trei elemente sau factori de guvernare, adică, religios, comercial și politic, au apărut în el, dar ceea ce a ieșit în evidență cel mai mult este o religie politică, sau conducere politică, sau o formă de religie care este folosită de politicieni. Prin aceasta se înțelege că politicienii care au controlat oamenii au acceptat religia ca o chestiune de interes.

Cărțile profetice ale lui Iona și Naum sunt dedicate exclusiv Asiriei și Ninivei, capitala ei, și prezic uimitor o stare a organizației Diavolului în care o clasă politică va fi sprijin și va adopta o religie falsă pentru că se crede importantă în împlinirea planurilor politice. În aceasta factorul politic este susținut puternic și constant de puterea comercială, „uriași”, care împreună cu politicienii sunt făcuți frunzașii turmei sistemului religios. Raportul profetic cu privire la puterea mondială asiriană pare să prezică clar o stare a organizației Diavolului existentă în timpul perioadei pentru pregătire, înainte de marele conflict între organizația lui Satan și organizația lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, raportul a prezis o stare existentă pe pământ când se apropie timpul pentru întemeierea Împărăției lui Dumnezeu, timp care este în prezent.

Nimrod, „vânătorul viteaz” vestit din vechime a fost omul principal al lui Satan pe pământ. El construisese Babilonul și alte orașe în țara Șinear, și a devenit un mare vrăjmaș al semițiilor pașnice care trăiau în Mesopotamia. Asur a fost unul din fiii lui Sem, și evident, el și urmașii lui s-au așezat în acea parte a văii Mesopotamiei care este la nord de Babilon. Ninive a fost capitala Asiriei și, conform Versiunii Autorizate sau Obișnuite a Bibliei, ea a fost construită de Asur.

(Vezi Geneza 10:11). Acuratețea acestei traduceri este contestată de mulți care susțin că Nimrod a fost acela care a zidit Ninive, capitala. Ei au multe argumente în favoarea lor. Geneza, capitolul zece, versetul zece spune despre începutul exploatărilor lui Nimrod. De la versetul șase până la douăzeci raportul cuprinde pe fiii lui Ham, unde Nimrod era cel mai prominent. Nu pare rezonabil ca în mijlocul descrierii acelei familii să se întrerupă continuitatea prin introducerea afirmației despre fiii lui Sem, care sunt menționați în același capitol, începând cu versetul douăzeci și doi.

O autoritate bine recunoscută în traducere (Hislop) susține cu multă tărie că traducerea corectă ar suna așa: „Și El [Nimrod], fiind întărit [după ce zidise Babilonul, Erec, Acad, Calne, în țara Șinear; și devenise un viteaz pe pământ] a ieșit din țară [Șinear] și a zidit Ninive, Rheobot, și Calah”. Redarea marginală a *Versiunii Autorizate sau Obișnuite* susține această concluzie și spune: „Și el [Nimrod] a mers în Asiria”. Greutatea de autoritate, așadar, este că Nimrod și-a extins stăpânirea și și-a mărit puterea pe pământ prin invadarea Asiriei și aducerea ei în supunere față de el, și că el a zidit Ninive ca capitală a ei.

Unul din profeții Domnului numește Asiria ca țara lui Nimrod. (Mica 5:6). Fiind capitala, Ninive, a fost reședința oficială a conducătorului care este numit „regele din Ninive”. (Iona 3:6). El a fost orașul regal al celei de-a doua puteri mondiale, și Babilonul a devenit capitala celei de-a treia puteri mondiale. Aceste fapte arată că Asiria, și orașul ei principal, Ninive, a fost o organizație a lui Satan Diavolul.

Ninive a fost un oraș sau organizație de mare importanță, și este numit, „Ninive, orașul cel mare”; și din nou, profetul spune, „Ninive era un oraș foarte mare, cât o călătorie de trei zile”. (Iona 1:2; 3:3). Călătoria de o zi a evreilor fiind de aproximativ douăzeci de mile (32 km), orașul avea aproximativ 60 de mile (96 km) în circumferință. Profetul spune că acolo erau mai mult de 120 000 de persoane care nu puteau deosebi dreapta de stânga. Aceasta evident se referă la copii, și duce la concluzia că populația totală a orașului a fost între 600 000 și 1 000 000.

Leul este folosit în Scripturi ca să simbolizeze un conducător. (Gen. 49:9, 10). Leii violenți ar simboliza așadar, conducători aspri, cruzi și asupritori. Acești conducători sau instrumente politice acționează egoist la instigația puterii comerciale mari, și faptele lor rele sunt apărute de religioniștii ipocriți. Descriind capitala Ninive și conducătorii ei, profetul spune: „Unde este culcușul de lei, pășunea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica, și puiul de leu, și nimeni nu-i făcea să se teamă? Leul sfâșia cât îi trebuia pentru pui, sugruma pentru leoaicele sale, și își umplea vizuinile cu pradă, și culcușurile cu jaf”. – Naum 2:11, 12, *R.V.*

În expresii profetice este descrisă o societate de conducători politici cruzi, care au exploatat oamenii pentru a se hrăni pe ei și pe aliații lor în organizația Diavolului. Evident acest raport al profetului este făcut pentru ca elementul predominant al acelei părți a organizației lui Satan să poată fi demascat. Dumnezeu

a declarat apoi clar că este împotriva acelei organizații. Aceasta este cea mai bună dovadă că organizația menționată acolo este cea a lui Satan Diavolul. – Naum 2:13.

Regele s-a lăudat cu puterea sa politică și că are o organizație politică extraordinară: „Căci el spune: Nu sunt prinții mei (toți din ei) regi (politicieni)?”. (Isa. 10:8). Ninive era stricată și coruptă de religia Diavolului. Aici este o dovadă că „curva” simbolică menționată în Scripturi este organizația Diavolului, în special partea religioasă a acesteia, pe care Diavolul o folosește ca să înșele și să îndepărteze oamenii de Iehova și să facă atât pe conducători, cât și pe oameni să umble în întuneric și răutate: „Din pricina multelor curvii ale curvei plină de farmec (Ninive), vrăjitoare iscusită, care vinde națiunile prin curviile ei, și familiile prin vrăjitoriile ei”. – Naum 3:4 .

Diavolul, apelând la superstițiile uriașilor politici li comerciali și la conducătorii țării, îi seduce și face ca națiunea să fie sub controlul lui (al lui Satan). În prezent există multe dovezi care arată că atât politicienii, cât și marii finanțatori consultă mediile spiritiste și astfel primesc informații de la Diavolul. Cu toate că politicienii în Ninive erau în fruntea organizației, factorul comercial își făcea partea lui. Organizația Asiriei, și în special capitala Ninive, a fost notorie pentru bogăția ei comercială; după cum spune profetul: „Luați prada argintului, jefuiți aurul; căci acolo sunt comori nesfârșite, și slava a tot felul de lucruri plăcute”. (Naum 2:9). „Tu (Ninive) ți-ai înmulți negustorii mai mult decât stelele cerului; puii de lăcustă pradă și își iau zborul”. (Naum 3:16). Ca un exemplu, uitați-vă la puterile comercial-militare ale lumii și vedeți cât de bine le-a descris profetul cu mult timp în urmă.

Asiria, și capitala ei, a fost o mare putere militară și a fost întărită puternic. Profetul spune (Naum 3:17): „Încoronaii tăi (conducătorii sau ofițerii în slujbă) sunt ca lăcustele și căpitanii tăi (mareșali sau comandanți militari) ca marile lăcuste, care tăbărăsc în dumbrăvi în răcoarea zilei (ultimele stând în jur gata să atace la porunca proprietarilor lor)”.

Armata asiriană care a tăbărât înaintea Ierusalimului a numărat aproximativ două sute de mii de războinici. Probabil că au fost mult mai mult decât atâți, însă raportul este că o sută optzeci și cinci de mii dintre ei au fost uciși de Domnul Iehova Dumnezeu într-o singură noapte. Regele Asiriei a defăimat pe Iehova Dumnezeu, și s-a străduit să îndepărteze chiar și pe oamenii consacrați de El și să-i facă să dea ascultare Diavolului. (Isa. 36: 13-20). Și astfel se dovedește puterea militară a Asiriei și că a fost folosită de Diavolul.

Asiria, și în special Ninive, capitala ei, organizația lui Satan, și care a fost condusă de politicieni, profitori, miliari și religioniști, a fost o organizație sângeroasă care jefuia pe alții, înșela, exploata și prăda oamenii. „Vai de orașul sângeros!”, strigă profetul. (Naum 3:1, 2), „este plină de minciuni și jaf; prada nu se depărtează; pocnetul biciului, uruitul roților, tropăitul cailor, și durduitul carelor”.

Conducătorii Ninivei au fost aceia care au dat naștere Samaritenilor, acea societate de hibridi religioși care au fost colonizați în Palestina, și care au amestecat păgânismul lor, religia Diavolului, cu o închinare superstițioasă și prefăcută a lui Iehova. Domnul numește clar Samaritenii ca „vrăjmași” ai poporului Său care au vrut să se unească cu cei care erau poporul lui Dumnezeu și să cheme cu numele Domnului și în același timp să practice religia Diavolului în numele lui Iehova. După cum este scris (Ezra 4:1-3): „Atunci [Samaritenii] au venit la Zorobabel [gubernatorul evreu] și la capii de familie, și le-au zis: Să zidim [templul lui Iehova Dumnezeu] și noi cu voi; căci și noi căutăm pe Dumnezeul vostru, cum faceți și voi; și-i aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, regele Asiriei, care ne-a adus aici.” Când poporul ales al lui Dumnezeu a refuzat să se unească cu ei, acești religioniști ipocriți au devenit dușmanii declarați ai israeliților și i-au persecutat. (Ezra 4:4-7). Conducătorii asirienii duseseră pe acești străini în Samaria ca să repopuleze regiunea, și să întemeieze acolo religia Diavolului ca să corupă pe vecinii lor, evreii. – 2 Regi 17:24-29.

Cele trei organizații pământești mari, și anume, Babilonul, Egiptul și Asiria, au fost toate organizațiile lui Satan care arată organizația lui din diferite unghiuri. Babilonul este mama, și Iehova Dumnezeu în Cuvântul Său îl reprezintă ca „curva cea mare” și „mama curvelor”. (Rev. 17:1-5). Organizația Diavolului este aceea care dă naștere la toate celelalte organizații care s-au opus și încă se opun lui Iehova Dumnezeu și aduc ocară asupra numelui Său și persecută pe unșii Lui. Organizația Diavolului este aceea care a corupt conducătorii politici și giganții comerciali ai lumii și i-a întors împotriva lui Iehova. Cuvântul lui Dumnezeu arată că atunci când sosește timpul puterile politice și financiare se vor trezi și, aflând o măsură a adevărului, vor urî pe „curva” cea bătrână și o vor pustii și tot ce este vizibil în acea organizație rea. – Rev. 17:1-7; Isa. 10:5, 6.

Așadar, Asiria reprezintă în special organizația lui Satan într-un moment în care conducătorii politici domină națiunile și lucrează împreună cu și sub conducerea aliaților lor comerciali și sprijină și susțin o religie falsă, și arată că ei vor continua așa până va veni nimicirea. Egiptul, fiind organizația Diavolului, slăvește în special partea comercială, care produce și menține puterea militară, ca predominantă, cu toate că în același timp politicienii și religioniștii lucrează împreună ca să împlinescă politicile ei. Babilonul reprezintă „mama” întregului sistem ticălos și reprezintă în mod specific și în principal organizația Diavolului; și toți cei care devin o parte din ea primesc pe bună dreptate numele ei și sunt desemnați ca Babilon.

MIELUL ADEVĂRAT DE JERTFĂ

În momentul în care evreii sau națiunea Israelului a fost scoasă din casa robiei din țara Egiptului, un miel de parte bărbătească și sângele lui vărsat au

prefigurată acțiunile viitoare. Toate acele lucruri au fost o ilustrație profetică a lucrurilor bune viitoare. – Evr. 10:1.

Fiul preaiubit al lui Iehova, Isus, a fost realitatea prefigurată de mielul de paște al Israelului. În imagine sângele mielului a fost important datorită a ceea ce a reprezentat el. Sângele Fiului iubit al lui Dumnezeu, vărsat ca jertfă, este de o foarte mare importanță pentru oameni. Clericii care ignoră sau minimalizează importanța sângelui lui Isus ca marele preț de răscumpărare pentru om provoacă daune Cuvântului lui Dumnezeu și ajută pe Satan să îndepărteze pe oameni de la singurul nume și singura cale care duce la viață veșnică.

Legea lui Iehova a cerut israeliților să facă pregătiri pentru Paște. (Ex. 12:1-28). Capul fiecărei familii a simbolizat pe însuși Iehova. Cu patru zile înainte de a avea loc sacrificarea trebuia ales mielul. Cu patru zile literale înainte de moartea lui Isus, El s-a prezentat națiunii Israelului. Isus a murit după aproximativ 4 160 de ani după păcatul și căderea lui Adam. Așadar, patru zile a o mie de ani fiecare înainte de moartea lui Isus, Iehova a ales pe Isus ca să fie Răscumpărătorul omului. Așadar, cele patru zile în ilustrație, s-au împlinit atât literal, cât și simbolic în Cristos Isus.

Mielul de paște trebuia să fie de parte bărbătească și fără cusur. Acela pe care l-a prefigurată mielul trebuia să fie de parte bărbătească și fără cusur. De ce trebuia să fie această victimă pentru jertfă un om perfect? Pentru că omul perfect Adam a încălcat legea lui Dumnezeu în grădina Edenului, și din acest motiv viața lui a fost luată. Legea lui Dumnezeu a cerut viață pentru viață; prin urmare Acela care trebuia înlocuit în moarte pentru Adam trebuia să fie un om perfect. Acesta este motivul pentru care animalul folosit ca să reprezinte pe Răscumpărător trebuia să fie fără cusur. Răscumpărătorul lui Adam și al urmașilor lui trebuia să fie, așadar, un om perfect, nimic mai mult, și nimic mai puțin.

Pe tot pământul nu exista nici un om perfect. Toți erau condamnați din cauza imperfecțiunii care a rezultat din păcatul lui Adam. Nu era niciunul bun. (Ps. 14:3). Nici un om nu era vrednic să răscumpere pe semenul său. (Ps. 49:7). Aceste scripturi arată extremitatea omului. Dumnezeu a făcut pământul pentru ca omul să locuiască pe el. (Isa. 45:12, 18). Dorința omului a fost și a fost dintotdeauna să aibă viață veșnică. Dumnezeu a promis să binecuvânteze toate familiile pământului, binecuvântări care înseamnă o oportunitate pentru viață. Dumnezeu a promis că va răscumpăra omul din moarte. Ce se putea face, atunci?

Iehova a trimis pe Fiul Său iubit, Logosul, pe pământ. A fost oare necesar ca Logosul să moară pentru ca să devină om? Nu. Dreptul Lui la viață și existența Lui au fost transferate de la planul spiritual la natura umană. Isus s-a născut ca un prunc în pântecele Mariei și aceasta s-a realizat prin punerea în funcțiune de către Dumnezeu a Spiritului Său invizibil sau a puterii invizibile; și la timpul hotărât s-a născut Isus. Iehova, prin funcționarea directă a puterii Sale a dat pruncului Isus viață și dreptul la viață, și din acest motiv El s-a născut un copil perfect. Faptul că Isus s-a născut dintr-o femeie imperfectă nu înseamnă în nici un caz că El a fost imperfect. Dreptul la existență și existența fiindu-I dată de Iehova direct, și Iehova

fiind singurul de la care emană viața în mod direct, rezultă că acest copilaș Isus trebuia să fie perfect în orice privință. Iehova nu putea să facă un lucru imperfect, deoarece „lucrarea Lui este perfectă”. – Deut. 32:4.

Scripturile identifică Logosul și pe singurul Fiul preaiubit al lui Dumnezeu ca pe începutul creației; după cum este scris: „Cuvântul a fost făcut trup, și a locuit printre noi (oameni),” și El a „fost plin de har și de adevăr”. (Ioan 1:14). „Când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege”. (Gal. 4:4). Faptul că El s-a născut dintr-o femeie imperfectă nu a însemnat că El a fost imperfect, pentru că viața Lui a provenit de la Iehova. El s-a născut ca o creatură umană, pentru ca să fie Salvatorul omenirii. (Luca 2:11). Astfel, Iehova a pregătit unul care a posedat toate calitățile ca să împlinească ceea ce a prefigurat imaginea de paște, adică, unul vrednic ca să ofere prețul care să răscumpere rasa umană. – Evr. 10:5.

Mărturia ulterioară valabilă înregistrată în Biblie dovedește fără îndoială că mielul de paște a ilustrat pe Fiul lui Dumnezeu; și că Isus, Fiul lui Dumnezeu, era realitatea. Ioan Botezătorul, ca premergător al lui Isus, a anunțat venirea Lui la cei care au vrut să asculte; după cum spun Scripturile: „A doua zi Ioan a văzut pe Isus venind la el, și a zis: Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. El este Acela despre care ziceam: După mine vine unul care este preferat înainte de mine, căci era înainte de mine. Și eu am văzut, și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu. A doua zi Ioan stătea din nou cu doi din ucenicii săi; și pe când privea pe Isus umblând a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu.” – Ioan 1:29, 30, 34-36.

Scripturile descriu mai departe pe Isus ca unul fără cusur, rânduit de Iehova ca să fie Răscumpărătorul omenirii, și prin urmare, prefigurat de mielul de Paște. Apostolul Petru (1:1:18-20) scrie: „Căci știți că nu ați fost răscumpeți cu lucruri pieritoare, ca argintul și aurul, din felul deșert de viețuire, primit prin tradiției de la părinții voștri; ci cu sângele prețios al lui Cristos, ca a unui miel fără cusur și fără pată, care a fost rânduit înainte de întemeierea lumii, dar a fost arătat în aceste timpuri din urmă pentru voi”.

Animalul în ilustrație a fost fără vină și fără cusur. Realitatea a fost „sfântă, nepătată, despărțită de păcătoși”. (Evr. 7:26). Astfel, mărturia arată concludent că mielul a prefigurat pe Cristos Isus, Fiul lui Dumnezeu. Isus și-a început serviciul la vârsta de treizeci de ani. Întrucât a fost perfect, pentru că viața Lui a fost primită de la Iehova direct, și fiind așadar, vrednic să răscumpere omul, mărturia Lui este că a venit în acest scop. „Pentru că nici Fiul nu a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. – Mat. 20:28.

Din moment ce legea lui Dumnezeu cerea evreilor ca să respecte paștele prin junghierea mielului în a patrusprezecea zi a lunii Nisan, și din moment ce Isus s-a născut sub lege și este Mielul adevărat prefigurat, a fost necesar, așadar, ca Isus să fie omorât în a patrusprezecea zi a lui Nisan. Începutul zilei evreiești este la ora 6 p.m. La timpul potrivit și hotărât Isus cu discipolii Săi a șezut jos să mănânce paștele, așa cum cerea legea. Cu acea ocazie Isus a spus discipolilor săi: „Am dorit

mult să mănânc paștele acesta cu voi înainte ca să sufăr”. (Luca 22:15). Acea a fost ultima dată în care s-a repetat ilustrația în mod corect.

Mai târziu, și în aceeași zi, Isus a fost omorât. El a împlinit complet ilustrația paștelui în acel timp. Ceea ce a prefigurat mielul de paște a devenit o realitate în moartea Fiului iubit al lui Dumnezeu. Iehova nu a luat viața Fiului Său iubit, ci a îngăduit altora să facă acest lucru, și El a avut grijă ca acest lucru să aibă loc exact la timp ca să se îplinească ceea ce a fost prefigurat prin mielul de paște.

Când mielul de paște folosit în ilustrație a fost junghiat, nu a rostit nici un protest. Prin profetul Său sfânt (Isa. 53:7) Dumnezeu descrisese pe Fiul Său preaiubit ca un miel, care fără să protesteze, a mers la moarte. „El a fost asuprit și chinuit; totuși n-a deschis gura; el a fost dus ca un miel la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund; n-a deschis gura”.

Unul din titlurile date Fiului iubit al lui Dumnezeu este „Mielul”. Prin acesta El este identificat în continuare ca Acela prefigurat de mielul de paște. Despre El este scris: „Mielul junghiat de la întemeierea lumii”. (Rev. 13:8). În același sens El mai este identificat ca Puternicul din seminția lui Iuda, despre care Dumnezeu a făcut pe Iacov să profetească. (Gen. 49:10). El este arătat a fi unul prefigurat de David, și Reprezentantul Executiv al lui Iehova care a primit onoare ca „Cel credincios” al organizației Tatălui Său.

Este scris: „Iată, Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și să-i rupă pecetele. Și eu (Ioan) m-am uitat, și iată, în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii, și în mijlocul bătrânilor, stătea un miel, ca și cum fusese junghiat...Vrednic este Mielul care a fost junghiat ca să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, onoarea, slava și binecuvântarea”. (Rev. 5:5, 6, 12). Apostolul Pavel, ca un martor inspirat al lui Iehova, scriind despre Isus și jertfa Lui, Îl identifică ca unul prefigurat prin mielul de paște, spunând: „Căci Cristos, Paștele noastre a fost jertfit pentru noi.” – 1 Cor. 5:7.

Țineți întotdeauna minte că viața este ceea ce a pierdut Adam și viața este lucrul dorit de om și că singura cale către viață Dumnezeu a prefigurat-o în jertfa Mielului de paște, miel care a reprezentat pe Fiul Său preaiubit. Aceasta explică de ce Logosul a fost făcut om și numit Isus. „El a fost făcut asemenea oamenilor, și fiind făcut la înfățișare ca om, El s-a umilit și a devenit ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce”. (Fil. 2:7, 8). Neputința rasei umane putea fi îndepărtată doar prin valoarea unei vieți umane perfecte sacrificate. Familia umană este asemănată oilor care s-au rătăcit, deoarece ea s-a născut în păcat și s-a zămislit în nelegiuire. (Ps. 51:5). Dumnezeu a avut grijă ca Fiul Său preaiubit, prefigurat de miel, să îndepărteze marea neputință de pe rasa umană din cauza păcatului. – Isa. 53:6.

Când a fost pe pământ Isus a vorbit despre rasa umană ca oi și El însuși ca Păstor, și a arătat clar că prin jertfa Lui este calea lui Dumnezeu care duce la viață. „Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt ușa oilor. Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin Mine, va fi salvat, va intra și va ieși, și va găsi pășune. Hoțul nu vine decât să fure, să ucidă și să distrugă; Eu am venit ca ele

(oile) să aibă viață, și s-o aibă din belșug. Eu sunt Păstorul cel bun; Păstorul cel bun își dă viața pentru oi”. – Ioan 10:7, 9-11.

Fiul lui Dumnezeu a fost trimis pe pământ ca să ofere prețul de răscumpărare pentru omenire. El nu a fost silit să vină pe pământ și să moară, ci El a venit ca să facă voia Tatălui Său; și din acest motiv Tatăl L-a iubit. Isus a spus: „Așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, așa cunosc și Eu pe Tatăl. Și Eu îmi dau viața pentru oi. De aceea Mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața, ca din nou s-o iau. Nimeni nu mi-o ia, ci Eu o dau de la Mine. Am puterea s-o dau, și am puterea s-o iau din nou. Porunca aceasta am primit-o de la Tatăl Meu.” – Ioan 10:15, 17, 18.

Izraeliților li s-a cerut să frigă mielul la foc, fără să frângă vreun os, și apoi să mănânce carnea, împreună cu pâine nedospită. Ceea ce a fost arătat și prefigurat în felul acesta în ilustrație, a prezis și Dumnezeu prin profetul Său. (Ps. 34:20). Când Isus a fost junghiat ca realitatea prefigurată de Miel, nici un os nu i s-a frânt. ”Când au venit la Isus, și au văzut că murise deja, nu i-au zdrobit fluierile picioarelor; căci lucrurile acestea s-au întâmplat pentru ca să se îplinească Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi zdrobit”. – Ioan 19:33, 36.

Pâinea care s-a cerut izraeliților s-o mănânce trebuia să fie fără aluat. Aluatul este impur, și prin urmare, un simbol al păcatului. Pâinea nedospită a prefigurat puritatea lui Isus. Pâinea a fost, de asemenea, o ilustrație care reprezenta umanitatea lui Isus, dată pentru viața lumii. Mărturisind despre Sine Isus a spus: „Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Aceasta este pâinea care se pogoară din cer, astfel încât omul să mănânce din ea și să nu moară. Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viață veșnică; și Eu îl voi învia în ziua din urmă. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură”. – Ioan 6:49-51, 54, 55.

Viața este în sânge. Sângele mielului vărsat a arătat moartea lui. Sângele lui Isus vărsat a arătat vărsarea vieții Lui ca om. Despre El a fost scris în mod profetic: „El și-a vărsat sufletul în moarte”. (Isa. 53:12). Această mărturie arată că în afară de lucrarea lui Isus ca justificator al numelui lui Iehova un punct foarte necesar al planului divin pentru binecuvântarea omenirii a fost și este jertfa Fiului preaiubit al lui Dumnezeu; că El a făcut o ilustrație a acestui lucru dinainte prin sacrificarea mielului de paște, care, sub lege, trebuia să se repete în fiecare an până la venirea lui Isus; că El a trimis pe Fiul Său preaiubit în lume ca să moară și să ofere prețul de răscumpărare pentru omenire; că vărsarea sângelui mielului a prefigurat vărsarea sângelui lui Cristos Isus, care a fost vărsat pentru nou; și că Dumnezeu a făcut acest plan pentru rasa umană datorită iubirii Lui pentru omenire.

Prin urmare este scris: „Fiindcă Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să condamne lumea, ci ca lumea să fie salvată prin El”. (Ioan 3:16, 17). În fața acestei mărturii Scripturale

extraordinare, cum poate să spună un om sănătos chibzuit că sângele lui Isus nu are nici o valoare în furnizarea căii spre viață pentru omenire? Poate oare cineva care crede sincer că este un predicator, și care pretinde să predice Biblia, să susțină că sângele lui Isus nu a fost esențial pentru a da viață popoarelor pământului?

Termenul „a răscumpăra” înseamnă literal a dezlega cu ceva; înseamnă un preț de cumpărare furnizat care are o valoare suficientă să cumpere lucrul dorit a fi cumpărat. Sângele prețios al lui Isus vărsat în moarte pe lemnul de pe Calvar a furnizat prețul pentru răscumpărarea rasei umane. Viața Lui perfectă a corespuns exact cu viața perfectă de care s-a bucurat Adam în Eden, și prin urmare, a îndeplinit cerințele legii divine. Ea a furnizat prețul pentru cumpărarea vieții pentru rasa umană. „Căci voi sunteți cumpărați cu un preț; de aceea, proslăviți pe Dumnezeu în trupul vostru, și în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Cor. 6:20). Aceasta corespunde cu mărturia suplimentară, care spune: „Voi ați fost...răscumpărați...cu sângele prețios al lui Cristos.” – 1Pet. 1:18, 19.

Din nou este scris despre Isus: „Căci ai fost junghiat și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele Tău, din orice neam, din orice limbă, din orice popor și națiune”. (Rev. 5:9). Prin harul lui Dumnezeu El a gustat moartea pentru fiecare om. (Evr. 2:9). Vărsarea sângelui omului perfect Isus a fost aceea care a oferit prețul pentru răscumpărarea omenirii, lucru care, la urma urmei, omenirea trebuie să aibă oportunitatea la timpul hotărât să-l cunoască. „Cum să cheme pe acela în care nu au crezut? și cum să creadă în acela despre care nu au auzit?” (Rom. 10:14). Așa scrie apostolul Pavel.

SCRISORI

IEHOVA PREGĂTEȘTE PE POPORUL SĂU

Dragă frate Rutherford:

Aș dori să raportez pentru luna Octombrie despre întâlnirea săptămânală ținută la Betel în fiecare luni seara. Participarea medie pentru lună a fost 32.

Acum am încheiat studiul nostru al cărții *Justificare vol. 3* și toți sunt recunoscători față de Iehova pentru înțelegerea profeției revelată în templul viziunii lui Ezechiel.

Această familie Betel dorește să-și exprime recunoștința față de Iehova pentru cartea nouă *Pregătirea*, tocmai primită. Chiar dacă nu s-a oferit încă o oportunitate ca să studiem această prevedere a Domnului, totuși în ea găsim o altă dovadă a bunătații iubitoare a lui Iehova, care își pregătește poporul pentru băătălia Armagedonului, care stă în față.

Toată familia a avut un timp bun în timpul Perioadei de Proclamare a Împărăției. Vedem cum oamenii sunt pregătiți să ia o poziție fermă iar dușmanul

devine mai vicios în eforturile sale disperate de a înfrânge adevărul, dar, mulțumim lui Dumnezeu, el nu va reuși.

Cu cele mai calde urări și dragoste în Domnul de la toți,
Martorii dvs. tovarăși în serviciul lui Iehova,

FAMILIA BETEL, Strathfield, Australia.

CÂNTÂND LAUDE LUI IEHOVA

Dragi frați în Sion:

La încheierea unui alt an mă simt obligat să-mi exprim recunoștința față de cineva pentru modul frumos în care Tatăl nostru ceresc s-a îngrijit de noi și cum ne hrănește; și avem mare pace.

Cartea *Pregătirea* a fost un lucru încoronator ca să ne pregătească la încheierea anului fiscal.

Acum *Anuarul 1934*, ca să ne arate marele progres al lucrării și experiențele pe care le au frații în alte țări, și putem să ne bucurăm să fim din acei din organizație care suferă din mâinile dușmanului, dar care merg înainte cântând laude lui Iehova.

Doresc să recunosc darul acelor cărți prețioase cu multe alte favoruri din mâna Tatălui nostru ceresc. De asemenea, măsura amabilă pentru pioneri luată de dvs. ca să ne acordați o anumită parte; și eu am fost unul care am beneficiat.

Fișele de credit le-am apreciat foarte mult, și sper ca prin harul Domnului să am dreptul la o fișă galbenă, așa cum a furnizat Domnul, în fiecare lună.

Al dumneavoastră în serviciul Lui,
MINA KINLER, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

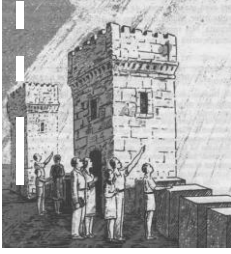
1 IUNIE 1934

Nr. 11

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE
PARTEA a V-a	- Pag.281
CONDUCĂTORII NOI AI PĂMÂNTULUI:
CUM AU FOST ALEȘI?	- Pag.296
A FOST ISUS PARTE DUMNEZEU,
PARTE OM?	- Pag.299
AUZITĂ PENTRU PRIMA DATĂ ÎN
GRENADA	- Pag.302

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Iunie 1934

Nr. 11

LEGĂMINTELE SALE

„Strânge-ți pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă! Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” — Psalm 50:5,6.

PARTEA a V-a

IEHOVA nu strânge pe sfinții Săi la Sine doar ca să aibă plăcerea de a-i vedea în jurul Său, ci cu scopul ca ei să facă o lucrare în legătură cu Numele Său. Cei adunați laolaltă în Templu, și față de care este inaugurat legământul nou, au devenit o parte a „cerurilor”; prin urmare, profetul Domnului spune: „Atunci cerurile vor vesti neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă.” (Ps. 50:6) Profeția aceasta se potrivește acuma în mod deosebit pentru cei care se află în Templu cu Domnul Isus.

2. Domnul l-a făcut pe Pavel un serv destoinic al legământului nou; și tot astfel au fost făcuți servi ai legământului nou toți aceia care au ajuns la măsura plinătății în Cristos și au fost aduși în Templu și au fost făcuți servi ai legământului nou. Aceasta se potrivește mai cu seamă la inaugurarea legământului nou; prin urmare, apostolul spune: „De aceea fiindcă avem serviciul aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală”. (2Cor. 4:1). Cei care primesc serviciul aceasta, care înțeleg faptul că ea vine de la Domnul și că puterea lor este în Domnul, nu cad de oboseală. În cursul perioadei Ilie a adunării s-au predicat multe învățături omenești, despre care mărturisește și titlul multor cuvântări, și anume: „învățăturile Pastorului Russel examinate”. Însă în cursul perioadei Elisei a adunării lui Dumnezeu, noi am învățat de la Domnul că este privilegiul nostru mareț să vestim Numele lui Iehova. După ce noi, ca și apostolii, am primit serviciul acesta, „am căpătat milă de la Domnul ca să fim credincioși”. (1Cor. 7:25) Noi nu vom proslăvi numele vreunui om, și nici nu ne vom înălța pe noi înșine înaintea altora. „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Cristos Isus. Noi suntem servii voștri, (prin îndurarea Domnului făcuți servi destoinici ai legământului nou), pentru Isus (Mijlocitorul). Căci Dumnezeu care a poruncit să lumineze lumina din întunec (din locul de adăpost sau Templu, care este întunec pentru toți cei dinafară (Matei 10:27), ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.” — 2Cor. 4:5, 6.

3. Acum în timp ce societatea credincioasă a Templului privește la fața lui Cristos Isus, Mai Marele Moise și inauguratorul legământului nou, ea vede că fața marelui Mijlocitor nu este acoperită, ci din contră, lumina care strălucește de pe fața Lui neacoperită, pătrunde în inimile lor și creează acolo îndemnul adevărat pentru servirea lui Dumnezeu, și astfel ei Îl servesc în mod altruist. Lumina aceasta dă credincioșilor cunoștință și pricepere a planurilor lui Iehova și le descoperă slava Domnului. Totuși rămășița credincioasă nu-și ia la sine onoarea și slava aceasta și recunoaște că ea vine de la Domnul. Credincioșii umblă cu umilință și bucurie în prezența Domnului. Acest serviciu a noului legământ înseamnă o mare cinste ce li s-a făcut și este o comoară ce nu se poate estima. „Comoara (serviciul) aceasta o purtăm în niște vase de lut (organisme umane), pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi." (2Cor. 4:7) Cu ocazia îndeplinirii acestui serviciu sau însărcinării, pentru întreaga rămășiță credincioasă este o plăcere ca să-și facă datoria și „să vestească neprihănirea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă". Aceasta ei fac în timp ce sunt pe pământ. După Armaghedon nu se va mai da nici o ocazie pentru un astfel de serviciu; și aceasta este o dovadă suplimentară a faptului că legământul nou este încheiat și inaugurat și își împlinește scopul înainte de Armaghedon.

RĂMĂȘIȚA SALVATĂ

4. Israelul după trup s-a întors de la Dumnezeu, a păcătuit împotriva Lui și împotriva legământului lor cu El. În aceasta Israelul a prefigurat „creștinătatea", inclusiv pe toți cei consacrați care continuă să poarte „hainele murdare" ale „creștinătății". Ei afirmă că sunt pentru Iehova; dar de fapt nu sunt și în aceasta se aseamănă cu Izraeliții din vechime, care de asemenea au susținut că sunt pentru Dumnezeu, dar în realitate nu erau. Așa după cum Dumnezeu s-a mâniat pe Israelul natural, tot așa a fost mâniat la venirea Domnului în Templu pe aceia care mărturiseau că sunt Israelul spiritual; și aceasta a cuprins pe toți aceia care erau subordonați condițiilor legământului nou, care însă nu au demonstrat îndrăzneală ca să vestească mesajul Împărăției; și a mai cuprins și pe aceia care au cinstit în mare măsură pe oameni. (Luca 16:15) Rămășița Israelului după trup a fost salvată, și tot astfel este salvată o rămășiță a Israelului spiritual când Domnul apare în Templu, ca să țină judecată și să inaugureze legământul nou în spre binele rămășiței. „Și acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel despre orașul acesta, despre care ziceți: Va fi dat (*R.V.*, Este dat) în mâinile împăratului Babilonului, biruit prin sabie, prin foamete și prin ciumă. Iată, îi voi strânge (pe rămășița Israelului spiritual) din toate țările unde i-am izgonit, în mânia mea, în urgia mea, și în marea mea supărare; îi voi aduce înapoi în locul acesta (în anul 1919 după Cristos) și-i voi face să locuiască în siguranță acolo. Ei vor fi poporul meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor. Le voi da o inimă și o cale (și astfel îi voi aduce la unitate în Cristos), ca să se teamă de Mine totdeauna, spre fericirea lor, și a copiilor lor după ei (cari au fost prefigurați prin Moabita Rut). Voi încheia cu ei un legământ veșnic (legământul nou, care a fost încheiat cu Isus ca mijlocitor pentru

rămășița Israelului natural, care a devenit Israelul spiritual, și în prezent a fost inaugurat spre binele rămășiței Israelului spiritual), că nu mă voi mai întoarce de la ei, ci le voi face bine, și le voi pune în inimă frică de Mine, ca să nu se depărteze de Mine. Mă voi bucura să le fac bine, îi voi sădi cu adevărat în țara aceasta (*margin*, în adevăr), din toată inima și din tot sufletul Meu".—Ieremia 32:36-41.

5. Când Iehova a strâns la sine pe rămășiță și pe cei pe care a fost mâniat, și de la care însă în anul 1919 s-a depărtat mânia Sa, atunci a început să se împlinească profeția din Psalmul 50:5. Toți cei declarați până în acel timp au intrat într-un legământ de jertfă cu Dumnezeu și condiția aceasta este preliminară intrării lor în legământul cel nou. Ei și-au jertfit dreptul lor de a trăi pe pământ ca creaturi omenești, când au fost născuți din Dumnezeu; însă deoarece nu au vestit cu îndrăzneală vestea adevărului, Dumnezeu s-a mâniat pe ei. Când însă Domnul a venit la Templu, mânia Sa s-a potolit, cum declară profetul Isaia. (Isaia 12:1) Nici Israelul natural și nici omenirea în general nu-și sacrifică dreptul la viața omenească și prin urmare nu intră într-un legământ de jertfă și nu sunt aceia care sunt aduși în legământul nou, deoarece el nu va fi încheiat cu ei, și nici nu va fi inaugurat pentru ei.

6. În anul 1914 Dumnezeu a pus pe domnitorul drept al lumii pe tronul Său, și atunci a căzut Babilonul, sau „creștinătatea" din favorul dumnezeiesc; și despre aceasta a proorocit Ieremia în Capitolul 50:2, 3. Atunci a început „ziua lui Iehova", și în zorile acelei zile Israelul spiritual a fost în necaz. Despre aceasta Iehova a făcut pe profetul Său să scrie după cum urmează: „În zilele acelea, în vremea aceea, zice Domnul, copiii Israelului (spiritual) și copiii Lui Iuda (aspiranții Împărăției, casa regală) se vor întoarce împreună; vor merge plângând (după strâmtorarea lor din 1918) și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor. Vor întreba de drumul Sionului, (Vor întreba cu privire la Sion, *R.V.*) și vor întoarce privirile spre El (acum când zidirea Templului a început), și vor zice: Veniți să ne alipim de Iehova (în unitate în Cristos) alături de noi înșine (Veniți și să vă alăturați, *R.V.*) printr-un legământ veșnic (*R.V.*, legământ etern) care să nu fie uitat niciodată." — Ieremia 50:4,5.

7. Textul acesta a exprimat dorința celor consacrați cu totul ca să fie credincioși legământului nou ca un popor ales dintre națiuni pentru Numele lui Iehova. În vreme ce aspiranții Împărăției au venit la Domnul și au întrebat de drumul spre Sion, organizația lui Iehova, cei pregătiți pentru Împărăție au jurat să fie credincioși. Legământul nou a fost inaugurat cu privire la ei, și ei au fost luați și în legământul pentru Împărăție, făcuți o parte a organizației principale a lui Iehova, unși și însărcinați să facă o lucrare deosebită în Numele Lui. Despre aceasta vorbește următoarea profeție: „Întoarceți-vă copii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sunt stăpânul vostru. Eu vă voi lua pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion." — Ieremia 3:14.

8. În cursul Războiului Mondial, îndeosebi între anii 1917 și 1918 Israelul spiritual se afla într-o stare pustie. Peste cei consacrați Domnului s-au abătut niște

probe înfocate, și după acestea a urmat o lucrare de separare. Cei ce au ieșit din aceste strâmtorări ca aprobați ai Domnului, și până atunci s-au dovedit credincioși, au fost aduși în legământul nou. „Vă voi trece (pe Israelul spiritual) pe sub toiag (puterea împărătească a lui Cristos Isus care va fi trimis din Sion, ca să domnească, și acuma este în Templu, ca să curățe și să lămurească pe fiii lui Levi), și vă voi aduce în legătura legământului (nou). Voi deosebi dintre voi pe cei îndărătnici, și pe cei ce nu-mi sunt credincioși; îi voi scoate din țara în care sunt străini, dar nu vor merge iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul." (Ezechiel 20:37,38) Lucrarea aceasta de separare a început și a continuat până ce s-a terminat curățirea sanctuarului.

9. Cei aduși în Templu, față de care s-a sfințit legământul nou, au fost unși; ceea ce înseamnă că ei au fost însărcinați să facă o anumită lucrare pentru Numele lui Iehova, după cum este scris: „Spiritul Domnului Dumnezeu este peste mine, căci Domnul m-a uns să predic." (Isaia 61:1) Despre societatea aceasta Iehova spune mai departe prin profetul Său: „Iar voi vă veți numi preoți ai lui Iehova; oamenii (cum ar fi Ionadabii) vă vor numi servi ai Dumnezeului nostru; veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți lăuda cu slava lor". (Isaia 61:6, *A.R.V.*). Înainte de vremea aceasta, și în special în timpul condițiilor înjositoare din anii 1917-19 poporul lui Dumnezeu de pe pământ a suferit mare rușine; după ce însă mânia Sa față de ei s-a potolit, El declară: „În locul ocării voastre, veți avea îndoită cinste (măsura îndoită a spiritului sau a favorii dumnezeiești, ce i s-a dat lui Elisei), în locul rușinii, se vor veseli de partea lor, căci vor stăpâni îndoit în țara lor, (în aceste condiții fericite cu o porție dublă a spiritului) și vor avea o bucurie veșnică (bucuria Domnului, în care au intrat după invitarea lui Cristos Isus și care stare fericită este descrisă ca „țara lor"). Căci Eu Iehova, iubesc dreptatea (judecata; și aceasta a început să se practice în Templu, începând de la Casa lui Dumnezeu), urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor, și voi încheia(inaugura) cu ei un legământ veșnic. Sămânța lor (a iudeilor adevărați) va fi cunoscută între (neamuri, *A.R.V.*; între care urmează să figureze ca martori ai lui Iehova), și urmașii lor printre popoare; toți cei ce-i vor vedea (adică vor observa că sunt servii lui Iehova), vor cunoaște că sunt o sămânță (poporul adevărat al lui Iehova, ales pentru Numele Său) binecuvântată de Domnul." (Isaia 61:1, 6-9). Faptele sau evenimentele petrecute în poporul lui Dumnezeu de la 1919 încoace întăresc cu desăvârșire concluzia exprimată mai sus despre acest text scriptural. Cei luați în legământ, au intrat în bucuria Domnului și acuma se bucură foarte mult că au fost privilegiați, ca să mărturisească despre Numele Său cel sfânt; și alții, cari nu aparțin casei regale, văd că aceștia sunt martorii credincioși și zeloși ai lui Iehova și îi recunosc ca pe sămânța binecuvântată a lui Iehova.

10. După ce rămășița credincioasă a fost adusă în Templu, adică după inaugurarea legământului nou, ea intră în pace; așadar, inaugurarea legământului nou pentru ei include un „legământ de pace". Legământul nou a fost în vigoare în tot cursul perioadei de jertfă, dar, fiind inaugurat cu ocazia zidirii Sionului, „legă-

mântul Meu de pace" a început. Națiunile de pe pământ în prezent sunt zguduite în cetățile lor și au început să se dărâme, și cei ce stau în poziții înalte guvernamentale ale pământului sunt în cădere și se află în mari strâmtorări; aceia însă care fac parte din organizația lui Iehova, se bucură de mare pace. Pacea lui Dumnezeu rămâne în mijlocul credincioșilor Săi, precum este scris: „Pot să se mute munții (împărățiile de pe pământ), pot să se clatine dealurile (domnitorii lor în poziții înalte), dar bunătatea Mea nu se va muta de la tine (membrii Sionului, ai organizației principale a lui Dumnezeu), și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine." (Isaia 54:10) Aceia pentru care s-a inaugurat legământul nou, și prin urmare, cei ce locuiesc în Templu, sunt poporul lui Dumnezeu, și marele David anti-tipic este Capul, Regele sau Conducătorul lor: „Eu Iehova voi fi Dumnezeul lor, și robul meu David va fi prinț în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit! Voi încheia cu ei un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie, și vor dormi în mijlocul pădurilor." (Ezechiel 34:24, 25). Cu toate că legământul de pace nu este legământul nou, totuși el este un legământ al păcii, pe care Iehova îl dă acelora față de care a fost inaugurat legământul nou.

11. Cei născuți din femeia lui Dumnezeu, adică, din organizația Lui, și care sunt acuma în Templu, primesc învățatură de la Dumnezeu, și se bucură de mare pace; după cum este scris: „Toți fiii tăi vor fi învățați de Domnul; și mare va fi pacea fiilor tăi." (Isaia 54:13) Dușmanul va continua să atace pe martorii lui Iehova, dar atacurile acestea nu vor face pe credincioși să se teamă nici de oameni, nici de Diavol, și din pricina aceasta credincioșii nu vor înceta să vestească cu îndrăzneală mesajul adevărului lui Dumnezeu. Ei vor asculta de Dumnezeu și nu de oameni. Credința și încrederea lor este în Iehova, și ei știu că tăria lor vine de la El; prin urmare, ei au o pace mare, deoarece știu că promisiunile lui Iehova sunt adevărate și sigure, și că dușmanul nu-i poate birui. Iehova a declarat despre acești credincioși: „Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ța, o vei condamna. Aceasta este moștenirea servilor Domnului, și așa este neprihănirea lor care vine de la Mine, zice Domnul." — Isaia 54:17, *R.V.*

TEMPLUL DESCHIS

12. Legământul legii a avut chivotul legământului, și legământul nou are un chivot corespunzător și mai însemnat. (Evrei 9:1-5, 23, 24) Aceasta este o altă dovadă că legământul nou se referă în special la Israelul spiritual. Venirea Domnului Isus la Templu în anul 1918 marchează deschiderea Templului din cer, și după aceasta urmează inaugurarea legământului nou. Despre aceasta este scris: „Și Templul lui Dumnezeu din cer s-a deschis; și s-a văzut chivotul legământului Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ, și o grindină mare." (Apoc. 11:19, *R.V.*) Prezența „chivotului legământului în cer”, cum se spune în text, arată prezența lui Iehova în Templu, reprezentat prin Domnul Isus Cristos, marele Mijlocitor, Judecător și Inaugurator al legământului, care a venit la

Templu. Cu ocazia sfințirii legământului legii la muntele Sinai a avut loc un mare cutremur de pământ, și „au fost tunete și fulgere”. (Ex. 19:16-19; 20:18) Același lucru s-a întâmplat cu ocazia deschiderii Templului în cer, când a fost sfințit legământul nou: „și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ, și o grindină mare”. Cuvintele acestea simbolice descriu ceea ce s-a întâmplat atunci, îndeosebi cu privire la poporul lui Dumnezeu. – *Lumina*, Cartea Unu, paginile 228, 229.

13. Când Domnul Isus a venit la Templu pentru judecată și când a fost inaugurat legământul nou, a existat o societate de urmași credincioși, care a fost prefigurată sau ilustrată de credinciosul Mardoheu. După anul 1919 și alții au venit la cunoștința adevărului și au fost luați în legământ, însă aceștia se pare să fie prefigurați prin „famenii” și „străinii”, amintiți de profetul Isaia, care au fost aduși în casa Domnului. Între Izraeliții naturali erau fameni (eunuci), și aceștia probabil că erau străini din alte țări, deoarece legea evreilor interzicea castrarea unui Izraelit, și un famen nu putea fi primit în organizația tipică a lui Dumnezeu. Evident străinii au fost făcuți fameni ca să nu contamneze neamul natural al Israelului. Totuși acei fameni dintre Izraeliți, care s-au străduit cu zel să țină legământul legii, au primit favoarea Domnului, și despre ei este scris: „Căci așa vorbește Domnul famenilor (care trebuie să fi fost străini), cari vor păzi Sabatele Mele (ale legământului legii, care a fost o umbră a legământului nou), care aleg ce-mi este plăcut, și care stăruie în legământul Meu, le voi da în casa Mea (în organizația regală a lui Iehova) și înlăuntrul zidurilor mele un loc și un nume (nume nou) mai bun decât fii și fiice (pe care l-ar fi putut moșteni acești fii și fiice dacă ar fi rămas credincioși): le voi da un nume veșnic (nume nou), care nu se va stinge.” (Isaia 56:4, 5) „Numele veșnic care nu se va stinge” amintit aici, se referă clar la numele nou pe care Iehova îl dă acelora față de care s-a sfințit legământul nou, și care au fost făcuți membrii ai Casei regale și care au devenit martorii lui Iehova, însărcinați din partea Lui ca să mărturisească pentru Numele său.

14. Deoarece tot această regulă se aplică și la străini, este o dovadă că Iehova nu este părtinitor când cineva dă dovadă de iubire și ascultare față de El. „Și pe fiii străinului (și pe străinii, *R.V.*), care se vor lipi de Domnul, ca să-L slujească și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie servii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stăruie în legământul Meu, îi voi aduce la muntele meu cel sfânt, (Sionul, organizația sfântă a lui Iehova) și-i voi umplea de veselie în Casa mea (Templul lui Dumnezeu) de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu. Căci casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.” (Isaia 56:6,7) Ultimele cuvinte ale acestui verset „pentru toate popoarele”, cuprind evident și pe clasa pe care a prefigurat-o Rut, care era străină și a fost primită în casa Israelului natural. „Domnul Dumnezeu, care strânge pe cei risipiți ai lui Israel (rămășița pe care a aprobat-o Dumnezeu în 1918): voi mai strânge și alte popoare (adică clasa Rut precum și clasa Estera, care au venit după 1918) la El (adică la clasa „servului credincios și înțelept”, denumită astfel de Domnul, și care

a fost prefigurată de Mardoheu și Naomi) pe lângă cei strănși la El (adică, rămășița originală, prefigurată de Mardoheu și Naomi)." (Isaia 56:8) Rut era o Moabită, adică o străină în Israel și străină față de legile lui; dar când Rut s-a angajat de bunăvoie să meargă la Betleem, cu Naomi cea fără copii care se întorcea acasă, acolo unde nu a avut nici o perspectivă pentru o căsătorie pământească, și nimic pe care să-și bazeze o speranță de căsătorie și de naștere de copii, ea s-a făcut atunci și acolo echivalentul unui famen, și prin urmare, a ilustrat bine atât pe eunuc, cât și pe cel străin, care sunt amintiți în profetia citată mai sus a lui Isaia.

15. Aceia, față de care a fost sfințit legământul cel nou la venirea Domnului Isus la Templu, și care, așadar, au fost aduși în Templu și unși, au fost făcuți servi destoinici ai legământului, pentru ca să servească acelor cari urmau să fie luați în legământ după aceasta, ca și Rut și Estera, adecă clasei prefigurate prin Rut și Estera. Faptele bine cunoscute acuma, arată că de la 1922 încoace foarte mulți au venit la adevăr, s-au consacrat lui Dumnezeu și au devenit martorii lui Iehova; și faptele acestea întăresc concluzia trasă mai sus din acest text. Afară de aceasta, trebuie să mai avem în vedere că „turma mare” este compusă din aceia care au intrat într-un legământ de jertfă, dar care nu au ținut cu credincioșie la legământul acesta de jertfă, și astfel nici nu au urmat chemarea pentru Împărăție niciodată; totuși aceștia (turma mare a prizonierilor) sunt cuprinși în legământul nou, și subordonați condițiilor lui. (Zah. 9:12) În Scriptură ei sunt amintiți ca „prizonieri”, iar „servii destoinici ai legământului nou” trebuie să servească și acestei clase de „prizonieri” sau „mulțimii mari”. Aceasta este una din lucrările pe cari le face rămășița credincioasă acuma pe pământ. — Isaia 42:6, 7; 49:8,9.

16. Cei reprezentați prin Rut și Estera, care au fost aduși după anul 1918, devin și ei servi destoinici ai legământului nou și iau parte la serviciul acesta, precum s-a explicat mai dinainte. Înainte ca cineva să poată fi făcut un serv destoinic al legământului nou, trebuie să fie adus la maturitate în Cristos, și să fie un bătrân adevărat și să servească atât celor născuți din spirit, cât și clasei Ionadab; și aceasta este o dovadă suplimentară a faptului că legământul nou se mărginește la Israelul spiritual.

CHETURA

17. Chetura a născut lui Avraam șase fii. Ce a prefigurat ea, și în ce relație a stat ea și fiii ei față de legământul lui Iehova? Despre acești șase fii, care i-au fost născuți lui Avraam de Chetura s-a spus că au reprezentat popoarele multe ale lumii, care, în cele din urmă, sub sceptrul lui Cristos, vor avea parte de binecuvântările restatornicirii; prin urmare, Chetura a fost o umbră a legământului nou, legământ care produce pe copiii restatorniciți. Concluzia aceasta însă nu este sprijinită de Scriptură, din cel puțin două motive bune și suficiente, și anume: (1) Legământul nou nu se referă la omenire în general, deoarece el este o unealtă a lui Iehova, de a scoate un popor pentru Numele Său dintre națiuni, popor care dacă se va dovedi credincios, va fi asociat cu Cristos Isus în justificarea Numelui lui

Iehova; și toți aceștia sunt copiii lui Iehova; (2) Cei ce vor primi binecuvântarea vieții omenești pămâtenă, vor fi copiii lui Cristos și nu ai lui Iehova. Aceasta este dovedit definitiv prin faptul, că bărbații credincioși din trecut, care vor deveni guvernatorii vizibili de pe pământ, vor fi copiii lui Cristos, și vor sta sub supravegherea Lui directă. (Ps. 45:16; Isa. 9:6). Evident că orice viață se pogoară de la Iehova Dumnezeu; totuși Iehova a îmbrăcat pe Domnul Isus Cristos cu puterea și autoritatea să dea viață clasei pământești, și El este numit în Scriptură „Părintele veșniciei”. (Isaia 9:6) Copiii Cheturei nu au fost zămisliți de Isaac, care era o umbră a lui Cristos, ci de Avraam, care în ilustrație a reprezentat pe însuși Dumnezeu. Din acest motiv se poate vedea că cei șase fii ai Cheturei nu pot să închipuie pe clasa pământească sau omenească.

FAPTELE

18. Patriarhul Avraam a avut o soție, numită Sara și două țiitoare, una era Hagar și cealaltă Chetura. Sara a fost mult timp stearpă, și Avraam a luat pe Agar, slujitoarea Sarei, ca înlocuitoarea Sarei; și prin Agar i s-a născut Ismael. Mai târziu, când a îmbătrânit Avraam, Sara, femeia sa legitimă, a conceput și i-a născut un fiu, căruia i-a dat numele Isaac. Când Sara a ajuns la vârsta de 127 ani, a murit. La trei ani după moartea ei, Isaac a luat în căsătorie pe Rebeca. După căsătoria lui Isaac cu Rebeca, Avraam s-a însurat din nou și a avut șase fii: „Avraam a mai luat o nevastă numită Chetura.” (Gen. 25:1). În momentul când s-au născut acești șase fii lui Avraam și Chetura, Avraam era foarte bătrân. Aceste fapte sunt importante de analizat pentru stabilirea a ceea ce au reprezentat fiii Cheturei.

19. Dacă fiii lui Avraam, pe care i-a născut Chetura nu au ilustrat pe clasa pământească, care, în cursul domniei lui Cristos va fi binecuvântată cu viață, atunci pe cine au ilustrat ei? La întrebarea aceasta se va da mai întâi un răspuns sumar, și după aceasta va urma dovada scripturală pentru întărirea lui. Răspunsul logic și întărit de Sfânta Scriptură este: Cei șase copii ai lui Avraam născuți de Chetura, ilustrează pe aceia care după nașterea Împărăției, „copilul de parte bărbătească”, au fost primiți în legământul nou, și care sunt denumiți ca „ceilalți copii ai Sionului care sunt născuți după nașterea „copilului de parte bărbătească”. Despre aceasta s-a scris următoarea profeție: „Mai înainte de a suferi, ea a născut; înainte de a-i veni durerea, a dat naștere unui copil. Cine a auzit asemenea lucruri? Cine a văzut asemenea lucruri? Poate să nască o țară într-o zi? Sau se poate naște o națiune deodată? Căci fiica Sionului de îndată ce a avut dureri de facere, a și născut pe fiii ei”. (Isaia 66:7, 8). „Copilul de parte bărbătească” a fost născut de organizația sau femeia lui Dumnezeu în anul 1914. (Apoc. 12:1-5) (A se vedea *Lumina*, Cartea Unu, pagina 235). „Ceilalți copii ai ei”, îndeosebi rămășița, sunt născuți mai târziu de către Sion, și anume după sosirea Domnului Isus la Templu și începutul zidirii Sionului ce a avut loc în anul 1918

ORGANIZAȚIA SA

20. Iehova posedă o organizație universală, și organizația aceasta a fost ilustrată prin Sara, adevărata soție a lui Avraam; și aceasta se stabilește cu hotărâre prin profeție. (Isaia 54:1-5). Legătura de căsătorie între Avraam și Sara a ilustrat relația între Iehova și „femeia” Sa, numită Sion, femeie care naște pe copiii organizației Sale principale sau a Împărăției, și care este numită Sion. — Isaia 54:13.

21. Avraam a avut o soție adevărată și două fiitoare. Una dintre aceste fiitoare, Agar, a închipuit națiunea Israelului după trup, care nu născut un popor pentru Numele lui Iehova. Aceasta se stabilește definitiv prin cuvintele inspirate ale apostolului Pavel în epistola către Galateni. Fiii lui Dumnezeu, care s-au născut mai târziu, și care constituie un popor pentru Numele lui Iehova, sunt ilustrați prin cei șase fii ai lui Avraam, pe care i-a născut Chetura. Scriptura nu spune că Sara și Agar ar fi fost umbre ale ambelor legăminte, așa cum am obișnuit să spunem adeseori, ci declară că Agar și fiul ei au ilustrat legământul de la Sinai, și că Sara și fiul ei închipuie ceea ce se va naște din organizația lui Dumnezeu, sau Ierusalimul, care este sus. Apostolul spune că acesta este o un simbol, adică, ceea ce se ilustrează aici prin ambele femei și urmașii lor. Un simbol nu este un tip, ci o unealtă care se folosește pentru a ilustra sau reprezenta lucruri adevărate. Apostolul spune: „Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă, și unul din femeia slobodă. Dar cel din roabă s-a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut prin intermediul unei făgăduințe. Lucrurile acestea pot să aibă o altă semnificație: căci acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, căci Agar este muntele Sinai din Arabia; și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.” Gal.4:22-26, *Roth*.

22. Imediat după aceasta apostolul citează din profeția lui Isaia 54:1, care arată că Sara a închipuit pe organizația lui Dumnezeu numită Ierusalim și ilustrată prin „femeia” Sa. Relația lui Avraam față de soția sa și față de cele două fiitoare ale sale ilustrează relația lui Dumnezeu față de legămintele Sale, legăminte care sunt uneltele sale pentru ducerea la îndeplinire a planului Său de a-și face un nume. Sara și fiul ei ilustrează sau închipuie legământul fără condiții al lui Iehova pe care l-a făcut că va naște o „sămânță”. Această sămânță promisă este prefigurată prin Isaac, și sămânța aceasta este Cristos Isus. Agar și fiul ei au ilustrat sau reprezenta simbolic legământul legii, pe care Dumnezeu l-a adăugat promisiunii Sale originale, legământ al cărui scop a fost ca să dea Israelului natural o ocazie pentru a produce un popor pentru Numele Lui; totuși legământul acela a eșuat, deoarece Israelul a fost compus din creaturi omenești imperfecte. Acest eșec al legământului este ilustrat în faptul că fiul Agarei „s-a născut în mod firesc”. Ceea ce nu a putut face legământul legii, a făcut legământul nou, și anume, un popor pentru Numele Său.

23. Legământul Avraamic era de fapt o declarație fără condiții a hotărârii lui Iehova, de a crea o sămânță; și întrucât s-a folosit de Avraam și soția sa Sara, Dumnezeu a ilustrat cum va aduce la iveală o sămânță, sămânță care a fost arătată în icoană sau ilustrație de Issac. Dumnezeu a permis ca Sara să rămână stearpă timp îndelungat, și până ce va fi sosit timpul Său, să lase să nască sămânța tipică a făgăduinței. În vremea acestei perioade de timp Agar a fost înlocuită cu Sara sau lipită la căsnicia lui Avraam, pentru ca să poată naște un moștenitor lui Avraam. Dar fiul Agarei nu era moștenitorul promisiunii, și evident scopul principal al acestui plan a fost de a demonstra că „sămânța promisiunii” poate fi produsă doar prin puterea miraculoasă a lui Iehova. La vremea hotărâtă, Sara a născut pe sămânța tipică, și aceasta s-a întâmplat prin puterea minunată a lui Iehova. Nașterea acestui fiu a fost o confirmare a legământului. Isaac a fost o icoană a lui Isus Cristos, a Fiului lui Dumnezeu. La botezul lui Isus, când Spiritul Sfânt în chipul unui porumbel s-a coborât din cer și s-a așezat pe Isus, atunci s-a auzit un glas din cer, care a zis: „Acesta este Fiul meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea”, și atunci legământul Avraamic a născut pe sămânța adevărată a promisiunii. (Matei 3:16, 17). Isaac singur era icoana lui Cristos, a seminței promise, după cum este scris: „În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.” — Gen. 21:12; Romani 9:7.

24. Legământul lui Iehova cu Avraam a fost confirmat mai târziu lui Isaac, și după aceasta și lui Iacov și în cele din urmă celor douăsprezece seminții ale lui Israel (Iuda), îndeosebi în legământul legii. „El și-a adus aminte totdeauna de legământul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de generații; de legământul, pe care l-a încheiat cu Avraam, și de jurământul, pe care l-a făcut lui Isaac. El l-a făcut lege pentru Iacov, legământ veșnic pentru Israel.” (Ps.105:8-10) „Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov.” (Ex. 2:24). Iehova a îndeplinit prevederile legământului Avraamic asupra urmașilor naturali ai lui Avraam, întrucât prin mijlocirea lui Moise și a legământului legii, i-a eliberat din Egipt și a alungat pe păgâni în țara Canaanului dinaintea lor. „Iehova a zis: Iată, Eu (Iehova) fac un legământ. Voi face în fața întregului popor, minuni care n-au avut loc în nici o țară și la nici o națiune (nici în numele vreunei națiuni); și tot poporul care este în jurul tău, va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate. Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi (în ziua inaugurării legământului legii la muntele Sinai). Iată voi izgoni dinaintea ta pe Amoriți, Cananiți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebușiți. Și Domnul a zis lui Moise: Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte am încheiat legământ cu tine (Moise simbolizând pe Cristos Isus), și cu Israel (ilustrând pe Israelul spiritual, în care se cuprinde și rămășița).” — Ex. 34:10,11,27.

25. În armonie cu ilustrația amintită mai sus, Iehova a confirmat legământul Avraamic seminței adevărate, care este Cristos Isus, întrucât a încheiat cu El legământul cel nou. Prin Isus Cristos, Mijlocitorul, Iehova a confirmat legământul Avraamic și membrilor trupului lui Cristos Isus, adică, Israelului spiritual, în

același fel, adică, printr-un legământ nou care arată în mod deosebit scopul lui Iehova cu privire la sămânța lui Avraam. Legământul nou este, așadar, subordonat sau alipit legământului Avraamic, chiar așa precum partea din spate a efodului preoțesc era legat de partea ei dinainte. Aceasta confirmă mai departe concluzia că legământul nou este o unealtă a lui Iehova pentru a aduce la iveală un popor pentru Numele Lui, popor care va fi unit cu sămânța lui Avraam, și prin adopție, va participa la justificarea Numelui lui Iehova.

26. Sara a născut un fiu, și după a aceea a murit. Aceasta nu înseamnă nicidecum sfârșitul legământului Avraamic și nici sfârșitul organizației lui Iehova; deoarece acestea nu au sfârșit. Sara, de la moartea sa, pur și simplu dispăre din ilustrație, deoarece, după moartea ei, desigur, că nu putea să nască mai mulți copii. Sara a murit la treizeci și șapte de ani după nașterea lui Isaac, și la trei ani înainte de căsătoria lui Isaac cu Rebeca; deoarece Isaac avea patruzeci de ani când s-a căsătorit. (Gen. 25:20) Apoi, după căsătoria lui Isaac cu Rebeca, și după alți trei ani după moartea Sarei, Avraam a luat o nevastă, al cărei nume era Chetura. (Gen. 24:67; 25:1) După moartea Sarei, Chetura a ocupat locul Sarei, pentru a naște lui Avraam mai mulți copii, după cum Rut, Moabita, a luat locul evreiceii bătrâne Naomi, ca să nască o sămânță. Chetura închipuie așadar, pe organizația lui Dumnezeu, dar nu pe legământul nou. Ea, împreună cu fiii ei, ilustrează, deci, cum organizația lui Dumnezeu își naște fiii, după nașterea „copilului de parte bărbătească”.

27. Întrucât Avraam era un om bătrân, și tot așa și Sara era bătrână pentru ca să mai poată nască copii, Iehova a făcut o minune cu ei, întrucât a făcut cu puțință conceperea și nașterea fiului Isaac. Din aceasta rezultă că cei șase fii ai lui Avraam, pe cari i-a născut Chetura după patruzeci de ani de la nașterea lui Isaac, au fost de asemenea născuți prin puterea miraculoasă a lui Iehova. Despre nașterea miraculoasă a lui Isaac stă scris: „(După cum este scris: Te-am rânduit să fii Tatăl multor națiuni), înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviază morții (capacitatea lui Avraam de a însărcina pe Sara era moartă, și Dumnezeu a înviat miraculos acea putere), și care cheamă lucrurile (inclusiv Avraam, care odinioară nu era tatăl mulțimi), care nu sunt ca și cum ar fi (pentru aceasta a schimbat Dumnezeu numele Avram în Avraam, care înseamnă tatăl unei mulțimi, și aceasta a avut loc cu doi ani înainte de nașterea lui Isaac); nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: Așa va fi sămânța ta... El (Avraam) nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin credință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (Romani 4:17, 18, 20, 21) „De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.” — Evrei 11:12.

28. Avraam avea o sută de ani, când s-a născut Isaac; și în ceea ce privește zămislirea de copii, trupul său era ca și mort, cum stă scris în Romani 4; prin urmare, cu patruzeci de ani mai târziu trupul său era să fie privit tot astfel, dacă nu

mult mai mort. Pentru aceasta a trebuit, ca Dumnezeu să intervină cu puterea Lui miraculoasă, pentru ca Avraam să primească cei șase fii de la Chetura. (Gen. 25:1,2; 1Cron. 1:32) Tot prin puterea miraculoasă a lui Iehova s-a întâmplat că Isus Cristos a fost conceput în pântecele fecioarei și mai târziu s-a născut. Treizeci ani mai târziu, Isus Cristos prin puterea minunată a lui Iehova a fost adus la iveală ca anti-tipicul Isaac, „sămânța făgăduinței”. (Matei 3:16,17) Aproximativ cu 1900 ani mai târziu, adică în anul 1914 s-a născut „copilul de parte bărbătească”, adică Împărăția lui Dumnezeu sub sceptrul lui Cristos, din soția sau organizația lui Iehova; și aceasta s-a întâmplat prin puterea miraculoasă a lui Dumnezeu. Tot prin aceea putere miraculoasă a lui Iehova, Sionul, prefigurat prin „femeia” lui Dumnezeu în anul 1918 și de la acel timp înainte a născut și alți copii, după nașterea „copilului de parte bărbătească”. — Isaia 66:7-9.

29. Cei șase fii, pe cari i-a născut Chetura, nu erau fiii lui Isaac, ci ai lui Avraam; prin urmare, fiii Cheturei nu puteau să închipuie pe aceia care vor primi viață pe pământ și care erau numiți o clasă a restatornicirii, deoarece aceia care vor primi perfecțiune omenească, vor fi fiii lui Isaac cel anti-tipic. Deci, concluzia logică trebuie să fie aceea că fiii lui Avraam pe care i-a născut Chetura, ilustrează pe fiii lui Iehova, care îi vor fi născuți în afară de Cristos Isus, și deosebit de El, de către organizația Lui, Sionul. Cei aleși dintre neamuri, ca un popor pentru Numele lui Dumnezeu, nu sunt copiii lui Cristos, ci sunt frații lui Cristos și fiii lui Dumnezeu. (Evrei 2:11) Relația lui Avraam cu Chetura și fiii săi reprezintă, așadar, clar relația lui Dumnezeu cu ceilalți fii ai Sionului.

30. Cristos Isus singur este Mesagerul legământului nou. După nașterea „copilului de parte bărbătească” în anul 1914, și mai târziu, în anul 1918, a venit Mesagerul legământului nou la Templu, ca să țină judecată. (Maleahi 3:1). Atunci a rezidit Iehova prin Cristos Isus, marele Sol al legământului nou, Sionul, după ce mai întâi a adus la iveală pe sfinții credincioși, care au murit de demult în credință; după aceasta membrii rămășiței credincioase de pe pământ vor fi primiți în Sion și vor deveni copiii lui Dumnezeu. Această strângere din urmă este ilustrată prin nașterea de către Chetura a celor șase fii lui Avraam, aceștia ilustrând pe fiii lui Dumnezeu. Cristos Isus singur este „sămânța lui Avraam” conform legământului necondiționat. „Făgăduințele au fost făcute lui Avraam și seminței lui. Nu zice: și semințelor ca și cum ar fi vorba de mai multe; ci ca și cum ar fi vorba numai de una: Și seminței tale, adică Cristos.” — Gal. 3:16.

PRIN ADOPTIE

31. Este adevărat că în același capitol apostolul declară: „Toți cari ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos. Și dacă sunteți ai lui Cristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori potrivit făgăduinței.” (Gal. 3:27, 29) Întrebarea însă este: cum ajung ei în Cristos? În mod clar, prin adopție. Adopție înseamnă a primi pe cineva în familie ca pe un fiu. Membrii trupului lui Cristos reprezintă o parte a seminței lui Avraam, datorită faptului că au fost aduși în Cristos, și primiți sau adoptați ca copii în Casa lui Dumnezeu, și unde Șeful sau Capul casei lui

Dumnezeu este Cristos Isus. Ei nu vor fi aduși în Cristos prin ceea ce fac. Argumentul apostolului în epistola sa către Galateni este că Dumnezeu, când a sosit împlinirea vremilor, a trimis pe Isus, „ca să răscumpere pe cei ce erau sub lege, pentru ca să câpătăm înfierea ca fii. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Spiritul Fiului său, care strigă: Ava, adică Tată. Așa că nu mai ești rob, ci fiu, și dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Cristos.” (Gal. 4:4:7) Din nou spune apostolul: „Și voi n-ați primit un spirit de robie, ca să mai aveți frică: ci ați primit un spirit de înfiere, care ne face să strigăm: Ava, adică Tatăl” (Romani 8:15) După aceasta apostolul arată că introducerea acestor consacrați ai lui Dumnezeu în familia lui Dumnezeu se va împlini pe vremea rezidirii Sionului. „Și nu numai ei, dar și noi, cari avem cele dintâi roade ale Spiritului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.” (Rom. 8:23) Era de la început scopul lui Dumnezeu, ca prin înfiere să încorporeze în familia sa pe ceilalți fii. "Dumnezeu, care ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Cristos, după buna plăcere voii sale." — Efeseni 1:5.

32. Iehova a vorbit către Avraam: „În Isaac se va chema seminția ta.” (Gen. 21:12). În momentul acelei declarații făcute de Iehova, Agar și fiul ei erau deja lepădați. (Gal. 4:29,30) Cam patruzeci de ani mai târziu s-au născut fiii Cheturei. Isaac este fiul lui Dumnezeu după făgăduință, și Isaac era o icoană a lui Cristos Isus, sămânța făgăduinței. Isus, Isaac cel anti-tipic este Unu, și împreună cu cei șase fii ai Cheturei fac șapte, care este un număr astfel al perfecțiunii dumnezeiești care formează familia regală.

33. Cei șase fii ai Cheturei nu au putut moșteni împreună cu Isaac „tot ceea ce a avut Avraam”; însă Avraam le-a dat daruri. (Gen. 25:5,6) În același fel, membrii trupului lui Cristos nu pot moșteni nimic, deoarece Cristos este Acela, pe care Iehova „l-a făcut moștenitor al tuturor lucrurilor”. (Evrei 1:2) Cristos Isus a intrat în moștenirea Împărăției cu trei ani și jumătate înainte de a veni la Templu, ca să judece și să zidească Sionul; astfel a decurs o bucată de vreme, înainte ca alți copii ai Sionului să fie născuți sau aduși în organizația lui Dumnezeu. Isus Cristos este în principiu „sămânța lui Avraam”. (Fapte 3:25,26) Prin mijlocirea lui Cristos Isus, frații Lui sunt aduși la iveală ca un popor ales pentru Numele lui Iehova, și acești credincioși au devenit co-moștenitori cu Cristos Isus prin adopție și moștenirea lor este condiționată de anumite lucruri, și anume: „Însuși Spiritul mărturisește împreună cu spiritul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și co-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.” (Romani 8:16,17) Cu alte cuvinte: Toți membrii trupului vor fi primiți în casa regală și devin membrii pe vecie a acestei case, cu condiția să rămână credincioși lui Dumnezeu, credincioșie care aduce cu sine suferințele și ocările, care s-au abatut peste Isus.

34. Numele Chetura derivă de la rădăcina cuvântului *qatar* ce înseamnă „a fumegea”, adică, a se transforma în aromă prin foc. De cele de mai multe ori cuvântul acesta se traduce cu „a arde tămâie” sau cu „a arde jertfă”; prin urmare,

numele Chetura înseamnă și „tămâie” sau „mirositor”. Frumoasa și poetică scriptură, care tratează despre Cristos Isus, când vine la Templu, spune: „Ce se vede oare suindu-se din pustie, ca niște stâlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir și de tămâie, înconjurată de toate miremele.” (Cânt. Cântărilor 3:6) În suita împăratului care vine șezând pe tron (R.V.), sunt șase zeci de viteji bravi. (Cânt. Cântărilor 3:7,8). Fiii casei regale a lui Dumnezeu vor fi înrolați sau introduși în organizația regală a lui Cristos din Templu. Deci, numele Chetura dă de înțeles că, ceilalți copii ai Sionului, care vor fi primiți în Sion după venirea Împăratului și a nașterii Împărăției, sunt aceia care „aduc totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor, dând mulțumiri Numele Său”; și aceasta o fac după zidirea Sionului în anul 1918. (Evrei 13:15) De la data aceea dușmanul nu mai poate să facă să înceteze jertfa aceasta, cum s-a întâmplat în anul 1918, deoarece ea este „perpetuă”, ci organizația aceasta va continua în eternitate să cânte lauda lui Iehova. (Apoc. 8:3) Cel ce ascultă cu credincioșie de Iehova și Cristos Isus, și își îndeplinește cu tot devotamentul obligațiile sale în calitate de serv sârguincios al legământului nou, este „înaintea lui Dumnezeu o mireasmă a lui Cristos.” (2Cor. 2:15) „Copilul de parte bărbătească” s-a născut în anul 1914; la venirea Domnului în anul 1918 la Templu, sfinții credincioși, care au murit în credință, au fost înviați din morți, deoarece ei trebuie să meargă înaintea celor de pe pământ; și după aceasta se va aduce în Templu rămășița credincioasă de pe pământ. Primirea acestor alți sfinți în familia regală a lui Dumnezeu a fost, deci, prefigurată de acești șase fii ai lui Avraam, pe care i-a născut Chetura.

35. Dacă toate acestea dovezi scripturale sunt puse față în față cu faptele pe cari Iehova a lăsat să se întâmple, atunci din această rezultă concluzia că legământul nou nu este un legământ care are de-a face cu restatornicirea Israelului natural sau a vreunui alt popor la perfecțiune umană; ci dimpotrivă că legământul nou este unealta lui Iehova, prin care scoate din diferitele neamuri un popor pentru Numele Său și că acești aleși astfel, care se dovedesc credincioși, vor fi primiți ca copii în familia lui Dumnezeu și astfel vor deveni membrii a Casei Sale regale sau a Sanctuarului regal. Această concluzie nu este nicidecum în contradicție cu adevărul că oamenii în general în cursul domniei lui Cristos vor primi binecuvântări pământești sau omenești; ci concluzia aceasta dimpotrivă dă neamului omenesc asigurarea că Iehova va avea o sămânță aprobată și credincioasă pentru îndeplinirea lucrării de înnoire sau binecuvântare. Legământul nou este consacrat legământului pentru Împărăție și stă în strânsă legătură cu el. Împărăția este aceea care va justifica pe deplin Numele lui Iehova.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Din ce parte și cu ce scop strânge Iehova la Sine pe sfinți?
- 2,3. Cum vor vesti „cerurile” neprihănirea Lui? De ce se înțelege și prețuiește mai bine în prezent „acest serviciu” a vestirii neprihănirii Lui?”

4. Fă o comparație între Israel și „creștinătate”, în ce privește mântuirea unei „rămășițe” din ambele. Cum a fost strânsă și mântuită rămășița în ambele cazuri?
5. Când a început să se împlinească Psalm 50:5, și cum ?
- 6,7. Aplică Ieremia 50:4, 5.
8. Când și cum se împlinește Ezechiel 20:37, 38?
- 9-11. Fă indicație la fapte, care dovedesc împlinirea profețiilor din (a) Isaia 61:1, 6-9; (b) Isaia 54:10; (c) Isaia 54:13,17.
12. Când și cum s-a deschis Templul lui Dumnezeu în ceruri”, cum stă scris în Apoc. 11:19? Cum s-a putut vedea „chivotul legământului său” în cer? Arată pe scurt, ce lucruri „au urmat” după aceasta, cum a fost prefigurată la Sinai.
13. Cum putem ști, cine sunt „famenii” amintiți în Isaia 56:4, 5? Arată dacă promisiunea însemnată acolo a lui Iehova s-a împlinit asupra lor.
14. Cine este prefigurată prin „fiul străinului” amintit în Isaia 56:6? Ce înseamnă procedura lui Iehova cu străinii, descrisă în versurile 6 și 7? La cine se referă aici expresia „toate popoarele”?
- 15, 16. Cine sunt servii legământului nou și în ce constă serviciul lor?
17. Explică cu motivări, dacă Chetura a fost o icoană a legământului nou, și dacă cei șase fii ai lui Avraam, pe cari i-a născut Chetura, au prefigurată pe neamul omenesc, care în sfârșit se va bucura de binecuvântările restatornicirii.
- 18,19. Ce alte fapte importante trebuie să se ia în considerare la stabilirea a ce sau pe cine ilustrează fiii Cheturei? Cum se întărește concluzia aceasta prin Isaia 66:7, 8?
- 20-22. Arată că Scriptura stabilește în mod definitiv poziția profetică a Sarei și a Agarei.
- 23-25. În legătura aceasta arată și explică procedura lui Dumnezeu cu Avraam și Sara, și ce rol a jucat aici Agar. Arată aici și înțelesul declarației: „Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său încheiat cu Avraam, Isaac și Iacov” precum și al declarației date în Psalmul 105:8-10; precum și legătura legământului nou față de cel Avraamic, și scopul legământului nou.
- 26-28. Explică înțelesul profetic al faptului că Isaac, fiul lui Avraam și tot așa și fiii săi prin Chetura, au fost aduși în lume prin puterea miraculoasă a lui Iehova.
- 29, 30. Ce altă dovadă se vede pentru poziția profetică a fiilor Cheturei faptul că ei erau fiii lui Avraam și nu ai lui Isaac?
- 31, 32. Față de declarația lui Iehova (Gen. 21:12): „În Isaac se va chema seminția ta”, și față de declarația apostolului Pavel în Galateni 3:16, explică poziția membrilor corpului lui Cristos în legătură cu „sămânța lui Avraam”.
- 33, 34. Dacă „Avraam a dat lui Isaac „tot ce a avut”, și Dumnezeu „a pus pe Fiul său moștenitor al tuturor lucrurilor”, cum se poate că „noi suntem ..moștenitori ai lui Dumnezeu”. Explică înțelesul profetic a numelui Chetura.
35. Care este, așadar, concluzia logică în ce privește natura, scopul și realizarea legământului nou, și armonia lui cu prevederea pe mai departe a lui Iehova pentru binecuvântarea omenirii cu binecuvântări pământești sau omenești?

CONDUCĂTORII NOI AI PĂMÂNTULUI: CUM AU FOST ALEȘI?

Ioel, a fost unul din profeții lui Iehova Dumnezeu în urmă cu câteva mii de ani. El a profetizat că va veni timpul când Dumnezeu va turna Spiritul Său peste toți cei ce vor chema numele Lui. Capitolul doi din această profecie, versetele 28 și 29, spun: „Și se va întâmpla după aceea, că Eu [Iehova] voi turna din spiritul Meu peste orice făptură [adică, orice făptură în relație de legământ cu mine]; și fiii și fiicele voastre vor profetii, bătrânii voștri vor visa visuri, tinerii voștri vor avea viziuni; și peste robi și roabe voi turna din Spiritul Meu în acele zile”. Această profecie a lui Ioel și a avut împlinirea în miniatură sau prima împlinire la Sărbătoarea Cincizecimii, la cincizeci de zile după învierea lui Isus din morți. În momentul înălțării lui Isus la cer El a adunat pe ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor, care este la est de orașul Ierusalim. Acolo El le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim până nu vor primi Spiritul Sfânt, și le-a promis că vor primi putere și că vor deveni martorii Lui până la marginile pământului. – Fapte 1:4-8.

În ascultare de această poruncă (Fapte 1:4-8), discipolii au rămas la Ierusalim. „Când a venit ziua Cincizecimii erau toți împreună în același loc. Și deodată a venit un sunet din cer, a vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut casa unde ședea ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Spirit Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Spiritul să vorbească”. (Fapte 2:1-4). Astfel a fost evidentă prima împlinire a profeției lui Ioel citată mai sus, așa cum a fost afirmat clar de apostolul Petru, care a spus: „Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele... Aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Spiritul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor profeti, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri; da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Spiritul Meu, și vor profetii...și se va întâmpla că oricine va chema numele Domnului va fi salvat”. – Fapte 2:14-21.

Dăruirea Spiritului Sfânt la discipoli a fost o dovadă că discipolii lui Isus fuseseră primiți în legământul pentru Împărăție, guvernul pe care Iehova l-a pus pe umărul lui Cristos Isus, Prințul Păcii, și pe care Iehova îl va folosi pentru a-și justifica numele și cuvântul și pentru a binecuvânta toate familiile pământului.

Orașul este un simbol al unui guvern sau a unei stăpâniri. Despre stăpânire sau Împărăția lui Dumnezeu este scris: „Și zidul orașului avea doisprezece temelii, și pe ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului”. (Rev. 21:14). Domnul Isus Cristos este piatra principală unghiulară din acea Împărăție, iar apostolii Mielului sunt cele doisprezece temelii. „Căci”, scrie apostolul Petru (1:2:6) „este scris în Scriptură: Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, prețioasă; și cine crede în El nu va fi dat de rușine”.

Înainte de crucificarea Sa, Domnul Isus promisese că va confirma în cer ceea ce au făcut acei apostoli credincioși pe pământ. (Mat. 18:18). La Cincizecime, și după primirea Spiritului Sfânt, Petru a mărturisit cu privire la Isus după cum urmează: „Aceasta este piatra care a fost lepădată de voi, zidarii, care a devenit capul unghiului. În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt nume printre oameni, prin care să fim salvați.” – Fapte 4:11, 12.

Iudeii se gândiseră să construiască o împărăție, și au așteptat cu nerăbdare acea împărăție, care, sub Mesia Cristos, va governa toate națiunile pământului. Preoții din acea vreme s-au gândit că ei sunt zidarii; dar când a fost pusă piatra din capul unghiului, ei l-au respins, așa cum prezisese Isaia (53:3) că va fi. (Ioan 1:11, 12). Faptul că evreii au respins piatra din capul unghiului nu a împiedicat sau întârziat în nici un fel desfășurarea zidirii. Acum că piatra din capul unghiului și temeliea Împărăției noi și glorioase fuseseră pusă, construirea ei a început și a progresat conform voinței lui Dumnezeu. Profetul sfânt mărturisise că pe această piatră din capul unghiului se va odihni guvernul nou care va aduce eliberare oamenilor. El a spus: „Căci ni s-a născut un copil, ni s-a dat un fiu, și guvernarea va fi pe umărul Lui; și numele Lui va fi Sfetnic Minunat, Dumnezeu puternic, Tatăl veșnic, Prințul Păcii. Guvernarea și pacea lui vor fi fără margini, pe tronul lui David, și pe tronul Împărăției Sale, ca să-l întărească, și să-l întemeieze prin judecată și dreptate, de acum și-n veci de veci. Zelul Domnului oștirilor va face aceasta”. – Isa. 9:6, 7.

Apostolii lui Isus Cristos au fost și profeți deoarece ei, sub inspirație de la Dumnezeu, au prezis lucrurile care se vor întâmpla în viitorul îndepărtat. Un profet adevărat este unul care depune mărturie prin autoritate divină. Faptul că Isus Cristos și apostolii Lui constituie piatra din capul unghiului și temeliea marelui imperiu, și că ceilalți au fost adăugați la aceasta, a mărturisit sub inspirație și apostolul Pavel care a fost și profet: „Așadar, voi nu mai sunteți străini, nici oaspeți, ci împreună cetățeni cu sfinții, și cu casa lui Dumnezeu; și sunteți zidiți pe temeliea apostolilor și profeților, Isus Cristos fiind piatra din capul unghiului; în care toată clădirea, bine formată, crește ca să fie un templu sfânt în Domnul; și în El sunteți și voi zidiți împreună ca să fiți o locuință a lui Dumnezeu prin Spiritul”. – Efes. 2:19-22.

Membrii Împărăției nu sunt aleși de oameni, și nici de organizații făcute de oameni. Dumnezeu este acela care i-a ales prin Fiul Său preaiubit Cristos Isus. Scripturi multe afirmă acest lucru. (Efes. 1:4; 2Tes. 2:13; 2 Tim. 2:4; Iac. 2:3; 1Pet. 2:4). Cei care sunt aleși să fie din spița regală sunt chemați sau invitați de Domnul Dumnezeu, prin fiul Său preaiubit Cristos Isus. (1Cor. 1:2; 7:15; Efes. 4:4; Col. 3:15; 1Tes. 2:12). Poate oare un preot sau cleric al vreunei adunări denominaționale să cheme un păcătos să devină o parte a Împărăției lui Dumnezeu și apoi să-l aleagă pentru acel scop? Nici preotul, nici clericul nu posedă o astfel de putere sau autoritate. Doar Scripturile trebuie să fie călăuză cu privire la cum sunt chemați și aleși aceștia. Singurul mod pentru păcătoși ca să vină la Dumnezeu este prin Isus Cristos, după cum spune El: „Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu

vine la Tatăl decât prin Mine”. (Ioan 14:6). Ordinea arătată de Scripturi, de venire la Dumnezeu prin Isus Cristos, este după cum urmează: (mai întâi) cunoștința, (apoi) credința, consacrarea pentru Dumnezeu, și îndreptățirea.

Credința înseamnă a cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu și apoi a te baza pe el. Prin urmare, cunoștința trebuie să preceadă credința; după cum este scris (Rom. 10:17): „Așadar, credința vine prin auzire, și auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu”. Din Cuvântul lui Dumnezeu omul află că s-a născut păcătos, că nu este nici un alt nume sub cer prin care el să poată veni din nou în armonie cu Dumnezeu, decât prin Isus Cristos. El află că Isus a murit pe lemnul blestemat, și că oricine crede în El nu pierde ci are o posibilitate pentru viața veșnică. (Ioan 3:16, 17). Ajungând la cunoștința acestui fapt omul este atras astfel la Isus, află că Isus este Răscumpărătorul lui și că pentru a fi pe placul lui Dumnezeu el trebuie să urmeze instrucțiunile pe care le dă Domnul Isus. Acela care caută în felul acesta pe Domnul Dumnezeu trebuie să exercite credință; și primul lucru important este a crede că Iehova există, și că El răsplătește pe cei ce-L caută cu sârguință. (Evr. 11:6). Acestora Isus le spune: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede pe sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze”. – Mat. 16:24.

Lepădarea de sine înseamnă o disponibilitate de a te preda cu totul lui Dumnezeu, fiind de acord să faci voia Lui, în timp ce te încrezi în meritul jertfei lui Cristos Isus. Aceasta înseamnă consacrare. Aceasta este ceea ce a făcut Isus când a venit la râul Iordan ca să fie botezat, după cum este scris în mod profetic despre El: „Vin să fac voia Ta, Dumnezeul meu”. Acesta este un acord că după aceea voia omului va fi exercitată în armonie cu voia lui Dumnezeu, și că el își va folosi mintea și va cerceta voia lui Dumnezeu și apoi o va face.

Acum Domnul Isus prezintă lui Iehova pe omul care se consacră. Iehova Dumnezeu este acela care stabilește de drept dacă cel care este prezentat este drept sau nu. Îndreptățirea înseamnă a fi făcut drept înaintea lui Dumnezeu, și prin urmare, include stabilirea dreaptă de către Iehova că cel care se consacră este drept. Prin urmare, Scripturile arată aceste trei lucruri separate și distincte implicate în îndreptățire; (primul) credința; (al doilea) sângele lui Isus; (al treilea) stabilirea dreaptă de către Iehova; după cum este scris: „Întrucât suntem îndreptățiți *prin credință*, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.” (Rom. 5:1). „Deci cu atât mai mult acum, când suntem îndreptățiți *prin sângele Lui*, vom fi salvați de mânie prin El”. (Rom. 5:9). „Dumnezeu este cel ce îndreptățește”. – Rom. 8:33; 3:26.

Îndreptățirea, între perioada Cincizecimii și finalizarea Împărăției, este prin credință și are scopul de a da posibilitate celui îndreptățit să sacrifice toate speranțele și perspectivele sale pământești, în special dreptul de a trăi pe pământ. Așadar, îndreptățirea prin Iehova face pe om o parte acceptabilă a jertfei.

A da naștere înseamnă a începe; și nașterea sau începutul unuia ca o creatură nouă în Cristos este pentru o speranță a vieții și spre o moștenire nestrucăcioasă. Această naștere din Spirit este un legământ pe care Dumnezeu îl face cu cel ce se consacră. Dumnezeu dă unui astfel de om Cuvântul Adevărului

Său; și apoi face ca puterea Sa invizibilă să acționeze asupra aceleia căruia El îi dă acest Cuvânt astfel încât să facă transformarea celui astfel născut în asemănarea Capului, Cristos Isus, piatra din capul unghiului pusă în Sion, organizația lui Dumnezeu.

Este scris: „El, de bună voia Lui, ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim un fel de prime roade ale creaturilor Lui”. (Iac. 1:18). Acești născuți așa cum Dumnezeu îi alege după aceea și îi ia în legământul Împărăției sunt cei „aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Spiritului, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Cristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite. Bindecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care după îndurarea Sa cea mare ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, la o moștenire nesticăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi care sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru salvarea, gata să fie descoperită în timpul din urmă”. – 1Pet. 1:2-5.

Aceștia sunt născuți la viața spirituală. Dumnezeu a promis acestora viață divină dacă sunt credincioși părții lor din legământ. Dumnezeu este întotdeauna credincios părții legământului Său. „După cum puterea Lui divină ne-a dat toate lucrurile care țin de viață și evlavie, prin cunoașterea celui care ne-a chemat la slava și puterea Lui; prin care ni s-au dat promisiunile Lui nespuse de mari și prețioase, pentru ca prin ele să fiți părtași ai bogăției divine, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”. Așa scrie apostolul Petru în a doua sa epistolă, capitolul unu, versetele trei și patru.

A FOST ISUS PARTE DUMNEZEU, PARTE OM?

Mulți au crezut că Isus, în timp ce a fost pe pământ, a fost încă o ființă spirituală, și că trupul Lui a fost doar un acoperământ sau casă în care locui acea ființă spirituală; cu alte cuvinte, ei au crezut că El a fost doar o persoană încarnată și nu în întregime om. Teoria încarnării este că o persoană spirituală locuiește pentru un timp în trupul uman, sau un trup uman este creat cu scopul expres ca acea persoană spirituală să-l ocupe pentru un timp. „Încarnarea lui Isus” este eronată din punct de vedere Scriptural. Într-adevăr, dacă El ar fi fost doar o persoană încarnată, nu ar fi putut răscumpăra niciodată omenirea. Nu este de necontestat faptul că s-ar fi putut ca El să nu apară ca o creatură umană; dar faptul că El a putut și chiar a apărut așa este adevărat în scrierile din Geneza, capitolele 18 (vers. 1, 2) și 19 (versetul 1).

Unii insistă că Isus când a fost pe pământ a fost atât Dumnezeu, cât și om în întregime. Cu toate acestea, această teorie este greșită. Noi nu ar trebui să formulăm niciodată o teorie cu privire la planul lui Dumnezeu care este în contradicție directă cu Cuvântul clar scris. Noi ar trebui să avem credință în Dumnezeu și în Cuvântul Lui. Credința înseamnă a avea cunoștințe despre

Cuvântul Lui și a te baza apoi cu încredere pe acel Cuvânt. Biblia este Cuvântul revelat al lui Dumnezeu, dat omului pentru învățatura lui; și acolo unde sunt date afirmații clare ale Bibliei, ar trebui să le luăm ca atare. Urmând acest curs, constatăm că planul lui Dumnezeu apare pretutindeni armonios și frumos.

Marele vrăjmaș, Diavolul, profită de dorința sinceră a unora și îi duce în eroare. Orice minte conștiincioasă și respectuoasă dorește să onoreze pe Dumnezeu. De teamă ca să nu-L dezonoreze, ei sunt duși cu ușurință în eroare în a analiza afirmațiile clare ale Bibliei. Unii au fost înșelați să creadă că dacă ar spune că Isus, când a fost pe pământ, a fost om și nu Dumnezeu, aceasta ar fi o dezonorare a lui Dumnezeu. Nu ar trebui să ne permitem să fim înșelați sau induși în eroare de neadevăruri și teorii, ci ar trebui să urmăm învățăturile clare ale Bibliei și apoi să ajungem la o concluzie în lumina acelui Cuvânt revelat după o examinare minuțioasă.

Raportul despre existența preumană a lui Isus, zămislirea și nașterea Lui, neagă în întregime teoria că El a fost încarnat. Scripturile arată clar despre aceste puncte că El a fost conceput în pântecele unei femei, Maria, de Spiritul Sfânt, puterea sau energia lui Iehova; că după aceea s-a născut în același fel în care se nasc alți copii din femeie. (Luca 2:9-11); că a crescut până la starea de om mare și a crescut în înțelepciune și statură și în favoare înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. (Luca 2:40, 52). Niciunul din aceste lucruri nu ar fi fost necesare dacă El ar fi fost o persoană încarnată, o ființă spirituală locuind într-un trup de carne. El a lucrat în domeniul tâmplăriei până la vârsta de treizeci de ani, moment în care și-a început serviciul. În acel moment El a mers la Ioan ca să fie botezat în râul Iordan. (Luca 3:21-23). Imediat după aceea a petrecut patruzeci de zile și nopți în pustie, postind și studiind planurile lui Iehova. (Luca 4:1-14). Dacă El ar fi fost Dumnezeu încarnat, această experiență în pustie ar fi fost total nenesară.

Isus nu a fost un înger sau persoană spirituală, deoarece avem declarația apostolului Pavel, în Evrei 2:9, și anume că, „noi vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii”. Și din nou în versetul 14: „Astfel dar, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui, tot așa și El s-a împărtășit din ele”. Mai mult, după cum spune Scriptura în 2 Corinteni 8: 9, El a fost cândva bogat în putere și glorie cerească și a devenit sărac de dragul omenirii luând asupra sa asemănarea de om. În Filipeni 2:8 este scris că El a fost făcut după natura și asemănarea omului. În scrisoarea sa către Corinteni (1:15:21, 47), apostolul Pavel, scriind sub inspirație, vorbește despre Isus, ca om; el spune: „Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este Domnul din cer”. (A se vedea și 1 Timotei 2:5, 6).

Dacă Isus ar fi fost doar o persoană încarnată, nu ar fi fost necesar ca El să se nască ca bebeluș și să crească la starea de om mare. Cu toate s-a născut din femeie, totuși el a fost fără păcat, pentru că a fost de la Tatăl Său ceresc, Iehova; căci, după cum se spune în Evrei 7:26, El a fost „sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși”. Prima epistolă a lui Ioan, capitolul 3, versetul 5, spune: „Și El s-a arătat ca să ia păcatele noastre; și în El nu este nici un păcat”. Alte scripturi

(1Pet. 1:19; Evr. 9:14) declară că El a fost fără pată sau cusur; așadar, perfect și sfânt.

În profetația lui Isaia, capitolul 1, versetul 18, Dumnezeu ne spune: „Veniți să ne judecăm....De vor fi păcatele voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna”. Ar trebui să cugetăm la planul lui Dumnezeu așa cum este revelat în Biblie, pentru că El ne invită să facem acest lucru. Când înțelegem motivul pentru care Isus a fost făcut om când a fost pe pământ, atunci suntem bucuroși și dăm slavă lui Dumnezeu. Dacă El nu ar fi devenit om, nu ar fi existat nici o speranță pentru nici un om din rasa umană ca să primească viață prin Cristos Isus; și apostolul Petru declară că nu este nici un alt nume sub cer prin care omenirea poate să trăiască. – Fapte 4:12.

În afară de învățătura despre Împărăția lui Iehova Dumnezeu, marea jertfă de răscumpărare a lui Isus este cea mai vitală pentru om dintre toate corzile învățăturilor de pe harpa lui Dumnezeu, deoarece fără ea nu ar putea exista nici o bucurie adevărată pentru omenire. La timpul hotărât, se vor vedea beneficiile ei pentru întreaga rasă umană; și toți cei care o apreciază vor cânta tare și se vor bucura cu o bucurie negrăită. Ei vor avea cântări în inimile lor și pe buzele lor datorită acestei prevederi minunate făcute de Iehova în beneficiul omului. Timp de mii de ani înțelepciunea divină își aduce la îndeplinire planul cu privire la om; și jertfa de răscumpărare este o parte foarte importantă a acelui plan. Importanța ei nu poate fi exagerată. Ea este poarta care duce la viață și fericire. Ea este mijlocul de a aduce înapoi în armonie pe om cu Dumnezeu. Pentru a prețui această mare doctrină trebuie s-o înțelegem mai întâi. De aceea, să ne judecăm împreună în lumina Cuvântului divin, ca să putem să înțelegem.

Cel mai prețios lucru posedat de creaturi este viața, pentru că fără viață totul ar fi inutil și nimeni nu s-ar putea bucura de nimic. Chiar și acum observăm că un om chiar și cu o mică scânteie de viață ține la ea cu disperare. Doar atunci când creatura este perfectă și se bucură de viață și de dreptul la viață poate să glorifice pe Iehova, Marele ei creator. Planul mare al lui Dumnezeu trebuie să aducă în cele din urmă glorie numelui Său.

Iehova a creat pe Adam, primul om, după chipul și asemănarea Sa. El l-a creat perfect; pentru că toate lucrările lui Iehova sunt perfecte. (Deut. 32:4). El a dat omului viață și drept la viață. Viața înseamnă orice existență conștientă. Dreptul la viață înseamnă autoritatea deplină de a menține existența. Adam și Eva în Eden erau perfecți în trupurile lor, fără durere, fără necaz; și erau creaturi frumoase. Ei nu aveau nici măcar o cicatrice sau un semn pe ei. Ei se bucurau de viață și de toate binecuvântările legate de acea viață. Casa lor era perfectă; și chiar toate animalele și păsările din Eden le erau supuse, și ei aveau stăpânire și control absolut. Dumnezeu le-a dat toate aceste privilegii de care să se bucure veșnic, cu o singură condiție, și anume, ca să fie ascultători de legea Lui și astfel să-L cinstească. El a informat pe om că o încălcare a legii Sale va aduce asupra lui pierderea vieții, pierderea dreptului la viață, pierderea tuturor binecuvântărilor legate de aceasta.

Satan a înșelat pe mama Eva să creadă că Dumnezeu ascundea ceva de ei, și, înșelând-o pe Eva, a determinat-o să calce legea. Nu era nici un rău în fructul pe care l-a mâncat Eva. Răul a constat în neascultarea de Domnul. Când Adam a aflat că ea a călcat legea lui Dumnezeu, știind că ea trebuie să moară, a preferat să fie cu ea în moarte mai degrabă decât să fie despărțit de ea; astfel și el a devenit o parte la nelegiuire încălcând voluntar legea lui Dumnezeu. Iehova, în exercitarea dreptății Sale perfecte, a condamnat pe om la moarte. Această condamnare l-a deposedat pe Adam și Eva de la dreptul la viață. Ei au fost izgoniți din Eden și la timpul stabilit ei au pierdut viața. Timp de nouă sute treizeci de ani ei au fost nevoiți să rătăcească pe pământ și să-și câștige pâinea prin lucrarea pământului și hrănirea din roadele lui, care erau imperfecte și otrăvitoare. În felul acesta ei au ajuns în moarte.

Această sentință a morții asupra lui Adam a avut un efect indirect asupra urmașilor lui. Înainte de a fi izgoniți din Eden el și Eva nu-și exercitaseră autoritatea dată lor de Iehova de a se înmulți și a da naștere la copii pe pământ. Aceasta au făcut după ce au fost scoși din Eden. Întrucât ei erau acum sub sentința morții și ispășeau acea pedeapsă cu moartea, a fost imposibil ca copiii lor, născuți în acele condiții, să vină în existență perfecti. Ar rezulta așadar, că atunci când s-au născut copii, cu toate că aveau o măsură a vieții (și pe acestea le numim „drepturi la viață” spre deosebire de „dreptul la viață”), ei nu aveau drept la viață; deoarece Adam nu avea nici un drept la viață, nu a putut să aducă copii în lume care să aibă un drept mai mare decât a avut el.

Așadar, niciunul din descendenții lui Adam nu a putut acționa ca răscumpărătorul omului, fiindcă niciunul nu avea viață umană perfectă echivalentă cu cea pe care a avut-o Adam în perfecțiunea lui în Eden. Din acest motiv Dumnezeu a luat măsuri în numele omenirii. Dumnezeu este nemuritor și nu poate să moară niciodată; prin urmare, El nu a putut să vină pe pământ și să moară ca om pentru ca să răscumpere omenirea. În dragostea sa El a trimis pe singurul Lui Fiu transferând viața perfectă, fără păcat a Fiului Său iubit din planul ceresc, spiritual al existenței la planul pământesc, uman. Astfel Fiul puternic al lui Dumnezeu „a fost făcut trup” „și a fost făcut asemenea oamenilor”. El a devenit „omul Cristos Isus”, și ca atare a „gustat moartea pentru fiecare om”. Ca răsplată pentru credințioșia lui Isus până la moartea pe lemn, Dumnezeu l-a înviat din morți și i-a dat nemurire și cel mai înălțat loc în cer alături de El.

AUZITĂ PENTRU PRIMA DATĂ ÎN GRENADA

Dragi frați:

Sunt încântat să vă informez că vocea Judecătorului Rutherford a fost auzită pentru prima dată în Grenada, Insulele Britanice de Vest, în data de 25, când a vorbit la Los Angeles. Discursul lui a fost preluat de la Radioul W2XAF, New York.

Am avut un radio instalat temporar în locuința mea și am invitat pe frații din adunarea St. George să asculte. Au ascultat 19 persoane, din care 14 erau frați. Pe lângă aceștia, a mai fost o audiență de aproximativ 30 de persoane pe stradă care ascultau cu atenție.

Așteptam să recepționăm discursul prin W3XAU, dar n-am reușit. Aceasta a dus la rezultatul că nu am auzit discursul despre „Controlul Lumii”. Când speranțele noastre de a auzi pe fratele aproape s-au epuizat, căutând frecvența la radio am auzit cuvintele „unșii lui Iehova”, și am fost fericiți să știm că în cele din urmă am început să ascultăm vocea pe care o așteptaserăm cu atâta nerăbdare.

Suștinătorii radioului au spus că noaptea a fost una săracă. Dar, chiar dacă uneori dispărea, vocea Judecătorului Rutherford nu a fost pierdută complet nici măcar un moment. Frecvent el se auzea atât de tare încât persoanele de la 200 picioare distanță (aprox. 60 m) puteau să audă clar.

Mesajul a fost apreciat de toți. Gândurile frumoase atât de frumos întretesute în discursul despre „Cerințe” ne-au reamintit de privilegiile și responsabilitățile noastre, și am fost recunoscători și bucuroși. Când rezoluția de protest împotriva acțiunii guvernului german a fost supusă votului noi ne-am alăturat audienței vizibile a vorbitorului ca să votăm „Da”.

Alte patru aparate au prins discursul, din câte am informații, dar, ca și noi, au prins doar discursul despre „Cerințe”. Un mare număr nu au reușit, din cauza eforturilor de a prinde W3XAU. Dacă am fi avut informații că W2XAF va transmite mesajul, audiența de aici ar fi fost mult mai mare, dat fiind faptul că acest post de radio este recepționat aici foarte ușor la acea oră.

Ascultătorii regulați au transmis informația că Judecătorul Rutherford are „cu certitudine o voce clară, frumoasă”. Unii întreabă dacă nu va organiza o serie de prelegeri.

Pentru informarea voastră aș dori să spun că recepționarea radio este foarte bună pe unde lungi și la ora indicată, ora Atlantică (Inter-colonial), 25 metri, de la 5 la 7 p.m., 31 metri, de la 7 la 11 p.m., 49 metri, de la 8.30 p.m. înainte.

Când Domnul va permite un alt discurs la radio, fie ca Judecătorul Rutherford să aibă succes în a transmite prin cel puțin un radio pe care-l putea recepționa în Indiile de Vest.

Domnul să vă binecuvânteze și să protejeze pe fratele nostru așa cum a făcut și în trecut, și să continue să călăuzească Societatea.

Ai dumneavoastră în bucuriile serviciului,
A.A. DOUGLAS, *Director*
SOCIETATEA ST. GEORGE A MARTORILOR LUI IEHOVA

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

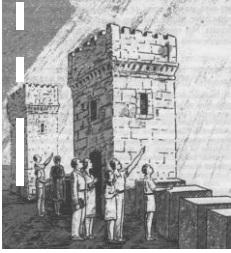
15 IUNIE 1934

Nr. 12

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE PARTEA a VI-a	- Pag.307
RĂBDAREA LUI IOV	- Pag.321
CORUPERA CREȘTINISMULUI	- Pag.325
SCRISORI	- Pag.329

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Iunie 1934

Nr. 12

LEGĂMINTELE SALE

”Voi sunteți aceia, care ați rămas neconținut cu mine în încercările mele. De aceea fac un legământ cu voi, după cum și Tatăl Meu are un legământ cu mine, o Împărăție.” — Luca 22:28,29, *Diaglott*

PARTEA a VI-a

IEHOVA a pregătit Fiului său iubit Cristos Isus o Împărăție printr-un legământ; aceasta este organizația principală a lui Iehova, Domnul și Capul ei, desigur, este Cristos Isus. La timpul hotărât al lui Dumnezeu Împărăția acesta, adică „orașul sfânt” sau organizația cerească consacrată și devotată cu totul lui Iehova, vine jos din cer de la Dumnezeu și va lua în stăpânire treburile lumii. Iehova a împuternicit pe Cristos Isus, ca printr-un legământ să pregătească fraților Săi credincioși o parte sau loc în această Împărăție, pentru ca acești credincioși să poată fi o parte în organizația Sa. Această Împărăție sau această organizație sfântă este aceea care justifică Numele lui Iehova, după ce mai întâi a pus mărturie pentru Numele lui Iehova. Acest legământ pentru Împărăție este separat și deosebit de legământul nou, însă este în legătură strânsă cu el. Omul trebuie să fie în legământul nou înainte de a putea să fie în Împărăție.

PREFIGURAT

2. Regele David era o icoană care a prefigurat pe Împăratul, Isus Cristos. Întrucât David era iudeu, era subordonat legământului legii încheiat în Egipt; totuși când era de treizeci și șapte ani, Dumnezeu a făcut cu el un legământ, pentru a-i întări împărăția pe veci. (2Sam. 7:1-29). Isus Cristos a amintit atunci prima oară despre legământul pentru Împărăție, când a vorbit discipolilor Săi despre încheierea legământului nou. În același timp când a arătat discipolilor Săi credincioși că Dumnezeu a încheiat cu El un legământ pentru Împărăție, Isus le-a declarat că printr-un legământ a făcut cu puțință fraților Săi ca să ia parte împreună cu El la Împărăție.

3. La patruzeci de ani după încheierea legământului în Egipt și inaugurarea lui la Muntele Sinai, Dumnezeu a poruncit lui Moise să facă un legământ cu Israel în țara Moabului. „Acestea sunt cuvintele legământului pe care a poruncit lui Moise Domnul să-l încheie cu copiii lui Israel în țara Moabului, afară de legământul pe care-l încheiasse cu ei la Horeb.” (Deut. 29:1). Legământul încheiat în Moab a prefigurat legământul pentru Împărăție. Legământul din Moab a fost un

mijloc sau o măsură de pregătire a Israelitilor pentru intrarea lor în Canaan și pentru a sluji pe Dumnezeu acolo. Pe lângă aceasta, el a mai închipuit planul lui Iehova ca să facă o lucrare de pregătire cu poporul Său de pe pământ de la 1918 încoace. Cu puțin timp înainte de încheierea legământului în Moab, Iehova a poruncit lui Moise ca să pregătească pe israeliții apți pentru serviciul militar. (Num. 26:1-4), În același loc a fost ridicată și tabăra Izraelitilor, când Balac, împăratul Moabului, a angajat pe Balaam să blesteme pe Israelii. (Num. 22:1;24:25). Tot de acolo s-au sculat Izraeliții ca să execute sentința lui Iehova asupra Madianiților, deoarece aceștia au dușmănit pe poporul lui Dumnezeu, (Num. 25:15-18; 31:1-12). Israelul natural se afla pe vremea aceea în Moab, într-o țară care nu li se dădu ca moștenire. În același fel poporul lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu și l-a ales pentru Numele său, adică, Israelii spirituali, sunt în lume, dar nu sunt parte din ea în momentul în care sunt luați în legământ pentru Împărăție.

4. Timpul și împrejurările însoțitoare cu ocazia încheierii legământului în Moab, au prefigurat timpul și împrejurările în care se găsește Israelul spiritual, când va fi primit în legământul pentru Împărăție. Și legământul din Moab a avut ca țintă justificarea Numelui lui Iehova. (Deut. 1:3; Num. 10:10) Pe vremea încheierii legământului în Moab, Iehova a început să domnească în mijlocul dușmanilor Săi, și în scopul acesta s-a folosit de poporul Său. Când s-au adunat laolaltă semințiile lui Israel în Moab, Iehova era „împărat peste Ieșurun”. (Deut. 33:5) Țările din răsăritul Iordanului, prin zdrobirea Amoriților de sub împăratul Sihon și nimicirea lui Og, împăratul din Basan, au fost subjugate pe atunci. (Deut. 2:24-27; 3:11; 4:47; 29:7,8; 31:4) Teritoriul acestor dușmani ai Israelului fusese posedat de semințiile lui Israel, care se ocupau cu creșterea vitelor. (Deut. 3:13,20; Iosua 1:12-18) Aceste împrejurări însoțitoare găsesc o paralelă nimerită în evenimentele care au avut loc între anii 1914—1918, în faptul că Cristos Isus în anul 1914 a fost trimis ca să domnească în mijlocul dușmanilor Săi, și după aceasta a purtat război împotriva lui Satan și îngerii lui și apoi i-a aruncat jos din cer. (Ps. 110:2; Apoc. 12:7-9) Această situație corespondentă este o dovadă puternică a faptului că rămășița a fost luată în legământul pentru Împărăție după 1918, după nașterea Împărăției, și după venirea lui Cristos Isus ca să rezidească Sionul.

CINE A FOST PRIMIT ?

5. Când a fost încheiat legământul din Moab, Aaron era deja mort, și din mulțimea originală care a ieșit din Egipt și care acuma aveau peste șase zeci de ani nu mai erau alții în viață afară de Eleazar, marele preot, Iosua și Caleb; și cel din urmă avea pe atunci șapte zeci și nouă ani. (Deut. 1:36-39; Exod 6:23; Iosua 14: 6-11) Din aceasta rezultă că cei mai mulți dintre cei primiți în legământul din Moab erau „tineri”, așa cum se menționează într-o profecie de mai târziu. "(Ioel 2:28) „Faceți numărătoarea întregi adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după casele părinților lor, a tuturor celor din Israel care sunt în stare să meargă la război. Aceștia sunt cei ieșiți la numărătoare dintre copiii lui Israel:

șase sute una de mii șapte sute treizeci. Domnul a vorbit lui Moise: Țara să se împartă între ei, ca să fie moștenirea lor, după numărul numelor". (Num. 26:2,4,51-53). Cu toate că Caleb avea atunci șapte zeci și nouă de ani, totuși a fost socotit ca un bărbat tânăr de patruzeci de ani, și aceasta s-a întâmplat așa, desigur, din pricina credincioșiei Sale față de Dumnezeu. (Iosua 14:6-11) Caleb era pe atunci un bun reprezentant al clasei credincioșilor care au fost prefigurați și de Mardoheu și Naomi, și pe care Domnul i-a găsit credincioși, când a venit la Templu să țină judecată. Zelul lui Fineas, a fiului lui Eleazar, a marelui preot, îl face o bună ilustrație a „tinerilor” amintiți de profetul Ioel. — Num. 25:6-13.

6. Generația mai în vârstă a Izraeliților care fuseseră răzvrățiți și murmurători, și a căror inimi s-au temut să-și facă datoria și din pricina aceasta au voit să se întoarcă în Egipt mai degrabă decât să se împotrivescă dușmanului, au fost stârpiți cu desăvârșire; și nici unul din ei nu a intrat în Canaan. „Aceștia sunt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare au făcut-o Moise și preotul Eleazar în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Însă între ei, nu era nici unul din copiii lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai. Căci Domnul zisese: Vor muri în pustie, și nu va rămânea nici unul din ei, afară de Caleb fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.” — Num. 26:63-65.

7. Când Isus a anunțat discipolilor Săi credincioși legământul pentru Împărăție, atunci Iuda, care a prefigurat pe cei răzvrățiți, murmurători și fricoși, fusese deja alungat afară și era plecat. (Luca 22:28-30; Ioan 13: 21-30). În Templu, „bătrânii” care murmură, cârtesc, sunt iubitori de sine și se opun în mod egoist, nu vor fi primiți în Împărăție, ci le este interzis să intre pe porțile orașului. De la 15 Octombrie 1932, sanctuarul a fost curățit. (Dan. 8:14; „Turnul de Veghere, 15 Iulie 1933). După ce Izraeliții au părăsit muntele Sinai ei erau aspiranții țării promise, dar numai puțini au putut intra în ea. În cursul perioadei Ilie a lucrării și până la venirea Domnului la Templu, mulți Izraeliți spirituali erau aspiranți ai Împărăției; dar toți aceia care s-au făcut vinovați de „păcatul Samariei”, care sunt nemulțumiți, cârtesc, și sunt împotriviți și le este frică să vestească mesajul Împărăției lui Dumnezeu împotriva dușmanului, au fost lăsați afară. Cei primiți în legământul pentru Împărăție au trebuit să-și dovedească credincioșia până în acel punct al timpului.

TIMPUL JUDECĂȚII

8. Venirea la Templu a Domnului Isus Cristos marchează timpul judecății Sale. Judecata a trebuit să aștepte până la acest timp, deoarece dreptatea era una din „comorile sigilate” ale lui Iehova. Pe vremea încheierii legământului în Moab, nelegiuirea Amoriților era deplină și sosise timpul pentru executarea judecății asupra lor. (Gen. 15:16). În același fel, s-a umplut măsura nelegiuirii „creștinătății”, pe vremea când Domnul a venit la Templu ca să înceapă judecata; totuși judecata a trebuit să înceapă mai întâi la Casa lui Dumnezeu. (1Petru 4:17). Ordinea judecății pare să fie prefigurată clar în textul următor: „Și el a zis:

Domnul a venit (prima oară) din Sinai, și a răsărit peste ei (a doua oară) din Seir; a strălucit (a treia oară) din muntele Paran, și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți, având în dreapta Lui focul legii." (Deut. 33:2). Sinai amintit aici prima oară, este o ilustrațiune potrivită a Sanctuarului lui Dumnezeu. „Carele Domnului se numără cu două zecile de mii, cu mii de mii; Domnul este în mijlocul lor, ca în Sinai, în sanctuar." (Ps. 68:17, R.V.) Seir, amintit în al doilea loc, ilustrează pe clasa „servului rău", a „omului fărădelegii", a „fiului pierzării". Muntele Paran pare să fie o bună ilustrație a „bătrânilor aleși", care odinioară erau aspiranți la Împărăție, pentru că în pustiul Paran s-a întâmplat că Iehova a stârpit pe bătrânii necredincioși. (Numeri 12:16; 13:26-33; 14:1-39) Să comparăm aceasta cu următoarele cuvinte ale lui Iuda: „Și Enoch, al șaptelea patriarh de la Adam, a profeti despre aceștia când a zis: Iată că Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor, și să încredințeze pe toți cei nelegiuți, de toate faptele nelegiuite, pe cari le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de ocară, pe cari le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți. Ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru câștig." Iuda 14-16.

9. În Moab, Iehova a descoperit servului său Moise, că între aceia cu care a fost încheiat legământul, se află unii fățarnici, care nu erau pe deplin devotați Lui. (Deut. 31:16-29). Tot astfel după primirea în Templu și în legământul pentru Împărăție a unora ca aceștia, a existat o nevoie ca să se curețe Templul și să se dea afară cei fățarnici, dintre care erau și aceia, care în mod egoist s-au luptat pentru o poziție de bătrân ales, ceea ce le-a și reușit. Ei au stăruit ca să facă de capul lor și prin urmare nu au fost pe deplin devotați lui Dumnezeu și Împărăției Sale. În legământul pentru Împărăție nu pot să rămână cârtitori, împotrivitori, egoiști sau răzvrățitori. Cei de la templul curățit sunt în unitate cu Cristos. Acesta este timpul de pace între zidurile acestui palat minunat, și toți cei din casa aceasta trebuie să caute binele celorlalți care locuiesc în palat. (Ps. 122:7-9) Cei primiți în legământul pentru Împărăție și care sunt cei aleși ca un popor pentru Numele lui Dumnezeu trebuie să înainteze umăr la umăr, să îngrijească de interesele Împărăției și să continue să cânte laudele lui Iehova Dumnezeu.

CÂNTAREA

10. Cântarea este un semn al bucuriei. Prin urmare, a fost potrivit că Moise, când în calitate de unealtă în mâna lui Dumnezeu a făcut de cunoscut Izraeliților condițiile legământului făcut acolo, a compus un cântec și l-a cântat. Izraeliții erau pe punctul de a intra în război și de a intra în țara făgăduită. Cântecul cântat pe câmpiile Moabului, a prezis un cântec cu mult mai minunat, care urma să se cânte cu ocazia introducerii poporului lui Dumnezeu în legământul pentru Împărăție. Acest cântec mult mai minunat este cântat în prezent. Cuvintele cântecului, pe care l-a cântat Moise, au venit de la Iehova Dumnezeu, și Moise, în calitate de purtător

de cuvânt al lui Iehova, a rostit următoarele cuvinte a acestui cântec, și anume: „Luați aminte ceruri și voi vorbi; ascultă pământule cuvintele gurii mele: Ca ploaia să curgă învățăturile mele, ca rouă să cadă cuvântul meu, ca ploaia mică pe verdeață, ca picăturile de ploaie pe iarbă!” (Deut. 32:1,2 *R.V.*). Cântecul acesta a accentuat adevărul mare al acestuia, și anume, că scopul principal al legământului este justificarea Numelui lui Iehova, și că Numele Lui Iehova trebuie să fie înălțat și cunoscut în tot universul. Chemând pe toți cei cu cugetare spirituală, ca să asculte, cântecul atribuie toate bunătățile și favorurile lui Iehova, și apoi spune: „Căci voi vesti Numele Domnului; dați slavă Dumnezeului nostru! El este stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite; căci toate căile Lui sunt drepte. El este un Dumnezeu al credincioșiei și fără nedreptate, El este drept și curat!” (Deut. 32:3,4, *R.V.*) Cântecul tratează după aceea pe scurt despre judecata lui Iehova și informează pe poporul Său de legământ cum a călcat legământul său: „Ei s-au purtat cu stricăciune cu El, nu mai sunt fiii Lui, este cusurul lor; ei sunt o generație perversă și îndărătnică. Tot așa răsplătești lui Iehova popor nebun și ne înțelept? Nu tatăl tău este cel care te-a câștigat? El te-a făcut și te-a întemeiat”. (Deut. 32:5,6; *R.V.*) Vorbind despre dreptatea Sa și despre judecățile Sale, Iehova arată poporului Său că răzbunarea (adică justificarea Numelui Lui Iehova) este a sa: „A mea este răzbunarea și răsplata; când va începe să le alunece piciorul! Căci ziua nenorocirii lor este aproape, și lucrurile care urmează să vină peste ei se vor grăbi. Căci Iehova va judeca pe poporul Său.” (Deut. 32:35,36, *A.R.V.*) Cântecul profetic arată după aceea că Iehova își va executa judecățile Sale prin „sabia sa fulgerătoare”, adică prin Acela pe care 1-a făcut Judecătorul tuturor lucrurilor și Justificatorul Numelui Său mare și sfânt; „Dacă voi ascuți fulgerul sabiei Mele, și voi pune mâna să fac judecată, mă voi răzbuna împotriva protivnicilor Mei, și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc.” — Deut. 32:41, *R.V.*

11. Această cântare a profetului Moise corespunde exact „cântării lui Moise și a Mielului”, care se cântă cu ocazia zidirii Sionului și la intrarea rămășiței în legământul pentru Împărăție. Icoana aceasta arată pe toți cei 144.000, în care se cuprinde și rămășița de pe pământ, cum stă la „marea de sticlă”, care este un simbol al judecăților lui Iehova, judecăți care sunt astăzi clar lămurite rămășiței, după cum stă scris: „Neprihănirea Ta este ca munții cei înalți, judecățile tale ca adâncul cel mare; o, Doamne, Tu păzești pe oameni și vite. Cât de prețioasă este bunătatea Ta iubitoare, Dumnezeule! De aceea, fiii oamenilor își pun încrederea sub umbra aripilor tale.” — Ps. 36:6,7.

12. Cântarea în câmpia Moabului, își găsește acum o împlinire mai mare în următoarele cuvinte ale mai marelui Moise: „Ei cântă cântarea lui Moise, servul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, și zic: Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Rege al sfinților. Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și cine nu va slăvi Numele tău? Căci numai Tu ești sfânt, și toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta;

căci judecățile Tale au fost arătate!" (Apoc. 15:3,4) Această cântare se cântă acuma de către cei 144.000 care au fost adunați la Cristos în organizația sfântă a lui Dumnezeu; este o cântare nouă, pe care numai cei 144.000 o pot învăța și cânta. — Apoc. 14:1-4.

13. Cântarea lui Moise a fost o mărturie atunci împotriva celor necredincioși în Israel, și cântarea pe care o cântă cei ce stau sub conducerea mai marelui Moise, trebuie să răsună în urechile aceloră, care s-au dovedit necredincioși față de legământul lor de a face voia lui Dumnezeu și ca o mărturie împotriva lor. (Deut. 31:19-22) La timpul hotărât se va executa judecata asupra acestor necredincioși. (Deut. 32:46,47). Iehova a luat măsuri și a făcut planuri pentru judecata Israelului natural, și tot așa s-a îngrijit și de judecata Israelului spiritual, judecată care se ține în Templu. Timpul prezent este un timp de bucurie, și prin urmare un timp potrivit pentru cântare, deoarece Izraeliții spirituali, care au fost aleși din lume pentru Numele lui Iehova, și căroră le-a dăruit Numele Său, și i-a pus de martori ai Lui, intră acum în război, și dacă se vor dovedi credincioși, vor intra în curând în „țara făgăduinței” veșnice. Mai marele Moise, Regele este cu ei; și El desigur că va conduce pe credincioși spre biruința desăvârșită și spre justificarea Numelui lui Iehova. Acesta este timpul bucuriei Domnului, și credincioșii au fost invitați ca să intre în bucuria Sa.

CREDESCIOȘIE

14. La fiecare încheiere de legământ, unde există două sau mai multe părți contractante, totdeauna trebuie să se facă o considerație reciprocă bună și prețioasă. Ținerea sau împlinirea cu credincioșie a condițiilor și prevederilor legământului, constituie o astfel de considerație bună și prețioasă reciprocă. Iehova însuși se obligă prin condițiile legământului Său, ca să le țină și să le îplinească; și cealaltă partidă, de asemenea, este obligată ca să țină și să îplinească condițiile legământului. Iehova este totdeauna credincios, și celelalte părți ale legământului trebuie să fie credincioase, dacă doresc să fie bine plăcuți lui Dumnezeu și să fie folosiți în îndeplinirea planurilor Sale. „Să știi dar că Iehova, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.” (Deut. 7:9) Prin credincioșia lui Iehova și credincioșia celor primiți în legământul pentru Împărăție, va fi justificat Numele Său. (Isaia 49:7) Întreagă cartea Deuteronom este întrețesută cu sfatul de a fi devotat lui Iehova cu credincioșie. Cei pe care îi aprobă Iehova, și care vor avea parte la justificarea Numelui Său, trebuie să fie „sfinți pentru Iehova”. (Zah. 14:20). S-a făcut chemarea pentru Împărăție, și mulți au răspuns la chemarea aceasta; și cei ce s-au dovedit credincioși până la venirea în Templu a Domnului Isus Cristos, au fost aleși; și acuma cei „chemăți și aleși”, care au fost primiți în legământul pentru Împărăție trebuie să se dovedească credincioși. (Apoc. 17:14) Numai cei credincioși până la moarte vor primi cununa vieții.

(Apoc. 2:10) Cei ce odinioară erau aspiranți ai Împărăției, dar care acum nu mai sunt credincioși, eșuează. „Ei sunt o generație stricată, sunt niște copii în care nu este nici o credință.” — Deut. 32:20.

15. Moise era „credincios în toată casa sa”, și credințioșia lui a fost o mărturie pentru cei ce au urmat. Cristos Isus este credincios în casa Sa regală; și condiția pusă tuturor membrilor legământului pentru Împărăție este că toți membrii acestuia trebuie să fie credincioși. (Evrei 3:5,6) „Cel ce v-a chemat este credincios, și va face lucrul acesta.” (1 Tes. 5:24) „Dar Domnul este credincios; El vă va întări și vă va păzi de cel rău.” — 2 Tes. 3:3.

16. Iehova binevoiește ca să asigure pe cei primiți în legământ despre credințioșia Sa, și credințioșie se cere de la toți care sunt luați în legământ. Prin urmare, cei primiți în legământul pentru Împărăție sunt sfătuiți: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.” (1 Petru 1:15,16; Lev. 11:44) Cei ce sunt primiți în legământul pentru Împărăție, sunt drepti sau neprihăniți, datorită faptului că sunt în Cristos și au primit mantia neprihănirii, și „cel neprihănit va trăi prin credință” și credințioșia lui. — Habacuc 2:4.

17. Legământul făcut în Egipt și confirmat la muntele Sinai a pretins credințioșie de la Israelii, și ei au jurat că vor împlini cu credințioșie condițiile legământului. Legământul încheiat în Moab a fost impus Izraeliților, deoarece Iehova a știut dinainte că după moartea lui Moise se va cuibări în națiunea Izraelită îndărătnicie, răscoală și nelegiuire. (Deut. 5:1-33; 31:16-30). Legământul încheiat în Moab, deci, a fost necesar pentru credințioșie de partea izraeliților, credințioșie care trebuia să se dovedească printr-o ascultare desăvârșită față de poruncile lui Dumnezeu. Izraeliții au devenit acum poporul ales al lui Dumnezeu, și ei trebuiau să se dovedească credincioși, dacă doreau să aibă aprobarea și binecuvântarea lui Dumnezeu. „Moise și preoții din neamul Leviților, au vorbit întregului Israel și au zis: Israele, ia aminte și ascultă! Astăzi, tu ai devenit poporul lui Domnului Dumnezeului tău. Să ascuți de glasul Domnului Dumnezeului tău, și să împlinești poruncile și legile Lui, pe care ți le dau astăzi.” (Deut. 27:9,10) Comparați aceasta cu următoarele cuvinte ale Domnului Dumnezeu către cei primiți în Templu: „Lucrul acesta se va întâmpla, dacă veți asculta cu sârguință glasul Domnului Dumnezeului vostru.” (Zah. 6:15) Aceștia credincioși sunt aceia care sunt făcuți stâlpi în Templul lui Dumnezeu.

18. Scriptura nu amintește nici o jertfă de vite și nici o stropire cu sânge în legătură cu legământul încheiat în Moab, cu toate că aceasta a avut loc în ziua lunii noi. (2Cron. 2:4). În raportul divin din Levitic și Numeri, preoții, cortul legământului și jertfele de vite au jucat un rol predominant, nu însă în legământul încheiat în Moab. Aceasta arată că lucrul de bază al legământului din Moab este credințioșia, și că îngrijirile de jertfă, care au reprezentat jertfa de răscumpărare și lucrarea de ispășire a lui Cristos, erau insuficiente și nefolositoare pentru cei care au fost scoși ca un popor pentru Numele lui Iehova, ca și Izraeliților, care au mers în captivitatea organizației

lui Satan și în moarte, dacă cei primiți în legământ nu erau ascultători cu totul jurămintelor lor. Cu alte cuvinte, ei trebuiau să fie credincioși, mai presus de orice. (Deut. 23:21-23) Iehova a ales pe acești Izraeliți, ca pe poporul Său, să intre în Canaan; și acum lucrul cel mai important pentru ei era ca să asculte cu credințioșie de glasul Domnului. (Deut. 6:1-3) Mai târziu Iehova a vorbit prin profetul Său către națiunea aceasta: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre, și mâncați-le carnea! Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nici o poruncă cu privire la arderi de tot și jertfe, în ziua când i-am scos din țara Egiptului. Ci iată porunca pe care le-am dat-o: Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să vă fie bine.” (Ier. 7:21-23). Aceasta dovedește că cei primiți în legământul pentru Împărăție trebuie să asculte de poruncile Mai Marelui Moise, și că ascultarea este mai bună decât jertfele.

19. Ca dovadă suplimentară că legământul încheiat în Moab a închipuit simbolic legământul pentru Împărăție, să se ia în seamă următoarele: Împărăția este Împărăția lui Iehova, pe care o pregătește pentru Fiul său iubit Cristos Isus, și I-o dă. Lucrurile care țin de Împărăție, sunt ilustrate printr-un munte uriaș de stâncă, și în cântarea pe care Moise a scris-o și cântat-o la porunca lui Dumnezeu, Iehova este numit pentru prima dată acolo în Scripturi „Stâncă”. El este stâncă și toate lucrările Lui sunt desăvârșite. El este „Regele veșniciei.” (Ier. 10:10, *margin*). El este marele Refugiu și Protector al poporului Său. (Deut. 32:4,15,18,30,31) În cartea a cincea a lui Moise, Iehova este numit clar ca Împărat. „Și El era rege în Ieșurun, când se adunau capii poporului, cu semințiile lui Israel.” (Deut. 33:5) Aceasta arată că Iehova va primi pe rămășiță în legământul pentru Împărăție, după ce Iehova va aduna la sine în Templu pe credincioși.

20. În cartea a doua a lui Moise (Exod) Iehova face Izraeliților o promisiune care este condiționată de credințioșia lor față de legământul lor pe care El l-a făcut cu ei, când i-a scos din Egipt, și spune: „Îmi veți fi o împărăție de preoți și o națiune sfântă.” (Ex. 19:6) Însă, instrucțiunile cu privire la regele viitor al Israelului, sunt relatate categoric în cartea Deuteronom. (17:14-20; 28:36). Condițiile importante de împlinit de cei care în cele din urmă vor deveni membrii familiei regale, sunt stabilite de Iehova precum urmează: „Dacă veți asculta glasul Meu.” În același fel cei care doresc să rămână pe vecie în casa regală a lui Iehova, trebuie să dovedească deplină ascultare Mai Marelui Moise; o altă alternativă nu există. — Fapte 3:23.

CĂSĂTORIA ÎNTRE CUMNAT ȘI CUMNATĂ

21. Legea despre căsătoria între cumnat și cumnată este relatată în cartea cincea a lui Moise (Deuteronom) în legătură cu legământul din Moab, și în nici un alt loc în Scriptură nu se mai amintește. (Deut. 25:5-10) Următorul raport în Biblie despre aplicarea faptică a legii despre căsătoria între cumnat și cumnată se întâmplă în legătură cu seminția regală a lui Iuda în numele regelui care urma să se

nască din seminția aceasta. (Gen. 38:1-30; Rut, Capitolele 1-4). Este evident că legea aceasta despre căsătoria între cumnat și cumnată era o prevedere a Împărăției, lege pe care rămășița lui Iehova trebuia s-o respecte în împlinire a icoanei profetice, pe care Dumnezeu a făcut-o prin Naomi și Rut în aducerea roadelor pentru Împărăție și în armonie cu legământul pentru Împărăție.

NUMELE SĂU

22. În legământul din Moab, Numele lui Iehova ocupă locul cel mai important. Înainte de încheierea legământului în Moab, chestiunea numelui și suveranității lui Iehova nu era înțeleasă. În același fel poporul ales al lui Dumnezeu, înainte de zidirea Sionului și de primirea rămășiței în Templul lui Dumnezeu nu a înțeles chestiunea mare despre Numele și supremația lui Iehova. „Dar Domnul nu v-a dat minte să pricepeți, nici ochi să vedeți, nici urechi să auziți, până în ziua de azi.” (Deut. 29:4). După ce însă Împăratul s-a așezat pe tronul Său, și rămășița credincioasă a fost strânsă la El în Templu, atunci au înțeles prima dată chestiunea cea mare despre Numele lui Iehova, și după aceea ei sunt cunoscuți ca poporul Domnului, care „este plin de înflăcărare în ziua puterii sale”, și au bucurie să facă cunoscut Numele lui Iehova. „Poporul Tău va fi plin de înflăcărare în ziua puterii Tale; cu podoabe sfinte ca din sânul zorilor; tu ai roua tineretului tău.” (Ps. 110:3). Frica aceluși nume mare și înfricoșător este necesară pentru credințioșii neîntrerupți. — Deut. 28:58.

23. Cântarea judecării, pe care a cântat-o Moise la încheierea legământului în Moab, scoate la iveală Numele lui Iehova și arată că el trebuie să fie vestit în lung și lat de către martorii credincioși ai lui Iehova; și despre ei stă scris: „Căci voi vesti Numele lui Iehova. Dați slavă Dumnezeului nostru!” (Deut. 32:3, *A.R.V.*). Iehova a eliberat în anul 1919 pe poporul Său prizonier din organizația lui Satan, și aceasta a fost prefigurată prin legământul din Moab. Poporul de legământ al lui Dumnezeu a fost împrăștiat și a fost batjocorit, a fost împiedecat de a-și face lucrarea și a fost silit să se oprească, și toate acestea au venit asupra lui din partea dușmanului. Iehova nu i-a eliberat de dragul rămășiței, ci din pricina numelui său, și pentru a face să înceteze defăimările dușmanului împotriva numelui Său sfânt. Ca dovadă a acestui lucru este scris: „Am spus: Îi voi lua cu o suflare, le voi șterge pomenirea dintre oameni! Dar mă tem de ocările dușmanului. Mă tem ca nu cumva vrăjmașii lor să se amăgească și să zică: Mâna noastră este înălțată, și Iehova nu a făcut toate aceste lucruri.” — Deut. 32:26,27, *A.R.V.*

24. Când a făcut Iehova legământul în Moab, și înainte ca Israelul să treacă Iordanul și să intre în Canaan, Iehova a făcut de cunoscut hotărârea Sa, ca să aleagă un loc pentru Casa Sa sau Templul Său și în el să-și așeze Numele. În aceasta Iehova a prefigurată și a prezis că atunci când Sionul va fi zidit și rămășița de sub Cristos va fi strânsă în Templu și Dumnezeu își va lăsa Numele său să sălășluiască acolo, toate jertfele de laudă și de serviciu trebuie să fie aduse după regulile acestei organizații și prin organizația Lui, și nu după placul și capriciul fiecăruia. „Ci să-L căutați la locașul Lui, și să mergeți la locul, pe care-l va alege

Iehova, Dumnezeu vostru, din toate semințiile voastre, ca să-și așeze acolo Numele Lui. Acolo să vă aduceți arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielele voastre, cele dintâi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bunăvoie, și întâii născuți din cirezile și turmele voastre." (Deut. 12:5,6) Lucrarea lui Iehova trebuie să fie executată după regulile organizației Sale: „Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place." (Deut. 12:8) Unii oameni care au fost aduși în Sion și unși au neglijat să recunoască cât de necesar este ca să dea ascultare îndrumărilor primite prin organizația lui Dumnezeu. Ei nu au priceput faptul că Domnul Isus este Capul Sionului, și că îndrumările vin de la El. Acești încăpățânați insistă "să facă ceea ce este drept în ochii lor" și aceasta este împotriva poruncii Domnului. (Deut. 12:8) Numele lui Iehova poate fi onorat numai prin împlinirea voii Sale, și nu prin urmarea voii vreunui om. (Deut. 26:1,2; Prov. 3:5,6) Justificarea Numelui lui Iehova este scoasă în relief ca fiind cauza de cea mai mare importanță; și partea pe care rămășița o va avea la justificarea Numelui Său sfânt, este ilustrată prin legea privitoare la căsătoria dintre cumnat și cumnată, care mai târziu a fost comentată și ilustrată în cartea Rut, și înțelegerea acestei legi Domnul a dat rămășiței Sale, după ce aceasta a fost primită în Templu și în legământul pentru Împărăție.

25. Toți cei ce primesc aprobarea lui Iehova, ca poporul Său ales, trebuie să-și păstreze neprihănirea față de El. Acesta este tocmai lucrul pe care Diavolul a spus că omul nu l-ar putea face; însă cei credincioși vor dovedi că ei sunt în stare să facă aceasta. Cântarea pe care Moise a cântat-o în Moab, înalță măreția Numelui lui Iehova. În ea se vestește neprihănirea lui Iehova, curățenia Sa și corectitudinea Sa: „El este stânca, lucrările Lui sunt desăvârșite (între ele strângerea rămășiței pentru Numele său) — (Deut. 32:4) Orice lucru nepotrivit, nelegiuire și lucru stricat care se vede la cineva care pretinde că face parte din poporul lui Dumnezeu, nu poate fi atribuit lui Iehova, ci despre toți care sunt așa trebuie să se spună: „Ei s-au corupt; pata lor (cusurul lor) nu este pata copiilor Săi (cei credincioși ai lui Iehova); ei (cei nelegiuți, bătrâni aleși care stăruie să umble pe calea lor egoistă, „omul fărădelegii", clasa „servului rău"), sunt o generație perversă și îndărătnică (prin urmare nu neamul lui Iehova)." — Deut. 32:5.

26. Iehova nu va tolera nici o fărădelege, cârtire și nici o murmurare din partea acelor care au fost primiți în legământul pentru Împărăție. Aceasta a fost prefigurată prin cântarea despre legământul din Moab, în care Domnul a declarat următoarele despre cei nelegiuți: „Și El a spus: Îmi voi ascunde fața de ei, și voi vedea, care le va fi sfârșitul; căci sunt o generație stricată, sunt niște copii în care nu este credință. M-au provocat la gelozie prin ceea ce nu este Dumnezeu, m-au mâniat prin idolii lor deșerteți; și eu îi voi întărâta la mânie printr-un popor care nu este un popor. Îi voi mânia printr-o națiune fără pricepere." — Deut. 32:20,21.

27. Cei ce doresc să aibă parte la justificarea Numelui lui Iehova trebuie să-și păstreze neprihănirea față de Iehova, și prin urmare, este scris: „Tu vei fi perfect înaintea lui Iehova, Dumnezeuul tău." (Deut. 18:13). Iehova nu va da biruință

poporului Său ales, pentru că merită acest lucru, nici datorită neprihănirii lor înăscute sau a dezvoltării de sine, ci pentru justificarea promisiunii Sale exprese și a Numelui Său. — Deut. 9:4-6.

UN SINGUR IEHOVA

28. Cei primiți în legământul pentru Împărăție, au început deja să prețuiască adevărul că există numai un singur Iehova Dumnezeu; dar mulți dintre cei ce afirmă că sunt copiii lui Dumnezeu, sunt orbi față de acest mare adevăr. Suveranitatea lui Iehova este afirmată în legământul din Moab; și adevărul acesta minunat strălucește acuma acelor care se află în legământul pentru Împărăție în lumină clară: „Nimenea nu este asemenea Dumnezeului lui Ieșurun, care trece pe ceruri în ajutorul tău, și în mărirea Sa pe nori. Dumnezeu etern este refugiul tău, și dedesubt sunt brațe veșnice; și el va fugări de dinaintea ta pe dușmani, și va zice: Distrugeți-i.” (Deut. 33: 26,27). Cei care doresc pot să-și aleagă pe un altul ca dumnezeul lor și să suporte consecințele; credincioșii însă vor fi cu totul devotați lui Iehova Dumnezeu. Iehova cheamă acuma pe dumnezeii falși ai dușmanului, ca să aducă dovada definitivă că de fapt sunt dumnezei. Dumnezeu a lăsat pe Moise să rostească adevărul acesta; și acuma a sosit timpul, ca să se decidă chestiunea mare discutabilă și poporul ales al lui Dumnezeu trebuie să vestească și judecățile Sale.

29. Nu există mai mulți Iehova, dintre care fiecare să aibă o voie deosebită și o lucrare deosebită. Există numai un singur Dumnezeu. Rămășița vede și prețuiește privilegiul primit de la Dumnezeu, de a proclama Numele singurului și adevăratului Iehova, și acesta o face cu mare bucurie a inimii. Ce s-a spus Israelului natural în Moab, se spune și acum de mai Marele Moise, Cristos Isus, către Izraeliții spirituali, strânși laolaltă în Templu: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta”. (Deut. 6:4-6). Sfinții adevărați și credincioși se închina înaintea unicului și singurului Dumnezeu adevărat, și aceasta este prima poruncă, adică, prima în ordinea timpului, și prima în importanță, cum a declarat Isus. (Marcu 12:29,30). Această primă porunca este făcută o parte esențială a legământului pentru Împărăție. Iehova singur trebuie să fie adorat și cinstit mai presus decât orice. (Deut. 6:1-8). Poporul scos dintre națiuni pentru Numele lui Iehova trebuie să fie „sfințit lui Iehova”, ceea ce înseamnă că ei trebuie să fie pe deplin consacrați și devotați lui Iehova Dumnezeu, să nu-L ispitească și nici să nu îndrăznească să facă învoială cu dușmanul și organizația lui: pentru că aceasta nu va fi tolerat de Iehova. – Deut. 6:16; Matei 4:7

30. Aceleași condiții, care au fost impuse Israelului natural prin legământul din Moab, sunt impuse și celor care sunt în legământul pentru Împărăție, și anume: ei trebuie să servească pe Iehova cu bucurie, fără îndărătnicie sau nemulțumire, pentru că altfel asupra acelor care ar neglija să-L servească în felul

cuvântul va cădea blestem. (Deut. 28:47). Jertfele aduse Lui trebuie să fie fără cusur; prin urmare, nu trebuie să existe nici un compromis cu organizația Diavolului, și nici un amestec al lucrurilor lui Iehova cu practicile organizației Diavolului, cum ar fi închinarea la oameni, acesta fiind „păcatul Samariei”. Evident că este voia lui Dumnezeu, ca poporul Său în mod conștient, de bunăvoie, cu bucurie și cu totul să-I fie devotat. (Deut. 16:21,22). Servirea lui Iehova trebuie făcută în locul pe care și L-a ales ca o locuință a Numelui Său, adică în organizația sa, a cărei Cap este Cristos Isus. (Deut. 16: 10-17). Cine cugetă despre sine că este un aspirant la Împărăție și cu toate acestea insistă să-și urmeze calea sa, și nu instrucțiunile organizației lui Dumnezeu, și să umble cu ea, calcă această regulă a Împărăției.

31. Zeciuală, care înseamnă a zecea parte, închipuie simbolic tot ce are cineva, și care trebuie să se folosească pentru slujba Templului, și adus la locuința Numelui Său, adică în organizația Sa. (Deut. 26:1-19; 12:6; 14: 22-29). „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (Maleahi 3:10). În Templu lui Dumnezeu, în locașul Numelui Său, trebuie să domnească unitate în închinarea și în serviciul Domnului. (Deut. 12:5-18; 16:1-17). Aceia pentru care este inaugurat legământul nou, au fost adunați în Templu și în legământul pentru Împărăție și sunt în unitate cu Cristos și ei trebuie să rămână în unitatea acesta și să continue în serviciul lor credincios. Dorințele și opiniile personale nu trebuie luate în considerare. Dacă cineva a ajuns să fie un membru al organizației lui Dumnezeu, individualitatea creaturii încetează, și orice păreri pe care le susține împotriva voinței exprimate a lui Dumnezeu sunt greșite. Ce trebuie să se stabilească în primul rând este voința lui Dumnezeu; și toți cei ce sunt în legământul pentru Împărăție, cu bucurie și în armonie trebuie să urmeze voința Sa. Dacă cineva apucă o altă cale, acela desigur va fi scos afară din Împărăție. Numai acela, care își păstrează neprihănirea, stăruiește în unitatea și credințioșia lui Cristos, va străluci ca soarele, în timp ce ceilalți vor fi scoși afară. (Matei 13:41-43). Credincioșii trebuie și vor fi devotați din toată inima și fără rezerve lui Iehova.

PROFETUL SĂU

32. În Moab s-a întâmplat că Moise a destăinuit pentru prima dată promisiunea lui Iehova, de a ridica un Profet, al căruia Moise era numai o umbră sau o icoană. (Deut. 18:15-19). Adevărul că numai Cristos Isus este marele Profet prezis de Moise, a fost relevat rămășiței prima oară după ce a fost așezată în Templu. (Turnul de Veghere, 1933, paginile 147-153). Poziția strălucită a Profetului lui Iehova este prezisă în cuvintele care sunt scrise în Deuteronom în legătură cu legământul încheiat acolo. (Deut. 34: 10-12). Așadar, cei la care este trimis mai marele Moise sunt într-o stare de o responsabilitate mult mai mare decât a fost vreodată Israelul natural. Rămășița, fiind informată despre cauza mare discutabilă acum, și fiind primită în legământul pentru Împărăție, vede că nu poate

exista nici un compromis cu nici o parte a organizației lui Satan, ci că rămășița trebuie fără rezerve și negreșit să fie ascultătoare și devotată lui Iehova și marelui Său Profet. Mai Marele Moise a pregătit calea înaintea lui Iehova, după aceea a venit deodată la Templu și a strâns la Sine pe sfinții lui Iehova, și apoi a adus în legământul pentru Împărăție pe cei care și-au dovedit credincioșia până la acel timp. După aceasta, Mai Marele Moise, Cristos Isus, în calitate de instrument al lui Iehova a început să dezvăluie rămășiței înțelesul profeției, și devine o chestiune de alegere cui doresc să servească: Marelui Profet și serv a lui Iehova, sau vorbitorului și reprezentantului lui Satan. Mulți dintre cei ce susțin că ar reprezenta pe Dumnezeu, în realitate sunt păpușele și instrumentele Diavolului. După cum mulți dintre Izraeliții naturali au devenit necredincioși, și aceștia neglijează să asculte de mai marele Profet. Dimpotrivă, aspiranții Împărăției, care neglijează acum sau refuză să dea ascultare din toată inima și cu iubire lui Cristos, vor avea un sfârșit tragic. – Deut. 18:13-19; Fapte 3:19-23.

33. După moartea lui Moise, Israel nu a rămas fără conducător, deoarece Iosua a urmat după el ca conducător, și sub conducerea lui au intrat în Canaan. Cu privire la legământul pentru Împărăție care a fost prefigurată prin legământul încheiat în Moab, rămășiței i s-a asigurat conducerea triumfătoare prin Cristos Isus, marele Profet al lui Iehova. Acestor credincioși li s-a dat toată asigurarea că dacă rămân în Templu și ascultă cu credincioșie și cu bucurie de mai marele Profet al lui Dumnezeu, ei vor fi trecuți până la biruința desăvârșită, spre lauda Numelui lui Iehova. Biruința aceasta nu se va câștiga prin ceea ce ei fac; ci aceasta este biruința, pe care o va câștiga Iehova spre slava și justificarea Numelui Său mare, prin Cristos Isus, unealta Sa principală. - 1Cor. 15:57.

34. Cristos Isus, mai marele Moise, ține judecată în Templu conform voinței lui Dumnezeu. El a promis că cei primiți în legământul cu El pentru Împărăție, vor judeca împreună cu El cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Aceasta trebuie să însemne în primul rând cei care urmează să alcătuiască izraeliții spirituali, adică, cei născuți din spirit, din care este aleasă casa regală. Din această promisiune a Domnului se poate deduce în mod logic și cu drept că sfinții credincioși înviați, care au fost strânși în Sion primii, au o anumită parte la judecată; cu toate acestea amănunte cu privire la aceasta nu ni s-au descoperit. Întrebarea, deci, este: Are rămășița credincioasă care petrece încă pe pământ, vreo parte în judecata aceasta? Cuvântul scriptural potrivit pentru întrebarea aceasta, sună: „De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.” (1Cor. 4:5) Domnul, marele Judecător, a venit, și face pe credincioșii, care au fost primiți cu El în legământul pentru Împărăție, ca să șadă cu El în locuri cerești, adică, în Templu. Aceasta este, deci, vremea judecății; și pare clar că lucrarea rămășiței care este încă pe pământ în legătură cu judecata aceasta constă în aceea ca să vestească judecățile scrise ale lui Iehova; și astfel ea ia parte la judecată. Numele lui Iehova trebuie să fie făcut cunoscut

acum; răzbunarea Sa trebuie vestită; însă rămășița credincioasă, ca martorii Săi constituiți, au permisiunea să proclame aceste adevăruri. Rămășița nu are competența să rostească o judecată despre vinovăția sau nevinovăția vreunui individ, ci trebuie să vestească legea sau regulile judecării lui Iehova; și regulile acestea privesc atât pe cei ascultători cât și pe cei neascultători. În felul acesta cei în legământul pentru Împărăție au o parte în lucrarea judecării conform voinței Domnului. Judecățile lui Iehova sunt deja scrise, și sfinții Lui strânși la El, sunt însărcinați și îndatorați ca să facă de cunoscut judecățile Sale. Aceasta ei o fac cu cântece de laudă, și Iehova găsește plăcere în credincioșia lor în împlinirea obligațiilor lor în această privință. Despre aceasta a scris profetul lui Dumnezeu: „Căci Iehova are plăcere de poporul Său; El va înfrumuseța pe cei blânzi cu salvare. Să salte de bucurie sfinții Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor! Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tăișuri în mâna lor, ca să facă răzbunare asupra neamurilor (națiunilor), și să pedepsească popoarele; să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fier, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecățile scrise! Această onoare o au toți sfinții Lui. Lăudați pe Iehova!” (Ps. 149:4-9) Iehova descoperă credincioșilor Săi voința Sa cu privire la ei.

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiu

1. Care este Împărăția despre care este vorba aici și care este scopul ei?
- 2-4. În legătură cu legământul pentru Împărăție, explică poziția profetică (a) a lui David; (b) a legământului, pe care l-a încheiat Moise cu copiii lui Israel în țara Moabului.
- 5-7. Cine a fost primit în legământul din Moab dintre copiii lui Israel, și pe cine au prefigurat ei? Cine a fost exclus din legământ și de ce? Pe cine au prefigurat aceștia și Iuda?
- 8, 9. Arată în ce ordine se ține judecata lui Iehova, cum este însemnat profetic în Deut. 33:2. Fă o comparație cu Iuda 14-16. Explică ce a fost ilustrat în „imaginația” și „răzvrătirea” Izraeliților încă în Moab.
- 10-13. Arată cât de potrivită a fost cântarea profetică pe care a prezentat-o Moise în câmpia Moabului.
- 14,15. Arată că Scriptura accentuează importanța credincioșiei. De ce este ea de o așa mare importanță?
- 16,17. Ce se pretindea din partea acelor care au intrat în legământul încheiat în Egipt și confirmat la Sinai? Dar din partea acelor care au fost primiți în legământul din Moab? Compară acestea cu condițiile puse acelor care sunt primiți în legământul pentru Împărăție.
- 18-20. Ce este arătat în faptul că arderile de tot și stropirile cu sânge joacă un rol important în raportul divin din Levitic și Numeri, dar nu în legătură cu încheierea

legământului din Moab? Dă dovezi suplimentare că legământul încheiat în Moab a ilustrat legământul pentru Împărăție.

21. Explică legea dată lui Israel despre căsătoria între cumnat și cumnată. Ce scop a avut ea atunci, și aplicarea ei ca o icoană profetică?

22,23. Explică Deuteronom 29:4 în aplicarea lui în momentul rostirii; de asemenea, cum s-a împlinit ca profeție împreună cu Deut. 32:3. Aplică Deuteronom 32:26,27.

24. Arată cât de importantă este regula descrisă în Deuteronom 12:5-8 pentru timpul prezent.

25-27. Explică în sarcina cui pune Deuteronom 32:4,5 răspunderea pentru purtarea greșită, nelegiuită și stricată a oricărui din poporul declarat al lui Dumnezeu. Cum va proceda Dumnezeu cu cei nelegiuiți? Și cum cu cei ascultători? De ce?

28-30. Arată cât de importantă era pentru Israel declarația care este scrisă în Deuteronom 6:4-6, și importanța ei pentru Israelul spiritual acum. Arată și importanța Deuteronom 33:26, 27.

31. Explică simbolul „zeciuielii” și aplică Maleahi 3:10.

32. Unde și cu ce ocazie s-a dat mai întâi în știre că Iehova va ridica un profet mai mare decât Moise? Arată cum s-a împlinit promisiunea aceasta. Compară răspunderea Israelului natural cu răspunderea acelor la care este trimis Mai Marele Moise. Cum a contribuit aceasta la credințioșia Israelului natural? Cum a contribuit aceasta la credințioșia acelor care stau sub conducerea mai marelui Profet?

33. Ce măsură s-a luat pentru conducerea Israeliților din Moab în Canaan? Ce a fost prefigurată în aceasta cu privire la legământul pentru Împărăție?

34. Care este concluzia logică, pe baza scripturilor tratate aici, despre poziția actuală și privilegiul credincioșilor sfinți înviați și a rămășiței credincioase de pe pământ, în legătură cu lucrarea de judecată care este acum în curs?

RĂBDAREA LUI IOV

Necazul și suferința care sunt răbdate de mulți care trăiesc pe pământ astăzi au o legătură strânsă cu experiențele amare ale lui Iov, despre care citim în Scripturile Evreiești din vechime.

Timp de multe secole Satan a fost dumnezeul acestei lumi. Scopul său principal a fost de a orbi oamenii cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, ca nu cumva vreunul din ei să vadă planul lui Dumnezeu și să afle calea adevărată spre viață. (2 Cor. 4:3-6). Pentru a realiza acest scop el și-a folosit întreaga organizație; însă șefii printre membrii acesteia au fost și sunt liderii religioși. Aceștia au fost și sunt sprijiniți acum de fruntașii turmelor lor, alcătuite din elita, ultra-bogații și politicienii profesioniști. Acești oameni au pozat și încă pozează ca reprezentanții lui Dumnezeu, în timp ce practică cu intenție înșelăciunea și fraudă asupra oamenilor. Clericii sau predicatorii și-au asumat o mare pietate și auto-neprihănire. Ei au făcut din marii proprietari de averi și politicieni profesioniști șefi în adunările

lor. Acești mândri și aroganți au primit o favoare specială. Ei au fost ținuți înaintea „turmei obișnuite” ca exemple ale favorii lui Dumnezeu. Predicatorii i-au dat ca exemple de urmat și prin acest mijloc mulți din cei săraci, ignoranți și superstițioși au fost aduși în organizațiile religioase și determinați să pună micile lor câștiguri la picioarele ipocriților. Când politicienii bogați și egoiști au crezut că este potrivit să facă război cu alții, predicatorii au predicat oamenilor de rând și le-au spus că este datoria lor să-și dea viața și tot ce au pentru a susține, menține și lupta pentru o organizație egoistă.

Acești înșelători religioși nu au vorbit oamenilor săraci despre planul grațios de răscumpărare al lui Dumnezeu și cum va aduce El viață celor ascultători prin înviere și binecuvântările Împărăției. Dimpotrivă, ei au afișat virtuțile oamenilor, i-au numit oameni de caracter, și au sfătuit pe săracii din sistemele bisericesti să dezvolte un caracter și să crească ca oamenii mari și astfel să-și realizeze propria lor salvare, și prin intermediul acesta să-și asigure un loc în cer sau în condiția nevăzută.

Acești lideri falși și potențiali mângâietori au cerut de la oameni sprijinul patriotic pentru conducătorii nelegiuți. Ei le-au spus că patriotismul înseamnă sprijin necondiționat al oamenilor care sunt într-adevăr asupritorii lor. În modul acesta ei au determinat pe cei săraci să-și verse sângele în apărarea organizației Diavolului. Oamenilor de rând li s-a spus din partea acestor trei elemente că dacă nu se unesc cu sistemele religioase și dacă nu le sprijină cu seriozitate, marele Dumnezeu, pentru care ei pretind să vorbească, va trimite pe toți cei ce nu fac aceasta în iadul sau chinul veșnic.

Desigur, marele Iehova Dumnezeu a știut dinainte sistemul rău și crud pe care-l va crea Satan și pe care-l va organiza și desfășura pentru ca să înșele pe oameni și să-i îndeparteze de Dumnezeul adevărat. El a știut dinainte că cel mai rău instrument în acel sistem va fi elementul religios care se va încumeta să vorbească în numele lui Dumnezeu. El a știut dinainte că aceștia vor fi și sunt ipocriți, și vor practica subtilitatea și ipocrizia. El a știut că ei vor fi ajutați și susținuți de politicienii bogați și profesioniștii care conduc guvernele, și că în felul acesta masele de oameni vor fi ținute sub supravegherea, puterea și controlul lui Satan, cel rău. Dumnezeu a permis ca cei trei oameni, care pretindeau a fi mângâietorii lui Iov, să fie folosiți pentru a prefigura acea organizație rea. De asemenea, Dumnezeu a mai știut că printre toate aceste influențe viclene și subtile ale organizației lui Satan vor fi câțiva oameni care își vor menține încrederea în El, și vor fi credincioși Lui indiferent de toate persecuțiile și suferințele care ar fi aruncate asupra lor. Această clasă El a prefigurat-o prin Iov.

Dumnezeu a folosit pe Avraam și descendenții lui să facă o imagine cu privire la planul Său de justificare a numelui Său prin „sămânța” promisiunii, sămânță prin care vor veni și binecuvântările pentru omenire. El urma să folosească pe Iov să facă o ilustrație care să arate bătălia omenirii împotriva puterii și influenței rele a lui Satan, și să arate cum la timpul hotărât Dumnezeu va aduce o clasă de oameni care se vor împotrivi Diavolului, se vor încrede absolut în

Dumnezeu, se vor folosi cu bucurie de lucrurile bune ale marelui Răscumpărător și Puternic, și vor primi viață veșnică. Această ilustrație făcută de Avraam și descendenții lui a avut de a face mai mult cu cei care au aceeași credință ca cea a lui Avraam. Ilustrația lui Iov este mai mare în aplicare, deoarece ea se referă la întreaga rasă umană și dovedește că ultima binecuvântare a lui Dumnezeu pentru omenirea suferindă este viața veșnică pe pământ prin marele Răscumpărător și serv al favorurilor Împărăției. Cu această viziune a ilustrației în minte, analizați acum unele părți ale discuției în care s-a implicat Iov și cei trei înșelători care au susținut a vorbi în numele lui Dumnezeu, dar care în realitate au vorbit pentru dușman.

Fără îndoială, Satan a cugetat că privirea lungă și ipocrită a celor trei înșelători evlavioși va produce o asemenea tortură asupra lui Iov, și va mări suferințele lui, încât Iov va blestema pe Dumnezeu. Ce ar putea fi mai chinuitor pentru un suferind decât să fie obligat să fie zile întregi obiectul privirii constante a unui „mănunchi” de ipocriți auto-neprihăniți? Satan folosea această metodă subtilă pentru a învinge pe Iov. Satan a fost condamnat din nou la înfrângere. Liniștea lungă a fost întreruptă de pronunțarea de către Iov a unui blestem asupra zilei sale de naștere, însă nici un cuvânt de batjocură împotriva lui Dumnezeu. El nu s-a plâns de ce a pierdut, ci a apelat la Dumnezeu ca viața lui să se termine, și ca suferința lui să înceteze. „Iov a vorbit, și a zis: Să piară ziua în care m-am născut, și noaptea în care s-a spus: S-a zămislit un copil de parte bărbătească. Ziua aceea să fie întuneric, să nu se mai îngrijească Dumnezeu de ea din cer, și să nu mai strălucească lumina peste ea. S-o cuprindă întunericul și umbra morții; un nor să vină peste ea; s-o înspăimânte negura zilei”. (Iov 3:2-5). Apoi Iov adaugă că dacă nu s-ar fi născut, ar fi fost liniștit și fără suferință. „Căci acum aș fi liniștit, aș dormi, aș avea odihnă”. – Iov 3:13.

Dându-și seama pe deplin că Dumnezeu îi dăduse viață și că era dreptul lui Dumnezeu de a o lua, el a cerut doar ca suferința lui să se termine în moarte. Cât de bine reprezintă aceste cuvinte ale lui Iov condiția și gândurile multor oameni care au suferit necaz. Conștienți de faptul că au încercat să facă binele, și totuși suferind mari dureri trupești și chinuri mentale, ei s-au întrebat de ce s-au născut, și ei ar dori să se odihnească în moarte. Neștiind planul lui Dumnezeu de răscumpărare și binecuvântare, ei s-au rugat ca suferința lor să înceteze și ca să se odihnească în mormânt.

Apoi, ca răspuns lui Iov, vorbește Elifaz Temanitul. Esau, sau Edom, de unde a provenit Elifaz, a reprezentat întotdeauna organizația Diavolului. Esau a ilustrat clasa care persecută pe servii adevărați ai lui Dumnezeu. Elifaz face acum același lucru. Remarcați cuvintele subtile și ipocrite care cad de pe buzele lui. „Dacă vom îndrăzni să comunicăm cu tine, te vei supăra?” (Iov 4:2). A fost acel pretins prieten acolo ca să mângâie pe Iov? Dacă ar fi fost așa, atunci ar fi spus lui Iov că necazul și suferința lui veniseră asupra lui prin moștenire din cauza păcatului lui Adam. (Ps. 51:5; Rom. 5:12). El ar fi spus lui Iov că vindecarea lui va veni la timpul hotărât de Dumnezeu prin serviciul marelui Răscumpărător al cărui sânge va furniza prețul care va ridica blestemul de peste oameni. El nu a amintit un

astfel de lucru lui Iov, ci mai degrabă și-a mărit importanța și cea a celor doi tovarăși înșelători ai săi. Priviți acum la condițiile care au existat timp lung, și la ceea ce a fost predat oamenilor de organizația Diavolului, reprezentată de cei trei preținși prieteni ai lui Iov.

Oare spun liderii acestei organizații satanice, care pretind a vorbi în numele lui Dumnezeu, omenirii suferinde că această suferință este din pricina păcatului moștenit și comis de Adam, care a cedat în fața Diavolului? Spun ei că Dumnezeu este singurul adevărat și puternic, și că El a luat măsuri prin moartea și învierea lui Isus, Fiul Său iubit, să răscumpere omenirea din moarte și mormânt? Spun ei oamenilor că la timpul hotărât Dumnezeu, prin Cristos, va face un proces just pentru viață pentru toți oamenii, și că cei ascultători vor fi restatorniciți atunci la sănătate, fericire și viață veșnică pe pământ?

Nu, departe de aceasta! Clerul neagă chiar și păcatul ereditar. Ei neagă că sângele lui Isus este marele preț de răscumpărare pentru om. Ei neagă cu vehemență marele adevăr al vieții pe pământ prin înviere și Împărăție. Ei merg în direcția opusă. Ei preamăresc propria lor sfințenie și arată cu mare mândrie spre predicatorii foarte „sfinți” care au mers înaintea lor, și poruncesc omenirii suferinde să urmeze exemplul lor. Diavolul știe bine că oamenii sinceri disprețuiesc pe cei ipocriți sau pe cei care se afișează ca sfinți în ei înșiși. El știe bine că oamenii onești se întorc de la Dumnezeu, ai cărui reprezentanți se pretind, și speranța lui Satan a fost să îndepărteze pe oameni de Dumnezeu.

Elifaz a reamintit lui Iov căci cândva Iov învățase pe mulți și întărise mulți genunchi slăbănogiți, și că acum necazul venise asupra lui Iov și din cauza fricii el a dat înapoi și a plâns. Apoi cu scopul evident de a reaminti lui Iov că suferința lui se datora judecății directe a lui Dumnezeu împotriva lui, datorită răutății lui, el a spus lui Iov: „Adu-ți aminte, te rog, care nevinovat a pierit? Sau unde au fost nimiciți cei neprihăniți? După câte am văzut eu, cei ce ară nelegiuirea și seamănă răutatea, îi seceră roadele. Prin răbufnirea lui Dumnezeu ei pier, și prin suflarea Lui ei sunt nimiciți”. – Iov 4:7-9.

Afirmația lui Elifaz a fost o minciună. Cât de mulți clerici au afirmat cu îndrăzneală că suferința oamenilor este direct judecata lui Dumnezeu asupra lor datorită eșecului lor de a-și păstra jurămintele față de El prin sistemele bisericești! Cât de mulți clerici au refuzat o îngropare decentă a celor morți, deoarece nici cei morți, nici prietenii vii nu au susținut organizația lor nelegiuită! Satan, tatăl acestor falsități, i-a adus înaintea prin agenții săi cu scopul de înșela oamenii ca să blesteme pe Dumnezeu. Mulți oameni au declarat că dacă acesta este felul de Dumnezeu pe care-l avem, ei nu vor să aibă de-a face ceva cu El. Puțini au refuzat să creadă în cuvintele clericilor și și-au pus încă încrederea în Dumnezeu și în îndurarea și bunătatea Lui iubitoare.

Apoi Elifaz a lăudat înaintea lui Iov propria-și măreție și înțelepciune, declarând lui Iov că a avut o viziune de la Domnul și de la care a primit multă cunoștință în secret. În momentul acelei viziuni el a auzit un glas spunându-i: „Va fi omul muritor mai drept decât Dumnezeu? Va fi el mai curat decât Făcătorul lui?”

Iată, El nu-și pune încrederea în slujitorii Săi; și găsește greșeli în îngerii Săi. Cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, a căror temelie este în țărână, care sunt striviți ca un vierme”. – Iov 4:17-19.

Discursul lui Elifaz a fost că omul muritor nu se poate îndreptăți și că numai Dumnezeu necăjește pe om și nu există nici o cale de atac. Evident, afirmația lui Elifaz, care a provenit de la Satan, a fost falsă și a avut scopul ca să întoarcă pe Iov împotriva lui Dumnezeu. El susține apoi că Dumnezeu găsește greșeli la îngerii Săi, scopul lui Elifaz fiind acela de a discredita pe Dumnezeu în mintea lui Iov. Liderii așa-numitei „creștinătăți” au reprezentat întotdeauna greșit pe Dumnezeu, și au spus oamenilor suferinzi că El este aspru și crud și că cei care mor în afara sistemelor lor bisericesti sunt condamnați la chin veșnic fără milă, și că nu există nici o cerere care să se poată face de cei care sunt în afara bisericii.

Apoi Elifaz, evident în derădere, spune: „Strigă acum, dacă va fi unul care-ți va răspunde; și către care dintre sfinți te vei întoarce? Căci mânia ucide pe cel nebun, și invidia omoară pe cel prost. Am văzut pe cel nebun prinzând rădăcină; dar deodată i-am blestemat locuința. Copiii lui sunt departe de siguranță, sunt călcați în picioare la poartă, și nu este nimeni care să-i scape”. (Iov 5:1-4). Aceasta nu a fost o mare mângâiere pentru Iov.

După aceea, pentru ca acest mângâietor ipocrit să-și accentueze măreția și poziția înaltă înaintea lui Dumnezeu, și cu batjocură în cuvintele sale, spune: „Omul se naște pentru necaz, după cum scânteia se naște ca să zboare. Eu aș căuta pe Dumnezeu, și lui Dumnezeu i-aș încredința cauza mea; El face lucruri mari și de nepătruns, lucruri minunate fără număr”. – Iov 5:7-9.

Iov a recunoscut măreția lui Dumnezeu, însă a primit chin în loc de mângâiere din cuvintele lui Elifaz. În agonie el a strigat: „O, de mi s-ar asculta dorința, și de mi-ar da Dumnezeu lucrul după care tânjesc De ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească, întindă-Și mâna și să mă prăpădească; atunci aș avea mângâiere; m-aș împietri în necaz; să nu cruțe; căci nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt”. (Iov 6:8-10). Totuși Iov nu a blestemat pe Iehova Dumnezeu. Cu răbdare adevărată, sau statornicie în ceea ce este drept, el și-a menținut integritatea față de Dumnezeu.

CORUPERA CREȘTINISMULUI

Roma a fost în vremurile trecute o mare putere mondială al cărei Dumnezeu a fost (după cum este și acum) Satan. (2Cor. 4:3, 4). În secolul patru această mare putere mondială a adoptat religia creștină ca religie de stat sau guvern. Astfel, Diavolul a reușit să facă ca oamenii să se numească după numele lui Dumnezeu și al Cristosului Său și în același timp să aducă constant batjocură asupra numelui Domnului, și de fapt, să reprezinte pe Diavolul. Pentru a arăta cât de înșelător și subtil a învins Diavolul pe oameni și le-a îndepărtat mințile de la Dumnezeul adevărat, cităm următoarele din istoria intitulată „Lumea Romană Veche”:

„În al doilea secol nu existau nume mai mari ca Policarp, Ignatiu, Iustin Martirul, Clement, Melito și Apoloniu, episcopi liniștiți și martiri îndrăzneți, care se adresau turmelor lor în camerele de sus, și care nu dețineau nici un rang lumesc, celebri doar pentru sfințenia sau simplitatea caracterului, și menționați doar pentru suferințele și credința lor. Citim despre martiri, din care unii au scris tratate valoroase și apologii; dar printre ei nu găsim oameni cu rang înalt. Era o rușine să fi creștin în ochii modei sau puterii. Literatura creștină timpurie apără în principal o teorie, iar caracterul doctrinal este simplu și practic. Existau controverse în biserică, și viață religioasă intensă, activități importante, virtuți mari, dar nici un conflict exterior, nici o istorie seculară. Ei nu atacaseră încă guvernul sau instituțiile sociale mari ale imperiului. Există un corp mic de oameni puri și nevinovați, care nu au aspirat să controleze societatea. Însă ei au atras atenția guvernului și au fost persecutați. Ei au fost priviți ca fanatici care încercau să distrugă respectul pentru instituțiile existente.

„În acest (al doilea) secol, politica bisericii a fost *organizată în liniște*. Există o tovărășie organizată între membrii; episcopii deveniseră influenți, nu în societate, ci printre creștini; au fost înființate dioceze și parohii; există o deosebire între episcopii de la oraș și cei din mediul rural; delegații bisericilor se adunau să dezbată puncte de credință sau să suprimă ereziile în curs de formare; a fost dezvoltat sistemul diocezan, și a început centralizarea ecleziastică; diaconii au început să fie recunoscuți printre clericii înalți; armele comunicării au fost falsificate; au fost create festivaluri ale bisericii; Gnosticismul a fost îmbrățișat de multe minți conducătoare; școlile catehetice au predat credința sistematic; formulele de botez și sacramentele au devenit foarte importante; și monahismul a devenit popular. Biserica își *punea astfel temelii politicii și puterii ei viitoare*.

„*Secolul trei* a văzut biserica mai puternică ca o instituție. S-au ținut sinoade regulate în marile orașe ale imperiului; sistemul metropolitan a ajuns la maturitate; au fost enumerate clar canoanele bisericii; școlile mari de teologie au atras mințile iscoditoare; doctrinele au fost sistematizate (adică, definite, limitate, și formulate în crezuri și mărturisiri de credință). Creștinismul s-a extins atât de tare încât trebuia fie persecutat, fie legalizat; episcopi mari au condus biserica crescândă; mari doctori (ai divinității) au speculat chestiunile (filozofia și știința numite în mod fals așa) care agitaseră școlile grecești; edificiile bisericesti au fost extinse, și au fost instituite banchete în onoarea martirilor. Biserica înainta rapid spre o poziție care a atras atenția omenirii.

„*Doar în secolul patru* a încetat persecuția imperială; atunci a fost convertit Constantin (împăratul Roman); atunci *biserica s-a aliat cu statul*; atunci credința timpurie s-a corupt; superstiția și filozofia deșartă au intrat în rândurile celor credincioși; episcopii au devenit curteni; bisericile au devenit bogate și splendide; sinoadele au fost aduse sub influența politică; monarhiștii (călugării) au întemeiat un principiu fals al virtuții; politicienii și dogmaticii au mers mână în mână și împărații au pus în aplicare decretele conciliilor (bisericii); oamenii cu ranguri au intrat în biserică. Creștinismul a devenit religia curții și a claselor la modă, el a fost

folosit ca să sprijine relele împotriva cărora el (creștinismul) a protestat la început. Biserica nu a fost numai impregnată cu erorile filozofiei păgâne, ci a și adoptat multe din ceremoniile închinării orientale, care au fost atât minuțioase, cât și magnifice.

„Biserica a devenit în secolul patru, la fel de impozantă ca templele vechi ale idolatriei. Festivalurile au devenit frecvente și impozante. Oamenii au ținut la ele deoarece au obținut plăcere și încetare a lucrului lor. Venerarea pentru martiri a dus la introducerea icoanelor – o sursă viitoare de idolatrie populară. Creștinismul a fost preamărit în ceremonii pompoase. Venerarea sfinților s-a apropiat de zeificarea lor, iar superstiția a înălțat pe maica Domnului într-un obiect de închinare absolută. Mesele de comunitate au devenit altare impozante tipice pentru jertfele evreiești, iar relicvele martirilor au fost păstrate ca amulete sacre. Viața călugărească a dus, de asemenea, la un mare sistem de munci grele și ritualuri de ispășire. Armate de călugări s-au retras în locuri întunecate și izolate și s-au predat rapsodiilor, posturilor și auto-ispășirilor. Ei erau un grup de oameni triști și fanatici, care neglijau scopurile practice ale vieții.

„Clericii, ambițioși și lumești, au căutat ranguri și distincții. Ei au aglomerat curțile prinților și au aspirat la onoruri temporare. Ei nu au mai fost sprijiniți prin contribuțiile voluntare ale celor credincioși, ci de veniturile acordate de guvern, sau proprietatea moștenită de la templele vechi (păgâne). Mari moșteniri au fost lăsate bisericii de către cei bogați, și pe acestea le-au controlat clericii. Aceste moșteniri au devenit surse de bogății inepeuizabile. Pe măsură ce a crescut bogăția, și a fost încredințată clericilor, ei au devenit indiferenți față de nevoile oamenilor - și nu au mai fost sprijiniți de ei. Ei au devenit leneși, aroganți și independenți. Oamenii au fost scoși din guvernarea bisericii. Episcopul a devenit un mare personaj care controla și își numea clericii. Biserica s-a aliat cu statul, și dogmele religioase au fost puse în aplicare cu sabia magistratului.

„O ierarhie impozantă a fost întemeiată, de diferite grade, care a culminat cu episcopul Romei”.

„Împăratul a decis puncte de credință, și clericii au fost scutiți de poverile statului. A existat o mare concurență pentru slujbele preoțești când preoții au acumulat atâta putere și când au devenit așa de bogați; și oamenii au fost înălțați în locuri mari (episcopii), nu datorită evlaviei sau talentelor lor, ci influenței lor la cei mari. *Misiunea bisericii a fost pierdută din vedere într-o alianță degradantă cu statul.* Creștinismul a devenit un spectacol, un ritualism, un braț al statului, o filozofie deșartă, o superstiție, o formulă”.

Dușmanul Satan a fost, desigur, întotdeauna în controlul Romei păgâne. Religia acelei puteri mondiale a fost propria religie a Diavolului. El a adoptat în mod ipocrit religia creștină; puterea Lui mondială a preluat numele de Romă Papală, având un reprezentant vizibil sub numele și titlul de „papă”, care a susținut a fi reprezentantul Domnului Isus Cristos dar care, de fapt, a fost reprezentantul Diavolului, fie că a știut acest lucru sau nu. Milioane de oameni buni au fost înșelați de această mișcare ipocrită. Probabil că mulți din clerici au fost înșelați,

însă în mod sigur unii din ei nu au fost înșelați. Papa și-a asumat rolul să conducă în calitate de reprezentant vizibil al lui Cristos. Pentru o mie de ani Roma Papală a deținut controlul asupra națiunilor pământului; și, deși deposedată de puterea ei temporală în 1800 d. Cr., ea exercită totuși o putere extraordinară printre guvernele pământului.

În timpul întregii acestei perioade sistemul papal a citat cuvintele apostolului Petru (1:2:9) care spun: „Dar voi sunteți o generație aleasă, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor deosebit; ca să vestiți laudele Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”, sistemul papal susținând a fi poporul ales menționat aici de Domnul. Dar noi vedem că această pretenție este absolut falsă. Națiunea menționată de apostolul inspirat este o națiune sfântă; și în loc ca imperiul roman să fie sfânt, și în loc ca biserica romană să fie sfântă, acolo s-au comis unele din cele mai grave crime din istorie în numele și de către acest sistem.

Câțiva oameni temători de Dumnezeu au protestat în numele lui Cristos împotriva domniei rele a acestui sistem. Wicliff, Huss, Luther, și alții au declarat un război deschis împotriva papalității. Rezultatul a fost că denomiinațiunile Protestante, numite biserica Protestantă, s-au organizat în numele lui Cristos. Aceste denomiinațiuni, desigur, au inclus mulți oameni buni, temători de Dumnezeu; dar a fost doar o chestiune de timp până când Satan i-a învins și pe aceștia. Aceste sisteme protestante s-au organizat în societăți politice reale. S-a spus bine că denomiinația Metodistă este una din cele mai puternice organizații politice din lume.

Aceste denomiinațiuni diferite au considerat că este însărcinarea și datoria lor să convertească lumea, și să creadă, așadar, că este necesar să aducă în denomiinațiunile lor oameni bogăți și influenți. Ele au deschis ușile pentru aceștia și i-au făcut fruntașii turmelor lor. Ele au organizat clerul, ca fiind diferit de laicitate; și acești clerici se întâlnesc la concilii și sinoade și controlează sistemul sau denomiinațiunea, și o folosesc în scopuri politice. Ei se fac o parte a lumii și susțin că denomiinațiunile lor constituie împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Vorbind acestora, Iacov spune: „Voi preacurvari și preacurvare, nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? așa că oricine vrea să fie prietenul lumii este dușmanul lui Dumnezeu”. (Iac. 4:4). Cuvântul „preacurvar” folosit aici nu se referă la o lipsă de puritate între sexe, ci înseamnă o relație ilicită între biserică și lumea al cărei Dumnezeu este Satan. Înseamnă că aceste sisteme ecleziastice au făcut o prietenie cu organizația lui Satan și au intrat într-o alianță cu puterile comerciale și politice ale lumii; și toți împreună ele constituie partea vizibilă a organizației lui Satan care este denumită în Scripturi sub titlul și simbolul de „fiară”. – Rev. 13:1.

Și acum în timpurile mai moderne aceste sisteme ecleziastice, susținând că reprezintă pe Domnul, sunt conduse de o clasă de clerici care se numesc „moderniști”. Se recunoaște că moderniștii sunt majoritatea printre clerici. Un modernist este unul care neagă raportul Biblic al creației omului, neagă căderea

omului și condamnarea lui la moarte, neagă marea jertfă de răscumpărare a lui Isus Cristos, și, în mod neapărat, Împărăția Domnului.

Dumnezeu a știut dinainte că sistemele ecleziastice, catolice și protestante, în numele lui Cristos vor fi învinse de Diavolul și folosite pentru scopurile lui, ca o parte a organizației lui. Prin profetul Său Ieremia (2:21-25), Dumnezeu a spus: „Te sădisem ca o vie nobilă, minunată și de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică? Chiar dacă te-ai spăla cu sodă, chiar dacă ai da cu mult săpun, nelegiuirea ta tot ar rămâne scrisă înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu. Cum poți să zici: Nu m-am spurcat, și nu m-am dus după Baali? (Diavolul) Privește-ți urma pașilor în vale, și vezi ce ai făcut: ești o dromaderă iute la mers și care bați drumurile; Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustia, care gâfâie în aprinderea patimii ei, cine o va împiedica să-și facă pofta? Toți cei ce o caută n-au nevoie să se ostenească: o găsesc în luna ei. Nu te lăsa cu picioarele goale, nu-ți usca gâtulejul de sete! Dar tu zici: Nu este nici o speranță; nu! Căci am iubit străinii, și voi merge după ei”.

Profetul arată aici, în armonie cu faptele așa cum le vedem, că ecleziasticismul s-a transformat într-o plantă degenerată a unei vii străine, că a devenit stricat, că s-a dus după Baalism, religia Diavolului; că planta a fost în vale, între elementele politice și financiare ale organizației Diavolului, și că, ca, cocoșa caracteristica unui dromader sau a unui măgar sălbatic, ea se conduce după cei ultra-bogați și ultra-influenți pentru ca să aibă aplauzele oamenilor și onoarea pe care lumea o poate aduce ei. Ecleziasticismul nu a obținut aceasta de la Domnul Dumnezeu, ci a fost rezultatul căderii sub influența lui Satan Diavolul. Prin urmare, Cuvântul lui Iehova Dumnezeu declară clar că ecleziasticismul trebuie să fie distrus la bătălia Armagedonului, care este aproape, pentru ca numele Lui glorios și cuvântul Săi infailibil să fie justificat înaintea întregii creații.

SCRISORI

UNITATEA PLANULUI LUI IEHOVA

Dragul meu frate Rutherford:

În acest moment, când v-ați întors din nou în Brooklyn, scrisorile personale trebuie să fie ceva de încurajare pentru dvs. Dar mă aventurez să vă trimit câteva rânduri ca să vă urez bun venit din nou, și să vă spun că sper că sunteți bine. Viața dvs. este dificilă, și trebuie să fie mult lucru care va necesita atenție de îndată ce veți fi la locul de față.

Ieri a venit *Turnul de Veghere* din 15 Aprilie, cu al doilea său articol despre legăminte. După cum l-am citit, după primul articol, cuvintele de bucurie ale Mariei au venit în gura mea, „Spiritul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu”, datorită explicării depline a acestei chestiuni, atât de clar prezentată. Aceste

două articole sunt ca deschiderea unei autostrăzi unde înainte de aceasta fuseseră doar câteva drumuri înguste care nu duceau niciunde în mod deosebit. Faptul că a existat atât de multă controversă despre legământul noua fost o dovadă că încă nu s-a spus ultimul cuvânt. Însă rezolvarea clară a acestei chestiuni în aceste două articole este o dovadă de finalitate, deoarece este arătată atât de clar unitatea planului lui Iehova. Ceea ce încă urmează sub titlul „urmează continuarea” este așteptat cu multă nerăbdare, însă cu cea mai deplină încredere căci calea va duce în cea mai mare lumină. Omul poate are sentimentul că Cuvântul lui Dumnezeu își descoperă comorile sale bogate ultime, însă în mod sigur Cuvântul este o mină care nu se epuizează.

Adevărul este al Domnului, așa cum ne reamintiți constant; dar omul poate să-i mulțumească nu doar pentru adevăr, ci și pentru instrumentul pe care El îl folosește să frângă pâinea pentru poporul Său, și eu îi mulțumesc pentru dvs. și pentru serviciul dvs. în acest timp.

Întotdeauna cu multă dragoste în El,
J. HEMERY, *Londra*.

AUZIT ÎN AFRICA DE SUD

EMISIE DIN LOS ANGELES: Noutate! Am experimentat cea mai mare minune a vieții mele Luni dimineața când am auzit emisiunea de o oră de la Los Angeles cuvânt cu cuvânt. Am încercat în repetate rânduri să prind marile conexiuni pe cele mai bune aparate de radio disponibile în Cape Town, dar întotdeauna fără succes. Însă Luni dimineața de la 1:30 la 2:30 nu a fost doar o chestiune de prindere a recepției, ci fiecare cuvânt a venit la noi ca și cum ați fi vorbit în aceeași cameră. A fost emoționant dincolo de cuvinte, și pe măsură ce se atingea apogeul fiecărui discurs și când s-a citit rezoluția și când marea audiență din Sala Shrine a strigat „Da” ca răspuns, frații care au ascultat împreună cu mine au fost plini de bucurie. A fost o bucurie adevărată să ne alăturăm în acel cor mare de „Da-uri”, care probabil a fost auzit în multe părți ale pământului. Postul de radio la care am prins recepția era W2XAF (Schenectady 31.46 metri). Explicația, desigur, a fost că timpul era perfect ca să prindem acel post de radio și condițiile meteo au fost favorabile. Da la 6:30 p.m. este cel mai prielnic timp pentru noi să prindem semnal din America. Sper cu tărie că va fi posibil pentru dvs. să organizați emisiuni mari în lanț la aceeași oră. Nu am dormit în acea noapte, însă vom face acest lucru cu bucurie fără a ne odihni o noapte în orice moment pentru a avea o repetare a experienței de duminică seara.

Adunările au fost înștiințate toate dinainte și am luat măsuri ca să facem cât mai multă publicitate posibilă acestei transmisiuni. Telegramele primite de la frați arată că recepția a fost bună în toată țara acolo unde frații au avut aparate destul de puternice ca să prindă America. Kimberley, Bloemfontein, Johannesburg, și alte

orașe au raportat că au avut o recepție excelentă. Cred că aceasta este prima dată când glasul dvs. a fost auzit direct în această țară. Sper să vină ziua când vom putea să vă vedem și să vă auzim. Anexez o scrisoare primită în această dimineață de la Bloemfontein. Este prima scrisoare pe care am primit-o la birou de la acest domn, și el, nu este încă în evidența noastră. Aparent el a văzut anunțul în ziarul local.

GEO. R. PHILLIPS, *Africa de Sud.*

19 First Street
Bloemfontein, Africa de Sud,
26 Martie 1934

Turnul de Veghere,
Cape Town,

Stimate domn,

Am plăcerea să vă informez că am prins postul de radio W2XAF Schencetady în această dimineață la ora 1:30 a.m. pe aparatul meu pe unde 16 Mid-West și am auzit mesajul important al judecătorului Rutherford.

Recepția a fost excelentă, foarte deosebită și de o mare valoare educațională. Chiar dacă judecătorul a vorbit destul de repede, fiecare cuvânt a fost clar și mesajul în sine. La sfârșitul discursului său de o oră m-am trezit spunând „da”, ca fiind în favoarea remarcilor sale.

Vă rog să mă anunțați când va fi auzit din nou la radio judecătorul Rutherford.

Doresc martorilor lui Iehova succes,

Cu respect,
ALEX. C. PEFFERS.

DESCHIDE OCHII NOȘTRI FAȚĂ DE SECRETELE LUI

Dragă frate Rutherford:

Raportul pentru studiile noastre la Betelul din Helsinki pentru luna Aprilie 1934 este următorul:

„Mulțumit de chipul Tău”, a fost primul din articolele noastre, cu știrile lui minunate. Acest text al Bibliei, citit de atâtea ori, este destul de nou acum și ne apropie în mod surprinzător de Domnul. Este adevărat, că noi de la sine nu vedem nimic, chiar dacă stăm în mijlocul lucrurilor glorioase, până Domnul nu ne deschide ochii față de secretele Lui. Lăudat fie numele Lui glorios. Celălalt articol

studiat a fost „Numele Lui”, prima parte. El arată, de asemenea, împlinirile cele mai minunate ale profeției și ne apropie de întâmplările minunate din urmă, când Dumnezeu izbăvește pe poporul Său și toate creaturile din robie. Toate aceste explicații au îmbucurat inimile noastre și ne ajută să-L servim mai bine.

Au fost la studii: 3 Aprilie – 15 persoane; 10 Aprilie – 9; 17 Aprilie – 13; și 24 Aprilie – 13.

Rugăciunea noastră zilnică înaintea tronului harului, este ca Domnul nostru drag să vă dea putere să continuați în serviciul Lui cu acea tenacitate cu care ați lucrat până în prezent, cu ajutorul Domnului. Vă trimitem toți salutări creștine din inimă.

Frățiorul dvs. prin harul Lui,
EERO NIRONEN, *Secretar*.

POSSIBILITĂȚI NELIMITATE

Dragă frate Rutherford:

O adunare a „servului din rămășiță” în convenție de serviciu în Portsmouth, Anglia, dorește să transmită recunoștința din inimă față de Iehova pentru privilegiul grațios de a auzi pentru prima dată în aceste insule mesajul dvs. inspirator, „Organizația Lui”, prin transmisiune electrică.

Fiecare om prezent este nespuns de bucuros să aibă acest mesaj personal, un mesaj atât de clar și pozitiv, care spune clar, nelăsând nici o urmă de îndoială, că noi suntem implicați în cea mai importantă cauză de sub soare. Cu adevărat poruncile lui Iehova către poporul Său în aceste zile sunt obligatorii și absolute, nu opționale sau discreționare, și noi suntem hotărâți să ascultăm aceste porunci, nu ca pentru om, ci ca pentru Iehova însuși, Capul acestei organizații glorioase.

Posibilitățile lucrării de transcriere sunt nelimitate, și noi laudăm pe Iehova pentru această îngrijire. Bine ar fi ca pe măsură ce ne apropiem de bătălia finală, și pe măsură ce forțele lui Gog devin mai sălbatice și subtile în atacurile lor, să nu fie sigur ca să scriem nici pe hârtie unele din poruncile de război de la Iehova; totuși brațul Războinicului Puternic nu s-a scurtat pentru că prin transcriere electrică puteți vorbi direct cu membrii „rămășiței” și astfel să învingeți pe Diavolul și toate încercările lui de a împiedica lucrarea.

Vă amintim zilnic înaintea tronului de har al lui Iehova, știind că rugăciunile unui om neprihănit (rămășița) are multă putere. Așadar, cu asigurare deplină a credinței și speranței, noi continuăm cu frații noștri de pretutindeni marșul care duce spre victorie și spre justificarea numelui lui Iehova.

Cu dragoste caldă în numele lui Iehova,
ADUNAREA DE SERVICIU, PORTSMOUTH, ANGLIA

A SERVI ACCEPTABIL

Dragă frate Rutherford:

În urmă cu doar câteva zile am primit cadoul dvs., *Anuarul*, și vă mulțumesc foarte mult pentru aceasta și mă bucur în timp ce citesc acest raport minunat despre cum Domnul răspândește în mod minunat mesajul Împărăției sale spre justificarea numelui Său propriu. Cuvintele nu pot exprima aprecierea mea profundă pentru discursul dvs. pentru rămășița de Duminică, dat fiind faptul că am fost adunați la locul nostru de întâlnire. Dumnezeu nostru Iehova iubitor furnizează întotdeauna ajutorul necesar exact la timpul potrivit. Cu siguranță avem nevoie să fim întăriți și încurajați în acest timp deosebi, când Satan folosește orice mijloc subtil ca să descurajeze și să înșele rămășița.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă întărească, ca să ne puteți conduce, ajuta și mângâia, ca să putem servi acceptabil în oștirea lui Iehova, Dumnezeul nostru.

Al dumneavoastră în serviciul lui Iehova,

ROSELLA MILLINGTON, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

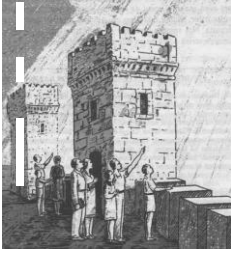
1 IULIE 1934

Nr. 13

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE PARTEA a VII-a	- Pag.337
SCOPUL ÎNDREPTĂȚIRII	- Pag.351
TEMPLUL LUI DUMNEZEU ȘI ANTICRIST	- Pag.355
CALEA DREAPTĂ	- Pag.359

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Iulie 1934

Nr. 13

LEGĂMINTELE SALE

„Secretul Domnului este cu cei ce se tem de El, și El le va arăta legământul Său.
— Psalm 25:14.

PARTEA VII-a

LEGĂMÂNTUL lui Iehova este voința sau hotărârea sa exprimată în Cuvântul Său și în el sunt arătate mijloacele de care se folosește El pentru aducerea la îndeplinire a scopului Său. Legământul Său nu este „planul” Său, deoarece ar fi cu totul incompatibil pentru Cel Atotputernic ca să-și facă un plan. Planul Său se va realiza în mod sigur, și El alege mijloacele pentru ducerea la îndeplinire a voinței Sale. Scopul lui Iehova este o taină, și este ascuns dinaintea tuturor creaturilor care nu reușesc să aibă o apreciere a neimportantei omului, și a bunătații și supremației lui Iehova. Cel ce nu se teme de Dumnezeu nu va putea pricepe vreodată relația dintre creatură și Creator. Frica nu înseamnă numai respect, onoare și stimă pentru Dumnezeu. Ci înseamnă cu mult mai mult. Cine înțelege că Dumnezeu este Atotputernic, și că El nu poate privi cu aprobare la ceva ce nu este drept, și cine află și înțelege că toți oamenii sunt imperfecti și prin puterile lor sau prin destoinicia lor proprie nu pot să stea înaintea lui Dumnezeu și să trăiască, acela începe să se teamă de Dumnezeu; și temerea aceasta este începutul înțelepciunii. Însă înainte de a putea începe să câștige înțelepciune, omul trebuie să aibă ceva cunoștință de Dumnezeu. Omul care se teme de Dumnezeu dorește să câștige cunoștință despre voința lui Dumnezeu, și apoi să și urmeze voința aceasta. Cu cât mai mult învață omul, cu atât mai mult apreciază faptul imperfecțiunilor creaturii și incapacității creaturii de a sta înaintea marelui Creator. Un astfel de om va fi din ce în ce mai mult cuprins de temere de Dumnezeu. În această atitudine a minții omul este în poziția să fie învățat și să aleagă calea dreaptă. „Cine este omul, care se teme de Domnul? Lui El îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă.” (Ps. 25:12) Acestor oameni umili și ascultători, care rămân temători de Dumnezeu și care caută să cunoască pe Dumnezeu, El le descoperă planul sau legământul Său. Oricine care este cuprins de importanța lui proprie, nu se teme de Dumnezeu, și nici nu este în stare să învețe, și să priceapă scopul și legământul lui Dumnezeu. Prin urmare, promisiunea lui Dumnezeu este că El va descoperi legământul Său celor care se tem de El. Precum faptele arată cu prisosință, El și-a respectat promisiunea.

2. Izraeliții au văzut manifestarea puterii lui Dumnezeu, când i-a scos din Egipt. După aceea în multe rânduri El le-a arătat puterea și bunătatea Sa iubitoare, însă numai puțini din israeliți au dovedit o temere adevărată de Dumnezeu, și au fost devotați cu adevărat lui Iehova. În câmpia Moabului, Dumnezeu a făcut pe Moise să spună Izraeliților: „Căci Iehova Dumnezeul tău este un foc mistuitor.” (Deut. 4:24, *A.R.V.*). Apostolul repetă aceleași cuvinte către aceia față de care a fost inaugurat legământul cel nou, și care au fost luați în legământul pentru Împărăție, și spune: „Pentru că Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.” La aceasta adaugă apostolul: „Să avem grație (recunoștință și puritate a inimii și devotament față de Dumnezeu), și astfel să slujim lui Dumnezeu acceptabil cu respect și cu teamă sfântă.” —Evrei 12:28, 29.

3. Izraeliții în Moab erau un popor tipic, și Izraeliții spirituali, care au fost scoși din națiuni pentru Numele lui Iehova, sunt un popor anti-tipic; și regulile lui Iehova privitoare la cei din urmă, anunțate să guverneze organizația lui, sunt neclintite și neschimbătoare. Aceste reguli divine trebuie să fie urmate; și vai de acela care neglijează sau refuză să fie ascultător. (Deut. 28:58). Voința lui Iehova, adică legământul Său, nu numai că este exprimat, ci este și revelat acum și continuă să fie revelat celor în legământul pentru Împărăție, și care cu bucurie și credincioșie servesc Împărăției.

4. Așa cum Domnul a vorbit Israelului natural în Moab, așa vorbește El și acum aceluia, care au fost luați în legământul pentru Împărăție: „Lucrurile secrete (încă nedescoperite) sunt ale lui Iehova, Dumnezeul nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre, și ale copiilor noștri, dacă împlinim toate cuvintele legii acesteia.” (Deut. 29:29, *Roth., margin*). Iehova Dumnezeu nu pretinde de la copiii Săi lucruri imposibile: „Porunca aceasta pe care ți-o dau eu azi, nu este ascunsă de tine, nici departe de tine. Ci cuvântul este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima la, ca să-l împlinești. Iată, ți-am pus azi înaintea ta viața și binele, moartea și răul.” (Deut. 30:11, 14, 15) Peste toți aceia care au fost luați în legământul pentru Împărăție planează, așadar, o mai mare răspundere, și din pricina aceasta a fost necesar ca între condițiile legământului să fie incluse și blesteme peste aceia care le vor călca intenționat. (Deut. 27:1-8, 13-26; 28:15-68; 29:16-29). Afirmația cu privire la blesteme sau pedepse nu este făcută ca să spăimânte și astfel să înduplece pe cineva la supunere, ci ca să avertizeze cu privire la ceea ce trebuie evitat. (Deut. 28:58) Iehova a ales un popor pentru Numele Său mare și sfânt, și El nu poate și nici nu va îngădui ca aceștia să fie murdăriți de către organizația Diavolului, și în același timp să rămână în organizația lui Iehova. În legătura aceasta El își anunță binecuvântările Sale peste aceia care ascultă din toată inima. (Deut. 30:1-10) Blestemele aplicate Izraeliților, au trebuit proclamate de pe muntele Ebal, care înseamnă „neroditor, sterp”; iar binecuvântările au fost proclamate, de pe muntele Garizim, care înseamnă „stâncos”, adică, Stâncă cea mare, de la care se pogoară toate binecuvântările.

5. Faptul că Iehova a accentuat binecuvântările și blestemele în legământul din Moab, arată nu numai că Iehova va da aspiranților la Împărăție o

cunoștință deplină a consecințelor vreunei căi pe care o pot alege, ci că Iehova va și descoperi credincioșilor adevărurile despre clasa „servului rău”, precum și despre clasa „servului înțelept și credincios”, și va dezvălui contrastul mare dintre acestea; chiar și mai mult, Dumnezeu va face ca martorii Lui credincioși de pe pământ să vestească și să proclame fără rezerve păcatele „servului rău”: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului meu nelegiuirile lui și casei lui Iacov păcatele ei.” (Isaia 58:1) Marele Judecător, Cristos Isus șade acum la judecată și cei strânși la El și cei luați în legământul pentru Împărăție iau parte la ea prin faptul că vestesc judecățile scrise deja. (Ps. 149:5-9). *Turnul de Veghere* nu ar putea servi credincios Domnului, fără să nu atragă atenția asupra „servului rău”, a „omului fărădelegii”, a „fiului pierzării”, precum și asupra regulilor lui Dumnezeu cu privire la clasa aceasta, sau fără a arăta calea greșită a acelor care din motive egoiste servesc poporului lui Dumnezeu, cum ar fi clasa „bătrânilor aleși”. *Turnul de veghere* nu publică adevărurile acestea cu scopul ca să critice oameni și să-i facă ridicoli, ci numai din pricina Numelui lui Iehova în ascultare de poruncile Sale.

6. În momentul intrării în legământul prin jertfă, fiecare membru al poporului lui Dumnezeu s-a învoit să facă voia sau poruncile lui Dumnezeu; și faptul acesta trebuie să fie ținut constant în atenția poporului Său. Faptul că aceasta este o datorie, reiese cu siguranță din cuvintele Domnului Dumnezeu, rostite în Moab. (Deut. 6:6-9; 11:18:21; 27:1-8) Legământul făcut în Moab a cerut ca termenii și regulile sale să fie citite în public Izraeliților în locul (organizația) ales de Iehova. (Deut. 31:10-13) Cu aceasta s-a prezis, cât de necesar este să se țină înaintea poporului lui Dumnezeu regulile despre legământul pentru Împărăție, pentru ca ei să poată cunoaște cerințele acestuia. „De aceea cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile, pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.” (Evrei 2:1). „De aceea, nu voi fi neglijent să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sunteți tari în adevărul prezent.” — 2Petru 1:12.

7. În trecut, Spiritul Sfânt a fost Mângâietorul și ajutorul poporului lui Dumnezeu, și acei frații presupuși a avea Spiritul lui Dumnezeu au acționat ca învățătorii celor consacrați lui Dumnezeu. Acuma însă, de la venirea la Templu a Domnului Isus Cristos, Iehova Dumnezeu și marele său Profet, Cristos Isus sunt Învățătorii: și Ei nu mai sunt dați în lături, ci sunt înțeleși clar de către cei credincioși, și acești credincioși primesc cunoștință și pricepere din Cuvântul lui Dumnezeu revelat lor prin Capul organizației Templului. Cu ocazia încheierii legământului în Moab, care a prefigurat legământul Împărăției, cerurile și pământul au fost puse ca martori. (Deut. 30:19) Aceasta arată că legământul pentru Împărăție și lucrurile în legătură cu el, trebuie să fie vestite și altora de pe pământ în afară de aceia care sunt primiți în legământ, pentru ca să știe și ei ce se întâmplă. Ceea ce trebuie făcut de cunoscut, este legământul sau hotărârea lui Iehova ; și nimenea nu are drept să adauge sau să scoată ceva din planul arătat în Cuvântul Său. — Deut. 4:2; 12:32; Apoc. 22:18, 19; Prov. 30:6.

8. Prezentul este așadar un timp de decizie deliberată, și asupra acelor care sunt primiți în legământul pentru Împărăție, planează o răspundere deplină. (Deut. 11:26-28) Acestora care cu credințioșie și cu bucurie servesc pe Iehova în Templu, Iehova le descoperă tainele Sale, deoarece a sosit vremea potrivită pentru descoperirea acestor taine. După ce clasa Împărăției a ajuns la cunoștința acestor taine, adică, după ce ea a primit o pricepere despre planul lui Dumnezeu cu cei din Templu, ea trebuie să iasă afară și să vestească altora lucrurile acestea.

PRIMIREA RĂMĂȘITEI

9. Când sfinții lui Iehova au fost strânși laolaltă la El în Templu, și legământul nou a fost sfințit pentru ei, adică după ce Sionul și-a născut și pe „ceilalți copii”, numai după aceasta a fost primită rămășița poporului lui Dumnezeu de pe pământ în legământul pentru Împărăție. Aceasta a fost prefigurată prin următoarele cuvinte rostite în Moab către Israel: „Israele, ia aminte, și ascultă! Astăzi tu te-ai făcut poporul lui Iehova, Dumnezeul tău.” (Deut. 27:9) După aceasta Iehova separă pe poporul Său de alții pentru motivul și pentru „ca să întri în legământ cu Iehova, Dumnezeul tău, și în jurământul acesta, pe care Iehova, Dumnezeul tău, îl încheie cu tine în ziua aceasta, ca să te facă azi poporul Lui; și El să fie Dumnezeul tău, cum ți-a spus și cum a jurat părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov.” (Deut. 29:12,13) Astfel, Iehova arată că acel popor ales din neamuri și primit în legământul pentru Împărăție a fost primit în legământ, pentru ca să îndeplinească scopul Său, și anume, de a fi folosit în legătură cu justificarea Numelui Său. După ce pe aceștia i-a adunat în Templu, celor ascultători le dă hainele mântuirii, și mantia dreptății, pentru ca astfel ei să fie identificați ca poporul lui Dumnezeu, care aparține organizației Sale drepte, și care a fost adunat la El conform planului Său. „Ca să ne țină în viață, cum face astăzi. Vom avea parte de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El.” (Deut. 6:24,25). Pentru mângâierea acelor, care stau acuma în legământul pentru Împărăție, și care se silesc să țină poruncile lui Dumnezeu, El le spune: „Ferice de tine Israele! Cine este ca tine, un popor mântuit de Iehova, scutul care îți dă ajutor, și sabia, care te face slăvit? Vrăjmașii tăi se vor preda ție, și tu vei călca peste înălțimile lor.” — Deut. 33:29, *A.R.V.*

10. Membrii rămășiței intrați în legământul pentru Împărăție sunt „aleșii” lui Iehova. (Deut. 4:7, 8, 20, 32, 38). În trecut ei nu erau un popor; acuma însă, după ce au fost scoși din lume și unși, ei au devenit un popor pentru Numele lui Iehova. (1Petru 2:9, 10) Alegerea lor și intrarea lor în legământul pentru Împărăție, nu este o răsplată datorită vreunei auto-neprihăniri sau așa-numitei „dezvoltări de caracter” a creaturii, ci se datorează credințioșiei lui Iehova față de legământul Său, și pentru justificarea Numelui și cuvântului Său. Ei au fost aleși din lume din pricina Numelui său, și El a găsit plăcere în ei din pricina credințioșiei și ascultării lor. O nereușită a poporului declarat și chemat al lui Dumnezeu, trebuie să fie

privită ca avertisment. „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.”- 1Corinteni 10:12,13.

11. Izraeliții timp de patruzeci de ani au stat sub conducerea Domnului, și prin urmare, nu erau neștiutori. În același fel în anul 1919, rămășița nu era un popor neștiutor, ci era familiarizat cu purtarea lui Dumnezeu din trecut cu cei credincioși și cu cei rebeli în cursul perioadei de „pregătire a drumului înaintea Domnului”; și aceasta a fost prefigurată de legământul încheiat în Moab. — Deut. 11:1-9.

12. Iehova a prezis prin legământul din Moab, adică legământul credincioșiei, că va da rămășiței un nume nou, și că ea trebuie să fie un popor sfânt, devotat cu totul serviciului lui Iehova și credincioși în serviciul Său. (Deut. 26:18, 19; 28:10) Rămășița trebuie, deci, să recunoască „astăzi (adică, ziua lui Iehova) că Iehova este Dumnezeu”; prin urmare, ei sunt responsabili să facă cunoscut adevărul acesta mare și deplină ascultare de Dumnezeu, trebuie să depună mărturie despre adevăr. (Deut. 4:39, 40; 29:5, 6) Ascultarea le asigură că vor rămâne „în țara celor vii”. (Deut. 5:33; 11:21) Legământul încheiat în Moab accentuează credințioșia; prin urmare, el este numit pe bună dreptate legământul credincioșiei.

13. Bunătatea mare a lui Iehova față de rămășiță și îngrijirea Lui plină de iubire este făcută cunoscută în legământul acesta al credincioșiei. (Deut. 8:2-5; 29:5,6) Prin urmare, El dă clar de înțeles că aceia din rămășiță, care odinioară au fost în prinsoarea organizației lui Satan, vor fi eliberați cu desăvârșire, readuși la Dumnezeu și făcuți o parte esențială a organizației Sale sfinte. (Deut. 30:1-8) Numai credincioșii continuă să se folosească de privilegiile lor de serviciu, și privilegiile de care s-au bucurat aceia care au devenit necredincioși au fost transferate celor credincioși; și aceasta a fost prezis prin legământul credincioșiei. (Deut. 32:21). Aceasta este în armonie cu pilda talanților rostită de Isus. — Matei 25:14-30.

14. În legământul încheiat în Moab, Dumnezeu a prevăzut timpul când va aduna la Sine pe copiii Săi, și aceasta a mai fost prefigurată și prin Estera și Rut, și că clasa reprezentată simbolic prin ele va fi adăugată sau cuprinsă în legământul pentru Împărăție; și acum se poate vedea că Dumnezeu a împlinit această ilustrație frumoasă profetică. — Deut. 29:14, 15; 32:43.

CERINȚE

15. În legământul făcut în Moab, Dumnezeu a prezis cerințele Sale din partea rămășiței. Ei trebuie să fie un popor deosebit, neconformându-se cu lumea aceasta. — Deut. 12:29-32; 16:21,22; 18:9-14.

16. Ei nu trebuie să comită adulter; și adulterul comis de Israelul spiritual înseamnă în mod deosebit o relație nepermisă cu organizația lui Satan. Aceasta nu trebuie să existe în poporul lui Dumnezeu. Ei nu au voie să atingă lucrul necurat, care este organizația lui Satan. (Deut. 22:13-30) Ei nu

trebuie să facă nici un compromis cu lumea, ci să fie pe deplin devotați lui Dumnezeu și Împărăției Sale. — Deut. 7:1-5; 12:1-3.

17. Ei nu trebuie să depindă de ajutorul lumii, ci din contră, trebuie să împrumute adevărul tuturor aceluia care îl doresc. (Deut. 15:6) Ei trebuie să rămână devotați lui Dumnezeu cu toată inima, și aceasta se va dovedi prin faptul, dacă ei vor preamări mereu pe Iehova, sau dacă vor aduce ocară asupra Numelui Său sfânt. (Deut. 29:24-28) Iehova a pregătit organizației Sale regale un ospăț, și rămășița credincioasă a fost invitată ca să șadă la masă cu Cristos Isus, și să se ospăteze din ospăț, și prin urmare ei trebuie să mănânce doar hrana curată de pe masa Domnului, și să nu fie găsiți în căutare după lucruri omenești. (Deut. 14:1-21) Ei trebuie să respecte cu credincioșie condițiile legământului veșnic cu privire la sfințenia vieții. (Deut. 21:1-9) Între poporul lui Dumnezeu nu trebuie să fie nici o negociere ca între cămătari, nici o nedreptate, nici o faptă nerodnicie. (Deut. 25:11-16). Nu poate să se ivească nici o înșelăciune și asuprire între ei, ci o dărnicie față de cei săraci și ajutorare reciprocă. — Deut. 22:1-8.

18. Cei primiți în legământul Împărăției nu trebuie să confunde identitatea lor. Ei nu trebuie să fie lipsiți de bărbăție, și nici nu trebuie să se îmbrace nepotrivit pentru ca astfel să atragă atenția asupra persoanei lor. Ei trebuie să dea slavă lui Iehova. (Deut. 22:5-12) Ei toți trebuie să ajungă la unitatea organizației lui Iehova, și să urmeze instrucțiunile organizației, instrucțiuni care vin de la Templu. Fiind în unitate, ei vor avea încredere unii în alții, și vor căuta întotdeauna ca să facă bine unii altora. Faptul că fiecare trebuie să dea ascultare instrucțiunilor ce vin din Templu, reiese și din aceea că ei nu au drept să facă „ceea ce-i place să facă "fiecare", ci trebuie respectată ordinea întrucât fiecare trebuie să meargă înainte cu lucrul pe care i-a încredințat Iehova, și să aducă lui Iehova o jertfă de laudă. (Deut. 12:8-14) Astăzi fiecare membru a rămășiței să vegheze pentru ca să nu cadă în urma îndărătniciei sale sau în urma poftelor sale egoiste, urmând ideile sale despre cum trebuie să fie condusă lucrarea lui Dumnezeu. Serviciul lui Iehova trebuie să fie în locul Său ales unde și-a pus Numele, adică, în organizația Templului Său. Serviciul acesta trebuie făcut regulat, credincios și în felul orânduit de El. (Deut. 12:18-28; 14:23-27; 26:1-3) Întrucât Sanctuarul a fost curățit, rămășița trebuie să păstreze o unitate desăvârșită. Ea trebuie să vestească adevărul cu mare îndrăzneală. Cristos Isus, ca mare preot al lui Iehova, dă binecuvântări celor primiți în legământ. (Deut. 33:6-29) După ce au fost aduși în legământ, și după anul 1926, este un timp de binecuvântare. (Daniel 12.12; vezi Turnul de Veghere 1929, pagina 375). Rămășița credincioasă se va încrede deplină în Iehova, și nu se va teme de dușman, deoarece Iehova este locul ei de scăpare. — Deut. 33:26-29.

19. Pentru ca rămășița să cunoască judecățile Domnului și astfel să fie în stare să le vestească într-un mod inteligent, cartea Deuteronom, scrisă în legătură cu legământul din Moab, descoperă lămurit pe „servul rău” și conține profeții

directe cu privire la clasa „servului rău” și căci această clasa „servului rău” va fi pusă pe fugă de dușman și luată captivă. (Deut. 32:15-27, 30, 31) Iehova îi va judeca. (Deut. 32:34-38; Zaharia 14:2) Legământul credincioșiei arată mai departe că rămășița nu va avea nimic în comun cu clasa servului rău, ci o va ocoli, și va refuza să se implice în controversă cu ea. — Deut. 33:11.

RĂZBOI

20. Iehova a poruncit Izraeliților, cu care a încheiat legământul în Moab, ca să se lupte împotriva Amelecitelor și Cananiților; și aceasta a prefigurat că rămășița credincioasă trebuie să poarte un război de ofensivă împotriva acelorora, care stau acuma „în locul sfânt” și sunt dușmanii lui Dumnezeu. (Deut. 20:10-17) Astfel de dușmani, care în mod fals și amăgitor pretind că ar reprezenta pe Dumnezeu, trebuie să fie combătuți și demascați de adevăr fără cruțare. (Deut. 7:22-24). Iehova a dat poporului Său tipic instrucțiuni pentru luptă, și le-a indicat felul și modul cum se poartă un război. (Deut. 20:1-20) Astfel a fost instruită și rămășița despre felul cum trebuie să poarte război împotriva dușmanului, și cu încredere în Domnul, ea trebuie să urmeze cu curaj instrucțiunile primite de la Domnul. (Deut. 7:22-24) Rămășița credincioasă, care luptă în oștirea Domnului, nu trebuie să se teamă de atacul dușmanului de azi, de dușmanii moderni din tranșee, reprezentanții Diavolului. (Deut. 7:17-21) Credincioșii vor călca în picioare opoziția, și vor merge înainte în marșul lor, cu toate că credința lor le aduce asupra lor multe neplăceri și suferințe. Ei trebuie să înainteze fără frică, proclamând lauda lui Iehova și vestind judecățile Sale și Împărăția Sa. Iehova Dumnezeu este în tabăra lor, și din pricina aceasta ei trebuie să țină tabăra curată și cu totul devotată lui Dumnezeu. (Deut. 23:9-14; 31:1-8). Unitatea desăvârșită a rămășiței lui Iehova și serviciul lor credincios neîntrerupt cu cântece de bucurie, umple de groază inima dușmanului; și aceasta a fost prezis prin legământul făcut în Moab. — Deut. 2:25; 11:25; Filipeni 1:27-29, *Weym.*

21. Iehova este Dumnezeul poporului Său drept, pe care El îl numește Ieșurun, și el este poporul lui Dumnezeu. Ei au fost separați cu totul de organizația lui Satan și au fost învățați despre tainele Celui Prea înalt. Această învățătură ei au primit-o în adăpostul sau Templul lui Dumnezeu, și acuma sunt trimiși, ca să vestească fără frică Numele Său. Așa este poporul lui Dumnezeu, care este acuma pe pământ și stă în legământul pentru Împărăție. Cerințele și binecuvântările prefigurate prin legământul pentru Împărăție, au fost scrise mai dinainte pentru mângâierea și întărirea nădejzii poporului credincios al lui Dumnezeu. (Romani 15:4) Pentru încurajarea și întărirea rămășiții credincioase, Iehova a lăsat să se scrie și aceste cuvinte scumpe: „Nimeni nu este asemenea Dumnezeului lui Ieșurun, care trece pe ceruri într-ajutorul tău, și în mărirea Sa pe nori. Dumnezeul veșnic este locuința ta, și dedesubt sunt brațe veșnice. Și El a fugărit dinaintea ta pe vrăjmaș, și a zis: Pierde-! Și Israel va locui cu siguranță și singur. Fântâna lui Iacov va căuta spre un pământ de grâu și de vin; da, cerul Său îi va picura rouă. Ferice de tine Israele! Cine este ca tine, popor mântuit de Iehova, scutul ajutorului

tău, sabia măririi tale"? Dușmanii tăi se vor preda ție; și tu vei călca peste înălțimile lor. — Deut. 33:26-29, *A.R.V.*

RELAȚIE

22. Scopul cel mai important al lui Iehova este justificarea Numelui Său, pentru ca toată creația să vadă și să știe că El este Dumnezeu și că fiecare creatură dacă dorește să trăiască trebuie să fie în armonie cu Cel Sfânt. În consecință, toate legămintele lui Iehova trebuie să fie într-o oarecare legătură unele cu altele. Când Lucifer s-a răscolat și a condus pe om pe calea păcatului Iehova a declarat că va pune dușmănie între sămânța femeii (femeia lui Dumnezeu, ilustrând organizația lui Dumnezeu) și sămânța lui Satan, și că sămânța femeii va birui în cele din urmă spre justificarea Numelui mare a lui Dumnezeu. (Gen. 3:15). Declarația aceasta de fapt a fost un legământ al lui Iehova, deoarece era o expresie a hotărârii Sale; și aceasta nu se schimbă și nu se strămută. Cristos Isus, sămânța promisiunii, va dobândi o biruință desăvârșită asupra lui Satan și a organizației lui.

23. Legământul veșnic despre sfințenia vieții, pe care Iehova l-a încheiat cu Noe, a fost o declarație a planului Său și arată creației întregi că Iehova este dătătorul de viață, singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic, și că fără împuternicirea lui Iehova nimeni nu are dreptul să ia viața, și nimeni altul nu poate să dea viață. Legământul acesta este o justificare a Numelui sfânt al lui Iehova — Gen. 9:1-12.

24. Iehova a luat pe Avraam în țara Canaanului, și l-a folosit acolo ca să ilustreze în icoană pe însuși Dumnezeu, și pe soția lui Avraam să ilustreze organizația lui Dumnezeu, și fiul său Isaac pe sămânța promisă, pe care Dumnezeu îl va folosi ca justificatorul Său. Binecuvântările pe care le vor primi oamenii prin acest Justificator și Mântuitor, desigur că sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova, ca și relația efect-cauză, pentru că binecuvântarea celor ascultători cu viață, trebuie să dovedească că Numele lui Iehova garantează viață și că El poate să pună oameni pe pământ, care își păstrează neprihănirea față de El și pentru aceasta vor primi viață pe calea stabilită. Dumnezeu nu a permis lui Satan să ucidă pe Iov, cel temător de Dumnezeu, când s-a înscenat drama cea mare. (Iov 2:6) Dacă Iov ar fi fost ucis, atunci nu ar mai fi putut fi folosit în ilustrația profetică. Aducerea ca jertfă a lui Isaac de către Avraam a prefigurat că Dumnezeu va lăsa să se întâmple ca Fiul Său iubit să fie ucis de către Satan, după care Iehova, prin învierea Fiului său iubit din morți, își va arăta puterea Sa neînvingătoare, și va justifica Numele Său. Acesta a fost un triumf al lui Iehova și o justificare a Numelui Său. Îngrijirea lui Dumnezeu a fost ca moartea Fiului Său iubit Isus Cristos să câștige prețul de răscumpărare pentru oameni; cu toate acestea, această bunătate iubitoare și grație manifestată față de oameni este subordonată justificării Numelui lui Iehova. Fiecare care crede în Domnul Isus Cristos și îi dă ascultare și primește viață, va fi o justificare a Numelui și Cuvântului lui Iehova.

25. Legământul Avraamic este, așadar, expresia neschimbată a hotărârii Sale, de a naște o sămânță, sămânță care este Fiul Său iubit, care își va păstra

neprihănirea înaintea lui Dumnezeu și din pricina credincioșiei Sale până la moarte va îmbrăca poziția cea mai înaltă din întreaga organizație dumnezeiască și va fi făcut Marele Preot al lui Iehova și Justificatorul Numelui Său sfânt. Învierea lui Isus din morți, înălțarea Lui, cinstirea Lui cu un Nume mai presus de orice alt nume a creaturilor, și declarația lui Iehova că orice genunchi trebuie să se plece înaintea Lui spre slava lui Dumnezeu, și să recunoască Numele său, dovedește definitiv că legământul Avraamic are scop principal ca să arate că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic, și Dătătorul a oricărui dar bun și desăvârșit. Îngrijirea Sa pentru binecuvântarea celor ascultători ai neamului omenesc cu viață prin Cristos Isus este mai puțin importantă decât justificarea Numelui Său. Nu există nici un motiv pentru care Iehova să facă un legământ cu vreo creatură ca să-i dea viață; dar există toate motivele, pentru care El să facă un legământ, adică, să-și exprime clar și lămurit planul Său, să-și justifice Numele; și acesta este scopul legământului Său.

26. Iehova în Egipt a făcut o scenă ca să facă o ilustrație, care urma să dea de înțeles scopul Său de a-și justifica Numele. (2 Samuel 7:23). El a strâns un popor la Sine, și l-a deosebit nu numai cu scopul ca să-l mântuie, ci ca să aibă un popor pentru Numele Său; și mântuirea lor depinde de ascultarea lor în împlinirea datoriilor încredințate lor. Înainte ca să aducă la iveală sămânța promisiunii, Iehova a ilustrat cum va alege El un popor pentru Numele Său, și aceasta a făcut prin legământul făcut în Egipt și ratificat la muntele Sinai. Națiunea imperfectă și păcătoasă a lui Israel, până la venirea seminței promise nu a putut să fie un popor cu totul consacrat Numelui lui Iehova; pentru aceasta s-a adăugat legământul legii, „din pricina călcărilor de lege (adică, a imperfecțiunii și păcatului) până când avea să vină sămânța (Cristos Isus), căreia îi fusese făcută făgăduința.” (Gal. 3:17, 19) Isaac, fiul lui Avraam, era un anti-tip al lui Cristos Isus, a Fiului iubit al lui Dumnezeu, care este „Sămânța promisiunii”. El a trebuit să vină înainte ca să existe un popor ales pentru Numele lui Dumnezeu.

27. Când a venit Cristos Isus, un mic număr de iudei care erau credincioși, au primit pe Cristos și au urmat cuvintele Sale, au fost transferați de la Moise, mijlocitorul legământului legii, la Cristos; dar ceilalți Izraeliți toți au fost lepădați și respinși. Iehova a încheiat cu Cristos legământul nou, pentru ca prin el să ducă la îndeplinire ceea ce legământul cel vechi nu a fost în stare să facă, și anume, ca să aleagă dintre națiuni un popor pentru Numele Său, popor care trebuia să fie consacrat pe deplin lui Dumnezeu. Legământul nou a fost voința sau hotărârea exprimată a lui Iehova de a scoate din neamuri un popor pentru Numele Său; și legământul acesta este mijlocul folosit de Iehova pentru atingerea scopului Său. Legământul nou nu este o unealtă ca prin ea să se dea viață cuiva; totuși cei primiți în legământ mai întâi trebuie să aibă un drept condiționat la viață, și dacă se dovedesc credincioși Domnului, primesc necondiționat viață veșnică. Credințioșia aceasta trebuie dovedită după ce au intrat în legământul nou. Toți aceia care vor fi primiți în legământul nou, mai întâi trebuie să se în-voiască necondiționat să facă voia lui Dumnezeu, și pe lângă aceasta să-și sprijine credința și acțiunile pe

sângele vărsat al lui Isus Cristos ca prețul de răscumpărare pentru omenire, și singurul mijloc, prin care omul poate să câștige viață. După ce prin credință au fost îndreptățiți, și apoi născuți de Spiritul lui Dumnezeu, toți aceștia vin/intră sub condițiile noului legământ; și aceia care s-au dovedit credincioși până la venirea Domnului Isus Cristos în Templu să facă judecata, și în judecată au fost găsiți aprobați, constituie poporul pe care Iehova 1-a ales din neamuri pentru Numele Său. După aceea, legământul nou este inaugurat față de ei și aceștia sunt primiți în legământul pentru Împărăție.

28. Iehova Dumnezeu a încheiat cu David un legământ pentru Împărăție. (2Samuel 7:16). În acel legământ David a fost o umbră sau ilustrație a lui Isus Cristos, pe care Iehova 1-a făcut împărat. „Am făcut legământ cu alesul Meu, zice Iehova, iată ce am jurat servului meu David: Îți voi întări sămânța pe vecie, și îți voi așeza tronul pentru totdeauna. Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul meu îi va fi neclintit. Îi voi face vecinică sămânța, și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor. Nu-mi voi călca legământul, și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele.” (Psalm 89:3, 4, 28, 29, 34) Aici este declarația neclintită a hotărârii lui Iehova de a-și întemeia Împărăția cu Fiul Său iubit pe tron. Mai târziu Isus a spus discipolilor Săi că Iehova a făcut cu El un legământ pentru Împărăție și că cei scoși pentru numele lui Iehova, și care continuă credincioși, Isus a încheiat un legământ cu ei ca ei să ia parte cu El la domnia Împărăției și să fie cu El în Împărăție. (Luca 22:28-30) Așadar, legământul nou a fost un mijloc al lui Iehova, pentru a alege un popor pentru Numele Său, pentru ca astfel cei aleși din lume, care s-au dovedit credincioși, să poată fi primiți în Împărăție și făcuți o parte a Împărăției.

29. În Moab, Iehova a încheiat cu poporul Său ales, pe care cu patruzeci de ani mai înainte i-a scos din Egipt, și acel legământ în Moab a prefigurat legământul pentru Împărăție. Isus, cu toate că s-a născut din femeie și sub lege, totuși nu era un fiu a legii, ci El a fost un Fiu al lui Dumnezeu. El a respectat condițiile legământului făcut în Moab, și Iehova 1-a făcut marele Profet prefigurat de Moise. Arătând mai departe relația între legământul din Moab și legământul pentru Împărăție, când Isus a fost ispitit de Satan, El a citat cuvintele lui Dumnezeu însemnate în cartea Deuteronom. Când Satan a pus la îndoială integritatea lui Isus, atunci Isus a citat din Deuteronom 8:3, cum urmează: „Drept răspuns Isus i-a zis: Este scris: Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt, care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4:4) La a doua ispită Isus a citat Deuteronom 6:16: „De asemenea este scris, a zis Isus, Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.” Când Diavolul a mai încercat pe Isus cu o a treia ispită, acesta i-a răspuns cu cuvintele scrise în Deuteronom 6:13: „Isus i-a zis: Înapoia mea, Satano; căci este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești.” (Luca 4:8) Cu alte ocazii, Isus a citat cuvintele profeției însemnate în Deuteronom, și printre acestea se găsesc între altele Matei 5:31, 33, 38 și Marcu 10:4. Când Isus a vorbit despre strângerea laolaltă a aleșilor lui Dumnezeu, atunci evident că a avut în minte cuvintele însemnate în Deuteronom 30:4. — Matei 24:31 și Marcu 13:27.

30. Relația legământului făcut în Egipt și inaugurat la muntele Sinai cu legământul credincioșiei încheiat în Moab a prefigurat corect relația care exista între legământul nou încheiat în Egiptul simbolic și inaugurat la muntele Sion și legământul pentru Împărăție, legământ din urmă care pretinde o credincioșie absolută din partea acelor care vor avea parte în cele din urmă în Împărăția lui Cristos Isus. (Deut. 29:1; Luca 22:14-20, 28-30, *Diag.*) Cu ocazia introducerii cinei de amintire Isus a declarat discipolilor Săi că a fost încheiat noul legământ, și i-a invitat să intre cu El în legământul acesta, și apoi le-a zis că Iehova i-a orânduit o Împărăție printr-un legământ, și cuvintele Sale adresate discipolilor arată că credincioșia este lucrul principal ce se pretinde de la aceia care au fost primiți în legământul pentru Împărăție. Legământul nou este unealta de care se folosește Dumnezeu ca să scoată un popor din lume, ca să fie martorii Lui pentru Numele Său; iar legământul pentru Împărăție este măsura Sa pregătitoare pentru cei primiți în legământ și care sunt martorii lui Iehova să-și dovedească credincioșia până la moarte. — Apoc. 2:10.

31. Relația legământului nou față de legământul Avraamic, și față de legământul pentru Împărăție, pare să fie prefigurată clar de efodul și pieptarul folosit de marele preot tipic care a slujit Israelului natural. "Efodul să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu, cărămiziu și de in subțire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie. Să aibă doi umerari uniți cu el la cele două capete ale lui să fie legat de el. Brâul să fie de aceeași lucrătură ca efodul și prins pe ei; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit. Să iei apoi două pietre de onix, și să sapi pe ele numele fiilor lui Israel: șase din numele lor pe o piatră, și alte șase pe a doua piatră, după șirul nașterilor." — Ex. 28:6-10

32. Aaron, marele preot a purtat efodul atârnat pe umerii săi. Partea dinaintea a efodului a închipuit legământul Avraamic. Partea dindărăt a efodului pare să ilustreze clar legământul nou în care vor fi aduși copiii lui Dumnezeu după ce au încheiat un legământ prin jertfă, legământ făcut cu ocazia consacrării lor. (Psalm 50:5) Legământul nou este mijlocul hotărât pentru scoaterea unei oști credincioase de oameni din neamuri, oaste care prin adopție va deveni o parte a seminței promise a legământului Avraamic.

33. Despre pieptarul judecății stă scris: „Să faci apoi pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie, să-l faci din aceeași lucrătură ca efodul, să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit. Să fie în patru colțuri și îndoit; lungimea lui să fie de o palmă, și lățimea tot de o palmă. În el să teși o țesătură de pietre, și anume patru rânduri de pietre: în rândul întâi un sardonix, un topaz și un smaragd; în al doilea rând, un rubin, un safir, și un diamant; în al treilea rând, un opal, un agat și un ametist; în al patrulea rând, un hrisolit, un onix și un iaspis. Aceste pietre să fie legate în ferecătura lor de aur. Să fie douăsprezece, după numele fiilor lui Israel, săpate ca niște peceți; fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții."—Ex. 28:15-21.

34. Acest pieptar, care purta pietrele scumpe, a reprezentat legământul pentru Împărăție, la care sunt chemați cei născuți din Spirit, și la care iau parte

credincioșii cu Cristos Isus, Împăratul și Marele Preot al lui Iehova. Cei primiți în legământul pentru Împărăție, trebuie să fie consacrați și devotați pe deplin lui Iehova, precum dă de înțeles inscripția „Sfințenie lui Iehova”, sculptată în aur curat pe placa de pe legătura de cap a marelui preot. Aceștia sunt martorii credincioși ai lui Iehova, care vestesc pe Împăratul veșnic și Împărăția Sa, și care își dovedesc credințioșia până la moarte și intră în sfârșit în moștenirea lor regală. — Zaharia 9:16.

35. Legământul legii încheiat în Egipt a fost adăugat legământului Avraamic cu un scop și pentru un timp fixat, dar nu a reușit să aducă la iveală un popor pentru Numele lui Iehova care putea să se facă o parte a legământului Avraamic; prin urmare, el a fost anulat. Îndată ce legământul legii a devenit învechit s-a făcut legământul nou: și acesta a fost o unealtă a lui Iehova adăugată legământului Avraamic prin care s-a adus la iveală un popor pentru Numele lui Iehova. și i-a făcut martorii Lui, pentru ca să vestească Numele său; și acești credincioși sunt aceia, care au fost primiți în legământul pentru Împărăție. Marele preot al lui Israel a purtat efodul și pieptarul atârnat pe umerii săi, ambele părți ale efodului fiind legate laolaltă. Așa i s-a încredințat și marelui Preot al lui Iehova — care este Cristos Isus, Preotul pe vecie" după ordinul lui Melhisedec — administrarea legământului Avraamic, a legământului nou și a legământului pentru Împărăție; și toate aceste legăminte sunt uneltele lui Iehova pentru ducerea la îndeplinire a scopului Său. Pe părțile de pe umeri a efodului prin care ambele părți a ei erau legate laolaltă, au fost întărite două pietre de onix, pe care erau scrise numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel, și pietrele erau lucrate în aur. Prin aceasta s-a prefigurat că cele douăsprezece părți sau seminții ale Israelului spiritual, adică a poporului pentru Numele lui Iehova, constituie legătura dintre legământul Avraamic și legământul nou. Din aceasta reiese clar că toate aceste legăminte ale lui Iehova, sunt legămintele și mijloacele lui Iehova pentru ducerea la îndeplinire a voinței sau hotărârii Sale; și că lucrurile ascunse sau tănuite despre acest scop se vor descoperi acelor care se tem de El, și îi servesc cu credințioșie și bucurie. Cel mai mare dintre toate lucrurile descoperite privește Numele sfânt al Celui Prea înalt, pe care acum El îl va justifica pe deplin.

ÎNTREBĂRI

36. Aici ar fi de folos și de ajutor explicarea unor întrebări, pentru câștigarea unei înțelegeri mai bune a legămintelor lui Iehova. Pentru aceasta mai întâi se va pune o întrebare, și imediat după ea se va da răspunsul.

37. *Întrebare:* Care dintre legămintele lui Dumnezeu este legământul veșnic?

Răspuns: Toate legămintele unilaterale ale lui Iehova sunt veșnice, deoarece aceste legăminte constituie o declarație făcută de El însuși cu privire la hotărârile Sale: și Iehova nu-și schimbă hotărârile. (Mal. 3:6) Toate legămintele încheiate între Iehova și creaturile Sale sunt veșnice, în ceea ce privește pe Iehova.

38. *Întrebare:* Este în armonie cu Scriptura a spune că legământul Avraamic este legământul cu Sara, și că legământul acesta va aduce la iveală sămânța promisiunii?

Răspuns: Nu; deoarece Scriptura nu vorbește nicăieri despre un „legământ cu Sara”. În legământul Avraamic, Avraam însuși a ținut locul lui Iehova; deci ceea ce se numește legământul Avraamic, este expresia scopului lui Dumnezeu — și anume fără să fie vreo condiție legată de ea, — de a aduce la iveală o sămânță prin care toate neamurile de pe pământ vor fi binecuvântate. Iehova a pecetluit declarația aceasta cu un jurământ, și pentru aceasta, cum explică apostolul, promisiunea aceasta sau legământul acesta al lui Dumnezeu, atât din pricina cuvântului cât și din pricina jurământului lui Dumnezeu, este neschimbată. (Evrei 6:18) Avraam era tatăl sau dătătorul de viață al lui Isaac, și acesta a fost o ilustrație a seminței, adică a Fiului lui Dumnezeu. Femeia lui Dumnezeu nu este legământul Său, ci femeia reprezintă pe organizația lui Dumnezeu. Cristos Isus, sămânța făgăduinței, este sămânța lui Dumnezeu. Legământul nu aduce la iveală nici o sămânță, ci Iehova aduce la iveală sămânța prin femeia Sa, care este organizația Lui.

39 *Întrebare:* Este adunarea sămânța sau odrasla legământului nou, sau a legământului Avraamic?

Răspuns : Legământul nou nu dă naștere la nici o sămânță, ci aduce la iveală un popor pentru Numele lui Iehova, pe care Iehova îl folosește ca pe martorii Săi; și pe cei intrați în legământul nou, care se dovedesc credincioși, îi primește ca pe fii în Casa regală a Fiilor lui Dumnezeu, și astfel prin adopție ei devin o parte a seminței lui Avraam. Ei nu sunt nici sămânța legământului Avraamic, și nici a legământului nou. Ei sunt sămânța sau Fiii lui Dumnezeu. „Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1 Ioan 3:2) Nu legământul dă naștere seminței, ci femeia lui Dumnezeu, adică, organizația Lui; și viața se pogoară de la însuși Iehova.

40. *Întrebare:* Nu a zis oare apostolul Pavel că Sara a fost o umbră a legământului Avraamic? și este scriptural a vorbi despre legământul acela, ca despre „legământul cu Sara”?

Răspuns: Nu, nu există nici un lucru ca „legământ cu Sara”. Legământul Avraamic este legământul lui Dumnezeu. Ce a spus apostolul, era că fiul lui Avraam de la femeia sa Sara, de la cea slobodă, a fost un simbol, care a reprezentat sau ilustrat pe Ierusalimul ceresc, care este organizația lui Iehova, care este mama tuturor fiilor lui Dumnezeu. ?

41. *Întrebare:* Este legământul nou, legământul restatornicirii, care va fi în funcțiune în cursul domniei lui Cristos, și va aduce viață neamului omenesc?

Răspuns: Nu. Legământul nou nu este un legământ pentru restatornicirea vieții și nu va fi în vigoare și în activitate în cursul domniei lui Cristos, pentru ca să restatornicească omenirea.

42. *Întrebare:* Ce înseamnă atunci cuvintele apostolului Petru: Cerurile trebuie să rețină pe Cristos Isus până a vremurile de restatornicire a tuturor lucrurilor? Dacă textul acesta scriptural nu înseamnă restatornicirea întregului neam omenesc, atunci ce înseamnă?

Răspuns: Vezi numărul următor al *Turnului de Veghere*.

(Urmează continuarea).

Întrebări pentru studiu

1. Ce se înțelege aici cu cuvintele (a) „legământul său”? (b) „cei care se tem de El”? (c) „El le va arăta” ?
- 2, 3. Compară ocazia și scopul declarației însemnate în Deuteronom 4:24 cu ocazia și scopul citării acestor cuvinte de apostolul Pavel (Evrei 12:29).
- 4.5. Arată (a) cât de rezonabile sunt cerințele lui Iehova de la copiii Săi; (b) Scopul și importanța declarației Sale despre blestemul sau pedeapsa pentru neascultare.
6. Arată din Scriptură cât de necesar și important este ca cerințele și condițiile despre ascultare și neascultare, să fie puse constant înaintea poporului de legământ al lui Dumnezeu.
- 7,8. Arată înțelesul declarației și a încurajării în Deuteronom 30:19 și aplicarea ei atât (a) pe timpul când s-au rostit cuvintele acestea cât și (b) în prezent.
9. Când și cum se împlinesc cuvintele profetice din Deuteronom 27:9? Dar cele din Deut. 29:12, 13? Dar Deut. 33:29?
- 10-14. Dovedește cu texte scripturale că rămășița primită în legământul Împărăției, face parte din „aleșii” lui Iehova; că bunătatea lui Iehova față de rămășița credincioasă în prezent și asigurarea sa că și mai departe le va purta grijă, a fost prezis de El în purtarea sa cu poporul său tipic Israel și prin legământul încheiat în Moab.
- 15-18. Arată cu dovezi scripturale că Iehova a prezis în legământul făcut în Moab cerințele puse rămășiței.
19. Ce descopere cartea Deuteronom despre clasa „servului rău” și despre atitudinea rămășiței credincioase în privința aceasta?
20. Aplică instrucțiunea profetică pe care a dat Iehova poporului Său de legământ în Moab despre felul purtării războiului împotriva dușmanului.
21. Care este aplicarea și scopul declarației profetice însemnată în Deut. 33:26-29?
- 22-35. În care unul singur scop al lui Iehova, sunt înrudite toate legămintele lui Iehova? Pentru a arăta cum a servit legământul acestui scop fundamental al lui Iehova, explică scopul, felul și modul lucrării sau a împlinirii a) declarației legământului din Geneza 3:15; (b) a legământului veșnic făcut cu Noe; (c) a legământului Avraamic; d) a legământului legii; e) a legământului de jertfă; f) a legământului nou; g) a legământului din Moab; (h) a legământului făcut cu David; și i) a legământului pentru Împărăție.
- 36,37. Care dintre legămintele lui Iehova este legământul vecinic?

38. Este în armonie cu Scriptura a vorbi despre legământul Avraamic ca despre legământul cu Sara", și a spune că legământul acesta va aduce în existență sămânța promisiunii?

39,40. Este oare adunarea sămânța legământului nou sau a legământului Avraamic? Este Sara o umbră a legământului Avraamic?

41,42. Este legământul nou un legământ al „restatornicirii”? sau ce a vrut să spună apostolul Petru, când a zis că cerurile trebuie să rețină pe Cristos până la vremurile de restatornicire a tuturor lucrurilor?

SCOPUL ÎNDREPTĂȚIRII

Îndreptățirea prin credință, învățată și înțeleasă greșit pentru mult timp, poate fi înțeleasă acum clar de oricine care dorește să analizeze afirmațiile clare despre acest subiect care se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu. Este necesară îndreptățirea? Care este baza pentru ea, și poate fi avută ea de toți?

Baza pentru împăcarea omului este sângele vărsat al lui Isus scurs conform termenilor legământului prin jertfă. Nu se cere nici o altă jertfă. Sângele Lui vărsat a îndeplinit în totalitate cerințele și a produs prețul de răscumpărare. Cu toate acestea, a fost plăcerea lui Dumnezeu ca să fie luați dintre oameni alți oameni binevoitori care să fie luați în legământul prin jertfă. Aceștia sunt împăcați mai întâi cu Dumnezeu prin sângele lui Cristos. Aceștia sunt numiți sfinți. (1 Cor. 1:2; 2Cor. 13:13; Efes. 1:18). Nici o persoană nelegiuită nu ar putea fi luată în legământul prin jertfă. Rezultă, așadar, că cei care sunt primiți trebuie să se împace mai întâi cu Dumnezeu și să aibă o poziție perfectă înaintea lui Dumnezeu. În numele acestei clase a fost prezentat mai întâi sângele lui Isus și aplicat ca o jertfă pentru păcat când El a apărut în prezența lui Dumnezeu, după învierea Sa. (Evr. 9:24). La Cincizecime, nu multe zile mai târziu, Dumnezeu a dat dovada exterioară că jertfa lui Isus fusese acceptată ca o jertfă pentru păcat, și acest lucru a fost făcut vizibil prin revărsarea Spiritului Sfânt peste discipolii care se devotasera deja lui Dumnezeu și serviciului Său. (Fapte 2:1-18). Datorită credinței în Dumnezeu și în sângele vărsat al lui Isus Cristos, Dumnezeu a îndreptățit și a împăcat pe acei oameni credincioși cu Sine. Apostolul a scris referitor la aceasta: „Întrucât suntem îndreptății prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care avem și acces prin credință în acest har, unde suntem, și ne bucurăm în speranța slavei lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, prin faptul că în timp ce eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Cu mult mai mult acum, fiind îndreptății prin sângele Lui, vom fi salvați de mânie prin El”. – Rom. 5:1, 2, 8, 9.

Pentru a fi luat în legământul prin jertfă Scripturile arată că omul trebuie să ia acest curs, și anume: Credință în Dumnezeu ca Marele Creator și Răsplătitor al tuturor celor care caută cu sârguință să-L slujească (Evr. 11:6); credință în Isus Cristos ca marea jertfă pentru răscumpărarea omenirii (Ioan 3:16; 14:6);

consimțământ deplin de a face voia lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă consacrare (Mat. 16:24; Luca 9:23); îndreptățire, care înseamnă că Dumnezeu îndreptățește pe acesta datorită sângelui vărsat al lui Cristos, și credința și ascultarea celui care se consacră (Rom. 8:33); și când un om este astfel îndreptățit, el are pace cu Dumnezeu. – Rom. 5:1, 2.

Îndreptățirea omului de către Iehova este, în timpul perioadei jertfelor, doar cu scopul de a lua pe cel îndreptățit ca o parte a jertfei evreilor. Cel îndreptățit trebuie să fie botezat cu același botez al morții cu care a fost botezat Isus. (Marcu 10:38, 39). Acesta este chemat să urmeze același curs pe care l-a luat omul perfect Isus. (1Pet. 2:21). Cel îndreptățit este socotit drept și are o poziție perfectă înaintea lui Dumnezeu datorită sângelui lui Cristos. El este socotit acum ca acceptabil pentru jertfă și este adus ca jertfă lui Iehova Dumnezeu prin marele Mare Preot, Cristos Isus. În acest moment, un astfel de om este născut din spirit; și dacă după aceea el răspunde chemării la Împărăție și este luat în legământul Împărăției el este uns și astfel adoptat în trupul lui Cristos, și din acel moment înainte el este un membru al casei regale a lui Iehova. (Rom. 8:1-15). Promisiunea pentru un astfel de om este că el va fi un co-moștenitor cu Cristos Isus în slavă dacă este credincios consacrării lui și suferă și moare împreună cu El. – Rom. 8:16, 17.

Discipolii nu au fost invitați în acest legământ pentru Împărăție în momentul când au fost aleși. Tocmai înainte de crucificarea Domnului nostru El a celebrat paștele cerut de legământul legii. După ce a terminat să mănânce acest paște cu discipolii Săi, a luat o pâine și a frânt-o, simbolizând astfel frângerea umanității Sale sau oferirea vieții Sale, și a spus discipolilor Săi: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu”. Desigur, El a vrut să spună că pâinea aceea a simbolizat sau reprezentat trupul Său. Apoi a luat paharul și i l-a dat, spunând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu al testamentului (legământului) nou, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor”. – Mat. 26:26-28.

Sub legea iudaică consumarea sângelui era o faptă pedepsită cu moartea. (Lev. 17:10). Discipolii au știut, desigur, că faptul că Isus le-a oferit să bea din sângele Său a fost o invitație pentru ei ca să participe în jertfa lui, care a însemnat moartea sa. Cu o altă ocazie El a spus: „Dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viață veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, locuiește în Mine, și Eu în el.” (Ioan 6:51-56). A mânca din trupul Lui a însemnat în mod simbolic că oamenii ar trebui să creadă că jertfirea vieții Lui a fost baza pentru împăcarea omului cu Dumnezeu; și că băutul din sângele Lui înseamnă a participa cu El în jertfa Sa, și că acestea sunt condițiile exprese prin care omul poate deveni co-moștenitor în Împărăție.

Clericii au fost induși din nou în eroare de dușmanul Satan și au devenit instrumentele lui ca să-l reprezinte greșit pe Domnul. Există diferite și numeroase

sisteme denominaționale care învață doctrine conflictuale. Dacă întrebați un preot: Ce este necesar ca să devii un creștin și să mergi în cer? Vă va spune, că trebuie să credeți în Cristos ca un exemplu mare și să fiți aduși în adunare și să fiți un membru constant al bisericii până la moarte. Dacă este confruntat cu faptul că sistemele bisericesti diferite învață doctrine diferite, preotul va răspunde: „Aceasta nu este important. Nu contează ce crezi. Doar așa ești un membru bun al adunării”. De fapt, preoții nu sunt interesați de ceea ce cred enoriașii lor. A-i ține în turmă și a primi regulat din buzunarele lor ceea ce este necesar este ceea ce este cel mai important.

Domnul a stabilit regula că nici un om nu ar putea deveni un membru al adunării, care este trupul lui Cristos, și să se bucure de viață veșnică și nemurire dacă nu este îndreptățit mai întâi prin credința în sângele lui Isus și dacă nu este botezat în moartea Lui și credincios până la moarte. A bea din sângele Lui înseamnă a împărtăși cu El în jertfa Lui, și după intrare în legământ, a fi credincios până la sfârșit; și aceasta înseamnă a fi credincios față de Dumnezeu și Cristos și a refuza să te unești cu vreo parte a organizației Diavolului. Toți membrii bisericii adevărate trebuie să fie botezați în moartea lui Cristos. (Rom. 6:3-6). Aceștia sunt împăcați cu Dumnezeu prin sângele lui Isus Cristos înainte de a fi luați în legământ.

Cristos Isus este Mijlocitorul între om și Dumnezeu pentru ca să aducă pe aceștia în legământul cu Dumnezeu. Împăcarea acelor care devin creștini este prin Cristos și datorită credinței și ascultării. Creștinul, adică, cel îndreptățit care este născut și uns cu Spiritul Sfânt, devine o parte a trupului sacrificial al lui Cristos Isus și este jertfit prin El; și continuând credincios până la moarte, el este făcut o parte a „seminței lui Avraam” și a „moștenitorilor potrivit promisiunii”, și ca atare, împărtășește cu Cristos Isus în slava și nemurirea Lui. După cum este scris: „Căci toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat în Cristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec, nici rob, nici slobod, nici parte bărbătească, nici parte femeiască; căci toți sunteți una în Cristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam, și moștenitori potrivit promisiunii”. (Gal. 3:27-29). NUMAI Cristos Isus este „sămânța lui Avraam” potrivit legământului necondiționat pe care Iehova l-a încheiat cu Avraam. (Gen. 12:1-3; Gal. 3:16). Atunci cum intră acești ceilalți în Cristos? În mod clar prin adopție. „Adopție” înseamnă a aduce un alt fiu în familie. Membrele trupului lui Cristos ilustrează o parte a seminței lui Avraam în virtutea faptului că sunt aduși în Cristos Isus și primiți și adoptați în casa lui Dumnezeu, unde Isus Cristos este Șef și Cap. Ei nu intră în trupul lui Cristos din pricina a ceea ce fac. Argumentul lui Pavel în epistola Sa către Galateni este că la împlinirea timpului Dumnezeu a trimis pe Fiul Său „să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția ca fii. Și fiindcă sunteți fii, Dumnezeu a trimis Spiritul Fiului Său (Cristos Isus) în inimile voastre, strigând: Ava, Tată. De aceea, nu mai ești un rob, ci fiu; și dacă ești fiu atunci și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos.” (Gal. 4:4-7). A fost planul lui Iehova de la început să aducă pe acești alți

fii în familia Sa prin adopție: „După ce ne-a rânduit mai dinainte pentru adopția de copii prin Isus Cristos la Sine, după plăcerea bună a voii Sale”. – Efes. 1:5.

În legământul prin jertfă există vreun mijlocitor? Răspunsul este: Între Iehova Dumnezeu și Isus, nu, pentru motivul că legământul a fost încheiat de Iehova pe de o parte și omul perfect Isus pe de altă parte, și ambele părți ale legământului au fost competente la contract. Un mijlocitor este necesar doar unde o parte a contractului este incompetentă sau necalificată. Dar cu privire la oricine este adus în legământ prin jertfă? Nimeni nu este adus până când nu este îndreptățit și până când nu stă neprihănit înaintea lui Iehova. Astfel, aceștia vin în legământul prin jertfă prin faptul că sunt îndreptățiți și acceptați de Iehova prin jertfa lui Isus Cristos, Mijlocitorul între Dumnezeu și om.

Fără îndoială, Scripturile dezvăluie că Logosul a fost principalul reprezentant executiv al lui Iehova în crearea tuturor lucrurilor, și prin urmare, Preot al Dumnezeului Preaînalt. (Ioan 1:3). „Preot” înseamnă unul care slujește pentru altul într-o calitate oficială ca reprezentant principal. Doar atunci când un preot este luat dintre oameni Scripturile arată că el efectuează slujba de jertfă. De la începutul creației Logosul a fost „Preot al Dumnezeului Preaînalt”, deoarece El a fost reprezentantul principal al lui Iehova. Sosind acum la timpul jertfirii unui om perfect pentru păcat și să fie o jertfă pentru păcat, a fost necesară jertfa unui preot. În vremea lui Avraam a fost un om al lui Dumnezeu numit Melhisedec, care a fost și rege al Salemului, și preot al Dumnezeului Preaînalt. (Gen. 14:18, 19). Secole mai târziu preoția iudaică a fost luată din seminția lui Levi. Pavel afirmă relația preoției levitice cu animalele jertfite și apoi adaugă: „Este cu mult mai evident: pentru că după asemănarea lui Melhisedec se ridică un alt preot, care este făcut, nu după legea unei porunci carnale, ci după puterea unei vieți fără sfârșit.” – Evr. 7:15, 16.

Cuvântul „se ridică” folosit aici înseamnă a se ridica în picioare. Aceasta nu susține că Logosul nu a fost preot al Celui Preaînalt în crearea tuturor lucrurilor, ci mai degrabă că în momentul în care s-a încheiat legământul prin jertfă a fost timpul când Dumnezeu și-a dat jurământul că va fi un preot pentru totdeauna după rânduiala lui Melhisedec. – Evr. 7:17-21.

Înainte de acel timp Logosul sau Isus nu posedase nemurire; dar acum I s-a dat oportunitatea să fie pus la testul suprem și în eventualitatea trecerii cu succes a acestui test Dumnezeu urma să-i dea nemurire și să-L înalțe la cel mai înalt loc în univers alături de Tatăl. În același timp El urma să-L facă Autorul salvării eterne pentru toți cei ce-L ascultă. (Evr. 5:8-10). Aceasta a furnizat baza legământului; și datorită credințioșiei până la moartea josnică pe lemn Dumnezeu L-a înviat și L-a înălțat nespun de mult, dându-I un nume mai presus de toate celelalte. (Fil. 2:8-11). „Și iată, El este viu acum pentru vecii vecilor” și nu poate muri niciodată. – Rev. 1:18.

Este clar, așadar, că legământul prin jertfă a fost încheiat la Iordan și după aceea Dumnezeu și-a dat jurământul că Cristos Isus va fi preot al Dumnezeului Preaînalt pentru totdeauna după rânduiala lui Melhisedec, și de la aceasta nu va fi

niciodată nici o schimbare. Isus a fost un om perfect la Iordan, și acolo îndatoririle sacrificiale au fost adăugate la slujba Lui și El s-a jertfit. Legământul legii a fost făcut în Egipt. Pavel spune că de atunci, adică, după botezul Său în Iordan și ispitirea Sa, Isus a fost făcut un mare preot pentru totdeauna. „Căci legea face mari preoți care au slăbiciuni; dar cuvântul jurământului, care a fost de când legea, face pe Fiul, care este consacrat pentru totdeauna”. (Evr. 7:28). La Iordan omul Isus Cristos s-a consacrat, și este consacrat pentru totdeauna; și prin cuvântul și jurământul lui Dumnezeu El îndeplinește slujba de preot pentru totdeauna, care include lucrarea jertfei. Din acel moment înainte toate jertfele aduse lui Iehova trebuie să fie aduse prin El, Isus, marele Mare Preot. După Iordan nu a mai existat nici un motiv pentru preoția levitică, și acolo ea a încetat. Lucrarea sacrificială a preoției levitice a prefigurat lucrarea sacrificială a preoției lui Melhisedec, care urma să fie îndeplinită în întregime de Isus Cristos.

TEMPLUL LUI DUMNEZEU ȘI ANTICRIST

Conducătorii în Împărăție, guvernul neprihănit pe care Iehova Dumnezeu a promis că-l va întemeia pentru justificarea numelui Său și pentru bunăstarea și binecuvântarea rasei umane, vor fi toți spirituali, adică, toți vor fi creaturi spirituale. Cristos Isus este principalul în acea Împărăție, El fiind „Domnul domnilor și Regele regilor”, și urmașii Lui care biruiesc lumea și care sunt credincioși până la moarte vor fi cu El, stând cu El pe tronul ceresc și exercitând putere asupra națiunilor. Acești urmași ai lui Isus sunt toți la origine creaturi umane, și pentru a ajunge la această poziție spirituală înălțată în ceruri ei trebuie să se dedice mai întâi Domnului Dumnezeu și să fie născuți din Spiritul Sfânt la viață nouă. Fiecare trebuie să fie adus ca un fiu spiritual al lui Dumnezeu.

Cel născut din Spiritul Sfânt este o făptură nouă în Cristos, conform cuvintelor apostolului Pavel în a doua sa epistolă către Corinteni, capitolul cinci, versetul șaptesprezece. Speranța lui de viață este acum în planul spiritual cu Cristos Isus. El este socotit mort ca făptură umană, deoarece dreptul lui să trăiască ca făptură umană a expirat odată cu acceptarea de către Dumnezeu a jertfei sale prin meritul lui Cristos Isus. Unui astfel de om apostolul îi spune: „Puneți-vă afecțiunea pe lucrurile de sus, nu pe lucrurile de pe pământ. Căci voi sunteți morți, și viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu.” – Col. 3:2, 3.

Omul căruia i se adresează aceste cuvinte trebuie să fie zidit ca o piatră vie în templul lui Dumnezeu dacă vrea să fie din spița regală și să participe în marea Împărăție. Pentru că el începe doar acum el este considerat ca un bebeluș nou născut; și adresându-se acestora apostolul Petru spune: „Ca bebeluși nou născuți, să doriți laptele sincer al cuvântului, pentru ca să creșteți prin acesta; dacă în adevăr ați gustat că Domnul este bun. La care venind, ca la o piatră vie, respinsă de oameni, dar aleasă de Dumnezeu, și prețioasă, și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, acceptabilă lui Dumnezeu prin Isus Cristos. După cum este

scris în Scriptură: Iată, pun în Sion o piatră principală din capul unghiului, aleasă, prețioasă; și cine crede în El, nu va fi dat de rușine. Pentru voi, așadar, care credeți El este prețios; dar pentru cei care sunt neascultători, piatra pe care au respins-o zidarii, a ajuns capul unghiului, și o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere, chiar și pentru cei care se poticnesc în cuvânt, fiind neascultători”. – 1Pet. 2:2-8.

Când Petru a scris aceste cuvinte liderii poporului evreu, în special, îl respinseseră pe Isus, piatra din capul unghiului. Apostolul adaugă: „Cine crede în El nu va fi dat de rușine”. A crede înseamnă a rămâne neclintit și credincios; noi trebuie să ne arătăm credința prin ceea ce facem. Petru mai spune: „Pentru voi, așadar, care credeți El este prețios”. Este un lucru prețios să observi piatra din capul unghiului și să te conformezi după calea lui. Aceștia sunt chemați să calce pe urmele Lui. (1Pet. 2:21). Acela care este denumit o piatră vie care urmează să fie zidită în clădirea lui Dumnezeu este uns după ce răspunde chemării la Împărăție și îndeplinește cerințele preliminare de a fi ales. *A unge* înseamnă a numi pe cineva într-o poziție în Împărăție. Către cei aleși este scris: „Acum cel ce ne zidește cu voi în Cristos, și ne-a uns, este Dumnezeu”. (2Cor. 1:21). Aceștia sunt unși să reprezinte pe Iehova și pe Domnul Isus Cristos.

Dumnezeu, fiindcă a făcut această promisiune, și deoarece promisiunile Lui nu sunt nerespectate niciodată, socotește pe unșii Săi ca o parte a Împărăției noi, a imperiului sau națiunii. Prin urmare, apostolul spune cu privire la ei: „Dar voi sunteți o generație aleasă, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor special; ca să vestiți laudele Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1Pet. 2:9). Pentru a vesti laudele lui Iehova Dumnezeu, ei nu trebuie doar să creadă că Iehova este Dumnezeu, ci trebuie și să respecte cu bucurie voia Lui, să reprezinte cauza Lui, și să folosească abilitățile cu care sunt înzestrați ca să mărturisească despre numele Său mare și despre bunătatea și planurile Lui. Pentru a face aceasta omul nu ar putea să se conformeze lumii rele, ci trebuie să se țină departe de ea și să servească pe Domnul Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este călăuză lui. Cuvântul îl informează că el nu trebuie să se conformeze lumii, pentru că dușmanul Satan este dumnezeul acestei lumi. – Rom. 12:2.

Procesul de transformare este desfășurat acum de creștin, care își întărește cugetul prin studierea Cuvântului lui Dumnezeu; din Cuvânt el află voia lui Dumnezeu și prin el dovedește care este voia bună, acceptabilă și perfectă a lui Dumnezeu. Se poate vedea cu ușurință că Domnul nu va face pe oricine un membru al acelei Împărății dacă nu este în armonie completă și deplină cu Domnul Isus, piatra din capul unghiului, după cum este scris: „Căci pe cine (Dumnezeu) l-a știut dinainte, l-a și predestinat ca să fie conformat chipului Fiului Său, pentru ca să fie cel dintâi născut printre mulți frați”. (Rom. 8:29). Aceasta înseamnă că fiecare care va fi în cele din urmă un membru al acelei Împărății trebuie să crească în asemănarea Domnului Isus. Pentru cei care astăzi sunt în organizația templului și care slujesc cu credincioșie pe Iehova, este scris: „Dar noi toți, cu fața deschisă privind ca într-o oglindă slava Domnului, suntem schimbați în același chip, din slavă în slavă, ca prin spiritul Domnului” (2 Cor. 3:18). Aceștia trebuie să fie

martori credincioși ai lui Iehova, pentru că ei au fost cu Isus și au învățat de la El și trebuie să facă ceea ce face El, și ei trebuie să fie îndrăzneți în depunerea mărturiei pentru numele lui Iehova. (Fapte 4:13). Astfel, cursul lor de acțiune este schimbat de la ce care a fost înainte de 1918, în timpul perioadei Ilie a adunării, și ei devin ca Domnul, martori curajoși și neînfricați. Nu că ei ar trebui să fie martori nepoliticoși, ci ei trebuie să spună cu calm și fără frică adevărul.

Expresia „schimbați...din slavă în slavă” nu înseamnă că cei din societatea rămășiței sau a templului de astăzi sunt schimbați de la slava legământului legii lui Dumnezeu cu Israelul natural la slava legământului nou cu Israelul spiritual; ci că ei sunt schimbați în chipul lui Cristos Isus ca martori credincioși pentru numele lui Iehova. În timpul perioadei Ilie a adunării cei credincioși au reflectat într-o măsură slava Domnului, însă, fiind acum transferați de la perioada Ilie la perioada Elisei din prezent a lucrării Domnului, ei au mare onoare și slavă a serviciului, deoarece lucrarea Elisei este un devotament neegoist față de onoarea numelui lui Iehova. Cei credincioși reflectă slava Domnului pentru ca și cei de afară, clasa Ionadab, să poată vedea cine sunt devotați cu altruism lui Iehova. Această transformare conformează pe aceștia după asemănarea lui Cristos.

Expresia „lumea aceasta” înseamnă oamenii acestui pământ organizați în forme de guvernare sub supravegherea stăpânului lor, dușmanul Satan. (2Cor. 4:3, 4). Diavolul este prințul sau conducătorul acestei lumi. (Ioan 14:30). El este dușmanul Domnului Isus Cristos, dușmanul lui Dumnezeu și dușmanul oricărui care încearcă să facă voia lui Dumnezeu. Acela care va fi în cele din urmă din imperiul neprihănirii nu trebuie să iubească lumea, după cum se afirmă de către apostolul Ioan în aceste cuvinte: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume, pofta trupului, pofta ochilor, și mândria vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea trece, și pofta acesteia; dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.” – 1 Ioan 2:15-17.

Devreme în experiența bisericii a fost evident că cei pe care Dumnezeu îi va aproba trebuie să fie transformați în asemănarea lui Isus Cristos. Cristos Isus este Cap peste casa de fii ai lui Dumnezeu, și toți ceilalți membrii ai familiei trebuie să onoreze pe Iehova așa cum și Isus onorează pe Iehova. Ei iubesc și trebuie să iubească pe Dumnezeu cu un devotament sincer, și să se bucure să vestească laudele Lui și să mărturisească că El este Dumnezeu. Cursul lor pe calea neprihănirii va atrage împotriva lor opoziția dușmanului Satan.

După ce Isus a fost omorât, dușmanul Satan a crezut că a reușit să nimicească pe moștenitorul promisiunii lui Dumnezeu, căruia i s-a promis o Împărăție. Prin urmare Satan a gândit că va continua să conducă lumea fără întrerupere. El trebuie să fi fost dezamăgit când Isus a fost înviat din morți. El trebuie să fi observat ceea ce a avut loc cincizeci de zile mai târziu, la Cincizecime, când Spiritul Sfânt a fost revărsat peste discipolii credincioși ai lui Isus și aceștia au fost unși, și acolo Satan a observat începutul zidirii celorlalte pietre vii în conformitate cu piatra principală din capul unghiului, Cristos Isus.

Este rezonabil să presupunem că el a fost familiarizat cu instrucțiunile date de apostolii inspirați celor din biserica adevărată. El urma să înțeleagă că aceștia care erau uniți în Cristos urmau să formeze o parte a seminței promisiunii lui Dumnezeu, sămânță care urma să binecuvânteze toate familiile pământului, după cum mărturisise și apostolul Pavel. (Gal. 3:16, 27-29). Nimicirea unora ca aceștia urma să aducă ocară asupra lui Dumnezeu, și acum acesta a devenit obiectivul și scopul lui Satan, dușmanul. El a văzut că Domnul Isus Cristos, înălțat la viață divină, era acum în afara influenței puterii sale (a lui Satan). El și-a dat seama că trebuie să facă ceva ca să contracareze influența și puterea celor care au fost aduși în Cristos, dacă vrea să zădărnicească planul divin.

„Antihrist” înseamnă ceea ce este oferit ca un substitut pentru Cristos Mesia; așadar, ceea ce este în opoziție cu Mesia. Dușmanul Satan și-a propus să organizeze „taina nelegiurii” sau a fărâdelegii, un aranjament care urma să fie contrar și în opoziție cu Cristos. Evident, el a știut că Ioan spusese adunării: „Este timpul din urmă” (1 Ioan 2:18). Diavolul urma să raționeze că dacă va putea să corupă sămânța promisiunii și să întoarcă mințile lor, și mințile oamenilor de la Dumnezeu, el va zădărnici planurile lui Dumnezeu.

S-a întâmplat în zilele lui Enos, nepotul lui Adam, primul om, (Gen. 4:26, *margin*), că Satan adoptase un plan ipocrit de a face pe oameni să se numească după numele Domnului și în același timp să reprezinte greșit pe Domnul Dumnezeu. El și-a bătut joc în felul acesta de Dumnezeu și a adus ocară asupra numelui Său. De timpuriu în era creștină dușmanul Satan a adoptat un plan similar de ipocrizie, dar la o scară mult mai mare. El a știut că omul este întocmit în așa fel încât trebuie să se închine la ceva; și dacă Satan nu a putut să atragă oamenii care se numesc creștini să se închine Lui direct, atunci el a inaugurat un plan prin care să îndepărteze mințile lor de Iehova Dumnezeu, și totuși să-i lase să se numească creștini.

Satan a văzut că ar fi profitabil pentru planul său să facă pe creștini să devină mai populari; așadar, religia creștină a devenit după cât se pare religia lumii sale rele. După aceea, Diavolul a plantat printre creștini oameni ambițioși, cei care aveau o dorință să strălucească printre oameni și care în cursul timpului se auto-proclamaseră sau fuseseră aleși în poziții de episcopi și bătrâni de seamă; și la timpul potrivit s-a întemeiat o clasă a clerului, diferită de laicitate sau poporul de rând. Clerul astfel organizat a introdus în biserică doctrine false predate de filozofi păgâni, care, desigur, au fost propriile doctrine ale Diavolului. Acestea au fost folosite ca să corupă mesajul Domnului Dumnezeu. Clericii și conducătorii din biserică au întemeiat apoi școli teologice în care au fost pregătiți oameni pentru cler cu scopul de a continua lucrarea sistemului lor deja organizat și funcțional. În timp au fost formulate principii de credință, sau crezuri, și prezentate preținșilor creștini, și oricine a învățat contrar acestor crezuri a fost considerat un eretic și a fost tratat ca atare.

Au fost introduse doctrine false și înlocuite cu adevărul. Printre acestea au fost și sunt doctrinele trinității, nemuririi tuturor sufletelor, chinul veșnic al celor

răi, dreptul divin al clericilor, dreptul divin al regilor să conducă. În cursul timpului Maria, mama copilului Isus a fost îndumnezeită; și oamenii au fost chemați să se închine ei ca la mama lui Dumnezeu. Scopul lui Satan în toate acestea, a fost, desigur, să întoarcă mințile oamenilor de la Iehova. Au fost ridicate crucifixe și închinarea oamenilor a fost îndreptată spre acestea mai degrabă decât să-i lase să se închine în mod inteligent Domnului Iehova și Domnului Isus Cristos. Mătăniile, așa-numita „apă sfințită”, și alte lucruri asemănătoare au fost folosite, și încă mai sunt folosite ca să orbească oamenii. Treptat, subtil, înșelător și răutăcios, Diavolul, prin instrumente dispuse, a corupt pe cei care s-au numit creștini. Astfel a fost deschisă calea pentru întemeierea sistemelor religioase populare care fac paradă în numele lui Dumnezeu și al lui Cristos chiar până în prezent, spre defăimarea numelui glorios al lui Iehova Dumnezeu.

Această depărtare de și răzvrătire împotriva Cuvântului, legii și credinței adevărate a lui Dumnezeu și-a atins punctul culminant odată cu formarea și apariția „omului păcatului”, „fiul pierzării”, care este în fruntea a ceea ce este antihrist. (2Tes. 2:1-8). Acest „om al păcatului” este clasa „servului rău” care a fost arătată sau adusă la lumină de la venirea Domnului Isus la templul lui Dumnezeu pentru lucrarea de judecată. Aceasta este clasa găsită necredincioasă la venirea Sa.

CALEA DREAPTĂ

Oamenii binevoitori față de Dumnezeu și neprihăniții Lui aud adevărul și intră pe calea dreaptă declarându-se pentru Iehova și Împărăția Sa. Sunt organizate grupe pentru studierea Cuvântului lui Dumnezeu și pentru predicarea acestei evanghelii a Împărăției la alte suflete flămânde. Ceea ce urmează mai jos este o rezoluție exemplu și o scrisoare de la o adunare a celor care iubesc pe Iehova și care doresc să-L servească.

O REZOLUȚIE

Noi, Ionadabii din diverse comunități, adunați aici în Audubon, Iowa, 15 Aprilie 1934, dorim să ne exprimăm recunoștința față de Iehova Dumnezeu pentru lumina pe care ne-a adus-o prin intermediul cărților, radioului și a mașinilor de transcris.

Ca recunoștință pentru această lumină minunată și care îmbucură inima, dorim să adoptăm rezoluția din Los Angeles („Controlul Lumii), și anume:

„Am decis: Că luăm acum o poziție fermă de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale; și că vom asculta, vom servi și ne vom închina lui Iehova

Dumnezeu și Fiului Său iubit, Cristos Isus, care este Conducătorul drept al lumii, și vom participa astfel la justificarea numelui lui Iehova.

Dragi frați:

Rezoluția de mai sus a fost votată și adoptată la o întâlnire în Audubon, Iowa, în după-amiaza Duminicii trecute (17 Aprilie 1934) cu 115 oameni prezenți.

Dimineața a fost petrecută cu 23 de oameni în lucrarea pe teren; 172 de mărturii, 8 cărți, 39 broșuri, și 25 de ore. Toți, în afară de 6 oameni, au fost noi în lucrarea de mărturie.

Fratele vostru în serviciul lui Iehova,
ALBERT C. CARPENTER, *Iowa*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

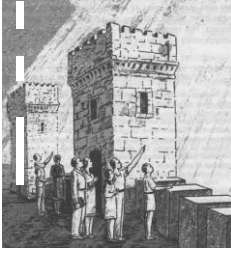
15 IULIE 1934

Nr. 14

Cuprins:

LEGĂMINTELE SALE
PARTEA a VIII-a	- Pag.363
LEGĂMÂNT PRIN JERTFĂ: CERINȚE	- Pag.377
VIAȚĂ PENTRU OMENIRE PRINTR-O
RĂSCUMPĂRARE	- Pag.380
PROCLAMAREA CONDUCERII NOI A
PĂMÂNTULUI	- Pag.384
LĂUDAȚI PE IEHOVA PENTRU LUMINĂ
ȘI ADEVĂR	- Pag.387

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Iulie 1934

Nr. 14

LEGĂMINTELE SALE

„Eu Domnul, te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, te voi păzi și te voi pune legământ al poporului, ca să fii lumina Neamurilor.” — Isaia 42 : 6.

PARTEA a VIII-a

PROMISIUNEA necondiționată a lui Iehova pentru Avraam, se numește legământul avraamic, deoarece Avraam a reprezentat în ilustrație pe însuși Iehova, în timp ce Sara, soția sa, pe organizația lui Iehova, care dă naștere seminței, care-I va executa planul. Acesta este un legământ unilateral. Este o expresie a intenției neschimbate a lui Iehova de a face un anumit lucru, și rezultatul acestuia nu depinde nicidecum de ceea ce omul Avraam sau vreo altă creatură va face sau nu. Acesta este legământul, care arată măsura lui Dumnezeu, prin care omul va primi viață, deoarece în legământul acesta este exprimat clar: „În sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile de pe pământ.” Binecuvântarea familiilor sau a popoarelor de pe pământ înseamnă că Dumnezeu le va da ocazie să trăiască, și oportunitatea aceasta trebuie să vină pe calea Sa stabilită, și anume, prin sămânța promisă, Cristos Isus.

2. Scriptura nu arată că Dumnezeu ar fi făcut un legământ cu creaturile omenești, sau că va face cândva, cu scopul ca să-i restatornicească. După căderea lui Adam, fiecare urmaș al său a fost incapabil sau inapt să intre într-un legământ cu Dumnezeu. Toți s-au născut păcătoși, și Dumnezeu nu poate să facă nici un legământ sau contract cu nici o creatură păcătoasă. Orice creatură care intră în legământ cu Iehova, trebuie să fie capabilă să stea înaintea lui Dumnezeu; și aceasta înseamnă că creatura respectivă este de fapt îndreptățită, sau din pricina credinței sale va fi socotită neprihănită de către Dumnezeu. Legământul nou a fost făcut cu Cristos Isus, și după aceea numai cu aceia care mai întâi au exercitat credință în sângele vărsat al lui Cristos Isus, și s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu, prin care ei au intrat într-un acord prin jertfă, și au fost îndreptățiți. Dumnezeu a stabilit hotărât că membrii neamului omenesc, care au o adevărată credință în sângele lui Cristos Isus, vor primi viață. Pentru ce să mai facă atunci Dumnezeu încă un legământ, cu încă un mijlocitor, ca să dea viață la astfel de creaturi, când El a stabilit deja că „viața este darul lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru?” — Romani 6:23.

REĂȘEZARE

3. Cuvântul „reășezare” apare numai o singură dată în aceea parte a Scripturii care s-a scris după venirea pe pământ a Domnului Isus, și pe care noi obișnuim s-o numim Noul Testament; și acest text este la Fapte 3:21. Cuvântul tradus acolo cu „reășezare”, se trage de la rădăcina cuvântului redat „așeza” din Marcu 9:12. Cuvântul „reășezare” înseamnă a reconstitui ceva ce a existat cândva. Creaturile omenești care s-au născut, datorită păcatului lui Adam, nu au avut drept niciodată la existență. Existența lor scurtă a fost posibilă numai în urma permisiunii lui Dumnezeu. Faptul că Dumnezeu a stabilit o cale ca să dea acestor creaturi viață prin Isus Cristos, dovedește aceste creaturi nu au nici un drept înăscut să fie reășezați; și, de fapt, dacă ar di readuși la existența pe care au avut-o, acesta ar fi un lucru de nedorit. Creaturile omenești doresc să trăiască, și ele au o anumită măsură a vieții, trăiesc un anumit timp, și apoi mor. Sângele vărsat al lui Cristos Isus este prețul pentru răscumpărarea omenirii, și El este Dătătorul de viață a acelora, care cred în El și ascultă de El. Din aceasta rezultă deci că darul vieții nu este o restatornicire, ci este un dar.

4. Câțiva dintre discipolii credincioși au fost cu Isus pe munte, când s-a schimbat înaintea lor: „Ilie li s-a arătat împreună eu Moise, și vorbeau cu Isus.” (Marcu 9:4) În acea scenă de schimbare la față, Ilie a reprezentat pe Domnul Isus Cristos în executarea unei anumite lucrări a Împărăției, care la un anumit timp s-a sfârșit, și anume, lucrarea de pregătire a căii înaintea Domnului; și Moise a reprezentat pe Cristos Isus, marele Profet, Preot și Împărat, adică pe Reprezentantul Executiv al lui Iehova. Scena de schimbare la față s-a referit la Împărăția lui Dumnezeu de sub domnia lui Cristos, Puternicul său Justificator. Aceasta rezultă cu siguranță din conținutul contextului: „Și din nor s-a auzit un glas (simbol al prezenței lui Iehova), care zicea: Acesta este Fiul meu prea iubit; de El să ascultați.” (Marcu 9:7) Aceasta înseamnă că schimbarea la față dramatică acolo, a reprezentat pe Cristos Isus, pe Fiul iubit al lui Dumnezeu, pe Preotul său Mare, de care trebuie să asculte toți oamenii deoarece Dumnezeu l-a trimis, ca să fie Justificatorul Său și să ducă la îndeplinire planul Său.

5. Stă scris: „Ilie va veni întâi, și va așeza din nou toate lucrurile.” Să referă oare aceasta la restatornicirea neamului omenească în cursul domniei de o mie de ani a lui Cristos? Nu; ci se referă la restatornicirea a ceea ce a existat cândva între Izraeliți, și s-a pierdut, și anume, învățăturile importante despre Numele și Împărăția lui Iehova. Când discipolii s-au coborât de pe muntele pe care Isus s-a schimbat înaintea lor, au vorbit între ei despre ceea ce au văzut și au auzit, și l-au întrebat pe Isus: „Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie? El le-a răspuns: Ilie va veni întâi și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult și să fie defăimat.” (Marcu 9:11, 12). În acest text și în textele, care sunt în directă legătură cu acesta, sunt identificați atât Ioan Botezătorul și Isus, cât și o lucrare executată de ei. Despre Ioan Botezătorul profeția spune: „Va merge înaintea Lui (a lui Mesia), în spiritul și puterea lui Ilie... ca să gătească Domnului un popor bine pregătit pentru El.”

(Luca 1:17) Răspunzând la o întrebare, Ioan Botezătorul a citat următoarele cuvinte despre sine din proorocia lui Isaia: „Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Neteziți calea Domnului.” (Ioan 1:21-23) Ioan a împlinit într-o oarecare măsură profeția despre Ilie; cu toate acestea, precum arată alte texte scripturale, proorocia aceasta trebuie să fie împlinită în măsură deplină de către însuși Cristos Isus. (Maleahi 3:1; 4:5, 6) Aceste profeții despre reșezare se referă la restatornicirea adevărilor mari pe cari Israeliții le-au pierdut, și anume: că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, și că El își va face un Nume pentru Sine cu și prin Împărăția Sa. Cuvintele din Marcu 9:12: „Fiul omului trebuie să pătimească mult și să fie defăimat”, arată că suferințele lui Cristos Isus trebuie să aibă loc înainte de împlinirea completă a profeției despre Ilie, și acestea țin de justificarea Numelui lui Iehova. Isus a suferit moartea, a fost înviat din morți, și a plecat să primească o Împărăție, a cărei întemeiere trebuie să fie precedată de o lucrare de restatornicire a adevărilor mari pentru discipolii Lui credincioși, care au fost pierdute sau ascunse de ei, și să pregătească un popor pentru planul lui Iehova.

6. Cheia cunoștinței și priceperii planului lui Dumnezeu este devotamentul neegoist față de Iehova, singurul, și unicul Dumnezeu adevărat, râvna în facerea voii Celui Prea Înalt. Când Isus a venit pe pământ, era foarte puțină pricepere și cunoștință a planului lui Iehova, deoarece conducătorii egoiști ai lui Israel au pierdut cheia cunoștinței, și au luat-o de la alții care ar fi dorit să asculte adevărul. Era datoria și însărcinarea cărturarilor și a fariseilor, ca să dea poporului învățatură despre descoperirea voinței lui Dumnezeu; ei însă au neglijat aceasta, și s-au dedat la formalități și ceremonii fără rost și egoiste. Din acest motiv i-a acuzat Isus în public în cuvinte spuse clar. (Luca 11:42:53; Matei 23:13-33) Iehova și-a făcut cunoscut planul Său prin toți profeții Săi, de a-și face un Nume și de a întemeia Împărăția Mesianică, care va realiza planul acesta. Conducătorii lui Israel însă, din pricina egoismului lor, au fost orbi față de aceste adevăruri, și Împărăția nu a avut nici o valoare în ochii lor. Pentru aceasta le-a vorbit Isus: „Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.” (Matei 21:43) Ei nu au adus poporului roadele Împărăției, și anume, Cuvântul lui Dumnezeu a adevărului, ci au învățat pe popor învățăturile lor egoiste.

7. Iehova a prezis prin profeții Săi că Ilie va veni să facă o lucrare de pregătire înainte „ziua cea mare și înfricoșată a Domnului”. (Mal. 3:1; 4:5, 6) Fără îndoială că Cristos Isus este Solul și anti-tipicul Ilie la care referire profeția aceasta, și care înainte de ziua cea mare și înfricoșată a lui Iehova, trebuie să facă o anumită lucrare de pregătire. Profeția aceasta trebuie să se îplinească chiar înainte de Armagedon. Ioan Botezătorul nu a împlinit partea aceasta a profeției, însă o mică parte a profeției a împlinit-o în miniatură. El a accentuat Împărăția, spunând israeliților: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 3:2) Cristos Isus a preluat lucrarea, lucrarea pe care n-o terminase, și și-a început serviciul cu aceleași cuvinte ca a lui

Ioan, adică: „Pocăiți-vă că Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4:17) Ioan pregătise pe iudei să primească pe Mesia, Împăratul, iar Isus Cristos pregătește un popor pentru Numele lui Iehova. Chestiunea cea mai importantă din zilele lui Ioan și de atunci încolo este Împărăția, deoarece acesta a fost mijlocul pentru justificarea Numelui lui Iehova. Toate pildele lui Isus vorbesc despre Împărăția lui Dumnezeu, și că Numele lui Dumnezeu trebuie să fie preamărit. Schimbarea la față de pe munte a fost o manifestare a intenției lui Dumnezeu, de a întemeia Împărăția aceasta. Isus a întipărit în mintea discipolilor Săi credincioși importanța Împărăției. El a accentuat și mai departe despre Împărăție când le-a declarat că El trebuie să plece, ca să ia în primire Împărăția, după care se va întoarce și va lua la Sine pe discipolii Săi credincioși, adică pe cei care vor fi iubit venirea Lui și a Împărăției. Chiar și discipolii au accentuat adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu, dar imediat după moartea lor din nou s-au ridicat în adunare ca conducători niște bărbați egoiști, și din pricina egoismului lor au pierdut cheia cunoștinței, și au luat-o și de la alții. La timpul stabilit Iehova a chemat pe mai marele Ilie, adică pe Cristos Isus, ca să facă o lucrare de pregătire, adică, să pregătească un popor, care va vedea și va prețui Împărăția. În lucrarea aceasta de pregătire Domnul s-a folosit de cei consacrați care s-au implicat într-o lucrare de mărturie sau de ambasadori, și lucrarea aceasta a avut de-a face cu restatornicirea adevărului pentru urmașii lui Cristos Isus. Această lucrare de pregătire a trebuit să se facă înainte ca să vină la Templu Solul lui Iehova; după cum este scris: „Iată voi trimite pe Solul meu; El va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul pe care-L căutați va intra deodată în Templul Său, adică Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor,” (Mal. 3:1) Lucrarea de pregătire în profeția aceasta nu se referă la pregătirea unui popor pentru cer, deși credincioșii care și-au păstrat neprihănirea, își vor primi răsplata finală în cer. Lucrarea constă în pregătirea unui popor pentru Numele lui Iehova, popor care după ce va fi ales din lume și va fi pregătit, trebuie să facă o lucrare specifică de mărturie. Acuma se poate vedea clar că aceia, care iubesc prezența lui Cristos și Împărăția, sunt cei pregătiți pentru Numele lui Iehova. Lucrarea de restatornicire amintită în Marcu 9:12 nu a fost o lucrare de restatornicire sau de întemeiere a Împărăției, ci o așezare din nou sau o restatornicire a adevărilor despre Împărăție pentru cei credincioși. În timpul acelei lucrări de pregătire învățăturile false despre trinitate și chinul veșnic au fost curățite cu desăvârșire și s-a văzut că există numai un singur Dumnezeu adevărat și Atotputernic și un singur Domn și Mântuitor, Cristos Isus, Împăratul. Dar revelația mare a profeției, nefiind o lucrare a restatornicirii, a fost dată poporului lui Dumnezeu abia după venirea Domnului Isus la Templu, și după strângerea celor credincioși la Sine în Templu. Numai de atunci au înțeles credincioșii că există o deosebire între lucrarea prefigurată de Ilie a adunării Domnului și cea prefigurată de Elisei. Pare în mod clar să existe o deosebire între lucrarea, pe care Marcu o

indică cu cuvintele „Ilie va veni întâi și va așeza din nou toate lucrurile”, și între lucrarea la care se referă cuvintele apostolului Petru despre restatornicirea tuturor lucrurilor, despre care au vorbit toți profeții.

TIMPURI DE ÎNVIORARE

8. Întrucât cuvântul „a restatornici”, pe care Isus l-a folosit în textul de mai sus, stă în relație directă cu cuvântul „restatornicire” folosit mai târziu, este potrivit ca chestiunea să se discute aici. În primele zile ale adunării apostolul Petru a folosit cuvântul „restatornicire”, și în trecut noi timp de mai mulți ani am înțeles că apostolul acolo o fi avut în gând restatornicirea neamului omenesc în cursul domniei de o mie de ani a lui Isus Cristos, și că o astfel de restatornicire înseamnă că creaturile omenesti vor primi darul vieții. În lumina adevărilor descoperite de la venirea Domnului Isus Cristos la Templu, se pare că concluzia aceasta despre restatornicirea neamului omenesc, nu se confirmă de Scriptură. Atunci care este înțelesul cuvintelor apostolului Petru: „Pe care cerul trebuie să-l primească, până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor, despre care vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi profeți din vechime” — Fapte 3:21.

9. Petru a vorbit fiind inspirat de Spiritul Sfânt, și pentru aceasta toate cuvintele pe care le-a rostit în legătură cu expresia „restatornicire” trebuie observate cu luare aminte. În Fapte 3:19 apostolul vorbește despre „vremi de înviore, care vor veni de la fața lui Iehova”. Timpul indicat aici este evident timpul când Iehova își îndreaptă atenția și fața în spre zidirea Sionului, după cum este scris de profetul Său: „Când Domnul va zidi Sionul, se va arăta în măreția Sa.” (Ps. 102:16) Iehova apare în Sion, reprezentat prin marele său Preot, Isus Cristos; prin urmare, este scris: „Și El trebuia să trimită pe Isus Cristos, care v-a fost predicat mai dinainte.” (Fapte 3:20) În versul anterior nouăsprezece apostolul declară: „Pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremile de înviore.” Fără îndoială că cuvintele citate mai pe urmă se referă la lucrarea de lămurire și curățire, pe care o execută Isus în Templu, pentru ca cei curățiți să poată aduce Domnului o jertfă în neprihănire. (Mal. 3:3) După această curățire, adică în cursul aceleiași perioade de timp, cei curățiți simt o mare înprospătare. Aceasta nu înseamnă că ar fi curățiți de păcatul moștenit, ci de păcatele care au fost practicate de adunare la venirea Domnului Isus la Templu. După ce cei aprobați au fost curățiți, ei au fost îmbrăcați cu mantia dreptății, și li s-au dat hainele mântuirii. Ei se simt foarte înviorați și se bucură. (Isaia 61:10) Acești aprobați, la invitația lui Cristos Isus, intră în bucuria Domnului. (Matei 25:21) Ei sunt aduși în Templu și legământul nou este inaugurat față de ei. Acesta este un timp de mare înviore pentru cei curățiți. Acest timp de înviore nu a putut să vină, până când Iehova nu a trimis pe Isus ca să domnească între dușmanii Săi, ceea ce a avut loc în anul 1914. Timpul de înviore nu a putut să vină înainte ca Isus să nu se fi întors din cer, și până când nu a strâns la Sine pe cei credincioși; și aceasta se arată prin cuvintele apostolului, când vorbește despre Cristos Isus că

pe El „cerul trebuie să-l primească până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor." Astfel este fixat timpul restatornicirii, și anume ca fiind timpul venirii Domnului Isus în Templu.

10. Observați acum că apostolul Petru citează cuvintele însemnate în Deuteronom 18:15,18 și le leagă direct cu vremile de înviore. Prin aceasta apostolul identifică pe Domnul Cristos Isus singur, ca pe cel prefigurat de Moise, a cărui venire, la porunca lui Iehova, marchează timpul de înviore pentru urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, care iubesc prezența Lui. Această dovedește că există o relație directă și importantă între legământul încheiat în Moab, — care a fost un legământ al credincioșiei care a prefigurat Împărăția, — și între venirea Domnului Isus la Templu, care este vremea de înviore de la fața Domnului și a restatornicirii tuturor lucrurilor, despre care vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime". Din această rezultă așadar în mod definitiv că restatornicirea amintită aici trebuie să aibă loc la venirea marelui Profet, prefigurat de Moise.

11. În zilele lui Avraam, Iehova și întemeiat Împărăția tipică prin Melhisedec „Preotul Dumnezeului Celui Prea înalt", care ședea pe tronul său ca împărat. (Gen. 14:18; Evrei 7:1-4) Împărăția aceea tipică a încetat, și multe secole mai târziu Iehova a făcut un legământ cu poporul Său în Moab, legământ al credincioșiei care a prefigurat legământul pe care Dumnezeu mai târziu l-a încheiat cu Isus pentru Împărăție. Acel legământ încheiat în Moab, arată că a fost hotărârea lui Dumnezeu, ca să așeze din nou sau să restatornicească Împărăția Sa, pe care a întemeiat-o sub Melhisedec. Cartea Deuteronom este singurul loc dintre profețiile scrise de Moise, în care poporulul i s-au dat instrucțiuni clare cu privire la un împărat viitor și la o împărăție viitoare, împărat care a trebuit să vină ca anti-tipul profetului Moise. (Deut. 17:14-20; 28:36) Este adevărat că în Exod 19:6 Dumnezeu a zis Izraeliților că, dacă vor asculta glasul Lui, ei vor fi o împărăție de preoți și o națiune sfântă; națiunea Israel însă a neglijat, ca să asculte de glasul Domnului Dumnezeu și numai în cartea Deuteronom, scrisă mai târziu, a fost accentuată Împărăția viitoare. În cartea Deuteronom Împărăția și lucrurile în legătură cu ea sunt ilustrate prin o stâncă, și Iehova este numit în ea „Stânca", care înseamnă Împăratul veșniciei. (Deut. 32:4) Apoi în Deuteronom 33:5 demnitatea Lui de Împărat este arătată în mod hotărât în aceste cuvinte: „Și el era rege în Ieșurun, când se adunau capii poporului, cu semințiile lui Israel." Această profeție arată că Împărăția prefigurată în Moab urma să fie întemeiată pe vremea când Domnul Isus, mai marele Moise, urma să vină și să strângă la Sine pe poporul neprihănit al lui Dumnezeu, pe sfinții Săi.— Psalm 50:5; 2Tes. 2:1.

12. Izraeliții au așteptat cu nerăbdare venirea unui Împărat, deoarece toți profeții au prezis venirea lui Mesia. Mai târziu, la timpul stabilit, descendența împăratului promis a fost mărginită la Casa lui Iuda; și despre aceasta a scris profetul: „Iehova a jurat lui David adevărul, și nu se va întoarce de la ce a jurat: Voi pune pe tronul tău de domnie un fiu din trupul tău." (Ps. 132:11) Împăratul David fără îndoială a fost o umbră a lui Isus Cristos, a Căpeteniei Sionului,

capitala organizației lui Dumnezeu. „Căci Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui și a zis: Acesta este locul meu de odihnă pentru totdeauna; voi locui în el, căci l-am dorit.” (Ps. 132:13,14). După David, au urmat alții pe tronul din Israel; și în anul 606 î. Cr. împărăția tipică a lui Israel a căzut și a încetat. Aceasta a fost situația, când Isus a fost cu discipolii Lui, și după învierea Sa, discipolii I-au spus în mod foarte clar: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou împărăția lui Israel?” (Fapte 1:6) Cuvântul „a așeza din nou” folosit aici, este cuvântul de bază a cuvântului „restatornicire” folosit în Fapte 3:21, și astfel face legătură în mod direct cu cuvintele apostolului despre restatornicirea Împărăției menționată în textul citat mai pe urmă.

FAPTELE

13. Cuvintele apostolului Petru relatate în Fapte în parte sunt citate din profeția lui Moise și în parte sunt cuvintele sale proprii, rostite sub inspirația Spiritului Sfânt, și cuvintele acestea au fost în același timp și o profeție, care urma să se împlinească în viitor. Înainte ca profeția aceasta să fie în curs de împlinire sau să se fi împlinit, ea nu se putea înțelege. Împărăția tipică care avea ca scop justificarea Numelui lui Iehova căzuse și la timpul hotărât trebuia să fie așezată din nou. Cristos Isus este „Piatra desprinsă din munte” (Dan. 2:34), piatră din unghiul Sionului și Justificatorul Numelui lui Iehova. Când Isus a fost prezentat ca împărat națiunii Israel, prin aceasta atunci s-a depus în miniatură piatra din unghiul Împărăției, a organizației sfinte a lui Iehova. (Matei 21:1-11). În anul 1914 Cristos Isus a primit Împărăția și a fost trimis de Iehova să domnească; atunci și-a început domnia, și a aruncat jos pe Satan și pe îngerii lui nelegiuți din cer. (Apoc. 12:1-9; Ps. 110:1, 2). În anul 1918 Domnul Isus a strâns la Sine pe credincioșii lui Iehova, și atunci a fost prezentat ca Împărat și Domnitorul de drept al pământului și, mai presus de toate, ca Justificatorul Numelui lui Iehova tuturor aceluia care au afirmat că sunt urmașii lui Cristos. Aceasta a fost așezarea pietrei de temelie a Sionului, și aceasta în măsură deplină. (Isaia 28:16, 17) Cu ocazia așezării acestei pietre din unghi, și prezentarea lui Isus ca Împărat, marele Melhisedec anti-tipic a împlinit următoarea profeție: ”Saltă de veselie fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; el este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.” (Zah. 9:9) Aceasta a fost o vreme de mare veselie, și prin urmare o vreme de învioreare sau îmborsărire mare. (Zah. 4:7; *Pregătirea*, paginile 70, 71, 154-161). Cam pe la acest timp au fost primiți credincioșii în legământul pentru Împărăție, legământ care a fost prezis prin legământul încheiat în Moab.

14. După venirea Domnului la Templu, El a deschis profețiile, și ele au fost clarificate celor care s-au devotat lui Iehova Dumnezeu. Pietrele vii, care au fost atunci strânse în Templu și făcute o parte esențială a acestuia, au fost zidite în edificiul acesta sfânt, au primit lumina Templului, și mare a fost bucuria acestora. Fața lui Iehova s-a întors din nou către ei, și credincioșii recunosc acuma pe învățătorii lor, Iehova și Cristos Isus, și de atunci încoace ei nu mai sunt nesocotiți

sau dați în lături; ci au fost descoperiți. (Isaia 30:20) „Vremile de înviore”, care au început atunci au continuat și au crescut asupra poporului lui Dumnezeu, și prin dezvăluirea profețiilor au primit o îmbunătățire minunată. Pentru timpul prezent se potrivesc deci următoarele cuvinte din psalm: „Tu îmi întinzi masa în prezența dușmanilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.” (Ps. 23:5) „Dar cornul meu Tul îl vei înălța ca pe cornul bivolului; voi fi uns cu untdelemn proaspăt.”- Ps. 92:10) De la acel timp au început vremile de fericire pentru cei din Templu care stăruiesc cu credincioșie. (Dan. 12:12) Bucuria aceasta mare se datorează faptului că „copilul bărbat”, adică Împărăția s-a născut, și că Împărăția aceasta a fost întemeiată și așezată din nou de către Cristos Isus, Regele și Executorul hotărârilor Lui Iehova; și urmașii Săi credincioși, pe care i-a adunat la Sine, au primit din mâna Lui mantia dreptății, și le-au fost șterse păcatele. În cuvintele apostolului, Cristos Isus, care mai înainte a fost predicat credincioșilor a venit din nou și a adunat la Sine pe credincioșii Săi.

15. Venirea Domnului Isus la Templu marchează începutul vremilor așezării din nou a tuturor lucrurilor despre care vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi profeți din vechime. Aceasta nu poate să se refere la restatornicirea neamului omenesc la viața omenească perfectă, deoarece aceasta nici nu este chestiunea cea mai importantă, și nici nu au prezis toți proorocii restatornicirea neamului omenesc. Însă toți profeții au vestit zilele acestea, și anume restatornicirea Împărăției, ca unelta lui Dumnezeu pentru justificarea Numelui Său; și mai important decât orice este justificarea Numelui lui Iehova. Deci, singura concluzie scripturală, ce se poate trage este că „restatornicirea tuturor lucrurilor” înseamnă restatornicirea Împărăției lui Dumnezeu care a existat cândva în miniatură și a căzut, și care acum a fost întemeiată în măsură deplină în frunte cu Cristos Isus, piatra din unghi, marele Profet, Preot și Rege pe tron. Imediat după declarația apostolului despre restatornicirea tuturor lucrurilor, și în legătură cu aceasta, apostolul citează profeția însemnată în Deuteronom 18:15-18 și arată, că Cristos Isus este mai marele Moise și că toți cei pe care i-a adunat în jurul Său, trebuie să dovedească o ascultare deplină și necondiționată de Marele Reprezentant executiv al lui Dumnezeu. Scriptura cu toate că vorbește despre mântuirea neamului omenesc și ridicarea celor ascultători la perfecțiunea umană, totuși citatele scripturale din Fapte 3:19-23 nu se referă nicidecum la aceasta.

CORTUL LUI DAVID

16. Un cort reprezintă simbolic un locaș. Numele „David” înseamnă „iubit” și reprezintă pe Cristos Isus, Fiul iubit al lui Dumnezeu. Cortul sau locașul lui Iehova în legătură cu creaturile Sale este Sionul, organizația Lui principală, al cărei Cap este Cristos Isus, Fiul său iubit. „Căci Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui, și a zis: Acesta este locul meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit.” (Ps. 132:13, 14) Ca ilustrație care prefigurează locașul Său Iehova Dumnezeu l-a făcut pe Melhisedec ca Preot și împărat al Său; și despre el se declară hotărât că Cristos Isus este cel prefigurat de Melhisedec. (Evrei 7:1-3)

Când Iehova prin gura lui Moise a încheiat legământul de credincioșie în Moab, a declarat Israelitilor că va ridica „un împărat din mijlocul fraților lor”. (Deut. 17:15) După aceasta promisiunea s-a mărginit la casa lui David, și David a fost ridicat pe tron ca împărat. Mai acea casă regală tipică a căzut. După aceea Dumnezeu, prin profetul Său, a spus: „În vremea aceea voi ridica cortul lui David care este căzut; îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmurile, și-l voi zidi iarăși cum era odinioară, ca să stăpânească rămășița Edomului și toate națiunile care se numesc după Numele meu, zice Domnul, care face aceste lucruri.” (Amos 9:11, 12) Cuvintele citate mai sus a versetului unsprezece, „în vremea aceea”, se referă la ziua lui Iehova, care a început în anul 1914, când El a trimis pe Isus, ca să domnească; și astfel s-a stabilit timpul pentru rezidirea cortului lui David, prezisă de profet, anume ca fiind timpul venirii Domnului Isus la Templu în 1918, și rezidirea Sionului, spre onoarea lui Iehova. Profeția profetului Amos se referă la faptul că, când va avea loc împlinirea ei, Mai Marele David va stăpâni neamurile. În armonie cu aceasta este scris despre Isus: „Totuși Eu am uns pe împăratul meu pe Sion, muntele meu cel sfânt! Cere-mi și-ți voi da națiunile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!” — Psalm 2:6, 8.

17. Această profecie a profetului Amos trebuie să se împlinească la un anumit timp, și cortul lui David trebuie să fie zidit din nou. Scopul declarat al lui Iehova este ca, înainte de ridicarea din nou a acestui cort și înainte de terminarea organizației sale principale, să scoată dintre națiuni un popor pentru Numele Său, pentru ca ei să fie martori pentru Numele Său. Apostolii Domnului Isus Christos au ținut o consfătuire în Ierusalim cu privire la ce să facă cu propovăduirea Evangheliei la neamuri. Conduși de Spiritul Sfânt, au ajuns la o concluzie corectă, și apoi au trimis soli la alții ca să-i informeze despre planul lui Dumnezeu. (Fapte 15:21-26) Pe vremea aceea Iehova încheiase deja legământul nou cu Cristos Isus, al cărui scop este să scoată dintre națiuni martori pentru Numele Său. Pe vremea conferinței amintite în Ierusalim unii din discipoli au dus vestea Împărăției la Neamuri sau non-iudei. Prin urmare, Iacov a spus cu acea ocazie: „Fraților ascultați-mă! Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu și a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-i poarte Numele.” Aceasta este lucrarea legământului nou, și ea trebuie să continue, până ce va fi terminată și până la întoarcerea Domnului Isus și la rezidirea Sionului. În continuare spune apostolul Iacov, citând din profetul Amos: ”Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele profetilor, după cum este scris: „După aceea mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David care este căzut, îi voi zidi dărâmurile, și-l voi înălța din nou; pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu, zice Domnul, care face aceste lucruri.” (Fapte 15:15-18) Aceasta dovedește că planul lui Iehova a fost de la început ca să scoată un popor pentru Numele Său și, după alegerea lui, să întemeieze Împărăția Sa, adică Sionul, care este locuința Sa, și să ridice cortul dărâmat al lui David; și lucrarea aceasta este chiar aceea pe care Petru o numește „restatornicirea tuturor lucrurilor”, despre care au vorbit toți profetii sfinți din vechime.

18. Acum să comparăm faptele cu profeția. Lucrarea de alegere a unui popor pentru Numele lui Iehova a progresat. În anul 1918 Isus Cristos, David cel anti-tipic, la porunca lui Iehova, a strâns la Sine pe sfinți, și a rezidit Sionul, Isus însuși fiind pus acolo ca piatra din capul unghiului. Cristos Isus, marele Preot și Împărat, are grijă de poporul ui Dumnezeu. „Morții în Cristos”, adică acei oameni credincioși ca apostolii, „au fost înviați mai întâi”, și făcuți o parte esențială a Sionului, a cortului lui David. care a existat cândva, dar a căzut, și acuma a fost așezat și întemeiat din nou. (1Tes. 4:15, 6) Când Isus s-a întors și a rezidit Sionul stăteau înaintea Lui o mulțime de aspiranți la Împărăție și cu ocazia judecării lor cei recunoscuți ca aprobați au fost luați în Templu, și la porunca Domnului Isus ei au constituit pe „servul înțelept și credincios”. (Matei 24:15-17) Cei ce la începutul judecării din Templu au fost găsiți credincioși, au fost prefigurați de Mardoheu și Naomi, și în Scriptură sunt desemnați ca „rămășița”. După aceasta Domnul vestește ce se va întâmpla imediat după întemeierea sau restatornicirea „cortului lui David”, adică, a organizației Împărăției, și anume: „pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul”. „Rămășița de oameni” fără îndoială că se referă la cei găsiți credincioși, care au fost făcuți servii lui Dumnezeu, pentru ca să vestească mărturia despre Numele Său. (Apoc.12:17) După aceasta spune profetul, cum citează apostolul: „Ca și toate neamurile, peste care este chemat Numele meu”. Prin aceasta evident că este vorba despre aceia care au fost ilustrați prin Estera și Rut, și după începerea judecării au venit la adevăr, și apoi au fost luați în Templu. Aceasta nu se poate referi la omenire în general, deoarece Scriptura spune hotărât „peste care este chemat Numele meu”, adică Numele lui Iehova. Numele nou este dat numai acelor care fac parte din clasa Sanctuarului. Cinstea aceasta nu s-a dat altora, și nici nu vor fi alții părtași la cinstea aceasta. (Isaia 42:8) „Restatornicirea tuturor lucrurilor” și „rezidirea cortului lui David” nu se poate referi nicidecum la restatornicirea omenirii în general în timpul domniei de o mie de ani a lui Cristos. Planul anunțat al lui Iehova de la început a fost ca să zidească o organizație pentru preaiubitul Său Cristos Isus, care va fi folosită spre justificarea Numelui lui Iehova. Cu ocazia pregătirii acestei organizații, El a ales din lume un popor pentru Numele Său, în care se cuprinde și „rămășița”, precum și toți aceia care vor intra mai târziu în organizația Sa, peste care El își pune Numele; și toți aceștia împreună constituie martorii credincioși ai lui Iehova de pe pământ.

BINECUVÂNTAREA OAMENILOR

19. Dacă cuvintele din Fapte 3:21, și anume „vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor” nu se referă la restatornicirea omenirii în cursul domniei de o mie de ani a lui Cristos, atunci nu există oare nici o cale pentru binecuvântarea oamenilor cu viață și fericire eternă? Ba da! Cu siguranță există o astfel de măsură luată de Iehova, deoarece binecuvântarea oamenilor se cuprind în planul lui Dumnezeu. Intenția Sa exprimată declară mai presus de toate că Dumnezeu va alege o sămânță, și că prin sămânța aceasta, „vor fi binecuvântate toate familiile de pe pământ”. Aceasta hotărâre exprimată a lui Iehova, care se numește legământul

Avraamic, este singurul legământ care privește binecuvântarea oamenilor, și legământul acesta nu a fost făcut cu nici o creatură. Prin urmare, se poate spune cu încredere — și aceasta nu se poate combate — că nu există nici un legământ încheiat cu nici o creatură, în urma căruia ei să fie restatorniciți la viața omenească desăvârșită. Aici este vorba despre o promisiune necondiționată a lui Iehova, care este garantată îndoit prin Cuvântul și jurământul Său, când spune: „Pe Mine însumi jur, zice Iehova.” Ce a jurat Iehova că va face? El a jurat că va aduce o sămânță, care va lua în stăpânire poarta dușmanilor Săi, și că în sămânța aceasta vor fi binecuvântate toate națiunile de pe pământ. (Gen. 22:16-18) Mai întâi a trebuit să vină sămânța și prin sămânța aceasta urma să vină binecuvântarea. De ce a trebuit să facă Iehova un legământ cu oamenii și națiunile, ca să-i binecuvânteze, după ce își dăduse deja cuvântul, și-l legase printr-un jurământ, că îi va binecuvânta? Nu există nici o necesitate pentru un legământ, cum este legământul cel nou, pentru restatornicirea neamului omenesc sau pentru binecuvântarea oamenilor cu viață pe pământ; dimpotrivă legământul nou este o necesitate pentru alegerea unui popor pentru Numele lui Iehova. Iehova și-a dat promisiunea că după alegerea poporului acesta pentru Numele Său și după întemeierea Împărăției Sale va binecuvânta omenirea; și binecuvântarea aceasta trebuie să vină prin Sămânța Sa aleasă, Cristos Isus. Isus. Deoarece aceasta este intenția exprimată a lui Dumnezeu, El o va și duce la îndeplinire.

20. Când Isus a venit pe pământ, Ioan Botezătorul a declarat despre El: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” (Ioan 1:29). După ce Iehova a hotărât că Isus va fi Răscumpărătorul și jertfa de păcat a lumii, nu mai era necesar ca El să încheie încă un legământ cu creaturile acestea de pe pământ pentru ca să-și împlinească planul. Pentru a putea fi părtaș la binefacerile care rezultă din jertfa lui Isus Cristos, omul trebuie să creadă în Domnul și să asculte de El. Acesta însă nu este un legământ făcut cu oamenii, ci este o declarație a lui Iehova, pe care vrea s-o facă pentru aceia care cred; prin urmare este scris: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lut Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16). Sângele omului Cristos Isus singur este prețul de răscumpărare al neamului omenesc. Nici o altă creatură nu are vreo contribuție în furnizarea acestui preț de răscumpărare. Nimeni nu poate primi beneficiul acestuia dacă nu dovedește mai întâi credință în Domnul Isus Cristos. Nu există un alt nume sub cer, în care să se mântui cineva. (Fapte 4:12). Dumnezeu nu a putut să facă un legământ cu oameni imperfecti sau păcătoși, pentru a-i restatornici. Un astfel de legământ nu s-a încheiat și nici nu se va încheia vreodată. Binecuvântările vieții trebuie să vină și vor veni prin sămânța promisă, Cristos Isus, și vor fi date numai celor care iubesc pe Cristos Isus și pe Iehova.

21. Din concluzia că Iehova Dumnezeu trebuie să facă un legământ cu creaturile Sale, pentru ca ele să poată câștiga viață, s-au născut neînțelegeri; cu toate acestea concluzia aceasta este incorectă. Se declară definitiv și irevocabil: „Viața este darul lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, Domnul nostru. (Romani 6:23)

Prin neascultarea lui Adam moartea s-a abătut peste toți; și prin jertfa omului Cristos Isus, care a murit în locul păcătosului Adam, întreaga generație a lui Adam, bineînțelese aceia care cred și sunt ascultători, va primi ocazia ca să primească darul vieții. Despre aceasta este scris: „Astfel dar după cum printr-o singură greșeală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viață. Căci după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa prin ascultarea unui singur om cei mulți vor fi făcuți neprihăniți. (Romani 5:18, 19) Sângele vărsat al lui Cristos Isus a răscumpărat omenirea și Iehova Dumnezeu l-a îmbrăcat cu putere ca să dea viață ca dar celor care-L ascultă. Astfel, cei care ascultă vor fi făcuți drepti sau vor fi îndreptățiți.

22. Cei aleși pentru Numele lui Iehova, care acuma sunt martorii Lui, au primit darul vieții în același fel în care îl va primi omenirea în cursul domniei lui Cristos. Ei au învățat mai întâi că Domnul Isus este Mântuitorul lor, au crezut în El și din pricina credinței lor în Dumnezeu și Cristos Isus au fost îndreptățiți. După ce în felul acesta au fost îndreptățiți și născuți din Spiritul lui Dumnezeu ca creaturi noi în Cristos, aceștia au fost primiți în legământul nou, legământ care îi pregătește să fie făcuți martorii lui Iehova și membrii casei Sale regale. Neamul omenesc trebuie să primească viață ca dar, și anume prin credință în Domnul Isus și prin ascultare față de El. Îndreptățirea lor va fi îndeplinită, după ce vor fi dovedit ascultare față de El. Ei nu ar putea să fie primiți în nici un legământ cu Dumnezeu, până când nu vor fi îndreptățiți sau socotiți drepti; și aceasta nu va avea loc înainte de sfârșitul domniei de o mie de ani a lui Cristos; și atunci nu va exista nici o ocazie pentru înființarea unui legământ, cum este legământul nou. Concluzia irevocabilă este deci că neamul omenesc nu primește viață prin legământul nou, ci va primi viață veșnică ca un dar din mâna lui Cristos Isus, a marelui Preot și funcționar suprem al lui Iehova. El va domni până când toți dușmanii vor fi nimiciți; neamul omenesc este subordonat Lui, și după ce va fi pe deplin îndreptățit, îl va preda lui Iehova.

LEGĂMÂNT POPORULUI

23. Sub domnia lui Cristos Isus, în timpul cărei perioade toate națiunile care vor asculta de El vor fi binecuvântate, nu va fi oare în vigoare nici un legământ pentru popor? Da; însă nu există nici un legământ *cu* poporul. Promisiunea necondiționată a lui Dumnezeu, pentru a binecuvânta toate națiunile înseamnă un legământ, deoarece ea este expresia voinței sau intenției Lui și trebuie să se realizeze. El își duce la îndeplinire această intenție prin „Sămânța promisiunii” Sale. Această sămânță a promisiunii este „Servul Său ales”, Cristos Isus. Pentru sprijinirea acestei concluzii să remarcăm că Iehova a declarat: „Iată Robul meu, pe care-l sprijin, Alesul meu în care își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Spiritul Meu peste El; El va vesti Neamurilor (adică acelorora, care nu fac parte din casa lui Iuda, clasa spirituală) judecata.” — Isaia 42:1.

24. Cristos Isus, Mântuitorul și Justificatorul Numelui lui Iehova este „servul ales”. Cei care sunt făcuți membrii ai casei Sale regale, sunt socotiți ca o parte a acestei organizații, și prin urmare constituie o parte a Servului ales. Clasei acesteia a servului Iehova a dăruit Numele Său, și cinstea aceasta nu o va primi nimeni altul. Iehova îl dă pe Servul Său ales ca „legământ *cu* poporul”. El nu face nici un legământ *cu* poporul. Rețineți că un legământ nu trebuie să fie făcut cu creaturi, însă poate să fie un legământ unilateral. Un legământ este o promisiune sau învoială sau o manifestare a voinței de a face sau a nu face un anumit lucru. Cuvântul de promisiune al lui Dumnezeu că va aduce la iveală o sămânță în care vor fi binecuvântate toate familiile de pe pământ, constituie un legământ al lui Iehova, adică, un contract obligatoriu sau o declarație de a binecuvânta neamul omenesc. Apoi, după ce Sămânța a fost adusă la iveală, Împărăția întemeiată și Numele lui Iehova va fi justificat, Iehova va da pe „servul Său ales”, Cristos, „legământ al poporului”. Această înseamnă că acest Serv mare, Cristos Isus, va fi ca garanție pentru popor că hotărârea exprimată de demult a lui Iehova va fi îndeplinită cu credincioșie.

25. Despre aceasta este scris: „Eu, Domnul, te-am chemat în neprihănire, și te voi lua de mână, te voi păzi și te voi pune *ca legământ* al poporului, că să fii lumina Neamurilor.” (Isaia 42:6) Aceasta este o parte a însărcinării lui Cristos Isus. Afară de aceasta, Servul uns dă ajutor clasei „mulțimii mari”. — Isaia 42:7,9.

26. Servul ales, Cristos Isus, stă ca o asigurare absolută pentru popoarele lumii că ele vor primi binecuvântările vieții ca un dar al lui Dumnezeu prin Cristos Isus. Pentru a putea primi darul acesta, oamenii mai întâi trebuie să primească cunoștința, care este prima condiție importantă pentru credință, și apoi trebuie să fie dispuși să primească darul. Prin urmare, este scris despre Isus Cristos: „Iată l-am dat ca martor pentru popoare, cap și stăpânitor al popoarelor.” (Isaia 55:4) Deoarece Cristos Isus a fost pus conducător, învățător și stăpânitor al popoarelor, El le dă cunoștința, îi conduce pe calea dreaptă, și le poruncește ce trebuie să facă; și ei trebuie să asculte de El înainte de a putea să primească darul vieții. Guvernul sau Împărăția dreaptă stă pe umerii lui Cristos, a marelui Prinț al Păcii. El este Sfetnicul Minunat sau Sfătuitorul poporului și Părintele Veșnic, deoarece El dă viață tuturor acelor care ascultă de El. (Isaia 9:6,7). Prin urmare, este scris despre Isus Cristos și în folosul poporului: „În Numele Lui vor nădăjdui Neamurile.” — Matei 12:21, *R.V.*

27. Prin legământul Său Iehova Dumnezeu își îndeplinește în mod măreț hotărârile declarate. El și-a ales un popor pentru Numele Său, popor care trebuie să mărturisească acuma pentru El; și dacă ei vor stărui cu credincioșie, vor lua parte în curând la justificarea Numelui Său. Cu toate acestea, este voința Lui exprimată ca înainte de bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, martorii Săi, care prin îndurarea Sa sunt o parte a Servului, sub conducerea lui Cristos Isus, să ducă o cunoștință oamenilor cu bună voință, pentru ca aceștia să poată avea ocazie să-și întoarcă inimile și devotamentul lor spre Dumnezeu și Împărăția Sa. Prin urmare, El dă poporului Său sfânt aceasta poruncă: „Treceți, treceți pe porți!

Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag pentru popoare!" (Isaia 62:10). Obligația din prezent a martorilor unși ai lui Iehova este arătată, așadar, clar și lămurit. Lor li s-a dat însărcinarea să vestească Numele lui Iehova și Împărăția Sa ca mijlocul pentru binecuvântarea lumii, și îndatorirea aceasta trebuie executată. Împlinirea ei nu este opțională, ci obligatorie. Ei au privilegiul ca să invite pe oamenii binevoitori să li se alătore lor în vestirea aceasta. — Apoc. 22:17.

28. Cristos Isus, marele Profet al lui Iehova, are acuma comanda asupra lucrului lui Dumnezeu, care se va îndeplini acuma, și fiecare suflet din Templu, trebuie să dovedească deplină ascultare de acest mare Profet. (Fapte 3:23) Calea unșilor este croită lămurit. Serviciul lor pentru Iehova trebuie să fie o preamărire și cinstire neconținută a Numelui Său în timp ce arată oamenilor cu bună voință spre Împărăție ca singura și absoluta lor nădejde. Întreaga clasă a Templului va continua acuma să mărturisească și să preamărească Numele lui Iehova, pentru ca toți cei cu bun simț să poată cunoaște că Iehova este Dumnezeu. Legământul lui Iehova, care vestește intenția Sa hotărâtă de a binecuvânta prin Sămânța Sa, Christos Isus, toate națiunile de pe pământ, este un legământ veșnic. Toate hotărârile Sale vor fi executate cu desăvârșire. Pe Cristos, Alesul Său, El îl dă ca legământ pentru popoare, asigurându-le că dacă doresc să primească binecuvântarea vieții veșnice în fericire, ei trebuie să știe că Iehova este adevăratul Dumnezeu și Cristos Isus este Marele Său Preot, ei trebuie să dea ascultare deplină și ascultare lui Cristos, spre slava lui Dumnezeu.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce este legământul Avraamic, și de ce se numește așa?
2. Este necesar, ca Dumnezeu, pentru ca să dea viață celor ascultători ai omenirii de pe pământ, să facă un legământ și să pună un mijlocitor al legământului? De ce? Cine a fost primit în legământul nou și cu ce condiții?
3. Arată dacă expresia „restatornicire” se poate aplica pe drept la calea pe care Iehova a hotărât-o pentru oferirea vieții neamului omenesc de pe pământ.
4. Explică scena de schimbare la față.
5. Care a fost poziția lui Ioan Botezătorul conform declarației Sale, precum și cea a îngerului către Zaharia cu privire la el? Ce a vrut să spună Isus cu cuvintele: „Ilie va veni întâi și va așeza din nou toate lucrurile”? Ce relație are aceasta cu declarația lui de mai departe, că „Fiul omului...trebuie să pătimească mult și să fie defăimat”?
6. În ce chip „au luat conducătorii cheia cunoștinței”? Ce a vrut să spună Isus cu cuvintele Sale însemnate în Matei 21:43? "
7. Când și cum au fost împlinite Maleahi 3:1 și 4:5, 6?
- 8,9. În ce privește Fapte 3:19, 20: Când va trimite Iehova pe Isus Cristos? și când, prin cine și cui a fost El predicat mai dinainte? Ce fel de păcate erau acelea, care sunt amintite aici, și cum au fost ele șterse? Care sunt „vremile de înviore” și când au început? De ce au venit ele „de la fața lui Iehova”?

- 10-12. Arată că între legământul făcut în Moab și între evenimentele citate de Petru în Fapte 3:19-21 există o relație directă. Explică întrebarea pusă în Fapte 1:6.
- 13-15. Arată, cum s-a împlinit profeția referitoare la punerea pietrei din unghiul Sionului; de asemenea, relația ei (a) față de „vremile de înviore de la fața lui Iehova”, (b) față de „vremile de așezare din nou a tuturor lucrurilor, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi profeți”.
- 16-18. Explică cum „Dumnezeu și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-i poarte Numele”; și în ce legătură stă aceasta cu împlinirea de la Amos 9:11, 12.
19. Ce legătură este între funcționarea legământului nou și împlinirea legământului Avraamic.
- 20-22. Explică îngrijirea lui Iehova pentru binecuvântarea neamului omenesc cu viață pe pământ și condiția prin care creatura va moșteni binecuvântarea aceasta. Compară cu aceasta felul și modul, cum au primit cei primiți în legământul nou, darul vieții; mai departe, temelia justificării lor, și când au fost îndreptățiți.
- 23,24. Arată, cum s-a împlinit Isaia 42:1. Explică, dacă în cursul domniei lui Cristos Isus, va fi în activitate un legământ pentru popor, și unealta prin care Dumnezeu își va împlini promisiunea Sa de a binecuvânta toate familiile de pe pământ.
- 25,26. Aplică (a) Isaia 42:6; (b) Isaia 55:4 (c) Isaia 9:6,7; (d) Matei 12:21.
27. La cine se referă porunca în Isaia 62:10, și cum se va îndeplini lucrarea aceasta?
28. Ce curs de acțiune este acum privilegiul și datoria celor unși? Ce scop urmărește mărturia care trebuie să se dea acum?

LEGĂMÂNT PRIN JERTFĂ: CERINȚE

Cu mult timp în urmă, a fost luată o măsură unică de Creatorul Atotputernic pentru aducerea în pace și armonie completă, cu Sine și unul cu altul, a celor din familia umană care au o dorință sinceră pentru neprihănire și care vor respecta instrucțiunile Regelui Său, Cristos Isus.

Nici un descendent natural al lui Adam n-a fost vreodată potrivit pentru o jertfă ca să privească împăcarea omului. Doar omul Isus a fost singurul care a fost potrivit pentru această jertfă. Nu ar putea să existe nici un legământ prin jertfă înainte de consacrarea Domnului nostru, deoarece El a fost singurul om perfect pe pământ de la Adam. Nici chiar îngerii din cer nu au putut intra într-un astfel de legământ ca să răscumpere rasa umană, deoarece era nevoie de un om perfect să ofere prețul de cumpărare. Rezultă, așadar, că nu ar fi fost nici un motiv ca Iehova să dezvăluie Logosului înainte de venirea Sa pe pământ că el urma să fie o jertfă. El nu a putut intra în legământ până când nu devenea un om perfect. Apostolul arată clar că însuși Cristos Isus este Acela care intră în legământul prin jertfă și că există doar o singură jertfă. „Nu ca să se aducă ca jertfă deseori...ci acum o dată la

sfârșitul lumii El a venit să îndepărteze păcatul prin jertfa Sa...Așadar, Cristos a fost adus ca jertfă o singură dată ca să poarte păcatele multora”. – Evr. 9:25-28.

Cum poate să fie jertfit cineva pentru a fi cu Cristos? Rezultă că nimeni nu va fi o jertfă acceptabilă pentru Dumnezeu dacă nu este primit ca o parte a jertfei lui Cristos Isus însuși. Rezultă că oricine care se alătură lui Isus în această jertfă trebuie să facă aceasta pe baza a ceea ce a făcut Isus. Așadar, meritul jertfei lui Isus Cristos trebuie să fie prezentat în cer și trebuie pusă temelia pentru îndreptățirea tuturor aceluia care sunt luați în legământ.

Prin urmare, nu există nici un legământ separat sau personal prin jertfă făcut cei care vor alcătui trupul lui Cristos, ci toți sunt una în Cristos Isus. Fiecare om acceptat este jertfit ca o parte a jertfei lui Cristos.

Toți membrii adunării adevărate sunt una în Cristos. „Căci după cum trupul este unul singur, și are multe mădulare, și toate mădularele acelui trup, fiind multe, sunt un singur trup; tot așa este Cristos. Căci de un singur spirit suntem botezați toți într-un singur trup, fie iudei, fie neamuri, fie robi, fie slobozi; și toți au fost făcuți să bea într-un singur spirit”. (1Cor. 12:12, 13). Toți sunt botezați în moartea Lui. (Rom. 6:3-6). Primii care au fost aduși în legământul cu Isus au fost discipolii Lui, și apoi ceilalți evrei. După aceea, harul a fost extins și la Neamuri. Prin urmare este scris: „Dar acum, în Cristos Isus, voi care odinioară ați fost îndepărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Cristos. Căci El este pacea noastră, care a făcut din doi unul, și a dărâmat zidul de despărțire de la mijloc între noi, după ce a desființat în trupul Său, vrăjmășia, legea poruncilor cuprinsă în orânduiri; pentru ca să facă în Sine din doi un singur om nou, făcând astfel pace; și pentru ca să împace pe amândoi pentru Dumnezeu într-un singur trup prin cruce, după ce a nimicit vrăjmășia dintre aceștia; și a venit și v-a predicat pacea care erați departe, și celor care erau aproape. Căci prin El noi amândoi avem acces printr-un singur spirit la Tatăl. De aceea voi nu mai sunteți străini și oaspeți, ci cetățeni împreună cu sfinții, și din casa lui Dumnezeu.”. –Efes. 2:13-19.

Nimeni nu poate face un legământ cu Iehova în momentul consacrării sale, pentru motivul evident că el este imperfect și incompetent să încheie un contract și nu are nici o jertfă prin care să facă un legământ. Tot ceea ce poate să facă omul este să se consacre să facă voia lui Dumnezeu. Cum este atunci posibil ca un om să intre într-un legământ prin jertfă? Acest lucru este posibil numai prin harul lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

Omul află că este păcătos, că Isus Cristos este Răscumpărătorul, și că pe Isus, Iehova l-a dat pentru salvarea omului. El crede aceasta și se predă cu totul lui Dumnezeu, fiind de acord să facă voia Lui oricare ar fi ea. Credința omului în sângele vărsat al lui Isus Cristos este baza prezentării lui de către Isus în fața lui Iehova. „Dumnezeu este cel ce îndreptățește”. (Rom. 8:33). Așadar, omului, fiind îndreptățit prin credință, i se dă de către Iehova dreptul la viață umană pe care Domnul Isus, prin harul lui Dumnezeu, îl oferă acum pentru Iehova ca o parte a jertfei sale. Aceasta a fost ilustrat în jertfirea țapilor în legătură cu tabernacolul și templul. (Lev. 16:9-16). Iehova, primind cu milă pe omul consacrat și îndreptățit

ca o parte a jertfei lui Cristos Isus, oferă individului cea mai mare oportunitate din toate timpurile. Marele privilegiu și oportunitate pentru om este ca el să fie făcut o parte a trupului lui Cristos pentru jertfă. Din acest motiv unele din necazurile lui Cristos sunt lăsate pentru trup, care este adunarea. (Col. 1:24). Însă în mod individual, nici un om nu poate să susțină în momentul consacrării sale că el se consacră pentru a fi primit ca o parte a jertfei și mai târziu să fie luat în cer. Aceasta ar fi o îndrăzneală din partea omului. Și nici nu ar putea să spună vreun individ că el face o consacrare deplină cu înțelegerea că urmează să rămână pe pământ pentru totdeauna. Numai Dumnezeu trebuie să decidă aceasta.

Este voia lui Dumnezeu ca dintre oameni să fie luați cei care vor fi membrii ai trupului lui Cristos în slavă, a căror umanitate trebuie să fie oferită de Marele preot ca o parte a propriei Sale jertfe. Aceștia sunt toți una în Cristos. Din numărul celor care se consacră cu totul lui Dumnezeu, în cele din urmă va fi luat numărul cerut ca să alcătuiască trupul lui Cristos. Aceștia vor fi credincioși termenilor legământului. – Rev. 2:10.

Cu toate că individul nu poate să facă un legământ prin jertfă cu Iehova, avantajul este în cele din urmă de partea individului; prin urmare, este o chestiune de milă din partea lui Dumnezeu. Cristos Isus a încheiat legământul prin jertfă; și membrii individuali sunt luați în legământ ca o parte a jertfei Lui, și sunt socotiți, prin urmare, că au făcut un legământ prin jertfă. Răsplata pentru ei va fi viață și slavă cu Cristos. Iehova nu are nici un avantaj din legământul prin jertfă, ci permite ca el întreg să fie în beneficiul omenirii. Prin urmare, Cristosul, adică, trupul umilinței și viața umană, este botezat în moarte, care rezultă din legământul prin jertfă, și din a fi botezat în moartea lui Cristos. (Rom. 6:3, 4). „Altfel ce ar face cei ce sunt botezați pentru morți, dacă morții nu învie? De ce s-au botezat atunci ei pentru morți?” (1Cor. 15:21, 29).

Chiar dacă în momentul consacrării omul are dorința să fie acceptat în planul legământului, totuși el nu ar putea fi sigur de acest lucru. Prin aceasta se înțelege că el ar putea să dorească să fie mort cu Cristos și să domnească cu El, însă aceasta este o chestiune pe care trebuie s-o decidă Iehova. Iehova este cel care îndreptățește conform vocii Sale pe cel care se consacră, pentru ca să poată fi luat în legământul prin jertfă; și Isus este acela care jertfește pe cei îndreptățiți și îi aduce ca o parte a propriei sale jertfe după ce Dumnezeu i-a îndreptățit pentru acel scop. Cel care se consacră nu poate să ia nici o decizie. El trebuie să aștepte acțiunea Domnului. (Rom. 9:16). Cea mai mare favoare pe care o oferă Dumnezeu omului este aceea de a-i permite să fie luat în legământul prin jertfă cu Cristos și să aibă parte în lucrarea Lui de justificare. De aceea spune Pavel: „Pentru că vouă vi s-a dat în mod grațios în numele lui Cristos, nu numai să credeți în El, ci și să suferiți (moartea) din pricina Lui”. – Fil. 1:29, *Diaglott*.

Promisiunea către Avraam a fost: „În sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului”. Care este relația acestei promisiuni cu legământul prin jertfă? Cei luați în legământul prin jertfă și după aceea în legământul Împărăției au primit darul vieții (care este sacrificată) în același fel în care îl primește omenirea

în timpul domniei lui Cristos. Dumnezeu a poruncit lui Avraam să jertfească pe singurul Său fiu Isaac pe Muntele Moria. Avraam l-a adus acolo pe Isaac, singurul său fiu, și l-a primit într-o ilustrație ca și înviat din morți. (Evr. 11:17-19). Această jertfire a lui Isaac, și învierea lui simbolică, a prefigurat că acela care urma să fie „sămânța” prin care trebuiau să vină binecuvântările împăcării, trebuia să fie mai întâi dat la moarte prin jertfă și apoi înviat din morți. Aceasta este ceea ce a făcut Iehova cu Fiul Său iubit, pe care l-a prefigurat Isaac. Toți cei luați în legământul Împărăției cu El trebuie să moară și ei și să fie înviați din morți ca membrii ai trupului divin al lui Cristos dacă vor să aibă o parte în lucrarea de împăcare a omului căzut. Condițiile impuse tuturor celor luați în legământ sunt acestea: „Adevărat este cuvântul acesta: Căci dacă murim cu El, vom și trăi împreună cu El; dacă suferim, vom și domni împreună cu El; dacă Îl negăm, și El ne va nega”. (2Tim. 2:11, 12). Aceștia trebuie să sufere rușine împreună cu Capul Cristos Isus și trebuie să moară împreună cu El ca o parte a jertfei Lui pentru ca să trăiască cu El și să domnească cu El.

Nu sunt oare preoți toți cei ce sunt în legământul prin jertfă? Membrii trupului sunt numiți o „preoție sfântă”, însă ei nu sunt preoți jertfitori. Ei sunt doar asistenți ai Preotului, Cristos Isus, care este jertfa acceptabilă și care aduce jertfa pentru păcat. (1Pet. 2:5, 9; Lev. 16:6). Nici un individ nu aduce jertfă pentru păcat, pentru motivul că „acest om (Isus) ...a adus o jertfă pentru păcate odată pentru totdeauna”. (Evr. 10:12). Ce jertfe sunt aduse atunci de asistenții Marelui Preot? Pavel răspunde: „Prin El, așadar să aducem (noi, creaturile noi în Cristos, socotite mădulare ale trupului Său) jertfă de laudă lui Dumnezeu în continuu, adică, rodul buzelor noastre, dând mulțumiri numelui Său. Dar să faceți bine și să comunicați, să nu uitați; căci lui Dumnezeu îi plac astfel de jertfe”. – Evr. 13:15, 16; a se vedea și Ps. 4:5; 27:6; 51:17; 107:22; 116:17.

Fiecare credincios trebuie să fie servul lui Dumnezeu și să-i aducă un serviciu rezonabilă. Din acest motiv Pavel accentuează importanța serviciului credincios: „De aceea, vă rog, fraților, prin îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă fie, sfântă, acceptabilă lui Dumnezeu, care este slujba voastră rezonabilă”. – Rom. 12:1.

VIAȚĂ PENTRU OMENIRE PRINTR-O RĂSCUMPĂRARE

Este foarte important ca să înțelegem semnificația termenului „răscumpărare”, pentru că cu mult timp în urmă Dumnezeu a făcut această promisiune minunată prin profetul Său, Osea (13:14): „Îi voi răscumpăra de puterea mormântului; îi voi izbăvi din moarte; o, moarte, eu voi fi plaga ta; o, mormântului, eu voi fi distrugerea ta”. Așadar, definim aici termenul. *Răscumpărare* înseamnă „a elibera cu ceva”, adică, un preț răscumpărător. Ea este

mijlocul sau prețul sau valoarea care poate fi folosită în eliberarea sau dezlegarea a ceva ce este în robie, în constrângere sau întemnițat. În mod neapărat prețul de răscumpărare trebuie să fie exact echivalent cu, sau corespondent cu ceea ce cere dreptatea de la lucrul sau creatura care este în robie sau închisoare. Prin urmare, spunem că răscumpărarea înseamnă un preț exact corespondent. Un om perfect a păcătuit și a fost condamnat la moarte; prin urmare, un preț exact corespondent ar fi moartea unui alt om perfect și valoarea vieții lui adusă în locul celui care a păcătuit primul și a fost ținut în robie.

„Jertfire pentru păcat” înseamnă aducerea și folosirea prețului de răscumpărare. În ziua ispășirii anuală slujba făcută de evrei în tip, sângele vărsat al vițelului jertfei pentru păcat a reprezentat viața scursă a animalului; și prin urmare, el a reprezentat prețul de răscumpărare sau valoarea vieții. Ducerea de către preot a sângelui în Sfânta Sfintelor sanctuarului și stropirea lui acolo a ilustrat jertfa pentru păcat, adică, o aducere în Sfânta Sfintelor (care a reprezentat „cerul însuși”) a valorii sau meritului vieții perfecte. Vom vedea așadar, pe măsură ce vom examina această chestiune că prețul de răscumpărare a fost adus pe pământ prin moartea lui Isus; că pregătirea pentru jertfa pentru păcat a fost începută pe pământ, dar trebuia terminată în cer, unde este adusă valoarea prețului de răscumpărare.

Alte scripturi în Biblie arată că Iehova a plănuit ca marele Răscumpărător să-și dea viața în moarte și că aceasta va constitui prețul de răscumpărare, care va fi făcut o jertfă pentru păcat. Dumnezeu a prezis aceasta (act care este echivalent cu o promisiune) prin profetul Său Isaia (capitolul 53) când a scris cu privire la viitorul Răscumpărător, următoarele cuvinte:

„Cine a crezut raportul nostru? Cui s-a revelat brațul Domnului? Căci El va crește înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. El n-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. El a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisse nici un vicleșug în gura Lui. Totuși, Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin

cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va îndreptați pe mulți, căci va purta nelegiuirile lor. De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați”.

Datorită acestei sentințe cu moartea care stătea împotriva lui Adam, primul om, el a fost și este ținut în moarte. El și urmașii Lui care au murit sunt în mormânt despre care profetul Iov (17:13; 3:18) vorbește în aceste cuvinte: „Dacă aștept, mormântul este casa mea; mi-am făcut patul în întuneric. „Acolo prizonierii se odihnesc împreună; ei nu aud glasul asupritorului”.

Morții nu ar putea să trăiască din nou niciodată, și nici cei ce sunt în viață nu ar putea spera vreodată la fericire veșnică, dacă această neputință care stă asupra omenirii din cauza păcatului nu este înlăturată mai întâi; și Scriptura este foarte clară, cum s-a văzut mai sus, că această neputință poate fi înlăturată doar prin mijlocul mării jertfe de răscumpărare. Din moment ce „răscumpărare” înseamnă un preț exact corespondent, răscumpărătorul trebuia să fie exact ca Adam cel perfect în Eden.

Un om perfect păcătuiase și pierduse totul; prin urmare, nimeni ci doar un om perfect putea să aducă un preț suficient ca să cumpere și să elibereze pe Adam și rasa lui de această sentință a morții și de efectele ei. Justiția divină a cerut viața unei făpturi umane perfecte, și aceasta a fost primită în momentul când a murit Adam. A rezultat că justiția divină va accepta nimic mai mult, nici mai puțin, ca preț pentru eliberarea lui Adam și a urmașilor săi decât o viață umană perfectă. Pentru a îndeplini aceste cerințe divine, răscumpărătorul trebuia să fie o creatură umană perfectă.

Când Dumnezeu a dat legea Israelului la Muntele Sinai în Arabia, El a indicat prin promisiunea acelei legi că singurul mijloc prin care rasa umană ar putea fi eliberată sau răscumpărată va fi prin oferirea unei vieți umane perfecte în locul vieții umane perfecte a lui Adam, pe care el o pierduse prin neascultare. Ne aducem aminte că apostolul Pavel a spus că această lege a fost „o umbră a lucrurilor mai bune viitoare”. (Evr. 10:1). Acea lege a cerut ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, picior pentru picior, viață pentru viață; adică, un preț exact corespondent cu ceea ce fusese pierdut. Ca un exemplu: Sub lege, dacă un om scotea dintele unui alt om, el trebuia să-și piardă unul din proprii săi dinți. Dacă lovea ochiul unui om, trebuia să renunțe la unul din ochii săi. Dacă lua viața unui tovarăș, trebuia să-și dea viața proprie. Astfel, legea a prefigurat că marele răscumpărător va corespunde exact cu omul perfect Adam când Adam a fost în Eden. – Ex. 21:23-25; Lev. 24:17-21; Deut. 19:21.

Dar cine din toată lumea a putut să poarte această povară sau să îndeplinească cerințele legii divine? Adam nu se putea răscumpăra pe sine. Toți urmașii lui au fost imperfecti, și Dumnezeu nu putea accepta o făptură umană imperfectă ca răscumpărare. Nu era oare niciunul pe pământ care să poată răscumpăra rasa umană din moarte conform promisiunii Domnului Dumnezeu?

Profetul Domnului răspunde: „Niciunul din ei (nici o creatură de pe pământ) nu poate să răscumpere pe fratele său, și nici să dea lui Dumnezeu o răscumpărare pentru el”. (Ps. 49:7). Din acest motiv, așadar, părea fără speranță pentru om să aștepte vreodată să fie eliberat din starea morții. Mai mult, această judecată și sentință împotriva lui Adam a intrat în tribunalul divin al cerului și rezultă că trebuia adus nu numai prețul de răscumpărare, adică, valoarea unei vieți umane perfecte, prin moartea unei făpturi umane perfecte, ci trebuia adusă valoarea acelei vieți în fața justiției divine în cerul însuși; și nici o făptură umană nu are acces la cer.

Prin urmare, au fost două motive pentru care a fost cu totul imposibil pentru oricare din neamul sau urmașii lui Adam să răscumpere omenirea: Mai întâi, fiindcă toți erau imperfecti și nimeni nu putea oferi prețul; și, în al doilea rând, dacă era oferit prețul, el nu putea fi adus în cer de niciunul din aceștia.

Astfel este prezentată rasei umane o stare de neajutorare absolută. Astfel vedem că omenirea a fost cu totul fără putere să se elibereze din starea morții, și că nu putea să existe niciodată vreo speranță ca vreunul din familia umană să se bucure de viață veșnică într-o stare de fericire, dacă Dumnezeu, în exercitarea bunătății Sale iubitoare, nu ar fi luat o măsură. El promisese să ia o astfel de acțiune. Planul Său mare a cuprins o astfel de măsură. Cu toate acestea, este necesar mai întâi să vedem extremitatea absolută a omului ca să putem înțelege oportunitatea lui Dumnezeu pentru binecuvântarea omenirii, și marea datorie pe care rasa umană o are față de Iehova și Fiul Său preaiubit pentru măsura luată.

Dacă un om s-ar afla el însuși și familia sa în închisoare, și s-ar cere un milion de dolari pentru ca să-l elibereze și el nu ar avea nici măcar un cent, și dacă un prieten de al lui ar apărea și ar da banii și l-ar elibera pe el și familia lui, acel om ar avea o datorie mare de recunoștință pentru eliberatorul său. El ar simți multă recunoștință în inima sa. El ar iubi în mod sigur pe eliberatorul său și ar fi nerăbdător să facă orice ar putea să facă pentru el. Adam și toți cei din familia lui sunt fie în condiția morții, fie sub efectele morții; și dacă aflăm că marele Iehova Dumnezeu a luat măsura pentru eliberarea și izbăvirea tuturor acestora din mormânt, cu intenția de a da celor ascultători viață veșnică, libertate și fericire, atunci aceste fapte ar trebui să aducă bucurie inimii oricărui care află despre acest lucru.

Apostolul Pavel, având în minte aceste lucruri, a scris; „Noi am fost copii în robie sub elementele lumii; dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege”. (Gal. 4:3, 4). Cum a trimis Dumnezeu pe Fiul Său? Din moment ce a păcătuit un om perfect, și trebuia dată viața unui om perfect ca jertfă pentru păcat, este important acum să vedem dacă Fiul lui Dumnezeu pe care El l-a trimis a avut calitățile necesare ca să îndeplinească cerințele legii și să fie răscumpărător sau eliberator.

Este ușor de văzut că Isus când a fost pe pământ nu putea să fie doar o creatură spirituală încarnată, pentru că aceasta ar fi o înșelăciune, și Dumnezeu nu ar sancționa nimic greșit. El trebuia să fie om, perfect în toate privințele, egal și

corespunzător lui Adam cel perfect în timp ce era în Eden. De asemenea, este ușor de văzut că Isus nu putea să fie parte Dumnezeu, și parte om, pentru că aceasta ar fi mai mult decât cerea legea; prin urmare, justiția divină nu putea să accepte o astfel de răscumpărare. Legea divină arată clar că răscumpărătorul trebuie să corespundă exact lui Adam, o creatură umană perfectă. Și aceasta este ceea ce Fiul iubit și singurul născut al lui Dumnezeu a devenit când Tatăl Său ceresc L-a trimis din cer pe pământ ca să depună mărturie pentru Dumnezeu și să răscumpere întreaga familie umană.

PROCLAMAREA CONDUCERII NOI A PĂMÂNTULUI

Opinii de o largă diversitate au fost exprimate cu privire la scopul misiunii lui Isus pe pământ, și cu privire la care a fost scopul urmașilor credincioși sau discipoli ai lui Isus. Mai multe scripturi arată clar că lucrarea lui Isus și a celor care erau cu El când a fost pe pământ a fost o lucrare pe care ei erau obligați s-o facă prin contract.

Când Isus a primit ungera Spiritului Sfânt, El a devenit moștenitorul regelui David, iar legământul veșnic pentru Împărăție s-a aplicat Lui de atunci înainte. De ce s-a făcut legământul? Printre alte motive profetul lui Dumnezeu răspunde: „Iată, L-am dat ca o mărturie pentru oameni, un conducător și comandant pentru oameni”. (Isa. 55:4). Dumnezeu a încheiat legământul veșnic cu Isus pentru un tron, și nemurire, care a inclus toate interesele guvernului Său neprihănit pe pământ. Interesele Împărăției I-au cerut să fie o mărturie pentru numele lui Iehova. Pilat a spus lui Isus: „Ești rege?” Răspunsul lui Isus a fost: „Tu ai spus că sunt rege. Pentru aceasta m-am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc pentru adevăr. Fiecare care este din adevăr aude glasul Meu”. (Ioan 18:36, 37). Aceasta este o dovadă concludentă că una din condițiile legământului veșnic a fost aceea ca El să depună mărturie despre numele lui Iehova. Isus a spus urmașilor Săi credincioși: „Și Eu fac un legământ cu voi, după cum și Tatăl meu a făcut un legământ cu Mine, pentru o Împărăție”. La fel de sigur cum Isus a depus mărturie pentru adevăr, tot așa fiecare care este în acel legământ trebuie să depună mărturie pentru adevăr. Acest lucru este adevărat în mod special după ce Domnul vine la templul Său. Prin acel legământ Isus a fost făcut conducătorul poporului. Mai rezultă că toți cei care sunt luați în legământ trebuie să devină conducători ai poporului sub îndrumarea Capului. Această conducere a poporului trebuie să fie pe calea neprihănirii lui Dumnezeu. Pentru a fi un conducător fiecare trebuie să fie un martor credincios ori de câte ori se ivește oportunitatea. Mai înseamnă că acești conducători trebuie să fie în dezacord total cu lumea rea și dumnezeul ei Diavolul. Isus a refuzat să facă compromisuri cu Diavolul. Urmașii Săi trebuie să facă același lucru. După cum Isus s-a lepădat de

Sine și a făcut doar ceea ce i-a poruncit Tatăl, tot așa cei care sunt luați în legământ trebuie să se lepede de ei înșiși și să asculte cu bucurie poruncile Domnului.

În această zi de necaz și nedumerire, când oamenii suferă sub poverile guvernelor nelegiuite și nu știu pe care cale să se întoarcă, nu a existat niciodată o astfel de oportunitate binecuvântată ca cea dată acum urmașilor adevărați ai lui Isus ca să conducă oamenii pe calea neprihănirii arătându-le spre Împărăția lui Dumnezeu. Împărăția acesta neprihănită este cea care va aduce eliberare și bucurie veșnică omenirii. Unii din cei unși au neglijat pentru un timp privilegiul de a fi astfel de martori. Scripturile arată că unii din aceștia devin conștienți de neglijența lor și se trezesc la privilegiile lor și apoi iau o parte în proclamarea mesajului fericit; și făcând așa, Dumnezeu revarsă peste ei binecuvântările Sale veșnice. (Isa. 59:20, 21). În timp ce Domnul progresează cu întemeierea guvernului Său, El spune celor pe care i-a ales ca martori: „Eu am pus cuvintele Mele în gura Ta, și te-am acoperit cu umbra mâinii Mele, ca să întemeiez cerurile, și să pun temeliiile pământului, și să spun Sionului: Tu ești poporul Meu”. – Isa. 51:16.

Faptul că El a pus mesajul Său în gura acestor martori este o dovadă concludentă că ei trebuie să vestească numele și guvernul Său la cei ce au urechi de auzit. Aceasta este partea acestora în întemeierea părții invizibile, cât și vizibile, a guvernului lui Dumnezeu. Este privilegiul și datoria lor să spună oamenilor ce înseamnă evenimentele din prezent și cum Domnul va întemeia pentru ei un guvern care le va aduce pace și binecuvântări. Dacă fac așa, acești asociați cu Cristos Isus constituie conducători pentru popor.

Timp de mulți ani numele lui Iehova a fost pus deoparte, și nici chiar creștinii nu au cunoscut semnificația lui. Acum urmașii lui Isus învață că numele lui Iehova înseamnă planurile Lui cu privire la poporul Său și că a sosit timpul ca numele Lui să fie înălțat pe tot pământul. Înălțarea numelui lui Iehova nu este pentru vreun motiv egoist din partea Lui, ci pentru ca oamenii să aibă oportunitatea să cunoască că el este Salvatorul și Binecuvântătorul omenirii și că nu există un alt mijloc de a obține viață. Prin profetul Său El arată timpul când trebuie să înceapă această proclamare cu privire la înălțarea numelui Său.

Expresia „în ziua aceea”, când este folosită în Scripturi, se referă invariabil la timpul când Dumnezeu intră în marea lucrare de întemeiere a guvernului Său. Dumnezeu, prin profetul Său, pune o cântare în gura servilor Săi credincioși, spunându-le ce să cânte pe măsură ce progresează cu lucrarea Sa mare. Rămășița a început acel cântec fericit curând după anul 1918. Cântecul se deschide cu cuvintele: „Și în ziua aceea vei spune: O, Doamne, Te voi lăuda; deși ai fost supărat pe mine, mânia Ta a trecut; și m-ai mângâiat”. – Isa. 12:1.

Până la acel timp mulți consacrați își pusese ră încrederea în oameni ca învățători și lideri. Experiențele prin care i-a trecut Domnul i-au determinat să vadă necesitatea de a-și pune încrederea în El. – Ps. 118:8, 9.

Profetul continuă: „Iată, Dumnezeu este salvarea mea; mă voi încrede, și nu mă voi teme; căci Domnul IEHOVA este tăria și cântarea mea; și El a devenit

salvarea mea”. (Isa. 12:2). Martorii Săi credincioși își dau seama că Iehova este Atotputernic și că planul Său este de a aduce în acțiune guvernul Său, și ei se încred în El implicit și nu au nici o teamă. Ei prețuiesc deplin promisiunea Lui că Dumnezeu păzește pe cei ce-L iubesc și care îi sunt credincioși. – Ps. 31:23.

„De aceea, cu bucurie veți scoate apă din fântânile salvării”. (Isa. 12:3). Apa este un simbol al adevărului. Însă numai cunoașterea adevărului nu aduce salvare. Adevărul cunoscut și aplicat conform voinței lui Dumnezeu este acela ca aduce aprobarea Lui. Un izvor este o fântână cu apă. A scoate apă din izvoarele salvării simbolizează, așadar, luarea din fântâna adevărului a marilor adevăruri înviorătoare pe care le oferă Dumnezeu pentru poporul Său și folosirea lor conform poruncilor Domnului. Numai cei care primesc adevărul și țin la el în dragoste și respectă poruncile Domnului scot apă (adevăr) din fântânile salvării. Alții scot apă din propriile lor fântâni. Acest lucru este arătat prin cuvintele profetului: „Căci poporul Meu a comis două rele; M-au părăsit pe Mine, izvorul apelor vii, și au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu pot ține apă”. – Ier. 2:13.

Apoi Domnul arată ce trebuie să facă rămășița credincioasă: „Și în ziua aceea veți spune: Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, spuneți că numele Lui este înălțat”. (Isa. 12:4). Aceste cuvinte nu sunt adresate indivizilor. Faptul că cuvântul „voi” este folosit arată că este adresat adunării celor credincioși care sunt unși de Domnul și care alcătuiesc „servul” căruia Domnul i-a încredințat interesele Împărăției Sale. – Isa. 42:1; Mat. 24:45.

Redarea marginală a acestui text este „proclamați numele Lui...printre popoare.” Este un ordin clar că proclamația trebuie făcută pentru ca numele lui Iehova să fie înălțat în mințile oamenilor. Acum numele lui Iehova este înălțat în Sion, organizația Lui. El trebuie să fie înălțat în mințile altora. Dacă unii acum, susținând a fi în Sion, se opun serviciului de a cânta laudele lui Iehova, aceasta în sine este o dovadă puternică că aceștia nu sunt din clasa templului. „În templul Lui fiecare vorbește despre gloria Lui”. – Ps. 29:9.

Apoi profetul arată că „servul” nu trebuie să fie mulțumit cu cântarea cântecului pentru un timp și apoi să înceteze, ci el trebuie să continue „să cânte pentru Domnul; căci El a făcut lucruri minunate; să fie cunoscut lucrul acesta pe tot pământul”. (Isa. 12:5). Aceasta este în armonie exactă cu cuvintele lui Isus că această veste bună a Împărăției, Împărăția lui Dumnezeu, trebuie spusă la toate națiunile pământului. În vestirea acestui mesaj, martorii nu trebuie să-și asume o atitudine formală, ci să-l vestească cu îndrăzneală. „Strigă și țipă, locuitor al Sionului; căci mare este Sfântul lui Israel în mijlocul tău.” (Isa. 12:6). Cei care sunt într-adevăr din Sion văd acum dovada victoriei timpurii și complete a lui Dumnezeu asupra puterilor răului, și cu bucurie dau un strigăt de triumf în așteptarea acestei victorii.

Care sunt faptele în împlinirea acestei profeții? Din anul 1918 Domnul a adus în acțiune radioul. Prin intermediul radioului vestea bună a Împărăției a fost vestită în toate națiunile pământului. Interesele egoiste, sub controlul lui Satan, folosesc radioul. Aceste interese egoiste se străduiesc să împiedice folosirea

radioului pentru o proclamare largă a adevărului. Iehova va permite această folosire a radioului așa cum îi place Lui. El ar putea să împiedice dușmanul să nu intervină, dar nu face aceasta; și are motive întemeiate pentru care face aceasta. În modul Său propriu El a aranjat în așa fel ca în 24 Iulie 1927, cel mai mare lanț de posturi de radio folosit vreodată pe pământ până în acel timp, să fie conectat împreună și folosit în proclamarea mesajului veștii bune cu privire la guvernul Său neprihănit. În acel timp relele guvernului asupritor al lui Satan au fost aduse înaintea oamenilor în contrast cu Împărăția neprihănită al lui Dumnezeu și binecuvântările care urmau să curgă din el. Acest lucru l-a plănuit Domnul și l-a făcut pentru ca oamenii să fie înștiințați despre Împărăția Sa și pentru ca numele Lui să fie înălțat în mințile acelor care vor vrea să asculte. De atunci, mesajul Împărăției lui Iehova a fost transmis cu un efect tot mai mare în multe țări, și în special în Statele Unite.

Deoarece este voia lui Dumnezeu și timpul Său potrivit o mică societate de urmași ai lui Cristos folosesc acum radioul ca să vestească oamenilor numele și planul lui Iehova Dumnezeu. Din acest motiv ei tipăresc și publică cărți și merg din casă în casă și pun aceste cărți în mâinile oamenilor la un cost minim. Ei se implică în serviciu, nu pentru bani, ci pentru că este cel mai mare privilegiu și bucurie să servești Domnului și Regelui Său și să duci acest mesaj al veștii bune la oameni. Nimeni nu poate spune cine sunt indivizii care vor alcătui rămășița. „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”. (2 Tim. 2:19). Nu este necesar pentru om să cunoască acest lucru. Celor care continuă credincioși până la sfârșit Dumnezeu a promis că le va da un nume care va fi cunoscut de Domnul și de clasa care primește numele. (Rev. 2:17). Astfel el arată relația plăcută și confidențială între sine și cei care sunt credincioși Lui. Acei acum pe pământ, fiind ultimii membri ai trupului lui Cristos, desigur, constituie, așa cum arată ilustrația, „picioarele Lui”; și celor care continuă cu credincioșie în serviciul Domnului El le spune: „Cât de frumoase sunt pe munți picioarele celui care aduce vești bune, care vestește salvarea; care spune Sionului: Dumnezeul tău domnește. Străjerii tăi vor ridica glasul; ei vor cânta împreună cu glasul; căci ei vor vedea cu ochii, când Domnul va aduce din nou Sionul”. – Isa. 55:7, 8.

LĂUDAȚI PE IEHOVA PENTRU LUMINĂ ȘI ADEVĂR

Dragă frate Rutherford:

Adunarea martorilor lui Iehova din Harrisburg (Pa.) vă transmite în unanimitate un cuvânt de încurajare și apreciere pentru ultimele două discursuri transmise recent la radio, „Fugiți acum” și „Controlul lumii”, pe care am avut privilegiul să le ascultăm. Ne-am bucurat mult de amândouă, și dăm mulțumiri și

laudă marelui Iehova pentru lumina și adevărul care strălucește acum din Cuvântul Său.

Domnul să vă binecuvânteze, să vă mângâie și să vă susțină în efortul dvs. sincer de a face cunoscut numele marelui Iehova. Aceasta este rugăciunea adunării martorilor lui Iehova din Harrisburg.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

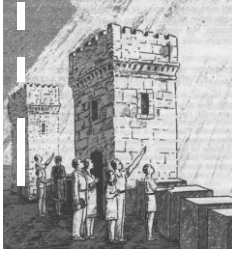
1 AUGUST 1934

Nr. 15

Cuprins:

BUNĂȚĂȚILE SALE
PARTEA I	- Pag.391
VESTIREA ÎMPĂRĂȚIEI	- Pag.404
FALSIFICAREA DE CĂTRE SATAN
A ADEVĂRULUI	- Pag.407
SCRISORI	- Pag.412

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 August 1934

Nr. 15

BUNĂTĂȚILE SALE

„Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule; de aceea, fiii oamenilor sub umbra aripilor caută adăpost; se satură de belșugul Casei Tale, și din șivoiul desfătărilor Tale le dai să bea. Căci la Tine este izvorul vieții, în lumina Ta vedem lumina”. - Psalm 36:7-9, *Roth*.

Partea I

După ce IEHOVA a zidit Sionul și a strâns la Sine pe sfinții Săi, El le dă o privire mai adâncă în bunătățile și îndurărilor Sale, mai mult decât ar fi putut avea cândva mai înainte. Acelora din Templu, care se află acum la adăpostul Celui Prea Înalt și care primesc acolo învățătură de la Dumnezeu prin Isus Cristos, li s-a dat porunca să iasă între oameni și de pe acoperișul caselor să vestească Numele lui Iehova și să facă cunoscut oamenilor cu bun simț îndurărilor lui Iehova față de copiii oamenilor. Această îndurare dacă este cunoscută, le este foarte prețioasă celor ce iubesc pe Dumnezeu. Ei știu că pot să găsească adăpost numai în umbra aripilor Celui Atotputernic și ei se bucură că pot să îndrume și pe alții spre locul de adăpost, pe care-l îmбие Iehova. Această îngrijire plină de îndurare a lui Iehova bucură inima tuturor acelora care se află în organizația Lui regală.

2. Prin marele său Executor, Iehova va săvârși o judecată dreaptă asupra acelora care intenționat și premeditat au încălcat legământul veșnic al Său cu privire la sfințenia vieții umane. Judecata lui Iehova însă, este plină de îndurare și har față de aceia, care sunt cu inima curată și doresc dreptate. El a dat porunca să se arate îndurarea Sa tuturor acelora, care în mod inocent au căzut în cursa lui Satan și au fost făcuți să încalce legea Sa. Faptele dreptății Sale sunt ca o mare adâncime și îndurarea Sa nu are sfârșit. Este privilegiul celor ce doresc cunoaștere și pricepere să cunoască bunătatea Dumnezeului nostru.

3. Iehova a făcut de cunoscut oastei Templului că El este izvorul vieții și că în afară de El nu este altul. Cunoștința aceasta nu le-a dat-o exclusiv numai spre binele lor, ci pentru ca ei să dea de știre adevărul acesta celor cu bună voință și cu inima sinceră. Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic este aproape, și în bătălia aceasta Cristos Isus, Justificatorul lui Iehova, va stârpi cu desăvârșire pe cei nelegiuți; cu toate acestea în bunătatea Sa, Iehova a pregătit un loc de adăpost acelora, care cu inima lor se întorc spre dreptate și caută să se alăture organizației lui Iehova. Aceștia sunt cunoscuți ca și clasa Ionadab, deoarece au fost prefigurați de Ionadab. Iehova a găsit cu cale pentru ei în legătură cu Casa

Sa o îngrijire bogată. „Tu arăți îndurare până la al miilea neam de oameni, și pedepsești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor după ei: Dumnezeu cel mare, cel puternic, Domnul oștirilor este Numele Său, mare la sfat și puternic la faptă, căci ochii Tăi sunt deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui”.(Ieremia 32:18,19). Martorilor lui Iehova li se impune datoria de a aduce aceste adevăruri clasei Ionadab, ca să aibă cunoștință despre singura cale de scăpare în strâmtorarea cea mare, ce în curând va veni peste lume. Ei trebuie să cunoască pe Iehova, să ia loc de partea Lui, să stea acolo cu statornicie și credincioșie și să-I servească, dacă doresc să primească darul vieții lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.

CETĂȚI DE SCĂPARE

4. Pentru ajutorarea cercetătorului Scripturii privind ceea ce urmează, se face și următoarea descriere: Cetățile de scăpare stabilite de Legea lui Dumnezeu erau un loc de ocrotire pentru aceia, care din greșeală sau din lipsă de precauție au încălcat legământul veșnic, întrucât au luat o viață de om. Împrejurarea că această îngrijire îndurată a lui Iehova a fost introdusă pe vremea încheierii legământului de credincioșie, arată că cetățile de scăpare au profețit bunătățile lui Dumnezeu pentru ocrotirea oamenilor cu bună voință în timpul Armagedonului; că ei trebuie să cunoască adevărurile acestea după zidirea Sionului și înainte de Armagedon; că rămășița unșilor lui Iehova care petrece pe pământ, a primit o îndatorire hotărâtă pe care ei trebuie să o îndeplinească față de clasa Ionadab; și că Ionadabii trebuie să împlinescă anumite cerințe, pentru a putea fi siguri că vor găsi adăpost în timpul strâmtorării și în sfârșit să primească viață.

5. Iehova a vorbit mai întâi lui Moise despre cetățile de scăpare, pe când Moise era în câmpia Moabului. După ce acum Dumnezeu a dat înțeleș poporului său că Cuvântul său rostit de El și care este însemnat în cartea a cincea a lui Moise, se aplică de la venirea Domnului Isus Cristos în Templu, ne putem aștepta să găsim că îngrijirea privind cetățile de scăpare descrisă în profeții, își găsește o împlinire similară aproximativă în momentul când urmașii credincioși ai lui Cristos Isus vor fi primiți în legământul pentru Împărăție. „Domnul a vorbit lui Moise, în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Și a zis: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Când veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului; să vă alegeți niște cetăți care să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa ucigașul care va omorî pe cineva fără voie.” - Num. 35:1,10,11 ; Deut. 19:1-10.

6. Moise era o umbră a lui Cristos Isus; și ceea ce a făcut Moise, așa cum se spune în Deuteronom, în câmpia Moabului, înainte ca Israeliții să fi trecut peste Iordan spre Ierihon, pare să aibă o oarecare legătură cu zilele de încheiere ale operei de pregătire a căii înaintea lui Iehova.(Mal. 3:1; Deut. 18:15,18 ; Fapte 3:19-23). La scurt timp după ce Moise și-a isprăvit lucrarea și Iehova i-a dat îndrumări cu privire la cetățile de scăpare, următoarea lege a transmis-o Israeliților: „Iată cuvintele pe care le-a spus Moise întregului Israel, dincoace de

Iordan, în pustie... În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel și le-a spus tot ce-i poruncise Domnul să le spună.”(Deut. 1:1,3) „Atunci Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsărit, ca să slujească de scăpare ucigașului care ar fi omorât fără voie pe aproapele lui, fără să-l fi urât mai dinainte, și fugind într-una dintre aceste cetăți să-și poată scăpa astfel viața,. Aceste cetăți erau: Bețer, în pustie, în câmpie, la Rubeniți; Ramot, în Galaad, la Gadiți, și Golan, în Basan, la Manasiți. Aceasta este legea pe care a dat-o Moise copiilor lui Israel.” (Deut. 4:41-44). Trei cetăți de scăpare au fost situate în partea de răsărit a Iordanului și trei în partea de apus, în țara Canaanului, conform poruncii lui Iehova. – Num. 35:13,14.

7. Oastea Templului a învățat că Iehova se folosește câteodată de poporul Său devotat de pe pământ, ca să facă anumite lucruri în împlinirea profeției Sale fără să înțeleagă înțelesul ei pe vremea aceea; după aceasta Iehova le dă pricepere despre aceste adevăruri și astfel la arată îndurarea Sa față de ei prin faptul că El i-a folosit în împlinirea profeției. Înființarea cetăților de scăpare a fost o înștiințare către cei care vor avea nevoie de ele că Dumnezeu a găsit cu cale să se îngrijească de un loc de scăpare pentru protecția lor în timp de strâmtorare. Aceasta este o parte a profeției și din motivul acesta trebuie să se împlinească într-o zi după aceea și anume la venirea mai marelui Moise. La 24 februarie 1918, din îndurarea Domnului și evident prin îngrijirea Sa miloasă și sub conducerea Sa în Los Angeles, California, a fost prima dată vestită solia: „Lumea s-a sfârșit – Milioane ce trăiesc nu vor muri niciodată” și apoi vestea aceasta a fost răspândită prin cuvântări și publicații tipărite în întreaga „creștinătate”. Atunci nimeni dintre poporul lui Dumnezeu nu a înțeles pe deplin; după ce însă au fost luați în Templu, ei văd și înțeleg că oamenii de pe pământ, care vor trăi și nu vor muri, sunt aceia, care se suie în „car”, asemenea lui Ionadab, care la invitația lui Iehu s-a suit în car cu el. Aceasta aruncă o lumină mai clară asupra cuvintelor despre cetățile de scăpare; și desigur că trebuie să conțină niște adevăruri întăritoare pentru rămășița din prezent. – Romani 15:4.

8. Iehova a poruncit să se dea Leviților patruzeci și opt de cetăți cu locurile dimprejurul lor. Aceasta arată că popoarele „creștinătății” nu au nici un drept să expulzeze din țară pe servii lui Iehova, îndeosebi pe martorii Lui unși, ci trebuie să le asigure libertate pentru activitatea lor și să le dea o compensație cuvenită pentru întreținerea lor. Aceasta vine în sprijinul concluziei că cei ce iau literatura și prin aceasta primesc o ocazie să obțină cunoașterea și priceperea adevărului despre Iehova și Împărăția Sa, trebuie să contribuie cu ceva la cheltuielile de publicare a mesajului, pentru ca astfel să se ducă oamenilor mai multe cărți de către martorii lui Iehova și pentru ca și alții să poată cunoaște Numele lui Iehova și bunătatea Sa. Clasa Ionadab vede acum că se bucură de privilegiul de a contribui la lucrarea aceasta și de a duce altora adevărul și așa să arate iubirea Domnului Dumnezeu, și aprecierea lor pentru bunătatea Sa.

9. Dintre cele patruzeci și opt de cetăți oferite spre folosire Leviților șase cetăți au fost desemnate ca cetăți de scăpare. „Dintre cetățile pe care le veți da

Leviților, șase să fie cetăți de scăpare unde va putea să fugă ucigașul să scape cu viață și în afară de acestea să le mai dați alte patruzeci și două de cetăți.”(Num 35:6). Aceste șase cetăți au fost împărțite celor care au fost răscumpărați de Iehova în locul celor întâi născuți ai lui Israel și care au fost destinați exclusiv servirii lui Dumnezeu. (Num. 3:11-51). O cetate este simbolul unei organizații; și cele șase orașe numite ilustrează organizația unșilor lui Iehova, care petrec încă pe pământ și reprezintă Sionul, cetatea sfântă, de când a fost zidită. Împrejurarea că erau șase cetăți nu dă de înțeles că cetățile de scăpare erau imperfecte, ci mai degrabă arată că aceasta a fost o îngrijire a lui Dumnezeu pentru un loc de scăpare, în vreme ce stări imperfecte mai domnesc încă pe pământ. Pe vremea aceea nu erau nici poduri, nici luntre de trecere peste Iordan și bunătatea lui Dumnezeu se arată din nou în orânduirea Sa ca trei dintre cetățile de scăpare să se afle pe partea de răsărit, iar alte trei pe partea de apus a râului. Leviții și preoții (preoții erau de asemenea Leviți și luați din aceeași seminție) puteau să arate că organizația Împărăției lui Iehova a sosit; și aceasta a fost cetatea pe care a așteptat-o Avraam pe când locuia în cort sau în cortul mărturisirii. – Evrei 11:9, 10.

10. Cuvântul ebraic pentru „scăpare”, care s-a folosit numai pentru cele șase cetăți de scăpare, înseamnă un „azil”, un loc pentru luarea în primire a unui obiect sau a unei persoane pentru ocrotire și păstrare. Deoarece Iehova a pregătit o astfel de îngrijire pentru cei care au ucis pe cineva fără voie și astfel ar fi fost neajutorați față de răzbunătorul de sânge sau de executor, desigur pare logic să ne așteptăm că Iehova va pregăti un asemenea loc de ocrotire pentru oamenii de bună credință de pe pământ, pentru a-i ocroti de sabia marelui Executor, când aceasta se va răzbuna pentru încălcarea în toată lumea a legământului veșnic privind inviolabilitatea vieții omenești. Toate națiunile au încălcat legământul veșnic și pentru aceasta Dumnezeu se va răzbuna asupra lor în bătălia Armagedonului, în ziua manifestării răzbunării Dumnezeului nostru. În cetățile de scăpare fugarul putea să rămână ascuns și tot asemenea pentru ziua executării răzbunării Sale Iehova a pregătit un loc de scăpare unde anumiți oameni, care caută să cunoască adevărul și să facă ceea ce este drept, pot să fie ascunși.

11. Leviților li s-au acordat în total patruzeci și opt de cetăți și din aceste patruzeci și opt de cetăți, treisprezece au fost date preoților. (Iosua 21:1-19). Numai un singur oraș al preoților a fost desemnat ca cetate de scăpare, și anume Hebron, în țara deluroasă Iudeea. (Iosua 21:11-13). Fără îndoială aceasta a fost cetatea, pe care Maria, mama lui Isus, a vizitat-o, când s-a dus acolo să facă o vizită Elisabetei, soția preotului Zaharia (Luca 1:39,40). Cetățile de scăpare au fost date seminției lui Levi, din care seminție au fost luați preoții; și ucigașul trebuia să caute ocrotire în acele cetăți. Aceste cetăți de ocrotire au închipuit pe organizația celor care sunt pe deplin consacrați lui Dumnezeu și servirii Templului. De altfel ucigașul n-ar fi putut găsi scăpare și siguranță nicăieri. Aceasta este o dovadă solidă pentru aceea că clasa Ionadab, care caută un loc de scăpare pentru ziua răzbunării, îl poate găsi numai în carul lui Iehu, adică în organizația lui Iehova, a cărui cap este Cristos Isus, marele Preot.

12. Aceste cetăți aveau să fie pregătite, după ce Israelii vor fi ajuns în țara Canaan: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Când veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului, să vă alegeți niște cetăți care să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa ucigașul care va omori pe cineva fără voie. (Num. 35:9-11). Aceasta poate să corespundă timpului când a început lucrarea lui Elisei-Iehu. Momentul se mai indică prin următoarele cuvinte ale lui Moise: „După ce Domnul, Dumnezeul tău, va nimici toate neamurile din țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, după ce le vei izgoni și vei locui în cetățile și în casele lor, să desparți trei cetăți în mijlocul țării pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău.” (Deut. 19:1,2). În anul 1914, Isus a primit în moștenire neamurile și a fost trimis să-i alunge din locul pe care l-au deținut pe nedrept. (Ps. 2:8,9). În anul 1919 Isus a făcut ca rămășița credincioasă de pe pământ să treacă peste Iordanul anti-tipic în „țara” sau în starea Împărăției și acolo le-a dat privilegiu și ocazii de a servi împreună cu El, precum a făcut Iosua cu israeliții. Preoții, care au purtat chivotul legământului, au fost cei dintâi care au intrat în apele Iordanului; și ei au rămas stând în albiile uscate ale râului, până când a trecut tot poporul. (Iosua 3:7,8,15,17). Înainte ca israeliții să treacă Iordanul, Moise, la porunca lui Iehova a desemnat trei cetăți de scăpare în partea de răsărit a Iordanului. În același fel, înainte ca rămășița să intre în starea Templului, a lăsat să se vestească mesajul Său „Milioane care trăiesc azi, nu vor muri niciodată”, ceea ce înseamnă desigur că numai dacă se vor supune condițiilor stabilite de Domnul. Tot atunci a început să se explice că lucrarea lui Ilie s-a sfârșit. Acesta era o perioadă de tranziție de la lucrarea lui Ilie la lucrarea lui Elisei înfăptuită de urmașii credincioși ai Domnului Isus Cristos.

„DIN GREȘALĂ”

13. Legea prevedea că aceste cetăți de scăpare urmau să servească de ocrotire celor care au ucis pe cineva din greșală, fără să fi avut intenția. „Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru cel ce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie.”(Num. 35:15). Ce se înțelege prin cuvintele: „orice om care va ucide pe cineva fără voie”? Organizația lui Satan de pe pământ a încălcat intenționat și cu voie legământul veșnic, întrucât în mod răuvoitor și intenționat a nimicit fapte omenești. Pentru aceasta Dumnezeu declară prin gura profetului său că a hotărât să măture de pe pământ organizația oficială a lui Satan din pricina încălcării legământului veșnic. „Țara a fost spurcată de locuitorii ei. căci ei au încălcat legile, nu au ținut poruncile și au rupt legământul cel veșnic! De aceea mănâncă blestemul țara, și locuitorii ei suferă pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiți locuitorii țării și nu mai rămân decât puțini dintre ei.”(Isaia 24:5,6). Grupările politice și comerciale ale organizației lui Satan, în mod premeditat au plănuțit și au pus în aplicare războaie grozave, în care sângele oamenilor nevinovați curgea râuri. Elementul religios al „creștinătății”, îndeosebi preoțimea, a sfințit războiul acesta și în mod hulitor față de Dumnezeu au declarat că aceste războaie

se întâmplă din voia lui Dumnezeu. Toți acei ucigași intenționați vor fi nimiciți la Armagedon. Pe de altă parte există oameni pe pământ îndeosebi în țările „creștinătății”, care au lucrat în interesul sistemelor comerciale și politice de opresiune și le-au protejat, au servit în armate și flote și au ucis oameni; au apărat sistemele comerciale și politice care au asuprit amarnic poporul și au fost în strânsă legătură cu sistemul religios care a sfințit războiul și din pricina tuturor aceluia care sunt complici la crima încălcării legământului vecinic, și membrii „brațului de fier” din poliție au contribuit la persecutarea urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos și i-au persecutat pe cei care servesc pe Dumnezeu. În timpul războiului mondial mulți s-au făcut vinovați de astfel de crime, îndeosebi prin persecutarea poporului lui Dumnezeu, totuși aceasta ei n-au făcut din răutate, ci fără să știe că prin aceasta au încălcat legea lui Dumnezeu.

14. Elementele domnitoare în Israel s-au făcut vinovate chiar de acele nelegiuiri, care au fost enumerate în aliniatul anterior și Isus le-a zis: „Să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia pe care l-ați omorât între Templu și altar. Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta.” (Matei 23:35,36). Elementul sângeros domnitor al națiunii Israel, care a conspirat îndeosebi să asuprească și să ucidă pe servii lui Dumnezeu și în general a asuprit și omorât pe oamenii lipsiți de apărare, a fost lovit de urgia lui Dumnezeu. Pedepsa cea groaznică a venit asupra lui Israel la câțiva ani după răstignirea lui Isus și Petru plin de Spiritul Sfânt, vorbind despre nenorocirea viitoare, a vorbit către Israeliți: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.” – Fapte 2:40.

15. De la venirea Domnului Isus la Templu poporul lui Dumnezeu a fost foarte persecutat în țările „creștinătății” și sunt vinovați de vărsare de sânge toți cei care au luat parte la persecuțiile acestea nelegiuite în mod intenționat. Alții de asemenea au luat parte la aceasta din neștiință. „Creștinătatea”, îndeosebi partea ei oficială, susține cu lăudăroșie că face voia lui Dumnezeu; dar în același timp se face vinovată de multe crime vădite. Profetul lui Iehova face indicație la aceasta când spune: „Vai, cum a ajuns cetatea cea credincioasă o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de ucigași! Argintul tău s-a prefăcut în zgură, și vinul tău a fost amestecat cu apă. Mai marii tăi sunt răzvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc darurile și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate, și nici pricina văduvei n-ajunge până la ei. De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: „Ah! Voi cere socoteala potrivnicilor Mei, și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei.”(Isaia 1:21-24). Preoțimea, îndeosebi ierarhia romano-catolică, a fost în înțelegere secretă cu marii răufăcători ai comerțului și politicii la jefuirea și asuprirea poporului; și profetia citată mai sus se aplică asupra lor, deoarece ei sunt cei care afirmă că sunt Împărăția lui Dumnezeu. Din nou spune profetul lui Dumnezeu: „Căci Eu aud niște țipete ca ale unei femei în chinurile nașterii, țipete de durere ca la cea dintâi facere; glasul fiicei Sionului, care suspină și întinde mâinile, zicând: „Nenorocita de mine! Mor din pricina

ucigașilor!” (Ieremia 4:31). „Ceilalți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorât. Când a auzit împăratul s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.” (Matei 22:6,7). Atât între iudei, cât și între creștini au fost oameni cărora nu le făceau plăcere să facă aceste nelegiuiri; dar care din pricina împrejurărilor au fost nevoiți să ia parte la acestea și să-i protejeze pe răufăcători cel puțin într-un oarecare măsură; și din pricina aceasta oamenii aceștia fac parte din clasa care în neștiință sau din greșală s-au făcut vinovați de vărsare de sânge.

16. Cei ce în neștiință sau din greșală au ajutat răufăcătorii, trebuie să aibă o oarecare cale de scăpare, căci altfel va trebui să cadă în vârtoarea cea mare a bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. Iehova, în bunătatea Sa, a făcut o astfel de pregătire care este necesară pentru scăparea lor și cetățile de scăpare simbolizează această cale de scăpare. Dintre șase cetăți de scăpare. „Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsărit”(Deut. 4:41-44). Iosua a întărit alegerea aceasta, după ce a pășit peste Iordan și a stabilit alte trei cetăți în Canaan pentru același scop. (Iosua 20:7-9). Cele șase cetăți erau un loc de scăpare atât pentru copiii lui Israel cât și pentru străini și cei din mijlocul lor; și prin aceasta se arată că la împlinirea acestei profeții, locul de scăpare va fi prevăzut atât pentru aparținătorii „creștinătății”, precum și pentru aceia, care cu toate că sunt socotiți a fi din rândul „creștinătății”, totuși nu fac parte din ea și au nevoie de un astfel de loc de scăpare, pe care îl doresc și îl caută. „Unde să poată fugi ucigașul care va omorî pe cineva fără voie, fără să aibă vreun gând să-l omoare; ele să vă fie un loc de scăpare împotriva răzbunătorului sângelui. - Acestea au fost cetățile Hotărâte pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva fără voie să poată fugi în ele, și să nu moară ucis de mâna răzbunătorului sângelui, înainte de a se înfățișa înaintea adunării.” – Iosua 20:3,9.

17. Dar dacă cineva a fost omorât cu voie, fie cu o unealtă de fier ca armă, sau printr-o aruncătură de piatră, sau cu o unealtă de lemn, adică cu o măciucă, atunci cel ce a săvârșit această faptă răuvoitoare care a dus la moartea cuiva, era vinovat de omor și trebuia să moară. (Num. 35:16-18). Sângele ucigașului a trebuit să fie vărsat de răzbunătorul sângelui și aceasta a fost legea lui Dumnezeu pentru pedepsirea acelor care calcă legământul veșnic. „Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Lui.”(Gen. 9:6). „Răzbunătorul sângelui să omoare pe ucigaș; când îl va întâlni, să-l omoare.”(Num. 35:19). Dacă însă cineva a fost omorât în urma unui accident sau din nebagare de seamă, ucigașul putea să fugă într-o cetate de scăpare și acolo să găsească ocrotire. „Aceste cetăți să vă slujească drept cetăți de scăpare împotriva răzbunătorului sângelui, pentru ca ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării ca să fie judecat.” – Num. 35:12.

RĂZBUNĂTORUL

18. Cine este „răzbunătorul” sau cel care va executa răzbunarea anti-tipică asupra unor astfel de răufăcători? Chiar și numai textul legii lui Dumnezeu face pe

„răzbunător” executorul oficial al lui Dumnezeu. De la cuvântul ebraic pentru „răzbunător” executarea răzbunării sângelui – chiar și pentru rude – cădea în obligațiunea rudei sau a membrilor familiei; cum ar fi relația dintre Boaz și Naomi și Rut. Revista *Turnul de veghere* din 1925, pagina 182, alineatul 51 a spus: „Se pare că Satan este răzbunătorul sângelui”. Această explicație evident că nu este potrivită, din care motiv *Turnul de veghere* revocă astfel această afirmație. Da, este adevărat că Satan mai are puterea morții, ce i s-a dat când Creatorul l-a pus ca îngrijitor peste om și că el multora le pricinuieste moartea, chiar și unor urmași credincioși ai lui Cristos Isus. Totuși, aceasta nu înseamnă nicidecum că el ar fi executorul oficial al lui Iehova și mai ales în ceea ce privește cetățile de scăpare. Satan nu a fost niciodată o rudă a omului, ca în puterea rudeniei sale de sânge să fi putut practica serviciul de răzbunător al sângelui. Satan este o creatură spirituală și numai aceasta în sine a trebuit să-l excludă de la practicarea unui astfel de serviciu. El nu a fost în nici un chip înrudit cu Israeliții și prin urmare nu posedă nici o însărcinare și nici o numire în legătură cu cetățile de scăpare.

19. Marea rudă prin naștere a neamului omenesc însă este Isus, născut din fecioara Maria și prin urmare, rudă cu Israeliții. (Gal. 4:4,5). Omul desăvârșit Isus a răscumpărat neamul omenesc cu sângele său scump și pentru aceasta El este Mântuitorul și ca atare îmbrăcat cu autoritate de către Iehova, Tatăl Său, ca să dea viață neamului omenesc. (Romani 6:23; Isaia 9:6,7). El este marele executor oficial al lui Iehova și el practică dreptate, răsplătind pe cel vinovat de vărsare de sânge cu aceeași măsură. „Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului... și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiul al omului.”(Ioan 5:22,27; Deut. 19:21). Cristos Isus este Justificatorul Numelui lui Iehova și Executorul tuturor dușmanilor lui Dumnezeu; și cu ocazia executării răzbunării ia de tovarăși pe cei care erau ilustrați prin cei „șase bărbați” fiecare cu unelte de distrugere în mâinile lor pe care le-au folosit la porunca Domnului. – Vezi Ezechiel 9:1,2;

20. „Răzbunătorul sângelui să omoare pe ucigaș când îl va întâlni.”(Num. 35:19). Isus Cristos, marele Executor desigur ca îi va găsi pe toți vinovații de sânge la Armagedon, bălălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic și va ucide pe toți cei care nu s-au refugiat în cetățile de scăpare. Hotărârea legii sună: „Pentru ca ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării ca să fie judecat.”(Num. 35:12). Toți ceilalți ucigași trebuie să fie executați. Cetățile de scăpare au servit ca o cale de scăpare, „pentru ca nu cumva răzbunătorul sângelui, aprins de mânie și urmărind pe ucigaș, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, și să lovească de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte nu îl urăse pe aproapele său...Pentru ca să nu fie vărsat sângele celui nevinovat în mijlocul țării pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău, și astfel să fii vinovat de vărsare de sânge.”(Deut. 19:6,10). Hotărârea aceasta a legii dumnezeiești a profețit lucruri mult mai mari, care se vor întâmpla după primirea celor credincioși în legământul Împărăției. (Evrei 10:1; 12:12-29). Deoarece legământul nou s-a sfințit deja și credincioșii au fost primiți în legământul pentru Împărăție, din aceasta trebuie să se deducă că cetățile adevărate

de scăpare sunt acum înființate și anume spre binele celor care se subordonează hotărârilor îngrijirii iubitoare a lui Dumnezeu.

21. Când Iehu a ieșit să justifice Numele lui Iehova, „inima lui era aprinsă”, ca să ducă la îndeplinire lucrarea încredințată lui. La fel cum s-a aprins inima mai marelui Iehu, Cristos Isus, când este trimis să domnească în mijlocul dușmanilor săi și să justifice Numele lui Iehova și inima Sa va fi aprinsă în El, până când își va fi terminat lucrarea cea mare. Călcarea vădită brutală și nerușinată a legământului veșnic prin vărsare de sânge omenesc, trebuie să fie răzbunată acum; deoarece aceasta este ziua răzbunării Dumnezeului nostru și cei împovărați cu vina vărsării de sânge, trebuie să fie judecați de mâna marelui Executor. Pentru aceasta Diavolul știe „că are puțin timp” și că în curând va avea loc bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. Atunci ucigașilor li se va plăti cu dreptate și Numele lui Iehova va fi justificat. Cei care au luat parte din neștiință la lucrarea diavolească contra omenirii și la defăimarea Numelui lui Iehova, iar acum ar dori să scape printr-o cetate de scăpare, trebuie să o facă cât mai repede. Unii ca aceștia trebuie să se grăbească să iasă afară din organizația Diavolului și să se refugieze în organizația lui Dumnezeu și să rămână acolo. Pentru aceasta stă scris: „ Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui, căci aceasta este vremea răzbunării lui Iehova! Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Domnul a ațâțat spiritul împăraților Mediei, pentru că vrea să nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea Templului Său.” – Ieremia 51:6,11.

22. De mai multe veacuri lumea întregă se află sub domnia asupritoare a celui rău, Satan și a organizației sale crude și nelegiuite. Executorul lui Dumnezeu îi va stârpi cu desăvârșire în Armaghedon pe cei nelegiuiți. Isus Cristos, Executorul, se află acum în Templul lui Iehova la judecată, și Dumnezeu poruncește tuturor neamurilor să tacă înaintea lui și să respecte porunca lui Iehova. A sosit timpul său, pentru a da de știre scopul său și din pricina aceasta lasă să se dea o vestire și un avertisment. Elementul oficial al organizației vizibile a fost vestit și avertizat că lumea aceasta este organizația lui Satan, că va fi zdrobită și că martorii lui Iehova sunt numiți de El, ca să vestească adevărurile acestea și să proclame avertismentul acesta. Vestirea acestor adevăruri nu le-a priit preoțimii, comerțului mare și politicienilor, ci dimpotrivă aceștia au refuzat să dea atenție prevestirii și avertismentului și inimile și le-au împietrit. Acest lucru este adevărat mai ales în ceea ce privește preoțimea. Acești potenți continuă, cu voie, intenționat, premeditat și cu răutate să asuprească și să persecute poporul lui Dumnezeu deoarece acesta vestește adevărul. Mai mult preoțimea cauzează dureri corporale și chiar îi ucide pe cei devotați Domnului,. Clerul face pagube și oamenilor cu bun simț, întrucât neconținută caută să-i împiedice să afle adevărul. Elementul oficial al organizației lui Satan, atât cel văzut cât și cel nevăzut a făcut un complot să nimicească pe unșii Domnului și să împiedice proclamarea adevărului despre Iehova, Numele Său și scopul Său. (Ps. 83:1-5). Precum Ahab și Izabela au pus martori falși, ca astfel să poată ucide pe Nabot și să-i fure avuția, tot

așa preoțimea și alți aliați ai lor duc în eroare pe alții să ofere mărturii false contra martorilor lui Iehova și îi fac să sufere pe cei credincioși și astfel demonstrează răutate și o ură amarnică. Acești prigonitori pândesc asupra lor cu intenție ucigașă și despre ei spune Cuvântul lui Dumnezeu: „Dacă un om împinge pe aproapele său din ură sau dacă-l pândește și aruncă ceva asupra lui și moare, sau dacă-l lovește cu mâna din vrăjmășie, și moare, cel ce l-a lovit să fie pedepsit cu moartea; căci este un ucigaș: răzbunătorul sângelui să omoare pe ucigaș, când îl va întâlni.” – Num. 35:20,21.

23. În Armaghedon Isus Cristos, răzbunătorul sângelui, va nimici preoțimea plină de ură și pe complicii lor. Se pare că astfel de oameni care au pretins că sivesc lui Dumnezeu, însă totuși în mod premeditat au servit Diavolului vor primi o pedeapsă mai mare din mâna marelui Executor, decât alții. Domnul dă poruncă celor „șase bărbați”, care ilustrează simbolic partea nevăzută a organizației subordonate Domnului Cristos Isus, să intre și să taie fără cruțare cu armele lor pe cei nelegiuți cu intenție. „Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Duceți-vă după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați; uciideți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte; începeți însă cu Locașul Meu cel Sfânt!” Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.” (Ezechiel 9:5,6). Explicarea clară a Domnului este că „religia organizată”, care a necinstit atât de tare Numele său și cei din acest sistem, care au luat parte la persecutarea poporului credincios și au necinstit numele lui Dumnezeu, trebuie să fie stârpiți fără îndurare.

24. Cine sunt aceia care vor scăpa? Aceștia sunt oamenii cu bună voință care se refugiază în cetatea de scăpare. Într-o oarecare privință cândva au fost în legătură cu organizația lui Satan; acum însă, după ce au recunoscut neleguirea acesteia, și bunătatea lui Dumnezeu, caută scăpare în organizația lui Dumnezeu, și această organizație este cea care a fost ilustrată prin cetățile de scăpare. Cei cu bun simț părăsesc Babilonul, adică organizația lui Satan și fug la organizația lui Dumnezeu, întrucât se pun de partea lui Iehova și a Împărăției sale. De aici înainte nu pot să mai aibă ceva simpatie față de organizațiunea nelegiuită și nici să n-o mai protejeze, ci în mod constant trebuie să stea de partea Domnului și să fie în deplină simpatie cu organizația Sa și cu lucrarea pe care o face acum.

BĂTRÂNI

25. Bătrânii organizației lui Dumnezeu sunt credincioșii pe care Domnul i-a adus în templu și i-a uns și care astfel sunt cu adevărat bătrâni sau maturi în Cristos. Aceștia să nu se rușineze să declare adevărul despre dușmanii lui Dumnezeu; și aceasta a fost profețită de următoarea declarație a legii, pe care Dumnezeu a dat-o în Moab: „Dar dacă un om își urăște aproapele și îl pândește și se ridică împotriva lui și l-a lovit așa încât i-a pricinuit moartea, fuge într-una din aceste cetăți, atunci bătrânii din cetatea lui să trimită să-l prindă și să-l dea în

mâinile răzbunătorului sângelui să fie omorât. Să n-ai milă de el, și să ștergi din Israel sângele celui nevinovat, ca să fii fericit.” – Deut. 19:11-13.

26. Rămășița credincioasă a organizației lui Dumnezeu și care constă din bătrâni, nu pot să facă în nici un chip vreun compromis cu ucigașilor și prigonitori care fac parte din organizația lui Satan, sau să caute să-i apere, nici nu pot să arate simpatic pentru ei față de executarea răzbunării lui Dumnezeu asupra lor. Credincioșii nu trebuie numai să se despartă de această organizație nelegiuită, ci trebuie să consimtă cu toată inima la hotărârea lui Dumnezeu de a duce la îndeplinire răzbunarea Sa asupra lor. În mod consecvent trebuie să se roage lui Dumnezeu, ca să ducă la îndeplinire scopul Său, de a-i stârpi pe cei răi. Prin aceasta își vor demonstra armonia deplină și devotamentul lor din inimă față de Iehova și scopurile sale. Acești credincioși trebuie deci să continue să vestească cu îndrăzneală și fără frică răzbunarea Dumnezeului nostru; deoarece aceasta este o parte a însărcinării unșilor. – Isaia 61:1,2.

27. În tot teritoriul „creștinătății” există milioane de oameni cu inimă bună și cinstiți care nu doresc să ia parte la vărsarea sângelui nevinovat. Aceștia din pricina neștiinței lor, fără să observe că au fost atrași în cursa lui Satan, și determinați să comită multe nelegiuiri împotriva altora. Legea lui Dumnezeu neștiința legii este scuză dacă cineva își îndreaptă inima spre dreptate. Însă pentru a putea fi scăpați, aceștia, trebuie să-și dovedească devotamentul lor față de Dumnezeu și Împărăția sa, după ce au ajuns la cunoștința îngrijirii lui Dumnezeu cu privire la neamul omenesc. Asemenea „bătrânilor din cetatea ucigașului” nu trebuie să ascundă pe ucigaș, ci trebuie să fie în armonie cu mai marele Iehu, și dacă El, ca și Iehu, pretinde capetele fiilor bandeii anti-tipice a lui Ahab, ei trebuie să urmeze pilda acelor bătrâni și căpetenii și să le predea capetele. (2Regi 10:1-7). Aceasta nu înseamnă că ei iau parte la executarea vreunei creaturi, ci, că ei nu trebuie să zăbovească cu vestirea adevărului când se li se oferă ocazia și că nu trebuie să tacă, ca prin aceasta să ascundă pe cineva. Preoțimea, îndeosebi ierarhia romano-catolică tipă și zbiară că martorii lui Iehova îi atacă. Aceasta este cu totul neadevărat. Dumnezeu a impus poporului îndatorirea de a vesti adevărul, pentru ca alții să cunoască scopurile lui Dumnezeu. Adevărul este acela care dă de gol pe cei nelegiuți și adevărul este declarat spre binele celor care doresc să facă ceea ce este drept.

28. Marele Judecător, Cristos Isus, stă pe tronul său în Templu și desparte oameni unii de alții; și cine dorește să fie în armonie cu Dumnezeu și cu dreptatea trebuie să se așeze fără echivoc sau compromis de partea Domnului și să facă altora cunoscut faptul că ei sunt pentru Dumnezeu și guvernarea lui cea dreaptă în orice moment. Martorii lui Iehova au acum obligația de a învăța pe clasa Ionadab, pentru ca cei cu bun simț să poată proceda cu înțelepciune. Acești oameni cu bun simț și inima cinstită, au fost ținuți în orbie de către Satan și conlucrătorii lui, în special preoțimea, până când în sfârșit au auzit adevărul despre Domnul și despre Împărăția Sa; și astfel în neștiință au protejat banda nelegiuită și au săvârșit acte de violență atât celor care sunt devotați lui Iehova și Împărăției Sale, precum și altora.

29. Ce se poate spune despre cei care au luat parte la războiul mondial și care au luat vieți omenești în bătălie, și care după aceea însă, au venit la adevăr, s-au consacrat pe deplin să facă voia lui Dumnezeu și s-au predat Domnului fără rezerve? Vor găsi și aceștia scăpare în cetățile de scăpare? Din Scriptură nu reiese că cetățile de scăpare ar fi destinate și pentru cei care devin membrii corpului lui Cristos. Nu pare să existe nici un motiv pentru care să fie altfel. Este o foarte mare deosebire între aceștia și clasa, care este cunoscută ca „Milioanele ce nu vor muri niciodată”, care sunt oamenii cu bună voință, care ascultă de Domnul, Dumnezeu în prezent, dar care însă nu sunt primiți ca parte a jertfei lui Cristos Isus. Înainte de zidirea Sionului, scopul predicării Evangheliei a fost acela de a se alege dintre națiuni un popor pentru numele lui Iehova. Pentru a putea face parte din rândul celor care au fost aleși în felul aceasta pentru Numele lui Iehova, păcătosul mai întâi a trebuit să-și recunoască păcatul înaintea lui Dumnezeu, să creadă în sângele scump ai lui Cristos Isus, ca prețul său de răscumpărare și apoi să se învoiască necondiționat să facă voia lui Dumnezeu printr-o consacrare deplină. Este voia lui Dumnezeu ca cei aleși astfel pentru Numele său să moară ca fapte omenești, însă să trăiască ca fapte spirituale. Cel care se consacră pe deplin să facă voia lui Dumnezeu, și consacrarea căruia este primită, va fi îndreptățit din pricina credinței sale în sângele lui Isus și ascultării sale față de legea lui Dumnezeu. Toate păcatele sale sunt șterse prin sângele lui Cristos. Dacă consacrarea lui a fost primită, va fi îndreptățit; și în urma îndreptățirii sale primește dreptul de a trăi ca faptură omenească; și această viață omenească este cea care apoi se jertfește. După aceasta Dumnezeu naște pe unul ca aceasta drept fiul Său spiritual și toate păcatele lui moștenite sau cele făcute în trecut sunt șterse. „Căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu El întrucât știm că Cristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Cristos, Domnul nostru.” (Romani 6:7-11). Pavel a luat parte la uciderea martorului Ștefan în neștiință cum mărturisește el însuși: „Când se vărsa sângele martirului Ștefan, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea a morții sale cu a celorlalți, și păzeam hainele celor ce-l omorau.” (Fapte 22:20). După ce însă Pavel a cunoscut adevărul și s-a consacrat să facă voia lui Dumnezeu prin Cristos Isus, a fost curățit de păcatele sale; ele au fost spălate și el a devenit acceptabil față de Domnul. Cel care este astfel scos la iveală în felul acesta de Iehova ca fiu al său, acela este o faptură nouă în Cristos Isus; cum este scris: „Căci, dacă este cineva în Cristos, este o faptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2Cor. 5:17). Astfel de fii ai lui Dumnezeu sunt cei care cu ocazia judecării de către Cristos Isus au fost găsiți credincioși la zidirea Sionului și au fost primiți în legământul pentru Împărăție; și aceștia devin o parte esențială a organizației regale a lui Dumnezeu, ilustrată prin cetate. (Rev.21:1,2). Toți aceștia sunt subordonați lui Cristos Isus, mai marele Moise și trebuie să

continue să i se supună pe deplin și în toate lucrurile dacă vreau să trăiască. (Fapte 3:23). Către aceste creaturi noi, care trăiesc în Cristos este îndreptat acest text scriptural: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte. Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.” - Ioan 3:14,15.

30. Scăparea și ocrotirea acestor făpturi noi se află în organizația lui Dumnezeu subordonată Domnului Isus Cristos, în Sanctuarul său, la adăpostul Celui Prea Înalt. „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic. Voi spune despre Domnul: „El este locul meu de scăpare, și cetatea mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” (Psalm 91:1,2). Aceștia constituie o parte a cetății și de fapt ei nu sunt fug în cetatea de scăpare după zidirea Sionului. Pentru ca acești urmași ai lui Cristos Isus în Templu să primească viață veșnică, trebuie să rămână credincioși lui Cristos și să-și îndeplinească îndatoririle. (Ioan 15:5-8). Toți aceștia sunt membrii ai preoției sub Căpetenia lor, Cristos.

31. De la venirea Domnului Isus în Templu și zidirea Sionului cei găsiți credincioși și primiți în legământul pentru Împărăție constituie o parte a organizației lui Dumnezeu. După încheierea legământului de credincioșie în Moab au fost înființate cetățile de scăpare; și aceasta arată că numai după primirea fiilor credincioși ai lui Dumnezeu în legământul pentru Împărăție au fost înființate sau își găsesc aplicare cetățile de scăpare. Înainte de intrarea rămășiței credincioase în legământul pentru Împărăție și de atunci, au existat oameni cu bună voință care în neștiință și din greșeală au încălcat legământul veșnic. Perioada de jertfă pentru alegerea unui popor pentru Numele lui Iehova, trebuie să înceteze cu terminarea Sionului; ce îngrijire s-a prevăzut atunci pentru cei cu bun simț care se consacră acum lui Iehova? Ei deși se află în lumea stăpânită de Satan, dar nu au nici o simpatie față de domnia aceasta nelegiuită și s-au separat de ea. Ei doresc să servească lui Dumnezeu și să facă voia Sa. Este important, ca chiar acum să înțeleagă care este scopul lui Iehova cu privire la ei și ce obligație are rămășița credincioasă în legătură cu Ionadabii.

Întrebări pentru studiu

1. Cu ce scop a adunat Iehova la sine pe sfinții Lui? Cum își vor demonstra aceștia aprecierea lor față de bunătatea Sa?
- 2,3. Cum va proceda executorul lui Iehova cu cei care au încălcat legământul veșnic? De ce este atât de important, ca oastea Templului să aducă aceste adevăruri în atenția poporului?
- 4,5. Ce erau “cetățile de scăpare”? Explică înțelesul faptului că îngrijirea acestora a lui Iehova a dată lui Moise în timpul încheierii legământului în Moab?
- 6,7. Arată, în ce măsură era profetică înființarea cetăților de scăpare și darea ei de știre, precum și dacă profetia aceasta s-a împlinit deja.
8. Descrie îngrijirea făcută pentru Leviți și explică înțelesul ei profetic, precum și împlinirea ei.

9. Pentru cine au fost prevăzute cetățile de scăpare? Ce profetesc ele? De ce erau în total șase cetăți și pentru ce erau împărțite în felul cum erau?
- 10-12. Explică înțelesul profetic a) al faptului că acestea erau numite „cetăți de scăpare” și predarea lor în seama Leviților b) așezarea lor, după ce Israelii au intrat în Canaan.
13. Aplicați expresia „orice om care va ucide pe cineva fără voie”?
- 14,15. Compară situația, la care s-a potrivit Matei 23:35,36 cu starea actuală corespunzătoare din „creștinătate”.
- 16,17. Ce s-a profetisit prin faptul că cetățile de scăpare au fost hotărâte „pentru toți copiii lui Israel, și pentru străinul, care locuiește în mijlocul lor”?
- 18,19. Explică cine este „răzbunătorul sângelui”.
- 20,21. Descrie starea pentru care sunt destinate cetățile de scăpare anti-tipice și explică dacă au fost deja întemeiate.
- 22,23. Ce scop urmărește în privința aceasta vestirea adevărului încredințată martorilor lui Iehova. Arată că Numeri 35:20,21 se referă evident la prezent. Arată care este legătura cu aceasta din Ezechiel 9:5,6.
24. Cine sunt fugarii, care găsesc ocrotire în „cetățile de scăpare” anti-tipice și cum se realizează acest lucru?
- 25-27. La ce anume se face aluzie în mod profetic în Deut. 19:11 și cum se aplică versetul 13 al acestui capitol?
28. Explică de ce este necesar acum să fie răspândit în lume mesajul încredințat martorilor lui Iehova.
- 29,30. Arată dacă „cetățile de scăpare” sunt destinate și pentru cei care au fost primiți în legământul de jertfă.
31. Când și unde au fost înființate cetățile de scăpare și ce se arată prin aceasta?

VESTIREA ÎMPĂRĂȚIEI

La inaugurarea guvernului lui Dumnezeu pe pământ trebuie să se desfășoare, conform Scripturilor, o campanie de publicitate de mari dimensiuni. Scopul acestei anunțări a Împărăției lui Dumnezeu, și modul în care acest anunț este dat actualmente printre oamenii din toată lumea, sunt o preocupare imediată a fiecărei persoane cu bună voință.

Unșii Domnului de pe pământ au poruncă să declare ziua răzbunării lui Dumnezeu. (Isa. 61:1, 2). Răzbunarea lui Iehova nu este exprimată împotriva indivizilor, ci împotriva lui Satan și a organizației lui rele prin care el asuprește și orbește oamenii, și împotriva instrumentelor pe care le folosește el pentru acest scop. Planul lui Iehova este să distrugă lucrările rele ale lui Satan și organizația lui, și El face cunoscut acest fapt națiunilor. Din acest motiv El descoperă celor din clasa templului ce constituie organizația Diavolului. Ea pare o organizație puternică și teribilă pe care doar Domnul o poate și chiar o va distruge. El pune

asupra servilor Săi obligația de vestimentație a Lui că o va distruge. Isus afirmă că după ce vestea bună a Împărăției va fi vestită oamenilor va veni peste națiunile pământului un timp de neceaz de care nu a mai fost și că el va fi ultimul. Acela va fi expresia indignării lui Dumnezeu împotriva celui rău și a sistemului său. (Mat. 24:21, 22). Perioada de timp de la încetarea ostilităților Războiului Mondial și până la neceazul final este rezervată în special depunerii mărturiei despre planurile lui Dumnezeu.

Prin profetul Său Iehova declară că El are o controversă cu națiunile care alcătuiesc organizația lui Satan și că le va distruge. După ce a izgonit deja pe Satan din cer și a nimicit conducerea lui acolo, putem ști că Dumnezeu va nimici și conducerea și influența lui pe pământ. Aceasta este una din lucrările preliminare a guvernului neprihănit a lui Dumnezeu. (Ier. 25:29-36). În acea lucrare de distrugere Isus Cristos conduce atacul. Aceasta El face în calitate de Reprezentant Executiv al lui Iehova. (Ps. 110:5, 6). Doar Cristos este „teascu” simbolic care zdrobește viața organizației celui rău. (Isa. 63:3-5). Partea în această lucrare mare care este făcută de urmașii credincioși ai lui Cristos pe pământ este cea de servi ai procesului. Ei înștiințează spunând conducătorilor și popoarelor pământului despre planul lui Iehova prin Cristos de a distruge organizația rea. (1 Ioan 3:8). Desigur, Satan știe că marea luptă se apropie, însă el este atât de egoist încât crede că va câștiga acea bătălie. Știind că timpul este scurt ca să se pregătească pentru luptă, el se grăbește să strângă națiunile și conducătorii pământului într-o stare pentru marea bătălie, în care organizația lui Satan va cădea, și nu se va mai ridica niciodată; și numele lui Iehova Dumnezeu va fi înălțat pentru veșnicie. – Rev. 12:12; 16:13-16.

Rămășița credincioasă a urmașilor lui Cristos Isus de pe pământ sunt acum ambasadori ai lui Dumnezeu și ai Regelui Său. Aceștia sunt în lume ca să reprezinte pe Domnul. Pentru unii poate li se pare inconsecvent ca acești ambasadori să fie în lume, și totuși să proclame adevărul cu privire la ceea ce urmează să se abată asupra lumii. Se poate susține că ambasadorii sunt într-o țară doar când ambele țări implicate sunt în pace și că atunci când se declară război, ambasadorul se retrage; iar guvernul lui Dumnezeu nu este în pace cu organizația lui Satan. Aceasta este regula care se aplică în diviziunile guvernului controlat de Satan. Aceasta nu este regula Domnului. Scripturile arată că ambasadorii Domnului sunt trimiși la conducători când există ostilități. Organizația lui Satan este ostilă organizației lui Dumnezeu și Dumnezeu și-a declarat scopul să distrugă organizația lui Satan. Cristos este Ambasadorul lui Dumnezeu ca să aducă împăcare între oameni și Dumnezeu deoarece există ostilități. Membrii trupului lui Cristos sunt ambasadori care participă în acea lucrare de împăcare deoarece oamenii sunt ostili față de Dumnezeu. Cuvintele apostolului Pavel nu ar putea fi înțelese corect în nici un alt mod: „Acum că suntem ambasadori pentru Cristos, ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi, vă rugăm în locul lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu”. (2Cor. 5:19, 20). Ambasadorii Domnului sunt acum în lume, dar nu din ea. Ei sunt autorizați să declare termenii de denunț pe care le spune

Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la planul Său de a-și manifesta indignarea împotriva sistemului rău pe care l-a construit Satan. Acest sistem fiind un asupritor al poporului, Dumnezeu îl va elibera din el, și dorește ca să i se spună poporului acest lucru. Pavel a vorbit despre sine ca un „ambasador în lanțuri”, și legăturile i-au fost puse de organizația lui Satan. (Efes. 6:20). Toți ambasadorii lui Cristos de pe pământ ar fi în lanțuri dacă nu i-ar apăra puterea Lui până când lucrarea încredințată lor este terminată. Când această lucrare de proclamare a numelui și planurilor Sale va fi terminată, Dumnezeu va retrage ambasadorii.

În timp ce acești ambasadori ai Domnului sunt în lume, ei au multe necazuri, întocmai cum a prezis Isus. (Ioan 16:33). Necazul lor este cauzat de opoziția mesajului pe care-l aduc și de lucrarea pe care o fac. Cu toate acestea, acești credincioși, ca și Pavel, „se bucură în necaz”, deoarece aceasta este o dovadă pentru de la Dumnezeu că ei sunt sfinții Săi unși. (Fil. 1:28, 29; Rom. 12:12; Fapte 14:22). Cei din clasa rămășiței au intrat în bucuria Domnului fiindcă ei văd că a sosit timpul ca Dumnezeu să-și justifice numele sfânt, să învingă pe asupritor, și să aducă pace și neprihănire pe pământ prin Regele Său uns. Când, în anul 1914 d. Cr., la sfârșitul perioadei lungi de așteptare, Isus a primit porunca de la Tatăl Său să se ridice și să ia acțiune împotriva dușmanului, acela a fost un timp de mare bucurie pentru Cristos Domnul. Când El a venit la templul Său în 1918 și a găsit pe unii pe care i-a aprobat datorită credințelor lor, El i-a invitat să intre în bucuria Sa. Cei care de la acel timp au văzut și au înțeles că Împărăția este aici și că a sosit timpul ca să justifice numele lui Iehova, și care continuă să iubească pe Domnul, au mers la lucrul lor abundând în bucuria Domnului.

Iehova Dumnezeu a pregătit cântări pentru guvernul nou născut și pentru martorii Săi credincioși care se bucură să cânte acele cântări. Psalmii Bibliei sunt poeme puse pe muzică. În afară de Psalmi există foarte puțină poezie care merită toată atenția. Psalmii Împărăției sau guvernului sunt adresați „Muzicianului Principal”. Pare clar că Muzicianul Șef este acea parte a clasei unse, al cărei membrii au intrat în bucuria Domnului, care se leapădă de ei înșiși, care sunt activi în vestirea laudelor Domnului, și care în mod logic iau instrucțiuni din Psalmi și au beneficii în felul acesta. Chiar dacă toți ceilalți par să părăsească pe Domnul, aceștia se încred în El implicit și se bucură să facă voia Lui. Ei cântă: „Domnul Dumnezeu este tăria mea, și El îmi va face picioarele ca ale căprioarei, și mă va face să umblu pe înălțimile mele”. (Hab. 3:17-19). Căprioara este un animal atât de sigură pe picioare încât poate să se urce pe cele mai abrupte creste ale munților fără frică. Tot astfel, acea clasă a rămășiței credincioase care alcătuiește pe martorii lui Dumnezeu sunt înălțați de El în locuri înalte; dar datorită umilinței și încrederii lor totale în Domnul, ei nu se tem și nu-și pierd niciodată cumpătul.

Acești psalmi ai Împărăției, sau cântări ale guvernului, implică clar că la începutul instituirii guvernului lui Dumnezeu trebuie să fie dusă o campanie de vestire de mare anvergură. Cântarea acestora este un mod poetic de a spune că rămășița credincioasă trebuie să fie activă în reprezentarea intereselor Împărăției pe pământ și că ea va face aceasta cu bucurie, dovedindu-și astfel dragostea lor

pentru Dumnezeu și Împărăția Sa. (1Ioan 5:3). Aceste poeme, oferite pentru muzica oficială a Împărăției lui Dumnezeu, ajută pe martorii lui Iehova astăzi la o mai bună înțelegere a lucrării pe care Domnul o face acum pe pământ.

A fost obiceiul stabilit, și, prin urmare, legea lui Israel, ca atunci când un rege era instalat pe tron, poporul, condus de preoți (cei unși), să bată din palme, arătându-și astfel bucuria. Despre aceasta scrie în 2 Regi 11, versetele de la 9 la 12, în beneficiul celor peste care au venit acum sfârșiturile lumii. (1Cor. 10:11). Cu acest obicei în minte, și aplicându-l la timpul când Dumnezeu pune pe Regele Său pe tronul Său sfânt, poetul a scris:

„Bateți din palme, toți oamenii [în special poporul lui Dumnezeu]; strigați către Dumnezeu cu glas de triumf”. Un strigăt denotă încredere în victoria sigură a lui Dumnezeu. Și de ce este dat acest strigăt? „Căci Domnul Cel prea Înalt este teribil; El este Rege mare peste tot pământul. El va supune popoarele sub noi, și națiunile sub picioarele noastre...Dumnezeu s-a suit cu un strigăt, Domnul cu sunetul unei trâmbițe”, însemnând că Dumnezeii și-a început lucrarea cu strigătul poporului Său. Preoții au fost aceia care au sunat din trâmbițe, prefigurând pe cei unși care proclamă slava numelui Său. „Căci Dumnezeu este Regele întregului pământ; cântați laude cu pricepere”. Aceasta arată că laudele sunt cântate de cei ce au o înțelegere a planului lui Dumnezeu. „Dumnezeu stă pe tronul sfințeniei Sale. Prinții popoarelor sunt adunați împreună, chiar poporul Dumnezeului lui Avraam; căci scuturile pământului aparțin lui Dumnezeu; El este înălțat nespus”. „Prinții” aici sunt cei cu inimă binevoitoare sau voluntari; și prin urmare, pentru că au credința lui Avraam, aceștia formează clasa rămășiței credincioase care declară cu bucurie laudele lui Iehova. „Scuturile” menționate aici îl reprezintă pe Regele Cristos pe tronul Său, Conducătorul drept al pământului. Scuturile se referă la conducători sau protectori. (Ps. 47:1-9; Osea 4:18; *margin*). Ocrotiți de puterea Conducătorului drept al pământului, martorii lui Iehova care sunt încă pe pământ se bucură nespus de mult să înalțe numele lui Iehova și să vestească Împărăția Lui sub Cristos.

FALSIFICAREA DE CĂTRE SATAN A ADEVĂRULUI

Studentul profeției va constata că fiecare parte a organizației mari a lui Dumnezeu a fost falsificată și copiată de Satan, atâta cât a fost posibil. Este evident că scopul lui Satan a fost tot timpul să defaime pe Iehova Dumnezeu, să-L batjocorească și să-L ridiculizeze, să aducă numele Lui în faimă proastă și ocară înaintea creației întregi, și să îndepărteze toată creația de la marele Dumnezeu. O comparație între aceste două organizații va fi de interes aici.

ADEVĂRUL ar trebui să fie analizat mai întâi într-un mod corespunzător. DUMNEZEU ATOTPUTERNIC: El este Creatorul, Tatăl, și ca să folosim

termenul Scriptural, „bărbatul” Sionului, și este sfânt. (Isa. 54:5). SION este numele femeii care simbolizează organizația lui Dumnezeu; ea este mama care dă naștere la ceea ce este sfânt și aprobat de Iehova. SĂMÂNȚA: Reprezintă pe unșii lui Dumnezeu, Isus Cristos fiind Șeful acestora, ca să împlinească planurile lui Dumnezeu.

Acum analizați FALSITATEA. Aici vedem mai întâi pe SATAN, DUMNEZEUL FALS ȘI IMITATOR. El este creatorul și tatăl Babilonului, soțul acelei „curve” bătrâne, cum o numește Scriptura, și este tatăl celor răi. BABILON: Aceasta este femeia care simbolizează organizația lui Satan; soția lui Satan; organizația curvă și „mama curvelor”. SĂMÂNȚA lui Satan și Babilonul sunt conducătorii unși ai lui Satan, adică, cei pe care el îi autorizează și îi folosește să continue conducerea vizibilă a acestei organizații rele pe pământ, și în special pe liderii religioși. – Ioan 8:42-44.

În prima mare profetie, care a fost făcută în grădina Edenului, Domnul Iehova Dumnezeu a spus: „Voi pune vrăjmășie (ură și ostilitate) între tine (Satan) și femeie (femeia lui Dumnezeu, organizația Lui), și între sămânța ta (a lui Satan) și sămânța ei; ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul”. (Gen. 3:15). Această profetie trebuie să se împlinească, și ea este acum în curs de împlinire; însă punctul culminant încă nu a sosit, ci este în viitor. Cele două semințe sunt dezvoltate acum și sunt văzute. Ostilitatea nu numai că există, ci și se vede.

În capitolul doisprezece al acestei cărți minunate cu ilustrații simbolice și tablouri, Revelația (12:3), este scris aceasta: „În cer s-a mai arătat o altă minune; și iată, un mare balaur roșu, având șapte capete, zece coarne, și șapte cununi pe capete”. Celălalt semn sau minune mare sugerat sau implicat în acest text tocmai citat este văzut în același timp și este minunea sau semnul mare menționat în primul verset al aceluiași capitol. Primul semn sau minune este femeia pregătită să dea naștere copilului de parte bărbătească; al doilea semn este balaurul mare roșu gata să mănânce pe copilul de parte bărbătească. Ambele semne au existat cu mult timp înainte, însă ambele au apărut în același timp pentru cei ce vegheau așa cum Isus îi sfătuisese să vegheze. – Mat. 24:42.

Aceste două semne sau minuni mari sunt înțelese după deschiderea templului în cer, și sunt pricepute de cei care sunt devotați lui Iehova și care sunt privilegiați să fie aduși în starea templului. În anul 1918 s-a deschis templul în cer; și după acel timp urmașii adevărați ai lui Cristos de pe pământ au înțeles minunile sau semnele. Prima obligație a celor care văd semnele este să atragă atenția tovarășilor lor creștini asupra acestora, și apoi să spună aceste adevăruri tuturor celor care au dorință să audă. Aceste semne sunt o dovadă concludentă a prezenței Domnului și a începutului Împărăției Sale, și a ceea ce se opune Împărăției Sale; iar adevărul cu privire la aceste lucruri devine de o importanță vitală pentru fiecare care vrea să cunoască adevărul.

Mulți preinși creștini nu au reușit să vadă niciunul din semnele sau minunile mari. Ei nu reușesc să-și dea seama că Iehova Dumnezeu are o organizație. Ei nu văd că Diavolul are o organizație, și prin urmare, gândesc că

este greșit să spună ceva despre Satan și organizația lui și mijloacele pe care le folosește. Evident, aceștia au fost adormiți într-un somn sau stare semi-comă, și prin urmare, nu au fost treji cu privire la dezvăluirea planului divin. Isus a profețit că va exista o astfel de clasă de creștini declarați pe pământ în acest timp, și El sfătuiește pe aceștia „să-și ungă ochii cu alifie (de lumină și adevăr), ca să vadă”. (Rev. 3:18). Nereușind să facă aceasta, aceștia evident nu au permisiunea să intre în starea templului.

Faptul că o astfel de stare de căldicică a creștinilor declarați va exista în zilele din urmă ale experienței pământești a bisericii, este sigur, deoarece așa a spus Isus, marele Profet al lui Dumnezeu. Speranța este că adevărul prezentat aici poate să ajute pe astfel de căldiceii sau adormiți să se trezească și să se folosească de marile privilegii pe care i le-a oferit Domnul.

Acum se pare clar celor care sunt cu totul treji și devotați Domnului că primul mare semn sau minune descrisă de Domnul Isus în afirmațiile Sale profetice este organizația lui Dumnezeu, marcând începutul domniei lui Cristos Isus. De asemenea, este clar că celălalt semn este organizația Diavolului, care își dă toate silințele și își manifestă toată răutatea ca să distrugă „sămânța” organizației lui Dumnezeu și să aducă și mai multă ocară asupra numelui lui Iehova.

Scripturile arată clar că Satan a început formarea organizației sale în vremea lui Nimrod, „vânătorul viteaz înaintea Domnului”, ceea ce a avut loc nu cu mult timp după marele potop din timpul lui Noe. Dumnezeu a făcut să fie scrise rapoartele despre Babilon, Egipt și Asiria, în Cuvântul Său, cu scopul de a ajuta și lumina pe poporul Său la sfârșitul lumii, unde suntem acum. (Rom. 15:4; 1Cor. 10:11). Prin urmare, acum este timpul lui Dumnezeu pentru înțelegerea acelor rapoarte cu privire la cele trei puteri mondiale tocmai menționate. Nu se poate spune că ceea ce este scris în Scripturi despre aceste puteri mondiale este istorie din vechime cu care noi nu avem nimic de-a face. Faptul că semnul sau minunea este descoperită oamenilor doar după ce Domnul zidește Sionul în aceste timpuri moderne este o dovadă că acum este timpul când Dumnezeu vrea ca poporul Său să examineze cu atenție această istorie din vechime și să învețe semnificația ei. Această istorie este accentuată în raportul divin cu privire la Babilon, Egipt și Asiria, cu scopul evident de a da posibilitate studentului să vadă hidoșenia și răutatea organizației Diavolului la și după timpul când apare semnul sau minunea „marelui balaur roșu”.

Diavolul va face un efort puternic ca să determine pe mulți să înțeleagă greșit ceea ce se spune aici, deoarece aceasta îl demască pe el și calea răutății sale. Orice persoană chibzuită ar trebui să se aștepte la acest lucru. Metodele lui Satan au fost întotdeauna înșelătoare și marcate de minciună și înșelătorie, și încă mai sunt așa. El este înșelătorul oamenilor, calomniatorul tuturor acelor care încearcă să facă binele, împotrivorul lui Dumnezeu și al întregii neprihăniri, și distrugătorul a tot ceea ce ar aduce onoare numelui lui Iehova Dumnezeu.

Satan va încerca să înșele pe unii să creadă că ceea ce se spune aici este spus ca să provoace răzvrătire a oamenilor împotriva guvernelor respective ale pământului. Acesta nu este scopul cu care se spun aceste lucruri aici. Oamenii nu ar putea realiza nimic prin răzvrătire sau revoluție. Oamenii sunt legați acum de mâini și de picioare și sunt neputincioși. Ei sunt în robie completă față de Diavolul și organizația lui. Nu există nici o modalitate pentru oameni să se elibereze. Așa cum israeliții au fost în robie în Egipt, tot așa sunt acum popoarele pământului în robia organizației Diavolului. Dumnezeu îi va elibera la timpul și în modul stabilit de El, așa cum descriu Scripturile.

Singurul scop în atragerea atenției asupra organizației Diavolului este ca oamenii să fugă din ea și să se întoarcă cu totul la Domnul Dumnezeu astfel încât să aibă binecuvântările Lui.

Masele rasei umane sunt ținute în robie față de organizația Diavolului, însă ele sunt oarbe față de ceea ce le ține. Fără îndoială mulți din oficialii sau conducătorii națiunilor pământului doresc cu sinceritate să vadă o stare mai bună între oameni. Multe eforturi oneste sunt depuse de acești oameni pentru a îmbunătăți guvernarea și oamenii, însă a sosit timpul lui Dumnezeu când oamenii și conducătorii trebuie să știe că nu există nici o putere care să poată aduce eliberare și binecuvântări în afară de puterea Dumnezeului Atotputernic. Prin urmare, este important pentru noi să vedem și să înțelegem organizația lui Dumnezeu, și în același timp să vedem și să înțelegem puterea și răutatea organizației lui Satan.

Cele mai puternice națiuni pe pământ astăzi se numesc ca „creștinătate”, deoarece ei susțin că religia lor este „religia creștină”. Alte națiuni, care nu pretind că se închină lui Dumnezeu și Cristos, ci se închină idolilor, sunt numite „păgâni”. Există două mari organizații, și anume, organizația lui Dumnezeu și organizația lui Satan. Cărei organizații aparțin națiunile pământului astăzi? Desigur toți oameni sinceri și cinstiți ar vrea să rezolve această chestiune în felul corect, deoarece este la mijloc bunăstarea vitală a tuturor oamenilor. Nu ar fi în avantajul nimănui să se orbească pe sine cu privire la adevăr. Faptele trebuie cântărite sincer și onest, și apoi întrebarea trebuie să primească un răspuns conform adevărului.

Religia națiunilor numite „creștinătate” se pretinde a fi creștină. Dar este oare așa? Pentru a fi un creștin omul trebuie să fie un urmaș adevărat al lui Cristos Isus, și trebuie să recunoască, să servească, să se închine și să asculte de Iehova Dumnezeu. El trebuie să ia Cuvântul lui Dumnezeu ca adevăr, deoarece marele Profet Cristos Isus a afirmat că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. (Ioan 17:17). Majoritatea liderilor religioși ai așa-numitei „creștinătăți” neagă adevărul Bibliei, și neagă că sângele lui Isus a furnizat prețul de cumpărare ca să răscumpere omul din robia păcatului și a morții. Baza fundamentală a creștinismului este marea jertfă de răscumpărare a lui Isus Cristos și a regatului Său, amândouă fiind planul marelui Iehova Dumnezeu. Nu există un alt mijloc de salvare, așa cum afirmă clar Cuvântul lui Dumnezeu. (Fapte 4:12). Fiecare predicator modernist de pe pământ neagă că Dumnezeu a creat pe om perfect, că el

a căzut din cauza păcatului, și că jertfa lui Isus urma să ofere răscumpărarea pentru om; și totuși acești oameni afirmă că sunt creștini și sunt liderii religiei creștinismului.

Nu pot exista două clase de conducători în organizația lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu nu este autorul confuziei. Există două, și chiar mai multe clase de conducători în „creștinătate” și anume, Moderniștii, Fundamentalistii, Oamenii de știință creștini, și alții. Fundamentalistii, fără excepție, învață că fiecare om are un suflet nemuritor, care, prin urmare, nu poate să moară, și că atunci când are loc ceea ce se numește moarte, sufletul continuă să trăiască fie în fericire, fie în chin. Aceasta se bazează pe minciuna lui Satan, și Isus l-a declarat pe Satan a fi tatăl minciunilor. (Gen. 3:4; Ioan 8:44). Orice lider fundamentalist neagă că sângele lui Isus a fost vărsat pentru ca fiecare om să poată avea o oportunitate pentru viață, și neagă că Dumnezeu va da fiecăruia o oportunitate pentru această eliberare și darul vieții pe pământ.

Isus Cristos, al cărui nume îl adoptă „creștinătatea” a reafirmat porunca Tatălui Său, „Să nu ucizi”, și a aplicat în mod specific acea poruncă la toți creștinii adevărați. El a mai învățat că omul care urăște pe fratele său este un ucigaș. În timpul Războiului Mondial practic toți clericii, moderniști și fundamentalști, au învățat și au inculcat în oameni spiritul urii, și i-au îndemnat să se ucidă unii pe alții. Au existat două părți în acel război mare, și clericii „creștinătății” și frunzații turmelor lor au fost aproape egal despărțiți în acele părți; totuși toți au stimulat uciderea tovarășilor lor de pe partea opusă. Cu siguranță acesta nu putea fi spiritul organizației lui Dumnezeu.

Isus a refuzat să aibă de-a face ceva cu politica lumii. El nu era din lume, chiar dacă era în ea. El a biruit lumea și a spus tuturor urmașilor Săi că trebuie să biruiască lumea. (Ioan 16:33; 8:23; 18:36-38). Logica semnifică căci Satan a fost și este conducătorul sau dumnezeul acestei lumi. (Ioan 12:31; 14:30). Discipolii Săi adevărați, martori autorizați și reprezentanți ai lui Dumnezeu, au spus urmașilor lui Isus că trebuie să se țină separați și diferiți de lume și să se dedice lucrării de vestire a adevărului despre Regele lui Dumnezeu și Împărăția Sa neprihănită. – 2Cor. 6:17, 18; Iac. 1:27.

Mai mult, ei au învățat că cel care pretinde a fi un urmaș al lui Cristos și care se face parte sau prieten al lumii este un prea-curvar spiritual și dușmanul lui Dumnezeu. (Iac. 4:4; 1 Ioan 2:15). Toți preoții tuturor denominațiilor, catolici și protestanți, participă în politica lumească și caută cu sânguință să controleze elementul politic al guvernelor pământului numit „creștinătate”. Toți aceștia au avut de-a face cu desfășurarea Războiului Mondial. Un astfel de curs este contrar organizației lui Dumnezeu. Acest curs este practica organizației false a lui Satan.

SCRISORI

IEHOVA ȘI-A ȚINUT PROMISIUNEA

Dragă frate Rutherford:

Salutări în numele lui Iehova. Tocmai am primit scrisoarea dvs. din 11 Iunie cu privire la Fonograful Portabil și cele 12 înregistrări. Suntem siguri că acesta se va dovedi a fi un mijloc minunat de a duce mesajul la oameni, și în prezent profităm de oportunitatea de a obține una din aceste mașini, și suntem încântați că Domnul scump face posibil să obținem o astfel de armă eficace; căci ele sunt arme eficace, așa cum va arăta raportul nostru cu o mașină de transcris.

Acest raport este despre seria de șapte discursuri ținute în Harlingen, Texas. Acest oraș a fost întotdeauna un oraș plin de religie, și ne-a fost greu să plasăm multă literatură acolo. Am obținut parcul Fair pentru un loc să ținem discursurile. La încheierea celor șapte discursuri cu mașina de transcris am avut 557 de participanți, am plasat 51 de cărți legate, și 233 de broșuri; și 13 din participanți au fost botezați ieri, după ce a fost ultimul discurs. Va exista un alt botez în câteva săptămâni, și vor exista cel puțin cu 6 mai mulți.

De asemenea, am început un mic studiu al clasei în Harlingen, folosind pentru studiul nostru broșura *Divizarea Oamenilor*. Participarea la acest studiu va varia de la 15 la 20. Acest loc tocmai își revine în urma efectelor uraganului de anul trecut. Toată lumea este săracă, și suntem siguri că acest Fonograf Portabil, care poate fi luat în casă unde oamenii pot asculta, va fi un mijloc minunat de răspândire a mesajului Împărăției.

Dragă frate, este inutil să încercăm să explicăm recunoștința noastră față de Domnul drag, precum și față de dvs., pentru că ne-ați oferit aceste mijloace de serviciu. Iehova și-a ținut promisiunea față de noi așa cum scrie în Maleahi 3:10.

Credem cu sinceritate că Domnul va continua să vă folosească; și să știți, frate drag, că suntem cu toată inima cu dvs. în această lucrare frumoasă și minunată. Pentru noi numele lui Iehova este cel mai important în univers, și ne bucurăm să știm că El își va justifica în curând numele.

Cu dragoste în numele lui Iehova,
F. B. SERGEANT, N.C. SERGEANT, *Pionieri*.

PREVEDEREA LUI IEHOVA A BINELUI

Dragă frate Rutherford:

Am terminat să citesc cartea *Pregătirea*; inima mea este atât de plină de recunoștință încât simt că trebuie să-mi exprim mulțumirile față de Tatăl ceresc pentru această altă expresie a prevederii Sale iubitoare a binelui pentru cei ce-l iubesc. Doresc, de asemenea, să vă mulțumesc dumneavoastră pentru darul, pe care l-am apreciat profund. Cu siguranță această carte este cea mai bună, și aruncă

o lumină clară asupra multor puncte care până acum au fost obscure. După ce citești *Pregătirea*, cu siguranță nu mai există nici o urmă de îndoială cu privire la care este datoria deplină a celor care sunt pregătiți pentru Împărăție, și niciunul din martorii lui Iehova nu va ezita să împingă bătălia până la poartă.

Mulțumesc cu umilință lui Iehova pentru privilegiul de serviciu zilnic. În cei câțiva ani de serviciu de pionier am avut multă bucurie și multe exprimări ale îngrijirii Sale iubitoare față de mine. Mă rog zilnic lui Iehova să vă binecuvânteze și să vă folosească să hrăniți turma lui Dumnezeu cu hrană potrivită.

Fratele dumneavoastră în serviciul lui Iehova,
J.J. PWENPA, *Nigeria*.

TOATE MULȚUMIRILE LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Este Duminică și „stăm” în salvie pentru puțină odihnă necesară. Teritoriul nostru este în munții Cascade, colțul de nord-est al Californiei. Nu suntem la fel de tineri cum am fost, însă suntem fericiți și bucuroși să avem o mică contribuție în lucrarea Împărăției.

Vrem să vă mulțumim pentru creditul de 25 de dolari pentru fiecare din noi, care a fost dat ca să ne ajute să decontăm costul de la convenția recentă din Los Angeles. Această sumă a fost un mare ajutor pentru noi. Și dorim să spunem „Mulțumiri” pentru cartea *Pregătirea*, care a dezvăluit atât de multe profeții mângâietoare pentru poporul Domnului.

Știm că sunteți ocupat în lucrarea Împărăției constant, și dorim să grăbim lucrarea dvs. mai degrabă decât s-o împiedicăm cerându-vă să citiți o scrisoare plicticoasă de laudă. Însă dorim să împărtășim o mică scrisoare-surpriză, adică, o scrisoare de apreciere. Această scrisoare este de la un om din valea Surpriză și este plină de surprize până la semnătura expeditorului. Sperăm că veți face timp suficient ca s-o citiți, și că veți anexa această scrisoare în plic trimisă înapoi nouă; căci am dori ca această scrisoare să ni se întoarcă. Ea este ca o piatră prețioasă găsită în deșert.

Eram în drumul nostru spre valea Surpriză (în districtul Modoc, statul California), pentru a cincea oară în ultimii zece ani, când am primit această scrisoare bună de la fratele..... Ea ne amintește de cei zece leproși care au fost vindecați de Salvatorul nostru: doar unul s-a întors să-I mulțumească. În acest caz noi dăm toate mulțumirile lui Iehova pentru adevărul Său și pentru binecuvântările și privilegiile pe care le avem ca martori ai lui Iehova. Suntem fericiți că putem lua parte cu dvs. în acest privilegiu sacru; și Domnul să continue să vă binecuvânteze și să vă păzească.

Cu respect,
BRO. ȘI SR. C. BODTCHER, *Pionieri*.

D-L ȘI D-NA C. BODTCHER,

Dragi prieteni:

Am dorit să aflăm unde sunteți de când ați plecat de aici vara trecută. Am dorit să vă vedem mai mult atunci, dar am știut că erați ocupați, și noi am fost ocupați, de asemenea, dar nu demult am scris *Turnului de Veghere* ca să obțin adresa voastră și am primit-o după ce ați plecat de aici. Am intrat siguri în acțiune și am primit toate cele treisprezece cărți ale Judecătorului Rutherford, precum și *Turnul de Veghere* și revistele *Epoca de Aur*, și iarna trecută am primit cartea nouă *Pregătirea* și noul *Anuar*, fiecare din ele fiind o bijuterie. Am cumpărat și distribuit 150 de broșuri; 100 broșuri *Despărțirea Oamenilor*, și 50 de broșuri *Evadare spre Împărăție*. Și nimeni nu-mi poate spune că nu am fost binecuvântați pentru aceasta.

Știu că v-am spus că am avut o ipotecă pentru vitele noastre pentru R.F.C. Ei bine, am rezolvat rapid acest lucru toamna trecută. Vitele pe care le-am lăsat, care sunt multe, 45 de vaci și 168 de oi, sunt ale noastre. Pământul nostru este încă ipotecat pentru o parte unei părți private. Avem hrană din belșug pentru animalele noastre, însă seceta aceasta urmează să fie teribilă. Motivul pentru care vă spun toate acestea este că dacă nu ne-ați fi adus cuvântul binecuvântat al Adevărului, ce am fi fost acum? Bănuiesc că am fi fost nebuni. Suntem și am fost mângâiați de când ați fost aici, și pur și simplu nu ne îngrijorăm. Desigur, dorim să vă vedem pe amândoi din nou și sperăm că puteți veni vara aceasta. Veniți aici la noi dacă vreți, dar scrieți-ne oricum.

Sigur putem vedea lucruri venind împreună acum. Trebuie să citesc cărțile mele din nou. Am împrumutate cele mai multe din ele, și pur și simplu trebuie să merg și să lei au când vreau să le am. Vreau să încerc și să depun mai multă mărturie. Am făcut acest lucru pe cal. Mașina noastră este stricată, și s-au împlinit trei ani în Noiembrie de când s-a stricat. Așa că puteți vedea că am încercat să facem tot posibilul, și acum a cunoaște Adevărul și a vedea ce urmează să vină, este cu adevărat un lucru mare. Nu m-am gândit niciodată la un astfel de lucru și nici nu am auzit de un astfel de lucru, până când nu mi l-ați spus vara trecută, și vă spun, că vă mulțumesc. Noi suntem pentru Iehova și pentru unșii Lui. Domnul să-i binecuvânteze pe toți. Dorim să vă vedem cât mai repede, dar scrieți-ne oricum.

Cu siguranță prietenul dumneavoastră,

.....

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Jehova

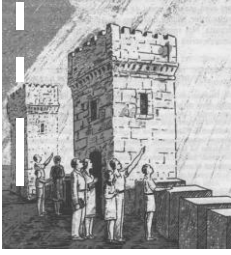
15 AUGUST 1934

Nr. 16

Cuprins:

BUNĂȚĂȚILE SALE
PARTEA a II-a	- Pag.417
RĂSCUMPĂRARE PRINTR-O
RĂSCUMPĂRARE	- Pag.431
„PRIETENII” LUI IOV	- Pag.435
TABERNACOLUL LEGĂMÂNTULUI LEGII	- Pag.438

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 August 1934

Nr. 16

BUNĂTĂȚILE SALE

„Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule; de aceea, fiii oamenilor sub umbra aripilor caută adăpost; se satură de belșugul Casei Tale, și din șivoiul desfătărilor Tale le dai să bea. Căci la Tine este izvorul vieții, în lumina Ta vedem lumina”. - Psalm 36:7-9, *Roth*

Partea a II-a

BUNĂTATEA lui Iehova se extinde peste toți aceia, care cu sârguință caută să cunoască și să facă voia Lui. El își revarsă bunătatea și îndurarea Sa peste aceia care cred în Domnul Isus Cristos. (Ioan 3:16). Isus Cristos este calea vieții orânduită de Dumnezeu; dar nu toți oamenii, care vor primi viață, vor fi făpturi spirituale. Mai sunt și alte oi, care nu fac parte din „turma mică”. (Ioan 10:16). Aceste „alte oi” sunt acelea, cărora Cristos Isus, după venirea Sa la Templu ca să țină judecata, le rostește următoarele cuvinte: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii”. (Matei 25:34). Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic se apropie cu grabă; și în lupta aceasta va avea loc cel mai mare măcel de oameni, dintre toate câte au fost; deoarece a sosit timpul când „tot pământul va fi mistuit”. Sunt mulți oameni cu bună credință, care în neștiință și fără voie au chinuit pe martorii credincioși ai lui Iehova; totuși Dumnezeu în îndurarea Sa iubitoare a găsit cu cale să facă o un plan pentru aceia care se întorc la El; și această îngrijire a Sa este ilustrată prin cetățile de scăpare.

2. Oamenii au mers în Războiul Mondial și au călcat legământul veșnic întrucât au vărsat sânge omenesc; mulți au făcut aceasta deoarece au fost siliți de stăpânirile organizației lui Satan; și aceasta au făcut în necunoștință că prin aceasta calcă legământul veșnic. În război însă ei au văzut fățărnicia preoțimii, care în vreme ce afirma că este urmașa lui Cristos Isus și servitoarea lui Dumnezeu, nu numai că au luat parte la război, dar a și îndemnat pe alții să ucidă oameni. Acești oameni au fost șocați de comportamentul clericilor, și când s-au întors din război și au ajuns la cunoștința adevărului despre îngrijirea lui Dumnezeu pentru neamul omenesc prin Cristos, atunci au dorit să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu. Ei au urât nelegiuirea și cu inimă sinceră au căutat să găsească calea cea dreaptă. Alții au suportat organizația nelegiuită și asupritoare, care stăpânește lumea aceasta și care a săvârșit violență față de oameni, inclusiv martorii lui Iehova. Alții au fost conectați cu organizațiile religioase care au persecutat în mod crud pe poporul

credincios al lui Dumnezeu și astfel s-au făcut vinovați de aceeași crimă ca și Pavel din Tars. Iar alții ca membrii ai puterii polițienești sau a brațului tare al legii fără voie au împlinit porunca preoțimii și au săvârșit acte de violență față de poporul uns a lui Dumnezeu; dar după ce au ajuns la cunoștința adevărului, nu au așteptat prea mult ca să apuce a altă cale dreaptă. Cine își schimbă felul purtării în modul acesta cinstit și caută pe Domnul în felul ordonat de el Îl va găsi.

3. Anti-tipul cetăților de scăpare este organizația lui Iehova; și El a făcut îngrijiri pentru ocrotirea acelor care se pun cu totul de partea organizației Sale și nu au călcat legământul veșnic intenționat și cu rea voință. „Intenționat și cu rea voință”, înseamnă a săvârși o faptă rea dintr-un motiv rău în inimă și neținând seamă de drepturile altora. Clerul, de pildă, a stat în înțelegere ascunsă cu prigonitorii și ucigașii martorilor lui Iehova și au făcut aceasta știind bine că acești bărbați și femei sunt nevinovați și vestesc Cuvântul lui Dumnezeu. Indemnul acestor preoți era rău deoarece ei au căutat să stârpească pe acești martori din cale. Alții le-au ajutat la faptele lor nelegiuite; totuși unii dintre acești ajutoari au săvârșit aceasta în neștiință și fără răutate. Legea lui Dumnezeu cu privire la aceasta a fost spusă Izraeliților; și în mod anti-tipic se aplică altora acum, și anume: „Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru cel ce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie.” - Num. 35:15.

4. Acum, de la venirea Domnului la Templu, oamenii care cu toate că trăiesc în „creștinătate”, dar care nu fac parte din ea, ci sunt cu bună voință și servesc lui Dumnezeu și Împărăției Sale neprihănite, trebuie să găsească un loc de refugiu, un oraș liber sau un loc de scăpare în oraș (adică organizație), care este consacrată cu totul lui Iehova și serviciului Său. Cu privire la clasa aceasta, care dorește să facă ce este drept, Iehova a însărcinat pe martorii Săi din prezent cu o obligație și obligația aceasta nu poate fi ignorată sau ocolită. Obligația aceasta constă în aceea de a duce oamenilor cu bună credință mesajul Împărăției și de a-i lămuri despre îngrijirea lui Dumnezeu cu privire la aceia care se străduiesc cu sinceritate ca să-L cunoască și să-L servească. Prin Marele Preot al Său, Cristos Isus, Iehova poruncește ca martorii Săi să predice această Evanghelie a Împărăției, înainte de a veni sfârșitul final. Ei trebuie să pună în vedere oamenilor și să-i avertizeze, pentru ca cei cu bună credință să se poarte cu prevedere și să poată purta responsabilitatea lor proprie înaintea lui Dumnezeu.

5. Cetățile de scăpare au fost locuite de cei din seminția lui Levi: „Ucigașul să fugă într-una din aceste cetăți, să se oprească la intrarea porții cetății, și să spună întâmplarea lui bătrânilor cetății aceleia; ei să-l primească la ei în cetate, și să-i dea o locuință, ca să locuiască împreună cu ei. Dacă răzbunătorul sângelui îl va urmări, ei să nu dea pe ucigaș în mâinile lui; căci fără să vrea a omorât pe aproapele lui, și fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.” (Iosua 20:4,5). Leviții din cetățile de scăpare aveau obligația să dea informații, ajutor și mângâiere celor care căutau adăpost. Tot aceasta este și datoria Leviților anti-tipici, din mijlocul căreia se ia preoțimea, ca să dea informații, ajutor și sprijin acelor care caută acum organizația

Domnului. Aceasta trebuie să o facă prin a le face un semn pe frunte, adică, de a le da informații inteligente cu privire la ce trebuie să facă, ca să primească îndurare de la Domnul. Dumnezeu a poruncit hotărât prin profetul Său Ezechiel că clasa preoțească trebuie să treacă prin cetate și să facă un „tau” sau un semn pe frunțile aceluia care caută calea Domnului. Această clasă de oameni este aceea care este însemnată astfel, și care după aceea intră în cetate, ca să locuiască acolo și va fi ocrotită și trecută prin necazul cel mare. – Ezechiel 9:6 ; Țefania 2:3.

6. Că poporul rămășiței lui Dumnezeu are o obligație specială față de oamenii cu bună credință care fără voie au săvârșit nedreptate și au fugit de răzbnătorul sângelui este scris: „Atunci adunarea să judece între ucigaș și răzbnătorul sângelui după aceste legi: adunarea va izbăvi pe ucigaș din mâna răzbnătorului sângelui, și-l va face să se întoarcă în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo până la moartea marelui preot care a fost uns cu untdelemnul sfânt.” – Num. 35: 22-25.

7. Prin urmare, cine refuză sau neglijează ca să se ducă la popor și să cerceteze pe oameni în casele lor ca să le transmită mesajul dătător de viață al Domnului și cei ce împiedică, combat sau descurajează pe aceia care ascultă de Domnul în ducerea mesajului adevărului la oameni, dau dovadă despre un simțământ egoist și nedrept deoarece fără milă ar preda Executorului pe clasa Ionadab, ca să fie executată la Armagedon. O neglijență sau un refuz de a asuma și îndeplini răspunderea nu va trece neobservată de Domnul, deoarece El a luminat pe unșii Săi și ei trebuie să fie ascultători. „Dacă izbăvești pe cei târâți la moarte, și scapi pe cei ce sunt aproape să fie junghiați. Dacă zici: „Ah! n-am știut! Crezi că nu vede Cel ce cântărește inimile și Cel ce veghează asupra sufletului tău? Și nu va răsplăti El fiecăruia după faptele lui?”(Prov. 24:11,12) „Un martor adevărat scapă suflete, dar un martor înșelător spune minciuni.” - Proverbe 14:25.

ANUNȚ

8. Clasa preoțească, adică rămășița credincioasă care este acum pe pământ, trebuie să servească poporului, pentru ca acesta să primească anunț și avertisment, și astfel fiecare să fie făcut răspunzător înaintea Domnului Dumnezeu. Martorii lui Iehova trebuie să pregătească calea înaintea aceluia care caută scăparea: „Să faci drumuri, și să împarți în trei părți ținutul țării pe care ți-o va da ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău. Să faci așa, pentru ca orice ucigaș să poată fugi în cetățile acestea.” (Deut. 19:3 ; Iosua 20:3,9). Prevederea legii cu privire la cetatea de scăpare corespunde întocmai cu porunca Domnului adresată rămășiței și descrisă în profeția lui Isaia, în care rămășița este invitată să pregătească un drum poporului. „Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!”(Isaia 62:10). Aceasta este susținut mai departe și de profeția lui Ezechiel (9:4). Aceste profeții se referă în mod special la rămășița din prezent și la obligațiile ei față de clasa Ionadab.

9. Când Dumnezeu a trimis în Egipt pe Moise și Aaron, ei au înștiințat mai întâi pe Faraon l-au prevestit, și după ce plaga a noua s-a abătut peste Egipt și

înainte de a fi fost lovit cu uciderea întâilor născuți ai săi, bătrânii lui Israel au fost îndrumați de Iehova ca să dea o lecție specială tuturor familiilor lui Israel. Aceasta a prefigurat învățătura, ce trebuie să se dea acum aceluia, care au o inimă și voință bună față de Iehova și au o dorință să cunoască și să facă ceea ce a poruncit Iehova Dumnezeu. În împlinirea anti-tipică a ceea ce a avut loc în Egipt, anunțul și avertismentul a fost dat deja domnitorilor lumii. Nouă din plăgi s-au împlinit deja în mod anti-tipic și acum, înainte de a se abate mânia lui Dumnezeu peste întâii născuți și asupra lumii întregi, prefigurată de plaga a zecea – poporul trebuie să fie instruit și avertizat. Aceasta este lucrarea prezentă a martorilor lui Iehova.

CĂUTÂND SCĂPARE

10. Faptul că s-a făcut îngrijire pentru un oraș de scăpare atât pentru Izraeliți, cât și pentru străin, arată că Iehova, în bunătatea Sa, a luat măsuri și pentru cei ce stau în afara organizației Sale, pentru ca ei să poată să caute și să găsească refugiu asociindu-se cu organizația Lui, adică, fiind devotați Lui cu totul. Totuși oamenii care se folosesc de aceste cetăți de scăpare, trebuie să fie mai întâi informați despre aceasta și apoi să se conformeze regulilor pe care le-a stabilit Domnul pentru călăuzirea lor. Legea lui Dumnezeu a cerut că dacă unul din nebagare de seamă, din greșală sau fără voie a săvârșit o lovitură de moarte și ucigașul nu a fost un dușman al celui ucis, adunarea a trebuit să judece între ucigaș și răzbnătorul sângelui. Aceasta înseamnă căci comunitatea a trebuit să ia în cercetare cazul și să decidă, dacă ucigașul are drept să aibă scăpare în cetatea lor. „El să rămână în cetatea aceasta până se va înfățișa înaintea adunării ca să fie judecat, până la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci, ucigașul să se întoarcă și să intre iarăși în cetatea și în casa lui, în cetatea de unde fugise”. – Iosua 20:6.

11. Dacă adunarea a decis că lovitura de moarte nu s-a întâmplat din răutate, ci din întâmplare și fără să fi fost premeditată, atunci ucigașului a trebuit să i se ofere protecție în cetatea de scăpare și a trebuit să rămână în ea până la moartea marelui preot. Deci dacă adunarea nu l-a găsit pe ucigaș vinovat de omor și i-a oferit scutul cetății de scăpare, aceasta în sine nu a fost destul, ca să-l achite, ci el a trebuit să intre în cetatea de scăpare și să rămână acolo până ce a avut loc o schimbare în slujba marelui preot. Numai după moartea marelui preot a putut să se întoarcă ucigașul la reședința lui proprie în siguranță. Aceasta pare să învețe clar că clasa Ionadab, după ce a căutat și a găsit refugiu în organizația lui Dumnezeu, trebuie să rămână în carul sau organizația Domnului cu mai marele Iehu și să continue să rămână în simpatie cordială și în armonie cu Domnul și organizația Sa și trebuie să dovedească această stare potrivită a inimii prin cooperarea cu martorii lui Iehova, până ce se va sfârși serviciul clasei marelui preot care este încă pe pământ. Aceasta este ceea ce trebuie să facă oamenii cu bună voință dacă doresc ca viața lor să fie cruțată în cursul bătăliei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic și să poată aparține clasei „milioanelor”, care nu vor muri niciodată.

12. Domnul Isus Cristos este Marele Preot, și membrii credincioși au casei Sale regale sunt socotiți ca membri ai acestei preoții. (Apoc 1:6 ; 20:6 ; 1Petru 2:5-9). Uleiul de ungere a Spiritului lui Dumnezeu a fost revărsat în zilele acestea din urmă în special peste martorii lui Iehova; și membrii rămășiței fiind astfel unși, sunt făcuți membri ai preoției regale.

13. Această ungere sau „revărsare a spiritului peste toată carnea” a avut loc de la venirea Domnului Isus în templu, și de atunci „tinerii” care sunt ai preoției au primit o privire mai clară a planurilor lui Iehova cu ei. (Ioel 2:28,29). Acestea sunt zilele, în care clasa Ionadab a fost chemată în existență; și cei ce fac parte din această clasă, s-au refugiat în organizația lui Iehova. Deci atâta vreme cât membrii unși ai preoției regale, adică, rămășița unsă trăiește pe pământ și continuă să predice evanghelia Împărăției, clasa Ionadab trebuie să fie în legătură cu unșii lui Iehova și să fie în armonie cu ei, să-i ajute în lucrul lor; altfel marele Răzbunător îi va executa.

14. Trebuie să avem în vedere că lucrurile legii, pe care Dumnezeu le-a dat Izraeliților, erau umbre ale lucrurilor viitoare mai mari. (Evrei 10:1). Legea despre ucigaș, care a dat o lovitură de moarte fără voie sau din greșală îi oferea scut numai în interiorul granițelor orașului de refugiu, și granițele cetății erau suburbiile care înconjurau orașul. (Num. 35:2-5). Dacă însă răzbunătorul sângelui a găsit pe ucigaș în afară de granițele cetății de scăpare, putea să-l ucidă fără să fie pedepsit, fără ca prin aceasta să ia asupra sa vina de omor: „Dacă ucigașul iese din hotarul cetății de scăpare unde fugise, și dacă răzbunătorul sângelui îl întâlnește afară din hotarul cetății de scăpare și ucide pe ucigaș, nu va fi vinovat de omor.” – Num. 35:26,27.

15. Această prevedere profetică a legii își găsește împlinirea în prezent. Iehova s-a îngrijit cu îndurare de aceia care Îl caută și nu fac parte din clasa spirituală. Dacă se constată că cineva, după primirea acestor lucruri bune din mâna Domnului, își permite prea multă libertate personală, adică nu rămâne în hotarele îngrijirii miloase a lui Iehova pentru el în prezent, ca să nu luăm în considerare că el încă nu are drept la viață și ia ușuratic îndurarea lui Iehova, procedează cu ea nepăsător sau o neglijează, acela va pierde protecția oferită de Iehova. El trebuie să țină în minte certitudinea și apropierea Armagedonului, când organizația lui Satan va fi nimicită, precum și faptul că clasa preoțească în curând va trece de pe pământ, după care membrii clasei Ionadab vor putea câștiga darul vieții prin Cristos Isus, dacă vor rămânea cu stăruință de partea Domnului și a dreptății. Dacă cineva s-a pus de partea Domnului, a gustat lucrurile bune a orânduieiilor dumnezeiești și a înțeleș îngrijirea îndurată a lui Dumnezeu pentru clasa Ionadab, el nu poate să se întoarcă din nou către elementele neputincioase ale organizației satanice, și în același timp să se bucure și de protecția Domnului. – Ezechiel 18:24,26.

16. Cei ce odată au căutat și au găsit scăpare la Domnul, și care apoi din nou se îndreaptă spre nelegiuire, vor fi nimiciți în mod just. Executorul lui Iehova este pe deplin îndreptățit, ca să ucidă pe unii ca aceștia, și mâinile Lui sunt curate,

deoarece El execută poruncile lui Iehova. Nimeni din lume nu poate afirma cândva că baia de sânge a Armagedonului va fi barbară, nejustificată și nedreptă. Dimpotrivă, el va corespunde cerințelor dumnezeiești cu privire la sfințenia vieții omenești. Valoarea și importanța avertizării oamenilor este accentuată de următoarele cuvinte ale lui Iehova rostite prin profetul Său: „Dacă cel ce va auzi sunetul trâmbiței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui. Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței, și nu s-a ferit, de aceea sângele lui să cadă asupra lui; dar dacă se va feri, își va scăpa sufletul. Dacă spun celui neprihănit că va trăi negreșit; dacă se încrede în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiuirii pe care a săvârșit-o.” – Ezechiel 33:4,5,13.

17. Membrii clasei Ionadab au auzit sunetul trâmbiței lui Dumnezeu și au luat aminte la avertisment și prin urmare au fugit la organizația lui Dumnezeu și s-au asociat cu poporul lui Dumnezeu; și dacă și mai departe voiesc să se bucure de ocrotire, trebuie să rămână acolo. În vremile acestea periculoase, nimeni nu poate găsi un alt loc al siguranței, decât acela oferit de Domnul. De ce se află cineva în pericol de moarte, dacă odată s-a pus de partea Domnului, dar apoi renunță la poziția aceasta și se întoarce înapoi în organizația lui Satan? Pentru că el a învățat că numai Iehova poate da viață și că o va da oamenilor prin Isus Cristos și el a învățat că viața nu se poate câștiga pe nici o altă cale; și după ce a ajuns la cunoștința tuturor acestor lucruri bune, trebuie să-și dovedească aprecierea față de ele rămânând cu credincioșie lângă Domnul și slujindu-L. „Căci ucigașul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; și după moartea marelui preot, putea să se întoarcă la moșia lui.” (Num. 35:28). Unii ca aceștia nu vin sub condițiile legământului nou; și viața nu li se poate asigura, până ce ultimul membru a preoției regale nu și-a sfârșit călătoria pământească. „Moartea marelui preot” înseamnă schimbarea ultimului membru al preoției regale de la organism pământesc la cel spiritual și aceasta va avea loc după Armagedon. Legea prevede că ucigașul, după moartea marelui preot, poate să se întoarcă la moșia lui, ceea ce dă de înțeles că clasa Ionadab, după moartea clasei preoțești de pe pământ, va putea găsi siguranță pe pământ fiind ascultătoare de legile Domnului Isus Cristos, marele Conducător al pământului.

18. Cristos, marele Răzbunător al sângelui și Executor, nu va cruța pe nici unul din clasa Ionadab care umblă în afara planului de siguranță pe care Iehova l-a creat în legătură cu organizația Sa. Această concluzie este susținută de tratamentul care l-a dat Solomon lui Șimei, care odinioară a blestemat pe împăratul David, cu intenție ucigașă, și a aruncat cu pietre după David, ca să ucidă pe Unsul lui Dumnezeu. (2 Samuel 16:5-13). Solomon a sfătuit pe Șimei, că poate să aibă loc de adăpost sau un sanctuar pentru viața sa înăuntrul orașului Ierusalim, dar că a trebuit să rămână în el. Șimei a fost de acord cu îngrijirea aceasta pentru siguranța sa și a jurat că va rămânea înăuntrul hotarelor cetății. Mai târziu însă a călcat acordul Său întrucât pentru ducerea la îndeplinire a unui scop egoist al său, a ieșit din oraș; și pentru aceasta, la porunca regelui Solomon, a fost ucis pe loc. (1Regi

2:36-46). Mai marele Solomon șade acum pe scaunul de judecată și ține judecata peste națiuni. Unii dintre Ionadabi, ca Șimei, poate că au blestemat, persecutat și căutat să distrugă pe credincioșii preoției regale, pe unșii lui Dumnezeu. În cursul Războiului Mondial și de atunci încolo servii credincioși ai lui Iehova de pe pământ au fost persecutați și maltratați de unii care de atunci au venit la cunoștința adevărului și au găsit loc de scăpare în organizația lui Dumnezeu. Aceștia au devenit acum oameni cu bună voință, sau ai clasei Ionadab. Pentru aceștia a îndrăzni să iasă afară din cetatea sau locul lor de scăpare, ar duce nenorocire peste ei și i-ar da în mâna Executorului mare a lui Iehova. Nici unui membru al clasei Ionadab nu i se va permite, ca să alerge înaintea lui Iehova, bazându-se pe presupunerea că dacă cineva a primit odată adevărul, indiferent de purtarea pe care ar apuca-o după aceea, se găsește în siguranță definitivă. Ionadabii însă trebuie să păzească legea lui Dumnezeu și să aștepte vremea sa stabilită, când vor fi pe deplin mântuiți și când vor primi viață. Ei acum trebuie să fie mulțumitori pentru îngrijirea pe care le-a pregătit-o pentru ocrotirea lor, și să-și arate mulțumirea și aprecierea făcând ceea ce a poruncit Domnul.

SATISFACTIE

19. Iehova a stabilit o singură cale pentru satisfacerea legii Sale și în aceasta nu se poate nimic schimba. Nimeni nu poate să facă excepție de sub această condiție a legii, din pricina poziției, influenței sau a slăbiciunii sale sau din oarecare alt motiv. Hotărârea lui Dumnezeu cu privire la această chestiune este exprimată de către profet după cum urmează: „Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea.”(Num. 35:31). Fără îndoială mulți au cugetat că bogăția sau influența lor le va ajuta în vremea strâmtorării celei mari să-i scape și să-i scutească; este ei vor suferi cea mai amarnică dezamăgire. „Atunci voi aduce necaz peste oameni, și vor bâjbâi ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de aceea le voi vărsa sângele ca praful, și carnea ca gunoiul! Nici argintul, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească, în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui; căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării.” - Țefania 1:17,18.

20. Cei aroganți, trufași și cruzi, care își închipuie că poziția lor înaltă, destoinicia lor comercială sau vreo altă capacitate i-ar putea ocroti, nu vor găsi nici o îndurare la răzbunătorul sângelui. „Mâinile tuturor vor slăbi, și genunchii tuturor se vor topi ca apa. Se vor încinge cu saci, și-i va apuca groaza. Toate fețele vor fi acoperite de rușine, și toate capetele vor fi rase. Își vor arunca argintul pe ulițe, și aurul lor le va fi o scârbă. Argintul sau aurul lor nu va putea să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu va putea nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele; căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor.” (Ezechiel 7:17-19). Sabia lui Iehova mânuită cu dreptate la Armagedon, va satisface dreptatea dumnezeiască. Dumnezeu nu este părtinitor.

21. Cei ce au luat o poziție de partea Domnului și din acest motiv se numesc Ionadabi, nu pot să se întoarcă în siguranță în lume, care este organizația

lui Satan și nu pot găsi o altă cale de siguranță, decât conformându-se întocmai legilor Domnului. „Să nu primiți mulțumire (răscumpărare, *R.V.*) pentru cel ce trebuie să fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în țară până la moartea preotului.” (Num. 35:32). Legea lui Dumnezeu nu poate fi îmbunătățită, desființată sau înlăturată; și faptul acesta clasa Ionadab trebuie să-l cunoască. Ei sunt legați prin legea lui Dumnezeu și prin urmare nu au drept să se caute libertăți în afara organizației Sale sau a cetății de scăpare. Nici ei înșiși și nici altcineva dintre rudele și prietenii lor umani nu pot să-i răscumpere de sub vinovăția de sânge ce împovărează lumea întreagă și care trebuie să fie eliminată la Armaghedon. Nu există o altă cale pentru răscumpărarea binecuvântărilor vieții și dreptul la viață. Calea îndreptării la viață pe pământ se va deschide numai după Armaghedon și după ce sângele „șapului anti-tipic ca jertfă de păcat pentru popor” va fi prezentat înaintea marelui tron de har în cer. Din aceasta rezultă așadar căci cetatea de scăpare oferă ocrotire, până când ultimul membru al preoției regale moare și părăsește pământul; apoi va veni la rând clasa milioanei, ca să primească darul lui Dumnezeu prin Isus Cristos. – Lev. 16:15 ; Romani 6:23.

23. În privința aceasta să observăm că este scris: „Să nu primești răscumpărare” și aceasta înseamnă că oastea preoțească a organizației lui Dumnezeu, nu poate să primească nici o mită în numele clasei Ionadab. Peste preot planează răspunderea ca să țină strict la legea neschimbată a lui Dumnezeu, și prin urmare să avertizeze oamenii cu bună voință despre responsabilitatea lor proprie. Numai ținerea poruncilor omenești sau respectarea standardelor de dreptate stabilite de oameni, nu vor fi de ajuns. Ionadabii trebuie să urmeze poruncile lui Iehova și să se supună orânduiei lui Dumnezeu, prin rămânerea până la sfârșitul serviciului pământesc al preoției în organizația lui Dumnezeu și prin sprijinirea ei. Atunci Cristos nu se va mai purta ca un preot jertfitor, ci ca Marele Preot, care dă viață lumii. Aceasta însă nu se poate întâmpla înainte ca să treacă ziua răzbunării. Lucrarea preoției regale după ordinul lui Melhisedec, nu este o lucrare de restatornicire, ci o lucrare de a da viață aceluia care ascultă de El, de Isus Cristos. Atunci se vor împlini aceste cuvinte ale lui Isus, a marelui Dătător de viață: „Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” (Ioan 8:51) „Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată.” – Ioan 11:26.

23. Unul din motivele indicate de Dumnezeu pentru Armaghedon este: „Țara a fost spurcată de locuitorii ei; pentru că ei...au rupt legământul cel veșnic!” (Isaia 24:5). Pedepsele stabilite pentru încălcarea legământului veșnic trebuie să fie executate. „Să nu pângăriți țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat pângărește țara; și ispășirea sângelui vărsat în țară nu se va putea face decât prin sângele celui ce-l va vărsa.” (Num. 35:33). Vărsarea sângelui nevinovat în mod criminal, fie prin o lovitură mortală fără voie sau prin un omor premeditat, spurcă țara și există numai o cale pentru curățirea ei. Bani, sau alt preț de răscumpărare nesângeros, ca cel oferit de Cain, nu va folosi aceluia, care a vărsat sânge omenesc. La Armaghedon trebuie să curgă sânge literal, pentru a spăla

stricăciunea care pângărește pământul întreg. Sângele lui Cristos nu ispășește încălcarea legământului veșnic, numai dacă vinovatul, care a călcat legământul acesta, se căiește adânc și exercită credință în sângele vărsat al lui Cristos Isus consacrându-se pe deplin să facă voia lui Dumnezeu și apoi se dedică pe deplin lui Dumnezeu și serviciului Său.

24. Cetatea de scăpare încalcă hotărârea dreptății dumnezeiești. Ucigașul, care fără voie sau din greșeală a vărsat sânge omenesc, înainte de a fi putut fugi la cetatea de scăpare, a trebuit să știe de ea și să procedeze conform acesteia. Cei ce practică acum credință în sângele vărsat al lui Cristos Isus și ca dovadă pentru credința lor se consacră Domului, dar care nu sunt acceptați ca o parte a jertfei Domnului Isus Cristos, găsesc o cetate de scăpare în organizația lui Dumnezeu, până când sosește timpul, când sângele vărsat al lui Cristos va răscumpăra păcatele acestor oameni și apoi vor urma binecuvântările vieții. Prin urmare, răspunderea ucigașului care a ucis pe un om fără voie sau din greșeală nu încetează în timp ce el este în cetatea de scăpare, adică în organizația lui Dumnezeu. Faptul că el trebuie să rămână în cetate până la moartea marelui preot arată că el este un fugar, și că scăparea sa atârnă de rămânerea lui cu Cristos Isus, marele Preot; totuși numai sângele neprihănit al marelui Preot, care s-a vărsat pentru păcatele omenirii, spală păcatele aceluia care a găsit scăpare în organizația lui Dumnezeu. Sângele lui Cristos Isus este, așadar, răscumpărarea pentru sângele clasei Ionadab, care va dovedi o stare potrivită a inimii și devotament față de Domnul, până va veni timpul potrivit, ca să-i curețe. Clasa Ionadab arată prin purtarea ei că ea este în armonie cordială cu Domnul și cu totul în neînțelegere cu călcătorii legământului veșnic și că ea nu a va încălca premeditat legea lui Dumnezeu.

CÂND SE APLICĂ?

25. Izraeliții erau poporul ales a lui Dumnezeu și țara făgăduinței în care s-a stabilit ca ei să locuiască după trecerea Iordanului, era o ilustrație a locuinței Domnului. Dumnezeu a pus Numele Său peste Ierusalim; prin urmare, acesta a fost în mod tipic locuința Sa. În legea, pe care Dumnezeu a dat-o Izraeliților cu scurt înainte de intrarea în Canaan, le-a spus: „Să nu pângăriți, deci, țara în care veți merge să locuiți, și în mijlocul căreia voi locui și Eu; căci Eu sunt Domnul, care locuiește în mijlocul copiilor lui Israel.” (Num. 35:34). Această prevedere a legii servește ca să arate la ce vreme se potrivește în mod anti-tipic această îngrijire sau măsură a „cetății de scăpare”; și vremea aceasta este după nașterea „copilului de parte bărbătească”, adică după ce Isus a fost așezat pe tronul Său.(Apoc. 12:5). Aceasta este, așadar, după 1914, când Dumnezeu a ridicat pe tron pe marele Împărat și l-a trimis să domnească. Atunci s-a întâmplat că cetatea sfântă, Ierusalimul cel nou, adică organizația lui Dumnezeu, s-a pogorât din cer. Această cetate sfântă este, așadar, locuința lui Iehova. (Ps. 132:13). Aceasta este vremea, când „cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.”(Apoc. 21:2,3). Vremea aceasta este când Dumnezeu este în Templul Său sfânt,

reprezentat prin Judecătorul Său sfințit în mod drept, Cristos Isus. (Habacuc 2:20 ; Ioan 5:22,27). Ilustrația profetică a cetății de scăpare nu se putea împlini înainte de începutul domniei lui Cristos în anul 1914.

ALȚII

26. Dar ce se poate spune despre aceia care au săvârșit un omor fără să-și dea seama, sau altfel comis, dar care de la venirea Domnului Isus la Templu lui Iehova, au auzit adevărul, au luat loc de partea Domnului și s-au asociat cu organizația sa? Faptul este căci cândva ei toți erau în legătură cu organizația Diavolului, deoarece erau sub stăpânitorii lor, pe care i-au sprijinit direct sau indirect. Aceia care au ajutat și au încurajat pe omorătorii și ucigașii intenționați, în măsura sprijinului și încurajării acordate s-a făcut complice la infracțiunea de încălcare a legământului veșnic. Când Domnul a venit la Templu și a lăsat să se vestească mesajul, „Lumea s-a sfârșit; milioanele ce trăiesc astăzi nu vor muri niciodată”, atunci oamenii cu bună voință care au auzit și au ascultat adevărul acesta, și care de atunci au luat partea Domnului, au arătat o atenție și sprijin iubitor acelora, pe care i-au cunoscut ca servii Domnului Dumnezeu și prin aceasta și-au dovedit simpatia față de Domnul Isus Cristos și urmașii Lui. La acești oameni cu inima bună se referă următorul text scriptural: „Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl va izbăvi; Domnul îl va păzi și-l va ține în viață. El va fi fericit pe pământ, și nu-l vei lăsa la bunul plac al vrăjmașilor lui.” (Ps. 41:1,2). „Săracii” amintiți aici sunt nu numai aceia, care duc lipsă de hrană și îmbrăcăminte, ci sunt „cei săraci cu spiritul”, cei umili și smeriți cu inima. Omul Isus când era pe pământ, era cel mai sărac dintre aceștia. (Matei 11:29). El a vorbit urmașilor Săi credincioși: „Ferice de cei săraci în spirit, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5:3). Isus a fost însărcinat să predice acestora, și tot acestora membrii trupului trebuie să predice Evanghelia. (Luca 4:18 ; Isaia 61:1-3 , Psalm 40:17 ; 72:2,12,13). Acesta este poporul lui Dumnezeu, care a fost ales din lume pentru numele Său, despre care apostolul Pavel a scris cu toată autoritatea: „Ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile.” (2Cor. 6:10). Aceștia sunt „săracii” față de care oamenii cu bună voință au demonstrat bunătate și au arătat-o pentru că ei au crezut că aceștia reprezintă pe Domnul.

27. Faptele arată că de la 1918 au fost mulți oameni buni care au arătat atenție și simpatie martorilor lui Iehova și le-au oferit ajutor și mângâiere. Către aceștia, care în bunătatea inimii lor au arătat bunăvoință și atenție poporului uns al lui Dumnezeu, El le spune: Domnul te va păzi și te va ține în viață și vei fi fericit pe pământ.

28. Aceasta corespunde întocmai cu judecata vestită de Isus Cristos. Cristos Isus șade acum în templu pentru judecată, însoțit și servit de un alai de îngeri sfinți și națiunile sunt adunate înaintea Lui; și acesta este timpul în care „El va despărți pe oameni unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre”. (Matei 25:31,32). Acești oameni cu bună voință, adică clasa Ionadab, sunt oi din ”altă turmă”, pe

care Isus i-a amintit când a zis: „Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.”(Ioan 10:16). Cristos Isus execută acum lucrarea de despărțire a unora de alții și în prezent se aduc alte oi în staulul organizației Sale. Ei s-au pus de partea Domnului și la porunca lui Iehova au fost făcuți cunoscuți. Ei se identifică cu organizația lui Dumnezeu și au găsit refugiu în cetatea Lui. Acelora, care în felul acesta au luat loc de partea Domnului și I-au servit cu credincioșie, și care rămân în organizația Sa și dovedesc îndurare față de unșii Săi, deoarece ei sunt unșii Lui, Isus le va spune în curând: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.” Și aceștia vor merge în viața veșnică. Aceasta va fi partea lor după ce va trece ziua răzbnării lui Dumnezeu și pacea și binecuvântările vor fi statornice.

„POT FI ASCUNȘI”

29. Cel ce a luat o poziție de partea lui Iehova, trebuie să rămână în organizația sa de sub Cristos, dacă vrea să trăiască. De la regula aceasta nu există abatere. Dacă cineva, care acum se află în Templu, ar ieși de acolo, va muri din pricina neascultării sale. (Fapte 3:23). Cetatea de scăpare nu a fost prevăzută pentru unșii lui Dumnezeu, ci a ilustrat sau a prefigurat îngrijirea bună și iubitoare a lui Iehova pe care a pregătit-o pentru aceia care vor veni la Domnul după alegerea și ungerea clasei Templului. În profeție este scris: „Adunați-vă, adunați-vă, națiune nedorită!” (Țef. 2:1). „Națiunea sfântă” a lui Dumnezeu, adică, unșii lui Iehova, nu sunt doriți de lume; și clasa Ionadab, care s-a suit în carul lui Cristos, adică s-a asociat la organizația Sa, de asemenea, nu este dorită de lume. Astfel cuvintele profetice citate mai sus privesc pe toți aceia, care s-au identificat de partea Domului. Apoi tuturor acestora li se spune că trebuie să caute umilința și dreptatea, înainte ca să vină mânia lui Iehova la Armagedon: „Căutați pe Iehova, voi toți blânzi ai pământului, care ați împlinit legea Sa! Căutați neprihănirea, căutați umilința! Poate veți rămânea ascunși în ziua mâniei lui Iehova.” (Țef. 2:3). Remarcați textul acesta scriptural care sună: „Voi ...care ați împliniți legea Sa”. Judecata amintită aici este judecata sau sentința lui Iehova, adică, hotărârea Sa judecătorească care este expresia planului Său. Clasa unsă a Templului a lucrat potrivit hotărârii sau judecății exprese a lui Dumnezeu. Clasa Ionadab, de asemenea, a procedat conform intenției sau judecății Domnului, întrucât a luat poziție de partea lui Iehova și s-a asociat cu organizația Sa sau s-a urcat în carul Lui. Toți aceștia trebuie să fie umili, adică primitori de învățătură și, prin urmare, trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece aceasta este hrana pregătită pentru ei. Ei toți trebuie să caute neprihănirea, adică ei trebuie să corespundă cu sânguință legilor lui Dumnezeu, care în totul sunt drepte. Toți aceia care doresc să fie trecuți peste strâmtorarea cea mare a Armagedonului, trebuie să fie ascunși de Iehova, căci altfel nu ar putea fi ascunși de nenorocirea cea mare ce se va abate peste lume. Aceasta înseamnă, așadar, că toți cei din organizația lui Iehova, atât cei unși, cât și cei asociați cu organizația Sa, trebuie să caute cu sânguință să se

prezinte înaintea lui Dumnezeu ca neprihăniți, ca lucrători, care nu trebuie să se rușineze. Dumnezeu a pregătit un belșug de mâncăruri spirituale pentru ei și pentru bunăstarea lor ei trebuie să se nutrească din ele.

INSTRUIRE

30. Ilustrația profetică despre cetatea de scăpare a fost scrisă mai dinainte în Scriptură spre instruirea și încurajarea rămășiței, pentru ca credincioșii să poată vedea și înțelege voia lui Dumnezeu cu privire la ei, și să fie asigurați că ei sunt pe partea dreaptă și pentru ca nădejdea lor să fie mai vie. (Romani 15:4). Dumnezeu a spus Izraeliților în câmpia Moabului despre cetățile de scăpare: „ Aceste lucruri vor fi porunci pentru voi și pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.”(Num. 35:29). În mod neapărat aceasta înseamnă că ei trebuie să țină înaintea ochilor lor legea lui Dumnezeu și, prin urmare, trebuie s-o studieze. Ziua sau timpul judecății Casei lui Dumnezeu, precum și a națiunilor a sosit și la judecata aceasta ia parte și rămășița prin vestirea „judecății scrise”.(Ps. 149:9). Din aceasta rezultă că însăși rămășița trebuie să fie informată despre judecățile lui Dumnezeu, și ea trebuie să informeze și pe alții cu privire la care este voia lui Dumnezeu cu privire la ei. Prin urmare, este necesar, ca ei să se hrănească neîncetat din adevărurile pe care i le oferă Dumnezeu. Rămășița unsă face parte din preoție; și legea lui Dumnezeu a cerut ca preotul să învețe pe popor legea lui Iehova. (Mal. 2:7). Prin urmare, asupra rămășiței planează o obligație, care sunt martorii lui Iehova, ca să studieze și să câștige cunoștință, ba chiar să ajute și să învețe și pe clasa Ionadab să înțeleagă adevărul. Clasei preoțești i s-a impus obligația de a da informația aceasta celor care au fost invitați acum să se suie în car și care și fac acest lucru. Clasa Ionadab din partea ei este obligată ca să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece ea trebuie să caute umilință și dreptate și mai departe, adică să rămână primitori de învățătură și să fie învățați, și ei trebuie să continue să caute dreptatea, adică a cunoaște căile lui Dumnezeu și a umbla pe ele. Acestea sunt condițiile premergătoare primirii protecției lui Dumnezeu în timpul strâmtorării celei mari. Prin urmare, ei trebuie să se conformeze acestor cerințe; altfel nu vor fi ascunși în ziua Armagedonului.

31. Numele „Martorii lui Iehova” se referă îndeosebi la unșii lui Dumnezeu, pe care i-a scos din lume și i-a făcut martorii Săi și numai aceștia poartă numele nou. Clasa Ionadab sunt aceia care „aud” mesajul adevărului și sunt obligați să vorbească către aceia în auzul lor: „„Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții în dar!”(Apoc.22:17). Cei ce fac parte din clasa Ionadab trebuie să umble în tovărășia aceluia care aparțin lui Iehu cel anti-tipic, adică, unșilor și trebuie să vestească solia Împărăției, cu toate că ei nu sunt martorii unși ai lui Iehova. S-a pus întrebarea – și „Turnul de Veghere” a fost invitat, ca să dea răspuns: Poate un Ionadab să fie numit membru al comitetului de serviciu sau să fie numit lider al întâlnirilor de studiu?

32. Trebuie avut în vedere că clasei preoțești i s-a dat obligația ca să conducă poporul, să-i citească legea și să i-o explice. (Mal. 2:7). Acolo deci, unde se află o grupă de martori ai lui Iehova, adică de unși, conducătorul studiilor trebuie să fie ales dintre unși; și tot așa și cei din comitetul de serviciu trebuie să fie aleși dintre cei unși. Dacă însă o grupă este alcătuită numai din Ionadabi și nu este prezent nici un uns, atunci este potrivit ca un Ionadab să preia conducerea unei adunări de studiu. Să observăm că Iehu a invitat pe Ionadab: „Vino cu mine, și vei vedea zelul meu pentru Iehova!” (2 Regi 10:16). Ionadab era acolo ca unul să învețe și nu ca unul care să dea învățătură altora. El a văzut iubirea înflăcărată, devotamentul și zelul arzător al lui Iehu față de cauza lui Iehova, și din aceasta a învățat că și el trebuie să-și dovedească zelul față de Domnul, adică trebuie să servească Dumnezeului Iehova, deoarece este drept a-I servi, și nu numai a primi în mod egoist binecuvântările din mâna lui Iehova. Organizația oficială a lui Iehova de pe pământ constă din rămășița Sa unsă; și Ionadabii, care umblă cu cei unși trebuie să fie învățați, dar nu ca să fie conducători. Întrucât se vede că aceasta este orânduirea lui Dumnezeu, toți să rămână cu bucurie în ea.

33. Poate un Ionadab să voteze la alegerea unui comitet de serviciu? Răspunsul este: Nu; fiindcă comitetul de serviciu și conducătorii adunărilor de studiu trebuie să fie membrii grupei unse, numai unșii pot să ia parte la alegere.

34. Un Ionadab poate să se consacre Domnului și să se lase botezat? Răspuns: Cu totul sigur este potrivit ca un Ionadab să se consacre să facă voia lui Dumnezeu. Nimeni nu va primi vreodată viață fără să facă lucrul aceasta. Botezul sau cufundarea în apă este numai un simbol, care dă de înțeles că unul s-a consacrat lui Dumnezeu să facă voia Sa, și prin urmare nu este nimic în neregulă cu aceasta Cine a venit la cunoștința adevărului să se bucure de locul în care l-a așezat Domnul. Dacă Domnul îi dă un serviciu, el trebuie să fie fericit că poate servi în poziția primită; și toți ar trebui să conlocuiască în pace și armonie.

METODĂ DE STUDIU

35. Timpul a sosit pentru instruirea clasei Ionadab sau clasa „Milioanele”, care înseamnă unul și același lucru. În acest scop se propune aici următoarea metodă de studiu ca o sugestie care pare să fie în armonie cu voia Domnului. Unde Ionadabii și rămășița se adună laolaltă, se poate folosi un aparat vorbitor pentru a reproduce un discurs, și în cursul acestui discurs nimeni nu ar trebui să fie pe scenă. După încheierea înregistrării, un uns, care mai înainte a fost ales ca conducător al adunării să se duce pe scenă să conducă un studiu despre același subiect, care s-a tratat în discursul din înregistrare. De pildă, subiectul înregistrării este „Cine este Iehova?” Conducătorul trebuie să se pregătească dinainte cu întrebări pentru același subiect, împreună cu textele scripturale potrivite și răspunsurile scripturale la întrebări. Aceste întrebări pot să fie citite și oricare uns din grupă poate fi invitat să dea răspunsul; răspunsul poate să se dea din literatura tipărită, sau în armonie cu ea poate să se dea chiar de către conducător. Întrebări pot să fie puse și de către Ionadabi sau de ori cine altcineva prezent și întrebările

acestea trebuie să rămână totdeauna în cadrele subiectului explicat în acel moment. În modul acesta ora poate să fie folosită foarte folositor, presupunând că adunarea este ținută într-o sală sau în locuința cuiva care este interesat de Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel de studii sunt foarte necesare și în special folositoare clasei Ionadab, ca să cunoască care este voia lui Dumnezeu cu privire la ei.

36. Toți aceia care iubesc pe Domnul Dumnezeu și pe Domnul Isus Cristos, să-și dea străduința să servească Domnului și să vestească Împărăția Sa. Acesta este timpul când trebuie să se facă lucrarea de mărturie. Să avem întotdeauna în vedere că dușmanul este decis neînduplecat ca să nimicească organizația lui Dumnezeu de pe pământ, iar protecția divină va fi dată numai celor credincioși. Deci, toți cei din organizația lui Dumnezeu să locuiască împreună și să umble în pace și înțelegere. Toate discuțiile și neînțelegerile să fie înlăturate. Cel ce caută greșeli, murmură și se ceartă, va fi osândit de Domnul. (Iuda 15-21). Toți membrii clasei Templului trebuie să fie în armonie și bună înțelegere cu Cristos, și prin urmare trebuie să locuiască în pace laolaltă. Oricine care afirmă că face parte din clasa Templului, dar cauzează certuri și tulburări, prin aceasta dovedește că el nu se află în Templu. Organizația unsă a lui Dumnezeu este reprezentată de „Sion”. Termenul „Ierusalim” se referă la organizația lui Dumnezeu în general și la organizația aceasta s-a atașat clasa Ionadab. Marele Judecător, Isus Cristos, Fiul iubit al lui Dumnezeu, își execută acum judecata și desparte pe oameni unii de alții, întrucât aduce de partea Sa pe aceia care iubesc dreptatea și pe Dumnezeu. Clasa preoțească, în special, trebuie să preia conducerea în pace și unitate și într-o manieră armonioasă. Toți aceia care o însoțesc, trebuie să aibă pace între ei și să servească Domnului cu credincioșie. „Căci acolo sunt tronurile de judecată, scaunele casei lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; să prospere cei ce te iubesc. Pacea să fie în lăuntrul zidurilor tale, și prosperitatea în palatele tale. Pentru frații și tovarășii mei, voi zice acum: Pace ție. Pentru casa lui Iehova, Dumnezeul nostru, voi căuta binele tău.” – Psalm 122: 5-9.

Întrebări pentru studiu

1. Cui extinde Iehova bunătatea Sa și când?
- 2-4. Explică de ce unii, care au încălcat legământul veșnic fug în „cetatea de scăpare” și pot să găsească acolo siguranță, pe când alții nu. Cum se va executa o astfel de fugă? Ce obligație au martorii lui Iehova în privința aceasta?
- 5,6. Descrie procedura la venirea unui ucigaș în cetatea de scăpare. Aplică ilustrația aceasta profetică.
7. Aplică Proverbe 24:11,12 și 14:25.
8. Compară Deut. 19:3 cu Isaia 62:10. La cine se îndreaptă fiecare din aceste texte și cum pregătesc respectivii calea, potrivit îndrumării date aici?
9. Cum a fost prefigurată lucrarea actuală a martorilor lui Iehova în legătură cu a zecea plagă de peste Egipt?

10-13. Explică îngrijirea și hotărârea că fugarul, care s-a refugiat în cetate „trebuie să rămână acolo până ce a stat înaintea adunării să fie judecat, până la moartea marelui preot.”

14-17. Arată că îngrijirea descrisă în Numeri 35:26,27 găsește o împlinire anti-tipică în prezent. Compară aceasta (împreună cu hotărârea de judecată din versul 28) cu regula descrisă în Ezechiel 18:24,26 și 33:4,5,13.

18. Ce aplicare profetică găsește în prezent procedura lui Solomon cu Șimei?

19,20. Explică înțelesul și scopul hotărârii însemnate în Numeri 35:31 și cu alte declarații scripturale, și cum va afecta aceasta pe cei din poziții înalte și de mare influențe în lume.

21,22. Cu referire la Numeri 35:22: Ce sfat se cuprinde în acest text? Pentru cine și cu ce scop?

23,24. De ce este necesar Armageddonul? Care este deci scopul „cetății de scăpare” și a face de cunoscut îngrijirea aceasta?

25. Arată cu texte scripturale, când își găsește așezământul acesta de cetate de scăpare o împlinire anti-tipică.

26-28. Dovedește cu texte scripturale, cine este „săracul” amintit în psalmul 41:1. Cine este acela, care „ia samă la cei săraci”? și pentru ce este el „fericit”? Cum se împlinește cuvântul acesta al Scripturii, împreună cu versul 2? Arată armonia lui cu împlinirea pildei despre oi și capre, precum și cu cuvintele lui Isus în Ioan 10:16.

29. Cine este „națiunea” amintită de Țefania 2:1? De cine nu este dorită și de ce? Explică instrucțiunea dată în Țefania 2:3.

30. Pentru cine și în ce scop s-a scris ilustrația profetică despre „cetatea de scăpare”? În ce constă datoria și privilegiul în timpul prezent, exprimat în Numeri 35:29, Psalm 149:9 și Maleahi 2:7?

31-33. Explică cu declarații scripturale relația „martorilor lui Iehova” față de „clasa Ionadab” în legătură cu adunările de studiu, alegerea unui comitet de serviciu precum și vestirea Împărăției.

34. Un Ionadab poate să se consacre și să se boteze și de ce?

35. Ce metodă este bună a fi folosită pentru instruirea clasei Ionadab?

36. Care este, deci, acum privilegiul, răspunderea și obligația fiecăruia care iubește pe Domnul Dumnezeu și pe Domnul Isus Cristos. De ce este atât de neapărat ca omul să dea o atenție deosebită și un devotament sârguincios acestor lucruri?

RĂSCUMPĂRARE PRINTR-O RĂSCUMPĂRARE

Este toamna anului douăzeci și nouă (d. Cr.). Acum găsim pe omul Cristos Isus pe pământ la vârsta de treizeci de ani, un om perfect și la vârsta legală cerută pentru lucrarea care-i stătea înaintea. De ce a venit pe pământ? Dumnezeu promisese să răscumpere rasa umană. Cu câteva sute de ani înainte El inspirase pe profetul Său Osea (13:14) să rostească profeția aceasta: „Îi voi răscumpăra de

puterea mormântului; îi voi izbăvi din moarte; o, moarte, eu voi fi plaga ta; o, mormântului, eu voi fi distrugerea ta; pocăința va fi ascunsă de ochii mei”. Legea lui Dumnezeu ca cea dată evreilor a necesitat viața unui om perfect să ofere răscumpărarea. Isus a spus că a venit să-și dea viața ca răscumpărare. – Mat. 20:28.

„Răscumpărare” înseamnă, literal, „ceva de dezlegat; un preț răscumpărător”. Cu alte cuvinte, înseamnă prețul sau valoarea care poate fi folosită pentru dezlegarea sau eliberarea a ceva ce este în robie, constrângere sau închisoare. În mod neapărat prețul de răscumpărare trebuie să fie echivalent cu, sau exact corespondent cu, ceea ce cere justiția de la lucrul sau persoana în robie.

Dreptul de a trăi ca făptură umană a fost cerut de judecata împotriva lui Adam în grădina Edenului. Această judecată a lui Dumnezeu a înlăturat dreptul lui Adam de a trăi datorită neascultării lui intenționare de legea lui Dumnezeu. Ceea ce ar oferi un preț de răscumpărare trebuie să fie dreptul unei alte făpturi umane perfecte de a trăi. Omul perfect Isus a posedat exact acest lucru, adică, dreptul de a trăi pe pământ ca om.

Răscumpărarea omului din moarte și efectele ei, și eliberarea din aceasta, este voia exprimată a lui Dumnezeu. (1Tim. 2:4). Isus a venit să facă voia lui Dumnezeu, după cum este scris despre El în Psalmi (40:7, 8): „Iată, vin; în sulul cărții este scris despre Mine: Îmi place să fac voia ta, Dumnezeul meu; și, legea Ta este în inima Mea”.

Dumnezeu, după ce a promis să răscumpere omul, a pregătit acum o modalitate să-și îndeplinească promisiunea prin faptul că Fiul Său a devenit de bunăvoie om. „Și fiind găsit în trup ca om, El s-a umilit, și a devenit ascultător până la moarte, și chiar moarte de cruce”. (Fil. 2:8). Isus s-a dat de bunăvoie la moarte, deoarece a fost voia lui Dumnezeu ca prin aceasta să ofere prețul de răscumpărare.

Acum întrebarea: De ce a trebuit să moară Isus? poate primi un răspuns pe scurt. Omul perfect Isus, în timp ce era în viață, nu putea să ofere un preț de răscumpărare. El trebuia să convertească viața Sa umană perfectă într-un lucru de valoare, lucru care urma să fie suficient să elibereze pe om de judecată și de condamnarea care rezulta din acea judecată. El trebuia să-și dea viața Sa umană pentru ca valoarea acesteia să poată fi prezentată justiției divine în locul a ceea ce pierduse Adam, pentru ca în final Adam și rasa lui să aibă oportunitatea să trăiască. Cu alte cuvinte, Isus trebuia să-și facă viața Sa umană și dreptul la viață o monedă legală pentru plățirea datoriei lui Adam. „Monedă legală” înseamnă bani, măsură de valoare, pe care o cere și primește legea pentru plățirea datoriilor sau a obligațiilor.

„Merit” înseamnă valoare câștigată. Prin „meritul lui Cristos Isus” ne referim la umanitatea perfectă a lui Isus și toate drepturile legate de aceasta convertite în valoare sau lucru de valoare, care este moneda legală pentru plățirea datoriei omului.

Să ilustrăm acest punct: Să luăm un om pe care-l vom numi Ion, care lăncezește în închisoare ca să plătească o amendă de o sută de dolari, datorită incapacității lui de a plăti acea amendă. Fratele lui Ion, Charles, dorește să plătească acea amendă, dar nu are bani ca să plătească. Charles este puternic și viguros, are timp pentru a lucra și chiar este dispus să lucreze; însă puterea, timpul și voința lui nu pot să plătească datoria pentru fratele său Ion. Smith dorește ca cineva să lucreze pentru el, și are bani ca să plătească. Charles se angajează să lucreze pentru Smith și câștigă o sută de dolari, bani lichizi, și îi primește. Astfel Charles și-a rezumat timpul, puterea și vigoarea într-o valoare de bani, care are putere de cumpărare, și care este o monedă legală pentru scopul de a plăti obligațiile lui Ioan. Acești bani pot fi numiți în mod corespunzător merit, datorită valorii lor de cumpărare sau valorii de răscumpărare. Charles se înfățișează după aceea înaintea curții care l-a judecat pe fratele său, și se oferă să plătească suta de dolari pe care o cere legea de la Ion. Această instanță acceptă suta de dolari și îl eliberează pe Ion. Ion este eliberat astfel în mod drept de la judecată; și fratele său Charles a devenit răscumpărătorul lui.

Adam, în ziua creării sale, a fost fiul lui Dumnezeu. S-a luat decizia în mod just de către Iehova ca, din cauza încălcării legii lui Dumnezeu, Adam să-și piardă viața în moarte, judecată care urma să însemne moartea veșnică a lui Adam și a tuturor urmașilor lui dacă el și ei nu urmau să fie răscumpărați. Dat fiind faptul că Adam a posedat puterea de a da naștere la copii înainte de această judecată dreaptă, toți urmașii lui Adam fiind încă în coapsele sale, au venit sub efectele acelei judecăți. El este ținut acum în constrângere în moarte ca să îndeplinească cerințele legii divine. Întreaga rasă umană este într-o stare similară, care rezultă de la păcatul original al lui Adam.

Isus, omul perfect, Fiul lui Dumnezeu, a fost denumit de Domnul Dumnezeu ca „Fiul omului”, acest titlu implicând că el, fiind singurul om perfect care a trăit pe pământ de la Adam, a avut drept la tot ce aparținea lui Adam, și anume, viața și toate binecuvântările legate de aceasta. Isus a avut puterea să producă o rasă perfectă de oameni, și a fost în toate privințele egalul exact al lui Adam înainte de a păcătui Adam. A fost voia lui Dumnezeu ca Isus să răscumpere pe Adam și pe urmașii Săi. Isus a fost dispus să plătească datoria lui Adam și să-L răscumpere; însă creatura umană perfectă, neprihănită, Isus, nu a putut împlini acel scop în timp ce trăia în trup, pentru același motiv pentru care Charles nu și-a putut folosi puterea, timpul și energia ca să plătească datoria fratelui său Ioan, ci a trebuit să reducă acestea la o valoare cumpărătoare.

Isus trebuia să-și reducă umanitatea perfectă la o măsură a valorii (măsură a valorii pe care o numim merit), valoare sau merit care constituie temeiul legal pentru plățirea datoriei lui Adam și a urmașilor săi, care a furnizat prețul suficient pentru a-i elibera în mod drept pe toți. Pentru a oferi acest preț de răscumpărare Isus a trebuit să moară. Dar pentru a prezenta valoarea lui înaintea lui Iehova, El trebuia să fie viu și să aibă acces la curtea de judecată a lui Iehova.

La râul Iordan omul perfect Isus s-a prezentat în consacrare ca să facă voia lui Dumnezeu și a fost botezat; și a fost voia lui Dumnezeu ca Iehova să-și dea viața în moarte, dar *nu să piardă dreptul legal la viață ca om*. A fost voia lui Dumnezeu ca Cristos Isus să fie ridicat din moarte o făptură divină, și ca atare să preia acel merit sau drept sau valoare a vieții Sale umane perfecte și să-l folosească ca un lucru de valoare sau ca o garanție legală în armonie cu voia divină; și anume, să elibereze în mod drept omenirea și să ofere viață pentru rasa umană. De ce nu folosim expresia „a elibera în mod legal” în loc de „a elibera în mod drept”? Deoarece Domnul nu putea furniza o eliberare ilegală a rasei umane, întrucât El trebuia să fie drept. Folosim aici termenul „a elibera în mod drept” pentru că aceasta înseamnă că eliberarea se face într-o capacitate sau manieră dreaptă, de cel care are autoritate să elibereze.

Acest argument este în armonie cu afirmația lui Isus, când a spus: „Hoțul nu vine decât să fure, săucidă, și să distrugă; Eu am venit ca ei (oamenii, rasa umană) să aibă viață, și s-o aibă din belșug. Eu sunt Păstorul cel bun; păstorul bun își dă viața pentru oi...Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa cunosc și Eu pe Tatăl; și Eu îmi dau viața pentru oi...De aceea mă iubește Tatăl, pentru că *îmi dau viața, ca s-o iau din nou*. Nimeni n-o ia de Mine, ci Eu o dau de la Mine (adică, de bunăvoie). *Am putere s-o dau, și am putere s-o iau din nou*. Această poruncă am primit-o de la Tatăl”. – Ioan 10:10, 11, 15, 17, 18.

Pentru cine a murit Isus? Această întrebare trebuie să primească răspuns din Scripturi. Fiecare ar trebui să dorească să cunoască adevărul. „Cuvântul Tău este adevăr”, a spus Isus în rugăciunea Sa către Dumnezeu. (Ioan 17:17). Ar părea ciudat ca Dumnezeu să extindă binecuvântarea Lui la câțiva, și să ofere un privilegiu similar pentru toți. Scripturile răspund: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să condamne lumea, ci ca lumea să fie salvată prin El.” – Ioan 3:16, 17.

Apostolul Pavel dezbată chestiunea; și scriind (după cum știm) sub inspirație a declarat că a fost voia lui Dumnezeu ca în baza prețului de răscumpărare toți oamenii să fie răscumparați din moarte și că atunci fiecare trebuie să primească o cunoaștere a planului lui Dumnezeu, pentru ca în sfârșit fiecare să aibă oportunitatea să-și exercite dreptul său moral liber și să accepte sau să respingă oferta vieții care vine prin jertfa de răscumpărare. – Evr. 2:9; Rom. 10:13-15.

Același apostol dovedește din nou că Isus a fost un om perfect și nu o persoană spirituală, și că a fost făcut perfect ca să răscumpere rasa umană. Argumentul său este: „Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, din pricina suferinței morții, încoronat cu slavă și onoare; pentru ca prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru toți”. – Evr. 2:9.

Dar cum poate un om, chiar dacă este perfect, să răscumpere rasa umană, doar prin moarte? Dacă rămânea mort, el nu putea să îndeplinească răscumpărarea și eliberarea, deoarece un om mort nu poate face nimic. Marele tribunal care a

intrat la judecată împotriva omului, și locul în care trebuia prezentat prețul de răscumpărare, este tribunalul lui Iehova. Desigur, Iehova ar fi putut numi pe altcineva să-I prezinte valoarea jertfei omului perfect Isus, însă nu i-a plăcut să facă aceasta. A fost planul Lui ca Isus să fie atât răscumpărătorul, cât și eliberatorul rasei umane; și El nu putea să fie eliberator, dacă rămânea mort. A fost necesar, așadar, ca Isus să fie înviat.

Se poate pune întrebarea: Dacă Isus a fost dat la moarte ca om, și valoarea jertfei lui ca om trebuia să fie prezentată în cer, cum putea un om să se înfățișeze în cer și să prezinte acel preț de răscumpărare? Răspunsul este: El nu putea, pentru motivul vă nici un om nu are acces la tărâmul spiritual. Făptura umană este limitată la pământ. Isus a murit ca om, însă Tatăl Lui, Iehova, l-a înviat din morți o *creatură spirituală*. Despre aceasta apostolul Petru spune clar: „Fiindcă Cristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, cel neprihănit pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu, fiind omorât în trup, dar înviat în spirit”. – 1Pet. 3:18, R.V.

„PRIETENII” LUI IOV

Conversația lui Iov și a celor trei „mângâietori”, înregistrată în cartea Biblică a lui Iov, a fost mult timp o enigmă nerezolvată. O înțelegere completă a acestui raport poate fi avută acum.

Iov, chiar dacă suferea mult, și-a menținut credința în Dumnezeu, însă a înțeles că cei trei așa-numiți „prieteni” nu erau de fapt prietenii lui. Întorcându-se spre Elifaz el a spus: „Celui care este necăjit ar trebui să i se arate milă din partea prietenului; dar el părăsește frica celui Atotputernic. Frații mei s-au comportat înșelători ca un pârâu, ca albia pârâielor care trec.” (Iov 6:14, 15). După aceea, Iov și-a exprimat dorința pentru mai multă cunoștință, pentru ca să ia calea dreaptă. „Învățați-mă, și îmi voi ținea limba; faceți-mă să înțeleg unde am greșit”. (Iov 6:24). Apoi cu mustrare către Elifaz a spus: „Cât de convingătoare sunt cuvintele adevărate! Dar ce dovedesc muștrările voastre? Vă imaginați să mă muștrați, și cuvintele unui disperat, care sunt ca un vânt? Voi năpăstuiți pe orfan, și săpați o groapă pentru prietenul vostru. De aceea, fiți mulțumiți; uitați-vă la mine; căci este evident pentru voi dacă mint. Întoarceți-vă, vă rog, nu faceți nelegiuire; întoarceți-vă, neprihănirea mea este în ea. Este vreo nelegiuire pe limba mea? Nu poate să deosebească gustul meu lucrurile perverse?”, Continuând, el a spus: „Când zic: Patul meu mă va mângâia, culcușul îmi va alina durerile; atunci mă înspăimântă prin visuri, mă îngrozești prin vedenii; așa că sufleul meu alege mai bine ștrangularea, și moartea mai degrabă decât viața. O detest; nu voi trăi veșnic; lasă-mă în pace; căci zilele mele sunt deșertăciune.” – Iov 6:25-30; 7:13-16.

Răspunsul lui Iov la cuvintele ipocrite ale lui Elifaz a stârnit mânia certărețului Bildad, și el vorbește lui Iov cu cuvinte și mai puternice de mustrare. Și el venise sub masca unui mângâietor, însă în calitate de reprezentant al dușmanului Satan, al cărui plan a fost să determine pe Iov să blesteme pe

Dumnezeu; și el a trecut la acțiune ca să îndeplinească planul tatălui său Satan. Trebuie reamintit că Satan provocase moartea celor șapte fii ai lui Iov și a celor trei fiice. (Iov 1:6-13, 18, 19). „Apoi a răspuns Bildad Șuahitul, și a spus: Până când vei vorbi aceste lucruri? și până vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic? Oare pervertește Dumnezeu judecata? Sau va perverti Cel Atotputernic dreptatea? Dacă copiii tăi au păcătuit împotriva Lui, El i-a lepădat din pricina nelegiuirilor lor; dacă ai căuta pe Dumnezeu, și dacă ai face cereri celui Atotputernic, dacă ai fi curat și fără prihană, în mod sigur El se va scula pentru tine, și va face locuința neprihănirii tale prosperă”. – Iov 8:1-6.

Apoi Bildad l-a denunțat pe Iov ca pe un ipocrit sau făcător de rele. El nu a sfătuit pe Iov să caute înțelepciunea din mâna lui Dumnezeu, ci să caute cunoștința de la alți oameni ca și el pe care el i-a numit „părinți”. „Întrebă, te rog, pe cei din vremurile trecute, și ia aminte la pățania părinților lor; nu te vor învăța oare ei, nu îți vor spune, și nu vor scoate ei cuvinte din inima lor? Iată, Dumnezeu nu va lepăda pe un om perfect, și nici nu va ajuta pe rău-făcători”. – Iov 8:8, 10, 20.

Discursul lui Bildad a fost exact cu cel dat oamenilor suferinzi de către liderii religioși sau clerul așa-numitei „creștinătăți”. Fie că clerul știe, sau nu știe, scopul lui Satan, tatăl lor, a fost întotdeauna să determine pe oamenii sinceri să denunțe pe Iehova Dumnezeu. Preoții nu incită pe oameni să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, ci așa cum a spus Bildad lui Iov, așa spun și ei oamenilor: „Luați aminte la ceea ce părinții bisericii au avut să spună. Nu vă vor învăța ei și nu vă vor vorbi și nu vă vor spune oare cuvinte din inima lor?” Ei știu bine că acești așa-numiți „părinți” în biserică au predat învățături false și au reprezentat greșit pe Dumnezeu. Diavolul știe bine lucrul acesta, și continuă să țină aceste lucruri false înaintea oamenilor.

Iov a răspuns lui Bildad (reprezentantul lui Satan), și în lucrul acesta el vorbește despre măreția lui Iehova Dumnezeu și despre incapacitatea omului de a-și aduce propria sa cauză înaintea Domnului: „Iată, El apucă, cine-L poate împiedica? Cine-I va zice: Ce faci? Dacă Dumnezeu nu-și va retrage mânia, sprijinatorii mândri se vor apleca sub el. Și eu cum să-I răspund, și ce cuvinte să aleg, ca să mă judec cu El? Chiar dacă aș fi neprihănit, totuși nu i-aș răspunde, ci aș face cereri Judecătorului meu”. – Iov 9:12-15.

După aceea Iov anunță că este incapabil să-și prezinte cauza înaintea lui Iehova și să aducă o împăcare, și vorbește despre necesitatea unui mijlocitor ca să aducă împăcarea omului cu Dumnezeu. „Căci el nu este un om, ca mine, ca să-I pot răspunde, și să mergem împreună la judecată. Nici nu există vreun mijlocitor între noi, care să-și pună mâna peste noi amândoi”. (Iov 9:32, 33). Trebuie remarcat că niciunul din prietenii preinși ai lui Iov nici nu a sugerat măcar necesitatea unui „mijlocitor”.

În versetul treizeci și trei, tocmai citat, cuvântul „mijlocitor” este redat în *margin.* „arbitru”. Traducerea *Rotherham, margin.*, îl redă „arbitru”, iar *Leeser* îl redă „unul care poate decide între noi”, arătând că Iov a vorbit astfel în mod profetic, prin harul lui Dumnezeu, despre marele Judecător al lui Dumnezeu,

Cristos Isus. (Ioan 5:22, 27). Ca cei trei prieteni declarați ai lui Iov, clericii nu spun oamenilor despre necesitatea unui astfel de Judecător neprihănit.

După aceea Iov strigă la Dumnezeu. El susține din nou că nu este o persoană rea. A fi rău înseamnă că omul a fost luminat de Domnul și după aceea a respins deliberat acea lumină și s-a întors împotriva lui Dumnezeu. Iov știa că nu fusese rău. „Eu voi zice lui Dumnezeu: Nu mă condamna; arată-mi de ce te cerți cu mine? Oare ca să cercetezi nelegiuirea mea, și să cauți păcatul meu? Știi că nu sunt rău, și nu este nimeni care să mă scape din mâna Ta. Adu-Ți aminte, te rog, că Tu m-ai făcut ca lutul, și vrei să mă aduci din nou în țărână? Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi, și nu vrei să mă achiți de fărădelegea mea. Dacă sunt rău, vai de mine; și dacă sunt neprihănit, totuși nu-mi voi ridica capul. Sunt plin de confuzie; de aceea, vezi-mi necazul”. – Iov 10:2, 6, 7, 9, 14, 15.

Iov, ca mulți alți oameni suferinzi, căuta informații. Cei trei prieteni prețiși ai Săi, ca și clericii, nu au reușit să i le dea, deoarece, în ambele cazuri, ei nu au reprezentat pe Domnul Dumnezeu.

Veninul din Țofar, celălalt pretins prieten, l-a instigat să ia parte în dezbateri, în sprijinul celor doi tovarăși ai săi. Iov îndrăznise să aducă în discuție înțelepciunea pretinsă a acestor reprezentanți ai lui Satan. El a perceput cu ușurință că ei nu vorbeau adevărul. Răspunsul lui a înfuriat pe reprezentanții lui Satan. În această privință, aduceți-vă aminte cât de des au refuzat oamenii sinceri să creadă cuvintele lăudăroase ale clericilor sau liderilor religioși, și au adus astfel asupra capetelor lor atacul vicios al acestor profeți falși. „Atunci a răspuns Țofar Naamitul (lui Iov) și a zis: Să rămână această mulțime de cuvinte fără răspuns? Și să fie îndreptăți omul plin de cuvinte? Vor face minciunile pe oameni să tacă? Și când îți bați joc, nu te va face nimeni de rușine? Căci tu ai spus: Învățătura mea este pură, și sunt curat în ochii Tăi. Ah, de ar vrea Dumnezeu să vorbească, de și-ar deschide buzele împotriva ta; și de ți-ar arăta secretele înțelepciunii, că sunt duble. Ai știi că Dumnezeu îți răsplătește mai puțin decât merită nelegiuirea ta”. – Iov 11:1-6.

Țofar spune apoi lui Iov că nu poate să găsească nimic despre Dumnezeu. El își susține cei doi aliați și înșelători susținând că ei sunt aceia care sunt înțelepți și capabil să direcționeze oamenii pe calea pe care ar trebui să meargă. În esență, doctrina lor era că dacă Iov s-ar curăța de nelegiuirea lui, atunci ar avea binecuvântările lui Dumnezeu. Clericii sau liderii religioși au luat de-a lungul timpului aceeași poziție pe care au luat-o prietenii prețiși ai lui Iov, spunând oamenilor că dacă vor duce o viață curată, așa cum o numeau ei, și dacă vor sprijini biserica și puterile politice sau conducătoare, ei se vor putea salva. Cu alte cuvinte, ei au spus oamenilor că salvarea înseamnă a te conforma regulilor bisericii. Ei au ignorat în totalitate măsura lui Dumnezeu de răscumpărare prin sângele lui Cristos și binecuvântarea celor ascultători ai omenirii cu viață veșnică pe pământ. Ei au susținut că a dezvolta caracterul ca și ei și aliații lor este tot ceea ce este nevoie. Ei nu recunosc că în mod neapărat toți oamenii ar trebui să se străduiască să ducă o viață curată, și că aceasta este datoria lor ca oameni sinceri.

Scopul lui Satan în determinarea celor așa-numiți trei „prieteni” ai lui Iov să chinuie pe omul suferind cu cuvintele lor, și astfel să-l determine să blesteme pe Dumnezeu și să-și păteze propria sa integritate, a eșuat. Cuvântul lui Iehova a fost astfel justificat.

TABERNACOLUL LEGĂMÂNTULUI LEGII

Iehova Dumnezeu a făcut atât de clară calea spre viață pentru căutătorul sincer al adevărului divin încât nu mai este loc de nici o îndoială. Când va veni timpul hotărât de Dumnezeu pentru toți oamenii ca să vadă această cale binecuvântată, chiar și cei proști nu vor avea nici o scuză să rătăcească pe ea. Timp de multe secole Satan, prin folosirea învățătorilor și învățăturilor false și înșelătoare, a îndepărtat pe oameni de Dumnezeu și le-a orbit mințile cu privire la adevăr; și numai o mică proporție a omenirii a înțeles vreodată planul lui Dumnezeu. (2Cor. 4:3, 4). Iehova nu a împiedicat pe Diavol să nu facă aceasta, însă a răsplătit pe cei care au căutat cu sârguință și umilință să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu.

Modernistul, care este înțelept în proprii săi ochi, pozând ca un mare învățător al oamenilor, spune că este o nebunie pentru oameni să creadă că sângele lui Isus are ceva de-a face cu obținerea vieții de către rasa umană. Dar remarcăți ce a spus Iehova, adică: „Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți, și voi face un nimic priceperea celor chibzuiți. Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este certărețul acestei lumi? Oare nu a făcut nebună înțelepciunea acestei lumi? Căci după aceasta în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciunea ei nu a cunoscut pe Dumnezeu, a fost plăcerea lui Dumnezeu ca prin nebunia predicării să salveze pe cei ce cred.” - 1Cor. 1:19-21.

Dar acum, prin harul lui Dumnezeu, a sosit timpul când potopul adevărului și luminii sale va mătura falsitățile orbitoare pentru ca oamenii să poată vedea calea dreaptă. Orice om înțelept își dă seama că este imperfect. El dorește viață și fericire. Prin observație și experiență el a văzut doar necaz, suferință și moarte. Marele obstacol al omului se datorează păcatului. Iehova spune omului care are o dorință sinceră să cunoască adevărul. „Veniți, și să ne judecăm, zice Domnul: Chiar dacă păcatele voastre vor fi ca stacojiul, ele vor fi albe ca zăpada; chiar dacă vor fi roșii ca cârmâzul, vor fi ca lâna. Dacă veți voi și veți asculta, veți mânca binele țării”. – Isa. 1:18, 19.

Omul trebuie să vrea să cunoască calea Domnului și să fie ascultător de aceasta, și să nu urmeze înțelepciunea unor savanți auto-proclamați sau clerici care vorbesc cu evlavie. Scripturile Sfinte au fost date prin inspirația lui Dumnezeu, „pentru învățatură în neprihănire; pentru ca omul lui Dumnezeu să fie perfect, echipat complet pentru orice lucrare bună”. (2Tim. 3:16, 17). Ele nu au fost scrise de oameni egoiști, ca să fie reprezentate greșit și să fie folosite în scopuri

comerciale. Dumnezeu nu invită niciunde omul să cugete la teoriile oamenilor, ci cere ca să cugete la Cuvântul Său.

Trebuie reamintit că mielul de paște a fost junghiat de Moise și evreii în Egipt, țară care a ilustrat lumea rea al cărei conducător invizibil este Satan. Termenul „lume” înseamnă organizația oamenilor în forme de guvernare sub supravegherea unui conducător invizibil. Partea guvernatoare a omenirii, care constituie lumea vizibilă, este alcătuită din elemente financiare, politice și ecleziastice. Clericii, ca o regulă generală, pretind a fi din lume; și ei lucrează în colaborare cu finanțatorii și politicienii. Isus Cristos, pe care l-a prefigurat mielul de Paște, a fost junghiat în această lume rea. Din acest motiv El a spus lui Ponțiu Pilat, guvernatorul roman: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”; și din nou discipolilor Săi: „Voi nu sunteți din lume”, „după cum nici Eu nu sunt din lume”. (Ioan 18:36; 15:18, 19; 17:14). Când Mielul de paște a fost junghiat în Egipt, și israeliții mășăluiseră spre siguranță dincolo de Marea Roșie, acea ilustrație a eliberării omenirii de organizația lui Satan a fost completă. După aceea Dumnezeu a făcut pregătiri, și a făcut o altă imagine care a ilustrat sau prefigurat un pas care urma să fie luat care duce la viață veșnică.

În momentul inaugurării legământului legii lui Dumnezeu cu israeliții, Iehova a poruncit lui Moise să se suie pe Muntele Sinai în Arabia. Moise a ascultat și a rămas pe munte patruzeci de zile și nopți. Iehova a informat acolo pe Moise despre planul Său de a se zidi tabernacolul sacru. Domnul a instruit apoi pe Moise cu privire la materialul pe care trebuia să-l primească de la popor pentru construirea tabernacolului.

„Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Iată ce a poruncit Domnul: Luați din ce aveți și aduceți o jertfă Domnului; oricine este cu o inimă binevoitoare, să aducă o jertfă Domnului: aur, argint, aramă, materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu, și piei de vițel de mare, lemn de salcâm, untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii, și tămâia mirositoare, pietre de onix, și pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului. Și toți cei cu o inimă pricepută dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul”. – Ex. 35:4-10.

Este interesant de remarcat că Iehova nu a obligat pe nimeni să furnizeze material sau să muncească pentru construirea tabernacolului. Totul trebuia făcut de bunăvoie. Domnul a definit înțelepciunea din partea omului, când a spus: „Și toți cei cu inimă pricepută dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul”. Înțelepciunea înseamnă folosirea cunoștinței pe care o are cineva, în armonie cu voia lui Dumnezeu. Iehova a început acolo să învețe pe israeliți. Lecțiile date au fost nu doar în beneficiul lor, ci și în beneficiul tuturor celor care au venit după ei. „Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. Chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi”. – Prov. 2:6, 11.

Cei care au avut credință în Dumnezeu și care L-au iubit, au ascultat. „Și au venit toți a căror inimă a fost stârnită, și toți a căror spirit i-a făcut binevoitori, și au adus o jertfă Domnului pentru lucrarea cortului adunării, și pentru toată slujba

lui, și pentru veșmintele sfinte. Au venit bărbați și femei, toți cei cu tragere de inimă, și au adus brățări, cercei, inele, salbe, și tot felul de bijuterii de aur; fiecare a adus jertfa de aur Domnului”. – Ex. 35:21, 22.

Dumnezeu, desigur, ar fi putut obține tot acest material într-un alt mod; dar prin permiterea israeliților să-l aducă ca o jertfă, acesta a fost un serviciu pentru ei care a rezultat în binecuvântarea lor. Și serviciul lor nu a fost limitată la câțiva, pentru că este scris că femeile și bărbații au adus o parte, iar conducătorii cealaltă parte. Fiecare care a iubit pe Domnul a servit cu ceva. Din aceasta, fiecare care iubește pe Domnul poate să învețe o lecție. „Și conducătorii au adus pietre de onix, și alte pietre pentru efod, și pentru pieptar”. – Ex. 35:27.

A fost o mare muncă în legătură cu construirea tabernacolului. Unii care erau calificați au trebuit să facă sculptura în lemn. Alții, experți în prelucrarea aurului, argintului, și aramei, au făcut lucrul acesta; în timp ce alții au țesut perdelele, fiecare făcându-și lucrarea lui sau a ei. Se va observa în studiul planului lui Dumnezeu că fiecărui om pe care Dumnezeu l-a luminat, El i-a oferit oportunitatea să facă o anumită lucrare de serviciu în numele Lui, și cei cu inima înțeleaptă s-au folosit de această oportunitate și au primit o binecuvântare.

După multă muncă laborioasă materialul pentru tabernacol a fost adus tot, lucrarea fiind făcută după porunca lui Dumnezeu; și apoi El a dat lui Moise instrucțiuni cu privire la ridicarea lui: „După tot ce a poruncit Domnul lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată lucrarea. Și Moise s-a uitat peste toată lucrarea, și, iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră; și Moise i-a binecuvântat”. – Ex. 39:42, 43.

Trecuse un an întreg din momentul în care copiii lui Israel fuseseră izbăviți din Egipt și până când a fost terminat și așezat tabernacolul.

„Și Domnul a vorbit lui Moise, spunând: „În ziua întâi a lunii întâi să așezi tabernacolul cortului adunării. Și să pui în el chivotul mărturiei, și să acoperi chivotul cu perdeaua. Să aduci masa, și să pui în ordine lucrurile care trebuie puse în ordine pe ea; să aduci sfeșnicul, și să-i aprinzi lămpile. Să pui altarul de aur pentru tămâie înaintea chivotului mărturiei, și să atârni perdeaua la ușa tabernacolului. Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii tabernacolului cortului adunării. Să pui ligheanul între cortul adunării și altar, și să pui apă în el. Să așezi curtea de jur împrejur, și să pui perdeaua la poarta curții.

„Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el tabernacolul și tot ce cuprinde el, și să-l sfințești, cu toate vasele lui; și va fi sfânt. Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui, și să sfințești altarul; și altarul va fi prea sfânt. Să ungi ligheanul și piciorul lui, și să-l sfințești. Apoi să aduci pe Aaron și pe fiii lui la ușa tabernacolului întâlnirii, și să-i speli cu apă. Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi, și să-l sfințești, ca să-Mi facă slujba de preot. Să chemi și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile, și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi facă slujba de preoți; căci ungerea lor va fi negreșit o preoție veșnică, printre urmașii lor. Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut. În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul a fost așezat”. – Ex. 40:1-17.

Ungerea tabernacolului și a tot ce era în el și folosit în legătură cu el, așa cum s-a menționat mai sus, înseamnă că tabernacolul și mobilierul lui și toți cei care au slujit au fost acolo prin îndrumarea lui Iehova, și au fost numiți de El în mod oficial în funcțiile lor. Fiecare trebuie să-și facă datoria sa oficială în ilustrația pe care Domnul Dumnezeu se pregătea s-o facă, pentru ca să prefigureze îndeplinirea planului Său.

Acolo, în acel tabernacol rânduit și organizat în mod divin, a fost pusă în funcțiune cea mai detaliată ilustrație cu actori vii ca să prefigureze marea jertfă pentru păcat: „Cu adevărat legământul (sau legea) dintâi avea și el porunci privitoare la slujba dumnezeiască și la un sanctuar pământesc (rânduit în mod divin). În adevăr, s-a făcut un tabernacol. În partea dinainte, numită "Locul Sfânt", era sfeșnicul, masa și pâinile pentru punerea înaintea Domnului; după perdeaua a doua se afla partea cortului care se chema "Locul prea sfânt" (Sau Sfânta Sfintelor.). El avea un altar de aur pentru tămâie, și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise, și tablele legământului. Deasupra erau heruvimii slavei, care acopereau Sau scaunul îndurării cu umbra lor. Nu este vremea să vorbim acum cu de-amănuntul despre aceste lucruri. Și după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții care fac slujbele, au intrat întotdeauna în partea dintâi a cortului, îndeplinind slujba lui Dumnezeu. Dar în partea a doua intra numai marele preot, odată pe an, și nu fără sânge... Cristos n-a intrat într-un loc de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să se înfățișeze acum, pentru noi, în prezența lui Dumnezeu”. – Evr. 9:1-7, 24.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

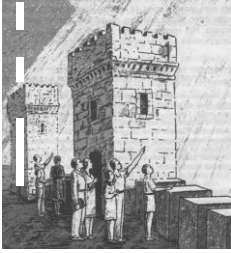
1 SEPTEMBRIE 1934

Nr. 17

Cuprins:

SPIRITELE RELE
PARTEA I	- Pag.445
ÎNVIERE ȘI JERTFĂ PENTRU PĂCAT	- Pag.459
ÎNĂLȚAREA NUMELUI LUI IEHOVA	- Pag.462
NOE FACE BINE	- Pag.466

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU“

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Septembrie 1934

Nr. 17

SPIRITELE RELE

„Căci noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva stăpânilor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor întunericului din această lume, împotriva răutății spirituale care este în locurile cerești." - Efeseni 6:12.

PARTEA I

IEHOVA DUMNEZEU, Creatorul cerului și al pământului, este Creatorul tuturor lucrurilor bune. El n-a creat niciodată vreun lucru rău pentru că El este sfânt și toate lucrările Sale sunt perfecte. (Deuteronom 32:4) Cei răi sunt aceia care încalcă intenționat legea lui Dumnezeu. Dacă o faptură devine nelegiuită, răspunderea pentru aceasta nu poate fi pusă în seama lui Iehova. Dacă o faptură cedează unei ispite sau unei influențe spre păcat și se dedă la nelegiuire, Dumnezeu nu poate fi acuzat de aceasta, deoarece cum este scris, Dumnezeu nu ispitește pe nimeni. (Iacob 1:13) Toate căile lui Iehova Dumnezeu sunt drepte și juste. Dumnezeu urăște răutatea sau nelegiuirea și El a hotărât definitiv soarta nelegiuiților. „Făcătorii de rele vor fi stârpiți cu toții; sfârșitul nelegiuiților va fi nimicirea". (Psalm 37:38) Există fapte rele spirituale și fapte rele umane și sfârșitul tuturor acestora este nimicirea. (Psalm 145:20) Îngerii sunt fapte spirituale pe care Iehova Dumnezeu i-a creat perfecți, curați și sfinți, și toți cei care au urmat de bună voie pe Diavol au devenit răi. Cu toate că judecata lui Iehova arată clar că cei răi vor fi distruși, totuși aceasta nu înseamnă că fapta va fi nimicită îndată ce a devenit nelegiuită sau curând după aceea. Satan este un spirit rău care de mult timp a fost găsit vinovat și a fost judecat la moarte; totuși Dumnezeu i-a permis să rămână în viață pentru un anumit scop. Scriptura arată că și alte fapte spirituale au fost judecate de mult timp de Iehova Dumnezeu la moarte și ele au fost lăsate să trăiască până când va sosi timpul lui Dumnezeu pentru a le executa. Acești îngeri răi au exercitat până în ziua de astăzi putere și influență asupra omului și ei continuă să facă aceasta și acum. După nașterea „copilului de parte bărbătească" a urmat o luptă crâncenă în cer în care Satan și alți îngeri nelegiuiți au luptat împotriva Domnului Isus Cristos, și toți nelegiuiții aceștia au fost izgoniți pe pământ. Cu privire la aceasta este scris: „Vai de locuitorii pământului, și ai mării; căci diavolul s-a pogorât la voi, având mânie mare, pentru că știe că mai are puțină vreme." — Apocalips 12:5-12.

2. Faptul că Satan și îngerii săi răi exercită în prezent o influență puternică asupra stăpânilor pământului și în felul acesta duc poporul în mare mizerie nu poate fi nici cea mai mică îndoială; pentru aceasta avem o mulțime de dovezi. Mulți oameni consultă aceste spirite rele, fără să cunoască originea, scopurile și sfârșitul acestor spirite. Bărbații și femeile care le consultă prin unele mijloace sunt înșelate de influența seducătoare să facă multe lucruri rele prin care necinstesc numele lui Iehova. Mai înainte s-a spus și s-a scris mult despre îngerii răi și despre puterea lor asupra oamenilor, dar acum în ziua când Domnul a adunat pe credincioșii Săi la Sine și a inaugurat legământul cel nou pentru ei și i-a luat în legământul pentru Împărăție, trebuie așteptat că Domnul, în bunătatea Sa, va da credincioșilor Săi o lumină mai mare cu privire la îngerii răi prin faptul că dăruiește acestor credincioși o înțelegere mai bună a Sfintei Scripturi. Noi trebuie însă să ținem seama de faptul că apostolul a scris cu autoritate de sus: „Căci câte s-au scris mai înainte, spre învățătura noastră s-au scris, ca prin răbdare și prin mângâierea ce ne-o dau scripturile să ne păstrăm nădejdea”. (Romani 15:4) Din aceasta rezultă că o înțelegere potrivită a pasajelor din Sfânta Scriptură care se referă la îngerii răi va fi un ajutor pentru rămășiță în acest timp. Ei trebuie să înțeleagă, dacă doresc să fie de ajutor clasei Ionadab pentru ca aceasta să ajungă la o cunoaștere mai bună. Afară de aceasta Dumnezeu arăta clar rămășiței Sale credincioase prin apostolul Său că ei sunt atacați încontinuu de hoarda sau oastea rea a lui Satan și de aceea ei trebuie să-și pună și să păstreze pe ei armura de protecție pe care le-a dat-o Iehova în bunătatea Sa.

REZUMAT

3. Atât Iuda, cât și Petru vorbesc de îngeri care au devenit nelegiuți și de aceea sunt păstrați pentru nimicire. Petru vorbește și de anumite „spirite în închisoare” cărora Isus le-a predicat. Cine sunt acești îngeri răi? Când și cum au devenit nelegiuți? Cine sunt spiritele cărora le-a predicat Isus? Sunt spiritele din închisoare aceleași spirite care sunt păstrate pentru judecată și nimicire? Unde este în prezent locuința acestor spirite rele? Pare să fie de folos la discutarea acestor chestiuni să facem mai întâi un rezumat al expunerii următoare și apoi s-aducem argumentul Scripturii în sprijinul acestei expuneri; de aici rezultă următoarele:

4. Două clase separate și distincte de îngeri sau spirite sunt amintite în capitoul al șaselea al Genezei. Una dintre aceste clase este arătată în *Versiunea Autorizată* ca „uriași”; iar în *Versiunea Revizuită* ca „nefilimi”. *Nefilim* înseamnă căzător, bătauș, sau tiran. Acești nelegiuți s-au asociat cu Satan în rebeliunea sa și de atunci încoace au lucrat împreună cu el în eforturile sale de aduce hulă asupra lui Iehova Dumnezeu și de a întoarce întreagă creație de la El. Aceștia sunt cei care sunt amintiți în 2Petru 2:4 și Iuda 6. Ei au luptat din zilele Edenului împotriva acelor care au tins spre dreptate. Aceste spirite trăiesc și sunt dușmanii de moarte ai sfinților. Ele vor lupta de partea lui Satan în bătălia Armagedonului și vor suferi o înfrângere deplină.

5. În versetul al doilea din capitolul al șaselea al Genezei sunt menționați „fiii lui Dumnezeu”. Aceștia sunt îngerii care odată au fost sfinți și au fost în serviciul lui Iehova și nu s-au alăturat lui Satan când acesta s-a răzvrătit, însă după aceea au cedat influenței sale viclene și rele, au devenit neascultători și prin aceasta și-au pierdut privilegiul și ocazia de a servi pe Iehova și de atunci înapoi sunt întemnițați; ei sunt în viață și sunt cei amintiți în 1Petru 3:19,20; și există o oarecare speranță că vor fi restatorniciți.

6. La considerarea textelor pe care le vom discuta mai jos va fi bine și de folos să se țină seama de cele două clase separate și distincte de îngeri amintite mai sus și relația lor unii față de alții precum și relația lor cu neamul omenesc. Rămășița și clasa Ionadab vor găsi amândouă că acest subiect este de un interes deosebit în prezent. Este fără îndoială voia lui Dumnezeu să se dea acum o mărturie cu privire la aceste puteri invizibile și la influența pe care o exercită asupra neamului omenesc, și ca toți cei care iubesc pe Domnul să-și dea silința să ia parte la această lucrare de mărturie.

REBELIUNEA

7. Lucifer, în timpul creării omului, era un membru al organizației lui Dumnezeu, numit și uns în serviciu. A fost privilegiul și datoria lui să-L slujească pe Iehova, să-L sprijine, să-L preamărească și să-I dea ascultare deplină, și el era echipat pe deplin pentru acest scop. Este scris că Iehova a zis despre Lucifer: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu”. (Ezechiel 28:14) Aceasta dovedește că Lucifer a făcut parte din organizația lui Iehova și a fost pus și uns să împlinească anumite datorii. Pare clar din Scriptură că Lucifer a fost cel mai înalt reprezentant peste o anumită parte a organizației lui Dumnezeu având sub ordinele sale alte făpturi spirituale sau îngeri, și că organizația sa se ocupa cu deosebire de omul de pe pământ. Lucifer s-a răzvrătit însă împotriva lui Dumnezeu și și-a pângărit locașurile sfinte. „Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte”. (Ezechiel 28:18 *A.R.V.*) Aceasta trebuie să însemne că la începutul exercitării funcției sale, organizația sa sau locașul său sfânt a fost devotată lui Dumnezeu și dreptății, însă el a devenit dinadins nelegiuit. Aceasta mai trebuie să însemne și faptul că și alții s-au asociat cu el în cursul său trădător, și așa au fost pângărite locașurile lui Satan și membrii organizației sale imediate. Faptul că Satan are o armată de îngeri care lucrează împreună cu el este dovedit clar de alte texte din Sfânta Scriptură. Această armată de îngeri nelegiuți a luptat de partea lui Satan când Cristos Isus a alungat pe Satan și oștirile sale din cer și i-a prăvălit pe pământ, și de atunci înapoi activitatea lor este mărginită la lucrurile pământești. (Rev. 12:9-12) La început au fost făpturi ale lui Dumnezeu, însă ele s-au răzvrătit și au devenit –sămânța șarpelui”, a lui Satan. Domnul Isus Cristos a anunțat judecata lui Iehova împotriva acestei cete blestamate conduse de Satan. (Matei 25:41) Satan este extrem de tiranic și tot așa și spiritele care lucrează împreună cu el sunt tirani blestemați. Din timpul Edenului Satan a fost un ucigaș,

și cei care s-au asociat cu el în rebeliunea sa împotriva lui Dumnezeu, au participat fără îndoială la omorârea lui Abel, și așadar și ei sunt ucigași și de atunci încoace au continuat să ucidă. - Ioan 8:44.

8. Dumnezeu descrie prin profetul său Daniel organizația blestemată a lui Satan sub simbolul unui chip îngrozitor. Capul acelei statui era din aur, reprezentând pe Satan însuși și arătând că la început el a primit autoritatea sa de la Iehova. Pieptul și brațele acelei statui erau de argint, reprezentând pe prinții sau stăpânitorii ajutători supuși lui Satan care formează o parte a organizației sale invizibile care este nelegiuită; și este scris că mai există „o a treia împărăție” de aramă –eare stăpânește peste tot pământul”. (Daniel 2:31-39) Această declarație a lui Daniel ce este sprijinită de alte texte din Scriptură dovedește definitiv că îngerii răi supuși lui Satan au domnit chiar de la început peste guvernele pământului și anume într-un mod tiranic. Scriptura face cunoscut foarte clar faptul că Satan este dumnezeul sau domnitorul invizibil al acestei lumi, ceea ce înseamnă că el este cel mai puternic dintre toate făpturile spirituale rele și că ceilalți răi lucrează sub conducerea lui, și că întregă organizația se împotrivesc fiecăruia care stă de partea lui Iehova. - 2 Corinteni 4:3, 4; Efeseni 6:12.

9. Printre membrii organizației sale nelegiuite se află unul pe care Sfânta Scriptură îl numește „Gog”, cel mai înalt reprezentant al lui Satan, pe care l-a numit fără îndoială ca un fel de corespondent al lui Cristos Isus, al celui mai înalt reprezentant al lui Iehova. Această oaste blestemată a ocupat un loc cunoscut în Scriptură ca Magog. (Ezechiel 38:2-6) (Vezi „Justificare”, volumul 2, pagina 311) Isus a vorbit despre Satan ca despre „stăpânitorul lumii acesteia”. (Ioan 14:30) Deoarece Satan este numit și Belzebul ceea ce înseamnă prințul sau căpetenia diavolilor, din aceasta rezultă că există mulți de aceeași natură, adică mulți îngeri răi sau spirite rele. - Matei 10:25; 12:24; Marcu 3:22; Luca 11:15, 18, 19.

10. Textele citate aici împreună cu cuvintele din Efeseni 6:10-12 dovedesc dincolo de orice îndoială, că există o armată de îngeri răi sau făpturi spirituale, că Satan Diavolul este căpetenia acestei cete blestemate, și că toți aceștia sunt dușmanii lui Dumnezeu și dușmanii de moarte ai tuturor celor care caută să facă voia lui Dumnezeu.

11. Încă din timpul Edenului, Dumnezeu a rostit sentința Sa de moarte împotriva lui Satan și împotriva oastei sau „seminței” sale. (Geneza 3:15) Mai târziu, prin profetul Său Moise, Dumnezeu spune de ce n-a executat acea judecată imediat și de ce n-a nimicit pe Satan și pe horda sa nelegiuită. Scopul lui Dumnezeu este să permită lui Satan și cetei sale să meargă până la limita extremă în împotrivirea lor față de Dumnezeu, și în eforturile lor de a întoarce întregă creație de la El și de a dovedi că Iehova este un mincinos; și apoi la timpul Său rânduit să nimicească pe toți diavolii aceștia și astfel să-și demonstreze puterea Sa supremă. Înainte de nimicirea lor, Iehova dorește ca martorii Săi credincioși și devotați să dea mărturie despre numele Său mare și să-L mărturisească înaintea oamenilor și a îngerilor. Ca o dovadă că aceasta este hotărârea lui Dumnezeu, este scris cu privire la Satan: „Dar Eu de aceea te-am lăsat să trăiești, pentru ca să-ți

arăt puterea Mea, și ca numele Meu să se facă cunoscut peste tot pământul". (Exodul 9:16, *Leeser*) Satan și armata sa blestemată, care sunt invizibili ochilor omenești, sunt cei care au exercitat o influență nefastă și i-au corupt pe stăpânitorii vizibili ai pământului și au făcut puterile domnitoare ale pământului o parte a organizației păcătoase care oprimă neamul omenesc. Această parte vizibilă a organizației lui Satan este reprezentată prin profetul Daniel prin „picioarele de fier” și „picioarele parte de fier și parte de lut”. (Daniel 2:33) Întreagă organizația stăpânită de Satan se împotrivesc lui Iehova Dumnezeu; și la timpul rânduit „piatra”, adică Cristos Isus, care este făcut capul organizației capitale a lui Iehova și executorul principal al hotărârilor Sale, va prăpădi cu totul organizația nelegiuită a lui Satan, atât partea vizibilă, cât și partea invizibilă. - Daniel 2:44, 45.

12. Din ziua rebeliunii din Eden și până în prezent Diavolul și armata sa au fost cei care au luptat împotriva lui Dumnezeu și împotriva tuturor celor care au devenit o parte a organizației lui Dumnezeu; acum însă a sosit timpul luptei finale între oștirile răutății și organizația dreaptă a lui Dumnezeu, și de aceea trebuie așteptat că Iehova va da sfinților Săi credincioși de pe pământ o privire mai clară a acestei chestiuni decât au avut până acum. Este sigur că Satan și oastea sa ar fi nimicite de mult pe toți cei care s-au pus de partea lui Iehova dacă Dumnezeu nu și-ar fi întrebunțat puterea ca să ocrotească pe cei ce-L iubesc; însă El a oprit pe cei răi și i-a împiedicat să nimicească pe martorii Săi credincioși. Aceeași bandă blestemată a prigonit și pe Cristos Isus când a fost pe pământ și a pricinuit moartea Sa. Iehova a permis aceasta, însă în același timp a zădărnicit complet scopul dușmanului prin faptul că înviat pe Isus din moarte și i-a dat locul cel mai înalt în marea Sa organizație. - Filipeni 2:9-11.

„FII LUI DUMNEZEU”

13. În organizația universală a lui Iehova au fost mulți îngeri sfinți ce erau devotați cu totul slujirii Sale și care n-au aparținut niciodată cetei lui Lucifer și nu participaseră cu Lucifer la rebeliunea sa. Toți îngerii aceștia sunt „fiii lui Dumnezeu” deoarece ei au primit viața lor de la Iehova. (Iov 38:7) Cam 1500 de ani trecuseră de la rebeliunea din Eden. Adam și Eva aveau în acel timp copii și nepoți, și neamul omenesc s-a înmulțit încontinuu; și aici începe raportul despre desfrâul neamului omenesc. „Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s-au născut fiice, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales”. (Geneza 6:1, 2) Observați că versetul al doilea nu zice nimic despre nelegiuirea îngerilor, a „fiilor lui Dumnezeu”, și nici despre faptul că acești „fii ai lui Dumnezeu” au fost răi atunci când și-au luat corpuri omenești. Nu se poate spune că cei amintiți aici ca „fiii lui Dumnezeu” ar fi fost atunci sau vreodată o parte a organizației lui Satan. Toți aceia care s-au asociat cu Satan Diavolul au fost și sunt –sămânța lui Satan, a Șarpelui”, prin urmare fiii lui Satan. Aceasta dovedește că cei amintiți aici ca „fiii lui Dumnezeu” sunt o clasă sau companie cu totul deosebită de cei care s-au asociat cu Satan în răzvrătirea sa. Faptul că la 1500 de

ani după acea rebeliune îngerii sunt numiți „fiii lui Dumnezeu”, arată că ei în tot timpul acela au servit pe Iehova Dumnezeu. Ei au fost făpturi spirituale sau îngeri care au primit viață de la Iehova Dumnezeu și deoarece ei au rămas în serviciul Său și mai departe sunt numiți „fiii lui Dumnezeu”.

14. Scopul principal al lui Satan de la rebeliunea sa până în ziua de astăzi a fost să întoarcă întreaga creație împotriva lui Iehova. Nimic în raport nu zice că „fiii lui Dumnezeu” amintiți mai sus ar fi făcut vreo încercare să întoarcă pe alții de la Iehova Dumnezeu. Scriptura arată că Satan este un dușman viclean, intrigant și seducător. Numele său „Șarpe” arată că el este înșelătorul de frunte dintre toate făpturile, iar numele său „Satan” înseamnă că el se servește de înșelăciune în lupta sa împotriva lui Iehova. Noi știm că Diavolul folosește înșelăciunea pentru a seduce pe făpturile care-și neglijează datoriile față de Dumnezeu; și este rațional a cugeta că Satan a întrebuințat mijloace asemănătoare de înșelare pentru a întoarce pe „fiii lui Dumnezeu” de la Creatorul lor. A fost o parte a planului său rău de a înșela atât îngeri, cât și oameni și de a-i seduce să lucreze împotriva legii lui Dumnezeu. –Fetele oamenilor erau frumoase”, și „fiii lui Dumnezeu” le-au văzut și au observat că erau atrăgătoare. Prin înșelăciune a ademenit Satan la început pe frumoasa Evă în cursa sa, ceea ce i-a oferit lui Adam o scuză pentru a se alătura Diavolului; și acum 1500 de ani mai târziu Diavolul s-a servit de frumoasele fete și nepoate ale Evei pentru a ademeni pe alții în cursă, chiar și pe „fiii lui Dumnezeu”. Acești „fii ai lui Dumnezeu” angelici aveau puterea să se întrupeze într-un organism omenesc, și aceasta au și făcut-o fără îndoială. Nimic nu dovedește că prin întrupare ei ar fi încălcat legea lui Dumnezeu, pentru că Scriptura arată că și mai târziu în zilele lui Avraam au fost îngeri care s-au întrupat și au apărut ca oameni. (Geneza 19:1, 15; 18:1-15) Deși „fiii lui Dumnezeu” nu s-au întrupat la porunca lui Iehova și nici n-au fost trimiși ca mesagerii Săi, totuși păcatul lor nu pare să fi fost întruparea. Apărând ei în formă de om desigur c-au fost bărbați frumoși și atrăgători și au plăcut femeilor din timpul acela. Sfânta Scriptură nu zice că ei ar fi fost uriași, și n-ar fi deloc rațional de a conchide că ei s-au întrupat ca uriași, ci mai curând că ei au luat corpuri de bărbați atrăgători. „Fiii lui Dumnezeu... și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales”. Urmarea acestei uniri prin căsătorie dintre „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor a fost o mare înmulțire a răutății în rândul neamului omenesc, și aceasta dovedește îndeajuns că Satan a fost autorul principal al creării acestei stări.

RĂUTATE

15. Adam a devenit un om nelegiuit, și după ce au trecut 1500 de ani aproape toți urmașii lui Adam au devenit nelegiuiți, au adus ocară numelui lui Iehova și L-au jignit și supărat. Abel, Enoh și Noe sunt singurii care, după cum spune raportul, până în acel timp și-au menținut integritatea sau neprihănirea lor față de Dumnezeu. Se pare că în timpul amintit aici probabil că întregă omenirea s-a întors de la Dumnezeu în afară de Noe și de membrii imediați ai familiei sale. Noe fusese deja mai multe sute de ani pe pământ, așa că lucrurile arătate în Genesa

s-au petrecut „în zilele lui Noe”. Se poate trage concluzia că răutatea s-a tot înmulțit printre oameni. „Atunci Domnul a zis: Spiritul Meu nu va rămânea pururea în om, căci omul este și el carne: totuși zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani.” (Geneza 6:3 A.R.V.) Cuvintele întrebunțate aici „Spiritul Meu” înseamnă însuși Iehova; exprimat cu alte cuvinte s-ar zice „Eu, Spiritul”. Dacă ar fi fost întrebunțat pronumele „Eu”, n-ar fi fost exprimat cu atâta putere marele contrast dintre „Spirit” Creator și „carne”, adică făpturile omenești. Iehova este Spiritul, Cel Atotputernic; și omul, fiind carne, este nemăsurat mai slab și mai prejos decât Iehova. De când Adam a devenit un păcătos, Iehova s-a judecat cu neamul omenesc, și numai puțini dintre ei au rămas devotați lui Dumnezeu. Așa se pare că Satan a avut un succes admirabil în încercarea sa de a întoarce pe neamul omenesc de la Iehova.

16. Cuvântul evreiesc pentru cuvântul englezesc „a rămâne” este „*doon*”, o rădăcină de cuvânt care mai înseamnă și „a domni”, și prin implicație „a judeca (ca arbitru)”; prin urmare cuvântul „a rămâne” arată potrivnicii care sunt în litigiu. În decursul tuturor acestor cincisprezece secole Iehova a judecat oamenii cu privire la neprihănirea lor. De la Adam până la Noe inclusiv au trăit zece generații de oameni - numărul zece este un simbol al perfecțiunii pământești, și în tot timpul acesta Noe a fost, cum dezvăluie raportul divin, al treilea om care și-a dovedit integritatea sa față de Dumnezeu; ceilalți doi oameni au fost Abel și Enoh. Pentru Iehova n-a fost necesar să prelungească la infinit controversa, ca și cum omul putea continua să discute cu Creatorul și Judecătorul său în același fel ca și cum discută cu un potrivnic înaintea legii. Oamenii s-au numit din zilele lui Enos după numele Domnului; evident, că aceasta s-a făcut numai pentru a aduce ocară numelui lui Dumnezeu, la fel cum mulți oameni din zilele noastre se numesc creștini și prin aceasta aduc ocară numelui lui Dumnezeu și al lui Cristos. Este evident că de la unirea prin căsătorie a „fiilor lui Dumnezeu” cu fetele oamenilor răutatea s-a înmulțit și de aceea a declarat marele Spirit: „Spiritul Meu nu va rămâne veșnic în om, deoarece și el este carne”. Carnea sau făpturile omenești nu și-au dovedit integritatea față de Dumnezeu, și declarația lui Dumnezeu înseamnă de fapt că și cărnii nu-i va fi permis să ocărăscă veșnic numele lui Iehova. Despre contrastul dintre Iehova și făpturi este scris: „Egiptenii sunt oameni și nu Dumnezeu”, și ei sunt deci „carne și nu spirit”. „Toată carnea este iarbă”. (Isaia 31:3; 40:6) Omul, deci, nu poate batjocori veșnic pe Dumnezeu, pe marele Spirit. Faptul că omul a provocat pe Dumnezeu a arătat că omul nu știa cât de neînsemnat este în comparație cu marele Creator.

17. Probabil că tații fetelor au consimțit ca fetele lor să se căsătorească cu făpturile spirituale materializate, deoarece au gândit că aceasta va face să apară omenirea mare în ochii lui Dumnezeu și va face să aibă mai multă trecere în fața Celui Atotputernic. Diavolul trebuie să fi fost cel care a dat un astfel de cuget omului, scopul său fiind să batjocorească pe Dumnezeu și să aducă ocară numelui Său. O astfel de faptă a fost o urâciune în ochii lui Dumnezeu, deoarece a fost o mare fărădelege. Iehova zice prin profetul Său: „Iarba se usucă, floarea veștejește,

pentru că vântul Domnului suflă peste ea; cu adevărat iarba este poporul; iarba se usucă, floarea veștejește, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veci". — Isaia 40:7,8.

18. De ce trebuia să rămână Iehova Dumnezeu, Spiritul, încontinuu cu omul și să-i permită să ocărască numele Său? Dumnezeu zice aici pe scurt: „Eu sunt Spiritul și omul este carne; eu pot să-l șterg de pe fața pământului într-o clipă; totuși zilele lui (din milă; după traducerea lui *Leeser*) vor fi o sută douăzeci de ani”. Aceasta pare a zice clar, pe scurt, că timp de 1500 de ani omul n-a fost în armonie cu Creatorul său, și că acum Dumnezeu va suferi sau va permite ca omul să mai trăiască numai încă 120 de ani înainte de a aduce nimicirea peste neamul omenesc. Această declarație cu privire la cei 120 de ani se referă la oamenii nelegiuți, și nu la Noe, deoarece Noe care atunci era în viață și a umblat cu Dumnezeu, a continuat să trăiască pe pământ încă 350 de ani după potop. Pentru ce a permis Dumnezeu omului păcătos care nu era neprihănit înaintea lui Iehova să mai trăiască 120 de ani? Evident, din același motiv pentru care a permis lui Faraon, care era un reprezentant special al Diavolului, să rămână un timp oarecare în viață și din același motiv a permis Dumnezeu și Diavolului să rămână până acum în viață, și anume: pentru ca –Iehova să-și arate puterea Sa supremă și pentru a face să se dea o mărturie pe pământ pentru numele Său”. (Exodul 9:16, *Leeser*) În cursul acelor 120 de ani Iehova a făcut să se dea o mare mărturie despre numele Său și după trecerea celor 120 de ani a adus nimicirea completă a lumii, nimicire care a prefigurat nimicirea lumii în Armagedon. În felul acesta Iehova arată că El a hotărât dinainte timpul nimicirii lumii prin potop și că El a voit să dea timp destul înainte de acea nimicire să fie avertizați atât oamenii, cât și ginerii lor supraomenești, „fii ai lui Dumnezeu” întrupați. În acele zile înainte de potop oamenii trăiau mulți ani; de aceea 120 de ani puteau fi hotărâți ușor de Domnul până la executarea sentinței Sale și încă avea să includă generația care a fost în viață când s-a vestit hotărârea Sa de a nimici lumea. Cei 120 de ani menționați aici n-au fixat în nici un chip limita de vârstă a omului, și nici nu are nimic de-a face cu timpul pe care l-a trăit Moise; ci mai degrabă cei 120 de ani amintiți aici fixează definitiv timpul când a voit Dumnezeu să aducă potopul peste pământ. Din raport reiese de altfel, că declarația lui Iehova cu privire la cei 120 de ani de răgaz din milă s-a dat înainte ca Noe să fi fost de 500 de ani și înainte de a fi născut pe cei trei fii ai săi. - Geneza 6:9, 10.

19. S-a spus că „nefilimii” care au fost pe pământ ar fi fost aceleași persoane ca și „puternicii” și că aceștia ar fi fost nimiciți prin potop. Sfânta Scriptură nu susține această concluzie. Scriptura declară în mod formal că „fiii lui Dumnezeu” au fost cei care au luat de neveste pe fetele oamenilor, și această declarație este o dovadă definitivă că nu „nefilimii” au fost cei care au luat în căsătorie pe fetele oamenilor. „Nefilimii” fiind uriași, proporția lor ar fi făcut imposibil ca ei să aibă pe fiicele oamenilor drept neveste. Că nefilimii s-au întrupat sau s-au materializat ca făpturi omenești nu există nici o îndoială, deoarece Scriptura spune că ei au fost pe pământ. Fără îndoială chiar acești nefilimi au fost

cei care împreună cu Satan au făcut pe „fiii lui Dumnezeu” să părăsească locul lor potrivit în serviciul lui Iehova și să caute plăceri la fetele oamenilor, și ei au făcut aceasta pentru a întoarce pe „fiii lui Dumnezeu” de la Iehova, pentru ca aceștia să-și atragă asupra lor dezaprobarea lui Iehova și să aducă mai multă ocară numelui Său. Acești uriași sau nefilimi s-au materializat și erau pe pământ, totuși „fiii lui Dumnezeu” au fost cei care au luat de neveste pe fetele oamenilor, și aceasta este arătat clar în raport după cum urmează: „Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și după ce fiii lui Dumnezeu s-au împreunat cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume”. (Geneza 6:4) Numai după ce acei uriași au apărut mai întâi pe pământ, au avut „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor copii, cum arată acest text. Acei „uriași” sau nefilimi erau probabil numiți „căzuți” sau „îngeri căzuți” din cauză că ei căzuseră cu totul de la Dumnezeu, și din cauză că ei erau „căzători” adică din cei care tăbărau peste alții și-i tratau în mod tiranic. După o autoritate recunoscută, „nefilimi” înseamnă cei care năvălesc peste alții, adică „căzători”. (*Strong*) Fără îndoială se afla și Gog printre acea armată de spirite rele sau nefilimi, și aceasta vine în sprijinul concluziei că poate Gog se va mai materializa încă odată în formă de om și astfel va conduce forțele militare vizibile ale Diavolului în asaltul asupra organizației lui Dumnezeu. („*Justificare*”, volumul doi, pagina 311) Este sigur că nefilimii nu sunt „fiii lui Dumnezeu” amintiți în Geneză, din cel puțin două motive: (1) ei au fost pe pământ înainte de materializarea „fiilor lui Dumnezeu”; și (2) acești nefilimi sau uriași n-au fost fiii lui Dumnezeu, ci sămânța sau fiii Diavolului. Alte pasaje din Scriptură pe care le vom cerceta mai jos sprijină pe deplin această concluzie. Din căsătoria dintre „fiii lui Dumnezeu” și fetele oamenilor s-au născut copii, și „aceștia erau vitejii care au fost în vechime „oameni cu nume”. Acei „oameni cu nume” care au fost urmașii „fiilor lui Dumnezeu” n-au fost numiți „nefilim”, ci se numeau, după textul evreiesc, „gibborim”. În marele potop care a venit peste pământ „gibborimii”, „vitejii” sau „puternicii” au fost nimiciți, însă nu există nici o dovadă în Scriptură că „fiii lui Dumnezeu”, descriși în Geneză, sau nephilimii ar fi fost și ei nimiciți. Ba dimpotrivă, Biblia arată că ei sunt încă în viață.

20. Se poate spune că au fost nefilimi pe pământ și după potop deoarece iscoadele care s-au întors din Canaan au raportat că acolo au văzut uriași (nefilimi): „Și noi acolo am mai văzut nefilimi, pe fiii lui Anac, care se trag din uriași, și noi ne vedeam în ochii noștri ca lăcustele, și așa eram noi în ochii lor.” (Numeri 13:33, *A.R.V.*) Răspunsul la aceasta este următorul: cuvântul „nefilim” înseamnă „uriași” sau „tirani”; și în acest pasaj al Sfintei Scripturi este spus clar că uriașii care au fost văzuți în Canaan au fost fiii lui Anac. „Anac” (înseamnă „gât lung”; deci un uriaș). Anac a fost o făptură omenească, dar aici nu poate fi vorba de același fel de uriași sau nefilimi ca cei care sunt amintiți în Geneză. Despre nefilimii care s-au materializat pe pământ înainte de potop nu se spune că ei ar fi fost fiii vreunui om; și ei nici n-ar fi putut să fie fiii vreunui om, deoarece ei au fost

spirite materializate. Uriașii văzuți în Canaan au fost făpturi omenești, și Caleb i-a izgonit din Hebron. - Iosua 15:13, 14.

21. Nefilimii menționați în Geneză au fost o parte a organizației Diavolului care a lucrat împreună cu el de la rebeliune. Prin materializarea lor ca făpturi omenești ei au dorit să-i influențeze pe „fiii lui Dumnezeu”, menționați în Geneza 6:2, care până atunci erau credincioși lui Iehova, să se materializeze și să se căsătorească cu fetele oamenilor. Aceste făpturi spirituale, „fiii lui Dumnezeu”, care mai înainte erau în serviciul lui Iehova, luându-și soții omenești și având copii prin ele, au părăsit așadar serviciul lor pentru Iehova din cer, probabil fără să fi voit în acel timp să fie necredincioși lui Dumnezeu, ci ei au fost îndemnați să creadă că prin aceasta vor putea face un serviciu omului și-l vor putea ajuta să se ridice și în același timp vor face aceasta spre mărirea lui Dumnezeu. Cu toate că raportul din Geneză nu spune nimic despre faptul că Dumnezeu ar fi interzis îngerilor să-și ia soții omenești, totuși legea lui Dumnezeu dată mai târziu Israelitilor arată că o astfel de purtare a fost contrară voinței Sale. - Leviticul 19:19; 20:15,16.

22. În Iuda este scris: „Pe îngerii, care nu și-au păstrat prima proprietate (principatul, *margin*) ci și-au părăsit locașul lor (locuința lor cuvenită (loc) *Roth*), îi ține în legături veșnice, în întuneric, ca să fie judecați în ziua cea mare.” (Iuda 6) Mai înainte s-a spus că acest pasaj din Scriptură se referă la „fiii lui Dumnezeu” menționați în Geneză 6:2; dar alte pasaje din Scriptură în legătură cu acesta arată că o astfel de concluzie este neîntemeiată. Cuvintele lui Iuda se referă la nefilimi, și nu la „fiii lui Dumnezeu”, adică la cei care s-au întrupat pe pământ ca uriași și care sunt o parte a organizației lui Satan din timpul rebeliunii. Acești nefilimi sunt cuprinși împreună cu Satan în judecata de nimicire a lui Iehova pentru că sunt îngerii lui Satan și sunt o parte a organizației sale.

23. Numai faptul în sine că „fiii lui Dumnezeu”, după ce s-au întrupat, și-au luat de soții pe fetele oamenilor nu înseamnă numaidecât că ei au devenit direct o parte a organizației lui Satan sau că ei ar fi susținut organizația lui Satan. Satan și aliații săi, nefilimii, trebuie să-i fi amăgit pe „fiii lui Dumnezeu” să tragă concluzii false care i-au făcut să apuce o cale neînțeleaptă, aducându-i în greutate asemănătoare celor amintite de apostolul Pavel privitor la bărbații care părăsesc serviciul lui Dumnezeu pentru a-și lua soții: „Cel ce este însurat îngrijește de cele ale lumii, cum să placă nevastei sale... Și aceasta o zic spre folosul vostru, nu ca să arunc asupra voastră un laț, ci pentru ceea ce este cuviincios și ca să slujiți Domnului fără împărțire... Astfel, cine își mărită fata, bine face, și cine n-o mărită, mai bine face”. (1Cor. 7:33, 35, 38). „Fiii lui Dumnezeu” n-au avut voie să-și ia soții omenești pentru că prin aceasta ar fi părăsit serviciul lui Dumnezeu, însă după ce au cedat influenței subtile și raționamentelor false ale lui Satan, ei au adoptat fără îndoială un fel de a cugeta ca „turma mare” (Rev.7:9-17) sau clasa „prizonierilor” (Isaia 42:6,7; 49:9; 61:1) care consideră că se poate amesteca cu lumea și în același timp poate servi pe Dumnezeu. Mulți bărbați și femei care și-au consacrat viața lor lui Dumnezeu, contrar voinței Sale, s-au amestecat cu lumea

gândind că ei pot face aceasta și în același timp pot servi pe Dumnezeu și ajuta lumii; însă această cale n-a condus la îmbunătățirea lumii și n-a onorat pe Iehova; și pe această clasă a numit-o „prizonieri” pentru că ei sunt legați din cauza amestecării lor cu lumea. (Psalm 79:11; 142:7) Fără îndoială „fiii lui Dumnezeu” au fost îndemnați de Satan să cugete cam tot așa, și astfel au fost prinși în cursa sa. În zilele lui Noe neamul omenesc era foarte rău, tot așa cum este mare răutate și astăzi pe pământ. Clasa „prizonierilor” sau „turma mare” cugetă acum că ei pot desprețui Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului și să rămână în sistemele religioase, care sunt o parte a organizației Diavolului, și astfel să servească pe Dumnezeu și pe oameni. Aceștia sunt descriși de Domnul în Psalmul 107:10-20. Satan, servindu-se de instrumentele sale pământești, a fost cel care a ademenit „turma mare” în această cursă; și aceasta vine în sprijinul concluziei că Satan și aliații sau ajutoarele lui materializate, nephilimii, au fost cei care au îndemnat pe „fiii lui Dumnezeu” să apuce această cale și să meargă în cursa lui Satan.

24. Copiii care li s-au născut femeilor umane și „fiilor lui Dumnezeu” în lumea veche înainte de potop sunt numiți în Scriptură „viteji” sau „puternici”. Același cuvânt este întrebuițat pentru a descrie pe Nimrod, despre care s-a spus că a fost un om „puternic” (evreiește: gibbor, puternic) înaintea Domnului. (Geneza 10:8, 9) Urmașii care s-au născut din împreunarea fetelor oamenilor cu „fiii lui Dumnezeu” au fost „oameni cu renume” printre oameni, însă desigur nu în ochii Domnului, deoarece Biblia n-a păstrat numele nici unuia dintre acei oameni cu renume, și aceasta arată că ei n-au avut renume în ochii lui Iehova. Ei n-au fost devotați lui Dumnezeu, și au fost o urâciune în ochii Săi pentru că ei au fost atât corcitură, cât și monștri care și-au făcut un nume prin faptele lor brutale. Așa a devenit și Nimrod o celebritate printre oameni. Neamul de corcitură, numiți „oameni cu renume”, n-au fost nefilimi, cum arată clar raportul, și fiind ei corcitură și monstruozi, n-au putut naște copii.

25. Raportul din Geneza nu menționează în mod formal răutatea nefilimilor deoarece aceștia au fost niște răi incorigibili din timpul rebeliunii din Eden și erau condamnați încă din acel timp. Trebuia luat în seamă și faptul că darea de seamă divină nu vorbește de răutatea „fiilor lui Dumnezeu”, ci accentuează răutatea *omului*. „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.” (Geneza 6:5) Satan, urmând metoda sa fixă, a întors pe om de la Dumnezeu și a folosit pe oameni și pe fetele lor să corupă pe „fiii lui Dumnezeu” care au fost credincioși lui Iehova de mult timp; iar răutatea de pe pământ amintită se referă cu deosebire la om, și cu privire la om a zis Domnul că nu va discuta mai departe cu el. Iehova citează această răutate ca un motiv pentru schimbarea modului Său de a se purta cu omul. Diavolul a întors neamul omenesc de la Iehova, și acum Satan își execută planul său blestemat folosind fapte omenești pentru a atrage fapte spirituale în cursă și pentru a le întoarce de la Iehova și a le scoate din organizația Sa.

26. Din cauza acestei răutăți mari printre făpturile de carne este scris: „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și s-a mâhnit în inima Lui”.

(Geneza 6:6) Cuvântul evreiesc care este tradus aici prin „păreră de rău”, în alte locuri este tradus în felul următor: „A fi mângâiat, a primi mângâiere, a mângâia, a răcori, a potoli, a căpăta satisfacție, a se desfăta (însuși)”. De pildă, observați pasajele următoare: „De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor, Puternicul lui Israel: Ah! Voi cere socoteală potrivnicilor Mei, și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei.” (Isaia 1:24) „Îmi voi potoli astfel mânia, îmi voi vărsa astfel urgia peste ei, și voi fi mângâiat; ca să se știe că Eu, Domnul, am vorbit în zelul Meu, când mi-am vărsat urgia peste ei”. - Ezechiel 5:13.

27. Aceasta nu înseamnă că lui Dumnezeu i-a părut rău că a făcut pământul și omul de pe el. Nu era loc de regrete, pentru că El ar fi putut nimici pe Satan și pe Adam în prima clipă a rebeliunii. Fiind Iehova devotat cu totul dreptății, s-a mâhnit în inima Lui că omul a apucat o cale rea; de aceea inima lui Dumnezeu trebuia să fie răcorită sau mângâiată și avea să fie așa, nu prin ceea ce ar fi putut face vreo faptură oarecare, ci prin însăși purtarea Sa față de cei care au adus ocară numelui Său. Hotărârea Sa a fost să răzbune sau să justifice numele Său, și aceasta o va face prin nimicirea celor care s-au unit cu organizația lui Satan și au ocărât cu voie numele Său.

28. Satan și aliații săi blestemați au stricat și au pervertit animalele pământului și le-au sugerat un spirit drăcesc, și de aceea Dumnezeu și-a vestit hotărârea de a nimici atât pe oameni cât și pe animale. „Și Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la animale, până la târătoare și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut”. - Geneza 6:7.

29. Cuvintele întrebunțate, aici „a șterge de pe fața pământului”, adică „a nimici”, și „făcut” sunt în complet contrast și dezvăluie înțelesul părerii de rău a lui Dumnezeu, și anume, că Dumnezeu, Creatorul care a făcut atâta bine fapturilor Sale, a devenit acum Nimicitorul atât al oamenilor cât și al animalelor pe care Diavolul i-a umplut de răutate. Așa și-a schimbat Dumnezeu modul de purtare sau i-a părut rău, deoarece cuvântul „a-i părea rău” înseamnă „a-și schimba modul de purtare”. Este de observat că aici nu sunt amintiți nici nefilimii și nici „fiii lui Dumnezeu”, ceea ce arată că situația lor va fi tratată de Iehova într-alt loc. Ceea ce s-a spus în textele de mai sus cu privire la ceea ce a fost sortit nimicirii se referă la lucrurile pământești, însă Noe a fost excepția. „Noe află har în ochii lui Iehova”. (Geneza 6:8) Dacă cuvântul întrebunțat aici „i-a părut rău” ar însemna că Dumnezeu a făcut o greșală când a creat omul, atunci de ce să-l mai țină pe Noe în viață? Iehova arată aici că scopul Lui este să nimicească pe toți cei care sunt dinadins nelegiuți, și că El acordă favoarea Sa numai celor care-l ascultă. „Când are a face cu cei batjocoritori, își bale joc de ei, dar celor smeriți le dă har”. (Proverbe 3:4) „Fiți îmbrăcați cu umilință; căci Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, dar dă har celor smeriți”. - 1 Petru 5:5.

30. După ce Dumnezeu, cum spune Geneza, a hotărât să treacă 120 de ani până când va nimici creația de pe pământ, Dumnezeu a dat lui Noe, care a aflat har în ochii Săi, o femeie bună de soție, și în cursul celor ultimilor 100 de ani dinainte

de potop ea a născut lui Noe trei fii. „Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie. Dumnezeu s-a uitat spre pământ, și iată că pământul era stricat; căci toată făptura își stricase calea pe pământ". - Geneza 6:8-12.

31. Oamenii de pe pământ, cu excepția lui Noe și a familiei sale, erau extrem de răi și de corupți, și au umplut pământul cu silnicie, și Dumnezeu a urât această stare de lucruri. „Cel ce iubește silnicia, urăște sufletul său". (Psalm 11:5; Ezechiel 7:10, 11; 8:17) Observați că textul zice: „Toată făptura își stricase calea pe pământ". Aceasta nu zice și nici nu înseamnă că omul și-a stricat natura sa, ci calea sa.

32. Deoarece sosise timpul ca Dumnezeu să execute mânia Sa asupra celor răi, a făcut pe Noe martorul Său și i-a poruncit să dea mărturie altora; și aceasta a profețit cum trimite Dumnezeu în prezent pe unșii Săi să dea mărturie despre numele Său și despre scopul Său înainte de a aduce nimicire asupra organizației lui Satan. Faptul că Dumnezeu n-a amintit deloc pe nefilimi și pe „fiii lui Dumnezeu" în sentința Sa de nimicire, ci a mărginit-o la „toată carnea", arată că omul este răspunzător el însuși pentru calea sa rea apucată dinadins. „Și Dumnezeu zise către Noe: Sfârșitul a toată făptura a ajuns înaintea Mea, că s-a umplut pământul de violența lor; și iată Eu îi voi nimici pe ei împreună cu pământul". (Geneza 6:13) Aceasta avea să fie sfârșitul perioadei lungi de discutare a lui Iehova cu neamul omenesc. Iehova a instruit apoi pe Noe să construiască arca, cum este scris: „Prin credință Noe, după ce a fost înștiințat de Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau încă (ca ploaie, volburi de apă, sau furtuni), fiind cuprins de o teamă sfântă, a pregătit o corabie pentru mântuirea casei sale: prin care a osândit lumea și s-a făcut moștenitor al dreptății, care este potrivit credinței " (Evrei 11:7, A.R.V.) Zidirea arcei a arătat credința lui Noe și a condamnat prin aceasta lumea. Zidirea arcei a fost o predică puternică și o mărturie mare; în afară de aceasta, Noe a trebuit să explice oamenilor din jurul său de ce zidește corabia, și în felul acesta a dat o mărturie verbală. Atât familia omenească și „fiii lui Dumnezeu" cât și urmașii lor au auzit astfel mărturia lui Noe, și prin aceasta Noe a devenit o „priveliște pentru oameni și îngeri"; întocmai cum martorii lui Iehova care sunt acum pe pământ, mărturisesc atât înaintea celor invizibili cât și a celor vizibili hotărârea lui Dumnezeu de a nimici lumea în Armaghedon. (1Cor. 4:9, *margin.*) Trecerea lui Noe peste potop și eliberarea lui de după aceea a fost asemănătoare învierii din moarte, și aceasta a fost o predică puternică îngerilor cu privire la puterea lui Iehova. În felul acesta prin arcă și prin Noe și prin potop Iehova și-a arătat puterea Sa înaintea creației și a făcut ca numele Său să se facă cunoscut în întregă lumea. Tot așa și acum Dumnezeu a poruncit martorilor Săi credincioși să dea mărturie pentru numele Său și că Iehova își va justifica complet prin Împărăția Sa numele Său, nimicind tot lucrul și toată făptura care se împotrivesc scopului Său și ocărăște numele Său sfânt.

33. Dovada Scripturii arată deci că există o deosebire clară între nefilimi și „fiii lui Dumnezeu" care și-au luat mai târziu soții omenești. Și că „oamenii cu renume", urmașii care s-au născut din împreunarea spiritelor materializate cu fetele

oamenilor, se deosebesc clar de nefilimi și „fiii lui Dumnezeu”. N-a fost nici un motiv să fie ținuți în viață acei monștri și ei au fost nimiciți prin potop.

34. Aici se naște întrebarea: Ce s-a întâmplat cu „fiii lui Dumnezeu” în timpul potopului, și în ce stare se află ei acum? Și ce legătură au ei, dacă cumva au vreuna, cu silnicia de acum de pe pământ? Declarația clară a apostolului din Efeseni 6:12 arată că puterile care luptă împotriva sfinților se compun dintr-o oaste de spirite rele. Sunt aceștia nefilimii sau „fiii lui Dumnezeu” ce sunt amintiți în Geneză, sau amândouă clasele împreună, care sunt asociați cu Satan în dușmănia unșilor lui Iehova?

(Continuarea urmează)

Întrebări pentru studiu

Alin. 1, 2. Deoarece Iehova a făcut toate lucrurile bune, explică existența spiritelor rele și a fapturilor rele umane și de ce n-au fost nimicite când au devenit rele. De ce este acum așa de potrivit cu timpul ca credincioșii Domnului să primească o lumină mai clară cu privire la acești răi?

Alin. 3-6. Ce zice Iuda și Petru despre îngerii care au devenit nelegiuți, și ce zice judecata lui Dumnezeu despre ei? Arată cine sunt „uriașii” și „fiii lui Dumnezeu” care sunt amintiți în Geneza 6:2, 4. Care a fost starea sau serviciul lor și care este judecata lui Iehova în ceea ce-i privește?

Alin. 7-10. Ce arată Scriptura despre poziția și relația lui Lucifer în organizația lui Dumnezeu, despre calea pe care a apucat-o, despre complicitățile săi și despre sfârșitul acestei căi? Arată cum profeția lui Daniel și declarațiile apostolului Pavel sunt noi dovezi ale dominației și tiraniei exercitate de îngerii răi sub conducerea lui Satan. Ce este arătat mai departe în legătură cu aceasta în Ezechiel 38:2-6, în ceea ce a zis Isus cu privire la Satan, și în scrisoarea apostolului Pavel către Efeseni?

Alin. 11, 12. Având în vedere înștiințarea lui Dumnezeu din Genesa 3:15, explică cum de au putut Satan și armata sa blestemată să continue împotrivirea lor față de Iehova până în prezent. Prin ce se arată în mod evident influența lor rea? De ce nu au reușit să-i nimicească pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu?

Alin. 13. Ce deosebire este între „fiii lui Dumnezeu” menționați în Geneza 6:2, 4 și „sămânța șarpelui” la care se face referire în Genesa 3:15?

Alin. 14. Arată că numele Șarpe și Satan pe care le-a primit Lucifer după rebeliunea sa sunt nume semnificative.

Alin. 15-18. Până în zilele lui Noe în ce măsură a avut Satan succes în străduințele sale rele? Explică declarația din Genesa 6:3. Ce scop a avut Iehova atunci când a amânat timpul și apoi a rânduit un anumit timp pentru nimicirea neamului omenesc?

Alin. 19, 20. Explică dacă nefilimii, „uriașii” și „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat de neveste pe fetele oamenilor au fost identici sau nu, și dacă ei au fost cei care mai târziu au fost nimiciți prin potop. Armonizează cu aceasta declarația din Numeri 13:33.

Alin. 21-24. Aplică cuvintele din Iuda 6. Erau vinovați „fiii lui Dumnezeu” de faptul că s-au materializat și au intrat în legături de căsătorie cu fetele oamenilor, și de ce? Ce înțeles are referința cu privire la urmașii lor drept: „vitejii care au fost în vechime oameni cu renume”?

Alin. 25. Ce lumină mai clară aruncă declarația că ”Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ” asupra răspunderii pentru stările care au fost atunci pe pământ:?

Alin. 26, 27. Explică Geneza 6:6 cu alte pasaje din Scriptură.

Alin. 28, 29. După textele respective, ce fapte au fost cuprinse în judecata de nimicire din Geneza 6:7? Cum servesc cuvintele „a nimici”, și –ereat” întrebunțate acolo pentru a arăta înțelesul afirmației următoare a lui Dumnezeu: „îmi pare rău”?

Alin. 30-32. Cum era pământul „stricat” și „plin de silnicie”, așa încât trebuia ca Dumnezeu să nimicească toată făptura? Explică ce s-a profetit prin stările descrise și hotărârea lui Dumnezeu declarată în Geneza 6:11-13. Care este înțelesul afirmației apostolului Pavel din Evrei 11:7?

Alin. 33, 34. Ce arată deci dovada Scripturii cu privire la deosebirea dintre (a) nefilimi și „fiii lui Dumnezeu”, și (b) „oamenii cu renume” și nefilimi și „fiii lui Dumnezeu”? Care sunt întrebările care fac necesară cercetarea pe mai departe a acestui subiect?

ÎNVIERE ȘI JERTFĂ PENTRU PĂCAT

Duminică dimineța, în prima zi a săptămânii, dimineța învierii lui Isus, Maria Magdalena L-a văzut lângă mormânt, „și nu știa că este Isus. Isus i-a spus: Femeie, de ce plângi? și pe cine cauți?” (Ioan 20:14-17). Maria, cu această ocazie, a crezut că este grădinarul, până când a auzit sunetul vocii Lui familiare.

În aceeași dimineță femeile întorcându-se de la mormânt au văzut pe Stăpânul. Apostolul Matei (28:9, 10) spune: „Și în timp ce mergeau să spună discipolilor Lui (ce le spusese îngerul la mormânt), iată, le-a întâlnit Isus, spunând: Bucurați-vă. Ele au venit și i-au cuprins picioarele, și I s-au închinat. Atunci Isus le-a zis: Nu vă temeți; mergeți de spuneți fraților mei să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea”.

Simon Petru, apostolul, a văzut pe Isus în aceeași zi lângă Ierusalim. (Luca 24:34). În aceeași dimineță de duminică, în timp ce mergeau spre Emaus, doi dintre discipoli au fost ajunși din urmă de Isus; și El a mers cu ei și ei nu L-au recunoscut până când a șezut cu ei să mănânce și a binecuvântat hrana în modul Său obișnuit. – Luca 24:13-21, 30, 31.

După aceea El s-a arătat din nou discipolilor la Ierusalim, când Toma era cu ei. Aceasta s-a întâmplat la o săptămână după învierea Sa. – Ioan 20:23-29.

După câteva zile, în timp ce șapte din discipolii Săi pescuiau în marea Galileei, El li s-a înfățișat și a vorbit cu ei. – Ioan 21:1-13.

Câteva zile mai târziu El s-a arătat celor unsprezece pe un munte lângă Galileea. – Mat. 28:16-20.

Din nou, El s-a arătat unei societăți de „mai mare de cinci sute adunați laolaltă prin numire în Galileea. – 1 Cor. 15:6.

Cu o altă ocazie Iacov L-a văzut singur. – 1 Cor. 15:7.

Ultima Sa apariție a fost pe Muntele Măslinilor, în fața discipolilor Săi, în momentul înălțării Sale. – Fapte 1:6-9.

Saul din orașul Tars se împotrivise Domnului și-L persecutase. Înclinat spre uciderea discipolilor Domnului, Saul era în drumul său spre Damasc, când dintr-odată a strălucit împrejurul lui o lumină mai strălucitoare decât soarele la amiază. Aceasta a fost o manifestare a Domnului în slava Sa înviată. Cu această ocazie, Domnul a vorbit lui Saul și i-a spus: „Eu sunt Isus, pe care-l persecuți”. (Fapte 9:1-9). După aceea Saul din Tars a fost numit Pavel. El L-a acceptat pe Domnul, a fost născut și uns din Spiritul Sfânt, și a devenit un serv special al lui Cristos, îmbrăcat cu putere și autoritate ca să vorbească Cuvântul adevărului.

Scriind cu privire la Stăpânul, Isus din Nazaret, apostolul Pavel a spus: „V-am învățat înainte de toate ce am primit și eu, că Cristos a murit pentru păcatele după scripturi, că a fost îngropat, și că a înviat după scripturi, și că a fost văzut de Chifa (apostolul Petru), apoi de cei doisprezece; după aceea a fost văzut de mai mult de cinci sute de frați deodată, din care cea mai mare parte este încă în viață, iar unii au adormit. După aceasta a fost văzut de Iacov, și apoi de toți apostolii. Și în cele din urmă mi s-a arătat și mie, ca unui născut le la timp”. – 1Cor. 15:3-8.

După aceea Pavel prezintă un argument clar și convingător cu privire la învierea Domnului, în care dovedește că Isus a fost înviat din morți, că învierea Lui a fost necesară, și că dacă El nu ar fi fost ridicat din morți, nu ar fi existat nici o speranță pentru familia umană. Însă cu fermitate el afirmă „Cristos a fost înviat din morți și a devenit primul rod al celor adormiți”, și că învierea lui Cristos Isus a fost o garanție că la timpul hotărât de Dumnezeu El va învia pe alții care au murit. – 1Cor. 15:12-26.

Din nou Pavel a scris că Dumnezeu a stabilit o zi pentru judecarea lumii, și că a dat asigurare despre acel timp, prin faptul că a înviat pe Cristos Isus din morți. – Fapte 17:31.

Apostolul iubit, Ioan, credincios și adevărat Domnului până la sfârșit, a scris sub inspirație cu privire la Domnul Isus: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții; (căci viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim și vă vestim viața veșnică, care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată); ce am văzut și am auzit vă vestim, ca și voi să aveți părtășie cu noi; și cu adevărat părtășia noastră este cu Tatăl, și cu Fiul Său Isus Cristos”. – 1 Ioan 1:1-3.

Învierea Domnului Isus Cristos este dovedită atât de puternic și de convingător de Scripturi încât nu poate să rămână nici o îndoială în mintea vreunuia care crede că Biblia a fost scrisă ca Cuvântul lui Dumnezeu. Învierea Domnului are o legătură importantă cu marea jertfă pentru păcat pentru omenire.

Valoarea vieții umane perfecte a lui Isus dată pe stâlpul de pe Calvar, dar drept la care viață a supraviețuit, a constituit prețul de cumpărare sau răscumpărare

pe care noi îl numim merit. Isus a murit pe stâlp, însă dreptul să la viață nu a fost luat. Există o diferență mare între a trăi și a avea dreptul de a trăi. Adam, primul om, a avut dreptul de a trăi, dar a păcătuit. Imediat după ce judecata lui Dumnezeu a intrat în vigoare împotriva lui, dreptul său la viața a dispărut, însă el a mai supraviețuit nouă sute treizeci de ani. Isus a murit cu adevărat pe un stâlp; însă, murind ca o jertfă voluntară, dreptul său la viață nu a pierit, ci a supraviețuit.

Comiterea de către Adam a păcatului a fost ceea ce l-a determinat pe Dumnezeu să-l condamne la moarte. Dacă Adam sau oricare din rasa lui urma să fie eliberat vreodată, acest lucru trebuia să se întâmple după aducerea jertfei pentru păcat, jertfă care trebuia să fie prețul de răscumpărare, adică, meritul sau lucrul valoros sau dreptul la o viață umană perfectă. Această jertfire trebuia făcută în cer. Prin urmare, pentru ca Isus să-și prezinte jertfa pentru păcat El trebuia să fie ridicat din morți o creatură spirituală și să se înfățișeze în prezența lui Dumnezeu în cerul însuși și să prezinte valoarea sacrificiului Său la curtea de judecată. - Evr. 9: 20-26.

Dovada este concludentă că Isus a fost făcut trup și a locuit printre oameni; că a suferit moartea pentru ca să ofere prețul de răscumpărare pentru oameni; că Dumnezeu l-a ridicat din moarte o creatură divină și l-a înălțat la o poziție mai presus de toți în univers, cu excepția lui Dumnezeu. În această privință raportul sacru spune: „(El) deși fiind după chipul lui Dumnezeu, totuși n-a cugetat ca o uzurpare să fie asemenea lui Dumnezeu, ci s-a dezbrăcat pe Sine însuși, luând un chip de rob, fiind făcut asemenea oamenilor; și fiind găsit în condiție ca om, s-a umilit, devenind ascultător până la moarte, și chiar moarte de cruce. De aceea Dumnezeu l-a înălțat nespus de mult, și l-a dat numele care este mai presus de orice nume; pentru ca în numele lui Isus să se plece orice genunchi celor din cer, de pe pământ și de sub pământ; și orice limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.” – Fil. 2:6-11, *Diaglott*.

Acum putem înțelege ilustrația vie făcută când evreul Avraam a adus pe fiul său Isaac ca jertfă pe Muntele Moria. Acolo Avraam a fost un tip sau ilustrație profetică a lui Iehova Dumnezeu. Isaac, singurul fiu al lui Avraam, a fost un tip al lui Isus, singurul și preaiubitul Fiul al lui Iehova. Avraam a mers cât mai mult cât mai mult posibil în aducerea fiului său ca o jertfă vie fără a-i lua viața. Însă ilustrația a fost suficientă să arate că Dumnezeu va oferi pe Fiul Său preaiubit o jertfă vie, și aceasta a fost lecția pe care Iehova și-a propus s-o învețe. În momentul când mâna lui Avraam se cobora cu cuțitul ca să junghie pe fiul său, Dumnezeu a oprit și prin îngerul Său a vorbit lui Avraam: „Și îngerul Domnului l-a strigat din cer, și i-a spus: Avraame, Avraame; și el a spus: Iată-mă. Și el a spus: Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine”.- Gen. 22:11, 12.

Atunci și acolo Dumnezeu a dat lui Avraam acea promisiune de care omenirea este foarte interesată, deoarece ea prezice venirea marelui Eliberator al omenirii prin care vor fi binecuvântate toate națiunile pământului. Citim că Dumnezeu a adăugat: „Pe Mine însumi am jurat, zice Domnul, că pentru că ai făcut acest lucru, și nu ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta

foarte mult și-ți voi înmulți sămânța ca stelele cerului, și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta dușmanilor ei; și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate; pentru că ai ascultat glasul Meu”. – Gen. 22:16-18.

Din nou, moartea lui Isus a fost prefigurată în paștele pe care Dumnezeu l-a instituit printre evrei când erau în Egipt. (Ex. 12:1-12). Era luat un miel în fiecare casă evreiască în ziua a zecea a lunii Nisan, miel care trebuia să fie fără pată sau cusur. În ziua a paisprezecea a aceleiași luni mielul trebuia junghiat și sângele stropit pe stâlpii ușii, care a fost un semn de protecție pentru întâiul născut al familiei din acea casă și care a fost o măsură premergătoare eliberării tuturor israeliților din Egipt. Anti-tipul sau împlinirea reală a aceluia mie a fost Isus, după cum este scris: „A doua zi Ioan (Botezătorul) a văzut pe Isus, venind la el, și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”. (Ioan 1:29). Mărturia despre același lucru se găsește în cartea Revelația (5:6), unde apostolul Ioan spune: „M-am uitat, și iată, în mijlocul tronului (lui Dumnezeu) și al celor patru făpturi (de jur-împrejur), și în mijlocul bătrânilor, stătea un Miel, ca și cum era junghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte spirite ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul.” – Rev. 5:6.

În acest ultim verset citat numărul șapte este un simbol al desăvârșirii; coarnele simbolizează puterea desăvârșită; ochii sunt un simbol al înțelepciunii desăvârșite; toate aceste lucruri mărturisind că marele Miel anti-tipic al lui Dumnezeu va fi îmbrăcat cu înțelepciune perfectă și cu toată puterea și autoritatea să îndeplinească planurile divine; și aceasta este exact ceea ce arată Scripturile că a fost dat lui Isus. După învierea Sa din morți și înainte de înălțarea Sa la cer Isus a spus: „Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ”. – Mat. 28:18.

Mielul care era pus deoparte pentru a fi junghiat pentru paștele evreilor trebuia „să fie (așa sunau instrucțiunile divine) fără cusur, un miel de parte bărbătească de un an”. (Ex. 12:5). Scriind cu privire la prețul de răscumpărare furnizat prin sângele lui Isus, apostolul Petru, sub inspirație, spune: „Cu sângele prețios al lui Cristos, mielul fără cusur și fără pată”. – 1Pet. 1:19.

Isus, fiind Mielul pascal anti-tipic, trebuia să se prezinte evreilor în ziua a zecea a lunii Nisan. În ziua a zecea a lunii Nisan Isus a intrat în Ierusalim călare pe un măgar și s-a prezentat iudeilor ca Regele lor. (Mat. 21:1-9). El trebuia să moară în ziua a paisprezecea a lunii Nisan ca să împlinească tipul, și chiar în ziua a paisprezecea a lui Nisan El a fost răstignit pe lemn.

ÎNĂLȚAREA NUMELUI LUI IEHOVA

Deși nevăzut de ochii umani, Iehova, Creatorul Atotputernic al cerului și pământului, devine acum mai cunoscut prin lucrările minunate pe care le face pentru informarea și încurajarea celor care se încred în El. Cântecel de laudă,

așadar, sunt foarte în regulă; și această laudă la adresa lui Iehova se ridică astăzi dintre martorii adunați ai lui Iehova, care vestesc pe tot pământul numele lui Iehova și vestea bună a Împărăției Sale, singura speranță a lumii. – Mat. 12:18-21.

Iehova Dumnezeu a pregătit cântări pentru guvernul nou-născut și pentru martorii Săi credincioși care se bucură să cânte acele cântări. Psalmii Bibliei sunt poeme scrise pentru a fi cântate.

Unul din aceste poeme ale Împărăției este Psalmul 99. El începe cu afirmația că Iehova a devenit Rege și cheamă pe oameni să tremure. „Iehova (în acest timp special) este mare în Sion (organizația Lui);...Să laude oamenii numele Tău cel mare și înfricoșat; căci este sfânt”. Numele Lui este înălțat de o mare proclamație publică. „Așternutul picioarelor Lui” menționat mai jos este clasa templului Lui pe pământ, pentru că acolo Domnul Dumnezeu este reprezentat pe pământ.

Versetul 6 al acestui psalm vorbește despre Moise, Aaron, și Samuel ca fiind oameni care au chemat pe Domnul și pe care El i-a auzit și le-a răspuns. Evident aceasta este introdus aici ca o încurajare pentru cei care cheamă astăzi numele lui Iehova și se încred în El implicit.

Un alt cântec al guvernului este Psalmul 68. El începe cu afirmația: „Să se scoale Dumnezeu, să fie risipiți dușmanii Lui”. În mod reprezentativ Iehova s-a sculat în calitatea preoției lui Melhisedec. Cristos, marele Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec, se ridică de pe scaunul Său ca să facă pe dușmanii Săi așternut al picioarelor Sale, și cei de pe pământ care sunt devotați lui Iehova sunt voluntari în această zi. (Ps. 110:3). „Cântați lui Dumnezeu, cântați laude numelui Său; înălțați pe cel ce umblă pe ceruri prin numele Său IAH, și bucurați-vă înaintea Lui”. Dumnezeu nu este atât de preocupat ca să audă cântecele, ci vrea ca oamenii să le audă, pentru ca numele Său să fie înălțat. Prin urmare, aceasta trebuie să fie printr-o mărturie publică pentru numele Său.

Este scris că atunci când chivotul legământului a fost pus în mișcare spre Țara Promisă, au fost rostite exact aceste cuvinte cu care a început psalmistul: „Scoală-te Doamne, și să fie risipiți dușmanii Tăi”. (Num. 10:35). Când David a dus chivotul la locul său de odihnă pe Muntele Sion a trebuit urmat acest obicei. Este scris că cu această ocazie David a numit cântăreți cu instrumente de muzică. (1Cron. 15:16-28). Cu cântece și muzică instrumentală chivotul a fost adus și așezat pe Muntele Sion. Acest lucru s-a făcut în prezența dușmanilor. Această slujbă a ilustrat ceea ce se întâmplă acum pe pământ. Cântecul Împărăției spune acum: „Ei au văzut intrarea Ta, Dumnezeu, intrarea Dumnezeului meu, Regele meu, în sanctuar”. (Ps. 68:24). Astfel, dușmanul vede lucrarea mergând mai departe și aude rămășița cântând.

Un alt cântec al guvernului nou este Psalmul 149. Cântecul începe cu: „Lăudați pe Domnul. Cântați Domnului o cântare nouă (având în vedere faptul că a sosit Împărăția Lui), și laudele Lui în adunarea sfinților. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut, să se veselească copiii Sionului de Regele lor” pentru că a sosit Regele slavei. „Să salte de bucurie sfinții; să cânte tare în paturile lor”. Domnul a

fost glorificat ca Rege, și onoarea o atașează rămășiței Lui ca ambasadori ai Regelui nou, și prin urmare, ei sunt în slavă. Ei cântă în paturile lor, în loc de a merge la culcare, așa cum fac ceilalți. Ei sunt activi în a vesti laudele Domnului zi și noapte și vor continua până când îi va birui somnul pământesc. Aceasta este în armonie exactă cu cuvintele profetului lui Dumnezeu în Isaia 62:6, 7, în care Domnul spune străjerilor Săi să nu tacă zi și noapte, ci să continue să aducă aminte de numele Domnului.

„Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tăișuri în mâna lor”. Dumnezeu este creatorul lor și este vrednic să fie lăudat. „Sabia în mâna lor” arată că acești credincioși sunt implicați într-un război împotriva seminței lui Satan. – Gen. 3:15.

„Ca să facă răzburarea asupra (națiunilor), și pedepsirea asupra popoarelor”. „Sabia” cu care ei urmează să facă răzburarea aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu. (Efes. 6:17). Metoda de executare este pur și simplu prin vestirea a ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu are să spună cu privire la răzburarea Sa și la exprimarea acesteia împotriva organizației lui Satan.

„Să lege pe regii lor cu lanțuri, și pe nobilii lor cu lanțuri de fier”. Evident, aici se face referire la regii „creștinătății” ca fiind cei legați. Clasa rămășiței credincioase folosește Cuvântul lui Dumnezeu ca să orbească pe acești regi și nobili”. „Toiagul celor răi nu va (mai) rămâne pe moștenirea celor neprihăniți”. (Ps. 125:3). Proclamarea adevărului și auzirea lui de oameni distruge influența „nobililor”, adică, a clericilor, asupra oamenilor. Oamenilor li se deschid ochii și nu le mai este frică de acești „nobili” ecleziastici.

„Ca să execute judecata scrisă”. Aceasta arată că clasa rămășiței trebuie să urmeze ce este scris și trebuie să proclame mesajul Împărăției lui Dumnezeu. Nu este treaba lor să provoace violență conducătorilor sau nobililor, ci să declare judecata pe care Domnul Dumnezeu a decretat-o deja împotriva lor și care este scrisă în Cuvântul Său. Prin urmare, ei sunt pur și simplu aducătorii veștilor cu privire la ceea ce trebuie să se facă. Cântarea se încheie: „Această cinste o au toți sfinții Lui.” Domnul socotește lucrarea lor o lucrare onorabilă. Cei care eșuează sau refuză să aibă o parte cu bucurie în realizarea acestei lucrări de mărturie spre slava numelui mare a lui Iehova sunt, prin termenii psalmului, excluși din clasa sfinților.

Un alt cântec al Împărăției este Psalmul 72. „Dă regelui (Piatra, Cristos Isus, Regele Uns al lui Dumnezeu) judecățile Tale, (decretele Tale și autoritate ca să le execute), Dumnezeule, și neprihănirea Ta („haina neprihănirii”) fiului regelui (fiii regali ai lui Iehova care sunt încă pe pământ). El (Cristos Isus, după ce va primi judecățile și autoritatea lui Dumnezeu) va judeca pe poporul Tău cu neprihănire, și pe săracii tăi cu dreptate”. Acest cântec este o altă dovadă cu privire la ceea ce trebuie să se facă acum ca o parte a lucrării mari a lui Dumnezeu pe pământ și care trebuie făcută de rămășiță.

Un alt cântec al Împărăției este Psalmul 95, pe care clasa rămășiței îl cântă acum: „Veniți să cântăm Domnului; să facem un zgomot vesel către stânca salvării

noastre”. Motivul acestui cântec este că Iehova este marele Dumnezeu și este înălțat acum în Sion. În 1914 pământul a devenit al Domnului, și El a trimis pe Unsul Său să izgonească pe conducătorul acestuia. Așadar, în „mâna Lui sunt locurile adânci ale pământului”. Dumnezeu, prin profetul Său Ezechiel, a promis că va căuta pe oile Sale și le va chema, și că își va păstori turma și o scoate din locurile în care a fost împrăștiată. (Ezec. 34:11, 12). Recunoscând că Domnul Dumnezeu a făcut aceste lucruri, rămășița cântă: „Căci El este Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul pășunii Lui, și oile mâinii Lui. Astăzi, de ați asculta glasul Lui, nu vă împietriți inima, ca în provocarea, și ca în ziua ispitirii în pustie”.

Apostolul Pavel aplică acest psalm la încheierea perioadei de har a lui Dumnezeu față de Israelul natural; și, conform regulii stabilită de el, psalmul se aplică cu și mai mare forță la sfârșitul lumii când Dumnezeu adună pe poporul Său la Sine. (Evr. 3:15-19; 4:1-3; 1Cor. 10:11). De la venirea Domnului la templul Său, și de la începutul judecății de la casa lui Dumnezeu, glasul Domnului vorbește în așa fel membrilor clasei templului astfel încât inimile lor să nu se împietrească, ci ei să se bucure să asculte Cuvântul Său. Domnul spune că unii din cei unși pentru serviciul de regi își vor împietri inimile și se vor întoarce și nu se vor alătura în cântecul vesel care anunță Împărăția Sa. Aceștia se vor plânge împotriva fraților lor și vor insista că nu se poate face nimic, ci să aștepte timpul când vor fi luați în Împărăție. Cu toate acestea, Domnul reprezintă pe clasa rămășiței credincioase, ca cântând: „Cântau o cântare nouă înaintea tronului, și înaintea celor patru făpturi vii, și înaintea bătrânilor; și nimeni nu putea să învețe cântarea ci numai cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ”. – Rev. 14:3.

Plângăreții nu pot să înțeleagă acest cântec deoarece ei refuză să participe la el. Cei care au trecut deja în slavă și sunt pentru totdeauna cu Domnul se implică în cântarea cântecului nou vestind laudele lui Iehova. Rămășița care este încă pe pământ participă în cântarea acestor cântece care constituie muzica guvernului nou. Faptul că se face afirmația că nici un om de pe pământ nu poate să învețe acea cântare, cu excepția celor 144 000, arată că cei din clasa rămășiței care sunt încă pe pământ vor ști și vor participa în cântec.

Un alt cântec al guvernului nou adresat „Cântărețului Șef” este Psalmul 66. „Strigați de bucurie către Dumnezeu, toate țările”. Aceste strigăte de bucurie trebuie făcute printre națiuni ca o mărturie și trebuie să fie date așa cum a poruncit Domnul prin aceia care iubesc vestea bună și care sunt martori credincioși ai Domnului. Cântecul continuă: „Cântați slava numelui Său; gloriificați slava Lui”. În secolele trecute Dumnezeu și-a mărit Cuvântul promisiunii Sale. Acum a sosit timpul când numele Lui trebuie să fie înălțat pe pământ; și martorii Săi credincioși, pe care El i-a numit, sunt privilegiați să-l mărească, spunând celor care vor să audă că guvernul Său neprihănit este aproape.

Printre cântarea despre guvernului nou pe care clasa rămășiței o cântă este și Psalmul 75. „Ție, Dumnezeule, îți dăm mulțumiri, Ție îți dăm mulțumiri; pentru că numele Tău este aproape, lucrările Tale vestesc”. (Ps. 75:1). Iehova își face acum lucrările Sale pe pământ. Aceste lucruri văzute de servii unși sunt dovezi

pentru ei că Dumnezeu însuși este aproape și întinde mâna în conducerea treburilor pământului. Unele lucrări trebuie să le facă prin alte forțe decât poporul Său pe pământ. Aproape toată lucrarea Lui pe pământ făcută de cei unși este proclamarea în cinstea numelui Său. Oportunitățile pe care ei le au ca să-L servească în vestirea numelui Său sunt o dovadă pentru cei unși că Dumnezeu îi folosește, și că, prin urmare, ei au aprobarea Lui. Aceasta este o dovadă suplimentară că acum este timpul potrivit al lui Dumnezeu ca numele Lui să fie vestit pe pământ. Cu o viziune mai clară a planurilor lui Dumnezeu cu privire la ei, unșii merg înainte în lucrarea Lui cu încredere deplină. Ei nu se preocupă cât de mult trebuie să continue să lucreze pe pământ, și nici cât de mare este pericolul atacului din partea dușmanului; ci ei sunt preocupați de credințioșia față de legământul lor. Ei cântă onoarea numelui Său cu seninătate.

Unii care sunt unși cred că nu ar trebui să vorbească împotriva organizației Diavolului, ci că ar trebui să tacă cu privire la ea. Aceștia sunt nestatornici, pentru că nu pot să urmeze acel curs și să fie loiali și credincioși Domnului. Celor unși Domnul le spune: „Fiul meu, teme-te de Domnul și de regele (Unsul lui Dumnezeu, Piatra pusă în Sion); și nu te amesteca (nu te asocia) cu cei ce sunt supuși schimbării (care sunt nestatornici)”. Aceștia care se întorc să se asocieze cu lucrătorii nelegiurii vor cădea. „Dar pe cei ce apucă pe căi lăturalnice, Domnul îi va duce împreună cu lucrătorii nelegiurii; dar pacea va fi peste Israelul (spiritual)”. – Ps. 125:5.

Doar cei care sunt credincioși Domnului vor rămânea în picioare. Faptul că un om este din clasa rămășiței nu este nici o garanție că el urmează să fie din acea clasă în final. El trebuie să continue să fie sânguincios și credincios până la sfârșit. „Vezi un om sânguincios în lucrul lui (adică, lucrul Regelui, purtarea de grijă de interesele Împărăției)? El va sta (față în față) înaintea regilor (Iehova și Cristos Isus); el nu va sta înaintea oamenilor (obscuri); (regilor mărunți de pe pământ; el nu va avea aprobarea acestora)”. (Prov. 22:29). Cei care sunt credincioși și care continuă așa până la sfârșit, și sunt sânguincioși în proclamarea laudelor numelui Domnului, vor avea prietenia Regelui Uns al lui Dumnezeu. „Cel care are puritate a inimii, și har pe buzele sale, va avea pe Rege ca prieten.” – Prov. 22:11, *margin*.

Lucrarea minunată a lui Iehova progresa și poporul Său așteaptă cu nerăbdare și cu încredere timpul când guvernul neprihănit va fi întemeiat complet pe pământ, doar pentru administrarea treburilor pământului.

NOE FACE BINE

Dragă frate:

Un director vorbitor de limbă străină mi-a spus că atunci când a fost în armata greacă comandantul său i-a spus: „Când vezi un turc, nu mi cere sfaturi. Împușcă-l”. M-am folosit imediat de oportunitatea pe care Iehova a oferit-o prin servul Său, președintele nostru prin purtarea unui set de înregistrări noi și a unui

fonograf portabil cu mine în fiecare duminică în lucrarea noastră pe teren, încercând să găsec un căutător sincer al adevărului și apoi să vă las să pe dvs. să răspundeți la întrebările lui. Mă bucur să vă spun că eforturile dvs. în această privință au fost deja răsplătite din belșug și s-a deschis o nouă și minunată oportunitate pentru serviciu. Este cu adevărat o economie de timp pentru un lucrător.

Prima duminică, un domn în vârstă, după mărturia obișnuită, fiind fără bani, și-a exprimat recunoștința pentru darurile caritabile de broșuri, etc., pe care le primise din când în când de la martorii noștri, și a spus: „Spuneți-mi acum ultimele știri despre Armaghedon”. Am dat drumul la discursul despre acel subiect pentru el și încă câteva rude de ale lui, aceasta fiind la o distanță mică de mașina mea și fonograf. La încheiere, cu lacrimi curgându-i pe barba zăpădoasă, el a spus: „Tinere, acesta este cel mai puternic orator pe care l-am auzit vreodată, și el mi-a spus mai multe despre acea scurtă înregistrare decât am auzit de la predicatori în șaptezeci de ani.” Cu expresii de bucurie el m-a urmat până la poartă și a cerut binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrării pentru pacea care i-a dat-o. Dacă ați fi văzut expresia pe fața aceluia tovarăș bătrân!

În fiecare duminică, pe lângă folosirea în timpul săptămânii, am luat discursurile dvs. în mașină, sperând că cel puțin o persoană mă va opri să pună întrebări. În fiecare duminică a avut loc o astfel de întâmplare, și timpul total necesar pentru a explica un subiect nu este niciodată mai mult de zece minute. Am observat pe mulți lucrători petrecând 5-10-20 de minute în conversații fără rezultat la ușă, lăsând deseori oameni mai confuzi decât la început. După părerea mea, (și vorbesc despre fiecare ascultător până în prezent) acele discursuri sunt cele mai 12 înțepătoare informații despre subiectele care s-au pregătit. Singura obiecție pe care am auzit-o este de la lucrătorii noștri care în aparență doresc ca glasurile lor proprii să prezinte informațiile în modul lor propriu.

Pentru un astfel de efort, binecuvântat din belșug, am fost criticat aspru. Mi se spune: „Nu ar trebui să folosești înregistrările în timpul perioadei de lucru. Folosește carnetul și apoi vorbește oamenilor, dacă par interesați”. Personal, prefer să las pe superiorul meu să spună cuvintele mele, când am sigur o ușă deschisă. Mi-ați dat un instrument, și eu îl voi folosi cu siguranță, în special când pare potrivit. Mi se spune: „Așteaptă până când îți spune Societatea cum să le folosești. (Trei oameni, trei duminici ar fi ratat binecuvântarea). Prefer să *împușc turcul*, și voi face tot ce-mi stă în putință să *trag la țintă* până când comandantul meu consideră potrivit să-mi direcționeze mai bine focul. Dacă greșesc, am încredere că Informatorul va îndrepta aceasta.

NOAH L. RESSEGER, *Ohio*.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

15 SEPTEMBRIE 1934

Nr. 18

Cuprins:

**SPIRITELE RELE
PARTEA a II-a**

- Pag.471

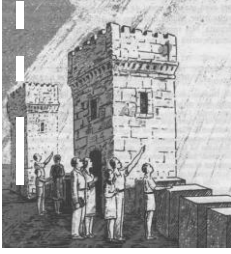
TRUPUL CRISTOSULUI

- Pag.490

SCRISORI

- Pag.494

„VOI SUNTETI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU“

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Septembrie 1934

Nr. 18

SPIRITELE RELE

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva stăpânilor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor acestei lumi, împotriva răutății spirituale în locurile cerești.” — Efeseni 6:12.

PARTEA a II-a

Întrucât numele mare al lui Iehova a fost ocărât atât de îngeri cât și de oameni, El a trimis pe Isus pe pământ ca să justifice numele Său și să depună mărturie despre hotărârea Sa. În acest scop Isus a trebuit să predice și El a și predicat prin cuvintele gurii Sale și prin purtarea Sa consistentă. Toată predicarea Sa, s-a făcut exclusiv în împlinirea însărcinării Sale. Apostolul Petru a scris prin inspirație divină: „Pentru că și Cristos a suferit pentru păcate o singură dată, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu; fiind omorât în carne dar făcut viu în spirit; în care s-a și dus și a propovăduit duhurilor în închisoare, care au fost neascultătoare altădată, când aștepta îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, în zilele lui Noe, pe când se pregătea corabia, în care puțini, adică opt suflete, au fost scăpați prin apă.” — 1Petru 3:18-20.

2. După ce am aflat acum că scopul principal al lui Iehova în trimiterea lui Isus pe pământ, și scopul principal al lucrării lui Isus, a fost justificarea numelui lui Iehova, rămășița poate aștepta acum să primească prin Cristos Isus în templu o înțelegere mai clară a cuvintelor apostolului cu privire la „spiritele în închisoare”. Cine sunt aceste spirite din închisoare? Cine le-a întemnițat? Și în ce chip le-a predicat Isus? După cum arată Scriptura aceste „spirite în închisoare” sunt acelea ce sunt amintite în Genesa 6 ca „fiii lui Dumnezeu”, care au venit pe pământ înainte de potop, și nelegiuirea lor a constat în părăsirea datoriilor ce le-au fost încredințate în organizația lui Dumnezeu și în căsătoria lor cu fetele oamenilor și în devotarea lor la ceea ce a fost neascultarea legii lui Dumnezeu cu privire la ei. Scriptura nu zice că neascultarea lor ar fi durat toți cei 600 de ani pe care i-a trăit Noe înainte de potop. Totuși probabil că ei au fost neascultători în tot timpul acela și predica dreptului Noe i-a făcut să priceapă clar c-au lucrat greșit. Însă răutatea omului este aceea pe care o accentuează raportul scriptural. (Geneza 6:5) Atunci Dumnezeu a declarat că „zilele lui (ale omului) vor fi de o sută douăzeci de ani”. În a doua parte a celor 120 de ani Iehova a dat lui Noe instrucțiuni cu privire la arcă, deoarece în timpul când a primit aceste instrucțiuni Noe avea fii și aceștia erau însurați. Neascultarea fiilor lui Dumnezeu a continuat

în decursul aceluși timp. Aceasta reiese clar din 1Petru 3:20, care s-a citat mai sus: „Care erau neascultători altădată (odinioară, *R.V.*), pe când se pregătea corabia". Când arca a fost gata și a năvălit potopul, atunci „lumea veche" s-a sfârșit. Aceasta înseamnă o schimbare atât în stările spirituale cât și în cele pământești; prin urmare, cuvintele apostolului se referă la acel timp: „Lumea care era atunci a pierit potopită cu apă". (2Petru 3:6) În acel timp au fost întemnițate spiritele, și aceasta arată că ele n-au fost nimicite. Acestor spirite întemnițate le-a predicat Isus. Noe care a fost „un propovăduitor al dreptății", le-a predicat înainte de potop, însă ele n-au dat atenție predicii sale și de aceea n-au scăpat de închisoare. Acele spirite n-au putut fi omorâte în acel timp, fiindcă ele erau în viață în zilele lui Isus; altfel nu le-ar fi putut predica Isus. Este sigur că acele spirite neascultătoare sunt încă în viață, însă sunt în legături sau în închisoare.

3. Cine le-a întemnițat? Nu este nici un motiv pentru a conchide că Dumnezeu le-a întemnițat. Dar fiindcă ele au fost neascultătoare față de Dumnezeu, nu cumva le-a aruncat El în închisoare? Nu neapărat. Nu este nici o dovadă în Scriptură că Dumnezeu le-ar fi închis. Acei îngeri care erau odată în organizația lui Dumnezeu și în serviciul Său au cedat vicleniilor lui Satan, și de aceea Dumnezeu i-a predat dușmanului său Satan și a permis dușmanului Satan să-i întemnițeze. Aceasta este ceea ce a făcut Iehova în astfel de împrejurări. Această concluzie este sprijinită de faptul că și Izraeliți au fost odată în organizația lui Iehova și în serviciul Său, însă au cedat influenței viclene a Diavolului, și Dumnezeu i-a predat dușmanului Său și dușmanului lor, Satan, și a permis ca mulți dintre ei să fie ținuti în robie și în temniță. (Osea 11:8; Ieremia 12:7; Isaia 47:6). Și aceia cari vor forma "clasa „turmei mari" au fost născuți din spirit și născuți ca fii ai lui Dumnezeu, și ei au avut ocazie să se dedice cu totul serviciului lui Dumnezeu și au fost invitați să alerge pentru premiul Împărăției; însă și ei au căzut victime ale influenței viclene a lui Satan și a aliaților săi și au încercat să servească în același timp și pe Dumnezeu și pe organizația Diavolului, și așa au căzut în cursa lui Satan și sunt deținuți în organizația lui Satan sau în închisoare și de aceea sunt numiți „prizonieri". (Vezi W. T., 1926, pagina 339. Neascultătorii „fii ai lui Dumnezeu" în zilele lui Noe nu s-au întors la predica lui Noe, și când a venit potopul n-au găsit ocrotire pentru ei, indiferent dacă au voit atunci să se întoarcă la organizația lui Dumnezeu sau nu. Ei au fost neascultători și au mers în cursa lui Satan. Dacă Dumnezeu ar fi întemnițat pe acele spirite neascultătoare scopul evident ar fi fost să le împiedece de a mai fi neascultătoare, și aceasta sprijină concluzia că nu Dumnezeu a fost acela care le-a închis. Dacă însă Satan a fost acela care le-a băgat în închisoare, atunci scopul său a fost să le țină sub domnia și stăpânirea sa și astfel să le împiedece de a se întoarce la Dumnezeu, tocmai așa cum ține acum pe „turma mare" în închisoare. După ce a venit potopul și Iehova a arătat acestor spirite neascultătoare puterea Sa supremă și și-a justificat cuvântul și numele Său, aceste creaturi spirituale au fost deținute de Satan și aliații săi

nelegiuți pentru a le împiedeca de a se despărți de ei. Numele organizației lui Satan este Babilon; și întocmai cum poporul ales al lui Dumnezeu de altă dată, Izraeliții, au fost ținuti în Babilon, tot așa și spiritele neascultătoare de asemenea sunt ținute în închisoare în Babilon, adică în organizația invizibilă a Diavolului, și aceasta este numită în Scriptură „țara Magog”. — Ezechiel 38:2; 39:6.

4. Deoarece acei „fii ai lui Dumnezeu” care au fost neascultători în zilele lui Noe n-au tras folos din îndelunga răbdare a lui Dumnezeu în cursul celor 120 de ani și n-au dat atenție nici predicii neprihănitului Noe, a reprezentantului și martorului lui Dumnezeu, Iehova i-a lăsat să meargă și nu i-a ocrotit și nu le-a dat ocrotire nici în potop. Aceasta găsește o paralelă surprinzătoare în timpul prezent, cum vom vedea mai jos. Neascultarea lor în disprețuirea organizației lui Dumnezeu și a serviciului Său a trebuit să-i despartă de Iehova, și frica lor i-a adus în cursa lui Satan, întocmai cum frica a adus pe clasa „strâmtorării” în cursa lui Satan. (Proverbe 29:25) Satan și nefilimii săi puternici au ținut pe acești „fii ai lui Dumnezeu” cu forța sau în închisoare și nu i-au lăsat să se întoarcă la Domnul Iehova și la serviciul lor. Când „fiii lui Dumnezeu”, în armonie cu voința lui Dumnezeu, au venit să se prezinte înaintea lui și Satan a venit fălos în mijlocul lor, însă cei pe care i-a deținut Satan nu erau acolo. (Iov 2:1) Neascultătorii „fii ai lui Dumnezeu” din zilele lui Noe nu s-au prezentat acolo ci erau în constrângere sau opriți întocmai cum Satan și servii săi cu ajutorul preoțimii au legat acum pe turma mare și o țin departe de adunarea martorilor lui Dumnezeu. Însă așa cum mesajul adevărului, ce se propovăduiește acum atât prin purtarea sau acțiunea consistentă a martorilor credincioși cât și prin radio și în formă tipărită, ajunge până la „prizonieri”, la „turma mare”, tot așa s-a îngrijit Dumnezeu și ca mesajul adevărului să ajungă la prizonierii spirituali deținuți de Satan pentru ca la timpul rânduit să caute pe Dumnezeu.

5. Acestor spirite neascultătoare le-a predicat Isus, după cum declară apostolul Petru. Din moment ce scopul predicii este reformarea, dacă este posibil, a celor care ascultă, acesta trebuie să fi fost și scopul lui Isus când le-a predicat. (Romani 10:14, 15) Prin menținerea integrității sau neprihănirii Sale față de Dumnezeu în împrejurările cele mai dificile, chiar și până la suferirea unei morți rușinoase, Isus a predicat o predică puternică tuturor aceluia care au observat aceasta. Învierea Lui din moarte prin puterea lui Iehova și înălțarea Sa la cea mai înaltă poziție în organizația lui Dumnezeu, și aceasta din cauza credințioșiei Sale față de Dumnezeu, trebuie să fi fost o mărturie foarte puternică pentru spiritele ținute în închisoare, care erau acolo pentru că n-au fost credincioase lui Dumnezeu și n-au rămas în organizația Sa. Faptul că este declarat că Isus le-a predicat este un puternic sprijin pentru concluzia că ele, la timpul rânduit de Dumnezeu, vor avea o ocaziune să fie restatornicite. Dacă aceasta este concluzia adevărată, atunci vor trebui să ia o atitudine împotriva lui Satan și Gog și apoi să-și dovedească credințioșia lor față de Iehova și organizația Sa cu prețul multor suferințe. Dacă acești prizonieri sunt deținuți acum de Satan ei nu sunt neapărat „sămânța lui

Satan” tot așa cum nici „turma mare” nu constituie o parte a seminței celui rău. Ei au urmat cugetele lor proprii, au desprețuit cuvântul lui Dumnezeu, și au căzut în cursa lui Satan întocmai cum a făcut și „turma mare”. — Psalm 107:9 - 13.

6. Cum a predicat Isus acestor spirite din închisoare? Nu neapărat prin cuvintele gurii Sale, ci prin purtarea Sa statornică și prin devotamentul Său neschimbat față de Iehova în cele mai grele probe. Cuvintele apostolului, ce preced declarația sa cu privire la predica lui Isus către spirite, aruncă lumină asupra subiectului abordat aici. Petru a amintit aici creștinilor cum au rătăcit ei altădată și cum au fost aduși la Domnul Isus Christos. Apoi a zis: „De asemenea, voi nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, pentru ca, chiar dacă unii n-ascultă de cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, văzând purtarea voastră curată în temere. După cum Sara asculta de Avraam, numindu-l domn, ale cărei fete v-ați făcut, făcând binele și netemându-vă de nici o groază.” — 1Petru 3:1, 2, 6, *A.R.V.*

7. Argumentul apostolului este că unul care pretinde că este un urmaș al lui Cristos Isus trebuie să lucreze în conformitate cu declarația Sa de credință, așa ca observatorii să poată observa acțiunea constantă în purtare și în mărturia dată prin cuvântul gurii. Doar comportamentul bun, ceea ce s-a obișnuit a se numi „dezvoltare de caracter”, fără însă a da mărturie prin cuvintele gurii, nu va preamări pe Dumnezeu; ci amândouă trebuie să meargă mână în mână: mărturia dată cu gura și o purtare potrivită și statornică a aceluia care pretinde a fi un creștin. Apostolul zice că „Sara asculta de Avraam, numindu-l domn” pentru că el era servul ales al lui Dumnezeu. Ea n-a cinstit prin aceasta omul, ci pe servitorul lui Dumnezeu.

8. Noe, prin zidirea corabiei, a arătat observatorilor credința sa în Dumnezeu și devotamentul Său față de Iehova. Cuvintele sale și lucrarea sa sau faptele sale au fost în armonie. Continuând, apostolul zice: „Sfințiți în inimile voastre pe Cristos ca Domn: fiți gata totdeauna să dați răspuns la oricine vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, însă cu blândețe și cu temere”. — 1Petru 3:15. *A.R.V.*

9. Nimeni însă nu pune cuiva întrebări cu privire la speranța care este în el numai dacă dă o mărturie verbală, și aceasta face pe oameni să pună întrebări. Aceasta arată că omul trebuie să propovăduiască atât prin cuvintele gurii cât și prin fapte sau purtare aceluia cu care vine în contact. Prin aceasta se păstrează o conștiință curată, fără a ținea seamă de aceea că prin aceasta am putea fi înțeleși greșit de alții. De aceea adaugă apostolul: „Având un cuget curat; pentru ca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Cristos, să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău.” (1 Petru 3:16, *A.R.V.*) Martorii lui Iehova trebuie să meargă pe o cale care este contrară cursului lumii, vestind lauda lui Iehova, și făcând ei aceasta sunt priviți ca făcători de rele și vorbiți de rău. Ei trebuie să fie propovăduitori atât prin cuvintele gurii lor cât și prin acțiunea lor consistentă sau purtarea lor statornică. Dovada vine la alții că ei nu sunt făcători de

rele când Dumnezeu va arăta pe acuzatorii falși că cei acuzați de acești acuzatori falși au fost martorii Săi credincioși.

10. Argumentul apostolului arată apoi că servitorii credincioși ai lui Dumnezeu vor fi aduși în situații ce le vor cauza suferințe, și că aceasta se face după voia lui Dumnezeu pentru a le da ocazie să-și mențină integritatea lor față de El. Nu Dumnezeu este acela ce le trimite suferințe; totuși credincioșii, suferind pentru dreptate și pentru c-au lucrat drept, dovedesc integritatea sau neprihănirea lor. De aceea zice apostolul: „Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul!” (1 Petru 3:17, *A.R.V.*) Așa a suferit și Cristos Isus, cel drept pentru cei nedrepti. „Pentru că și Cristos a suferit pentru păcate o singură dată, cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu; fiind omorât în carne dar făcut viu în spirit”. (1 Petru 3:18, *A.R.V.*) Suferințele lui Cristos Isus n-au fost necesare pentru câștigarea prețului de răscumpărare. Cristos Isus, menținându-și integritatea față de Dumnezeu, a suferit multe nedreptăți aruncate asupra Lui. El a suferit și a rămas credincios lui Dumnezeu și astfel și-a dovedit credincioșia Sa nestrămutată; și datorită credincioșiei Sale, Iehova l-a înviat din moarte și L-a înălțat la poziția cea mai înaltă din organizația Sa.

11. În momentul consacrării Sale de la Iordan a fost socotit ca mort, și atunci a început să fie făcut înviat în spirit. Timp de trei ani și jumătate a propovăduit adevărul prin cuvintele gurii Sale și prin devotamentul său consistent și statornic față de Iehova Dumnezeu. Tot așa și urmașii lui Isus au fost înviați în spirit pentru a fi propovăduitorii Cuvântului lui Dumnezeu. (Romani 8:11; 1 Cor. 4:9) Isus, care a fost întotdeauna în organizația lui Iehova și în favoarea Sa, a refuzat toate ispitele prezentate lui de Satan, și în toate prigonirile pe care le-a adus Satan peste El a rămas credincios și fidel lui Iehova. Aceasta, împreună cu modul Său constant de a lucra sau de a se purta până la moarte, și învierea Sa din moarte, a fost maniera în care a predicat spiritelor din închisoare, după cum declară Petru: „În care s-a dus și a propovăduit spiritelor în închisoare.” (1 Petru 3:19, *A.R.V.*) Aceste spirite întemnițate se aflau acolo din cauză că au neglijat să servească neîncetat pe Dumnezeu cu credincioșie când se aflau încă în organizația Sa, și acum n-au văzut numai urmările necredincioșiei lor, ci și sfârșitul celor credincioși. Propovăduirea lui Isus a constat, deci, dintr-o vestire a mesajului într-un mod ocolit sau pe o cale indirectă. El a fost trimis să predice Iudeilor prin cuvintele gurii, ceea ce a și făcut. (Matei 15:24) Predica Sa către spirite a constat din devotamentul Său credincios și ținerea Sa consistentă la organizația lui Dumnezeu. Ele au observat aceasta și El trebuie să le fi spus aceasta prin următoarele cuvinte: „Dacă ați fi rămas credincioase și devotate organizației lui Dumnezeu acolo unde v-a pus El, acum nu v-ați afla în închisoare și departe de favoarea lui Dumnezeu.” Acesta a trebuit să fie felul cum a predicat Isus spiritelor din închisoare, întocmai după cum purtarea sau faptele nevestelor, pe care le amintește Petru în această legătură și pe care le întrebuițează ca o pildă în argumentul său, trebuie să fie o predică. Purtarea lui Isus a fost o predică în

favoarea lui Dumnezeu în marea controversă și împotriva lui Satan, a celui rău, care a prins în cursa sa pe aceste spirite neascultătoare. Învierea lui Isus și înălțarea Sa datorită credințioșiei Sale față de Dumnezeu a adăugat o mare intensitate predicii Sale. Satan, știind aceasta, a făcut încercări disperate de a împiedeca învierea lui Isus.

12. Mulți au insistat că Isus s-a dus undeva ca să predice spiritelor din închisoare deoarece cele mai multe traduceri zic că el „s-a dus” și a propovăduit spiritelor. Este cu totul în armonie cu explicarea de mai sus a predicii Sale prin purtarea sa credincioasă, și deci în completă armonie cu toate celelalte texte din Scriptură, ca să tragem concluzia că Isus s-a dus într-adevăr undeva și a predicat spiritelor din închisoare. În decursul celor trei zile când Isus a fost mort, desigur n-a mers nicăieri. După învierea Sa la viață ca și creatură spirituală divină până la înălțarea Sa la cer au trecut patruzeci de zile. În decursul aceluși timp El s-a arătat fraților Săi de mai multe ori într-un organism omenesc; totuși aceste apariții au durat de fiecare dată numai un foarte scurt timp. Scriptura nu spune nimic despre unde și-a petrecut Isus restul timpului în decursul acelor patruzeci de zile. Din profeția lui Ezechiel reiese însă că „țara Magog” este locul unde sunt ținuți închiși îngerii cari au păcătuit în zilele lui Noe. Deoarece reiese că ei au fost întemnițați de Satan, aceasta sprijină concluzia că ei se află în „țara Magog”. (Ezechiel 38:1, 2; „Justificare”, volumul 2, pagina 311). Când Isus a fost înviat El a fost un spirit divin, îmbrăcat cu toată puterea, autoritatea și abilitatea de a merge și a veni cum a vrut. Nu pare să fie nici un motiv pentru care să nu se fi dus în ”țara Magog” și acolo să adreseze un mesaj direct creaturilor spirituale care au păcătuit în zilele lui Noe și care de atunci au fost întemnițate de Satan. Noi știm că Domnul a pregătit mijloace prin care „turma mare” de „prizonieri”, care este acuma pe pământ, poate auzi în timpul prezent propovăduirea evangheliei prin radio. De ce să nu fi putut predica Isus la timpul Său și spiritelor din închisoare prin ceva similar sau asemănător radioului sau în mod direct? El a avut desigur puterea să facă orice a vrut să facă în armonie cu voința lui Dumnezeu. El a fost desigur capabil să meargă la spirite, și în timpul dintre învierea Sa și înălțarea Sa la cer a avut destul timp pentru aceasta. (Mat. 28:18; Faptele Apostolilor 1:3,4). Acestor spirite închise a trebuit desigur să li se amintească că ele au căzut în mâinile Lui Satan și au fost întemnițate pentru că au părăsit organizația lui Dumnezeu în care fuseseră mai înainte; că Isus, pentru că a rămas credincios și devotat lui Iehova și a rezistat uneltirilor Diavolului chiar și până la o moarte rușinoasă, a "fost înviat din moarte” și a fost înălțat la cea mai înaltă poziție; și că aceste spirite din închisoare s-ar fi bucurat de libertate deplină dacă ar fi rămas credincioase. Ceea ce le-a zis Isus în cuvinte noi nu știm, dar știm că faptele sau lucrarea sa sprijină concluzia că El a întrebuițat cuvinte asemănătoare celor de mai sus.

13. Petru nu a zis că Isus a predicat spiritelor întemnițate eliberarea; totuși în armonie cu însărcinarea Domnului nostru predica Sa către ele, chiar și dacă s-a făcut în mod indirect, a trebuit să cuprindă în sine că există speranță de eliberare a acestor spirite închise care în ziua judecării se pun cu curaj pe partea lui Iehova,

după cum există speranță și pentru „turma mare” ca să primească eliberare în acel timp. Ce a pregătit Iehova pentru acei „fii ai lui Dumnezeu” care au fost neascultători, Scriptura nu ne descopere, dar dacă unii dintre ei se vor pune în mod hotărât și fără echivoc de partea lui Iehova la Armagedon și vor lăsa cu bucurie la latitudinea lui Iehova unde să-i așeze, ei pot fi recuperați și pot să se întoarcă într-un loc în organizația Lui.

JUDECATA FINALĂ

14. Judecata rostită de mult împotriva lui Satan este definitivă, și aceea judecată este că el va fi distrus complet la timpul rânduit de Dumnezeu, „și nu vei mai fi niciodată!” (Ezechiel 28:19) Satan este rău în mod intenționat și din răutate, și îngerii sau creaturile spirituale care s-au asociat cu el în rebeliune sunt nelegiuți dinadins și din răutate, și aceeași nimicire veșnică îi așteaptă și pe ei. (Matei 25:41) „Cei răi vor pieri”. (Psalm 37:20) Cu privire la acești îngeri răi ai lui Satan a scris apostolul că „judecata lor de demult(acum este veche, *A.R.V.*) nu întârzie și pieirea lor nu dormitează”. (2 Petru 2:3,*Diag.*). De ce nu întârzie judecata lor și de ce nu dormitează nimicirea lor? Pentru că, după cum arată contextul, apostolul cu cuvintele sale se referă la timpul sfârșitului lumii lui Satan, și noi am ajuns la timpul acesta (2Petru 3:7) Executarea acestei judecăți definitive trebuie să aibă loc în curând pentru că sfârșitul acestei lumi a fost atins și poporul lui Dumnezeu este avertizat să se țină strâns de organizația lui Iehova și astfel să se țină sau să rămână în iubirea Sa. Executarea judecății va avea loc la Armagedon.

CONDAMNAȚI LA MOARTE

15. Apostolul Petru, în capitolul al doilea din epistola a doua, accentuează viitorul tuturor răilor în mod voluntar, și în această legătură zice: „Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit ci i-a aruncat în Tartar, și i-a încredințat ca să fie păstrați în adâncuri de întuneric pentru judecată.” (2 Petru 2:4, *Diag.*) Când au fost condamnați îngerii nelegiuți menționați aici? Contextul arată că aceasta s-a făcut înainte de timpul potopului, deoarece judecata lor este „de demult” și acuma nu întârzie.” Versiunea Autorizată spune: „Ei au aruncați în iad”; însă cuvântul tradus „iad” este tartar. Cuvintele „i-a aruncat în Tartar” formează un singur cuvânt în limba greacă, conform trad. *Diaglott*. După închipuirea Grecilor acest cuvânt reprezintă o mare adâncime și înseamnă o mare înjosire sau degradare, o înjosire care merge mai jos decât pulberea din care a fost făcut omul și din care trebuie înviat din moarte. Este aceeași înjosire sau degradare de care a avut parte și Lucifer. „Îngerii care au păcătuit” au făcut marele lor păcat cu mult timp înainte de zilele lui Noe. Aceasta reiese din declarația de mai sus a apostolului Petru și arată mai departe că declarația sa nu se referă la „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat de neveste pe fetele oamenilor în zilele lui Noe. Aceste creaturi spirituale rele au fost o parte a organizației oficiale a lui Lucifer care s-au asociat cu el în rebeliune sau răzvrătire și au fost condamnate odată cu Satan, și până la timpul executării lor sunt păstrate în adâncuri de întuneric sau

legați în lanțurile întunericii. Aceasta nu înseamnă lanțuri literale ca acelea pe care le vedem cu ochii, ci aceste sunt lanțurile întunericii dens, sau o ținere în întunecime asemănătoare stării în care se află „omul păcatului”, „fiul pierzării”, deoarece această clasă a pierdut lumina despre scopul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă un întuneric total cu privire la înțelegerea lor a planurilor lui Iehova. Îngerii sfinți au dorit să privească la aceste lucruri, și acum venind cu Cristos Isus în templu, au fost luminați și le-a fost permis să privească la aceste lucruri. (1Petru 1:12; Matei 25:31) Nu așa stă însă chestiunea cu îngerii cei răi. Ei sunt în întuneric în ceea ce privește favoarea lui Dumnezeu și scopurile Sale. Ei au fost înjosiți și au căzut pe treapta cea mai de jos. Lor nu le luminează favoarea lui Dumnezeu. Ca și nuntașii necredincioși, ei au fost aruncați în „întunericul de afară”. (Matei 22:13) În lumina feței lui Dumnezeu este viață; prin urmare, cuvintele „lanțurile întunericii” trebuie să mai însemne și nimicire. Acest text, prin urmare, nu se poate referi la închiderea mediilor spiritiste în camere întunecoase unde să practice șarlatania lor. Camerele întunecoase ale mediilor servesc numai pentru a înșela. Nu trebuie uitat că acești îngeri răi au aparținut odată organizației lui Dumnezeu care era supusă lui Lucifer, și când Lucifer a devenit dușmanul lui Dumnezeu și ei au devenit dușmanii lui Dumnezeu și de aceea i-a degradat sau înjosit în întuneric. Aceasta pare să fie regula pe care Domnul o aplică tuturor celor care au fost odată luminați, însă care devin răi de bună voie.

16. Isus vorbind de aceia care au fost odată aspiranți de drept la Împărăție, a zis că va trimite pe îngerii Săi și ei vor aduna pe toți înșelătorii și pe cei ce săvârșesc fărâdelegea, și-i „vor arunca în cuptorul de foc”. (Matei 13:41, 42; Matei 7:23) Și pe robul netrebnic aruncați-l în întunerecul de afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților”. (Matei 25:30) Însuși Diavolul este căpetenia sau prințul conducător al acestei cete degradate. Sub conducerea lui mai lucrează însă și alți prinți. (Daniel 10:13, 20) Toți aceștia sunt numiți în Scriptură „căpetenii”, „domnii sau puteri”, „conducători ai întunericii”, o armată de „răi în locuri nevăzute”. — Efeseni 6:12, *margin*.

17. Mai departe Sfânta Scriptură zice: „Dumnezeu...le-a păstrat pentru judecată”. Iehova n-a trebuit să aștepte până la potop pentru ca să le dea să fie păstrate în lanțurile întunericii, ci El a făcut aceasta îndată ce au devenit „sămânța șarpelui”, și aceasta s-a întâmplat în timpul când s-au asociat cu Șarpele vechi, Satan Diavolul, în rebeliunea sa împotriva lui Dumnezeu. În ziua executării judecății rostite împotriva acestor nelegiuți, ei vor fi nimiciți întocmai ca și Satan. „Domnul știe să scape din ispită pe cei cucernici și să păstreze pe nedrepti pentru o zi a judecății ca să fie nimiciți.” (2Pet. 2:9, *Diag.*) Că acești nelegiuți au fost păstrați sau dați sub pază înseamnă că ei sunt sub supravegherea permanentă a îngerilor sfinți care lucrează sub conducerea Domnului, supraveghere care însă nu i-a împiedecat de la aceea de a se asocia și de a lucra cu Satan în cer, unde se aflau și ei când Satan a fost alungat din cer de Domnul. În același timp au fost aruncați și îngerii aceștia împreună cu Satan pe pământ. (Apocalips 12:9) Ei lucrează acum

împreună cu Satan în organizația sa pentru a aduce suferințe peste lume, și ei și fac aceasta după cum se poate vedea. — Apoc. 12:12.

18. Nu e necesar să mai spunem că acești îngeri răi asociați cu Satan n-au fost uciși îndată ce-au fost condamnați la moarte. Ei sunt încă foarte plini de viață. Fără îndoială Iehova i-a lăsat să trăiască și i-a păstrat în adâncuri de întunec și sub supraveghere pentru a-și arăta puterea supremă la Armagedon și astfel să convingă pe toți că Iehova este Dumnezeu Cel Atotputernic. (Exod 9:16, *Leseer*) Domnul Isus declară că acești îngeri răi ai lui Satan vor fi nimiciti în același timp în care va fi nimic și Diavolul. — Matei 25:41, 46.

19. Iuda susține pe deplin concluzia de mai sus: „Și pe îngerii care nu și-au păzit stăpânirea, ci au părăsit locuința lor, i-a păstrat sub întunec dens, pentru judecata zilei celei mari”. (Iuda 6, *Diag.*) Ei au fost la început o parte a organizației lui Lucifer, și prin urmare „stăpânirea” lor a fost locul pe care li l-a dat Iehova în organizația Sa sub conducerea lui Lucifer. Declarația că și-au „părăsit locuința lor” nu înseamnă că au părăsit tărâmul spiritelor și au devenit creaturi omenești, pentru că ei nu și-au părăsit corpul lor spiritual, ci îl au și acuma, cu toate că uneori își pot lua un organism sau corp omenesc. Aceasta trebuie să fi făcut ei când au apărut ca nefilimi sau uriași pe pământ. Ei au făcut aceasta fără îndoială cu scopul de a ademeni în cursă pe „fiii lui Dumnezeu” care și-au luat neveste pe fetele oamenilor în zilele lui Noe. „Locuința lor” înseamnă locul pe care li l-a dat Iehova la început în organizația Sa, pe care însă l-au părăsit când s-au asociat cu Satan în rebeliune. Pe acești nelegiuți, zice Iuda, Dumnezeu „i-a păstrat sub întunec în lanțuri veșnice pentru judecata zilei celei mari”, ceea ce înseamnă pentru executarea judecății în bătălia Armagedonului în ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. (Apocalips 16:14) Pentru a putea fi executată judecata definitivă rostită împotriva acestor spirite rele „în ziua cea mare” ei trebuie să rămână până atunci în viață; și de aceea ele sunt încă în viață. Aceasta nu înseamnă că ar fi vreo speranță pentru ele, tot așa de puțină ca și pentru Satan, ci „ziua cea mare” este ziua executării lor sub dispozițiile sentinței de moarte rostită de mult timp împotriva lor; și această execuție va fi o arătare a puterii lui Iehova și o justificare a numelui Său. Cu privire la acea zi mare a execuției este scris: „Și Domnul va trimite vocea Sa înaintea oastei Sale : căci tabăra Lui este foarte mare; puternic este împlinitorul cuvântului Său; căci ziua Domnului este mare și înfricoșată foarte; și cine o va putea suferi?” (Ioel 2:11) „Ziua cea mare a Domnului este aproape; și se grăbește tare, chiar și glasul zilei Domnului; cu amar va striga atunci viteazul”. (Țefania 1:14) Prin profetul său Iehova zice mai departe cu privire la timpul execuției: „Vai! căci mare este ziua aceea; asemenea ei n-a fost; este timpul strâmtorării lui Iacov (a rămășiței); totuși ea (rămășița credincioasă) va scăpa din ea.” — Ieremia 30:7.

20. Înainte de ziua executării lor, Iehova informează pe Satan și pe îngerii săi răi că ei vor fi executați; și El se servește de martorii Săi care trăiesc acum pe pământ, de rămășița Sa credincioasă pe care a ales-o din lume pentru numele Său, ca să dea această mărturie. Această mărturie a început în special în 1928, când îngerul Domnului a început să verse „potirul” său în văzduh, și de la care timp s-a trimis declarația împotriva lui Satan și a organizației Sale și în favoarea lui Iehova și a organizației sale. (Vezi Apocalips 16:17; „*Lumină*”, volumul doi, pagina 57; Ezechiel 38:3-16; „*Justificare*”, volumul doi, pagina 311) Acesta este timpul potrivit al lui Iehova pentru a face pe martorii Săi credincioși, pe rămășiță, „priveliște” sau „teatru” atât pentru oameni cât și pentru îngeri. (1Cor. 4:9, *margin.*) Mărturia lor prin cuvintele gurii și prin credințioșia lor față de Dumnezeu și organizația Sa în cele mai grele probe sau încercări este într-adevăr o demonstrație a planului lui Iehova de a păstra sau ocroti pe cei credincioși și de a nimici pe cei răi.

RĂZBOI

21. Aceste spirite rele, împreună cu Satan, au fost acelea care prin omorârea lui Abel au început atentatele lor criminale la viața servitorilor lui Iehova, și de atunci au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a nimici pe servii Celui Prea Înalt; și ele ar fi avut succes în atacurile lor criminale dacă Iehova n-ar fi ocrotit pe credincioșii Săi. Aceeași hoardă diavolească de sub conducerea lui Satan atacă încontinuu și pe martorii credincioși ai lui Iehova. Acești blestemați sunt conduși de Gog, cel mai înalt funcționar al organizației lui Satan. Martorii credincioși ai lui Iehova, rămășița, sunt însărcinați cu mărturia lui Isus Cristos; aceasta este mărturia spre cinstea, lauda și justificarea numelui lui Iehova; și acum Satan și îngerii săi răi merg să facă război cu toți cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și să-i nimicească fără cruțare. — Apocalips 12:17.

22. Lupta sau războiul pe care-l poartă martorii lui Iehova nu se face cu creaturi omenești, adică cu carne și sânge. Noi am crezut odată că aceasta ar fi lupta lor, și că ei trebuie să dezvolte un caracter perfect pentru a putea merge în cer. Totuși nu aceasta este lupta lor adevărată. „Turnul de Veghere” a declarat de mai multe ori în ultimii ani că noi nu luptăm împotriva oamenilor. Lupta noastră este împotriva lui Satan și a unei cete de spirite rele care lucrează cu el; și această armată blestemată invizibilă întrebuințează oameni de pe pământ ca momeală sau instrumentele lor și aceștia împlinesc fie cu știință, fie fără știință porunca puterilor rele invizibile. Noi am ajuns acum la „zilele din urmă”, adică, zilele imediat dinaintea Armagedonului, când, ca și în zilele lui Noe, pământul este plin de răutate cauzată de activitatea lui Satan și a asociațiilor săi blestemați. (2Timotei 3:1-6) Marele Spirit, Iehova Dumnezeu, a dat prin servitorul Său credincios Pavel avertismentul următor la urmașii lui Cristos Isus care în aceste zile sunt martori pentru Iehova și prin urmare sunt de partea Sa și de aceea ei sunt ținta deosebită a atacurilor dușmanului. „Încolo, frații

mei, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui, și vă îmbrăcați cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor Diavolului." (Efeseni 6:10, 11, *Diag.*) Care dușmani? Satan și oștirea lui, spiritele lui rele, care din timpul rebeliunii sau răzvrătirii au lucrat împreună cu el, zice apostolul: „Căci conflictul nostru nu este cu carnea și sângele, ci cu guvernările, cu autoritățile, cu stăpânitorii acestui întuneric, cu lucrurile spirituale ale răutății în locurile cerești". (Efeseni 6:12, *Diag.*) De ce face această hordă rea război cu martorii lui Iehova? Pentru că acești martori aparțin organizației lui Dumnezeu, sunt în serviciul lui Iehova și răspândesc mesajul adevărului. Satan și hoarda sa nu voiesc ca poporul să audă adevărul, mai ales pentru că mesajul anunță condamnarea lui Satan și a organizației sale.

23. Alte traduceri ale textului ajută la înțelegerea mai bună a acestui lucru: „Fiți puternici în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva stratagemelor Diavolului. Căci noi avem o luptă nu cu sângele și carnea, ci cu conducătorii îngerești, autoritățile îngerești, cu stăpânitorii întunericului prezent, forțele spirituale ale răului în sfera cerească.” - Efeseni 6:12 (*Moffatt*).

24. Diavolul și armata sa tiranică și crudă sunt cu mult mai puternici decât martorii lui Iehova. Această armată blestemată folosește fiecare ocazie ce i se prezintă de a ataca pe martorii lui Iehova. Când această armată rea vede pe martorii lui Iehova mergând la lucrul răspândirii mărturiei pentru numele Celui Prea Înalt, ea încearcă să-i nimicească. Pentru ce să vestească martorii lui Iehova adevărul fără frică și să continue să cânte preamărirea lui Iehova și astfel să osândească lumea? N-ar trebui să lucreze mai cu băgare de seamă și să nu provoace pe dușmanii lui Dumnezeu? Pentru ce să continue, cum fac acuma, lucrul lor fără frică de diavoli sau de alte instrumente blestemate de pe pământ? Răspunsul este că ei înaintează fără frică pentru că Iehova oștirilor este frica lor și ocrotitorul lor sigur. (Isaia 8:12, 13) Îngerii sfinți de sub comanda Domnului Isus Cristos, a celui mai înalt executor al hotărârilor lui Iehova sunt trimiși înaintea martorilor credincioși ai lui Dumnezeu. Acești îngeri supraveghează pe cei răi și îi opresc, și aceasta garantează ocrotirea acelor care rămân martori credincioși lui Dumnezeu. „Îngerul lui Iehova tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie." (Ps. 34:7, *A.R.V.*). Dacă Iehova n-ar ocroti pe martorii Săi, ar fi nimiciti într-o clipă de Satan și de horda sa crudă. Cei ce iubesc pe Dumnezeu și rămân credincioși vor avea îndrăzneală în această zi a judecății și vor continua să proclame mesajul adevărului, știind că nici o armă făurită împotriva lor nu va izbuti. —I Ioan 4:17, 18; Isaia 54:17.

COMUNICARE

25. „Spiritele din închisoare" cărora le-a predicat Isus, n-au fost spiritele rele sau nefilimii care formează o parte a organizației lui Satan. N-ar fi fost în armonie cu scopul lui Dumnezeu și ar fi fost împotriva voinței lui Dumnezeu dacă

Isus ar fi predicat acestei cete nelegiuite, deoarece Dumnezeu o judecase deja la nimicire. După cum declară apostolul Petru, Isus a predicat acelor „fii ai lui Dumnezeu” care au căzut în cursa lui Satan și de atunci se află în închisoare. (1Petru 3:19, 20) Nu există nici o dovadă în Scriptură că aceste „spirite din închisoare” ar fi comunicat sau ar fi încercat să comunice cu oamenii prin medii sau în alt chip. Însă sunt dovezi biblice destule că spiritele rele care s-au răzvrătit împreună cu Satan împotriva lui Dumnezeu au comunicat și continuă să comunice și acuma cu creaturile umane prin medii voluntare, și ele fac aceasta în scopul de a înșela pe oameni, de a-i întoarce de la Dumnezeu și de a-i ținea în cursa lui Satan. Iehova a ordonat prin legea Sa ca toți bărbații și femeile care au practicat șarlatania mediilor, vrăjitoriilor, necromanțiilor (cei ce pretind a evoca morții spre a cunoaște viitorul) sau ghicitorilor, să fie omorâți pentru că sunt instrumentele lui Satan. (Exodul 22:18; Deuteronom 18:10) Aceasta dovedește definitiv că eforturile bărbaților și ale femeilor de a intra în comunicare cu spiritele sunt cu totul contrare legii lui Dumnezeu și aduc mari nenorociri peste cei ce practică aceasta.

26. Necromanția, magia și mediile sunt de la Satan și sunt fructul răsculării sale: „Căci răzvrătirea este ca și păcatul vrăjitoriei, și încăpățânarea este ca neleguirea și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul Domnului, și El le-a lepădat ca să nu mai fi rege”. — 1Samuel 15:23.

27. Această declarație a profetului lui Iehova anunță regula lui Iehova care arată legătura directă dintre răsculare și vrăjitorie sau necromanție, și că încăpățânarea și fărâdelegea împotriva lui Dumnezeu și lepădarea cuvântului Său, sunt cauza căderii cuiva în neleguire. Saul a fost primul rege al lui Israel, care a fost organizația tipică a lui Dumnezeu. Saul a devenit neascultător față de Dumnezeu și s-a răsculat. Aceasta sprijină concluzia că vrăjitoarele, necromanții sau mediile reprezintă pe Satan, rebelul, și pe asociații lui nelegiuiți care ca și el sunt răzvrățiți, și aceștia sunt aceia care comunică cu neamul omenesc prin necromanți sau medii. Saul a căutat sfat la vrăjitoarea care chema morții din Endor, după ce a poruncit mai întâi slujitorilor săi să caute un mediu sau o femeie care să cheme morții. El a căzut apoi cu totul sub stăpânirea spiritelor rele care au lucrat prin acel mediu. (1 Samuel 28:7-16) Aceste spirite rele au făcut pe Saul să creadă că el comunică cu Samuel; însă contextul Scripturii arată că ele au mințit deoarece Samuel era mort de multă vreme, și morții nu știu nimic. — Eclesiastul 9:5, 10.

28. Spiritele rele asociate cu Satan au continuat să hărțuiască pe Izraeliți, să-i înșele și să-i ducă pe căi greșite, făcând ca poporul care a constituit organizația tipică a lui Dumnezeu, să se întoarcă de la Iehova și să piardă de tot favoarea Sa. (Amos 3:2). Când Isus a fost pe pământ a propovăduit Iudeilor mesajul Împărăției, și în decursul aceluși timp aceste spirite rele au continuat să chinuiască pe Iudei și să împingă pe mulți dintre ei la fapte rele. „Seara, au adus la Isus pe mulți care erau posedați de diavoli. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei spiritele, și a tămăduit pe toți bolnavii.” — Matei 8:16.

29. Scriptura descrie pe acești răi că „spirite necurate” și „demoni” sau „draci” a căror căpetenie este Satan. Acești demoni au știut că Isus este Fiul lui Dumnezeu și au știut fără îndoială și că judecata de nimicire a fost rostită împotriva lor. „El a vindecat pe mulți cari sufereau de felurite boli; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentrucă-l cunoșteau”. (Marcu 1:34) Când Isus scotea pe aceste spirite rele și le silea să părăsească pe oamenii care erau stăpâniți de ele, acești demoni strigau. „În sinagoga lor era un om, care avea un spirit necurat. El a început să strige: Lasă-ne în pace; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știu cine ești: ești Sfântul lui Dumnezeu! Isus l-a certat, și i-a zis: Taci, și ieși afară din omul acesta!” (Marcu 1:23-25) Aceasta dovedește că Isus n-a predicat acestor nelegiuți, ci ei au continuat să practice răutatea lor mai departe și s-au temut că El a venit să execute judecata lui Iehova împotriva lor.

30. Cu o altă ocazie Isus a întâlnit doi dintre acești îndrăciți. „Și iată că ei au început să strige: Ce avem de-a face cu Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu”? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme? Departe de ei era o turmă mare de porci, cari pășteau. Dracii rugau pe Isus și ziceau: Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci”. — Matei 8:29-31.

31. Timpul prezent, când Domnul Isus în templu face să se proclame adevărul, și în special poruncește să se vestească judecata lui Iehova cu privire la nimicirea acestor nelegiuți, trebuie să fie pentru ei într-adevăr un timp de mare chin. Nu-i de mirare că ei luptă împotriva martorilor lui Iehova; și mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că El ocrotește pe deplin pe cei ce-I rămân credincioși! Textele de mai sus arată că Isus n-a ținut nici o predică acelor spirite rele pentru ca să se îndrepte, ci le-a certat și ele s-au temut că a sosit timpul executării lor. Aceasta este o altă dovadă că aceste spirite rele nu sunt „fiii lui Dumnezeu” care au păcătuit în zilele lui Noe. Amândouă clasele sunt marcate clar și distinct de Scriptură: una este condamnată la distrugere absolută și completă, iar cealaltă are posibilitatea de a fi recuperată.

ÎNȘELĂTORI

32. Satan, Șarpele vechi și înșelătorul de moarte, împreună cu îngerii săi răi a înșelat în timpul modern milioane de oameni. Organizația care se numește „Știința creștină” (Christian Scientists) este o pildă izbitoare a unei astfel de înșelăciuni. Este de necrezut că atâția bărbați și femei care după cum se pare doresc în mod sincer să facă ce este drept, voiesc să servească cu știința și de bună voie pe Diavolul. Ei sunt înșelați, fără îndoială, și acest dușman șiret, Diavolul, a urzit un plan viclean de a-i întoarce de la Dumnezeu. Așa a îndemnat el pe multe persoane să urmeze învățăturile unei femei, învățături care se pretinde în mod fals c-ar fi sprijinite de Scriptură. Prin aceasta au fost induși oamenii să creadă că ei pot vindeca bolnavii; și fără îndoială Satan le-a ajutat cu toată puterea sa ca să-i vindece pentru un timp oarecare. Ei au căzut victime primei minciuni a lui Satan, că nu există moarte (Geneza 3:4), și astfel el a indus pe mulți oameni să se lepede

de Domnul și să tăgăduiască sângele lui Isus Cristos prin care a fost răscumpărat neamul omenesc. — Ioan 8:44.

33. Alte milioane de oameni sunt înșelați să creadă că ei pot vorbi cu prietenii lor morți, pe când în realitate ei comunică cu acele spirite rele care s-au împotrivit lui Dumnezeu și neprihănirii din zilele Edenului. Aceste spirite rele lucrează prin medii și prin acestea înșeală pe oamenii cari nu se țin strâns de Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți funcționari publici în multe țări consultă aceste medii, și prin ele consultă spiritele rele ca să afle ce să facă și ce cale s-apuce, și astfel Diavolul îndepărtează prin aceste practici blestemate pe oameni de la Iehova și-i trage în nedreptate. Fiecare organizație religioasă care a existat vreodată, începând cu Nimrod, a fost înșelată de Satan și a fost întrebuințată de el pentru scopurile sale. Exemplul cel mai cunoscut pentru aceasta este ierarhia romano-catolică. Făindu-se sub numele lui Dumnezeu și al lui Cristos, această organizație este întrebuințată de Satan pentru a înșela milioane de oameni care voiesc să facă ce este drept însă sunt ținuți în neștiință despre hotărârea lui Iehova. Ierarhia romano-catolică este cel mai puternic dușman vizibil pe care-l au martorii lui Iehova pe pământ, și această organizație se străduiește în mod disperat să țină pe oameni în neștiință despre adevăr. Aceasta este o dovadă convingătoare că ierarhia romano-catolică este organizația lui Satan în care el a ademenit și a prins mulți oameni buni pe care voiește să-i țină în robie și departe de Dumnezeu. În același fel Satan a ținut pe mulți oameni în bisericile protestante sub controlul preoților. Tot așa s-a întâmplat și în zilele lui Noe, când Satan a prins pe „fiii lui Dumnezeu” în cursa sa. Faptul că preoțimea merge mână în mână cu grupele politice și financiare ale lumii, care se află cu totul sub conducerea lui Satan, este o dovadă convingătoare că ea a căzut în cursa lui Satan și că el o întrebuințează pentru scopurile sale. Atât catolicii cât și protestanții predică oamenilor că prietenii lor morți sunt vii și conștienți fie în purgatoriu, fie în iad. Aceasta este în substanță prima minciună a lui Satan pe care a spus-o omului. (Geneza 3:4; Ioan 8:44) Mulți oameni buni au fost induși să creadă că prietenii lor care au murit suferă în purgatoriu și ar putea fi ajutați acum dacă ar pune pe preoți să facă rugăciuni pentru ei. Toate înșelăciunile acestea își trag originea de la Satan și ele sunt practicate de el și de armata sa de blestemați. Satan știe acum că mai are foarte puțin timp până când va izbucni lupta Armagedonului, și se grăbește să împingă pe toți oamenii în cursa spiritismului sau demonismului și astfel să-i întoarcă împotriva lui Dumnezeu; și din acest motiv se poate vedea astăzi pretutindeni cum merg oamenii cu grămada la spiritism și la medii spiritiste. Însă toți care urmează conducerea lui Satan și a aliaților săi răi vor muri în Armagedon.

ADEVĂR IMPORTANT

34. Care adevăr despre aceste spirite rele este de cea mai mare importanță pentru toți aceia care doresc să câștige și să aibă în permanență favoarea lui Iehova

Dumnezeu? Este adevărul acesta: că există numai un singur loc unde este siguranță, și aceasta înseamnă a fi și a rămâne în organizația lui Iehova Dumnezeu. „Tăceți și să știți că Eu sunt Dumnezeu; Eu voi fi înălțat printre națiuni, voi fi înălțat pe pământ. Iehova oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacov este refugiul nostru". (Psalm 46:10, 11, *A.R.V.*) Tot ce se împotrivesc lui Iehova Dumnezeu va fi în cele din urmă nimic.

35. Lucifer a știut că Iehova este Dumnezeul Cel Atotputernic și că el, Lucifer, a fost dator să-L asculte. El a fost în organizația lui Dumnezeu însă a părăsit-o intenționat, s-a răsculat împotriva lui Dumnezeu și a tras cu sine o armată de îngeri care-i erau supuși. Această părăsire a organizației lui Dumnezeu înseamnă pieirea lor. Iehova a fost îndelung răbdător cu ei prin faptul că a permis lui Satan și cetei sale blestamate să trăiască mai departe și să-și arate răutatea lor până când sosește timpul rânduit al lui Dumnezeu ca să-i execute. Ceea ce a accentuat Dumnezeu în Cuvântul Său cu privire la această armată nelegiuită servește întregii creațiuni inteligente ca avertisment.

36. Fiecare creatură care a fost luată odată în organizația lui Dumnezeu și care își neglijează privilegiul și se poartă cu indiferență, se expune atacurilor subtile ale dușmanului. Dacă această creatură cedează apoi influenței dușmanului, se întoarce de la organizația lui Dumnezeu și după aceea devine înadins potrivnicul ei, aceasta înseamnă nimicirea ei sigură. Păcatul cu voia înseamnă călcarea legii lui Dumnezeu cu știință. Aceasta este răutate, și Dumnezeu va nimici pe toți cei răi. — Psalm 145:20.

37. Saul este un alt exemplu al acelor care au fost luați odată în organizația lui Dumnezeu și care după aceea au căzut. Iuda este un alt exemplu al acelor ce-au aparținut odată organizației lui Dumnezeu, și care după aceea devin îndărătnici, cad victime vicleniilor lui Satan, și apoi se întorc de bună voie de la Dumnezeu și i se împotrivesc, și a căror nimicire este sigură. Aceasta este soarta „omului păcatului" sau a „fiului pierzării". Aceștia au fost odată în adevăr, în favoarea lui Dumnezeu și în organizația Sa, însă din cauza egoismului lor au căzut de la Dumnezeu și de aceea vor fi nimiciți. Apostolul Petru a zis cu privire la aceștia: „Căci dacă, după ce au fugit de necurățiile lumii prin cunoștința deplină a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, iarăși s-au încurcat în ele și sunt biruiți, starea lor de pe urmă a ajuns mai rea decât cea dintâi. Căci ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut deplin calea dreptății, decât după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă dată lor." (2Petru 2:20, 21) Israelul ca națiune a fost organizația tipică a lui Dumnezeu și s-a bucurat de favoarea și ocrotirea Sa, însă a devenit necredincioasă, a cedat Diavolului și a fost nimicită. În același fel a început „creștinătatea" sau „creștinismul organizat" cu scopul declarat de a servi pe Dumnezeu, însă conducătorii lor s-au întors de la Dumnezeu și de la Cristos și au dat mâna cu organizația Diavolului, și de aceea trebuie să sufere nimicire la Armagedon.

SIGURANȚĂ

38. Unde poate fi găsită siguranță? Și cine sunt aceia care găsesc un astfel de loc de siguranță sigură? Nimicirea lumii în zilele lui Noe prin potop a prefigurat nimicirea lumii prezente la Armagedon. Deoarece Noe s-a devotat lui Iehova, și și-a menținut integritatea sa față de Dumnezeu și a rămas credincios, el a fost drept în ochii lui Iehova. La porunca lui Dumnezeu, Noe a construit corabia care a servit ca un loc de scăpare și ocrotire a lui Noe și a celor asociați cu el. Aceasta a prefigurat că singurul loc de scăpare în timpul celui mai mare necez al tuturor timpurilor se găsește în organizația lui Iehova. Corabia pe care a zidit-o Noe la porunca lui Dumnezeu este, așadar, o imagine sau un tablou al organizației lui Iehova, și în mod simbolic spune tuturor creaturilor inteligente: „Organizația lui Iehova este singurul loc de siguranță”.

39. Potopul a adus mare necez peste lume. Armagedonul va aduce cel mai mare necez. (Matei 24:21, 22) În necazul Armagedonului potrivit lui Dumnezeu nu vor găsi nici o cale de scăpare și prin urmare, nici un adăpost. (Ieremia 25:33-35) Faptul că ei se numesc creștini sau după numele lui Cristos nu le va furniza nici un adăpost. Din zilele lui Enos oamenii s-au numit în mod fățarnic după numele lui Dumnezeu, însă aceasta nu este altceva decât o batjocură. (Geneza 4:26, *margin.*) Dumnezeu însă nu poate fi batjocorit fără pedeapsă. (Galateni 6:7) Toți cei care se împotrivesc martorilor lui Iehova în depunerea mărturiei cu privire la Împărăția lui Dumnezeu vor fi nimiciți, și în aceștia sunt cuprinși și „omul păcatului”, „fiul pierzării”. Nefilimii, fiind aceia care s-au răscolat împreună cu Satan, vor fi nimiciți împreună cu el în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. (Vezi „Justificare”, volumul doi) „Fiii lui Dumnezeu” care au devenit neascultători și au părăsit organizația lui Dumnezeu în zilele lui Noe, au fost întemnițați pentru un lung timp. Ei trăiesc încă, și se pare că pedeapsa lor se va sfârși cam în timpul Armagedonului. Aceia din compania aceasta care se vor întoarce iarăși la neprihănire pot fi salvați și restatorniciți. Clasa „turmei mari” se compune din aceia care s-au consacrat să facă voia lui Dumnezeu, au fost născuți din Spiritul Său, și de atunci au încercat să îmbunătățească lumea prin aceea c-au rămas în „biserici”; și aceștia sunt ținuți ca prizonieri în organizația lui Satan. Ei nu vor găsi nici un loc de scăpare la Armagedon decât prin moarte. Ei sunt „rânduți să moară”, și, ca și Samson, aceia dintre ei cari sunt statornici în Domnul vor răsturna „creștinismul organizat” peste capetele lor și astfel vor muri; ei vor fi înviați însă din moarte și vor fi făcuți servii organizației principale a lui Iehova. - Apocalipsa 7:15.

CLASA TEMPLULUI

40. A sosit timpul hotărârii definitive când fiecare creatură trebuie să ia loc, fie de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale, fie de partea opusă. Nu există o poziție de mijloc. Clasa templului se află în poziția cea mai favorizată și, prin urmare, în cel mai mare pericol, pentru că de la ea se cere mai mult. Ei trebuie să rămână credincioși în organizația lui Iehova, îmbrăcați în tot timpul cu „toată

armătura lui Dumnezeu", fără să o dezbrace; altfel nu vor putea rezista atacurilor dușmanului. (Efeseni 6:13-17) Descrierea armăturii lui Dumnezeu arată că clasa templului trebuie să aibă adevărul și să-l servească cu credincioșie prin ascultarea lor deplină de marele profet al lui Dumnezeu, Cristos Isus. (Faptele Apostolilor 3:23) Ei trebuie să fie devotați pe deplin și fără rezerve neprihănirii. Ei trebuie să trăiască în pace unii cu alții și să umble în pace și în unitate. Ei trebuie să aibă credință absolută în Dumnezeu, să facă din El frica lor și să rămână în sanctuarul Său, indiferent dacă demonii îi asupresc și-i atacă. Ei trebuie să aibă o înțelegere pricepută a scopului lui Dumnezeu, și din acest motiv trebuie să se nutrească încontinuu din Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, pe care l-a descoperit Iehova acum. Ei trebuie să mânuiască întotdeauna „sabia spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu.” Ei trebuie să aibă acum toate acestea și să le facă pentru a-și menține integritatea lor față de Iehova. Ei trebuie să se poarte în tot timpul cinstit și drept unul față de altul și să se sprijine unul pe altul pentru cauza neprihănirii.

41. Unii care cred că sunt în templu și care probabil se și află în această stare, arată un spirit care-i pune în cea mai mare primejdie. Printre alte lucruri, ei își arată dorința să pedepsească pe unii din frații lor. Ei caută să găsească greșeli la frații lor și le fac cunoscut cu scopul de a le face greutăți și necazuri, având dorința să-i vadă căzând. Unii ca aceștia uită regula neschimbată pe care a anunțat-o Iehova: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti, zice Domnul". Cei care acționează astfel ca polițiști spirituali pentru frații lor se află ei înșiși de multe ori în mare necaz și încurcătură, și aceasta numai pentru că au neglijat să asculte Cuvântul Domnului, și anume: „Nimeni din voi să nu sufere... ca unul care se amestecă în treburile altuia". (1 Petru 4:15) Regula neschimbată a lui Iehova, și care se aplică acum în special clasei templului, este că ei trebuie să facă ce este drept sau bine; aceasta înseamnă că fiecare care este în templu trebuie să lucreze drept și cinstit, în special față de frații săi; el trebuie să „iubească mila", care înseamnă tocmai contrariul dorinței de a păgubi sau de a pedepsi pe altul, ci mai degrabă având dorința de a ajuta pe acela ce se află în greutăți în caz că dorește sau caută ajutor; și în sfârșit regula lui Dumnezeu mai cere „să umbli smerit cu Dumnezeuul tău", ceea ce înseamnă a asculta pe Iehova Dumnezeu în toate lucrurile și de a urma în tot timpul o cale devotată cu totul neprihănirii. Aceste reguli cer omului să fie călăuzit strict de ceea ce este scris în Sfânta Scriptură, și prin urmare, toți trebuie să se informeze. (Mica 6:8). Ferește-te să nu suferi pentru că ai făcut rău; însă dacă suferi pentru că ai făcut binele, gândește-te la avertismentul apostolului cu privire la aceasta: „E mai bine să suferi pentru fapte bune". 1 Petru 3:17.

CLASA IONADAB

42. Martorul lui Dumnezeu, Noe, „propovăduitorul neprihănirii", a prefigurat pe rămășița credincioasă care este acum pe pământ. Persoanele care au fost în corabie cu Noe au prefigurat pe clasa Ionadab care se asociază acum pe pământ cu organizația lui Dumnezeu; Acestora le este făgăduit că vor fi cruțați în

ziua mâniei lui Iehova dacă vor împlini condițiile următoare. (Țefania 2:3) Condițiile sunt că ei trebuie să se asocieze cu organizația Domnului, să rămână în ea și să servească statornic pe Dumnezeu, să lucreze în armonie cu martorii lui Iehova și să refuze să facă vreun compromis cu lumea. Orice încercare de a rămâne în organizația sau în „carul” Domnului și de a sprijini în același timp lumea rea, chiar și cu dorința neînțeleaptă de a o îndrepta, va fi dezastroasă. Adevărul cel mai important, așadar, descoperit în legătura cu creaturile spirituale care au păcătuit, și care este spre binele acelor care trăiesc acum, este acesta: organizația lui Iehova este singurul loc de scăpare sau de siguranță și cine s-a refugiat odată în acest adăpost și după aceea îl părăsește de bună voie, merge la pieire sigură. Cei ce aparțin clasei Ionadab trebuie să continue să studieze cu credință hotărârile lui Dumnezeu care sunt cuprinse în Cuvântul Său; prin urmare, publicarea Cuvântului Domnului se face spre folosul lor. Ei trebuie să-și arate iubirea pentru Dumnezeu prin păzirea poruncilor Sale. În folosul clasei templului cât și spre folosul acelor care s-au suit la ei în carul Domnului, Domnul a tras perdelele și permite ca lumina să lumineze în fața acelor care-I sunt devotați, și le permite să vadă lucrurile care se vor întâmpla în curând și să înțeleagă semnificația lucrurilor sau întâmplărilor care au avut loc în decursul celor șase mii de ani trecuți. Adevărul care în această vedenie se arată ca fiind de mai mare importanță decât toate celelalte, este acesta: Iehova, Dumnezeul Cel Atotputernic, este Dătătorul vieții, și El va ocroti sau păzi pe aceia care-L iubesc și-L ascultă și care rămân totdeauna credincioși organizației Sale, și-n tot timpul arată o iubire neschimbată și de nestrămutat pentru Iehova. Testarea crucială a întregii creațiuni inteligente a sosit. De aceea fiecare să fie avertizat și să se păzească, adică să fie cu băgare de seamă. „Iehova este în templul Lui cel sfânt; tot pământul să tacă înaintea Lui!” Habacuc 2:20. *A.R.V.*

43. Satan și armata sa rea va continua să atace pe toți aceia care stau de partea Domnului. Aceasta cere rezistență din partea unșilor lui Iehova. Aceasta le dă ocazie să-și dovedească loialitatea lor și să-și mențină integritatea. De pildă: Dumnezeu a permis ca Iov să fie atacat de Satan și să aducă mare suferință peste el, însă el a zis lui Satan: Să nu te atingi de viața lui. (Iov 2:6) Iehova nu va permite lui Satan să nimicească dreptul la viață a vreunuia dintre unșii Săi care-I rămân credincioși. Desigur, ei trebuie să moară; însă dacă rămân credincioși până la moarte, vor primi cununa vieții. Diavolul și îngerii săi răi au prigonit și pe Isus și L-au atacat încontinuu timp de trei ani și jumătate. Ei au reușit să-i cauzeze moartea, însă Dumnezeu L-a înviat din moarte și prin aceasta și-a demonstrat puterea supremă și a făcut cunoscut plata pentru cei credincioși. Clasa Ionadab, de asemenea, va fi atacată de Satan și de instrumentele sale rele și de aliații săi blestemați. Dacă Ionadabii sunt statornici și rămân credincioși și fideli lui Dumnezeu și organizației Sale, vor fi păziți și ocrotiți. Aceste adevăruri sunt acum de cea mai mare importanță. Ele au fost scrise înainte ca să servească de mângâiere și ajutor rămășiței și acelor care sunt asociați cu ea. Un martor al lui

Iehova trebuie să ajute pe alții care doresc să cunoască și să servească pe Iehova Dumnezeu să înțeleagă aceste adevăruri

Întrebări pentru studiu

1. În ce scop a trimis Iehova pe Isus pe pământ? Cum a fost împlinit planul acesta?
2. Cine sunt spiritele din închisoare cărora le-a predicat Isus ? Pentru ce au devenit ele neascultătoare și care a fost nelegiuirea lor? Arată că Dumnezeu i-a înștiințat despre judecata amenințătoare. Ce se înțelege prin declarația: „Lumea de atunci... a pierit”?
- 3,4. Cu exemple despre procedarea lui Dumnezeu în astfel de împrejurări, explică cine a întemnițat aceste spirite și cum s-a făcut aceasta ?
- 5,6. Unde și cum a predicat Isus acestor spirite? Care a fost scopul predicii Sale către spirite?
- 7-9. Arată cuvintele din Scriptură cum trebuie să lucreze creștinul în armonie cu credința sa.
- 10, 11. Descrie modul de a lucra al lui Isus și explică pentru ce a suferit. Ce legătură a avut aceasta cu predica Sa către spiritele din închisoare?
- 12,13. Explică cum „s-a dus” Isus și a predicat spiritelor. Ce se poate înțelege în mod rațional cu privire la aceste spirite, din faptul că Isus le-a predicat?
14. Citează pasaje din Sfânta Scriptură care arată ce judecată așteaptă pe Satan și pe spiritele rele asociate cu el și când va avea loc executarea acestei judecăți?
- 15-18; Cine sunt îngerii amintiți în 2Petru 2:4? Când a făcut Dumnezeu ceea ce este menționat în acest raport, și cum și de ce? Compară aceasta cu ceea ce a zis Isus despre aceia care au fost odată aspiranți de drept la Împărăție însă au devenit necredincioși. Explică cine sunt căpeteniile, domniile, etc.: care sunt menționate de Pavel în Efeseni 6:12.
- 19, 20. Arată că concluzia de mai sus este în armonie cu declarația din Iuda 6. Explică ce legătură are mărturia prezentă a martorilor lui Iehova cu judecata rostită împotriva lui Satan și a îngerilor săi răi, și cu executarea sa?
- 21-23. Cine sunt dușmanii cu care au de luptat martorii lui Iehova? Descrie lupta! Pentru ce sunt atacați martorii lui Iehova de această armată blestemată și în ce scop face ea război cu acești martori?
24. Explică de ce, în pofida răutății și puterii dușmanului, vestitorii mesajului adevărului sunt atât curajoși și în siguranță acum?
25. Arată cine sunt spiritele care comunică cu oamenii prin medii; și ce scop urmăresc ele prin aceasta, etc., și dovedește că atât cei ce servesc de mijlocitori (medii) între oameni și spirite, cât și bărbații și femeile care se folosesc de aceasta și comunică cu spiritele lucrează împotriva legii lui Dumnezeu.
- 26, 27. Arată cu ajutorul unui exemplu legătura dintre răsculare și vrăjitorie, și rezultatul nesupunerii sau neascultării.

28-31. Ce dovadă se găsește în raportul lui Matei și a lui Marcu că Isus n-a predicat spiritelor nelegiuite, ci că ele au continuat să practice răutatea lor și s-au temut că Isus a venit să execute judecata lui Iehova împotriva lor?

32, 33. Arată că Satan și îngerii săi răi din zilele lui Noe până în timpul modern au înșelat și au ținut în neștiință milioane de oameni binevoitori prin învățături și practici religioase. Arată motivul pentru ce în timpul prezent se ocupă atâția oameni, pe întreg pământul, cu spiritismul și cu mediile spiritiste.

34. Care adevăr cu privire la aceste spirite este de cea mai mare importanță pentru toți aceia care doresc să câștige și să aibă în tot timpul favoarea lui Dumnezeu? De ce?

35-37. Cu pilde despre rezultatul neascultării de Dumnezeu, arată cât de important este acum de a privi cu luare-aminte la aceste exemple de indiferență, neglijență și încălcare intenționată a legii lui Dumnezeu.

38,39. Explică cum procedura lui Dumnezeu în zilele lui Noe a prefigurat că el a pregătit pentru cei ascultători un loc de scăpare sau un loc sigur și că în Armagedon va răsplăti celor neascultători.

40. Cui este adresat avertismentul din Efeseni 6:13 (precum și contextul) și ce înseamnă el?

41. Arată dacă toți cei ce cred că sunt în templu respectă regulile exprese ale lui Dumnezeu pentru clasa templului.

42. Pe cine a prefigurat Noe și aceia care au fost cu el? Cum? Care este, deci, adevărul cel mai important descoperit în legătură cu creaturile spirituale care au păcătuit și care este scopul raportului acestuia?

43. Arată din Scriptură la ce se pot aștepta de la dușman acum și mai târziu toți aceia care se pun de partea Domului. Care este, așadar, responsabilitatea și privilegiul martorilor lui Iehova și a tuturor celorlalți cărora le-au fost descoperite planurile lui Iehova?

TRUPUL CRISTOSULUI

În calitate de Mare Preot după ordinul lui Melhisedec, Cristos Isus a fost înviat din morți și înălțat la cer, și acolo s-a înfățișat în prezența lui Iehova Dumnezeu și a prezentat valoarea jertfei Sale umane ca o jertfă pentru păcat. (Evr.9:24-26). Jertfa Lui a fost acceptabilă lui Iehova, și a fost acceptată; și acceptarea a fost făcută evidentă prin revărsarea de către Dumnezeu a Spiritului Sfânt și prin limbile de foc care s-au așezat pe discipolii Săi la Cincizecime, a cincizecea zi după învierea lui Isus. (Fapte 2:1-4). Astfel, Iehova Dumnezeu a deschis calea pentru viață și nemurire prin Isus Cristos, preaiubitul Său. – 2Tim. 1:10.

Dovada Scripturală stabilește, așadar, faptul că Logosul (sau Cuvântul lui Dumnezeu), Isus, și Cristos Isus, sunt una și aceeași persoană. Faptul că El nu a murit când a venit pe pământ ca să fie născut ca om, ci că viața Lui a fost

transferată din cer pe pământ, este dovedit de cuvintele Sale, către evrei, și anume: „Înainte de a fi Avraam, am fost Eu”. (Ioan 8:58). Avraam a trăit cu două mii de ani înainte ca Cristos Isus să se nască pe pământ. Prin urmare, cuvintele Domnului implică o existență continuă. A muri înseamnă a ieși din existență. Prin urmare, cuvintele lui Isus trebuie a fi luate a însemna că de la momentul începutului creației până la momentul în care El a rostit aceste cuvinte El existase și a avut dreptul de a exista. El a murit pe lemn ca om și trebuia, ca om, să rămână pentru totdeauna mort, însă dreptul vieții Lui ca om El îl dă pentru viața lumii. Aceasta este dovedit prin cuvintele Sale: „Am puterea s-o dau (viața Mea), și am putere s-o iau (primesc) din nou. Porunca aceasta am primit-o de la Tatăl Meu”. – Ioan 10:18; 6:51.

Cristos Isus singur este suficient ca să împlinească planul lui Iehova. El singur oferă prețul de răscumpărare pentru omenire. Cu toate acestea, a fost voia lui Iehova Dumnezeu, în exercitarea bunătății Sale iubitoare, să aleagă alții să fie membrii acelei societăți pe care Scripturile o numesc „trupul” lui Cristos și prin urmare, să fie o parte a Cristosului, Isus fiind Capul acestuia. În aceasta Dumnezeu nu alege îngeri ca să fie o parte a Cristosului, ci alege bărbați și femei care au credință ca cea a lui Avraam, „prietenu lui Dumnezeu”. (Evr. 2:16,17). Dumnezeu cercetează națiunile ca să ia dintre ele un popor pentru numele Său. (Fapte 15:14). Acestea sunt făcute acceptabile înaintea lui Dumnezeu prin Cristos Isus, și în nici un alt mod. Dumnezeu nu a predestinat indivizii care vor alcătui trupul lui Cristos, ci El a hotărât dinainte că trebuie să existe un număr selectat dintre oameni ca să alcătuiască acel trup. Despre aceasta este scris:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești în Cristos; El ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui în dragoste, după ce ne-a rânduit mai dinainte la adopția de copii prin Isus Cristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, în care ne-a acceptat în preaiubitul; în care avem răscumpărarea prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug față de noi, în toată înțelepciunea și priceperea, după ce ne-a făcut cunoscut misterul voii Sale, după buna Sa plăcere pe care și-a propus-o în Sine însuși”. –Efes. 1:3-9.

Națiunea Israelului a fost cândva poporul ales al lui Dumnezeu. Ea nu a constitui creația nouă a lui Dumnezeu, ci acea națiune a prefigurat creația nouă, creație care este poporul lui Dumnezeu selectat și ale pentru un plan. (Gal. 6:15; 2 Cor. 5:17). Israelul după trup a fost imaginea mișcătoare care a fost oferită de Iehova și care a prefigurat lucrul adevărat, adică, Israelul spiritual, creația nouă. Iacov, a cărui nume a fost schimbat în Israel, a fost începutul israeliților după trup. Urmașii naturali ai lui Iacov s-au născut sub termenii legământului legii pe care Iehova l-a confirmat lor pe Muntele Sinai în Arabia. Creația nouă este Israelului spiritual născut și adus ca „un popor pentru numele Său” sub termenii legământului nou.

Israelii au intrat într-un legământ cu Iehova, cu și prin profetul Moise ca mijlocitorul sau mediatorul lor. Fiind de acord cu termenii legământului ei s-au obligat să fie ascultători de voința lui Dumnezeu. Acel legământ confirmat la Sinai a servit ca un învățător să protejeze și să conducă pe cei ascultători dintre israeliți până când urma să sosească timpul hotărât să înceapă creația nouă, care este Cristosul. (Gal. 3:24). Națiunea ca un întreg nu a reușit să respecte termenii legământului și a pierdut tot ceea ce a promis legământul. Cu toate acestea, o mică rămășiță a aceluiași popor a acceptat pe Cristos ca mare Răscumpărător și Eliberator; și prin harul lui Dumnezeu aceasta a devenit o parte a creației noi. – Rom. 11:5.

Dumnezeu a spus Israelului natural la Muntele Sinai: „Acum, dacă veți asculta glasul Meu, și veți păzi legământul Meu, veți fi o comoară specială pentru Mine mai presus de toate popoarele; căci tot pământul este al Meu. Îmi veți fi o împărăție de preoți, și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel”. – Ex. 19:5, 6.

Israelului spiritual, prefigurat prin Israelul natural, adică, celor care L-au acceptat pe Cristos ca Răscumpărătorul lor și care au venit în Cristos, Domnul Dumnezeu spune prin martorul Său numit: „Dar voi sunteți o rasă aleasă, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor pentru un plan”. (1Pet. 2:9, *Diag.*). Această scriptură și cea tocmai citată dovedesc concludent să Israelul după trup a fost ilustrația care a prefigurat Israelul după spirit, care este realitatea; și că realitatea este creația nouă a lui Dumnezeu.

Creația nouă, care este Israelul spiritual, este începută și terminată prin termenii unui legământ. Isus, Capul acesteia, a făcut un legământ cu Iehova la râul Iordan ca să facă voia Tatălui Său. Acel legământ a atras după sine sacrificarea lui Isus însuși ca om. Nu există nici o dovadă că El a știut în momentul în care a încheiat legământul că va trebui să moară. El a petrecut patruzeci de zile și nopți la munte, studiind planul lui Dumnezeu și comunicând cu Iehova după ce mintea Sa fusese luminată de Spiritul Sfânt, care a coborât peste El în forma unui porumbel. După aceea, El urma să știe, și atunci și după aceea El și-a respectat cu credincioșie și într-un mod inteligent legământul.

Membrii trupului Său trebuie să calce pe aceeași cale pe care a mers El. (1Pet. 2:21). Toți cei care devin membri ai creației noi trebuie să facă aceasta cu și printr-un legământ de jertfă ca pas inițial. (Ps. 50:5). Un legământ este un acord solemn de a face sau a nu face un anumit lucru. Când discipolii lui Isus au crezut că El era Mesia sau Cristosul, și au devenit urmașii Săi, ei au căzut de acord în felul acesta să facă voia lui Dumnezeu. Când ei L-au acceptat pe Isus ca Mesia, acela a fost începutul legământului lor. Aceasta a marcat consacrarea lor față de Dumnezeu. Ei nu puteau fi îndreptățiți până când nu era prezentată jertfa de răscumpărare a lui Isus în cer ca o jertfă pentru păcat și acceptată acolo. Acceptarea a fost manifestată la Cincizecime, și atunci și acolo acești discipoli au fost unși ca fii îndreptățiți și născuți din spirit ai lui Dumnezeu care au fost chemați și acceptați să fie martorii lui Dumnezeu pe pământ.

Creația nouă este o societate aleasă sau selectă care este luată dintre oameni și apoi adoptată în familia lui Dumnezeu prin Cristos. Maniera de selectare a lui Dumnezeu și de formare a creației noi este importantă. Cuvântul Său spune în ce mod alege și dezvoltă El pe membrii acesteia. Această informație dezvăluie cum devine omul un creștin adevărat.

Dat fiind faptul că toată rasa umană este născută în păcat și nici un om care este păcătos nu se poate apropia de Dumnezeu, ce poate să facă un păcătos ca să devină un creștin și prin urmare, un membru al creației noi? Scripturile declarând că viața este un dar al lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru, este evident că cunoașterea darului și a modului în care este dat el este un lucru esențial. Omul trebuie să învețe mai întâi, fie prin a fi informat de altcineva, fie prin a citi din Cuvântul lui Dumnezeu, că este un păcătos, că are nevoie de ajutor, și că este incapabil să se ajute singur. Văzând că cursul omenirii este nelegiuit, el trebuie să aibă o dorință pentru neprihănire. El află că Iehova este Dumnezeu, și crede acest fapt. Aceasta constituie credința în Dumnezeu, fără de care este imposibil ca să fie plăcut lui Dumnezeu. (Evr. 11:6). El află apoi că Isus Cristos este Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, al cărui viață a fost dată ca răscumpărare pentru omenire.

Frica lui de Dumnezeu este începutul înțelepciunii. (Ps. 111:10). Aceasta înseamnă că el începe acum să aplice această cunoștință în armonie cu voința lui Dumnezeu, și aceasta el face când începe să se teamă de Iehova. El are o dorință să cunoască mai multe despre Isus și de ce a murit El și a fost înviat din morți. Prin această cunoștință și dorință Dumnezeu îl atrage la Isus. Aceasta este în armonie cu afirmația făcută de Isus, și anume: „Nimeni nu vine la Min, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis”. (Ioan 6:44). Se vede, așadar, că o dorință sinceră și neprihănită de a trăi, și a trăi în armonie cu Creatorul, este unul din primele lucruri esențiale pentru a deveni un creștin.

Este rezonabil a trage concluzia că Dumnezeu înconjoară pe un astfel de om cu circumstanțe care-l vor atrage la Domnul Isus, și astfel îl atrage la Isus. Dovada acestui lucru se găsește în experiența lui Corneliu, centurionul roman care a devenit primul convertit dintre neamuri la creștinism. El nu a știut nimic despre planul lui Dumnezeu de salvare prin Isus Cristos, însă el a avut credință și respect pentru Iehova. El a avut o dorință sinceră și neprihănită să fie în armonie cu Dumnezeu. El se ruga lui Dumnezeu, și această rugăciune s-a înălțat la Dumnezeu ca o aducere aminte. (Fapte 10:1-48). La timpul hotărât, Iehova a adus în atenția lui cunoștința căii Lui spre viață, trimițând pe apostolul Petru la el ca să-i spună.

Se întâmplă deseori că atunci când omul are o dorință sinceră să cunoască pe Domnul cineva vine în calea sa și îi pune o carte în mână, sau îi spune ceva despre planul minunat al lui Dumnezeu pentru salvare. Când el primește această cunoștință într-o inimă bună și sinceră el află că calea lui Dumnezeu ca să-l întoarcă la El și ca el să aibă viața veșnică este prin Isus Cristos. Mărturia lui Isus este: „Eu sunt calea, adevărul, și viața; nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine”. – Ioan 14:6.

Până în acest punct omul a mers pe calea păcătoșilor. Minteă lui a fost devotată lucrurilor egoiste. Având o dorință pentru viață, și căutând acum calea către viață, el se pocăiește. Pocăința înseamnă o schimbare a mentalității. Prin cunoștința astfel primită el și-a schimbat minteă, și dorește să cunoască calea lui Dumnezeu către viață. În această atitudine cercetătoare, i se aplică acum cuvintele lui Isus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se nege pe sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze”. – Mat. 16:24.

A asculta acest sfat de la Cristos Isus înseamnă a face o consacrare. Unul care se consacră lui Dumnezeu este de acord prin aceasta să facă voia lui Dumnezeu. Omul, crezând acum că este un păcătos și că Cristos Isus este Răscumpărătorul lui, și că calea spre Iehova și spre viață este prin Cristos Isus, spune în gând, dacă nu în cuvinte: „Sunt hotărât să fac voia lui Dumnezeu”; și după aceea solemn și cu umilință în minteă Sa sau pe buzele sale spune lui Iehova: „Încrezându-mă în Tine și în Cuvântul Tău, și crezând în sângele prețios al lui Cristos, sunt de acord acum să fac voia Ta sfântă”. Aceasta reprezintă o lepădare de sine; aceasta înseamnă consacrarea lui; și deoarece este acordul său să facă voia lui Dumnezeu, el este partea omului din legământul său cu Dumnezeu.

Se poate spune acum pe bună dreptate că omul este convertit. A fi convertit înseamnă a schimba cursul de acțiune. El își schimbă cursul de acțiune încetând a mai urma lucrurile egoiste și fiind de acord să urmeze pe Domnul Isus Cristos. Domnul Isus stă ca un garant pentru un astfel de om care se consacră, datorită credinței lui; și ca mijlocitor și apărător al omului îl prezintă lui Iehova. Dacă urmează îndreptățirea omului prin Iehova, și acceptarea lui pentru jertfă, imediat după aceea are loc nașterea lui prin Spiritul Sfânt ca fiu al lui Dumnezeu. La timpul hotărât strigătul sau invitația Împărăției îi este trimisă, și dacă răspunde la ele și este destoinic Dumnezeu îl acceptă și îl unge cu Spiritul Său, și astfel el devine un creștin și un membru al trupului lui Cristos.

SCRISORI

DĂM LUI DUMNEZEU SLAVĂ

Dragă frate Rutherford:

Bucurându-ne de lumina deplină și clară a explicației dvs. Scripturale și rezonabile a „legămintelor” și „restatornicirii tuturor lucrurilor” adusă nouă, noi dăm lui Dumnezeu slavă prin Domnul nostru prezent și Regele nostru Cristos Isus. Nu suntem neștiutori de însărcinarea dvs. și de responsabilitatea mare pusă asupra dvs. ca unul din martorii lui Iehova în domeniul special de a servi hrana convenabilă, și zilnic, dacă nu în fiecare oră, vă purtăm în rugăciunile noastre către Dumnezeu, în mulțumiri pentru ajutorul mare pe care l-a furnizat El și pentru devotamentul credincios și iubitor din partea dvs. în dezvoltarea acestor lucruri în

Cuvântul lui Dumnezeu. Lui i se cuvinte toată slava, și fie ca lucrarea de mărturie să crească până când El își va justifica numele odată și pentru totdeauna.

Al dumneavoastră cu iubire,
A.L. NORFLEET, *New Hampshire*.

PRIVILEGIU MARE DE A PARTICIPA ÎN JUSTIFICARE

Dragă frate Rutherford:

Adunarea din El Paso a martorilor lui Iehova a votat în unanimitate să-și exprime față de dvs. aprecierea adevărului cu privire la ei prin canalul numit al lui Iehova, *Turnul de Veghere*. Noi am fost convinși de mult că *Turnul de Veghere* este porta-vocea lui Iehova, și acum ne dăm seama că Domnul Isus, de la templu, ne oferă adevărurile publicate în el.

Multe adevăruri care au venit la noi în *Turnurile* recente au fost o mare sursă de încurajare pentru noi, și suntem hotărâți să lucrăm în via Domnului atâta timp cât El ne poruncește să facem acest lucru. Fulgerele lui Iehova dezvăluie că Israelul spiritual este în legământul nou și că este privilegiul nostru mare să avem o contribuție în justificarea numelui lui Iehova. Această cunoștință ne dă multă bucurie.

Crezând că serviciul în forma mărturisirii din ușă în ușă este datoria cea mai importantă a urmașilor lui Cristos astăzi, această adunare s-a străduit să facă cu credincioșie această lucrare în această localitate. Așa cum Iehu a condus cu furie carul său în timp ce era în misiunea sa ca să distrugă pe Izabela, tot așa și noi, prin harul Domnului, ținem roțile mărturiei noastre cât mai rapide posibil. Am avut atâta succes în aceasta încât sfârșitul celei de-a șaptea luni a anului fiscal ne găsește peste cota anuală, stabilită pentru noi de unul din directorii regionali de serviciu ai Societății, în plasarea de cărți și broșuri și în numărul de mărturii depuse. Cota noastră pentru ore în serviciu a fost, de asemenea, atinsă acum când scriem prezenta scrisoare. Mulțumim lui Iehova, care dă creșterea, și ascultându-L pe El am dovedit că „bucuria Domnului este tăria noastră”.

Întâmpinăm cu încredere apropierea Armagedonului, deoarece Dumnezeu nostru pe care noi Îl servim poate să ne izbăvească de Satan.

Rugăciunile noastre pentru dvs., dragă frate Rutherford, sunt ca Iehova cel Atotputernic să continue să vă păzească și să vă călăuzească în lucrarea dvs. de supraveghere a activităților celor din organizația vizibilă a lui Dumnezeu.

Cu dragoste creștină, suntem,
ADUNAREA MARTORILOR LUI IEHOVA DIN EL PASO

MII ADUNAȚI CA SĂ AUDĂ MESAJUL

Dragă frate Rutherford:

Consider o plăcere să vă informez despre bucuriile serviciului în timpul celor 24 de zile petrecute pe drum.

Difuzorul a fost foarte bun pentru toate discursurile, cu excepția ultimelor trei. Deoarece el acoperă o rază de aproape două mile (3, 2km), este mulțumitor să vezi cum mii de oameni se adună într-un spațiu mic ca să audă mesajul. Cererea pentru discursuri crește zilnic; așadar, nu există nici un motiv pentru a da înapoi.

Am primit aparatul din Havana, dar, cu toate că am avut o sarcină dificilă s-o ferim de impozite, prin lipsa de factură potrivită, totuși am considerat a fi prevederea Domnului ca să ne fie oferit un alt aparat. Sperăm că nu lăsăm nici o piatră neîntoarsă în ceea ce privește punerea mărturiei; căci timpul este potrivit pentru aceasta, și avem echipamentul cu care să mergem înainte. Continuăm să ne rugăm pentru dvs. Acceptați salutări de la frații din Jamaica.

Cele mai calde salutări,
Ai dumneavoastră în serviciul Regelui,
P.H. DAVIDSON, *Filiala din Jamaica.*

IEHOVA HRĂNEȘTE DIN BELȘUG RĂMĂȘITA

Dragă frate Rutherford:

Salutări în Sion!

Am primit fonograful portabil ieri, și cât de recunoscători suntem lui Iehova Dumnezeu pentru acest alt mijloc de mărturisire pentru numele Său mare și sfânt! Nu putem găsi cuvinte pentru a exprima aprecierea noastră pentru acest aparat. Sperăm să-l folosim cu orice ocazie pe care o avem în cântarea laudelor Lui. Vă mulțumim dvs., frate drag, și fie ca Domnul să continue să vă folosească spre onoarea și slava Sa.

Am ieșit în dimineața aceasta în serviciu și am găsit mai mulți oameni adunați la o casă și am dat drumul la nr. 1 al seriei (la aparat) și în timp ce plecam din casă omul de la ușa alăturată m-a oprit și mi-a zis: „Oprește-te la biserică și demonstrează ce ai acolo; avem o mare mulțime acolo, și poți să-i vezi pe toți împreună”. I-am mulțumit, și l-am întrebat când se va termina școala lui de duminică. Așadar, am fost acolo la timp ca să punem mai multe discursuri pentru întreaga școală de duminică, unde au fost prezenți în total 130. Toată slava să fie a lui Iehova, de la care curg toate binecuvântările. Simt că aparatul a meritat; pentru că aceștia erau un grup de oameni sfinți care nu ar fi ascultat nici un cuvânt pe care i le-aș fi spus la ușă; și imaginați-vă pe acești oameni stând și ascultând fiecare cuvânt pe care i le spuneți, și spunând: „E minunat”. Sperăm să ne întoarcem din nou acolo dacă Diavolul nu ne va pune piedici. Astăzi am pus șase discursuri cu aparatul mic, și toți cei prezenți au fost în număr de 160.

Dorim să mulțumim Tatălui nostru ceresc pentru că v-a folosit, frate drag, în aducerea la lumină a atâtor lucruri minunate despre legăminte, de care avem nevoie în prezent. Așteptăm cu nerăbdare articolul despre copiii evrei în Turnul de Veghere, discurs pe care l-ați ținut la convenția din Toronto. Iehova Dumnezeu hrănește din belșug rămășița de la masa Lui acum; și, ce minunat e să fii în lumină în prezent.

Cu multă dragoste creștină, ai dumneavoastră în serviciul Lui,

D-L ȘI D-RA JOHN E. MILLER, *Virginia*.

REZOLUȚIE

Dragă frate Rutherford:

Ieri, la încheierea Perioadei de Mărturie a „Speranței Națiunilor” a fost adoptată cu entuziasm următoarea rezoluție:

„Noi, Ionadabii, din adunarea martorilor tineri ai lui Iehoova din Fresno, California, ne declarăm pe această cale supunerea și devotamentul față de Iehova Dumnezeu și Împărăția Sa glorioasă și recunoștința noastră față de Iehova și organizația Lui pământească pentru privilegiul de serviciu în declararea cu bucurie a numelui lui Iehova și a Împărăției Sale la oamenii „creștinătății”. Rezoluția din Los Angeles este adoptată în unanimitate și cu entuziasm de către noi, și anume:

„Am decis: Că luăm acum o poziție de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale; și că vom asculta, servi și ne vom închina lui Iehova Dumnezeu și Fiului Său iubit, Cristos Isus, care este conducătorul drept al lumii, și vom participa astfel în justificarea numelui lui Iehova”.

Aproape 500 de broșuri *Recuperare* au fost plaste de tineri în timpul perioadei de mărturie, și mii de mărturii depuse.

Copiii din vecinătate ni se alătură și au fost cu noi aproape în fiecare zi a campaniei. Unul din băieți a spus unei femei, „Aceste cărți arată că Iehova le dă oamenilor o ultimă șansă”. Ea a spus: „Atunci este un pas până la Armagedon”, și el a răspuns: „Din câte știu, este un pas foarte mic”.

DISCURSURILE PTM DOBOARĂ PREJUDECATA

Dragă frate Rutherford:

Am primit fonografele și înregistrările și dorim să vă mulțumim pentru ele. Vrem să vă asigurăm că vom face tot ceea ce ne stă în putință ca să urmăm instrucțiunile și să le folosim doar spre onoarea lui Iehova.

Dorim, de asemenea, să ne exprimăm mulțumirile pentru aparatul de transcris portabil. Suntem foarte recunoscători pentru el. Discursurile prin PTM (aparatul de transcris portabilă) au doborât multe prejudecăți și au făcut pe mulți

oameni să vină în tabăra noastră după literatură. Oamenii așteaptă la casele lor literatura după ce aud discursurile, și multe broșuri sunt plasate.

Am ținut un al doilea discurs în casa unui om în vârstă (87 de ani) noaptea trecută, care a combătut cu înverșunare ani buni „Ruselismul”. După ce ascultat „Controlul Lumii” a spus: „Asta întrece toate predicile pe care le-am auzit vreodată. Mă tem că am greșit că m-am opus atât de aspru și că am luptat împotriva adevărului”.

Putem să observăm lipsă de interes din partea clericilor și a bisericilor în care se țin aceste discursuri.

Cu mulțumiri lui Iehova pentru acest echipament adăugat pentru a lupta împotriva lui Satan, suntem,

Ai dumneavoastră în serviciul lui Iehova,
BYRON ȘI NETTIE TRIPP, *Pionieri*.

BUNĂTATEA IUBITOARE A LUI IEHOVA MANIFESTATĂ

Dragă frate Rutherford:

Adunarea martorilor lui Iehova din Hallowel (Maine) este unanimă în aprecierea și recunoștința față de Iehova pentru articolele minunate, pe care tocmai am terminat să le studiem, despre „Legămintele Sale”.

Bunăitatea și bunăitatea iubitoare a lui Iehova față de poporul Său a fost manifestată într-un mod foarte marcant deoarece El le-a dat hrana care este convenabilă pentru ei, ca să-i pregătească pentru ziua mare când numele Lui va fi justificat complet și victoria asupra lui Satan va fi câștigată pe deplin.

Fiți siguri că suntem în armonie din inimă cu această organizație mare a Domnului. Tatăl ceresc să vă binecuvânteze și să vă întărească ca să puteți să conduceți, ajutați și mângâiați adunarea Lui. Aceasta este rugăciunea adunării martorilor lui Iehova din Hallowell.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 OCTOMBRIE 1934

Nr. 19

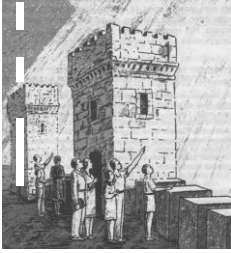
Cuprins:

CUPTORUL DE TOPIT
PARTEA I - Pag.499

SCOPUL STRÂNGERII SFINȚILOR - Pag.515

ECLEZIATICISMUL PUS SUB ACUZARE - Pag.519

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Octombrie 1934

Nr. 19

CUPTORUL DE TOPIT

„Iată, Dumnezeuul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat!” - Daniel 3:17,18.

PARTEA I

1. IEHOVA a permis ca Daniel și alți bărbați credincioși să fie duși captivi în Babilon cu scopul ca să dea o mărturie pentru numele Celui Prea Înalt și în vederea justificării numelui Său. Punctele contestabile din controversa provenită din provocarea lui Satan au făcut necesară punerea acelor martori credincioși la cele mai severe încercări și acei credincioși în timp ce-au trecut prin aceste probe au trebuit să aibă și să arate credință deplină și încredere neclintită în Dumnezeu. Știind că tot ce s-a scris mai înainte în raportul divin s-a scris și s-a păstrat acolo spre mângâierea și întărirea credinței rămășiței ce trăiește acum pe pământ, vom examina cu încredere raportul divin despre cei trei evrei în cuptorul de topit, și așteptăm să găsim acolo mângâiere și asigurare, pentru ca cei ce în ziua de azi sunt devotați cu totul lui Dumnezeu să poată avea speranță.

2. Daniel, prin harul lui Iehova, a interpretat visul uitat al lui Nebucadnețar și această interpretare făcută cunoscut acum rămășiței le descoperă ce constituie organizația invizibilă, cât și cea vizibilă al lui Satan și prin ce mijloc va distruge Iehova această organizație nelegiuită. (Daniel 2:19-25; vezi T. V. 1930, paginile 227-233, 243-248). Când Nebucadnețar a auzit interpretarea visului, a căzut cu fața la pământ și s-a închinat lui Daniel. Prin aceasta el a prefigurat pe mai marele Daniel, Cristos Isus, interpretul planului lui Iehova și cum îl adoră cei ce sunt devotați lui Dumnezeu și lui Cristos Isus.

3. Iarăși și iarăși este scris în Sfânta Scriptură: „Și vor ști că Eu sunt Iehova”. Diavolul a ocărât numele lui Iehova și acum Dumnezeu a permis reprezentantului diavolului să vadă puțină lumină: „Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El este un descoperitor al secretelor, fiindcă ai putut să descoperi secretul acesta!” (Daniel 2:47). Aceasta a făcut pe împăratul Nebucadnețar să recunoască că Iehova este Dumnezeu. Acesta a fost începutul justificării numelui lui Iehova pe care Babilonul l-a necinstit prin distrugerea Ierusalimului. În aceasta Daniel a fost întrebuințat ca să reprezinte pe Cristos Isus în timpul când este trimis

„să judece și să poarte război.” Numele „Daniel” înseamnă „ judecătorul lui Dumnezeu”, și această poziție înaltă este ocupată de Cristos Isus. (Ioan 5:22). Acest raport, împreună cu ceea ce urmează în capitolul al treilea din Daniel, arată că această profecie se referă la „ ziua lui Iehova”, zi în care numele Său sfânt trebuie să fie justificat. Războiul Mondial și condițiile care l-au însoțit au marcat începutul împlinirii profetiei mari rostite de Isus în Matei 24. Împlinirea acelei profetii arată că sosise timpul ca „piatra ce s-a dezlipit din munte fără ajutorul vreunei mâini omenești”, descrisă în profetia lui Daniel să meargă împotriva organizației lui Satan care în profetia lui Daniel a fost reprezentată prin statuia sau chipul cel groaznic. Ceea ce a zis regele Nebucadnețar lui Daniel în recunoașterea supremației lui Iehova s-a adevărit prin cele ce s-au întâmplat în anul 1914 și după aceea. În timpul perioadei din 1914 până în 1918 organizația diavolului a recunoscut într-o măsură oarecare că ceea ce s-a zis mai sus este adevărat. Nebucadnețar a înălțat pe Daniel și l-a făcut stăpânitor în Babilon și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului(Daniel 2:48). Aceasta a prefigurat într-o măsură oarecare înălțarea viitoare a lui Cristos Isus, și aceasta a avut loc când Dumnezeu l-a întronat și când Isus a alungat pe Satan din cer. – Psalm 2:6-9;Apocalipsa 12:1-9.

4. Daniel s-a gândit la frații săi care au fost duși cu el în captivitate și el a făcut o cerere atunci și acolo în numele lor: „ Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului”. (Daniel 2:49). Acesta găsește o paralelă în timpul prezent când Isus Cristos în templu adună pe credincioșii Săi împrejurul Său și împarte cu ei onoarea și privilegiul Împărăției. În armonie cu voința lui Dumnezeu, Cristos Isus adună pe acești credincioși în templu, îi îmbracă cu hainele mântuirii și îi acoperă cu mantaua neprihănirii și îi invită să intre în bucuria Sa care este justificarea numelui lui Iehova. După aceea, lor le este însărcinată mărturia lui Isus Cristos.

5. Cei trei prieteni ai lui Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego par a reprezenta rămășița care este compusă din martorii lui Iehova, din motivele următoare: Numele lor evreiesc au fost Hanania, Mișael și Azaria.(Daniel 1:6) „Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă nume” în limba babiloniană. Lui Hanania i-a pus numele Șadrac, lui Mișael Meșac și lui Azaria, Abed-Nego.(Daniel 1:7). Numele babilonian „ Șadrac” înseamnă „ decret al dumnezeului lunii”. Numele evreiesc „ Hanania” înseamnă „ pe care Iehova l-a dat din milă” sau „ Iehova a fost milostiv” sau „ Iehova a favorizat”. „Meșac” înseamnă „ oaspetele regelui” sau „ berbece”, numele dumnezeului soarelui. Numele evreiesc „ Mișael” înseamnă „care este ca și Dumnezeu”. Numele babilonian „ Abed-Nego” înseamnă „ servitor al lui Nego (adică al lui Nebo, a zeului Mercur). Numele evreiesc „ Azaria” înseamnă „ ajutat de Iehova”. Numele babiloniene dat acestor trei evrei credincioși, evident au fost numele unor nefilimi care au lucrat de mult timp împreună cu Satan la guvernarea lumii. Faptul, că Satan a voit să perpetueze numele acestor funcționari inferiori ai organizației sale

printre oamenii de pe pământ, este evident. Acei trei evrei credincioși au fost „dintre copiii lui Iuda „ sau iudei” (Daniel 1:6). Ei au fost înrudiți cu familia regală al lui David, deoarece este scris despre ei că ei au fost „ din seminția regelui și dintre (alți) fruntași”. (Daniel 1:3). Aceasta sprijină puternic concluzia că acei trei bărbați credincioși au reprezentat pe rămășița lui Dumnezeu care este acum pe pământ și care ca fii ai lui Dumnezeu au fost invitați și luați în legământul pentru Împărăție; ei sunt tovarășii lui Isus Cristos, ai mai marelui Daniel și pe care Diavolul încearcă să-i ademenească în cursa sa și să-i nimicească. – Daniel 2 :17,18.

6. Acești trei evrei credincioși au dat, fără îndoială, prietenului lor Daniel ajutor în legătură cu visul lui Nebucadnețar și de aceea a rugat Daniel pe Nebucadnețar să dea acestor trei frați ai săi un post în împărăție. Ei au aparținut clasei „ înțelepților” și de aceea au fost în pericol de a-și pierde viața împreună cu Daniel; ei s-au rugat lui Iehova să-și manifeste favoarea sa și spre justificarea numelui Său să dea lui Daniel înțelepciune și putere. Astfel a primit Daniel ocazie ca să fie un martor pentru Iehova înaintea regelui din Babilon și să vestească ziua mâniei Dumnezeului nostru și vestea bună a întemeierii Împărăției lui Iehova prin PIATRA, Cristos Isus. (Daniel 2:27-30). Cei trei evrei menționați mai sus, la cererea lui Daniel, au fost însărcinați cu anumite treburi în guvernul Babilonului. Ei au fost în lumea lui Satan însă n-au fost o parte din ea. Dumnezeu le-a permis să fie acolo pentru ca să-I servească ca martori. Ei au reprezentat pe clasa rămășiței lui Dumnezeu care trăiește astăzi pe pământ, care, de asemenea, este în lume însă nu este o parte din ea, și care a fost însărcinată cu anumite datorii ca martori ai lui Iehova și să proclame mesajul mâniei Dumnezeului nostru, atrăgând atenția oamenilor asupra justificării numelui lui Iehova prin Cristos Isus. Daniel se afla la curtea regelui(*R.V., margin*). El a reprezentat pe Cristos Isus care, ca mai marele Daniel, șade în palatul, templul sau la curtea lui Iehova și ocupă o poziție care-l aduce în strânse relații cu marele împărat al universului Iehova Dumnezeu. (Habacuc 2:20; Maleahi 3:1). Întocmai cum Daniel și cei trei frați evrei ai săi au fost în lumea Babilonului și acolo au mărturisit numele și puterea lui Iehova, așa stau în prezent și Cristos Isus și rămășița în mijlocul dușmanilor, dând mărturie pentru numele lui Iehova. - Apocalips 12:17; Psalm 110:2.

7. Nebucadnețar a reprezentat puterea regală care uneori este întrebuințată spre bine, când se face cu zel voia lui Dumnezeu, iar alteori este întrebuințată pentru a reprezenta pe Diavolul când regele întrebuințează puterea sa în mod fărnaric și rău. Dacă se compară capitolul al treilea din Daniel cu cele două versete finale ale capitolului al doilea al profeției lui Daniel se va observa o astfel de schimbare.,, Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip din aur, înalt de șaizeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.”.(Daniel 3:1). Această introducere a capitolului al treilea arată că regele Nebucadnețar care lucrează în cazul acesta ca reprezentantul Diavolului pentru că el încalcă aici legea lui Dumnezeu:,, Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare... Să nu te închini

înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu sunt Domnul, (Iehova) Dumnezeul tău, Eu sunt un Dumnezeu gelos.” - Exod 20:4-6.

8. Chipul cioplit sau statuia de aur făcută de Nebucadnețar reprezintă întreaga organizație a lui Satan, atât partea invizibilă, cât și cea vizibilă a ei. Aurul a indicat că această organizație de sub conducerea lui Satan a cuprins în sine creaturile spirituale care au format organizația originală invizibilă a lui Lucifer, creaturi spirituale care s-au asociat cu Satan în rebeliunea sa. Ele sunt numite în unele locuri din Scriptură nefilimi, după ce s-au materializat și sunt menționate și ca îngeri ce stăpânesc peste tot pământul. (Geneza 6:4 *A.R.V.*, Daniel 2:39). Chipul descris aici se poate compara cu chipul groaznic pe care l-a văzut Nebucadnețar în vis și despre care este scris în capitoul al doilea al profeției lui Daniel și poate că acel vis i-a sugerat lui Nebucadnețar ideea să facă un astfel de chip de aur. Cotul babilonian era cam de 51 cm. de lung; prin urmare chipul a avut o înălțime de peste 30 ½ metri și o lățime de peste 3 metri. Deoarece a fost de zece ori mai înalt decât mai lat reprezintă superioritatea părții invizibile a organizației lui Satan și se poate compara cu visul lui Nebucadnețar despre copacul puternic și foarte înalt care era în mijlocul pământului: „vârful lui se înălța până la ceruri, și se vedea de la marginile întregului pământ” - Daniel 4:10,11.

9. Statuia a fost înălțată în valea Dura, care era centrul întregului imperiu al Babilonului. „Dura” înseamnă „cerc” sau „loc împrejmuit”. Această vale a fost fără îndoială o parte a câmpiei Șinear, unde Nimrod, sub conducerea Diavolului, a zidit Babilonul. (Geneza 11:2). Statuia colosală descrisă mai sus a putut fi văzută din toate părțile câmpiei. Acea statuie a reprezentat, așadar, felul cum ridică Satan organizația sa peste pământ și oameni. Statuia sau chipul de aur a fost ridicată bineînțeles într-un astfel de loc în țara regelui unde s-a putut bucura de ea și unde a fost la îndemâna sa și de aceea a fost înălțată în apropierea orașului și a palatului. Aceasta a fost locul unde funcționarii guvernului Babilonului s-au adunat pentru a se închina idolilor cu toții împreună și prin aceasta a fost reprezentată deci organizația oficială a lui Satan, atât partea invizibilă, cât și cea vizibilă.

10. Dacă ținem în minte încontinuu controversa ridicată de provocarea batjocoritoare a lui Satan atunci putem fi pe deplin încredințați că tot ce face Satan face pentru scopul de a sprijini poziția sa în controversă, de a aduce ocară asupra lui Dumnezeu și de a întoarce pe oameni de la Cel Prea Înalt. Dacă ținem în minte marea controversă atunci suntem în stare să aflăm timpul împlinirii profeției lui Daniel referitoare la statuia mare de aur care a fost înălțată în câmpia Dura. „Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători, și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului, pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.” (Daniel 3:2). Acest verset al profeției descrie o adunare a funcționarilor națiunii și anume a funcționarilor politici, a elementului religios, a funcționarilor comerciali, judiciari și polițieniști; elementul polițienesc este numit și brațul tare al legii. Acea adunare a fost o chestiune de importanță mondială deoarece Babilonul era atunci puterea mondială dominantă. „Chipul” a fost ridicat

în anul 606 înainte de Cristos în „valea Dura” și lumea lui Satan a continuat să existe de atunci; însă din și după anul 1918 Satan înalță organizația sa fiindcă știe că mai are puțin timp până la marea bătălie a Armaghedonului. Cam în anul 1918 el a început „să adune” elementele oficiale ale întregului pământ pentru a le întrebuința la timpul său în bătălie și la aceasta s-a servit de cele trei „broaște” descrise în Apocalips 16:13,14. Scopul lui Satan este să întoarcă întreaga omenire, inclusiv pe adoratorii adevărați ai lui Iehova, de la Dumnezeu adevărat și să-i inducă să adore creaturi sau lucrul mâinilor creaturilor, sau astfel să-i nimicească. În acest scop Satan a adus în existență Liga Națiunilor. El a ridicat-o în anul 1919 și „nobilii” săi religioși de pe pământ au salutat-o cu „mâini sfinte” ridicate afirmând că ea ar fi expresia împărăției lui Dumnezeu pe pământ, iar acum zic: „Liga Națiunilor este singura lumină care există”. Astfel Federația Bisericilor declară că organizația lui Satan produce singura lumină care există, și prin aceasta neagă pe Iehova Dumnezeu, pe Împărăția Sa și pe marele Rege, care este lumina lumii. Marea statuie de aur care a fost ridicată în câmpia Dura reprezintă, așadar, pe întreaga organizație a lui Satan; și Liga Națiunilor este fiul lui Satan care răspândește singura lumină pe care o au servitorii lui Satan acum pe pământ.

11. Regele Nebucadnețar a rânduit o zi pentru sfințirea statuii de aur pe care a ridicat-o. Orice alți zei locali sau de-ai triburilor care au fost adorați în diferite părți ale imperiului babilonian, au trebuit să fie puși pentru un timp la o parte, deoarece, în conformitate cu porunca regelui, toți au trebuit să adore o divinitate comună, adică o putere sau autoritate înaltă și regele Nebucadnețar a trebuit recunoscut ca dictatorul acestei puteri. Statuia de aur a fost dedicată Diavolului, fiind făcută cu autorizația sa. Desigur că ea nu a fost dedicată lui Iehova Dumnezeu, Dumnezeu lui Daniel și a celor trei tovarăși evrei ai săi. A fost un lucru făcut de mâini omenești și a reprezentat cel mai mare efort religios pe care l-a făcut Babilonul sau organizația lui Satan până în acel timp de a stăpâni popoarele pământului. Cu ocazia acelei adunări a funcționarilor Babilonului a avut loc sfințirea în miniatură, însă sfințirea reală și mai mare se face după nașterea „copilului de parte bărbătească”, adică după începutul Împărăției lui Dumnezeu, deci după 1914, când Cristos a fost așezat pe tronul Său și a fost trimis să domnească. Începutul Împărăției Sale a fost o provocare adresată organizației lui Satan. Sfințirea mai mare a statuii de aur, adică a organizației lui Satan, se face aproximativ în timpul când apar în cer cele două semne menționate în capitoul al doisprezecelea al Apocalipsului. Aceste două semne sau minuni au reprezentat simbolic organizația lui Dumnezeu și organizația lui Satan în opoziție; prin urmare toate elementele oficiale ale organizației lui Satan de pe pământ trebuie să ia atitudine pentru una sau alta din aceste două organizații și astfel să se identifice. Iehu, ca slujitor al lui Dumnezeu, a silit pe oameni să se identifice într-o anumită privință și acum Nebucadnețar, ca servitorul și reprezentantul Diavolului, silește pe oameni să se facă cunoscut sau să se identifice tocmai într-o privință sau direcție opusă. În ambele cazuri adepții credincioși ai lui Dumnezeu s-au pus pe partea Sa iar dușmanii lui Dumnezeu s-au pus pe partea Diavolului și a

organizației sale. Scopul Diavolului în forțarea identificării după nașterea „copilului de parte bărbătească” este să „prindă” sau să nimicească pe martorii lui Iehova; și aceasta este arătat prin ridicarea chipului de aur prin care a avut de gând să „prindă” și să nimicească pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Martorii lui Iehova au vestit din 1918 mărturia despre Împărăție și Satan este hotărât să-i nimicească. El organizează în acest scop o conspirație și atrage pe funcționarii săi în ea și prin această uneltire vrea să nimicească pe martorii lui Iehova ca să nu mai fie o națiune.(Psalm 83:1-5). Atât prin ridicarea statuii de aur în Babilon, cât și prin sfințirea mai mare din 1914 încoace Satan se străduiește să arate că el este „dumnezeul lumii” și că dreptul său de a stăpâni trebuie să continue.

12. Chiar și urmașii credincioși ai lui Cristos Isus n-au observat înainte de 1921 acest „chip de aur”, adică organizația lui Satan. Numai la congresul sau adunarea generală din Cedar Point din anul 1922 s-a menționat în mod formal organizația lui Satan prin Rezoluțiunea sau „Provocarea” trimisă de martorii lui Iehova. Cam în acel timp a fost silită în anti-tip lumea de astăzi și stăpânitorii ei să inaugureze „chipul de aur” sau organizația lui Satan. Chiar și astăzi, în afară de unși, nu sunt mulți în lume care văd sau discern organizația lui Satan. Cele trei elemente principale ale ei care constituie puterea stăpânitoare pe pământ sunt ceea ce în ziua de astăzi se numește „zicători de da”. Ei se adună înaintea organizației lui Satan și se aruncă la pământ înaintea ei, după cum este spus în cele ce urmează: „Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii, și toate căpeteniile ținuturilor, s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.”- Daniel 3:3.

13. Diavolul a căutat să ascundă dinaintea „creștinătății” faptul existenței sale precum și a organizației sale și prin aceasta s-a gândit că va putea prinde pe toți în cursa sa. Acum însă Iehova face să fie adusă organizația lui Satan la lumină și pune pe martorii săi să depună mărturie despre această organizație și anume cu deosebire ca un avertisment oamenilor de bine și ca o înștiințare și avertisment națiunilor pământului în general. Pentru a zădărnici scopul lui Iehova, Satan își duce organizația sa în prim plan, prefigurată prin statuia de aur și o prezintă ca vrednică de a fi adorată și servită. Satan a fost adus acum la lumina zilei și este atât de fălos încât declară prin servitorii lui pământești că toți oamenii trebuie să fie supuși uneltirii sale, Societății Națiunilor care reprezintă organizația sa pe pământ.

14. Deși Iehova a alungat în 1914 prin „brațul său drept”, Cristos Isus, pe Satan și pe organizația sa din cer, totuși n-a nimicuit această organizație în acel timp, ci a răbdat sau a permis ca să rămână pentru a servi scopului Său propriu, între altele ca să cauzeze proba de foc care vine în prezent peste poporul Său și care a fost reprezentată prin proba de foc care a venit peste cei trei evrei credincioși. Această încercare a sosit și ea implică și pe rămășița credincioasă de pe pământ. După 1918 toți conducătorii și fruntașii pământului au fost siliți să stea înaintea organizației lui Satan. Toți cei din lume, trebuie să stea înaintea acestei imagini a organizației lui Satan chiar dacă „nu sunt din lume”, deși se află în

lume. Toți sunt în lume și se fac încercări de a sili pe fiecare să stea înaintea organizației Diavolului. În 1922 când atenția martorilor credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ a început să fie îndreptată asupra faptului existenței organizației puternice a lui Satan, credincioșii au început să ia „atitudine” înaintea organizației lui Satan, însă împotriva ei și definitiv de partea lui Iehova; aceasta este reprezentat prin cei trei evrei în Babilon care s-au pus în mod hotărât pe partea lui Iehova. În același timp reprezentanții oficiali ai organizației lui Satan de pe pământ și toți cei influențați și stăpâniți de ea, au început să se pună înaintea „chipului” și de partea lui Satan și au continuat să rămână în această poziție.

15. Acum încep cele trei „broaște” menționate în Apocalips 16 și în special broasca „profetului fals”, el fiind crainicul lui Satan, să orăcăie mesajul lui Satan, întocmai cum crainicul din Babilon a strigat cu putere: „Iată ce vi se poruncește, popoare, națiuni, oameni de toate limbile!” (Daniel 3:4). Acel „crainic” a reprezentat pe „difuzoarele” sau purtătorii de cuvânt pământești ai organizației lui Satan, care zic tocmai ceea ce-i îndeamnă Satan să zică. Mesajul vestit de crainic, după cum declară Scriptura, a fost adresat „popoarelor, națiunilor, și oamenilor de toate limbile” și aceasta face referire în special la stăpânitorii popoarelor, națiunilor și limbilor. Tocmai acești stăpânitori erau atunci prezenți și stăteau înaintea chipului de aur deoarece ei s-au adunat la porunca regelui în acest scop. Poporul pe care l-au reprezentat și pentru care stăteau acolo, rămăsese acasă și n-a văzut nici statuia și n-a auzit nici sunetul muzicii. Regele a știut că stăpânitorii săi fideli au fost ascultători și devotați poruncilor sale și el a așteptat de la ei, în calitate de stăpânitori în organizația sa, să țină popoarele în supunere. Porunca vestită de „crainicul” lui Satan din 1918 se adresează stăpânitorilor vizibili ai lumii, și de la ei se așteaptă că vor asculta și vor ține și poporul în supunere față de poruncile lor și stăpânitorii își dau toată silința să corespundă acestei așteptări.

16. Înaintea statuii în valea Dura s-a ținut un fel de slujbă hipnotică și așa se ține și astăzi o slujbă hipnotică de Satan și reprezentanții săi de pe pământ înaintea organizației sale. Organizația Diavolului este amenințată cu ruina totală; Satan simte primejdia și de aceea adună pe reprezentanții săi și crainicul său strigă înaintea popoarelor lumii cum a strigat odată și crainicul lui Nebucadnețar, adică: „În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului, și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului din aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.” (Daniel 3:5). Cu ocazia acestei închinării în masă au răsunat sunete plăcute, în aparență agreabile și liniștitoare, ceea ce este ilustrat prin întrebuițarea orchestrei de concert, care prin muzica ei are scop să umple pe închinători cu venerație și să-i facă sentimentali. Așa a încercat și Satan după alungarea lui din cer să trezească în reprezentanții săi pământești sentimente de admirație și adorare pentru ca să se închine înaintea sa și a puterii sale organizate plini de venerațiune. El a gândit că sfințirea sau inaugurarea organizației sale după aruncarea sa din cer, va însemna o renaștere sau restaurare a acestei organizații care a primit o lovitură

atât de strașnică când a fost alungată de Cristos din cer și a fost prăbușită la pământ.

17. După nașterea „copilului de parte bărbătească”, adică după nașterea sau începutul Împărăției, Cristos Isus, Regele, a alungat pe Satan din cer, și atunci a fost o mare bucurie în cer, fără îndoială, însoțită de muzică minunată și incomparabilă, deoarece despre acest eveniment este scris: „Bucurați-vă, ceruri, și voi care locuiți în ceruri!”. Atunci a răsunat „trâmbița cea din urmă” a lui Dumnezeu și s-a auzit muzică ”ca a harpiștilor care cântă cu harpele lor. Și cântau o cântare nouă” (Rev. 14:2, 3). Satan încearcă întotdeauna să imite pe Dumnezeu deoarece Satan este un dumnezeu fals; prin urmare încearcă să acompanieze inaugurarea organizației sale cu muzică.

18. Diavolul știe că trebuie să țină pe toți cei sinceri în întuneric și fiind înșelătorul de frunte încearcă să facă manifestarea și inaugurarea organizației sale și adorarea legată cu aceasta atât de veselă cum numai printre oameni este posibil. Deși prezentul este un timp de mari suferințe, despre care este scris: ”Vai de voi ce trăiți pe pământ și pe mare” și Diavolul însuși a adus marea mizerie peste oameni, totuși pune pe reprezentanții săi, pe preoțime, să spună oamenilor că necazurile lor ar fi o pedeapsă pe care le-a trimis-o Iehova Dumnezeu și că dacă oamenii ar dori să aibă parte de bucurie și plăcere atunci ar trebui să le aștepte de la Satan și organizația sa.

19. Întocmai după cum Nebucadnețar, reprezentantul Diavolului, a pus să cânte o mare orchestră când a inaugurat statuia de aur din valea Dura, tot așa voiește Diavolul să pună și acum să însoțească manifestarea organizației sale cu sunete care să potolească poporul, să-l facă să tacă, să-l hipnotizeze și să-l facă să consimtă la adorațiune formală. Diavolul a reunit în acest scop o orchestră compusă din multe instrumente de muzică. Printre instrumentele de muzică, care sunt întrebuințate de muzicanții lui Satan răspânditori de optimism, inspiratori de naționalism și producători de vise, pentru a face voie bună și pentru a constrânge la închinăciune, sunt următoarele: trâmbița cu multe voci a Ligii Națiunilor, cavatul Dezarmare, flautul Conferința Economică Monetară, harpa „New Deal”(„Metoda Nouă”), cimpoiul „Tehnocrație”, alăuta Liga Economică Națională, fereștrăul muzical „înapoi la biserică”, saxofonul „anul sfânt”, țimbalul pactul de pace, marea trâmbiță flota, și un număr enorm de alte instrumente bombastice, oase, bețe și tobe după ultima modă și toate instrumentele de jazz. Toate acestea sunt întrebuințate la inaugurarea organizației lui Satan și fac o larmă îngrozitoare. Nici unul din sunetele acestei orchestre nu este în armonie cu muzica Împărăției lui Dumnezeu; totuși marea masă aude azi în general bucuros muzică de jazz. Satan, temându-se că va fi auzită cântarea Împărăției, poruncește ca agenții săi, în special partea religioasă a organizației sale, să primească dreptul exclusiv să instruiască pe oameni prin radio în materie de închinare religioasă. Apoi pune în frunte pe ierarhia romano-catolică și pe așa-ziii „preoți” ai acesteia și pe predicatorii numiți în mod fals” protestanți” și pe rabinii evrei și îi face să strige în înaintea poporului: Urmați lumina înapoi la dumnezeul nostru (desigur, la Satan, dumnezeul acesteia

lumi); pentru că aceasta este singura lumină! Predicatorii tăgăduiesc pe față Cuvântul lui Dumnezeu, pun așa-zisa „știință” în locul lui și așteaptă să țină poporul sub stăpânirea lor prin muzica lor de jazz. Cei înșelați cad la pământ și se închină organizației Diavolului. Însă servii lui Dumnezeu nu fac aceasta. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au refuzat să se arunce cu fața la pământ înaintea statuii de aur; tot așa refuză și rămășița lui Dumnezeu care este acum pe pământ să se arunce cu fața la pământ înaintea vreunei părți a organizației lui Satan și să i se închine.

20. Cine a poruncit să se ridice statuia? Scriptura spune: „ Să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului din aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.” Regele a fost acela care a înălțat statuia și a poruncit să fie adorată; și regele reprezintă pe Diavolul. Întrebarea a fost așadar: Trebuie să fim noi supuși stăpânirii înalte, adică, regelui și familiei sale de oficiale? Un refuz de a asculta porunca regelui ar fi o negare a supremației regelui și a autorizației sale de a ridica statuia. Pe de altă parte o cedare ar însemna o concesie sau un compromis că regele ar fi avut dreptul să poruncească ce și când să adore poporul și că el are puterea supremă și că toți oamenii trebuie să dea atenție și să urmeze toate poruncile regelui și trebuie să se închine la ceea ce le poruncește el. Dacă aplicăm tabloul la prezent, el înseamnă că Diavolul ar voi să silească pe toți oamenii de pe pământ să se închine lui și organizației sale fie direct, fie indirect și astfel să ocărăscă numele lui Iehova, a Ființei Supreme, a Celui Prea Înalt. Chestiunea supremației a fost pusă prin aceasta în primul rând. Satan pretinde în mod obraznic și nerușinat că el este suprem; de aceea, fiecare este silit să se pună de partea Diavolului sau de partea lui Iehova și a Împărăției sale. Partea vizibilă a organizației lui Satan insistă astăzi că puterea statului este supremă și că fiecare trebuie să i se supună, indiferent dacă legea promulgată este contrară legii lui Dumnezeu sau nu.

21. Regele Nebucadnețat nu s-a străduit să facă bine poporului și să-l binecuvânteze. Lucrul care l-a interesat înainte de toate a fost să facă pe popor să-l asculte în materie de închinare; și în aceasta el a fost sprijinit pe deplin de funcționarii împărăției sale. Tot așa este și cu Diavolul și reprezentanții săi și astăzi. Ceea ce a strigat atunci mesagerul regelui în câmpia Dura, declară și în ziua de astăzi mesagerii vizibili ai Diavolului, și anume: „ Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” (Daniel 3:6). Cine refuză să se arunce cu fața la pământ și să se închine, declară prin aceasta că alt stăpânitor este suprem și prin urmare este vrednic să fie adorat în spirit și adevăr, și că statuia regelui este o înșelăciune și un fals. Așa a fost în timpul lui Nebucadnețar, și așa stau lucrurile și astăzi. Cine refuză să se unească cu alianța religioasă și să se închine în locul și în felul hotărât de organizația Diavolului, este privit ca dușmanul națiunii și ca vrednic de moarte și aceasta a fost simbolizat prin aruncarea celor trei evrei în cuptorul de foc. Cine stă acum ferm de partea lui Dumnezeu și a Împărăției și se închină lui Iehova în spirit și în adevăr refuză să facă vreun compromis cu oricare parte a organizației lui Satan și declară prin aceasta că această organizație mondială condusă de Satan

și de reprezentanții săi este o contrafacere înșelătoare care lucrează ca să aducă ocară numelui lui Iehova.

22. Pentru ce a dispus decretul lui Nabucodonosor ca toți care vor refuza să se arunce cu fața la pământ înaintea chipului să fie aruncați în cuptorul de foc sau în cuptorul aprins? Desigur nu cu scopul să-i purifice sau să-i curețe sau să-i facă mai buni, ci cu scopul să-i nimicească. Aceași metodă este urmată și astăzi de Satan și de reprezentanții săi. Regele Nebucadnețar a fript pe Ahab în foc și acum Diavolul ar voi să topească în foc pe fiecare care nu-l ascultă. (Ier.29:21,22). Întocmai după cum cuptorul întrebuițat de Nebucadnețar a fost făcut ca să distrugă creaturi, tot așa și acum scopul lui Satan este să nimicească. Satan și instrumentele sale însă „nu pot ucide decât trupul”. Martorii credincioși ai lui Dumnezeu știu aceasta și ei știu și cuptorul aprins este întrebuițat cu scopul ca să-i silească să renunțe la integritatea sau neprihănirea lor față de Dumnezeu și în felul acesta să-i nimicească cu totul. Însă prin mila Domnului Dumnezeu ei rămân credincioși și fideli lui Iehova și El îi salvează.

23. Cuptorul aprins al lui Nebucadnețar a prefigurat, așadar, încercările grele și situațiile neplăcute, ca amenințarea vieții credincioșilor Domnului, maltratarea corporală din partea poliției și a jandarmeriei, întemnițarea credincioșilor, batjocorirea prin ziare, insultarea de către preoțime, decrete nedrepte și executarea lor prin puterile legislative și executive ale organizației lui Satan și categorisirea publică a tuturor martorilor lui Iehova ca dușmani și lepădături ai pământului. Iehova permite ca să vină acum toate încercările acestea grele și maltratări peste poporul Său pentru a le testa integritatea. Dușmanul caută să nimicească pe martorii lui Iehova și poate că va reuși săucidă organismul unora dintre ei; Dumnezeu însă a promis protecție aceluia care-l rămân credincioși. Din Cuvântul lui Dumnezeu reiese cu siguranță că El voiește să aibă în decursul bătăliei finale o parte a rămășiței pe pământ și cu toate că unii dintre ei poate că vor fi uciși de Satan, rămășița ca clasă va supraviețui și va rămânea pe pământ. Este de așteptat că timpul cel mai fierbinte al acestui foc sau al acestor experiențe de foc va fi cu puțin timp înaintea bătăliei Armagedonului. Poate că va părea că chestiunea martorilor lui Iehova ar fi terminată definitiv sau pusă la o parte când Gog și hoardele sale vor invada țara poporului lui Iehova ca să o prade; totuși Dumnezeu va ocroti pe credincioșii Săi. Fapta lui Gog va umplea de mânie aprinsă pe Domnul și El va nimici apoi pe dușman spre justificarea numelui lui Iehova. - Ezechiel 38:8-18 ; 39:1-4.

24. Diavolul împreună cu funcționarii săi vizibili în câmpia Dura a silit pe fiecare să se pună în șir și să se arunce cu fața la pământ, singura excepție fiind iudeii credincioși. „În clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, națiunile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului din aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.” (Daniel 3:7). Fiecare care a avut un serviciu, numai regelui a putut să-i mulțumească pentru postul și salariul lui; de aceea egoismul și frica de oameni i-a făcut să se închine

Diavolului în felul prescris. Diavolul a dat regelui Nebucadnețar puterea sa; prin urmare, regele a reprezentat pe Diavolul.

25. Tot așa stau lucrurile și astăzi; și elementele oficiale ale lumii, religioase, politice și comerciale fac ceea ce poruncește regele, deoarece tot ce au sau așteaptă să primească vine de la puterea vizibilă organizată; și de aceea se aruncă cu fața la pământ înaintea organizației Diavolului care a dat puterea sa bestială reprezentanților săi care stăpânesc pe pământ. Și ei toți strigă acum încontinuu: "Cine se poate asemăna cu fiara (cu acești stăpânitori puternici) și cine se poate lupta cu ea" (Apocalips 13:2-4). Și stăpânitorii împreună cu slujitorii lor imediați continuă să cânte: Pământul este al nostru și noi vom stăpâni mai departe pe el.

26. Cei trei iudei credincioși, Șadrac, Meșac și Abed-Nego au refuzat să se arunce cu fața la pământ și să se închine statuii; de aceea au fost acuzați de călcarea legii; preoții sau conducătorii religioși au fost aceia care i-au acuzat pe acești bărbați credincioși: „ Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva Haldei s-au apropiat și au acuzat pe Iudei.” (Daniel 3:8). Dacă ne gândim că Daniel a scris acest raport într-un timp când termenul „haldei” a avut un înțeles restrâns atunci prin aceasta se aruncă lumină asupra acestei profeții cu privire la cine au fost acuzatorii. Expresia „haldei” în loc să fie întrebuițată pentru a arăta pe poporul unei anumite provincii a fost întrebuițată pentru a identifica o anumită clasă de oameni din serviciul regelui. Daniel, deși era un iudeu, a fost pus de rege „mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori”(Daniel 5:11). A fost necesar ca cei care aparțineau acestei clase să învețe limba haldeilor (Daniel 1:4). Haldeii au fost clasa învățaților și fără îndoială toți preoții au trebuit să aparțină acestor clase, întocmai cum se cere de la preoții ierarhiei romano catolice să fie învățați. Acei bărbați învățați au fost preoți, magi, astrologi, învățați și vrăjitori sau ghicitori și ei au fost acuzatorii celor trei evrei credincioși. Acei acuzatori corespund clerului de astăzi, haldeilor învățați, preoților, ghicitorilor și așa-zisilor „învățați”, care urăsc pe martorii credincioși ai lui Iehova pentru că aceștia răspândesc adevărul și cântă lauda lui Iehova. Această clasă de preoți sau cler este aceea care astăzi, lucrând în culise, pricinuieste arestarea, persecutarea și întemnițarea martorilor lui Iehova. Cuvântul „acuzat” întrebuițat în textul citat mai sus traduce și cele două cuvinte evreiești „ *akal*”, adică „a mânca” sau „a înghiți”, și „*kerats*”, adică o „îmbucătură”; prin urmare, literalmente înseamnă „a mânca tot/a amesteca”(figurativ) prin calomnie sau acuzare falsă. În conformitate cu citirea marginală *Rotherham* textul zice: "Au mâncat bucățile" .- Daniel 3:8.

27. Acțiunea acuzatorilor nelegiuți împotriva celor trei evrei găsește o paralelă în timpul prezent. În ziua de astăzi preoțimea este aceea care acuză pe martorii lui Iehova și prin aceasta instigă pe funcționarii politici sau publici împotriva lor. În Canada preoțimea a fost aceea care a făcut plângere la comisia canadiană de radio și a cerut ca mesajul adevărului să nu fie lăsat să fie transmis prin radio. În Statele Unite clerul este acela care aduce tot felul de acuzații false împotriva martorilor lui Iehova și întrebuițează tot felul de mijloace neonest

pentru a îndemna pe comisia federală de radio să împiedice transmiterea masajului adevărului prin radio. Clerul fiecărei națiuni a „creștinătății” este acela care sub conducerea Papei aduce în prezent acuzații false împotriva martorilor lui Iehova și face ca ei să fie urâți de toate națiunile pentru că sunt martori pentru numele lui Iehova și a Regelui Său. (Matei 24:9). Acești preoți apar cu cuvinte măgulitoare înaintea stăpânilor politici și le zic. „Să trăiți veșnic, conducători”. (Daniel 3:9). Astfel ei apar ca și cum ar fi loiali și ar lucra în interesul țării, în timp ce în realitate fac cele mai rele lucruri împotriva intereselor popoarelor.

28. Acești „haldei” moderni sau preoți învățați insistă ca legea să fie aplicată în modul cel mai strict atunci când aceasta servește scopurilor lor. Așa a fost în zilele lui Nebucadnețar, și așa este și astăzi; de aceea zice profeția: „Tu, împărate, ai dat o poruncă, după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, vor trebui să se arunce cu fața la pământ, și să se închine chipului de aur”. (Daniel 3 :10)

29. Acești acuzatori invocă legile făcute de oameni care sunt egoiste și disprețuiesc pe Dumnezeu și ignoră și calcă în picioare legea făcută de Creator, al cărui nume este Iehova. Cu fețe înșelătoare și pioase ei își arată dezgustul lor față de martorii lui Iehova și stăruiesc ca să fie pedepsiți pentru că acești martori credincioși atrag atenția asupra lui Iehova și a Împărăției Sale și refuză să facă vreun compromis sau concesie cu vreo parte a organizației lui Satan.

30. Haldei care au adus în acel timp acuzare au fost împinși la aceasta de frica de oameni și de dorința egoistă să apară extrem de buni; prin urmare, ei au căutat să pricinuiască pedepsirea tuturor aceluia care nu s-au aruncat cu fața la pământ; și în același chip caută să pricinuiască și în ziua de astăzi pedepsirea aceluia care nu s-au închinat înaintea organizației lui Satan. Preoțimea pretinde că ea vrea numai aceea ce este „în limita legii”, adică, în legea oamenilor, însă ei disprețuiesc legea lui Dumnezeu. Haldeii au repetat înaintea regelui esența decretului său și după aceea au pârât pe evreii credincioși care au refuzat decretul său: „ Ai dat o poruncă, împărate... și după care, oricine nu se va arunca cu fața la pământ, și nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins. Dar, sunt niște Iudei, cărora le-ai dat în grijă trebile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi, și nu se închină chipului din aur pe care l-ai înălțat tu!”- Daniel 3:11,12.

31. Haldeii au dorit cu înfocare să „prindă” pe acei iudei deoarece ei i-au urât și au urât favorurile de care acești iudei s-au bucurat până atunci. Pârătorii lor au prezentat pe iudei ca și cum ar fi nerecunoscători față de rege. Întocmai așa fac preoții și astăzi când zic autorităților care aplică legile că martorii lui Iehova ar fi nerecunoscători și că ei calcă legea țării, chiar și când urmează în mod credincios legea lui Dumnezeu.

32. Însuși Nebucadnețar a găsit în ce privește lucrurile învățaturii și științei pe acești evrei, inclusiv pe Daniel, „de zece ori mai destoinici decât toți magii și

cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui” (Daniel 1:20). Așa știu și astăzi stăpânitorii politici bine că martorii lui Iehova în ce privește Cuvântul lui Dumnezeu au de zece ori mai multă cunoștință și sunt mai înțelepți decât toți preoții țării; cu toate acestea ei trag concluzia că ei și preoțimea trebuie să țină laolaltă, deoarece se tem că altfel va atârna fiecare dintre ei separat.

33. Întocmai după cum preoțimea a acuzat în zilele lui Daniel pe cei trei evrei, așa acuză și astăzi aceeași preoțime pe martorii lui Iehova și zice: „Acești oameni, împărate nu țin seama deloc de tine, (și nici de legile țării). Ei nu slujesc dumnezeilor tăi, și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!”. Martorii lui Iehova nu servesc pe diavol, și nu țin seama de lucrurile pe care le cere organizația lui Satan care contravin legii lui Dumnezeu. Dumnezeu lor este Iehova, acum și totdeauna. De la congresul din Detroit din 1928, când s-a proclamat declarația publică împotriva lui Satan și în favoarea lui Iehova, acești martori credincioși au pus răspunderea pentru necazul prezent al lumii pe seama lui Satan, pentru că de fapt el este responsabil pentru ea. Ei refuză să ia parte la formalismul închinării publice sau al lumii. Ei servesc și adoră pe Iehova Dumnezeu. Ei știu că sacrificiile elementelor religioase ale lumii sunt fățarnicie și că acestea sunt jertfite diavolilor, și prin urmare, martorii lui Iehova refuză să aibă ceva de-a face cu ele. Rămășița știe că ei numai așa se pot bucura de ocrotirea Domnului dacă-i rămân credincioși. Ei nu pot lua parte în același timp la masa Domnului și la masa Diavolului. – 1Cor.10:20,21.

34. Este adevărat că martorii lui Iehova nu voiesc să aibă parte la eșecul „anului sfânt”, fiindcă ei știu că Dumnezeu n-a autorizat nici pe organizația romano catolică, și nici pe vreo altă organizație să proclame un an sfânt. Ei refuză să se conformeze legilor politice promulgate și practicate de conducătorii pământești, lumești și de aceea ei nu se închină înaintea chipului de aur. Rămășița credincioasă nu voiește să facă vreo concesie diavolului și astfel să aducă ocară numelui lui Iehova. Credincioșii urăsc organizația aurită a Diavolului, care a fost reprezentată prin statuia de aur, deoarece și Dumnezeu urăște această organizație. (Proverbe 6: 16). Martorii lui Iehova sunt pentru Dumnezeu și Împărăția Sa și zic plini de bucurie: „De aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, și urăsc orice cale a minciunii. Urăsc și nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta”.(Psalm 119:128,163). Puterile lui Satan, inclusiv instrumentele sale vizibile, ocărăsc numele lui Iehova. Iehova îi urăște, și cei ce stau de partea lui Iehova îi urăsc de asemenea. „ Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nu fiu supărat pe cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei.”- Psalm 139:21,22.

35. În anul 1929, Domnul a făcut cunoscut poporului Său clar cine sunt „Înaltele Stăpâniri”, și de atunci credincioșii au fost în stare să vadă că ei trebuie să asculte de Iehova și Cristos Isus, deoarece aceștia sunt „ Stăpânirile Înalte”; și de aceea ei nu fac nici un compromis sau concesie organizației rele care stăpânește lumea și ai cărei stăpânitori n-au fost rânduiți de Dumnezeu. Martorii lui Iehova n-au nici o înclinație să calce vreo lege a țării și ei nici nu vor face aceasta dacă legea

este în armonie cu legea lui Dumnezeu. Ei se lasă să fie conduși de legea lui Dumnezeu, ei ascultă legea Sa și se încred în El fără să se gândească la urmări. Din acest motiv martorii lui Iehova sunt în continuu și neîncetat acuzați de preoțime la puterile stăpânitoare politice; și ea face aceasta pentru că ea a intrat într-o conspirație condusă de Gog, agentul lui Satan, conspirație care are ca scop nimicirea martorilor lui Iehova.- Psalm 83:2-5.

36. Ceea ce s-a petrecut înaintea lui Nebucadnețar în câmpia Dura a prefigurat mânia de astăzi a Diavolului împotriva martorilor lui Iehova. (Apocalips12:17). Întocmai după cum regele a fost plin de mânie, așa este și Diavolul astăzi extrem de furios. „Atunci Nebucadnețar, în mâna și urgia sa, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului”. (Daniel 3:13). Evident, Nebucadnețar s-a servit de poliție sau de brațul puternic al legii ca să aducă pe acești trei evrei credincioșii înaintea sa. Așa este și astăzi, ori de câte ori martorii lui Iehova sunt aduși la judecată, Satan e la mijloc și scopul său este să frângă curajul martorilor lui Iehova și să-i silească să renunțe la integritatea lor față de Iehova. Iarăși brațul puternic al legii este acela prin care sunt târați acești credincioși înaintea judecății. Marea controversă care a fost pricinuită de provocarea lui Satan adresată lui Iehova este chestiunea care va fi decisă acum. Diavolul are de gând să asuprească mult pe martorii lui Iehova și astfel să-i silească să părăsească calea neprihănită și astfel să facă impresia că fiecare creatură care servește pe Iehova Dumnezeu este îndemnată de egoism sau de plata pe care creatura speră să o primească de la Dumnezeu pentru serviciul său. Iehova arată acum aceste adevăruri rămășiței Sale pentru ca ei să fie întăriți și să știe că merg pe calea cea dreaptă și că dacă vor continua pe ea, pot să aibă speranță puternică că vor învinge. Ce zice, așadar, Cuvântul lui Dumnezeu despre sfârșitul final al acelor care sunt și care vor fi în testul de foc sau aprins?

(Urmează continuarea)

Întrebări pentru studiu

1. Explică de ce martorii credincioși ai lui Dumnezeu au fost puși la astfel de încercări grele și pentru s-a păstrat raportul despre aceasta până în timpul prezent.
2. Ce s-a prefigurat prin interpretarea lui Daniel a visului uitat al lui Nebucadnețar, urmată de răspunsul lui Nebucadnețar la aceasta.
3. Aplică Daniel 2:47.
- 4,5. Cum se împlinește Daniel 2:49? Pe cine reprezintă în mod profetic cei trei prieteni evrei ai lui Daniel? Cum? De ce li s-a dat nume babiloniene.
6. Explică legăturile strânse ale acestor trei evrei cu Daniel și poziția lui Daniel înaintea regelui.
7. Arată poziția profetică al lui Nebucadnețar. Cum este arătat aceasta în Daniel 3:1?
- 8,9. Ce a fost reprezentat prin dimensiunile statuii, prin construirea ei din aur și prin ridicarea ei în câmpia Dura?

10-12. Arată dacă măsurile luate în vederea inaugurării care sunt însemnate în versetele 2 și 3 servesc scopul autorului lor și dacă ele ca profeție se află deja în curs de împlinire sau nu.

13,14. Prin ce așteptase Diavolul să ademenească „creștinătatea” în cursă? În ce măsură a reușit și pentru ce ?

15,16. Arată că tactica întrebuițată în zilele lui Nebucadnețar (versetele 4 și 5) se întrebuițează și astăzi în organizația Diavolului și cu ce succes.

17-19. Compară ocazia descrisă aici cu Apocalips 14:2,3 pentru a arăta că Satan este un dumnezeu imitator.

20,21. Cine a ridicat statuia? Ce chestiune importantă a fost pusă atunci pe primul plan și ce a însemnat aceasta pentru toți aceia care s-au văzut puși în fața alternativei însemnate în versetul al șaselea. Aplică acest tablou profetic la timpul prezent.

22,23. Compară cuptorul aprins întrebuițat de Nabucodonosor cu cel prefigurat de el și de asemenea și scopul de atunci cu cel de acum și sfârșitul probei respective.

24,25. Explică pentru ce Satan atât atunci, cât și acum, a găsit atât de ușor instrumente voluntare care să execute porunca sa.

26-29. Cine sunt haldeii cei din vechime și cei din prezent? Arată, citând exemple, asemănarea între modul lor de a lucra și împotrivirea sau calificarea lor pentru o astfel de procedare.

30-33. Ce scop au urmărit ei atunci când, după cum este scris în versetele 10-12, au reamintit regelui legea sa. Compară metoda întrebuițată de aceea clasă atunci cu cea întrebuițată astăzi pentru a-și atinge scopul. Aplică Daniel 1:20.

34,35. A fost acuzația adusă împotriva acestor trei bărbați întemeiată pe fapte? Ce motiv a stat la baza acestei acuzări? Ce asemănare are aceasta cu acuzarea adusă în ziua de astăzi de „haldei” și alți reprezentanți de ai „stăpânilor”. Pentru ce au luat acei trei bărbați o atitudine atât de categorică și pentru ce lucrează în același fel cei reprezentați de ei în mod profetic?

36. Arată că versetul 13 prezintă un tablou profetic.

SCOPUL STRÂNGERII SFINȚILOR

În cartea Sa, Biblia, este prezentat scopul Creatorului Atotputernic în strângerea dintre popoarele pământului, în timpul unei perioade lungi de timp, a unei grupări de persoane care stau și se mișcă în acțiune unită ca martori ai lui Iehova.

Perioada de timp pentru selectarea membrilor trupului lui Cristos, numit „sfinți”, cuprinde perioada de la Cincizecimea din anul 33 d. Cr., până la întemeierea Împărăției lui Dumnezeu. Această perioadă de timp este numită în mod corespunzător era creștină sau perioada de jertfă, deoarece ea este perioada alegerii și dezvoltării creștinilor adevărați care au fost luați în legământ cu

Dumnezeu prin jertfă. Apropiindu-ne de sfârșitul acestei perioade, sosește timpul pentru aducerea acestor credincioși și separarea lor de sistemele bisericesti denominaționale și adunarea lor la Dumnezeu. „Strângeți pe sfinții Mei, pe cei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”. – Ps. 50:5.

Cine sunt sfinții cu sensul acestui text? Evident, cei care sunt devotați cu totul lui Dumnezeu și care sunt, prin urmare, făpturi evlavioase. Ea este acea clasă despre care profetul a spus: „Prețioasă este înaintea Domnului moartea sfinților Săi”. (Ps. 116:15). Nu fiecare care face un legământ prin jertfă se dovedește credincios, și prin urmare nu fiecare care face un legământ prin jertfă este inclus în clasa care este „poporul scos pentru Numele Său”. Numai cei credincioși sunt sfinții lui Dumnezeu, și despre aceștia vorbește Iehova în Psalmul 50:5. „Sfinți” nu înseamnă cei pe care preoții i-au canonizat, și cărora mulți li se roagă într-un mod ignorant; de asemenea, termenul nu se aplică celor numiți în mod obișnuit sfinți, ci numai celor care sunt în Cristos Isus prin naștere, adopție și ungere. Termenul nu ar putea să cuprindă pe cei cum ar fi evreii după trup care au fost aduși în legământ cu Dumnezeu prin jertfirea animalelor și a păsărilor, ci se referă la cei care sunt în legământ prin jertfa lui Isus Cristos.

Din Scripturi rezultă că strângerea se face la porunca lui Iehova și prin Domnul Isus împreună cu îngerii Lui sfinți. „Dumnezeul puternic, Domnul, a vorbit, și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui. Din Sion, perfecțiunea frumuseții, a strălucit Dumnezeu. Dumnezeuul nostru va veni, și nu va tăcea....El va chema cerurile de sus, și pământul, ca să judece pe poporul Său”. (Ps. 50:1-4). În mod clar, strângerea sfinților la Iehova are loc când Domnul Isus vine la templu și pune pe poporul Său declarat la încercare. Cei aprobați sunt strânși la Domnul fiind aduși în starea templului și zidiți ca o parte a organizației lui Dumnezeu, Sionul.

Profetul precizează timpul când va începe strângerea sfinților. În textul de mai sus se afirmă; „Dumnezeul puternic...a vorbit...de la răsăritul soarelui”. Domnul Isus a vorbit despre maniera întoarcerii Sale și a asemănat-o cu răsărirea soarelui în est. Isus a rostit o pildă cum că sfinții adevărați și reprezentanții falși ai Domnului vor crește împreună în același pământ (lumea) până la vremea secerișului, timp care va marca a doua Sa venire. (Mat. 13:39). Mulți consacrați au fost în sistemele bisericesti denominaționale denumite „Babilon” până la acel timp. Ei așteptau a doua venire a Domnului.

Profetul a prezis sentimentele inimilor lor când a scris: „Când Domnul a adus înapoi pe captivii Sionului, eram ca cei ce visează. Atunci gura noastră s-a umplut de veselie, și limba noastră cu cântece; atunci au spus ei printre neamuri; Domnul a făcut lucruri mari pentru ei. Domnul a făcut lucruri mari pentru noi; de aceea ne bucurăm”. – Ps. 126:1-3.

Profetul lui Dumnezeu spune: „El va striga spre cerurile de sus, și pământului”. Iehova este descris ca „Cel se umblă pe cerurile cerurilor, care au fost din vechime; iată, El își trimite glasul, glasul puternic”. (Ps. 68:33). Reprezentantul Său executiv în ceruri este Cristos Isus. Iehova îl cheamă să

înceapă lucrarea de strângere a sfinților. Aceasta se armonizează cu începutul prezenței Domnului la templu, din 1918 înainte. El strigă spre pământ; adică, își îndreaptă atenția spre lucrurile de pe pământ și emite ordinul Său pentru strângere. În strângerea la Sine a rămășiței și a celor pe care a fost mâniat și îndepărtându-și mânia de la ei în 1919, așa cum a fost prezis în Isaia 12:1, Iehova a început acolo împlinirea profeției Psalmului 50:5. După aceea, Domnul a început strângerea rămășiței credincioase a lui Dumnezeu prin trimiterea îngerilor Săi să strângă pe cei aleși din cele patru vânturi și de la un capăt al cerului până la celălalt. (Mat. 24:31). „Cele patru vânturi” și „cerul” par să fie folosite simbolic ca să mărturisească faptul că strângerea este una universală din toate părțile pământului unde există oameni devotați lui Dumnezeu. El a chemat pe creștinii adevărați din toate denominațiunile bisericești și din toate legăturile cu organizația lui Satan și i-a adunat laolaltă în legăturile adevărului în templu.

Scopul străngerii este declarat a fi „ca să judece pe poporul Său” (Ps. 50:4). „Judecata trebuie să înceapă la casa lui Dumnezeu” (1Pet. 4:17). Iehova a rostit o pildă cu privire la întoarcerea Sa și cu privire la facerea socotelilor cu cei cărora le-a încredințat interesele Împărăției. (Mat. 25:14-30). Este evident atunci că scopul este de a aduce pe poporul Său împreună și de a-i da cunoștința despre planul lui Dumnezeu pentru ca să fie judecat și încercat. Remarcați cum se potrivesc faptele fizice cu cuvintele profetice. În timpul perioadei de timp de la aproximativ 1875 până la 1918, Cristos, marele Mesager al cerului, care este Preot al Dumnezeului Preaînalt, pregătea calea înaintea lui Iehova; și după ce pregătirea acesteia s-a terminat, El a venit deodată sau prompt la templul Său. (Mal. 3:1). Templul este alcătuit din cei unși ai lui Dumnezeu. (2Cor. 6:16). El vine cu scopul de a judeca, pentru ca cei aprobați să aducă Domnului o jertfă (serviciul de laudă) în neprihănire. El clarifică adevărul celor strânși pentru ca ei să continue să aducă jertfe de laudă Domnului și să facă aceasta în armonie cu voia Sa. Domnul stă ca unul care curăță, pentru ca să încerce, testeze și curețe pe cei pe care i-au prefigurat fiii lui Levi. – Mal. 3:1-3.

În timpul perioadei scurse de la Cincizecime până la a doua venire a Domnului multe persoane au auzit evanghelia adevărului, au crezut-o și au făcut o consacrare ca să facă voia lui Dumnezeu. Aceștia au fost împăcați și îndreptățiți pe deplin și luați în legământul prin jertfă. Cu toate acestea, nu toți aceștia au rămas credincioși Domnului. De fapt, cea mai mare parte au fost necredincioși lui Dumnezeu. Principala responsabilitate pentru această necredincioșie stă la ușa clericilor. Oamenii au privit la preoți ca la sfetnicii lor spirituali. Întrucât acești oameni, pretinzând că reprezintă pe Dumnezeu și că vorbesc cu autoritate, oamenii au primit afirmațiile lor ca adevărate. Preoții au condus pe oameni pe calea greșită. Preoții nu numai că au participat în politica acestei lumi rele, ci au și recurs la toate șireturile rele ale politicii. Ei au făcut planuri pentru poziții și avantaje și și-au folosit slujba lor influență și înaltă de preoți ca să-și atingă scopurile lor egoiste. Politica acestei lumi este sub supravegherea și controlul lui Satan, dumnezeul ei.

(2Cor. 4:4). Preoții s-au aliat cu dumnezeul acestei lumi și au înșelat numărul mare de creștini să facă același lucru.

Isus a declarat în cuvinte clare că Împărăția Lui nu este din lumea aceasta, ci că Împărăția Lui era în viitor față de timpul când era El pe pământ și că el va fi întemeiat numai la a doua Sa venire și la preluarea puterii de către El. (Ioan 18:36). Preoții nu au fost mulțumiți să fie urmașii lui Isus, ci au luat-o înaintea Domnului și au susținut că este însărcinarea și datoria lor să întemeieze Împărăția Domnului pe pământ înainte de timpul lui Dumnezeu. În acest scop ei și-au deschis ușile și brațele și au primit bine în turma lor pe profitorii, politicienii și asupritorii oamenilor. Ei au adus înăuntru acești oameni puternici pentru ca sistemele lor bisericesti să fie mai puternice și mai influente. Acești profitori și asupritori au devenit fruntașii în turmele lor, deținând puterea și influența organizației. O eroare a preoților a dus la alta până când, temându-se să se opună celor puternici și influenți din adunările lor, ei au respins Biblia și au spus oamenilor să creadă orice vor să creadă, numai să rămână în organizația bisericii.

Preoții au susținut războiul și au îndemnat pe oameni să se implice în uciderea semenilor lor. Ei au folosit edificiile lor bisericesti ca centre de recrutare. Ei au mers atât de departe în cursul lor hulitor încât au spus tinerilor să se înscrie la război și dacă se va întâmpla să moară pe câmpul de bătălie moartea lor va fi o garanție că vor fi luați imediat în cer și socotiți ca o parte a jertfei mari a Domnului nostru.

Influența clerului a îndepărtat marea masă de creștini declarați de devotamentul deplin față de Domnul și i-a făcut să se amestece cu lumea. Ei au interpretat greșit adevărul pentru oameni și s-au opus martorilor lui Dumnezeu într-un efort de a da oamenilor adevărul. Prin amenințări și măsuri de constrângere preoții au împiedicat pe oamenii timizi ai bisericii să audă adevărul. Ei au fost atât de disperați încât au reprezentat greșit planul lui Dumnezeu și au influențat pe enoriașii lor să-și închidă ochii și urechile față de auzirea mesajului adevărului. Când a sosit porunca lui Dumnezeu ca să se strângă sfinții Săi care făcuseră un legământ cu El prin jertfă, preoții și-au folosit toată puterea și influența să împiedice această strângere. Ei au reușit să întoarcă milioane de oameni de la Domnul și serviciul Lui.

Desigur, preoții nu sunt din aceia care sunt strânși la Domnul. Și nici cei consacrați care și-au permis să fie departe de Dumnezeu și de adevărul Său prin influența clerului, nu sunt din clasa care este strânsă la Domnul. Acei așa-numiți creștini care iubesc pe Dumnezeu și care au fost ținuți departe din pricina influenței clericilor sau ținuți ca „prizonieri”, cu sensul Scripturilor (Ps. 79:11; 102:20), au strigat la Domnul. Sub legământul lor prin jertfă ei sunt rânduiți la o moarte de jertfă; dar, deoarece sunt ținuți departe de credincioșie prin influența temnicerilor, clericii, vine timpul când ei vor striga la Domnul. Referitor la aceasta profetul spune: „Să ajungă suspinul prizonierului la Tine; după mărirea puterii Tale păzește pe cei ce sunt rânduiți să moară”. (Ps. 79:11). Dumnezeu aude strigătele lor și vine timpul ca El să-i elibereze. – Ps. 102:19, 20.

Toți cei care au fost luați în legământul prin jertfă au primit privilegiul mare de a fi martori ai măreției și bunătății iubitoare a lui Dumnezeu și despre împlinirea marelui Său plan pentru împăcarea omului. Despre Sine, Isus a spus: „Pentru aceasta m-am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr aude glasul Meu”. (Ioan 18:37). Ceea ce este adevărat cu privire la Isus se aplică tuturor celor care sunt în legământul prin jertfă. Fiecăruia din aceștia îi este oferit nu numai privilegiul de a auzi adevărul, ci i se oferă și oportunitatea să fie martor pentru adevăr. Singura cale prin care aceștia pot fi adevărați, loiali și credincioși Domnului este să fie martori pentru adevăr atunci când li se oferă oportunitatea. Domnul poartă de grijă ca aceștia să aibă oportunități. Un martor este unul care depune mărturie. Mărturia cu privire la Dumnezeu și planul Său pentru justificarea numelui Său sfânt și pentru împăcarea omului trebuie să fie dată, și este voia Lui ca ea să fie dată prin unșii Săi când ei sunt adunați laolaltă în templul în timpul celei de-a doua prezențe a Domnului.

ECLEZIATICISMUL PUS SUB ACUZARE

În 26 Iulie, 1924, o mulțime de oameni creștini, adică, martori ai lui Iehova, care se despărțiseră de toate denomiinațiunile religioase și care luaseră o poziție fermă pentru Domnul Iehova, au aprobat o rezoluție în forma unei acușări împotriva elementului ecleziastic ca fiind o parte a organizației Diavolului. Această acușare arată atât de clar adevărul situației înaintea minților oamenilor încât este citată aici:

„Noi, ...adunați în convenție, ne declarăm supunerea noastră necondiționată față de Cristos, care este prezent acum și își întemeiază Împărăția, și față de acea Împărăție.

„Noi credem că fiecare copil uns al lui Dumnezeu este un ambasador pentru Cristos și este dator să pună o mărturie credincioasă și adevărată în numele Împărăției Sale. Ca ambasadori pentru Cristos, și fără a ne asuma vreo auto-neprihănire, noi credem și susținem că Dumnezeu ne-a însărcinat să „proclamăm ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru și să mângâiem pe toți cei ce plâng”. – Isa. 61:2.

„Credem și susținem că este timpul potrivit al lui Dumnezeu ca să fie exprimată nemulțumirea Sa împotriva sistemelor rele care au orbit oamenii față de adevăr și i-au privat astfel de pace și speranță; și pentru ca oamenii să cunoască adevărul și să primească mângâiere și speranță pentru binecuvântările viitoare prezentăm această acușare, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, și să arătăm spre prevederea divină ca remediu pentru eliberarea completă a omului.

„Noi prezentăm și susținem că Satan a format o conspirație cu scopul de a ține oamenii în ignoranță față de prevederea lui Dumnezeu de a-i binecuvânta cu

viață, libertate și fericire; și că alții, adică, predicatori necredincioși, profitori fără conștiință, și politicieni fără scrupule, au intrat în așa-numita conspirație, fie intenționat, fie involuntar.

„Că predicatorii necredincioși s-au constituit în sisteme eclesiastice, constând din concilii, sinoade, prezbiterii, asociații, și așa mai departe, și s-au autoproclamat în ele ca papi, cardinali, episcopi, doctori ai divinității, păstori, reverenți, și altele, și s-au ales pentru aceste slujbe, formațiune care este denumită aici ca „cler”; și că aceștia au făcut de bunăvoie pe giganții comerciali și pe politicienii profesioniști, fruntașii turmelor lor.

„Prezentăm și susținem că clericii au cedat ispitelor oferite de Satan și, contrar Cuvântului lui Dumnezeu, și s-au unit în conspirația amintită, și în promovarea acesteia au comis acte publice după cum urmează, și anume:

„(1) Că ei și-au folosit puterile spirituale, pe baza poziției lor, ca să mulțumească propriile lor dorințe hrănindu-se și înălțându-se pe ei înșiși și nereușind și refuzând să hrănească sau să învețe pe oameni Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu;

„(2) Că, iubind slava acestei lumi, și dorind să strălucească înaintea oamenilor și să aibă aprobarea oamenilor, (Luca 4:8; Iac. 4:4; 1 Ioan 2:15), ei s-au îmbrăcat în haine țipătoare, s-au împodobit cu bijuterii, și și-au asumat o formă de evlavie în timp au negat Cuvântul lui Dumnezeu și puterea acestuia;

„(3) Că au eșuat și refuzat să predice oamenilor mesajul Împărăției lui Mesia și să le îndrepte atenția spre dovezile referitoare la a doua Sa venire; și nedorind să aștepte timpul stabilit de Domnul ca să-și întemeieze Împărăția, și fiind ambițioși să apară înțelepți și mari, ei au susținut, împreună cu conspiratorii lor, că au capacitatea să întemeieze Împărăția lui Dumnezeu pe pământ fără Dumnezeu, și au aprobat Liga Națiunilor și au declarat-o a fi „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”, încalcând astfel ascultarea lor față de Domnul Isus Cristos și declarându-și supunerea față de Diavolul, dumnezeul răului; și în acest sens ei au susținut și sfințit războiul, au transformat edificiile lor bisericesti în centre de recrutare, au acționat ca agenți de recrutare plătiți, și au predicat oamenilor în tranșee, ca să sufere și să moară acolo; și când Domnul le-a prezentat dovada clară și incontestabilă că lumea veche s-a terminat și că Împărăția Lui este aproape, ei și-au bătut joc și au respins mărturia, și au persecutat, arestat și întemnițat pe martorii Domnului.

DOCTRINE

„Prezentăm și susținem în continuare că clericii ca clasă și-au format fântâna doctrinelor pe care, în promovarea conspirației amintite, au trimis-o oamenilor, susținând că aceste doctrine ar fi învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, știind bine că acest lucru nu este adevărat, în aceasta, și anume:

„(1) Că ei susțin în mod fals a fi succesori numiți în mod divin ai apostolilor inspirați ai lui Isus Cristos, în timp ce Scripturile arată clar că nu există succesori ai apostolilor Domnului;

„(2) Că ei susțin singurul drept de a interpreta Scripturile, și că prin urmare, numai ei știu ce trebuie să creadă oamenii, și prin acest mijloc ei au ținut oamenii în ignoranță cu privire la Biblie; și acum în timpul cunoștinței crescute și când se citește mult, când oamenii ar putea să citească și să înțeleagă, acești auto-proclamați „succesori ai apostolilor” descurajează oamenii de la citirea Bibliei și a literaturii Biblice, neagă inspirația Scripturilor, învață evoluția, și prin aceste mijloace întorc mințile oamenilor de la Dumnezeu și Cuvântul adevărului Său;

„(3) Că ei au învățat și învață dreptul divin al regilor să conducă popoarele, susținând această conducere a fi împărăția lui Dumnezeu pe pământ; ei susțin că ei și fruntașii turmelor lor sunt însărcinați de Dumnezeu să direcționeze politica și cursul națiunilor și că dacă oamenii nu se unesc umili în aceste politici atunci oamenii sunt nepatriotici sau neloiali;

„(4) Că ei sunt autorii doctrinei neînțelepte și false a trinității, prin care ei susțin și învață că Iehova, Isus și Spiritul Sfânt sunt trei persoane în una, eroare pe care ei o admit că nu poate fi înțeleasă sau explicată; că această doctrină falsă a orbit oamenii cu privire la semnificația adevărată a jertfei mari de răscumpărare a lui Isus Cristos, prin care oamenii pot fi salvați;

„(5) Că ei învață și au învățat doctrina falsă a nemuririi umane; adică, că toți oamenii sunt creați suflete nemuritoare, care nu pot muri, doctrină pe care ei știu bine că este falsă, deoarece este bazată exclusiv pe afirmația lui Satan, afirmație pe care Isus o declară a fi o mare minciună (Ioan 8:44);

„(6) Că ei predică și învață doctrina chinului veșnic; adică, că pedeapsa pentru păcat este chinul conștient în iad, etern ca durată, cu toate că ei știu că Biblia învață că plata păcatului este moartea; că iadul este o stare de moarte sau mormânt; că morții sunt inconștienți până la înviere, și că jertfa de răscumpărare este oferită pentru ca toți să aibă la timpul potrivit o oportunitate să creadă, să asculte pe Domnul și să trăiască, în timp ce cei răi într-un mod intenționat vor fi pedepsiți cu o distrugere veșnică;

„(7) Că ei neagă dreptul Domnului de a întemeia Împărăția Lui pe pământ, știind bine că Isus a învățat că va veni din nou la sfârșitul lumii, și că faptul acelui timp va fi făcut cunoscut de națiunile „creștinătății” care se vor implica într-un război mondial, urmat rapid de foamete, ciumă, revoluții, întoarcerea favorii lui Dumnezeu de la Evrei (care sunt în interior așa), necaz și nedumerire a națiunilor; și că în timpul acestei perioade Dumnezeu cerului își va întemeia Împărăția, care va rămâne pentru totdeauna. (Dan. 2:44); că ignorând și refuzând să ia în considerare aceste adevăruri și dovezi clare, ei au mers în mod voluntar în întuneric, împreună cu aliații, profitorii și politicienii lor, într-o încercare de a întemeia o putere mondială cu scopul de a conduce și ține oamenii în supunere, toate acestea fiind contrare Cuvântului lui Dumnezeu și împotriva demnității și numelui Său bun.

„Doctrinile învățate de clerici și cursul lor de acțiune afirmate mai sus sunt recunoscute; și pe baza faptelor incontestabile și a legii Cuvântului lui Dumnezeu

ei stau în mod deschis vinovați înaintea lui Dumnezeu și în ochii lumii de fiecare din aceste acuzații.

„Pe baza autorității profeției Cuvântului lui Dumnezeu care se împlinește acum, noi declarăm că aceasta este ziua mâniei lui Dumnezeu asupra „creștinătății”; și că El stă în mijlocul factorilor puternici și de control ai lumii, adică, clericii și fruntașii turmelor lor, ca să judece și să-și exprime indignarea dreaptă împotriva lor și a sistemelor și doctrinelor lor nedrepte.

„Declarăm în continuare că singura speranță pentru pacea și fericirea popoarelor de pe pământ este Împărăția lui Mesia, pentru care Isus a învățat pe urmașii Săi să se roage.

„De aceea, noi chemăm popoarele și națiunile pământului să mărturisească că afirmațiile făcute aici sunt adevărate; și pentru ca oamenii, în acest timp de nedumerire și necaz, să poată avea speranță și mângâiere, îi sfătuim să studieze cu sârguință și într-o stare de rugăciune Biblia, pentru ca să afle din ea că Dumnezeu prin Cristos și Împărăția Sa are o prevedere completă și adecvată pentru binecuvântarea omenirii pe pământ cu pace, prosperitate, libertate, fericire, și viață veșnică, și că Împărăția Lui este aproape.”

Aceste fapte sunt relatate aici, nu cu scopul de a ridiculiza oameni, ci cu scopul de a informa oamenii că sistemele ecleziastice, catolice și protestante, sunt sub supravegherea și controlul Diavolului și formează o parte a organizației lui vizibile, și prin urmare, constituie un antihrist. Acest lucru este adevărat pentru motivul că ei fac paradă sub numele și titlul de creștini, cu toate că această pretenție, în lumina faptelor de mai sus, este absolut falsă. Ei se numesc după numele Domnului, dar în realitate și de fapt ei reprezintă pe Diavolul. Ipocrizia care a început în zilele nepotului lui Adam, Enos, a devenit atât de flagrantă în prezent încât toți care au o minte deschisă pot s-o vadă. – Gen. 4:26, *margin*.

A fost plăcerea Domnului Dumnezeu să pregătească membrii stăpânirii sau Împărăției Sale, care este acum aproape, sub condiții adverse pe pământ. Creștinii adevărați nu au fost îndrăgiți de lume. În timpul întregii perioade a erei creștine ei au suferit multă persecuție. Ei au fost socotiți ca pleava societății. De la care sursă ne-am putea aștepta la persecuție și adversitate asupra creștinilor? De la Diavolul și organizația lui, desigur; deoarece Dumnezeu a declarat în Eden că va fi vrăjmășie între sămânța femeii, sămânță care este clasa împărăției, și sămânța șarpelui, adică organizația Diavolului. Noi nu suntem lăsați în îndoială cu privire la ceea ce constituie sămânța sau copiii Diavolului.

Când Isus a fost pe pământ cei care L-au persecutat au fost scribii, fariseii și preoții, toți aceștia alcătuind clerul acelei zile și susținând a fi reprezentanții lui Dumnezeu. Ei erau ipocriți. Isus a spus că ei erau ipocriți. Acea clasă s-a înălțat pe sine, ca și clerul din ziua de azi. Ei au pozat ca oameni de mare neprihănire. Lor Isus le-a spus: „Dar vai de voi, scribi și farisei, ipocriți; pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerului; căci nici voi nu intrați, nici pe cei care vor să intre nu-i lăsați. Vai de voi, scribi și Farisei, ipocriți! pentru că voi mâncați casele văduvelor, pentru pretenția că faceți rugăciuni lungi; de aceea veți primi o

condamnare mai mare”. (Mat. 23:13, 14). Acești ipocriți au susținut a fi fiii lui Dumnezeu; însă Isus le-a spus clar: „Voi sunteți de la tatăl vostru diavolul”. – Ioan 8:42-44.

Există o perioadă în istoria lumii cunoscută ca „timpul Inchiziției”. În acea perioadă de timp au fost organizate curțile ecleziastice în anumite țări, și oameni au fost târâți înaintea acestor tribunale și acuzați de erezie. Ei erau supuși la un proces batjocoritor și supuși la tot felul de torturi rele pentru a-i obliga să mărturisească un crez fără sens. Cine a fost responsabil pentru acest tratament crud al creștinilor? Clericii, care pretindeau a fi reprezentanții lui Dumnezeu și ai lui Cristos, dar care în realitate reprezentau pe Diavolul. Ei erau ipocriți. Această persecuție nu a fost limitată la sistemul papal.

În timp, protestanții au recurs la persecuții similare. Amintiți-vă de liderul reformei John Calvin, tatăl Prezbiterienilor, care a semnat decretul de moarte al lui Servetus și l-a ars încet pe rug pentru că nu a fost de acord cu așa-numitele doctrine „ortodoxe” ale sistemului ecleziastic. Toată persecuția rea care a fost adusă asupra lui Cristos Isus și a urmașilor Săi a fost adusă de clerici sau la instigarea clericilor, care susțin în mod ipocrit că reprezintă pe Dumnezeul iubirii și pe Fiul Său iubit.

Balaurul, Diavolul, tatăl acestor sisteme ecleziastice, a fost cel care a provocat această persecuție. Aceste sisteme ecleziastice, în special clericii și fruntașii turmelor lor, sunt și au fost dintotdeauna o parte a lumii care este sub controlul lui Satan, dușmanul. Aceștia au învățat doctrine conflictuale și au luptat între ei înșiși, până când urma să vină cineva cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu; atunci ei s-au aliat sub conducerea tatălui lor, Diavolul, ca să lupte împotriva reprezentanților Domnului.

Așadar, în mod corect și just, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu declară solemn că ecleziasticismul este condamnat ca în scurt timp să meargă în distrugere totală, în dizgrație.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

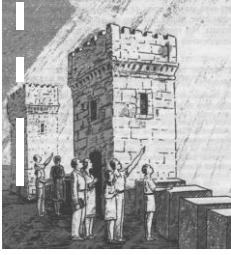
15 OCTOMBRIE 1934

Nr. 20

Cuprins:

CUPTORUL DE TOPIT
PARTEA a II-a	- Pag.527
O ASIRIE ÎN STIL MODERN	- Pag.542
LOCUL JERTFEI DE ISPĂȘIRE	- Pag.547

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Octombrie 1934

Nr. 20

CUPTORUL DE TOPIT

„Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins; și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat!”- Daniel 3:17,18.

PARTEA a II-a

IEHOVA a permis ca iubitul Său Fiu să fie supus probei celei mai mari și mai severe care a venit vreodată peste vreo creatură și care a adus multe suferințe peste Isus. Suferința Sa n-a fost de lipsă la procurarea prețului de răscumpărare, ci pentru justificarea numelui lui Iehova. Cine ia parte la justificarea numelui lui Iehova trebuie să sufere într-un mod asemănător, chiar și dacă nu într-o măsură așa de mare cum a suferit Isus.(Matei 10:24-30 ; Ioan 15:20,21). Apropiindu-ne acum de ziua Armagedonului și în același timp de cea mai grea încercare a rămășiței, să se bucure toți aceia care sunt privilegiați să fie cu Cristos Isus în legământul pentru Împărăție că le este permis să împlinescă suferințele care au fost păstrate pentru timpul prezent, știind că Iehova va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele aceluia care au fost chemați pentru Împărăție și care-L iubesc cu adevărat. (Col.1:24; Romani 8:28). Iehova întărește acum pe rămășiță pentru ziua aceea prin faptul că-o înștiințează dinainte despre aceasta. Aceasta este hrana corespunzătoare pentru ea.

2. Regele Nebucadnețar a reprezentat puterea conducătorului; prin urmare,el reprezintă în acest punct al tabloului pe Diavolul care în prezent, vorbind prin reprezentanții săi, caută să prindă pe martorii credincioși ai lui Iehova în cursa sa: „Nebucadnețar a luat cuvântul, și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei, și nu vă închinați chipului din aur pe care l-am înălțat?”.(Daniel 3:14). Reprezentanții pământești ai Diavolului sunt agenții săi de publicitate și Satan este puterea din culise care conduce cuvintele și faptele lor. Când cei trei iudei credincioși au stat înaintea regelui Nebucadnețar, au fost somați să pledeze „vinovați” sau „nevinovați”. Ei n-au ezitat să spună adevărul deoarece chestiunea era una simplă, și anume: Pe cine adorați și serviți voi? Cei trei iudei credincioși s-au făcut cunoscuți fără să ezite ca servii lui Dumnezeu. Diavolul și instrumentele sale încearcă deseori să apară cinstiți și se arată așa ca să facă impresie asupra celor prezenți și cu deosebire atunci când găsesc că o astfel de acțiune ar fi folositoare scopurilor lor. Din acest motiv a fost

dată și celor trei o ocazie să se răzgândească dacă nu voiesc mai bine să se arunce cu fața la pământ înaintea chipului de aur. Așa pune Diavolul și în ziua de astăzi pe reprezentanții săi vizibili să zică martorilor lui Iehova următorul lucru: „Noi voim să vă mai dăm încă o ocazie ca să declarați dacă voiți să ascultați ordinul nostru sau nu. De data aceasta vă lăsăm slobozi, însă dacă vă vom mai vedea încă o dată umblând din loc în loc și servind pe Dumnezeul vostru, s-a terminat cu voi”. Așa le este oferită o nouă ocazie pentru ca să facă compromis sau vreo concesie Diavolului și organizațiunii sale și astfel să aducă ocară numelui lui Iehova.

3. Regele Nebucadnețar a voit să dea de înțeles acum acestor trei evrei credincioși ce mult le-ar folosi dacă ar face tot ce face restul organizației sale și ar cruța sau ar scuti pe stăpânitori de alte încurcături. Nebucadnețar a tras concluzia, fără îndoială, că acești bărbați nu vor mai numi atitudinea lor ca o poznă și de aceea le-a zis: „Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ, și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela, care vă va scoate din mâna mea?”. (Daniel 3:15). Regele a lăsat pe cei trei bărbați să decidă ei însuși dacă voiesc să asculte de instrumentele organizației Diavolului sau vreau să urmeze poruncile lui Iehova. Tocmai așa lucrează și astăzi puterile stăpânitoare ale lumii care zic, de fapt, următoarele martorilor lui Iehova: „Dacă veți înceta de a merge din casă în casă și de a vizita pe oameni, sau dacă veniți la noi și vă scoateți licență sau o permisiune oficială, poate că vă vom lăsa slobozi; dacă însă nu vă câștigați o permisiune sau nu vă exercitați religia voastră ca bisericile, ci persistați de a merge din casă în casă și de a nu ne asculta, vă vom aresta în mod sigur.”

4. Instrumentele pământești ale lui Satan caută să iasă cu fața curată și să țină pe martorii lui Iehova în neștiință despre ceea ce au de gând să facă, însă Domnul Dumnezeu le descopere aceasta prin Cuvântul Său și îi înștiințează dinainte despre ceea ce vor încerca să facă cetele lui Satan, atât cele vizibile, cât și cele invizibile, celor care servesc pe Iehova; și fiind înștiințată dinainte, rămășița este, prin mila lui Iehova, înarmată dinainte. Hoarda lui Satan caută să înspăimânte și să intimideze pe martorii lui Iehova, însă Domnul le dă lumină și-i întărește prin aceasta să meargă înainte, știind că dacă vor rămânea credincioși lui Iehova vor primi ocrotirea Sa. Instrumentele pământești ale lui Satan, desigur, n-au frică de Iehova pentru că ele nici nu-L cunosc și nici nu-L servesc; prin urmare, ele amenință pe martorii lui Iehova cu pedeapsă grea și le zic: „Cine este Iehova care vă va scăpa din mâinile noastre? Noi vă vom arăta cine este stăpân în țara aceasta și Iehova nu vă va ajuta”. Așa aruncă reprezentanții lui Satan dispreț în fața Domnului Iehova. Ei fac aceasta în încercarea de a slăbi credința martorilor lui Iehova și de a-i întoarce de la integritatea sau neprihănirea lor față de Dumnezeu. În același fel a fost disprețuit și sfidat Iehova și de Faraon când a apărut Moise și Aaron înaintea sa. În același fel a strigat Rabșache, conducătorul armatei lui Sanherib care și-a așezat tabăra înaintea zidurilor Ierusalimului cerând predarea

orașului, la iudeii hotărâți care au ascultat instrucțiunile lui Ezechia: „N-ascultați, de Ezechia, care vă amăgește zicând: „Domnul ne va izbăvi.” Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mâna împăratului Asiriei? Care dintre toți dumnezeii acestor țări și-au izbăvit țara din mâna mea, pentru ca și Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?”. - 2Regi 18:32,33,35.

5. Rămășița se gândește acum încontinuu că toate lucrurile acestea au fost scrise dinainte spre mângâierea ei pentru ca să aibă speranță. (Romani 15:4). Toate acestea arată căci cu puțin timp înainte de Armagedon, când planul Diavolului va fi complet și Satan va fi gata de a ataca, el și servitorii săi se vor lăuda și se vor fâli cu ceea ce vor face ei cu aceia care stau de partea lui Iehova. Apoi vor batjocori pe Iehova cum au făcut în zilele lui Ezechia. Acum Iehova înștiințează dinainte pe credincioșii Săi ce va face El pentru aceia care-și păstrează integritatea față de El și această cunoștință aduce mângâiere în timpul prezent tuturor aceluia care urmează în mod credincios poruncile lui Dumnezeu.

6. În ziua aceasta a lui Iehova martorii Săi trebuie să stea fermi și să vestească mesajul Împărăției fără frică întocmai ca cei trei evrei care au stat înaintea lui Nebucadnețar. „Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.”(Daniel 3:16). Felul exprimării acestor evrei credincioși arată că ei au fost hotărâți deja în mod definitiv ce atitudine vor lua și că ei nu se vor lăsa intimidați nicidecum de amenințarea reprezentantului vizibil al lui Satan. Cu alte cuvinte, ei au răspuns regelui cam aceasta: „Noi suntem pentru Iehova acum și-n totdeauna și noi nu considerăm c-ar fi necesar să dăm atenție cuvintelor altora care sunt contrare poruncii lui Iehova”. Aceasta este și trebuie să fie în mod necesar atitudinea aceluia care în ziua de astăzi sunt devotați în mod credincios lui Iehova Dumnezeu și Împărăției Sale. Iehova a descoperit poporului Său semnificația adevărată a „Înaltelor Stăpâniri” prin revista Turnul de Veghere în 1929 și după aceea credincioșii n-au cedat amenințărilor dușmanului. Ei știu că Iehova și Cristos Isus sunt „Înaltele Stăpâniri” și lor ei voiesc să li se supună. În 26 Iulie 1931 rămășița a acceptat în cunoștință de cauză numele cel nou pe care li l-a dat Iehova ca martorii Săi și de atunci n-au nici un motiv pentru ca să dea atenție la ceea ce le zice dușmanul Satan și servitorii săi. Martorii lui Iehova stau de partea Sa și fără să țină seama de amenințările și violențele săvârșite împotriva lor, vor asculta instrucțiunile Sale. Un exemplu izbitor pentru aceasta sunt lucrurile care s-au petrecut în statul New Jersey, cu deosebire în ținutul Bergenfield și Plainfield. Martorii lui Iehova a fost în acele locuri mereu amenințați și aruncați în închisoare pentru că au avut curajul să vestească evanghelia Împărăției lui Dumnezeu; însă imediat ce au scăpat de la închisoare au continuat să vestească evanghelia în același fel ca și înainte de arestarea lor. În timpul ultimilor trei ani martorii lui Iehova nu au evitat să vestească mesajul Împărăției și ziua mâniei Dumnezeului nostru. În toate părțile teritoriului „creștinătății” prigonirea martorilor lui Iehova devine tot mai violentă; totuși aceasta nu oprește lucrarea de mărturie pe care o fac ei.

7. Martorii credincioși vor asculta poruncile lui Iehova până la cea din urmă suflare și nu vor ceda dușmanului și nici nu se vor lăsa să fie oprțiți prin amenințările cu pedepse violente. Așa cum au zis cei trei evrei credincioși atunci, zic și martorii lui Iehova acum, rămășița sa credincioasă: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.”(Daniel 3:17). Acum și de-acum încolo este timpul când este aplicat testul crucial al martorilor credincioși ai lui Dumnezeu; și această presiune crește, și pe măsură ce crește, cei credincioși trebuie să rămână statornici. Rămășița știe că Iehova este Atotputernic și că hotărârea Sa va fi împlinită cu siguranță. Desigur, ei nu știu care persoane din rămășiță vor fi trecute peste Armagedon, însă ei știu sigur din Cuvântul lui Dumnezeu că unii din rămășiță vor trece prin marele necaz și după aceea vor face în numele lui Iehova un anumit serviciu pe pământ. Domnul a început să dea această asigurare poporului său, în special prin revista Turnul de Veghere din 15 Decembrie 1928, pagina 376, în articolul intitulat „Domnitorul din Betleem”. Scopul acestei eliberări este o justificare parțială a numelui lui Iehova. Rămășița a început să vadă pentru prima oară că justificarea numelui lui Iehova este chestiunea cea mai importantă care trebuie decisă, când Domnul a pricinuit publicarea cărții „Viață”, în 1929. Domnul a descoperit atunci adevărul spre mângâierea poporului Său, și aceste adevăruri au înmulțit tăria și speranța rămășiței.

8. Este foarte probabil că dușmanul va omorî pe unii din rămășiță cu puțin timp înainte de Armagedon și în timpul bătăliei Armagedonului; prin urmare, Diavolul se va gândi că Dumnezeu nu-i poate scăpa. Aceste lucruri nu împiedică pe rămășiță de la împlinirea datoriei poruncită de Domnul. Credincioșii sunt orbi față de toate, în afară de poruncile lui Iehova date lor prin Cristos Isus. Întocmai ca cei trei evrei credincioși, ei zic acum dușmanului lor amenințător, Satan și servitorilor săi: „Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat!”(Daniel 3:18). De ce permite Dumnezeu ca rămășița să sufere atâtea prigoniri și necazuri? Evident pentru ca să le încerce integritatea față de Dumnezeu și astfel le permite să ia parte la justificarea numelui Său. Eliberarea lor imediată din cuptorul aprins al persecuției și din luptă n-ar răspunde la acuzarea falsă sau la sfidarea semeață a Diavolului, însă ținerea lor la integritatea lor față de Dumnezeu și încrederea lor necondiționată și nestrămutată în El în toate împrejurările chiar și până la moarte chinuitoare, va fi un răspuns la aceea sfidare falsă și nelegiuită pe care a aruncat-o Satan în fața lui Iehova. O astfel de credincioșie sau fidelitate a martorilor lui Iehova este o manifestare de credincioșie de principii și arată că ei nu sunt mânați de pasiune. Aceasta nu are nimic cu „dezvoltarea de caracter” ci înseamnă credincioșie față de legământ până la sfârșitul amar. „Și ei l-au biruit din pricina sângelui Mielului și din pricina cuvântului mărturiei lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte” . - Apocalipsa 12:11.

9. Ca și apostolii, așa răspund și astăzi membrii credincioși ai rămășiței acelor care cer să înceteze să mărturisească pentru numele lui Iehova: „Judecați

voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu.” „ Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni”. (Faptele Apostolilor 4:19; 5:29). Rămășița nu poate nicidecum să se încline înaintea lui Satan sau înaintea unei părți a organizației Sale și credincioșii nu pot face nici un compromis prin aceea c-ar păși încet și domol cu mesajul lui Dumnezeu și El a poruncit să fie transmis de aceia care-și mențin integritatea față de El. Ziua mâniei Sale trebuie vestită și martorii Săi trebuie să facă această proclamație. Rămășița trebuie să se înarmeze acum în spirit și cu hotărâre înverșunată și cu încredere deplină în Iehova și în Regele Său să stea fermă și să nu cedeze niciodată dușmanului. Faptul că Iehova a făcut pe Daniel să scrie un raport cu privire la cei trei evrei credincioși, frați ai lui Daniel, este o dovadă convingătoare că Iehova va permite acum ca unii dintre martorii Săi să fie aruncați în cuptorul de foc; adică, ei vor fi supuși la probe arzătoare sau înfocate și cei statornici și hotărâți, vor avea o parte în justificarea numelui lui Iehova.

10. Atitudinea fermă și neclintită a celor trei evrei credincioși a înfuriat peste măsură pe regele Nebucadnețar; în același fel atitudinea fermă, adică statornică, a martorilor lui Iehova de partea lui Dumnezeu face pe Satan și pe purtătorii lui de cuvânt de pe pământ să turbe de mânie. „Atunci Nebucadnețar s-a umplut de mânie, și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încâlzească de șapte ori mai mult cuptorul, de cum se cădea să-l încâlzească.”- Daniel 3:19.

11. Atitudinea fermă și hotărâtă a rămășiței și stăruința ei în răspândirea mărturiei pentru numele lui Iehova, înfuriere pe stăpânitorii pământești, în special pe preoți și fac ca aceștia să se facă cunoscuți pe față ca adepții lui Satan. Acești stăpânitori pământești sunt extrem de îngâmfați și mândri de importanța lor proprie și când martorii lui Iehova nu voiesc să cedeze dorințelor lor, aceasta rănește mândria lor și pune la îndoială autoritatea lor. Apoi acești stăpânitori pământești pun la o parte toată prietenia și indulgența pe care până atunci le arătaseră în aparență față de martorii lui Iehova și sub influența lui Satan, s-apucă să prigonească în mod deliberat și pe față pe martorii lui Iehova. Aceasta este o dovadă că opoziția pământească față de mesajul lui Dumnezeu pe pământ este inspirată de Satan și de demoni. Hitler și grupul său de funcționari stau, fără îndoială, sub controlul puterii invizibile a lui Satan și a aliaților săi nelegiuiți care poartă cu toți împreună războiul împotriva martorilor lui Iehova. Din timpul Edenului Diavolul și cetele sale care s-au răzvrătit împreună cu el împotriva lui Dumnezeu s-au împotrivit tuturor acelor care s-au pus de partea lui Iehova și care s-au străduit să-și mențină integritatea față de El. Domnul avertizează acum pe poporul Său în mod formal că lupta lor nu este împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva acestei oști rele invizibile. (Efeseni 6:12). Satan și îngerii săi stricați sunt aceia care duc lupta și își folosesc reprezentanții lor pământești ca să împlinească porunca lor.

12. Un cuptor obișnuit de topit nu i-a fost de-ajuns regelui Nebucadnețar și de aceea a poruncit să-l încâlzească de șapte ori mai mult. Porunca „să se

încălzească de șapte ori mai mult cuptorul” arată hotărârea lui Satan de a duce toate oștirile sale sub conducerea lui Gog împotriva organizației lui Dumnezeu pentru a pricinui distrugerea celor ce stau de partea lui Iehova. Toate cele „șapte capete” ale „marelui balaur” (Apocalipsa 12:3), adică toate puterile sale invizibile și cele „zece coarne” ale „fiarei” , adică toți reprezentanții săi pământești vizibili, sunt adunați pentru ca să poarte războiul împotriva Domnului și a unșilor săi. (Apocalipsa 17:3;12-14). Această adunare a tuturor oștirilor lui Satan se face pentru ca să o facă cât mai „fierbinte” pentru cei care sunt de partea Domnului. De aceea noi putem aștepta că prigonirile vor fi tot mai aspre și vor continua până departe în timpul bătăliei Armaghedonului. Cei credincioși însă nu vor fi înspăimântați prin astfel de manifestări ale răutății. - Filipeni 1:28.

13. Nebucadnețar a gândit fără îndoială că Dumnezeul celor trei evrei va fi în stare să-i scape dintr-un foc obișnuit cu care încălzea de obicei cuptorul său pentru arderea unui om de rând; însă dintr-un foc care să întrecă pe toate focurile de mai înainte cum avea de gând să poruncească să se facă acum, Dumnezeul lor desigur nu-i va putea scăpa. El a crezut că va putea face imposibil pentru Dumnezeu să scape pe acei bărbați. El a fost hotărât să dovedească că el este superior lui Dumnezeu și astfel a voit să necinstească numele lui Iehova și să nimicească pentru totdeauna credința în Dumnezeu a tuturor iudeilor din Babilon. Bineînțeles, Satan a insuflat aceste gânduri regelui Nebucadnețar, deoarece el era cel din culise. Dumnezeu a permis dușmanului să meargă până la limita extremă. Nici o creatură n-a putut să facă o probă atât de grea încât Iehova să nu poată dovedi că ea este cu totul fără efect. Așa s-a întâmplat și când a pricinuit Ilie proba de foc înaintea lui Ahab și a făcut-o atât de grea cum numai s-a putut vărsând douăsprezece vedre de apă peste jertfă și punând să se umple cu apă și șanțul ce era împrejurul altarului înainte de a cădea focul lui Iehova peste jertfă. (1Regi 18:30-35). O astfel de probă grea înmulțește credința creaturii și aduce lui Iehova mai multă slavă prin manifestarea puterii Sale. (1Petru 1:7). Aceste lucruri arată că proba care va veni peste rămășiță aproape de sfârșit va fi cu mult mai grea decât oricând altcândva în trecut; totuși toți pot fi siguri că Iehova prin Cristos Isus va da aceluia care sunt ai Lui toată ocrotirea și ajutorul necesar. Iehova nu poate fi învins; El va de credincioșilor Săi victorie prin Cristos Isus Domnul nostru. - 1Cor. 15:57.

14. Potrivit cu practicile demonice ale tuturor timpurilor, regele a pus să se lege pe acești trei evrei credincioși pentru ca să facă imposibilă orice rezistență din partea lor când vor fi duși la gura cuptorului. „Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego, și să-i arunce în cuptorul aprins.” – Daniel 3:20.

15. Noi nu posedăm nici un mijloc pentru a determina ce s-a prefigurat prin această legare, dar, judecând viitorul după trecut, cu privire la aceste chestiuni, s-ar putea zice aici că legarea prefigurează oprirea lucrării de mărturie înainte de Armaghedon prin „brațul tare” al puterii polițienești a dușmanului. O astfel de situație însă s-ar deosebi de cea din anul 1918, deoarece atunci cei „doi

martori” ai Domnului au fost „omorâți” și lucrarea justificării a fost neterminată, însă în acest test final mărturia rămășiței în înștiințarea și avertizare, va fi terminată. Iehova își conduce lucrarea Sa și manevrează oștile dușmanului în așa chip că acestea împreună cu toți aderenții lor și cu întreagă organizația vor fi aduse într-o poziție unde trebuie să lupte pe față. Probabil că atunci dușmanul va opri cu forța lucrarea de mărturie și pe martori pentru un timp oarecare ca să nu mai lucreze. (Ioel 3:2,12 ;Zaharia 14:2). Când toate forțele militare vor fi înșirate în linie de bătaie, va începe atacul. Aceasta va pune vârf tuturor faptelor deschise ale dușmanului împotriva martorilor lui Iehova. Îndată ce pregătirile lui Satan vor fi gata și știind că el trebuie să se ducă la luptă, va face provocarea supremă lui Iehova prin săvârșirea unui fapt provocător care va instiga pe comandantul lui Iehova, Cristos Isus, să înceapă bătălia finală. Poporul lui Iehova este înștiințat că Gog va conduce oștirile lui Satan și vor invada „țara sfântă”, adică vor tăbări poporul uns al lui Dumnezeu cu scopul de a nimici pe rămășița credincioasă. „Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi țara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască națiunile când voi fi sfințit în tine sub ochii lor, Gog!” - Ezechiel 38:16; vezi „Justificare”, volumul doi, pagina 311.

16. Îmbrăcămintea celor cei trei evrei care au fost legați ca să fie aruncați în cuptorul supraîncălzit a fost, desigur, inflamabilă și a trebuit să alimenteze focul și mai tare; de aceea au fost lăsați îmbrăcați când au fost legați. „Oamenii aceștia au fost legați cu pantalonii, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.” (Daniel 3:21). Faptul că acești trei bărbați au fost legați în felul acesta a dat lui Iehova ocazie să-și demonstreze puterea Sa ocrotitoare într-un mod și mai minunat. Astăzi în toate statele așa-zisei „creștinătăți”, stăpânitorii supraveghează de aproape pe martorii lui Iehova. Ei sunt hotărâți să pună capăt lucrului acestor martori credincioși. Prin faptul că Iehova permite dușmanului să facă tot ce poate îi va arăta atât lui cât și instrumentelor sale că ei au de gând să oprească lucrul martorilor lui Iehova, iar pe ei să-i nimicească și astfel să aducă mai multă ocară peste numele Celui Prea Înalt. După ce toate națiunile acestea sub conducerea lui Gog, a căpeteniei celei mai înalte a Diavolului, vor avea succes în a opri lucrul mărturiei, fără îndoială, vechiul Gog va izbucni într-un râs batjocoritor triumfător și va zice: „Cine sunt acum înaltele stăpâniri?” Apoi „omul păcatului” va da din cap și va zice: „Nu v-am spus? Eu am știut că martorii aceștia ai lui Iehova vor da de belea”. Clasa „omului păcatului” va zice fără îndoială reprezentanților dușmanului, pentru a-și mântui capetele lor proprii: „Uitați-vă la noi; noi respectăm stăpânirile înalte ale lumii”. Acesta va fi un moment emoționant, pentru că lupta este gata să izbucnească; și rămășița va ști care va fi rezultatul, și astfel Domnul îi va da putere și încurajare mai departe.

17. Mulțimea lui Satan de pe pământ va cugeta că acum a sosit ceasul din urmă al martorilor lui Iehova și al tuturor acelor care s-au pus de partea lui Iehova; însă hohotele de râs batjocoritor ale lui Gog se vor transforma imediat în bocet și fețele mulțimii amestecate a lui Satan vor îngălbeni de groază. Domnul

Isus Cristos, Războinicul glorios, va arunca pe dușman la pământ. „Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra focului a ucis pe oamenii, care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.” (Daniel 3:22). Armagedonul nu va fi un loc de joacă pentru copii sau o „chestiune de mic dejun”, ci lupta cea mai crâncenă care s-a dat vreodată. Așa de îngrozitoare va fi bătălia încât mulți vor zice: ”Cum poate să fie mântuit vreun trup”.(Matei 24:21,22). Garda care a dus pe cei trei evrei legați la gura cuptorului și i-au aruncat în flăcări, a fost și ea ucisă în momentul când a încercat să omoare pe evreii credincioși; prin aceasta este prefigurată clar nimicirea oștilor lui Satan. Căldura arzătoare a cuptorului supraîncălzit a ucis pe oamenii de la gura sa. Aceasta, fără îndoială, a fost controlat de Iehova și această contra-lovitură împotriva oamenilor puternici ai regelui a fost o arătare a puterii lui Iehova. Aceasta este în armonie cu declarația lui Iehova împotriva lui Satan și a oștirilor sale de sub conducerea lui Gog când zice: „De aceea, voi scoate din mijlocul tău un foc, care te va mistui; și te voi preface în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.”- Ezechiel 28:18.

18. Observați puterea și mâna ocrotitoare a lui Iehova arătate cu această ocazie când au fost aruncați cei trei bărbați credincioși în cuptorul de foc. Văpaia a nimicit pe bărbații care au aruncat pe cei trei evrei în cuptorul aprins, însă acești trei bărbați credincioși ai lui Dumnezeu au trecut prin flăcări fără să sufere nici o rană. Ei „au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.”(Versetul 23). Probabil că mulțimea condusă de haldei sau cler a fost de față și a strigat: „Acesta este sfârșitul lor”. Însă ei au greșit.

19. Regele Nebucadnețar ședea acolo pe scaunul său regal ca să vadă sfârșitul celor trei bărbați care au cutezat să nu urmeze poruncile sale, întocmai cum Diavolul va ședea la Armagedon și va observa forțele sale militare conduse de căpetenia sau mareșalul său Gog, așteptând să fie martor ocular al măturării complete a tuturor aceluia care se află de partea lui Iehova. Însă așa cum Nebucadnețar a fost înșelat în așteptarea sa de a vedea nimicirea celor trei evrei, așa se va înșela și Satan foarte amar în Armagedon și va fi peste măsură de mâhnit: „ Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat, și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!”.(Daniel 3:24). Aceasta sprijină alte pasaje din Scriptură care arată că Satan, înainte de a fi legat și aruncat în adâncul fără fund, va rămânea în viață până la sfârșitul Armagedonului și va fi martor al înfrângerii complete a forțelor sale militare. (Apocalips 19:20 ; 20:1,2) . Așa cum Nebucadnețar cu această ocazie s-a adresat funcționarilor săi, așa se va adresa și Satan lui Gog și la alți ofițeri de ai săi care vor fi în viață în acel timp sau în acea fază a luptei și va întreba cu mirare despre martorii lui Iehova a căror nimicire a așteptat-o: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Nebucadnețar a observat apoi că bărbații care au fost aruncați în foc, au rămas nevătămați în mijlocul flăcărilor cuptorului de foc supraîncălzit. „ El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul

focului, și nevătămați; și chipul celui de-al patrulea seamănă cu al unui Fiu de Dumnezeu!” (Daniel 3:25). Faptul că cei trei evrei credincioși n-au fost arși nu înseamnă că martorii lui Iehova nu vor suferi răni corporale din partea agenților lui Satan, ci înseamnă că lucrarea lui Dumnezeu nu va putea fi vătămată de Satan și nici integritatea martorilor credincioși nu va putea fi clătinită și slăbită prin atacurile lui Satan. Aceasta înseamnă că încercarea lui Satan de a nimici pe martorii lui Iehova nu va izbuti.

20. Nebucadnețar a văzut un al patrulea om în cuptorul aprins, deși numai trei fuseseră aruncați și el a zis despre al patrulea că „chipul celui de-al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei” (*Roth.*) Iehova este singurul care dă creaturilor viață și organism, deci singurul care în înțelesul acesta are fii. Așadar, Domnul Isus a fost cu cei trei evrei în cuptorul aprins, prin harul Domnului, ca să-l ocrotească. Aceasta arată că Cristos Isus, căpetenia sau mareșalul lui Iehova, va conduce lupta la Armaghedon și va învinge pe dușman și toți care sunt cu El și rămân credincioși până la sfârșit vor fi, de asemenea, biruitori. „Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei care sunt cu El, sunt chemați, aleși și credincioși.”- Apocalipsa 17:14.

21. Alte texte din Scriptură conțin făgăduințe prețioase pentru martorii lui Iehova și aceste făgăduințe sprijină această concluzie. Iehova a pus pe profetul Isaia să scrie: „Eu Sunt Iehova, Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, mântuitorul tău... voi Îmi Sunteți martori -, zice Iehova, că Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:3,12). În lupta ce se va da, se va vedea într-adevăr că nu oamenii vor da bătălia, ci Fiul lui Iehova Dumnezeu, Cristos Isus marele Războinic, va conduce lupta și va justifica numele lui Iehova. „Domnul Se va arăta deasupra lor, și săgeata Lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta vijelia de la miazăzi. Domnul oștirilor îi va ocroti...Domnul, Dumnezeul lor, îi va scăpa în ziua aceea, ca pe turma poporului Său”. (Zaharia 9:14-16). „El Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.”(Psalm 91:15). Când Domnul, în mijlocul luptei, va pricinui nimicirea unui batalion după altul al oștirii Diavolului, urmașii credincioși ai lui Cristos Isus vor cânta lauda lui Iehova și a marelui Său mareșal așa cum au cântat Izraeliții când i-a eliberat Dumnezeu din vechime. (2Cronici 20:22-24). Aceste adevăruri înțelese acum prin grația lui Dumnezeu, dau rămășiței mare bucurie și nădejde și ea este foarte recunoscătoare Celui Prea Înalt pentru aceasta.

22. Scena se schimbă acum. Nebucadnețar a reprezentat în mod simbolic puterea regală și până în acest punct al acțiunii a reprezentat pe Satan; însă nu mai departe. Puterea regală va fi smulsă de tot din mâna lui Satan în bătălia Armaghedonului și Cristos Isus va fi stăpânitorul absolut. „Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins, și, luând cuvântul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea Înalt, ieșiți afară și veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.” (Daniel 3:26). Aici Nebucadnețar reprezintă pe noul suveran al lumii în mâna căruia a fost pusă

puterea regală. Văzând că Nebucadnețar este folosit pentru a face un nou tablou profetic, înțelegem și aceea că aceasta a fost fără îndoială motivul pentru care Nebucadnețar n-a fost distrus când s-a apropiat de gura cuptorului aprins în timp ce bărbații săi puternici au căzut la gura cuptorului și au fost uciși de văpaia acestuia. Aici tabloul profetic arată că Armaghedonul a trecut și focul bătăliei a încetat; Cristos Isus marele Domnitor Drept are stăpânire deplină și face dreptate poporului. Nebucadnețar n-a strigat la acela despre este scris că seamănă cu Fiul lui Dumnezeu ca să vină afară din cuptorul aprins; în acest punct al acțiunii Nebucadnețar reprezintă pe însuși Cristos Isus, și acesta este motivul pentru care acela al patrulea a fost Cristos Isus. Regele Cristos va dovedi în Armaghedon credințioșia și devotamentul perfect al servilor Săi și supremația lui Iehova. Așa cum Nebucadnețar a chemat aici pe cei trei oameni afară, tot așa cheamă și Cristos Isus pe cei credincioși în serviciul Său. Ieșirea afară a lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego din mijlocul focului reprezintă pe supraviețuitorii rămășiței care vor fi trecuți prin Armaghedon și după aceea vor face un anumit serviciu pe pământ. În lupta Armaghedonului întreaga mulțime a lui Satan va fi uluită și va fi făcută de rușine, însă rămășița credincioasă a lui Iehova va fi scăpată și va jubila; și acest lucru este sprijinit și de profeția lui Isaia. (Isaia 45:16,17).

23. Cu o altă ocazie, Iehova a cauzat facerea unui tablou asemănător. Izraeliții, sub conducerea lui Moise, au fost scăpați în siguranță din Marea Roșie. Aceasta s-a întâmplat, desigur, prin harul lui Dumnezeu. Când izraeliții au ajuns la celălalt țărm și au văzut armata puternicului Faraon înghițită de valurile mării, atunci și-au înălțat vocile, mișcați de bucurie și recunoștință, într-o cântare spre lauda lui Iehova. Așa va cânta și rămășița credincioasă laudă lui Iehova când va vedea nimicirea oștirilor dușmanului. „Voi cânta lui Iehova, căci a triumfat glorios; a năpustit în mare pe cal și pe călăreț. Iehova este tăria și cântarea mea; El a devenit salvarea mea. El este Dumnezeul meu și pe El Îl voi lauda; El este Dumnezeul tatălui meu, pe El Îl voi preamări. Iehova este un războinic viteaz: Numele Lui este Iehova. Iehova va împărăți în veac și în veci de veci.”- Exodul 15:1-3,18, *A.R.V.*

24. Un alt exemplu cum Dumnezeu a ocrotit și păzit pe servii Săi credincioși este Ieremia care a supraviețuit distrugerii Ierusalimului, a fost eliberat din închisoare și după aceea a făcut mai departe serviciul pentru numele lui Iehova. - Ieremia 40:1-6.

25. Sfârșitul Armaghedonului va fi, desigur, un timp de mare bucurie în cer deoarece victoria lui Cristos Isus asupra lui Satan va fi deplină și numele Celui Prea Înalt va ocupa în mintea fiecărei creaturi viețuitoare locul ce i se cuvine. Toți cei ce vor supraviețui Armaghedonului vor privi cu teamă sfântă, umilintă și devotament la Dumnezeu și la marele Său Rege, așa cum au privit și grupa lui Nebucadnețar plină de mirare la cei trei evrei când au ieșit din cuptorul aprins. „Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii, și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nici o putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate, și nici măcar miros

de foc nu se prinsese de ei.” (Daniel 3:27). Dregătorii, cârmuitorii și sfetnicii, etc. descriși în versetul precedent, reprezintă pe membrii curții cerești ai lui Cristos Isus. Ei văd că statuia de aur, care a reprezentat organizația lui Satan, este distrusă pentru totdeauna și că Satan și organizația sa sunt pierduți cu totul. Întocmai după cum a fost o mare bucurie în cer când a fost alungat Satan, așa va domni fără îndoială o bucurie și mai mare după ce organizația sa va fi distrusă cu totul. (Apocalipsa 12:12). Cei trei martori credincioși ai lui Iehova, asupra căror trupuri focul n-a avut putere, reprezintă pe aceia a căror bucurie va fi văzută. Nici un păr al capului lor nu fusese pârlit; de ce? Pentru că Domnul a promis credincioșilor Săi: „Până și perii din cap, toți vă sunt numărați”. În ziua probelor înfocate martorii lui Iehova fac în mod credincios serviciul lor și se bucură în el, dând laudă lui Dumnezeu pentru privilegiul lor; și acum, la sfârșitul Armagedonului, Cristos Isus îi cheamă și-i mărturisește înaintea Tatălui, așa cum a făgăduit de mult timp: „Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți; voi Sunteți mai de preț decât multe vrăbii. De aceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”. (Matei 10:30-32). Satan a ațâțat focul și a încălzit cuptorul și a trimis pe Gog ca să strângă laolaltă toată forța sa armată ca să alimenteze flăcările cu multă materie combustibilă, având ca scop să nimicească pe credincioși ca să nu mai fie o națiune; însă Satan va avea un sfârșit rușinos și martorii lui Iehova care poartă încă hainele lor nepătate și năpârlite vor vesti veșnic laudele Celui Prea Înalt. - Psalm 83:4-18.

26. După Armagedon este timpul când fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va recunoaște că Cristos Isus este Domnul și Stăpânitorul lumii și toate acestea spre mărirea lui Iehova. Aceasta este reprezentat în tablou prin următoarele: „Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: „Bindecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său (Cristos Isus) și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor”. -Daniel 3:28.

27. În acest punct Nebucadnețar continuă să reprezinte puterea regală care își are reședința și este exercitată de Cristos Isus, care va binecuvânta și glorifica numele lui Iehova datorită marelui act al eliberării părții pământești a organizației sale și a nimicirii complete a dușmanului de moarte și a organizației acestuia. Rămășița de pe pământ, împreună cu Ionadabii, sunt poporul lui Dumnezeu care supraviețuiește Armagedonului și aceștia vor binecuvânta și vor lauda numele lui Iehova și-i vor aduce mulțumiri pentru eliberarea lor, așa cum Izraeliții au cântat o cântare de eliberare sub conducerea lui Moise pe marginea Mării Roșii, cum este amintit mai sus. Domnul descoperă acum aceste adevăruri rămășiței Sale credincioase în templu pentru ca să aibă nădejde și mângâiere. Cei ce stau de partea lui Iehova văd azi mai clar ca oricând înainte că ei n-au de a face cu creaturi umane ci lupta este purtată împotriva cetii de spirite rele invizibile care înaintează sub comanda supremă a lui Satan. Prin urmare, cei credincioși urmează poruncile

Domnului din Cuvântul Său și se îmbracă cu toată armătura lui Dumnezeu; făcând aceasta ei își arată credința lor în Dumnezeu și în îngrijirea Sa plină de har pentru ei. - Efeseni 6:10-18.

28. Eliberarea lor nu va veni prin eforturile lor proprii, ci ea va veni grație bunătății lui Dumnezeu: „Îngerul Domnului tăărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.” (Psalm 34:7). Când Armagedonul va fi terminat, acești credincioși vor prețui îngrijirea lui Iehova mai mult decât pot acum, vor arăta toată recunoștința pentru aceasta și vor continua să laude numele Său cu cântece de bucurie.

29. Cei trei evrei credincioși s-au încrezut în Dumnezeu, care, după cum este scris în Daniel 3:28, „au călcat porunca împăratului”. O altă traducere redă această parte a textului astfel: „n-au ascultat de cuvântul regelui”. (*Roth.*) ” și au călcat cuvântul regelui” (*Leeser*) Aceasta se referă la porunca regelui Nebucadnețar când reprezenta pe Diavolul și deoarece cei trei evrei credincioși n-au ascultat de cuvântul său au fost aruncați în cuptorul aprins. Așa este și astăzi: rămășița credincioasă n-ascultă de cuvântul lui Satan și al reprezentanților săi pământești prin faptul că declară fără frică că Satan și stăpânitorii pământești, reprezentanții săi din timpul prezent, nu constituie stăpânirile înalte sau autoritatea supremă, ci Iehova și Cristos Isus sunt Stăpânirile și că ei ca martorii lui Iehova vor vesti adevărul cu curaj și vor asculta de cuvântul lui Iehova și al lui Cristos Isus, și nu de cel al oamenilor. Acești martori prin atitudinea lor curajoasă și fără frică se pun cu totul de partea lui Dumnezeu și prin aceasta schimbă „cuvântul regelui” în ceea ce privește puterea și aplicarea sa. Cei din rămășiță nu fac aceasta din egoism, ci mânați de iubirea lor pentru Dumnezeu „își dau ei trupurile lor” pentru Iehova, întocmai ca și cei trei martori evrei credincioși care au permis mai degrabă ca trupurile lor să fie aruncate în foc decât să tăgăduiască pe Iehova. Credincioșii își dau acum trupurile pentru ca să nu fie siliți să servească pe vreo putere care este dușmană și se împotrivesc lui Dumnezeu. Pentru ca această predare să fie acceptabilă, motivul trebuie să fie iubirea, care este o devotație dezinteresată față de Iehova: „Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”- 1Corinteni 13:3, *A.R.V.*

30. Chestiunea integrității și devotamentului lor față de Dumnezeu este aceea care a dus pe cei trei evrei în cuptorul aprins. Așa și acum, chestiunea păzirii neprihănită a martorilor lui Iehova față de Dumnezeu este cea care pricinuieste lupta Armagedonului și prigonirea credincioșilor precede și însoțește bătălia. Dacă n-ar fi vorba de această chestiune, Dumnezeu și-ar fi putut demonstra puterea Sa tot așa de bine în Eden și ar fi putut nimici pe Satan imediat acolo. Iehova așteaptă însă până la Armagedon cu executarea lui Satan și a oastei sale de răzvrătiți pentru ca martorii lui Dumnezeu să poată vesti mai întâi numele lui Iehova pe întreg pământul și așa li se va da o ocazie să-și dovedească integritatea lor față de Dumnezeu și să dovedească că Satan este un mincinos și apoi Iehova își exercită puterea și nimicește pe organizația lui Satan. Integritatea acestor martori stă în

legătură cu cuvântul și numele lui Iehova și acelor care Îl iubesc cu adevărat le dă ocazia să-și dovedească integritatea și iubirea lor. Iehova, în bunătatea Sa față de copiii Săi care trăiesc acum pe pământ, a reprezentat în chip simbolic cu mult timp înainte de aceasta importanța păzirii integrității față de El prin faptul că a permis ca cei trei bărbați evrei să fie aruncați în cuptorul aprins și prin aceea că s-a îngrijit ca să se scrie un raport despre aceasta și să se păstreze; și aceasta a făcut-o spre ajutorul și întărirea rămășiței. Astăzi, când rămășița credincioasă citește lucrurile minunate scrise în Sfânta Scriptură, poate să zică cu adevărat: „Aceste lucruri au fost scrise de mult timp și ele ni s-au făcut cunoscute nouă acum în zilele din urmă pentru ca să fim mângâiați prin acestea în timp ce urmăm cu răbdare calea arătată nouă de Dumnezeu și pentru ca să avem speranță de biruință deplină prin Cristos Isus Domnul nostru. (Romani 15:4). Când rămășița citește aceste adevăruri prețioase din tezaurul lui Iehova exclamă plină de bucurie și recunoștință: Cu adevărat Dumnezeul nostru ne hrănește cu hrană întăritoare și potrivită pentru noi; El a pregătit un ospăț în fața dușmanilor noștri: de aceea să se bucure rămășița și să meargă cu încredere și cu răbdare spre Armaghedon. Iehova va câștiga victoria prin puternicul Său braț drept, Cristos Isus.

31. După aceea Nebucadnețar a promulgat un decret: „Iată acum porunca pe care o dau: orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este nici un alt Dumnezeu, care să poată izbăvi în felul acesta.” (Daniel 3:29). Acel decret a fost împotriva fiecăruia care va deveni dușmanul lui Dumnezeu și prefigurează decretul lui Cristos împotriva acelor care vor deveni dușmanii lui Iehova după Armaghedon. Atunci va fi un lucru grav de a vorbi împotriva lui Iehova Dumnezeu. Cristos Isus, marele Rege, sfințește numele lui Iehova și face cunoscut decretul Său în această privință, așa cum a învățat pe ucenicii Săi să se roage: „Sfințească-se Numele Tău!” În timpul domniei lui Cristos toți supraviețuitorii vor trebui să facă un serviciu credincios lui Iehova și cine va refuza va fi nimicit. (Isaia 65:20; Psalm 145:20). Decretul regelui a fost: „(El) va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării”. La sfârșitul domniei de o mie de ani a lui Cristos, Satan, Gog și toți înșelătorii și urmașii Diavolului se vor ivi și vor fi adunați laolaltă și vor vorbi împotriva lui Iehova și a Împărăției Sale și vor fi „făcuți bucăți”, adică, nu vor fi omorâți într-un mod blând, ci vor merge în moartea a doua. (Apocalips 20:7-10). Aceasta este reprezentat și prin fapta lui Iehu care a prefăcut casa lui Baal „într-o hazna de gunoi”, adică într-un loc de descompunere sau putrefacție. (2 Regi 10:27). „Numele celor răi va putrezi” (Proverbe 10:7). Locul unde a trăit odată cel nelegiuit, chiar și pomenirea lui, va putrezi; însă numele lui Iehova va rămânea veșnic curat și sfânt și fără pată: „Și când vor ieși, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea; căci viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge; și vor fi o pricină de groază pentru orice făptură.” -Isaia 66:24.

32. Decretul regelui a declarat că „nu este nici un alt dumnezeu, care să poată izbăvi în felul acesta”. Demonstrarea incomparabilei puteri de eliberare a lui Iehova în Armagedon va dovedi supremația Sa și că nimic nu poate rezista cu succes puterii Sale. Se poate întâmpla ca proba decisivă să vină tocmai înainte de Armagedon și în acea probă cei credincioși au asigurarea că puterea nemărginită a lui Dumnezeu va fi întrebuintată spre ajutorul lor. (Deuteronomul 33:27). Iehova voiește să facă acum poporului Său cu totul clar că singurul loc de siguranță este organizația Sa. În acest loc El a adus pe urmașii Săi și acum permite să fie probate loialitatea și fidelitatea lor. În bunătatea Sa El dă unșilor săi dinainte informații cu privire la ocrotirea și eliberarea lor pentru ca să poată rămânea fermi și neclintiți de partea Sa în decursul acestei probe înfocate. O astfel de dovadă aduce rămășiței mare mângâiere și o face capabilă să urmeze cu răbdare calea arătată ei. Clasa Ionadab poate că va fi pusă și ea la niște încercări grele pentru că s-a pus de partea lui Iehova, dar și ea va găsi ocrotire și siguranță dacă va rămânea credincioasă și fidelă lui Dumnezeu și organizației Sale.

33. Anania, Mișael și Azaria, cei trei bărbați evrei care au fost aruncați în cuptorul aprins și ale căror nume babiloniene au fost Șadrac, Mașac și Abed-Nego, au fost fără îndoială folosiți ca să prefigureze pe membrii rămășiței credincioși de pe pământ care în zilele încercării critice cu puțin timp înainte de Armagedon și în cursul bătăliei mari își mențin integritatea față de Dumnezeu. Tabloul făcut acolo arată favoarea statornică a lui Iehova față de aceia care-I rămân credincioși și devotați: „După aceea împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste, în ținutul Babilonului.” (Versetul 30). Această promovare sau înălțare a celor trei evrei arată că Dumnezeu, imediat după Armagedon, va dărui rămășiței Sale credincioase de pe pământ noi privilegii de serviciu. Aceasta va fi desigur numai un serviciu vremelnic; totuși pare a fi rațional că Dumnezeu va permite rămășiței Sale credincioase să facă un anumit serviciu la începutul lucrării de restatornicire împreună cu acei bărbați credincioși din vechime care vor fi guvernatorii vizibili de pe pământ. Va fi un mare privilegiu de a cunoaște în mod personal pe acești guvernatori noi și de a avea relațiuni, comunicare și de a lucra împreună cu ei. Ce timp fericit va fi acela!

34. Concluzia că promovarea celor trei evrei credincioși a prefigurat un nou serviciu pe pământ pentru rămășiță după Armagedon este sprijinită și de ceea ce s-a întâmplat cu Mardoheu, care a fost ridicat la o demnitate neobișnuit de onorabilă în împărăția regelui din timpul său. „Căci Iudeul Mardoheu era cel dintâi după împăratul Ahașveroș. El era cu vază între Iudei și iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat binele poporului său și a vorbit pentru fericirea întregului său neam.” (Eстера 10:3, a se vedea și *Ocrotirea*, pagina 166). Probabil că Mardoheu și cei trei evrei credincioși vor fi înviați împreună cu Daniel imediat după Armagedon și se vor asocia cu rămășița credincioasă pentru ca să ia parte la lucrul de a vorbi pace poporului și de-al conduce pe calea păcii și a bunăstării, ceea ce vor face bine înțeles sub conducerea lui Cristos Isus, a marelui Rege. Toate acestea vor fi spre lauda și gloria lui Iehova Dumnezeu. Lucrarea templului de pe

pământ după Armagedon va fi urmată de schimbarea rămășiței de la organism omenesc la organism spiritual și de oferirea de ocazii cu mult mai mari de serviciu pentru Cel Prea Înalt. Pavel trebuie să fi avut o vedenie despre aceste lucruri când, mânat de spiritul sfânt, a scris următoarele la frații săi în Cristos: „Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice.”- 2Corinteni 4:17,18.

35. Văzând proba mare și decisivă care trebuie să vină peste aceștia care rămân credincioși până la sfârșit, apostolul, sub inspirația Spiritului Sfânt, a zis: „Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru.”(Romani 8:38,39). Astfel de credincioși vor lua parte la justificarea numelui sfânt al lui Iehova.

Întrebări pentru studiu

1. Explică necesitatea suferințelor la care a fost supus Isus. Cine va suferi în mod asemănător, și în ce scop? Cum vor privi aceștia astfel de suferințe, și de ce?

2-4. Ce poziție profetică ocupă Nebucadnețar în acest punct al profeției și cum se poate stabili aceasta? Prin ce procedură au afectat reprezentanții pământești ai Diavolului o atitudine nepărtinitoare față de cei trei bărbați, și în ce scop au făcut aceasta? Cum găsește aceasta o paralelă în ziua de astăzi? Amintește alte exemple menționate în Scriptură despre o procedură asemănătoare.

5,6. În lumina textului din Romani 15:4 și a descoperirii mari a scopului lui Iehova din timpul prezent, ce poate aștepta rămășița de la dușman? Cum va servi această profeție acum ca să întărească pe credincioși?

7,8. Descrie situația pentru care este destinată declarația profetică din versetul al șaptesprezecelea. Aplică în această legătură expresiunea”chiar de nu” împreună cu restul declarației din versetul al optsprezecelea la timpul prezent.

9. Descrie ocazia cu care au fost rostite cuvintele din Faptele Apostolilor 4:19 și 5:29. Ce aplicație găesc aceste cuvinte în timpul prezent?

10-12. De ce provoacă atitudinea statornică și hotărâtă a martorilor lui Iehova pentru Dumnezeu și Cuvântul Său împotrivirea stăpânilor pământești, și cu deosebire a clerului? Aplică versetul al 19-lea la timpul prezent.

13-15. Ce lecție cuprinde eșecul efortului suprem al lui Nebucadnețar de a nimici pe cei trei oameni credincioși? Dar în proba pe care a pricinuit-o Ilie înaintea regelui Ahab? Ce pare a fi prefigurat prin procedarea descrisă în versetul al douăzecilea, și în ce s-ar deosebi aceasta de situația din anul 1918? Arată mâna lui Iehova în legătură cu activitatea oștirilor dușmanului, așa cum este prezis aceasta și în Ezechiel 38:16.

16. Explică și aplică versetul 21.

- 17,18. Referitor la versetele 19:21: Compară scopul măsurilor descrise aici cu rezultatul? Ce învățătură cuprinde versetul al 22-lea pentru cei credincioși?
- 19-21 Explică cum a putut observa Nebucadnețar atât de repede se s-a întâmplat în cuptorul de foc? Care a fost motivul mirării sale și a întrebării sale tulburătoare? Ce a văzut Nebucadnețar în cuptorul aprins? Și ce văd credincioșii acum în raportul profetic despre aceasta? Citează alte texte din Scriptură care asigură pe rămășiță că Iehova o va ocroti și o va elibera de puterea dușmanului.
- 22 Ce schimbare de scenă are loc aici? Aplică tabloul profetic prezentat în versetul al 26-lea la timpul de față.
- 23 Descrie ocazia cu care au fost înregistrate cuvintele de laudă însemnate în Exodul 15:1-3,18.
- 24 Relatează experiența sau întâmplarea lui Ieremia(40:1-6) ca o pildă a ocrotirii și păzirii lui Dumnezeu a servitorilor Săi credincioși.
- 25 Ce este prevăzut în raportul versetului 27?
- 26-29 Explică și aplică versetul 28.
- 30 De ce a aprobat Iehova atitudinea neclintită a lui Șadrac, Mașac și Abed-Nego? Ce învățătură este cuprinsă în aceasta pentru credincioșii din ziua de astăzi?
- 31 Ce decret a dat apoi Nebucadnețar? și împotriva cui? Cum găsește aplicare această profeție? Citează alte pasaje din Scriptură care fac cunoscut judecata ce-i așteaptă pe cei ce se împotrivesc lui Dumnezeu?
- 32-34 Ce a fost ilustrat prin eliberarea „în felul acesta” și prin promovarea sau înălțarea acestor trei oameni credincioși? Arată armonia acestui lucru cu raportul profetic din Estera 10:3 și cu cuvintele apostolului Pavel din 2 Corinteni 4:17,18.
- 35 La ce se referă Pavel în Romani 8:38,39? De ce „niciunul din aceste lucruri nu ne poate despărți de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru?”

O ASIRIE ÎN STIL MODERN

Asiria din vechime a fost o organizație politică puternică, cu conducători politici în frunte. Cu toate acestea, puterea mare era exercitată de fapt de interesele comerciale. Puterea politică sau reprezentativă era de fapt purtătorul de cuvânt al puterii comerciale. Au fost formate mari organizații militare și folosite ca să pună în aplicare decretul conducătorilor. Religia Diavolului a furnizat camuflajul pentru operațiunile crude și sângeroase ale acelei organizații. Aceasta s-a făcut, așa cum spune profetul Naum (3:4), „din pricina multelor curvii ale curvei pline de farmec, stăpâna vrăjitorilor, care vinde națiunile prin curviile ei, și familiile prin vrăjitoriile ei”.

Așa-numita „creștinătate” este Asiria modernă, care corespunde atât de exact încât pare sigur că Dumnezeu ca să se scrie raportul despre Asiria antică care prezice în mod profetic starea existentă pe pământ în prezent. Astăzi politicienii națiunilor pământului sunt la conducere și vorbesc cu cuvinte lăudăroase despre

abilitatea lor de a remedia dificultățile lumii și de a întemeia o stare satisfăcătoare. Puterea din spatele acestor conducători politici și purtători de cuvânt este factorul comercial mare al lumii. Acesta din urmă este acela care furnizează mijloacele pentru mașinile militare puternice ca să pună în aplicare decretele conducătorilor.

După cum elementul politic și financiar al Asiriei din vechime a adoptat religia Diavolului din acea vreme, tot așa elementul religios al „creștinătății” susține abil factorii politici și financiari în politicile lumii. Catolicii și Protestanții, rabinii evrei și alți religioniști „aprobați”, se unesc ca să înalțe virtuțile puterilor conducătoare moderne, și se laudă cu abilitatea lor de a instaura pacea pe pământ și bunăvoința între oameni.

Asiria din vechime a fost o organizație „sângeroasă”. (Naum 3:1). Asiriei moderne, numită și „creștinătate” i se poate imputa mai mult sânge uman decât oricărei alte perioade din istoria lumii. În Războiul Mondial milioane de viața și-au dat viața, și multe alte milioane au fost prada puterilor militare mari ale „creștinătății”.

Asiria din vechime era, conform cuvintelor profetului (Naum 3:1), „plină de minciuni și jaf”. Cei șaisprezece ani imediat după Primul Război Mondial au ieșit în evidență prin diversele planuri false și înșelătoare de a exploata și jefui oamenii. Fermierul a fost exploatat și jefuit de planurile finanțatorilor, în care ceilalți doi factori de conducere au dat o mână de ajutor. Povara taxelor a fost mărită foarte mult, și multe persoane și-au pierdut casele și pământurile din cauza taxelor exorbitante puse pe proprietățile lor pentru condițiile publice. Oficialii publici au devenit șefii oamenilor în loc să fie slujitorii lor. Marii afaceriști numesc pe candidații politici și permit oamenilor să meargă prin forma de a-i vota, și apoi de a alege pe cei pe care îi dorește puterea financiară. Acest lucru este adevărat în special în America. Instituțiile financiare mari controlează proviziile de hrană și îmbrăcăminte pe care oamenii trebuie să le aibă pentru întreținerea lor. Bogăția materială nu a fost niciodată atât de mare așa cum este în „creștinătatea” modernă, însă această bogăție este deținută de puțini. Fiecare națiune se laudă cu arme, nave de război, avioane și explozive puternice, și alte mijloace pentru distrugerea vieții umane.

Conducătorii politici încheie tratate de pace și susțin astfel că vor interzice războiul, cu toate că în același timp fiecare națiune a „creștinătății” face pregătiri mai mari pentru război decât oricând altcândva în trecut. În această politică, elementul politic este susținut puternic de elementul comercial și religios.

Elementul religios al „creștinătății”, cu toate că susține că urmează pe Cristos, neagă a doua Sa venire și Împărăția Sa, și refuză să audă și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Preoții și liderii religioși sunt mândri, aroganți, îngâmfați, acuzatori falși ai celor care slujesc pe Dumnezeu, și disprețuiesc pe toți cei care caută cu sârguință să spună oamenilor adevărul în numele Domnului Dumnezeu. Fiind un factor al organizației lui Satan, religioniștii sunt sprijiniți de alți factori de conducere deoarece cei din urmă consideră că este convenabil pentru ei să facă așa.

Apostolul Pavel a scris o profeție care se întâmplă în această zi, după cum a spus el: „Să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri periculoase. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi, lăudăroși, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, nesfinți, fără afecțiune naturală, neînduplecați, acuzatori falși, neînfrânați, neîmbânziți, disprețuitori ai celor care sunt buni, trădători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar negându-i puterea; de aceștia depărtează-te.” – 2 Tim. 3:1-5.

Din Scripturi este clar că cele trei puteri mondiale din vechime, și anume, Babilonul, Egiptul, și Asiria, accentuează cele trei elemente ale organizației vizibile a lui Satan. În Egipt puterea comercială a fost cea mai importantă; în Asiria a excelat puterea politică; în Babilon a fost în frunte elementul ecleziastic. După aceea aceste trei elemente conducătoare, adică, politice, financiare, și religioase, au fost evidente în toate puterile mondiale succesoare. Medo-Persia, Grecia, și Roma au urmat în ordinea numită. Fiecare din acele puteri mondiale au practicat religia Diavolului. Religia Romei din vechime a fost numită păgână. În cursul timpului conducători politici mai puternici ai Romei au adoptat „religia creștină” și au aduc în acea organizație multe din ceremoniile practicate de păgâni. Roma a devenit o mare putere militară, și interesele ei comerciale, politice și religioase au mers mână în mână cu asuprirea oamenilor.

Apoi a urmat Imperiul Britanic (care a inclus America) ca o putere mondială puternică, și în acesta cele trei elemente, comerciale, politice și religioase, au format factorii de conducere, și continuă să conducă. De asemenea, imperiul a devenit o putere comercială extraordinară și o putere militară mare și crudă, iar religioniștii formează o parte a guvernului. Din moment ce există doar două organizații mari, și anume, organizația lui Dumnezeu și organizația lui Satan, acest imperiu trebuie să fie în mod neapărat din organizația lui Satan. Exact același lucru este adevărat cu privire la America, unde cele trei elemente ale organizației lui Satan conduc oamenii.

Războiul Mondial a produs o stare care face posibilă formarea a celei de-a opta puteri mondiale, și anume, Liga Națiunilor, și aceasta a fost prezis în profeție. (Isa. 8:9; Rev. 17:9, 11). Acea alianță sau pact a fost formată de elementul politic, ajutată și sprijinită de factorii financiari și militari, și susținută și aprobată în totalitate de religioniștii „creștinătății”. Cei din urmă au declarat deschis în anul 1919 că „Liga Națiunilor constituie împărăția lui Dumnezeu pe pământ” și o înlocuiește. Se poate susține oare cu sinceritate că Liga Națiunilor constituie o parte a organizației lui Dumnezeu? Dacă nu, atunci ea este în mod sigur din organizația lui Satan. Totuși acum, Liga Națiunilor, Inc., organizată în America, face apel pentru intrarea Americii în Ligă și, referindu-se la Ligă, ea (America) spune: „Într-o lume așa de întunecată cum e aceasta, de ce să stingem singura lumină care există?”, negând în felul acesta pe Regele, Cristos Isus, care a spus: „Eu sunt lumina lumii”.

În anul 1914, Cristos Isus a fost pus pe tronul Său de către Iehova Dumnezeu. În același an a început Primul Război Mondial, și în timpul acelu

război ura „creștinătății” aliate a fost vizibilă împotriva tuturor celor care au servit cu sinceritate pe Iehova Dumnezeu. Marele Profet al lui Dumnezeu a prezis această stare când a spus: „Și veți fi urâți de toate națiunile din pricina Numelui Meu”. – Mat. 24:9.

În anul 1918 d. Cr., toate națiunile „creștinătății” implicate în Războiul Mondial au exprimat și manifestat în mod deschis o ură împotriva celor care au continuat să servească pe Dumnezeu și să spună oamenilor despre venirea Împărăției Sale pentru binecuvântarea lor. Acești urmași umili ai lui Cristos au fost târâți în fața instanțelor, judecați pentru acuzații false și mărturii mincinoase, și întemnițați în mod nedrept. Mulți au fost întemnițați, alții bătuti, iar alții omorâți. Au fost aruncați în închisori militare și tratați cu bestialitate pentru că au cerut în mod umil privilegiul de a sluji pe Dumnezeu și de-a spune Cuvântul adevărului Său și de a urma sfatul Lui de a nu ucide. Această ură nu a putut să fie exprimată decât de organizația lui Satan și instigată de însuși Satan.

„Sămânța lui Satan” și „sămânța femeii”, despre care Dumnezeu prezisese că vor fi în dușmănie, au fost aduse la iveală atunci și făcute vizibile, și Iehova a spus că va fi vrăjmășie între ele, și că „sămânța lui Satan va zdrobi călcâiul seminței femeii”. (Gen. 3:15). Cristos este „sămânța femeii”, și ultimii Săi urmași credincioși de pe pământ constituie „picioarele Lui”, inclusiv călcâiele. (Isa. 52:7). Această profecie rostită cu mult timp în urmă a început să se împlinească în 1918. De atunci au apărut cele două mari semne în cer, și anume, semnul organizației lui Dumnezeu („femeia” Lui) și semnul organizației Diavolului, („balaurul roșu mare”).

„Minunea” sau semnul mare din urmă, care a apărut după 1918 pentru cei care prin harul lui Dumnezeu au avut posibilitatea să vadă lucruri cerești, este organizația crudă, vinovată de vărsare de sânge a lui Satan, care este pregătită să distrugă Împărăția lui Dumnezeu, reprezentat de „copilul de parte bărbătească” care s-a născut „femeii” sau organizației lui Dumnezeu în 1914 d. Cr. (Rev. 12:1-4). Este bine cunoscut tuturor că clericii și liderii religioși ai „creștinătății”, urăsc și se opun cu violență celor care insistă să spună oamenilor că Iehova este Dumnezeu, că Cristos este Rege, că Împărăția Lui este aici, că Iehova L-a pus pe Isus pe tronul Său, și că în curând El va întemeia un guvern neprihănit și va distruge toată răutatea. Diavolul urăște pe cei care-l reprezintă cu credincioșie pe Iehova, și caută să-i distrugă; la fel și clericii și liderii religioși ai „creștinătății” îi urăște, deoarece acești clerici și lideri fac voia tatălui lor ai cărui copii sau „sămânță” ei sunt. – Ioan 8:42, 44.

Babilonul din vechime a învins Asiria și a încorporat-o. Satan a făcut din „creștinătate” o parte a Babilonului care este organizația lui, și prin urmare numele Babilon se aplică „creștinătății” deoarece ea este din organizația lui Satan. Prin religioniștii falși ai organizației lui Satan, conducătorii politici și comerciali au fost atrași în acel sistem rău. Domnul arată clar că ei au fost înșelați, pentru că El spune că la timpul stabilit aceștia se vor trezi la adevăr, cel puțin într-o măsură, și se vor debarasa de sistemul religios viclean. – Rev. 17:12, 16.

Înainte de Primul Război Mondial starea morală de pe pământ era destul de rea, însă toți vor fi de acord că de la Războiul Mondial degenerarea morală este și mai rea. Există o corupție mare în locurile publice oficiale. Exploatarea oamenilor este continuată cu îndrăzneală; presa publică este plină cu raporturi despre infracțiuni și scandaluri. Chiar și viciul între studenții tineri a devenit așa încât este îngrozitor și creează mari îngrijorări părinților. Multe persoane sincere s-au unit în efortul de a interzice producerea și folosirea băuturilor alcoolice, crezând că prin aceasta vor ajuta statutul moral al oamenilor. Realitatea arată că Diavolul a profitat de această stare pentru a mări imoralitatea și desfrâul.

Înainte de Primul Război Mondial se credea a fi un lucru greșit ca oamenii să fumeze sau să bea băuturi alcoolice. De la război încoace, femeile fumează și beau băuturi alcoolice, multele chiar mai liber decât bărbații, și aceasta se extinde chiar și la fetele și băieții tineri din școlile publice. Din cauza acestor condiții alarmante mulți oameni buni caută cu sinceritate remediul. Trebuie să existe un motiv pentru această stare groaznică. Există cu siguranță un motiv, și Profetul mare al Domnului Dumnezeu a stabilit acel motiv, și el este acesta:

În 1914 d. Cr., Iehova a pus pe Regele Său pe tron. (Ps. 2:6). A urmat un război în cer, cu Cristos Isus și îngerii Săi de-o parte împotriva lui Satan și a îngerilor săi de cealaltă parte, război care a dus la izgonirea lui Satan din cer. (Rev. 12:7-9). Apoi se relatează că, fiindcă Satan a fost aruncat din cer, a fost o mare bucurie; și în același timp, a fost anunțat: „Acum a venit salvarea, puterea, și Împărăția Dumnezeului nostru, și puterea Cristosului Său”. (Rev. 12:10). Apoi profetul lui Dumnezeu spune: „Vai de locuitorii pământului, și de mare; căci diavolul s-a coborât la voi, având o mânie mare, pentru că știe că are puțină vreme”. (Rev. 12:12). Astfel, profeția arată că Diavolul își dedică întreaga atenție lucrurilor de pe pământ. „Locuitorii pământului” sunt cei care controlează treburile pământului; și, în împlinirea acestei profeții, în acest timp există o mare nedumerire și necaz printre cei care conduc, și ei sunt incapabili să identifice motivul acestor lucruri. (Luca 21:26). „Marea” în această profeție reprezintă masele de oameni care sunt înstrăinați de Dumnezeu și exploatați de puterile conducătoare, și a căror condiție se înrăutățește zi de zi. Aceasta explică motivul pentru care a existat o așa mare decădere morală în timpul ultimilor zece ani și mai mult.

Dovada este convingătoare că organizația lui Satan este acum în controlul treburilor pământului, Marele Profet al lui Dumnezeu a prezis această stare, și ea a venit acum. Îndeplinindu-și planul său bine stabilit, Satan încearcă acum cu disperare să îndepărteze pe oameni de la Iehova Dumnezeu și să arunce toată omenirea în adâncurile păcatului; prin urmare, și actele sale disperate de corupție și desfrâu.

Pot să încerce să reformeze condițiile politicienii și giganții comerciali; pot să vorbească clericii despre aducerea condițiilor ideale pe pământ; și pot toți împreună să încheie pacte de pace și să declare că vor aduce pacea durabilă; eforturile comune ale tuturor vor eșua. Nu există acum nici o putere pe pământ

care să poată remedia relele de pe pământ. Organizația lui Satan este la control, iar mâinile oamenilor sunt încătușate. Există mulți oameni ai bunăvoinței, din afara denominațiunilor bisericii, care prin eforturile lor comune vor să încerce să remedieze condițiile din prezent; dar nu pot. Există un remediu, și el este complet. El este singurul remediu; și este de o importanță vitală ca popoarele națiunilor pământului să aibă oportunitatea de a cunoaște care este acest remediu.

Furnizarea acestei informații este scopul fundamental al lucrării de vestire a martorilor lui Iehova. Este foarte important ca oamenii să știe cauza răului, înainte de a înțelege cum poate fi eradicat răul. Când vedem ce constituie organizația lui Satan, cât de crudă, rea, aspră, sângheroasă, imorală și puternică este ea, atunci putem să începem să vedem necesitatea unei puteri mai mari decât ca s-o distrugă. Dintr-odată devine evident că nici o putere umană nu ar putea să îndeplinească acest scop. Când mai vedem că așa-numita „religie creștină” sau „creștinism organizat” susține, ajută, și sprijină la funcționarea acestui sistem diabolic și asupritor, atunci putem ști că așa-numitul „creștinism organizat” nu este religia lui Dumnezeu, ci religia Diavolului; și putem ști că el este o parte a organizației Diavolului. Este evident, așadar, motivul pentru care clericii și liderii religioși de astăzi se opun adevărului care este promovat de o grupare de creștini umili care sunt cunoscuți în general ca martorii lui Iehova Dumnezeu.

LOCUL JERTFEI DE ISPĂȘIRE

Prin profetul Moise la Muntele Sinai în Arabia, Iehova Dumnezeu a emis un ordin și un set de instrucțiuni pentru poporul evreu ca să zidească o structură sacră, „tabernacolul adunării”, „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: Vorbește copiilor lui Israel, ...să-Mi facă un sanctuar, ca să locuiesc în mijlocul lor. După tot ce îți voi arăta, după modelul tabernacolului, ...așa să-l faceți”. – Ex. 25:1, 8, 9.

Tabernacolul poate fi descris în mod corespunzător ca o casă construită din scânduri, poleite cu argint, și prinse laolaltă și apoi acoperite sau poleite cu aur; și peste această casă de lemn era întins un cort sau acoperământ.

Măsurile tabernacolului sunt în coți. Un cot avea 21 de inch (aprox. 50 cm), măsurate cu șase lățimi de palmă la trei și o jumătate de inc până la palmă. Profetul Ezechiel menționează un cot al altarului văzut în viziunea sa ca „cotul și latul de palmă”. Cu toate acestea, greutatea dovezii pare să favorizeze concluzia că structura tabernacolului a fost construită și măsurată după cotul de optsprezece inci (45 cm), și prin urmare avea 15 picioare lărgime (450 cm sau 4, 5m), 15 picioare înălțime (450 cm sau 4, 5m), și 45 de picioare (aprox. 14 m) lungime.

Existau două camere sau compartimente ale tabernacolului, despărțite de o perdea grea sau vâl. Cea situată mai departe de intrare, și în partea de apus, este numită „Sfânta Sfintelor”, și avea 15 picioare lărgime (450 cm sau 4, 5m), 15 picioare înălțime, și 15 picioare lungime. Celălalt compartiment avea treizeci picioare lungime (9m), 15 picioare lărgime, și 15 picioare înălțime și este numită

„Sfânta”. Perdeaua care despărțea Sfânta de Sfânta Sfintelor era atârnată pe patru stâlpi de lemn de salcâm care erau îmbrăcați cu aur. Această perdea făcută din albastru, purpuriu și cărmiziu, și din in răsucit, cu figuri de heruvim întrețesute frumos și cu măiestrie. – Ex. 26:31, 32.

Drumul sau intrarea în Sfânta este numită ușa cortului. Aceasta era făcută din material sau perdele din albastru, purpuriu și cărmiziu, și in răsucit, o lucrare de cusătură la gherghef, atârnată pe cinci stâlpi de salcâm îmbrăcați cu aur. – Ex. 26:36.

Apostolul Pavel dă o descriere despre mobilierul tabernacolului, spunând: „Căci s-a făcut un cort; în partea dinainte, unde era sfeșnicul, masa, și pâinile pentru punerea înaintea Domnului, se numește sanctuar. După perdeaua a doua, se află tabernacolul care este numit Sfânta Sfintelor, are avea altarul de aur, și chivotul legământului, îmbrăcat peste tot cu aur, unde era vasul de aur cu mană, toiagul lui Aaron care înfrunzise, și tablele legământului; și deasupra erau heruvimii slavei care acopereau scaunul îndurării. Despre aceste lucruri nu putem să vorbim acum cu de-amănuntul.” – Evr. 9:2-5; Ex. 40:19-29.

Tabernacolul era locul de întâlnire între Dumnezeu și izraeliți; și aceasta se manifesta prin lumina supranaturală care apărea în „Sfânta Sfintelor”, între heruvimi, și care reprezenta prezența divină. Nu exista o altă lumină în Sfânta Sfintelor. În Sfânta sau primul compartiment era un sfeșnic, care era ținut aprins; și el era singura lumină din el. Acoperișul tabernacolului sau al cortului nu lăsa ca lumina să pătrundă din afară.

Tabernacolul era înconjurat de o curte. Aceasta avea 75 de picioare (aprox. 23 m) lărgime și 150 picioare (46m) lungime, și era formată dintr-o perdea de in de jur-împrejur, suspendată pe cârlige de argint pe vârful stâlpilor de lemn, stâlpi care erau așezați în găuri de cupru. Ea era prinsă cu corzi legate de stâlpi. Cortul întâlnirii era legat în același fel. Această curte nu era o parte a tabernacolului, ci îl înconjura, și era folosit în legătură cu tabernacolul. Ea era numită „curtea tabernacolului”. Intrarea în ea era în partea de răsărit și era numită „poarta”. Aceasta era făcută din in alb, albastră, purpurie și cărmizie. – Ex. 27:9-18.

Înăuntrul curții și înaintea ușii cortului adunării era așezat altarul pe care se ardeau jertfele. Împreună cu altarul mai erau și tigăi pentru cărbuni, furculițe și alte ustensile necesare. Acest altar era făcut din lemn și acoperit cu cupru, și era cunoscut ca altarul de aramă.

Între altarul de aramă și ușa cortului adunării era pus ligheanul. (Ex. 40: 5-7, 29, 30). Ligheanul era făcut din cupru; și în el era pusă apă pentru Moise, preotul Aaron, și fiii săi ca să-și spele mâinile și picioarele în el.

Scripturile folosesc frecvent expresia „înaintea ușii cortului întâlnirii”. Este destul de clar din Scripturi că „ușa” înseamnă întotdeauna intrarea în cort, și niciodată intrarea în curte. Curtea era relativ neimportantă în ochii evreilor; pentru că ei avea acces liber în ea în toate zilele cu excepția zilei ispășirii. (Lev. 1:3; 12:6; Num. 6:13-18). Ei erau preocupați în principal de cort, pentru că acesta era locul de întâlnire între ei și Iehova.

În scriptura care descrie pe poporul Israel ca fiind adunat laolaltă „înaintea ușii cortului întâlnirii”, este evidentă referirea la adunarea poporului în partea de est a acelei structuri sacre, în loc de a fi împrăștiat pe toate părțile. Pare, de asemenea, evident că poarta sau intrarea în curte era ridicată sau lăsate deschisă cu aceste ocazii, astfel că structura cortului se putea vedea de oamenii care stăteau înaintea intrării.

Tot pământul din curții, inclusiv, desigur, pământul pe care era situat cortul, era un pământ sfânt. Acest lucru a fost adevărat în special în momentul ceremoniilor zilei de ispășire, o dată pe an.

Israelii erau tăbărâți în jurul cortului în ordine regulată. Aceasta a fost datorită ordinului lui Dumnezeu. „Și Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: Fiecare din copiii lui Israel să-și ridice cortul lângă steagul său, cu semnul casei părinților săi; să tabere în jurul cortului adunării”. – Num. 2:1, 2.

Tabăra seminției lui Iuda avea poziția de favoare pe partea de est, spre răsăritul soarelui. Privind spre tabernacol, semințiile lui Zabulon și Isahar erau de partea stângă, respectiv dreaptă, a lui Iuda pe partea de este. În nord erau semințiile lui Dan, Așer și Neftali; în vest, Benjamin, Efraim, și Manase; în sud, Ruben, Gad și Simeon.

Famiile seminției lui Levi au primit poziții preferențiale lângă tabernacol. Familia lui Gherson s-a așezat în partea de vest a cortului; în nord erau Merariții, în timp ce în sud erau așezați fiii lui Chehat. Moise și Aaron erau nepoții lui Chehat; și ei și fiii lui Aaron erau așezați imediat în partea de este a intrării în tabernacol, pentru că ei erau separați de frații lor, prin ungere specială cu untdelemnul sfânt, ca să facă lucrarea de jertfire, în special jertfele din ziua de ispășire care constituiau jertfe speciale. – Num. 3:14-38.

Iehova a făcut ca o preoție să fie aleasă, unsă și instalată în legătură cu slujba cortului. Un preot este un slujitor oficial al lui Iehova Dumnezeu. În organizațiile făcute de oameni preoții sunt deseori numiți de oameni, sau de ei înșiși, și își folosesc slujbele pentru un scop egoist, uneori pentru scopuri comerciale. Deseori preoția lui Israel a degenerat în aceasta. Însă acesta nu a fost planul lui Iehova Dumnezeu. Nici un om nu are autoritate să-și aroge această cinste. Apostolul Pavel scrie în acest sens următoarele: „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci cel ce este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron”. (Evr. 5:4). Preotul folosit în legătură cu slujba tabernacolului a fost slujitorul lui Iehova Dumnezeu. El îndeplinea îndatoririle pe care i le încredința Domnul. Legea lui Dumnezeu cerea ca el să fie ales din seminția lui Levi. Aaron a fost primul mare preot. Fiii săi au fost preoți sub el.

Instrucțiunile lui Dumnezeu pentru Moise au fost acestea: „Să aduci pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului adunării, și să-i speli cu apă. Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, și să-l ungi, și să-l sfințești; ca să slujească în slujba de preot. Să aduci pe fiii lui, și să-i îmbraci cu hainele; și să-i ungi, cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi slujească în slujba de preoți; căci ungerea lor va fi o preoție veșnică în toate generațiile lor.” – Ex. 40:12-15.

Ungerea preoților și veșmintele cu care ei erau îmbrăcați au mărturisit toate în mod simbolic că ei au fost desemnați în mod oficial slujitori ai lui Iehova. Ei au fost sfințiți sau instalați în slujbă în mod oficial; și cu acea ocazie toată adunarea a fost adunată înaintea ușii cortului; și apoi Moise a informat poporul ce îi poruncise Domnul să facă cu privire la instalarea în slujbă a preoților. (Lev. 8:2-5). După aceea Moise a trecut la a sfinți și consacra preoții, așa cum este descris în cartea Levitic, capitolul opt.

În această ceremonie este important de remarcat că uleiul de ungere era vărsat pe capul lui Aaron, dar nu pe fiii săi. Aceasta mărturisește că Aaron a fost capul sau marele preot, și că fiii săi au fost sub-preoți. Împreună ei reprezintă sau ilustrează creația nouă a lui Dumnezeu, atât Capul, cât și trupul acesteia, în cursul dezvoltării și în timp ce este pe pământ. Preoții nu numai că au fost unși în mod oficial să slujească pe Iehova într-o calitate oficială, ci slujba care a fost făcută în legătură cu consacrarea și instituirea preoției a prefigurat că cei pe care ei i-au reprezentat trebuie să intre într-un legământ cu Iehova, să-I fie cu totul și fără rezerve devotați, și să-L slujească în ascultare de poruncile Lui.

Există multe tablouri și detalii în legătură cu construirea tabernacolului, sfințirea preoților, și jertfa; însă tabloul care este înrudit într-un mod deosebit cu chestiunea jertfei pentru păcat în numele omenirii a fost ceea ce avea loc în ziua ispășirii.

Iehova a dat porunca ca ziua a zecea a lunii a șaptea a fiecăru an să fie ziua ispășirii pentru națiunea evreiască. „Căci”, a spus Domnul, „în ziua aceea preotul va face ispășire pentru voi, ca să vă curețe, și veți fi curățați de toate păcatele voastre înaintea Domnului”. (Lev. 16:30). În ziua aceea preotul care fusese uns și consacrat să slujească în slujba de preot trebuia să se îmbrace cu haine de in. Acestea pot fi numite în mod corespunzător ca veșminte pentru jertfă.

Orice ajutor sau slujbă au oferit sub-preoții, porunca lui Iehova era categorică că numai marele preot avea acces în „Sfânta Sfintelor” în ziua ispășirii. Nici chiar marele preot nu trebuia să intre în „Sfânta Sfintelor” în ziua aceea decât numai în conformitate deplină cu legea prescrisă. Dacă nu se conforma legii, pedeapsa era moartea. (Lev. 16:2). Respectarea strictă a poruncii lui Dumnezeu în această privință indică importanța mare a tabloului care trebuia făcut. Iehova a folosit pe Moise ca să instruiască pe Aaron, marele preot, ce trebuia să facă în această ocazie importantă. – Lev. 16:3-5.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 NOIEMBRIE 1934

Nr. 21

Cuprins:

OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR
PARTEA I

- Pag.553

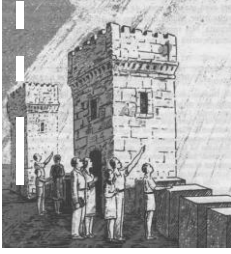
CREȘTINII PERSECUTAȚI:
DE CE A FOST PERMIS?

- Pag.569

SCRISORI

- Pag.573

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Noiembrie 1934

Nr. 21

OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR

„Căci ei mănâncă pâinea răutății, și beau vinul violenței”. – Proverbe 4:17.

PARTEA I

1. IEHOVA a avertizat sau înștiințat pe rămășița dinainte că „sămânța șarpelui” va urzi o conspirație și o va îndeplini până la limita abilității sale, conspirație al cărei scop este de a nimici pe martorii lui Iehova. Martorii lui Iehova care sunt acum pe pământ au fost însărcinați cu mărturia lui Isus Cristos și deoarece ei își dau toată silința să-și îndeplinească însărcinarea sunt urâți de Diavolul și de întreaga clica sa. (Apocalips 12:17 ; Psalm 83:2-5). Acești conspiratori caută să distrugă pe unșii lui Iehova ca să nu mai fie o națiune; și această grupare nelegiuită de conspiratori se compune din Gog și dintr-o armată de creaturi spirituale care s-au alăturat rebeliunii lui Satan în zilele Edenului și care luptă încontinuu împotriva unșilor; iar pe pământ din grupele stăpânitoare religioase, politice și comerciale, acestea toate împlinesc partea lor respectivă sub conducerea lui Satan, a Diavolului. Prin urmare, toți conspiratorii aceștia sunt „sămânța șarpelui”. Satan este îngâmfat, trufaș, arogant și auster și așa sunt toți urmașii săi. După regula divină mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii. (Proverbe 16:18). În conformitate cu această regulă Belșatar, regele Babilonului a făcut un ospăț mare la care el și oaspeții lui adunați s-au îmbătat foarte tare. Ospățul a fost o ocazie pentru multă fanfaronadă, lăudăroșenie, veselie și chef. Căderea proverbială a regelui Babilonului și a adepților lui a urmat imediat după aceea.

REZUMAT

2. Rămășița unsă de pe pământ să se mângâie cu faptul următor: că raportul divin despre ospățul lui Belșatar a fost scris și păstrat până în ziua de astăzi pentru învățătura rămășiței și că împlinirea acestui tablou profetic a început acum, o înțelegere a acestuia îi dă mai multă speranță în triumful final prin Cristos Isus care conduce oștirea lui Iehova împotriva dușmanului. În acest tablou profetic Belșatar reprezintă pe vlăstarul pământesc al Diavolului, adică, pe partea vizibilă a „seminței șarpelui” și el împreună cu aliații săi au urzit o conspirație sub conducerea lui Gog. „Mai mari” reprezintă pe toți membrii Ligii Națiunilor sau a uniunilor asemănătoare. Vasele de aur profanate cu ocazia ospățului din care a fost

băut vinul, reprezintă pe rămășiță, pe martorii lui Iehova care sunt consacrați cu totul Lui și pe care organizația lui Satan are de gând să-i discrediteze complet și după aceea să-i distrugă. Degetele mâinii care a scris pe perete reprezintă pe Cristos Isus pe care Iehova l-a însărcinat cu mărturia care trebuie vestită înainte de căderea organizației lui Satan. Cir care pătrunse în oraș a reprezentat pe Cristos Isus, Războinicul victorios, care va nimici organizația lui Satan. Împlinirea acestui tablou profetic începe cu puțin timp înainte de Armagedon și se sfârșește în Armagedon. Împlinirea a început deja și prin urmare se pare a fi voia lui Dumnezeu ca rămășița Sa unsă să primească o înțelegere a profeției.

BELȘAȚAR ȘI OSPĂȚUL SĂU

3. Belșatar a fost un fiu (sau un nepot) a lui Nebucadnețar, regele Babilonului. (Daniel 5:2,18). Organizația lui Satan este numită „Babilon”; prin urmare, Nebucadnețar trebuie să reprezinte pe Satan însuși, în timp ce Belșatar, fiul său, reprezintă pe vlăstarul pământesc al lui Satan, în special conducătorii „creștinătății”, vlăstar care se compune din elementele religioase, politice și comerciale, cele două din urmă fiind frunțașii turmelor religioase. „Belșatar” înseamnă „prințul lui Bel” sau „favoritul lui Bel” și reprezintă prin urmare „creștinătatea” care acum este beată de vinul Babilonului și stă sub conducerea lui Gog, mareșalul invizibil al lui Satan care este însărcinat cu conducerea armatei lui Satan în Armagedon. „Bel” a fost dumnezeul principal al Babilonului și înseamnă prin urmare Satan însuși. „Și voi pedepsi pe Bel în Babilon, și voi scoate din gura lui câte a înghițit; și națiunile nu se vor mai aduna la el; și zidurile Babilonului vor cădea”. (Ieremia 51:44). În primul an al domniei lui Belșatar, Daniel a avut un vis sau o vedenie în care a văzut patru fiare care reprezintă pe puterile conducătoare ale lui Satan. (Daniel 7:1-3; vezi *Turnul de Veghere*, 1933, pagina 180). În anul al treilea al domniei lui Belșatar, Daniel a avut o vedenie despre pângărirea sanctuarului divin al lui Dumnezeu și despre justificarea lui ulterioară. – Daniel 8; vezi T. V. 1933, paginile 179-186, 195-202, 211-219.

4. Timpul împlinirii tabloului profetic despre ospățul lui Belșatar pare a fi imediat înainte de Armagedon. Raportul despre aceasta din capitolul al cincilea al profeției lui Daniel începe în felul acesta: „Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui, și a băut vin înaintea celor o mie” (Daniel 5:1). Acest ospăț s-a făcut în palatul regal și anume în aceeași noapte când Babilonul a fost răsturnat sau luat de Mezi și Perși și de aceea reprezintă un timp după începutul domniei lui Cristos și după trimiterea Sa ca să alunge pe dușman și acest timp trebuie să fie imediat înainte de lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Prin aceasta este fixat definitiv că împlinirea tabloului profetic cade în timpul după anul 1914 și puțin înainte de lupta Armagedonului. Așadar, atât Scriptura, cât și faptele fizice arată că profeția aceasta se află acum în curs de împlinire.

5. Cuvântul haldeic pentru „ospăț” este „Iechem”, care înseamnă „mâncare împreună obișnuită”. „Ospețele se fac pentru petrecere, vinul înveselește viața, iar

argintul le dă pe toate.”(Ecleziastul 10:19). Lăcomia după câștig și putere a adus pe acei oameni chefuitori laolaltă la un chef mare sau veselie dezvățată împreună cu beție. Iubirea de bani, rădăcina tuturor relelor, aduce pe toate națiunile, care sunt hotărâte să ocărească numele lui Iehova și să întrebuițeze violența împotriva servilor lui Dumnezeu, într-o adunare laolaltă și o astfel de uniune există acum între națiunile „creștinătății”. În timpul ospățului lui Belșatar era război între haldei pe de o parte și între Mezi și Perși de cealaltă parte. Fără îndoială Belșatar a făcut acest ospăț pentru ca să poată uita împreună cu oamenii lui pentru un timp oarecare ce se petrecea înaintea meterezelor cetății lor și pentru ca să le dea o ocazie să uneltească alte fapte de răutate. (Proverbe 4:17). Mâncarea pâinii (Iechem) reprezintă în chip potrivit mâncarea pâinii comune a conspirației împotriva „ocrotiților” lui Iehova. (Psalm 83:3). „Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc fărădelegea, de mănâncă pe poporul Meu, cum mănâncă pâinea, și nu cheamă pe Domnul?”.(Psalm 14:4). Haldeii au mâncat adăpostiți în spatele zidurilor cetății, adică, în secret; și deoarece s-a făcut în secret au găsit plăcere în aceasta. (Proverbe 9:17). Cuvântul „ospăț” în evreiește este derivat dintr-un cuvânt ce înseamnă „a se nutri din”, iar în sens figurativ ”a consuma” și prin implicație, „a se lupta” pentru a nimici.

6. „Creștinătatea” este astăzi plină de frică și de cutremur deoarece vede apropierea bătăliei Armagedonului. Ei știu că se aproprie ceva îngrozitor, însă ei n-au cunoștința Cuvântului lui Dumnezeu și nici nu cred în el și de aceea nu pot pricepe ce se întâmplă. Întocmai cum Faraon și mulțimea sa în Egipt au fost în decursul plăgii a noua în mare întuneric, așa stau și ei. Chiar și Papa admite că proclamarea unui „an sfânt” n-a adus nici un rod, și a închis iarăși deschizătura din zid cu cărămizi de aur și acum cere de la aliații săi să se roage ca Armagedonul să fie înlăturat. El nu înțelege că Armagedonul va fi luptat de oștile lui Iehova. Stăpânitorii care simt apropierea bătăliei sau al marelui necaz, ar voi să-i micșoreze grozăvia și rezultatul teribil și de aceea se îmbuibă și chefuiesc împreună ca să găsească pentru un timp oarecare uitare și în același timp discută și cumpănesc mijloace pentru nimicirea martorilor lui Iehova. Este izbitor cum în acest timp stăpânitorii din toate statele urmează exact aceeași cale. Belșatar a adunat o mie din mai marii săi, aceasta însemnând în mod simbolic întregimea sau starea completă a părții pământești a organizației lui Satan. În anti-tip, acum are loc un mare ospăț la care sunt invitați întreaga „creștinătate” împreună cu toți care depind de ea. Ei toți iau parte la conspirația împotriva lui Iehova și a unșilor săi adică împotriva tuturor aspiranților de drept ai Împărăției care servesc în mod credincios pe Iehova Dumnezeu. Satan se servește de cele „trei broaște” ale sale pentru a aduna pe națiuni la bătălie. (Apocalips 16:13-16). Magnații sau „mai marii” reprezintă în special pe cei din cercul interior al „creștinătății”, care împreună cu regele sau funcționarii cei mai înalți stăpănesc poporul. Pentru a-și face curaj, ei beau o mare cantitate de vin la ospățul lor. Inimile lor sunt greu apăsate de ceea ce văd că se aproprie, întocmai cum a prezis Isus, și prin urmare Satan găsește potrivit a da „vin celor cu inima întristată”. (Proverbe 31:6 ; Luca

21:25,26). Acesta este „vinul violenței” îndreptat împotriva poporului lui Dumnezeu și a cauzei Sale. Satan fiind învins în lupta din cer, hoadele sale de pe pământ au nevoie acum de vin pentru a se înveseli, deoarece aceasta este un timp de „necaz pentru locuitorii (conducătorii) pământului”. (Apocalipsa 12:12). Ei sunt apucați de nedumerire și strâmtorare. Cei „o mie de mai mari” ai lui Belșatar mai reprezintă în chip potrivit pe cei „zece împărați” care primesc „putere împărătească pentru un ceas”, timp care se sfârșește la Armagedon. „Toți au același gând (să formeze și să execute conspirația împotriva aleșilor lui Dumnezeu) și dau fiarei puterea și stăpânirea lor. Ei se vor război cu Mielul”. Apocalipsa 17:12-14; vezi „Lumina”, volumul 2, paginile 105,106.

7. Locul lui Belșatar la ospăta a fost în fruntea sălii de banchet sau în primul loc de la masă și el a fost fără îndoială înconjurat de o companie selectă și păzit înapoia culiselor de o mulțime de oameni înarmați din serviciul secret. Vinul său a fost roșu, și fără îndoială, și ochii săi au fost de asemenea roșii. „Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele din aur și din argint pe care le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.”(Daniel 5:2). Vinul tare al Babilonului a stimulat pe Belșatar și l-a încălzit, și acum s-a simțit destul de tare și de puternic pentru a împlini voia tatălui său, a Diavolului. Prin urmare, a început să lucreze cu îndrăzneală, răutate și fără să țină seamă de drepturile altora. Aici trebuie insistat din nou asupra faptului că în toate ocaziile scopul principal al Diavolului este să ocărăscă numele lui Iehova; și cu ocazia analizată aici s-a slujit de Belșatar ca să facă tocmai acest lucru. Plin de vin și de îndrăzneală, Belșatar a dat poruncă să se aducă vasele de aur și de argint pe care le-a furat tatăl său din templul din Ierusalim și să des oaspeților săi să bea din ele. Vasele de aur menționate aici reprezintă pe aceia care se străduiesc acum cu zel și din toate puterile să cinstească numele lui Iehova. Folosirea modernă a „vinului” de societatea anti-tipică a lui Belșatar își găsește puterea în exprimarea voinței lui Satan în astfel de lucruri ca Liga Națiunilor, Curtea de Justiție, tratate de pace, ”anul sfânt”, conferințe internaționale de dezarmare și alte aranjamente întrebuițate pentru auto-conservare și prosperitate. Gog, mareșalul lui Satan, pune în capetele conducătorilor „creștinătății” cugete rele și, bineînțeles, totul este inspirat de Satan însuși, deoarece el este marele șef care șade în locul cel mai înalt și de acolo conduce mișcările împotriva unșilor lui Iehova.

8. Vasele templului din Ierusalim au fost consacrate pentru întrebuițarea sacră în serviciul lui Iehova și n-a fost permis să fie întrebuițate pentru plăceri egoiste, deoarece aceasta ar fi adus mai multă ocară numelui lui Iehova. Aceste vase au fost furate de tatăl lui Belșatar din templu și au fost aduse la Babilon și acum Belșatar a vrut să le pângărească cu ocazia chefului său. Tatăl lui Belșatar s-a făcut vinovat de o mare îndrăzneală când a jefuit aceste vase din templu și acum întrebuițarea lor de această societate necredincioasă, nelegiuită și beată a trebuit să adauge insultă lui Iehova și o nouă ocară numelui Său. În prezent aleșii „creștinătății” care sunt „sămânța vizibilă a șarpelui”, voiesc să aducă mai multă

ocară numelui lui Iehova și anume prin prigonirea, umilirea și chinuirea rămășiței credincioase a lui Dumnezeu, martori credincioși care mărturisesc numele lui Dumnezeu și Împărăția Sa și vestesc ziua mâniei lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. Babilonul modern sau „creștinătatea”, vrea să profaneze aceste vase ale Domnului, să le facă de râs și să-și bată joc de ele la ospățul lor. Se observă în timpul prezent că purtătorul de cuvânt (sau agenții de publicitate, adică, presa publică) al „creștinătății” râde în tihnă de martorii lui Iehova și-i batjocorește. „Femeile regelui” menționate în raportul despre ospățul lui Belșatar înseamnă preoțimea care s-a măritat cu statul sau puterea politică a pământului; în timp ce „concubinele sale” înseamnă clasa lui Iuda sau „fii pierzării” din timpul prezent, care nu sunt priviți ca femeile grupei politice, dar care se predau statului sau puterii politice pentru plăcerea acestora, pentru ca să se lase să fie întrebuințați ca instrumente pentru a provoca acțiuni umilitoare împotriva martorilor lui Iehova. Clasa Iuda, de asemenea, ia parte la conspirație și la faptele deschise împotriva urmașilor Domnului și caută mijloace nu numai să întrerupă lucrul Domnului, ci și să pună pe servii lui Iehova în situații jenante și să facă să primească pedepse violente.

9. Când ospățul era în toiul lui, armata regelui Cir a pătruns în Babilon și cu privire la aceasta Iehova a făcut pe profetul Său să profetească: „El va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț, și fără răsplată”.(Isaia 45:13). Această profecie se referă, desigur, la Cristos Isus, deoarece acesta a fost prefigurat prin Cir, în timp ce Belșatar care poseda atunci vasele templului a prefigurat pe conducătorii „creștinătății” care voiesc să constrângă pe martorii lui Iehova și să împiedice ca să fie tratați cum se cuvine și care ar voi să-i vadă întrebuințați pentru un scop necuviincios și profan. Profetul lui Iehova a zis despre Diavol, care a lucrat prin servitorii săi pământești, că „nu deschidea casa prinșilor de război”.(Isaia 14:17), ceea ce înseamnă „vasele de argint” care reprezintă pe „mulțimea mare”, care este ținută acum în temnița „creștinătății” sau a Babilonului modern. „Creștinătatea” se împotrivesc acum Împărăției lui Cristos Isus, mai marelui Cir și regelui care invadează, și refuză să permită martorilor lui Iehova să-și exercite serviciul lor în deplină libertate; în același timp Babilonul ține pe „turma mare” în „închisoare” și în constrângere și nu vrea să-i dea drumul din „închisoare”. - Isaia 42:7.

10. Întreaga organizație a lui Satan este împotriva unșilor lui Iehova care sunt reprezentați prin „vasele de aur” menționate în profecie. Conducătorii religioși, domnii politicieni și gigantii comerțului sunt favoriții „creștinătății”, în timp ce ceata mică, brațul puternic al puterii polițienești și restul dependent de ei fac lucrul mai greu și în aparență mai murdar și mai josnic. „Au adus îndată vasele din aur, care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui”. (Daniel 5:3). Se poate presupune că oamenii care au adus aceste vase înăuntru nu le-au manipulat, nici prietenos, nici delicat. În ziua de astăzi așa-zisul braț tare al legii este acela care aduce „vasele de aur” ale Domnului, adică, pe rămășița credincioasă, adică, pe martorii lui Iehova; și ei nu-i îi tratează blând și delicat, ci dur și se răstesc la ei

plini de mânie și le zic cuvinte grosolane. Acești credincioși, prin harul lui Iehova, își mențin integritatea față de El și au urmat porunca Lui de a „cumpăra de la El aur curățit prin foc”.(Apocalipsa 3:18). Fiecare membru al rămășiței credincioase este un vas de cinste, sfințit și folositor în serviciul Maestrului și este întrebuințat într-o lucrare bună. (2Timotei 2:20,21). Observați că n-au fost aduse „vasele de argint” menționate sau amintite în raportul profetic, ci numai „vasele de aur” au fost aduse. „Vasele de argint”, care reprezintă pe „turma mare” sunt păziți ca prizonieri în închisori și la timpul rânduit trebuie să se pună de partea lui Iehova chiar și cu costul vieții lor; și acest timp a sosit acum. (Apocalipsa 7:9-14). Aducerea acestor vase de aur a însemnat că ele au fost aduse și puse înaintea chefuitorilor beți. Așa au fost aduși în anti-tip și martorii lui Iehova și au fost expuși privirilor chefuitorilor beți ai „creștinătății”. Această parte a conspirației are de scop să facă pe martorii lui Iehova ținta batjocurii și a ocării prin atragerea atenției tuturor asupra lor și prin faptul că chefuitorii caută să-i facă de râs. Regele, prinții, femeile și concubinele sale au băut vin din vasele de aur și aceasta arată că în timpul prezent întreaga societate face fapte deschise în promovarea conspirației lor rele. Chefuitorii beți de vinul Babilonului atât cei din vechime cât și cei de astăzi, își găsesc plăcerea și veselia în tratamentul necuviincios al martorilor lui Iehova. Prin aceasta cei din „creștinătate” arată că sunt de partea disprețuitoarelor de Dumnezeu; și așa se îmbracă cu hainele lui Baal și ei însuși s-au făcut marcați pentru măcelărirea lor care va urma foarte curând în Armagedon. (2Regi 10:18-27 ; Ieremia 25:33-36). Toate națiunile „creștinătății” urăsc acum pe martorii lui Iehova cum a prezis Isus; ele toate au intrat într-o conspirație și fac tot ceea ce pot ca prin tratarea insultătoare a martorilor să aducă ocară numelui lui Iehova.

11. Satan cel rău care a comercializat neamul omenesc și a stricat întreaga lume, a turnat băutura reprezentanților săi pământești, care făcând voia sa prigonesc pe martorii lui Iehova. „ Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii din aur, din argint, din aramă și din fier, din lemn și din piatră.” Vinul Babilonului este acela care se bea din vasele de aur ale templului lui Iehova și aceasta mărește veselia stăpânilor și le face cea mai mare plăcere, și-i face să laude totul afară de Iehova și de cei ce stau pe partea sa. Limbajul acestei părți a profeției identifică mai departe pe acești chefuitorii ca fiind „sământa șarpelui” și adoratorii Diavolului și a organizației sale. În raportul divin despre visul lui Nebucadnețar, care a fost scris și interpretat de Daniel (vezi Daniel, capitolul doi), organizația lui Satan a fost reprezentată printr-o statuie mare de metal, a cărei aur reprezintă pe însuși Diavolul în timp ce celelalte metale, în ordinea lor, reprezintă alte părți ale organizației lui Satan; prin urmare, acești chefuitori dezmațați la ospățul lui Belșatar laudă „pe dumnezeii din aur, din argint, din aramă și din fier, din lemn și din piatră” și au beau în cinstea lor și prin aceasta se identifică ca o parte a organizației lui Satan care luptă împotriva lui Iehova și a Împărăției Sale. „Haldeii” moderni, adică „creștinătatea”, venerază pe puternicii organizației lumii și-i adoră și cu voce tremurândă și mâini înălțate în mod fățarnic strigă cu privire la Liga Națiunilor: „Ea este singura lumină care există; și astfel ei „schimbă

adevărul lui Dumnezeu în minciună și adoră și servesc pe creatură mai mult decât pe Creator” deși pe din afară pretind în mod fățarnic și înșelător că reprezintă pe Împărăția lui Cristos. – Romani 1:25.

12. În anul 1928 a fost vărsată „plaga” a șaptea și după aceea în anul următor a început marea ruină financiară; dar cu toate acestea Babilonienii, adică, cei din „creștinătate”, n-au schimbat închinarea lor și nu s-au pocăit de faptele rele. „Ceilalți oameni, care n-au fost uciși de aceste urgii, nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor din aur, din argint, din aramă, din piatră și din lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor”.(Apocalips 9:20,21). Proclamarea adevărului care în prezent crește încontinuu dă ocazie conducătorilor „creștinătății” să vadă ce este drept; ei însă continuă prigonirea martorilor credincioși și adevărați ai lui Iehova. Acei care formează organizația „creștinătății” se prezintă bucuroși ca societate credincioasă legii, făcătoare de pace și aducătoare de bună stare și de aceea caută să îndemne pe puterile legiuitoare și executive să discrediteze pe unșii lui Dumnezeu și să-i supună unor mari umiliri. Ei fac aceasta sub pretextul fals și afirmația falsă că martorii lui Iehova ar fi o amenințare la adresa păcii guvernelor existente. Vestirea adevărului Cuvântului lui Dumnezeu aruncă o lumină foarte defavorabilă asupra învățăturilor stricătioase și faptelor rele ale stăpânitorilor din „creștinătate” și ei în furia lor fac legi în favoarea conspirației lor care să împiedice vestirea acestor de adevăruri biblice poporului și fac tot ce pot pentru a suprima adevărul. Ei conspiră împreună să nimicească libertatea cuvântului, libertatea presei și libertatea exprimării omului a Cuvântului lui Dumnezeu; și ei fac toate acestea pe baza afirmației nedrepte că aceasta ar fi necesar pentru menținerea păcii în stat. Ei fac rău vaselor de aur unse a lui Iehova, adică martorilor săi și vreau să-i oprească ca să nu mai depună mărturia lui Cristos, pe care ei după cum a poruncit Dumnezeu trebuie să o depună acum. Ei sunt nebuni dacă cred că vor putea să învingă pe Iehova și să aducă și mai multă rușine asupra Lui. Iehova își bate joc acum de întreaga mulțime beată. (Psalm 2:4). A sosit timpul ca să apară pe perete scrierea cu privire la mulțimea nelegiuită a „creștinătății”; și ea apare!

SCRIEREA

13. Oamenii se îmbată câte odată ca să uite necazul și nedumerirea lor; și în timpul anilor din urmă a domnit o mare strâmtorare și nedumerire printre elementele conducătoare le lumii. Însă o spaimă neașteptată va dezmeteci într-o măsură oarecare chiar și pe un om beat. Acesta a fost efectul asupra lui Belșatar și tabloul se va împlini. Belșatar și mai marii săi au fost în strâmtorare din cauza apropierii Mezilor și Perșilor; ei s-au îmbătat și au continuat să bea din vasele de aur ca să prindă curaj. În același chip abuză și stăpânitorii „creștinătății” de astăzi, care este organizația lui Satan, de unșii lui Dumnezeu în încercarea lor de a-și face curaj; și în timp ce fac aceasta primesc o lovitură puternică. „În aceeași oră au ieșit

degete de mână de om, și au scris în fața sfeșnicului pe tencuiala zidului palatului regelui; și regele a văzut partea aceea a mâinii care scria” – Daniel 5.5.

14. Aplicarea din timpul prezent a cuvintelor „în aceeași oră” privește evident perioada scurtă de timp în care Satan pregătește organizația sa pentru bătălia finală. (Apocalips 12:12). „Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, sunt zece împărați (prefigurați de Belșatar și mai marii săi), care... vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara (care este imaginea ”fiarei din mare” și care este alianța națiunilor)”. (Apocalips 17:12). Toți aceștia acționează împreună împotriva unșilor lui Iehova în perioada scurtă de timp în care Satan se pregătește pentru bătălia Armageddonului. „Babilon” este numele mulțimii lui Satan și reprezintă atât pe organizația invizibilă, cât și pe cea vizibilă a sa și cu privire la aceasta este scris: „Babilonul, cetatea cea tare!...întru-un singur ceas a sosit judecata ta”.(Apocalipsa 18:10,19). Acesta este timpul când apare scrisul pe perete în împlinirea tabloului profetic și faptele arată că acest timp a început cu congresul ce s-a ținut în anul 1926 în Londra, cu ocazia căruia s-a vestit o mărturie **CONDUCĂTORILOR LUMII**.

15. „Degetele de mână de om”, care au scris pe tencuiala zidului, reprezintă puterea lui Iehova exercitată prin „mâna Sa dreaptă”, Cristos Isus. (Matei 12:28). Domnul Isus în templu întrebuintează pe rămășița credincioasă în legătură cu lucrarea Sa, prin faptul că vestește pieirea părții vizibile a organizației lui Satan și despre aceasta ia cunoștință, fără îndoială, și partea invizibilă a organizației dușmanului. (2 Cor. 3:2,3). Isus a zis despre Sine: „Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu (puterea lui Iehova), Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.”(Luca 11:20). Despre plaga a treia magii au zis lui faraon: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!”. (Exod 8:19). Legea scrisă pe tablele de piatră a fost „scrisă cu degetul lui Dumnezeu”, adică, prin puterea invizibilă sau spiritul lui Iehova. (Exodul 31:18). Astfel, Dumnezeu face pe Cristos Isus să atragă atenția dușmanului și să-l avertizeze și să-l înștiințeze despre căderea apropiată. Degetele de mână de om „au scris în fața sfeșnicului pe tencuiala zidului”, deci pe peretele bine luminat și prin aceasta bețivii au fost siliți să privească scrierea. Aceasta arată că Iehova nu face nimic în întuneric, ci acționează împotriva dușmanului doar după ce l-a avertizat îndeajuns, și El însărcinează pe martorii Săi să vestească deschis și în mod sincer judecata Sa împotriva dușmanilor. Dușmanii nu vor putea zice niciodată că n-au auzit nimic sau c-au scăpat din vedere fără voie ce le-a vestit Iehova. Iehova arată aceasta prin aceea că a silit pe Belșatar și pe mai marii lui să ia cunoștință de scrierea de pe perete. Sfeșnicul lui Baltazar a fost acela care a luminat peretele palatului său și așa a fost împins adevărul Cuvântului lui Dumnezeu către lumina care au aprins-o stăpânitorii „creștinătății” și așa sunt ei siliți să ia cunoștință de mesajul sau vestea adevărului fie că voiesc, fie că nu. În ziua de azi conducătorii sunt în nedumerire și strâmtorare și în același timp beau vinul Babilonului în eforturile lor în timp ce merg înainte pentru a pregăti războiul. În timp ce fac aceasta, Iehova face să li se pună mesajul adevărului sub lumină și

acest mesaj le zice pe scurt: „În curând va trebui să mergeți la luptă și ea se va termina cu înfrângerea voastră”.

16. În Londra, Anglia, „sediul fiarei”, a răsunat în Mai 1926 o veste de avertizare în mod deschis și ea a fost auzită de conducătorii „creștinătății”, însă ei au batjocorit-o și au disprețuit-o și acea veste marchează începutul „urâciunii pustiirii”. Scrierea sau mesajul de pe perete a fost o înștiințare și avertisment pentru Belșatar și oamenii săi chefuitori și corespunde plâgilor peste Egipt care de asemenea, au servit ca înștiințare și avertisment conducătorilor organizației vizibile a lui Satan. „Regele a văzut partea aceea a mâinii care a scris” însă el n-a văzut puterea care a condus mâna. Așa au văzut și-n ziua de astăzi conducătorii „creștinătății” cum au fost întrebuințate instrumentele umane ale lui Iehova ca să le dea avertisment și înștiințare și ei au auzit această veste însă n-au văzut sau discernut spiritul lui Iehova care a îndemnat pe aceste instrumente sau servitori să le ducă înștiințarea de avertizare. Scrierea de pe perete s-a făcut prin puterea lui Dumnezeu și de aceea n-a putut ilustra deprecierea sau starea rea economică din ziua de astăzi care afectează lumea. Scrisoarea de pe perete a vestit nenorocire pentru Belșatar, regele Babilonului și armatei sale; și în prezent împlinirea acestui tablou prezice pieirea organizației lui Satan care este Babilonul, inclusiv „creștinătatea”. Judecata, înștiințarea și avertismentul trebuie vestite înainte de executarea judecării și acestea este motivul pentru care martorii lui Iehova se consacră proclamării zilei de răzbunare a Dumnezeului nostru. Această înștiințare trebuie transmisă înainte de darea mesajului descris de profet în cele ce urmează: „Un curier întâmpină pe altul și un vestitor întâmpină pe altul ca să spună regelui Babilonului. (Belșatar și conducătorii moderni ai „creștinătății”), că cetatea lui este luată din toate părțile (pe fiecare latură, *R.V.*); și că vadrurile au fost oprite (suprimate, *R.V.*; confiscate, *A.R.V.*); și că s-a ars cu foc trestia și că bărbații de război s-au îngrozit”.(Jeremia 51:31,32). Din 1926 până în anul 1933 mesajul de avertizare al lui Iehova a fost vestit cu curaj de martorii Săi credincioși și a fost foarte mult răspândit și prin aceasta „creștinătatea” a fost silită să ia cunoștință de acest mesaj de avertizare și acest mesaj trebuie vestit înainte de căderea completă a Babilonului.

17. Belșatar și băutorii săi de vin au fost siliți să dea atenție semnului sau scrierii care a apărut pe perete și această priveliște i-a dezmeticit întrucâtva; cu deosebire asupra regelui a avut acest efect. A fost imposibil ca conducătorilor „creștinătății” să le scape din vedere această înștiințare de avertizare pe care Iehova a vestit-o prin martorii Săi înaintea urechilor lor. Ei au fost siliți să se cugete asupra lucrului și faptele arată că ei au și făcut aceasta, ba unii dintre ei s-au ocupat chiar în mod serios cu această chestiune. Aceasta i-a dezmeticit pentru un timp oarecare, însă în sfârșit a servit tot numai la aceea de a le împietri și mai mult inimile. „Atunci înfățișarea (strălucirea, *R.V.*, *margin.*) regelui s-a schimbat, și gândurile atât l-au tulburat că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.” (Daniel 5:6). În anul 1928 Domnul a făcut pe rămășița Sa să vestească judecata scrisă a lui Iehova împotriva lui Satan și a întregii sale

organizații și să dea un avertisment că toți cei ce voiesc să trăiască trebuie să se pună de partea lui Iehova. Această înștiințare și avertisment a fost vestit în toată „creștinătatea” și aceasta a avut ca efect că stăpânitorii ei și-au pierdut puțin din încrederea lor în sine și genunchii li s-au izbit unul de altul. Acesta i-a adus la realitate pentru un timp. Curând după aceea a urmat marea ruină financiară și Babilonul a devenit mai treaz, capetele lor au plătit și fața lor s-a schimbat. Iehova îi sfătuieste acum prin profetul Lui să urla, deoarece numai puține zile mai au în care pot urla: „Urlați, că aproape este ziua Domnului; ea va veni ca o distrugere de la Atotputernicul, de aceea toate mâinile slăbesc și inima fiecărui om se topește; ei se înspăimântă, durere și chinuri îi cuprind; sunt în durere, ca o femeie în facere; cu încremenire se uită unul la altul; fețe lor va fi ca flăcările.” (Isaia 13:6-8). În timp ce ei urlă, Iehova râde de ei. –Psalm 2:4.

18. Aceasta corespunde profeției următoare a lui Isus: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre națiuni, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.” (Luca 21:25,26). Cu toate că puternicii „creștinătății” au înființat Liga Națiunilor și fac tratate de pace, țin conferințe de dezarmare, proclamă un „an sfânt” și fac legi pentru recuperare națională, totuși ei continuă să urla. În aceeași perioadă de timp Papa își recâștigă înapoi puterea sa lumească și celelalte părți ale „creștinătății” primesc pe delegații sau ambasadorii săi. El a declarat anul 1933 „an sfânt” și acum după ce a văzut nereușita lui continuă să-și unească urletul cu cel al aliaților săi și-i roagă fierbinte pe toți să se roage ca Armagedonul să fie înlăturat. În aceeași oră, rămășița lui Iehova duce cu zel și activitate tot mai mare mesajul Domnului Dumnezeu sus pe perete și Dumnezeu a silit pe conducătorii „creștinătății” să citească mesajul, deși nu-l înțeleg.

19. Preoțimea a jucat de mulți ani rolul de „sfătuitori spirituali” ai elementelor conducătoare ale Babilonului sau „creștinătății”. Este adevărat că o parte a acestor preoți sunt catolici, alții protestanți și restul evrei; însă ei sunt toți implicați în același afacere și lucrează pentru plată. Bineînțeles, ei sunt chemați acum să dea ajutor, sfat, și mângâiere celorlalți conducători ai „creștinătății”. „Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: „Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va interpreta, va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntișor din aur la gât, și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.” (Daniel 5:7). Descrierea sfătuitoarelor regelui dată în profeție arată că acești sfătuitori ai regelui nu se compun numai din preoții diferitelor sisteme religioase, ci și din economiști profesioniști, istorici, filozofi și din alți învățați din ziua de azi; și ei sunt arătați ca făcători de reclamă ca „trustul creierului”, adică ca oameni care au mare „înțelepciune”. „Trâmbița” a șaptea pentru Iehova și împotriva lui Satan și a organizației sale a răsunat în anul 1928 și îndată după aceea, cum era de așteptat puterile conducătoare ale „creștinătății” reprezentate prin „Babilon” au început într-adevăr să strige în gura mare. În anul 1928 a avut

loc la Paris o conferință mondială și în anul următor o alta în Londra, cu scopul evident de a evalua semnificația situației amenințătoare a lumii, a semnelor apărute și a înștiințărilor sau declarațiilor făcute. Aceasta s-a întâmplat după apariția marelui și minunatului semn în cer. (Apocalips 15:1). Sosise timpul justificării numelui lui Iehova și de aceea au sunat martorii Săi din trâmbiță și au lansat o înștiințare și necazul sau indispoziția stăpânilor pământești a fost un rezultat parțial al acestui lucru. Regele Belșatar a cerut ajutor de la sfătuitoarii săi, tot așa au adunat și stăpânitorii „creștinătății” în timpul prezent pe „înțelepți” pentru ca din sfatul altora să decurgă înțelepciune și să poată determina ce este de făcut. Desigur, nici unul din martorii lui Iehova nu este invitat la o astfel de conferință, deoarece o astfel de conferință este împotriva lui Dumnezeu și a Împărăției Sale și prezența martorilor lui Iehova nu este dorită acolo și nici ei nu doresc să ia parte la o astfel de conferință.

20. Scrisoarea de pe perete care a apărut cu ocazia ospățului lui Belșatar a fost într-o limbă străină pe care regele Belșatar n-a cunoscut-o și chiar dacă ar fi putut-o citi, el nu era deprins cu ea și nici n-ar fi fost în stare să o interpreteze. Tot așa și cei „șapte îngeri care au avut ultimele șapte plăgi” n-au fost mesagerii unei organizații omenești, și prin urmare nici mesajul n-a fost de interpretare omenească. Conducătorii „creștinătății” au văzut activitatea martorilor lui Iehova și au auzit ce vestesc, totuși au avut nevoie de o explicație sau interpretare a puterii și semnificației mesajului. Belșatar a voit să aibă o explicație a ceea ce a văzut pe perete și în timpul prezent conducătorii „creștinătății” vreau să cunoască semnificația evenimentelor din ziua de astăzi, inclusiv ceea ce vestesc martorii lui Iehova; și în acest scop se adresează preoților și înțelepților lor proprii. Fără îndoială activitatea acestor martori credincioși a fost discutată adeseori în conferințele secrete ale acestor „înțelepți” din timpul modern. De pildă „Conferințele preoților de luni dimineața” au fost deseori ocupate cu discutarea acestor lucruri fără să ajungă vreodată la o concluzie satisfăcătoare. Dacă se arată că presa publică, adică aparatul de propagandă al organizației vizibile a lui Satan, începe să de atenție activității martorilor lui Iehova, atunci se poate ști cu siguranță că „înțelepții” „creștinătății” au discutat chestiunea.

21. Belșatar s-a dezmeticit iarăși pentru scurt timp și a pus să aducă pe sfătuitoarii săi. „Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o interpreteze împăratului.”(Daniel 5:8). Ei trebuie să fi oferit împăratului o priveliște tristă când au stat nedumeriți înaintea regelui, ei care compuneau „trustul creierului” administrației sale și nici unul dintre ei n-au putut nici măcar să citească scrisoarea, dar mai s-o interpreteze. Așa este și-n ziua de astăzi. Sfătuitoarii înțelepți ai „creștinătății” nu pot nici citi, nici interpreta semnele deoarece disprețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Cu deosebire din anul 1929 puterile stăpânitoare ale „creștinătății” s-au adresat „înțelepților” organizației lor ca să primească de la ei o explicație cu privire la care este semnificația „semnelor și minunilor din cer”, adică a declarațiilor făcute de martorii lui Iehova și a lucrului lor neîntrerupt de a duce mărturia la popor și ce legătură au toate semnele acestea

cu strâmtorarea și nedumerirea de pe pământ. Însă nici unul din înțelepții Babilonului nu poate citi sau interpreta aceste semne, deoarece ele le sunt cu totul străine. Bibliile lor nu pot fi citite pe această cale. Aceasta ne amintește de cuvintele următoare ale profetului lui Iehova cu privire la aceeași mulțime, și anume: „De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici „Ia citește!” El răspunde: „Nu pot, căci este pecetluită!”.(Isaia 29:11). Sfătuitoarii lui Belșatar au încercat desigur să-l sfătuiască, însă au fost cu băgare de seamă să nu vorbească ceva ce-ar putea speria pe rege; dimpotrivă, ei au dorit să-l liniștească și să-i zică: „Totul se va termina bine; privește ce puternice sunt zidurile noastre”. Aflându-se în serviciul Diavolului, desigur, ei n-au putut avea nici o cunoștință despre secretele lui Iehova.(Psalm 25:14). În același chip și „înțelepții” creștinătății” din ziua de azi sunt atenți să nu prezică ceva ce-ar putea ofensa pe elementele stăpânitoare politice și financiare; prin urmare, ei zic: „Nu vă bateți capul cu smintiții aceștia de martori ai lui Iehova, deoarece pe zi trece lumea stă tot mai bine în toate privințele. Toate se vor schimba în bine. Priviți doar țaria marilor noastre instituții! Noi vom rămânea veșnic”.

22. Declarațiile înțelepților lui Belșatar nu l-au putut mulțumi și așa este și astăzi. Înțelepții „creștinătății” nu pot da nici un răspuns care să liniștească și să satisfacă pe aliații lor. „Din pricina aceasta împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai marii lui au rămas încremeniți.”(Daniel 5:9). Întocmai cum s-a înspăimântat Belșatar și fața i s-a îngălbenit și mai marii săi au stat împrejurul lui cu fețe lungi și încremenite, așa este și astăzi. „Trustul creierelor” modern, inclusiv preoțimea, în special ierarhia catolică, se silește să dea sfat elementelor politice și financiare, însă acestea n-au decât puțină încredere sau chiar de loc în acest sfat. Nedumerirea lor crește din zi în zi tot mai mult și ei nu știu la cine să se adreseze. Această nedumerire a continuat să crească din anul 1929 și ca dovadă menționam următoarele: În Iunie 1931 președintele Statelor Unite a lansat o declarație în care a sprijinit în mod energic un moratoriu pentru nerambursarea datoriilor diferitelor guverne Statelor Unite. În Iulie 1931 Statele Unite și Franța au semnat un acord cu privire la datoriile străine și moratoriul a intrat în vigoare. După aceea a urmat conferință după conferință pentru stabilirea intereselor comune periclitare ale națiunilor și pentru înlăturarea efectelor dezastruoase ale războiului. Națiuni de-ale „creștinătății” s-au declarat de acord să nimicească multe din corăbiile lor de război și și-n alt chip să-și micșoreze pregătirile lor de război; însă curând după aceea au fost cuprinse din nou de nedumerire și de panică și s-au grăbit în mod febril să construiască încă și mai multe corăbii de război și să-și mărească înarmările lor de război mai mult ca oricând înainte. Apoi a venit planul NRA, și s-a crezut că aceasta va putea scoate lumea, cu deosebire Statele unite, din încurcătură. Acest plan, împreună cu altele, a fost făcut și executat în scopul de a pune stavilă dezastrului amenințător. Fiecare națiune a „creștinătății” a făcut reclamă pentru ideile sale proprii, ce și cum trebuie făcut. Papa și-a îmbrăcat „veșmintele sale sfinte” și și-a încercat arta în aducerea

păcii și a bunăstării prin faptul că a proclamat un „an sfânt”. Pe urmă Papa a renunțat la străduințele sale plin de dezamăgire deoarece” anul sfânt” nu a adus nici pace și nici bunăstare nici lui, și nici ierarhiei catolice. Nici o altă instituție n-ar fi în stare să întrebuițeze cărămizi de aur la astuparea unei deschizături în zid, fără ca aceste cărămizi să nu o fi costat, afară doar de cazul că îmbrăcarea hainelor strălucitoare și punerea cărămizilor una peste alta s-ar numi lucru. Aceste lucruri sunt amintite aici pentru a arăta nedumerirea stăpânilor lumii și că sfatul dat lor de „înțelepții” sau de „trustul creierelor” lor n-a adus nici un rezultat satisfăcător.

23. Când înțelepții s-au dovedit ca nefiind în stare să interpreteze cuvintele-semne ce au fost scrise pe peretele sălii de banchet, trebuie să fi fost o mare confuzie printre mai marii de la ospățul lui Belșatar. Belșatar și-a exprimat prin cuvinte dezamăgirea sa și aceste cuvinte au fost prinse și repetate de mai mari și apoi de mulțimea celor mici și așa mai departe până la cei ce serveau vinul. Printre alții a auzit și regina cele întâmplate. Este cu totul evident că regina n-a luat parte la banchet deoarece ea a apărut la ospăț numai după ce a auzit de întâmplare ca să dea regelui un sfat. „Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: „Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te turbure gândurile tale, și să nu ți se îngălbenească fața” (Daniel 5:10). Când a intrat regina în sala banchetului și a văzut fața posomorâtă a lui Belșatar l-a salutat mai întâi în felul obișnuit și l-a rugat apoi cu cuvinte prietenoase să fie cu voie bună deoarece ea are o propunere care i-ar putea ajuta. Evident ea n-a fost femeia regelui, ci regina mamă, fiindcă raportul profetic spune că femeile regelui au fost cu el la ospăț. Regina mamă pare a prefigura anumiți oameni în lume care stau în legături de prietenie cu grupa stăpânitoare și-i sunt supuși, însă cu înșelătorii religioși, care fac pe sfătuitoarii spirituali ai stăpânilor, nu vreau să aibă nimic de-a face și s-au despărțit de tot de ei. Există o mulțime de oameni în funcții ale statului care țin legătura de prietenie cu puterile stăpânitoare, însă n-au încredere în sfătuitoarii religioși fățarnici și nu voiesc să aibă nici o legătură cu ei. Regina a apărut înaintea lui Belșatar însă nu s-a oferit să explice sau să interpreteze scrisoarea. Auzind de neliniștea regelui și a mai marilor săi, venise să recomande un om care era în stare să dea explicația necesară. Aceasta arată că ea reprezintă anumiți oameni care sunt în lume care nu numai că cunosc stările de acum, ci știu într-o măsură oarecare și cum s-a purtat Iehova cu poporul Său credincios și lucrarea Sa cu deosebire în decursul Războiului Mondial din 1914 până în 1918. Se pare că regina mamă a fost întrebuițată să atragă atenția lui Belșatar în mod favorabil asupra lui Daniel și aceasta arată că ea reprezintă pe cineva care atrage atenția puterilor conducătoare asupra martorilor lui Iehova. În acel timp Daniel avea cam 100 de ani; el fusese înainte de aceea în serviciul lui Nebucadnețar și se pare că s-a retras din serviciul statului; de aceea n-a fost în bune relații cu Belșatar și nici nu s-au cunoscut în de aproape. Regina mamă a știut aceasta și de aceea a venit să atragă atenția regelui asupra omului Daniel și asupra celor făcute de el în anii de mai-nainte; și aceasta arată că nici unul din înțelepții Babilonului nu recomandase pe Daniel conducătorului. Aceasta mai arată că în

același chip și în ziua de astăzi nici unul dintre „înțelepții” „creștinătății”, adică dintre clericii și aliații lor, nu recomandă pe vreun martor al lui Iehova și nici nu dau sfat ca vreunul din aceștia să fie chemat și să fie întrebat despre semnificația stărilor prezente; nici unul dintre ei nu ar propune nici măcar ca martorii lui Iehova să fie întrebați dacă nu cumva întâmplările din timpul prezent au vreo legătură cu Iehova și cu profețiile Sale scrise în vechime. Totuși există astăzi unii bărbați și femei care în cursul Războiului Mondial au luat cunoștință de tratamentul acelora care în acel timp au fost credincioși lui Dumnezeu; ei au observat că acești urmași credincioși ai lui Cristos Isus sunt singurii de pe pământ care atunci au fost și sunt și acum făcuți destoinici de Domnul să dea o interpretare potrivită adică adevărată a lucrurilor care amenință să nimicească lumea acum. Unii dintre acești bărbați și femei ocupă funcții publice și sunt în serviciul puterilor stăpânitoare. Ei sunt prietenoși față de martorii lui Iehova și cred că acești martori reprezintă pe Domnul. Prin urmare, ei se străduiesc în mod sincer și cinstit să atragă atenția înalților stăpânitori asupra acestor martori; ei îi recomandă ca fiind demni de încredere și că sunt demni de a fi ascultați. Acești oameni prietenoși pot fi numiți oameni binevoitori care au credință în Dumnezeu și cred că El are câțiva reprezentanți pe pământ și de aceea favorizează ei pe martorii lui Iehova și îi recomandă, întocmai cum a recomandat regina mamă pe profetul Daniel regelui. În această legătură să ne aducem aminte de următoarele cuvinte ale profetului: „Te vor hrăni împărați, și împărătesele lor te vor alăpta. Se vor închina cu fața la pământ înaintea ta, și vor linge țărâna de pe picioarele tale, ca să știi că Eu Sunt Domnul, și că cei ce nădăjduiesc în Mine nu vor fi dați de rușine.” (Isaia 49:23). Între elementele conducătoare există acum o dezbinare. Unii dintre ei care au o mai mică putere sau importanță în lume sunt prietenoși față de martorii lui Iehova și și-au exercitat influența în favoarea martorilor lui Dumnezeu pentru ca să li se dea ocazie să fie ascultați și să prezinte mărturia lor cu privire la Iehova și Împărăția Sa. O pildă despre aceasta poate fi găsită în faptul că membri ai Congresului Statelor Unite în 1934 au intervenit ca martorilor lui Iehova să li se dea ocazie să apară în persoană înaintea unui comitet de-al Congresului și să-și depună mărturia și să-i expună motivele pentru care trebuie să li se permită să servească pe Dumnezeu în felul hotărât de El fără să fie tulburați. Domnul nu va uita pe acești oameni care și-au arătat sinceritatea și dorința ca adevărul să fie ascultat.

24. Regina mamă a intrat în sala banchetului și a salutat pe potentat cu cuvintele: „Să trăiești veșnic, împărate!”; ceea ce pare a zice că personalitățile care au fost prefigurate de regină nu susțin a fi dușmănoase față de guvernele pământești. Acești oameni sunt acum în situația de a aduce ușurare pentru martorii lui Iehova așa ca acestora să le fie deschisă prin aceasta o cale să vestească stăpânitorilor mesajul lui Dumnezeu. Acești funcționari binevoitori nu caută să răstoarne guvernele prezente ale pământului; ei salută pe puterile stăpânitoare ale pământului cu cuvinte formale și intervin ca stăpânitorii să dea martorilor lui Iehova ocazie să depună mărturia lor. Întocmai cum a vorbit regina mamă lui

Belșatar, așa vorbesc și acești oameni care dețin slujbe publice de rang înalt: „Să nu te turbure gândurile voastre”, ci ascultați pe martorii lui Iehova și poate ei vor găsi o soluție la dificultățile voastre.

25. Trecutul lui Daniel a fost cunoscut reginei, de aceea ea a zis regelui: „În împărăția ta este un om, care are în el spiritul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău (Nebucadnețar), s-au găsit la el lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori.”(Daniel 5:11). Așa cunosc și în ziua de astăzi unii oameni trecutul clasei „servului credincios” al Domnului și ei o recomandă considerației favorabile a puterilor stăpânitoare ale „creștinătății”. Acești oameni binevoitori și cu multă considerație din funcționarii stăpânitorilor de acum le aduc aminte că martorii lui Iehova pe baza mărturiei Bibliei au vestit războiul mondial și alte dificultăți care au bântuit de atunci lumea, că toate străduințele lor se fac în spirit prietenesc și că ei arată înțelepciune ce vine de sus și nu înțelepciune omenească. Acești slujbași de stat văd că declarațiile martorilor Domnului sunt sprijinite de Biblie și de aceea recomandă ei ca mărturia lor să fie ascultată de toți. Încă înainte de 1918 au fost unii printre funcționarii statului care au observat cu atenție ce a zis și a făcut poporul devotat Domnului și ei au văzut că acești martori erau cu mult mai sinceri ca preoții și au avut cu mult mai mare credință ca ei. Mulți oameni cinstiți au văzut că preoțimea, din ură crudă, pricinuieste prigonirea mare a urmașilor credincioși ai lui Cristos Isus și că preoții au făcut să fie persecutați în mod brutal și în cursul războiului mondial pentru că acești credincioși au predicat adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Acești oameni cinstiți în funcții publice au observat ce s-a petrecut atunci și știu acum bine că preoțimea este fățarnică și practică fățarnicia și în același timp acuză în mod fals pe martorii lui Iehova că fac fapte rele și-i prigonesc pentru că fac lucrul Domnului.

26. Daniel a arătat spiritul lui Dumnezeu în zilele lui Nebucadnețar și regina, știind aceasta, a zis: „Și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, putința să interpreteze visele, să lămurească întrebările grele, și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, deci, Daniel, și el îți va da interpretarea!”(Daniel 5:12). Aceasta descrie exact spiritul arătat și lucrul făcut în perioada Ilie a bisericii de aceia care au fost făcuți membrii ai clasei „servului credincios și adevărat” când a venit Domnul la templu. Puterile stăpânitoare au dat atenție acestor bărbați și femei credincioase și au luat aminte la ceea ce au zis în decursul războiului mondial despre Împărăția lui Dumnezeu și le-a fost într-adevăr teamă că aceste declarații ar putea să fie foarte adevărate și de aceea au ascultat intervențiile sau plângerile preoțimii că trebuie făcut ceva împotriva acestor martori. Pe de altă parte, clasa de oameni prefigurată de regina mamă care joacă un rol mai puțin important în afacerile guvernamentale și de aceea sunt numiți ”vase mai slabe”, știu că urmașii adevărați ai lui Cristos Isus care au fost atunci și sunt și astăzi martorii adevărați ai lui Iehova, au avut un mesaj adevărat de la Dumnezeu. Ținând la această convingere acești oameni zic,

întocmai ca și regina care a recomandat pe Daniel, recomandând pe martorii lui Iehova, elementelor stăpânitoare mai mari: „Puneți să-i cheme și ascultați”. Cei ce sunt înclinați să dea martorilor lui Iehova, rămășiței credincioase, ocazie să vorbească, cred că dacă aceștia nu pot da o interpretare adevărată a strâmtorării prezente a lumii, atunci nimeni nu poate s-o dea; ei sunt convinși că preoțimea fățarnică a avut parte de un eșec mizerabil în oferirea explicației și de aceea este timpul ca aceluia care sunt în adevăr sinceri, care au spiritul Domnului și știu ce zic, să li se dea o ocazie să fie ascultați. Iehova a condus și a pus la punct acea întâmplare ca să facă o ilustrație și să se facă să se scrie și să se păstreze un raport despre aceasta și anume spre ajutorul și întărirea rămășiței credincioase care este acum pe pământ. Acest fapt dă mare mângâiere martorilor lui Iehova și cu o dorință și mai mare ei continuă să caute o înțelegere mai bună a profeției, în special cu referire la semnificația chemării lui Daniel înaintea regelui și a legăturii acestui lucru cu activitatea din ziua de astăzi a martorilor lui Iehova.

(Urmează continuarea)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Explică pentru ce avertizează Iehova acum pe rămășiță cu privire la activitatea seminței șarpelui.
2. De ce a făcut Iehova să se scrie și să se păstreze raportul despre ospățul lui Belșatar? Cine este ilustrat în raportul descriptiv din Daniel 5:1,2 ? Când se împlinește această profeție?
3. Ce însemnătate are numele lui Belșatar, poziția sa și legătura sa cu Nebucadnețar?
- 4-6. Ce este reprezentat în mod evident prin timpul și locul ospățului? Arată cum fac aluzii alte texte din Scriptură la ocazia și scopul ospățului și că situația prezentă a „creștinătății” corespunde acestei părți a profeției.
- 7,8. Descrie situația prezentă și cât de clar împlinește ea tabloul din versetul al 2-lea.
9. Aplică Isaia 45:13 și 14:17.
10. Cum se împlinește Daniel 5:3?
- 11,12. Arată cum „haldeii” de astăzi se fac cunoscuți ca chefuitorii descriși în versetul 4; de asemenea, ce legătură are aceasta cu prezicerea din Apocalipsa 9:20,21. Sub ce pretext și în ce scop de fapt stăruiesc stăpânitorii „creștinătății” să folosească greșit „vasele de aur”?
- 13-15. Explică și aplică versetul 5 și citează pasaje din Scriptură în acest sens. În ce legătură stă aceasta cu „un ceas” din Apocalipsa 17:12 și 18:10,19?
16. Când și cum a apărut scrierea pe perete înaintea stăpânitorilor „creștinătății”?
- 17,18. Ce fapte marchează împlinirea versetului 6, a Isaia 13:6-8 și Luca 21:25,26?
19. Cum au fost chemați, în împlinirea versetului 7, „citorii în stele, Caldeii și ghicitorii” înaintea regelui și li s-a cerut un sfat?
- 20, 21. Aplică versetul 8 la timpul prezent.

22. Indică faptele care dovedesc că situația profetică descrisă în versetul 9 este acum în curs de împlinire.

23,24. Referitor la versetul 10: a) Explică cine este „împărăteasa” în tabloul profetic și în împlinirea lui. b) Cum au ajuns „cuvintele împăratului și ale marilor lui” în timpul prezent, când se împlinește acest tablou profetic, la urechile „împărătesei”? Cum a intrat ea „în odaia ospățului”? c) Arată prin citarea unui exemplu, ce aplicare găsec în ziua de astăzi cuvintele de salutare ale reginei și cuvintele ei de încurajare.

25. În ce înțeles este, în împlinirea versetului 11, „Daniel” un „om în împărăție” la care în zilele de mai-înainte s-au găsit lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască?

26. Ce împlinire găsec cuvintele din versetul 12? Cum, în împlinirea părții din urmă a versetului, a fost chemat „Daniel” ca „să dea interpretarea”?

CREȘTINII PERSECUTAȚI: DE CE A FOST PERMIS?

Persecuția și suferințele nu sunt dorite de nimeni. Toată lumea ar dori mai degrabă să locuiască în pace și în fericire. Isus și urmașii Săi adevărați au fost persecutați datorită loialității și credincioșiei lor față de Dumnezeu. Dacă acest lucru este adevărat, și dacă Dumnezeu este Atotputernic și expresia dragostei, de ce ar permite El ca Fiul Său iubit și urmașii Săi credincioși să sufere persecuție din partea Diavolului și a reprezentanților lui?

Răspunsul este că Dumnezeu nu a intervenit în a împiedica pe Satan în urmărirea cursului său de răutate intenționată; el i-a permis să-și demonstreze răutatea, și să defaime pe Dumnezeu și să defaime pe oricine care era credincios lui Dumnezeu, fiindcă aceste persecuții urmau să ofere oportunități pentru Domnul Isus și urmașii Săi credincioși să-și dovedească loialitatea și credincioșia față de Iehova și s-o demonstreze în cele mai aprige condiții, și astfel să dovedească creației întregi că Dumnezeu poate să pună oameni pe acest pământ care pot și își vor menține integritatea față de El.

Cu privire la Isus este scris: „Care în zilele vieții Sale pământești, când adusesse rugăciuni și cereri, cu strigăte mari și cu lacrimi, către Acela care putea să-L salveze din moarte, și a fost ascultat în ceea ce s-a temut; deși era Fiu, totuși a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit”. – Evr. 5:7, 8.

Dacă un om preferă confortul și pacea și tihna trupeză mai degrabă decât aprobarea lui Dumnezeu, atunci el se va pune într-o stare de a nu fi persecutat; și aceasta el poate face dovedindu-se neloyal și necredincios lui Dumnezeu. Însă acela care ar fi dispus de bunăvoie să sufere moartea cea mai rușinoasă pentru a-și menține loialitatea și credincioșia față de Dumnezeu este un om de încredere întotdeauna.

Despre Isus este scris: „Și fiind găsit la înfățișare om, S-a umilit, și a devenit ascultător până la moarte, și chiar moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și i-a dat un nume care este mai presus de orice nume; pentru ca în numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ, și de sub pământ, și pentru ca orice limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl”. – Fil. 2:8-11.

Astfel, Piatra de Temelie, Piatra din Capul Unghiului, a devenit o Piatră încercată și probată, așa cum prezisese profetul Isaia (28:16) în aceste cuvinte: „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun în Sion ca temelie o piatră, o piatră încercată, o piatră prețioasă din capul unghiului, o temelie sigură; cine crede în El nu se va grăbi”. Înainte ca Dumnezeu să dea Domnului Isus răsplata înaltă de a fi capul imperiului sau Împărăției lui Dumnezeu care urmează să stăpânească pământul, El L-a pus la testul cel mai crucial. Cei care vor să fie aprobați de Dumnezeu și să devină o parte a Împărăției trebuie să calce pe urmele lui Isus, ceea ce include și suferirea pentru facerea binelui. „Căci la aceasta ați fost chemați; pentru că și Cristos a suferit pentru nou, lăsându-ne un exemplu, ca să călcați pe urmele Lui”. – 1 Pet. 2:21.

De ce suferă creștinii adevărați? Pentru că Dumnezeu i-a ales din lume și pentru că ei refuză să asculte de organizația Diavolului. Isus a spus cu privire la urmașii Săi: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar fiindcă nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște. Amintiți-vă cuvântul pe care vi l-am spus: Slujitorul nu este mai mare decât stăpânul său. Dacă m-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta; dacă au păzit cuvântul Meu, îl vor păzi și pe al vostru”. – Ioan 15:19, 20.

În timpul Primului Război Mondial, din anul 1914 până în 1918, creștinii umili care locuiau în Germania erau supuși la tot felul de persecuții și pedepse aspre pentru că au vrut să respecte porunca lui Dumnezeu „Să nu ucizi”. În Anglia, Canada și America, alți urmași ai lui Isus Cristos au fost bătuți, aruncați în închisoare, și unii din ei au fost uciși, pentru că au refuzat să ia arme împotriva semenilor lor și să verse sânge nevinovat. Războiul a oferit o oportunitate și o scuză pentru clerici care, ca reprezentanți ai lui Satan, au urât pe acești creștini umili și au instigat puterile comerciale și politice să pedepsească pe nedrept pe creștini. Nu toți au fost persecutați datorită refuzului de a ucide; unii au fost persecutați doar pentru că erau martori pentru Domnul. Bărbații prea bătrâni pentru serviciul militar, și femeile care nu au fost supuși deloc serviciului militar, pentru că erau creștini au fost urâți de Diavolul; și urmașii lui și clericii au provocat persecutarea și întemnițarea acestora. Pentru un raport complet al acestor persecuții rele a se vedea revista *Epoca de Aur*, numărul 27.

Recent în orașele Jersey, Plainfield, Bergenfield, Asbury Park, și Ocean Grove, New Jersey, și în diverse locuri în Pennsylvania și Connecticut, și alte locuri, bărbați și femei bune în timp ce erau implicați într-un efort de a face bine, și în timp ce aduceau mângâiere oamenilor acum în necaz, au fost arestați fără milă, blestemați și abuzați de funcționari, și chinuiți, și aruncați în temnițe. Acești

bărbați și femei care au fost astfel arestați și persecutați sunt martori ai lui Iehova implicați în îndeplinirea îndatoririlor lor legale și de drept. Ei sunt astfel tratați rău pentru că sunt reprezentanții și servii lui Iehova și sunt mesageri ai păcii cu privire la guvernul neprihănit.

Toți martorii adevărați pentru Domnul au fost clasați de către ierarhia romano-catolică ca bigoți, blasfemiatori și dușmani ai statului, și sunt acuzați deseori de răzvrătire și hulă. Această opoziție rea față de adevăr, și această persecutare a martorilor lui Iehova, este evidentă astăzi, în special în Italia, Germania, Canada și Statele Unite și această persecuție este condusă de religioniștii așa-numitului „creștinism organizat”, principalul instrument al lui Satan pe pământ. Mulți din frații din Germania au fost arestați și aruncați în lagăre de concentrare, și au fost în mari dificultăți. Cu toate acestea, suntem siguri că Domnul a permis aceasta cu un scop, și martorii lui Iehova din Germania nu sunt descurajați. Ei știu bine că sunt implicați în lucrarea lui Iehova și oricare este voia Lui ea se va întâmpla.

Creștinul ca martor pentru Iehova poate să suporte persecuții din pricina neprihănirii fără a dezvolta un sentiment de amărăciune împotriva persecutorilor săi. El își dă seama că Dumnezeu permite aceasta întocmai cum a permis asupra lui Isus, pentru ca loialitatea și credincioșia creștinului să fie testată. El se bazează pe promisiunile lui Dumnezeu și se bucură.

Suferința este o parte a antrenamentului unui creștin ca să-l pregătească pentru Împărăția lui Dumnezeu. Când el face binele și suferă pentru aceasta din partea reprezentanților Diavolului, atunci poate avea motive să se bucure. Isus a spus: „Ferice de cei ce sunt persecutați din pricina neprihănirii; căci a lor este Împărăția cerului”. (Mat. 5:10). Creștinul este conștient de faptul că Diavolul l-a defăimat pe Dumnezeu de când Diavolul a ispitit pe om în grădina Edenului. Este scris cu privire la Domnul Isus: „Ocările celor care Te-au batjocorit au căzut peste Mine”, (Ps. 69:9). Diavolul a batjocorit pe domnul Isus când a fost pe pământ. Urmașul lui Cristos așteaptă același lucru, și apostolul Pavel afirmă clar (Rom. 15:3, 4) că aceste ocări care au căzut peste Stăpânul cad peste membrii trupului Său, „care este biserica adevărată”.

Apostolul merge apoi mai departe și spune că este un privilegiu pentru creștin să sufere împreună cu Cristos, spunând: „Căci vouă vi s-a dat în numele lui Cristos, nu numai să credeți în El, ci și să suferiți pentru El”. (Fil. 1:29). Este un privilegiu pentru motivul că este o condiție premergătoare intrării în Împărăție. Cu o ocazie apostolul a spus: „Trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu prin multe necazuri”. (Fapte 14:22). Pavel accentuează aceasta când scrie; „Da, toți cei care vor trăi cu evlavie în Cristos Isus vor suferi persecuție”. (2 Tim. 3:12). Aceasta este maniera în care Domnul a fost mulțumit să aleagă și să dea creștinilor o oportunitate de a-și dovedi devotamentul lor iubitor față de El.

Unul care este dispus să rabde tot felul de persecuții, chiar și moartea, din pricina neprihănirii, poate fi un om în care te poți încrede cu putere și autoritate. Apostolul subliniază că persecuția pentru neprihănire este unul din semnele prin

care putem ști că Domnul se comportă cu noi ca urmași ai lui Cristos Isus, când spune: „Spiritul însuși mărturisește împreună cu spiritul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu; și dacă suntem copii, atunci și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu, co-moștenitori cu Cristos; dacă suferim împreună cu El, ca să fim și glorificați împreună”. – Rom. 8:16, 17.

Aceasta poate fi urmată ca o regulă sigură: Când cineva susține că este creștin, și apoi se implică în persecutarea altuia în numele lui Cristos, acela este un ipocrit, și nu un creștin. Domnul Isus nu a insultat, chiar și atunci când a fost insultat. (1 Pet. 2:23). Cursul persecuției și al insultării, urmărit de sistemele ecleziastice, este așadar o dovadă că ele sunt de la tatăl lor Diavolul și vor face voia Lui.

Creștinul adevărat nu consideră un lucru ciudat încercările de foc care vin la El datorită devotamentului Său credincios față de Domnul și cauza neprihănirii Lui. El se bazează pe mărturia inspirată cu privire la persecuții, ca cea dată de apostolul Petru, adică: „Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc care este să vă încerce, ca și cum vi s-ar fi întâmplat un lucru ciudat; ci bucurați-vă, întrucât sunteți părtași la suferințele lui Cristos, pentru ca atunci când se va revela slava Lui, să vă bucurați cu o bucurie nespusă. Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Cristos, ferice de voi; căci spiritul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi; de partea lor este vorbit de rău, dar de partea voastră el este slăvit”. – 1 Pet. 4:12-14.

Când Isus își termina serviciul Său pământesc, s-a adresat acestor discipoli credincioși care fuseseră cu El prin încercările Lui, și le-a spus: „Voi sunteți aceia care ați continuat cu Mine în ispitele (încercările) Mele. Și vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu mi l-a pregătit”. (Luca 22:28, 29). Astfel Stăpânul a arătat că clasa imperiului sau Împărăției va fi alcătuită din cei care sunt credincioși lui Dumnezeu și credincioși Lui. Nu e de așteptat să fie mulți dintr-aceștia. Dimpotrivă, Stăpânul a spus: „Nu te teme, turmă mică, căci este plăcerea bună a Tatălui vostru să vă dea Împărăția.”. – Luca 12:32.

Ipocriții ecleziastici, au făcut oamenii să creadă că vor fi miliarde în Împărăția lui Dumnezeu. Este mai sigur a urma cuvintele Domnului și Stăpânului, Cristos Isus. În confirmarea cu ceea ce a spus Stăpânul, apostolul afirmă: „Adevărat este cuvântul: Căci dacă murim împreună cu El, vom și domni împreună cu El; dacă Îl negăm, și El ne va nega”. (2 Tim. 2:11, 12). Domnul Isus a sfătuit pe urmașii Săi să nu se teamă de niciunul din aceste lucruri, și apoi le-a dat această asigurare: „Fii credincios până la moarte, și îți voi da cununa vieții”. – Rev. 2:10.

Organizația Diavolului este denumită în profețiile scrise înainte de Cristos, precum și în Revelația sub simbolul de „fiară”, și mai târziu ca și „chipul fiarei”. Celor care li s-a promis calitatea de membru în familia regală a cerului sunt acei care refuză să asculte de „fiară”, organizația Diavolului. Este scris: „Și am văzut tronuri, și pe cei ce ședeau pe ele, și le-a fost dată judecata; și am văzut sufletele celor care au fost decapitați din pricina mărturiei lui Isus, și din pricina cuvântului

lui Dumnezeu, și care nu se închinaseră fiarei, nici chipului ei, și care nu primiseră semnul ei pe frunțile lor, sau pe mâinile lor; și ei au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani”. – Rev. 20:4.

Apostolul Pavel arată că toți membrii spiței regale sunt supuși aceleiași ispite. (Evr. 2:18). Aceeași ispită care a fost prezentată Evei în grădina Edenului, și căreia ea a cedat și a căzut, a fost prezentată și ecleziasticilor care susțineau că reprezintă pe Dumnezeu; și acestei ispite, aceste sisteme ecleziastice au cedat și au căzut. O ispită asemănătoare a fost prezentată Domnului Isus, dar El i s-a împotrivit și a câștigat. Toți membrii trupului familiei regale a lui Iehova Dumnezeu sunt supuși aceleiași ispite. Doar celor învingători li se oferă oportunitatea de a fi membrii în Împărăție. „Învingerea” înseamnă câștigarea victoriei asupra organizației lui Satan printr-un refuz absolut de a oferi ascultare vreunei părți a ei, și, dimpotrivă, a manifesta loialitate și credincioșie față de Dumnezeu până la sfârșit. Acestor învingători le sunt făcute aceste promisiuni:

„Pe cel ce va învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu; și nu va mai ieși afară din el; și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu, și numele orașului Dumnezeului meu, care este Noul Ierusalim, care se pogoară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie pe el Numele Meu cel nou”. (Rev. 3:12). „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Său”. (Rev. 3:21). „Și cel ce va birui și va păzi lucrările Mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni; și El le va conduce cu un toiag de fier; le va zdrobi ca pe vasele unui olar, după cum și Eu am primit de la Tatăl”. (Rev. 2:26, 27). Acestea sunt toate promisiuni a Domnului Isus adresate urmașilor Săi credincioși în special în acest sfârșit al veacurilor, și Iehova Dumnezeu va împlini fiecare din aceste promisiuni, pentru justificarea Numelui Său glorios.

SCRISORI

ÎNGRIJIREA LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Am primit fonograful și înregistrările în urmă cu câteva zile, și a spune că ne-am bucurat că le-am primit ar fi prea puțin, pentru că am fost cu adevărat fericiți, și atât de bucuroși să facem pe cineva să audă mesajul care nu putea să citească nici o limbă încât am pornit fonograful la câțiva spanioli, care aveau doisprezece copii, toți crescuți catolici. Așadar, am pus înregistrarea „Purgatoriul”, și când am pus-o să funcționeze ochii lor s-au luminat și au aprobat fiecare cuvânt rostit. Prin urmare, ne-au dat fiecare bănuț pe care-l aveau, care era o monedă de cinci cenți, pentru una din broșuri, și au spus că unul din copii putea să citească engleză. De asemenea, am dat drumul acestei înregistrări unui bătrân în alt loc, de el singur, și a luat patru cărți legate. Și tot așa; am pus înregistrările, sau, aș putea

spune, am dat mesajul de la Iehova prin dvs., Frate Rutherford. Sunt atât de bucuros că Iehova a făcut aceste îngrijiri pentru noi pionierii, că putem să continuăm în lucrare.

Oamenii de aici, ca peste tot, nu au bani, și nu se ocupă cu comerțul. Dar când unul este cu adevărat flămând după adevăr și nu poate contribui cu nimic, nu-l lăsăm niciodată să plece flămând; donăm ceva.

Vă mulțumim nu numai pentru fonograf, ci vă mulțumim și pentru ultimele favoruri în cărți și încurajarea dvs. în serviciu, și am fi scris mai demult, dar știm că sunteți un om ocupat în serviciul Stăpânului, și nu am vrut să vă răpim timpul, la fel cum și noi încercăm tot posibilul să existăm și să fim în serviciul Stăpânului așa cum putem. Avem o familie de patru copii, și trebuie să-i îngrijim și pe ei, însă încercăm în primul rând să facem serviciul Stăpânului.

În serviciul Domnului și Stăpânului nostru,
JAY ȘI VIDA M. CRENSHAW

FONOGRAFUL ȘI ÎNREGISTRĂRILE – O BINECUVÂNTARE ADEVĂRATĂ

Dragă frate Rutherford:

Har și pace vouă!

Aceasta este o expresie de mulțumiri către Iehova, care prin dvs. și Societatea de Biblie și Tratatate Turnul de Veghere, a făcut posibilă o creștere continuă a serviciului și o oportunitate adevărată de a predica vestea bună a Împărăției.

Lucrarea de pionier, care oferă zilnic privilegiul de a duce mesajul din ușă în ușă și acum fonograful și înregistrările, care sunt ultimul cuvânt ca eficiență în răspândirea mesajului în mod rapid, sunt o dovadă despre mâna călăuzitoare a Regelui prezent, și o inspirație pentru energie reînnoită și zel în serviciul templului, pentru a împrăștia cărbunii de foc peste oraș. Îndemnul din mine mă cheamă să exprim unul sau două din multele incidente unde fonograful a făcut o lucrare care altfel ar fi fost imposibilă.

Într-un oraș cu fabrici de cherestea din teritoriul meu, patru predicatori ai „Sfințeniei” țineau o întâlnire în aer liber pe strada Main. O femeie care locuia alături de locul gol unde se ținea întâlnirea a consimțit cu bucurie ca noi să dăm drumul la înregistrări într-o seară în timp ce se desfășura întâlnirea. Am pus fonograful pe o măsură pe trotuar în fața casei ei, nu la mai mult de 100 de picioare de scena de unde acești patru predicatori foloseau dansul șarpelui indian și vrăjile medicinei africane ca să atragă o audiență de cel puțin două sute de persoane, care huleau pe Domnul bătând din palme și strigând, „Lăudați pe Isus! Lăudați pe Isus!”. Aceasta a fost suficient ca să întoarcă stomacul oricărei persoane sincere. Am pus înregistrarea „IEHOVA”, și am lăsat ca să strige adevărul în mijlocul lor. Fiind o noapte cu cer senin, răcoroasă, glasul dvs. a pătruns bine în mijlocul

mulțimii în ciuda zarvei. Toți au tăcut dintr-odată încât puteai să auzi stropul de ploaie. Tot ce se auzea era glasul dvs. care declara cine este Iehova și ce înseamnă un serviciu adevărat pentru El. Toți trebuie să fi auzit clar acest lucru, chiar și cei patru predicatori. Dintr-odată, unul din ei, dându-și seama ce se întâmpla, a sărit în sus, a ajuns pe scenă, bătând din palme și strigând, „Lăudați pe Isus!”, etc.

Am pus o înregistrare după alta, și treptat oamenii au început să vină din mulțime ca să audă discursurile. Unii veneau și ascultau puțin, iar după aceea plecau. În cele din urmă un om mic cu o lanternă lungă a venit și a ascultat cu atenție un timp, și apoi a plecat. Câteva minute mai târziu a venit mai târziu și a ținut lanternă pentru mine, în timp ce eu explicam imaginea care reprezenta „fiara” și numărul ei, în *Lumina* Vol. 1. Am arătat clar cum predicatorii și politicienii lucrează cu marea afacere. El le-a luat pe toate, apoi a venit înapoi la celelalte întâlniri. În ziua următoare am fost informați că el era mareșalul orașului, și fusese trimis să oprească fonograful. Însă el nu a încercat să facă aceasta. Am mai aflat că unii din mulțime au intenționat să vină și să „arunce fonograful în iad”, cum spuneau ei. Dar nu s-a făcut nimic. Femeia care ne-a dat permisiunea să punem în funcțiune fonograful în fața casei ei s-a bucurat desigur de discursuri. Nefiind capabilă să citească, desigur, a învățat multe din auzirea acestor discursuri. Următoarea zi unii din oamenii „Sfințeniei” i-au ordonat să părăsească orașul.

Am continuat să rulăm discursurile până când s-a încheiat întâlnirea; după aceea am terminat și noi. Între timp treizeci și opt de oameni au venit să asculte fonograful. Cel mai bun lucru din toate este acesta: Chiar în noaptea după ce ei au terminat întâlnirea lor, cei patru predicatori s-au certat pentru că unul vroia să predice o doctrină, iar altul o altă doctrină. Nefiind capabili să cadă de acord, trei din ei au părăsit orașul într-o mare supărare, iar unul a rămas care a spus că vrea să stea în oraș până când Diavolul va fugi. Trei nopți mai târziu întâlnirea a încetat, cu numai cincisprezece oameni prezenți și fără nici o colectă de bani. Babilonul a căzut, a căzut!. Așadar, glasul dvs. prin fonograf, care vestea cine este Iehova Dumnezeu, care sunt planurile Lui, și cum trebuie a-L servi cu adevărat, a fost prea mult pentru închinătorii lui Baal. Adevărul i-a pus în confuzie, și ei au fugit.

O altă întâmplare: Într-o duminică dimineață, printr-un anunț anterior, am ținut un discurs într-o școală de la țară, după școala duminicală. Predicatorul era acolo ca să conducă școala de duminică. Treptat s-a adunat o mulțime de șaizeci și șapte de persoane, din care numai câțiva, cum a recunoscut și predicatorul, au venit la școala duminicală, restul venind să asculte discursurile. Când, în discursul despre „Suflet”, se face remarca, „De ce, în fața acestor scripturi clare, clericii continuă să învețe doctrina nemuririi sufletului”, etc., ochii predicatorului s-au deschis în uimire. El a ascultat atent, și, la încheierea serviciului, a anunțat că literatura era de vânzare la ușa clădirii și mi-a dat mâna spunând: „Mi-au plăcut foarte mult discursurile”. Mă întreb, chiar a fost așa?

Desigur, vă mulțumesc pentru folosirea fonografului în lucrarea noastră. Se dovedește a fi o adevărată binecuvântare și inspirație pentru noi și pentru alți ascultători. Prin harul lui Dumnezeu și cu ajutorul Lui foarte necesar, și

rugăciunile fraților, sperăm să continuăm eforturile noastre firave de a duce acest mesaj glorios și de a spune „Vino”, tuturor celor care vor să ne audă.

Membrii familiei mele, care, de asemenea, se implică în lucrarea de mărturie, își exprimă recunoștința pentru folosirea fonografului.

Cu sinceritate, sunt al dvs. tovarăș de lucru,

F. J. GRUENEWALD, *Pionier*.

RECUNOȘTINȚĂ FAȚĂ DE IEHOVA PENTRU LUMINĂ

Dragi prieteni:

Noi, Ionadabii din districtele..., adunați cu adunarea martorilor lui Iehova din Waldeck (Costa Rica), dorim să ne exprimăm recunoștința față de Iehova Dumnezeu pentru lumina pe care ne-a adus-o prin intermediul cărților, broșurilor, și mașinilor de transcris prin serviciul vosrtu. În recunoștință pentru această lumină îmbucurătoare și minunată, dorim să adoptăm rezoluția Los Angeles („Controlul Lumii”), și anume:

„Am decis, că luăm acum poziția noastră de partea lui Iehova Dumnezeu și a Împărăției Sale; și că vom asculta, servi și ne vom închina lui Iehova Dumnezeu și Fiului Său iubit, Cristos Isus, care este Conducătorul de drept al lumii, și vom participa astfel la justificarea numelui lui Iehova.

DAVID HARRISON (D-na) IDA PATTERSON
THADDERS PHILIPS (D-na) LOUISE BAILEY
(D-ra) CAROLINE SALMON (D-na) EMMA DIXON

NEÎNVIȘI

Dragă frate Rutherford:

În acest oraș am fost opriți de două ori din pricina clericilor, dar am hotărât că ultima dată nu vom fi înviși; așadar am călătorit șapte mile (11 km) până într-un alt orașel. Am ținut un discurs în noaptea aceea (3 August) și am avut 141 de ascultători.

Oamenii de aici au fost foarte interesați și au ascultat bine.

Ai dumneavoastră în serviciul Regelui nostru,

VESTITORII WAUCHULA (Fla.).

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 NOIEMBRIE 1934

Nr. 22

Cuprins:

OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR
PARTEA a II-a

- Pag.579

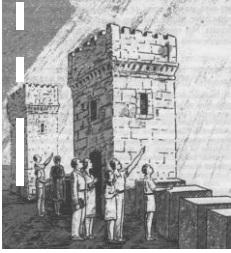
ISPITIREA ȘI CĂDEREA
ECLEZIATICISMULUI

- Pag.595

CHESTIUNEA ȘI MARTORII

- Pag.599

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Noiembrie 1934

Nr. 22

OSPĂȚUL CONSPIRATORILOR

Căci ei mănâncă pâinea răutății, și beau vinul violenței.” - Proverbe 4:17.

PARTEA a II-a

IEHOVA a avut pe Daniel în Babilon ca să depună mărturie pentru numele Său. Daniel s-a distins în mod deosebit și separat de toți ceilalți oameni din Babilon. Iehova a ales din lume (adică din Babilonul anti-tipic) bărbați și femei pe care i-a uns și i-a numit ca să fie martorii Săi și aceștia, de asemenea, trebuie să fie separați și distinși de toți oamenii din lume. Numele lui Iehova este acela care este în joc, și în zilele lui Daniel a fost vorba în primul rând de justificarea numelui Său. Aceasta a rămas până în ziua de astăzi chestiunea cea mai importantă și ea trebuie să fie decisă acum în mod definitiv și drept. Oamenii sunt de puțină importanță, însă numele lui Iehova este de cea mai mare importanță; prin urmare, toate profețiile divine trebuie examinate cu acest cuget în minte; că scopul principal al acestor tablouri profetice și al împlinirii lor este justificarea numelui lui Iehova și că rolul pe care-l joacă oamenii în aceasta și rezultatul acestui lucru sunt de o importanță secundară.

2. Daniel a locuit mulți ani în Babilon și în decursul aceluia timp s-a dovedit a fi un martor credincios și adevărat pentru numele lui Dumnezeu. El era în vârstă înaintată, însă Domnul Dumnezeu a voit să-l întrebuințeze mai departe ca să depună mărturie. Dumnezeu a ales, de aproximativ 1900 de ani, adunarea Sa din lume și pe cei aleși în felul acesta i-a întrebuințat ca martori ai Săi și acum, la vârsta bătrâneții adunării, în aceste zile din urmă, credincioșii au ocazii și mai mari de a depune mărturie pentru numele lui Iehova. Tabloul făcut în legătură cu înfățișarea lui Daniel înaintea regelui din Babilon arată că rămășiței în aceste zile din urmă i se va da un privilegiu mai mare și va avea o mai mare răspundere de a fi martori pentru numele Celui Prea Înalt și de a depune înaintea stăpânilor acestei lumi mărturie pentru numele lui Iehova și Împărăția Sa. Regina mamă și-a sfârșit cuvintele sale către maiestatea sa regală și regele, ascultând-o, a pus să cheme pe Daniel. „ Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu împăratul?”(Daniel 5:13). Aducerea lui Daniel înaintea regelui a fost ultima soluție, după ce înțelepții săi nu-i putuseră da nici un ajutor. Așa-ziii „oameni învățați” ai timpului prezent, inclusiv „trustul creierelor”, n-au fost în stare să recomande nici o metodă care să poată aduce pace

și bunăstare poporului. Profeția arată că rămășița adunării Domnului care este acum pe pământ trebuie să dea ca o ultimă soluție o înștiințare și un avertisment cu privire la acest eșec total stăpânilor pământești ai organizației lui Satan numită Babilon și că această înștiințare trebuie dată cu puțin timp înainte de căderea organizației rele prin marele Executor al lui Iehova. Iehova a deșteptat pe martorii săi tocmai pentru răspândirea acestei înștiințări. Eșecul dezastruos al clerului de a spune oamenilor adevărul face necesar ca Iehova Dumnezeu să întrebuițeze pe rămășița credincioasă ca să dea o înștiințare și un avertisment stăpânilor lumii. În anul 1925 Dumnezeu a descoperit poporului Său de pe pământ semnificația celor două semne sau minuni mari care au apărut în cer. (Apocalips 12:1,3). Aceste semne sau minuni mari au descoperit poporului lui Dumnezeu pe organizația dușmanului Satan și pe organizația mai mare a lui Iehova Dumnezeu: explicarea acestora a apărut în revista T. V. 1925, pagina 67. În 27 Septembrie 1930 au fost publicate cele două cărți „*Lumina*”, explicând Apocalipsul, inclusiv cele două semne mari sau minuni și cele șapte plăgi. Aceste cărți au fost distribuite pe scară largă și au fost puse și în mâinile multor persoane din clasa conducătoare. După aceea a fost accentuată importanța depunerii mărturiei și organizația lui Dumnezeu de pe pământ a fixat o cotă pentru anul 1931, adică au fixat numărul scrierilor pe care au sperat să le răspândească și de atunci aceasta a devenit un obicei stabil pentru fiecare an. Rezultatul a fost că s-a dat o mărturie mai mare pentru numele Domnului decât oricând înainte. A devenit apoi clar că aceasta este „mărturia lui Cristos Isus” și rămășița a înțeles mai bine ca înainte că Domnul a însărcinat pe unșii Săi de pe pământ să depună această mărturie și că ei trebuie să facă aceasta indiferent de orice împotrivire. Rămășița se compune din martori adevărați pentru Iehova.

3. Prin urmare, nu se mai poate zice despre rămășiță că ea se compune din „studenții Bibliei” sau „Cercetătorii Bibliei”, pentru că fiecare om care susține că are credință în Dumnezeu și recunoaște că Biblia este Cuvântul Său poate fi numit un cercetător al Bibliei. Când Daniel s-a înfățișat înaintea lui Belșatar regele l-a întrebat: „Tu ești Daniel acela, unul din evrei?” Această întrebare a cerut ca Daniel să se facă cunoscut ca iudeu, adică ca un membru al poporului lui Dumnezeu care laudă numele lui Iehova și care în acel timp era în lumea lui Satan, Babilon, însă n-a fost o parte din ea. Corespunzător acestui fapt, în anul 1931, Iehova a făcut pe poporul Său credincios să vină înaintea stăpânilor lumii și să-și mărturisească identitatea, adică, că ei sunt aceia care aduc laudă și serviciu lui Iehova Dumnezeu și prin urmare sunt Iudei adevărați. Aceasta nu înseamnă însă nicidecum că ei ar fi în legătură cu „evreii” comerciali sau poporul egoist care sunt numai evrei după nume și au făcut aurul dumnezeul lor; ci înseamnă că membrii rămășiței sunt devotați cu totul lui Iehova și Împărăției Sale. Rămășița credincioasă, reprezentată prin delegații săi la congres, a acceptat darul plin de har al lui Iehova Dumnezeu, adică, numele cel nou dat ei de Iehova și a adoptat numele nou care i-a fost descoperit de El, și anume: „Martorii lui Iehova”. Și de atunci ea este cunoscută ca „martorii lui Iehova”. În rezoluția adoptată în acel timp, adică în 26 Iulie 1931, s-a

vorbit de perioada lucrării adunării lui Dumnezeu care a fost prefigurată prin profetul Ilie și de numele sub care au fost cunoscuți în decursul acelei perioade urmașii credincioși ai Domnului Isus și apoi acea rezoluție a zis: „Noi suntem servii lui Iehova Dumnezeu și suntem însărcinați să facem o lucrare în numele Său, să transmitem mărturia lui Isus Cristos și să facem cunoscut oamenilor că Iehova este Dumnezeul adevărat și Atotputernic; de aceea primim cu bucurie numele pe care l-a numit gura Domnului Dumnezeu și dorim să fim cunoscuți sub numele următor și așa să fim numiți: „*Martorii lui Iehova*” (T. V.,1931,pagina 279, alineatul 5). De atunci unșii sunt cunoscuți ca „*Martorii lui Iehova*” și așa sunt numiți, ceea ce înseamnă că ei de fapt sunt iudei, adică cei care sunt devotați cu totul laudei și serviciului lui Iehova Dumnezeu.

4. Belșatar, după ce Daniel s-a făcut cunoscut, a zis: „ Am aflat despre tine că spiritul dumnezeilor este în tine, și că la tine se găsesc lumină, pricepere, și o înțelepciune nemaipomenită.”(Daniel 5:14). Este sigur că regele n-a auzit nimic de la „înțelepți” despre Daniel, deoarece ei au socotit că este mai bine să țină în întuneric numele lui Daniel. În același fel și stăpânitorii de astăzi ai lumii n-au putut să primească de la clerul modern și de la asociații lor „învățați” un raport favorabil despre martorii lui Iehova, deoarece acești „oameni învățați” preferă să discrediteze cu totul pe martorii lui Iehova. Tot ce se vorbește despre ei este împotriva lor și este dezavantajos pentru ei. Clerul și aliații lor merg atât de departe încât împiedică pe oameni de la ascultarea mărturiei vestite de martorii lui Iehova și în această stăruință a lor sunt sprijiniți foarte mult de marele comerț care posedă multe stații de radio și care deliberat împiedică pe martorii lui Iehova de posibilitatea de a întrebuița radioul ca să proclame mesajul adevărului lui Dumnezeu. Regina mamă a fost aceea care a informat pe Belșatar despre Daniel și astăzi oamenii cinstiți și cu judecată dreaptă, prefigurați de regină, sunt aceia care dau informații stăpânitorilor mai înalți cu privire la martorii lui Iehova; și acești oameni cinstiți au avut ceva de-a face cu deschiderea căii pentru martorii lui Iehova ca să fie auziți înaintea funcționarilor guvernamentali mai înalți în Washington, D.C.

5. Profeția Apocalipsului, printre alte lucruri, zice: „Și am văzut un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, și zicea cu glas tare: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete de trâmbiță ale celor trei îngeri, care au să mai sune.” (Apocalips 8:13). Vai-uri sau nenorociri au fost rostite de Domnul în mesajul proclamat și răspândit în 1926 în Londra, în 1927 în Toronto și în 1928 în Detroit; și preoțimea n-a fost în stare să explice conspiratorilor asociați cu ea însemnătatea acestor vaiete. Când Belșatar a avut pe Daniel în fața sa, continuând să se adreseze lui Daniel, a zis: „Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o explice; dar n-au putut să interpreteze acest lucru.”(Daniel 5:15). Regele a recunoscut cât de nedestoinici au fost înțelepții săi de a interpreta scrierea de pe perete sau zid. Nedestoinicia lor s-a datorat faptului că ei au fost fii Diavolului și servitorii lui și de aceea nu au putut să spună adevărul ci au mințit. (Ioan 8:44). În același chip, când cele trei vai-uri au

fost pronunțate, cum s-a spus mai sus și care corespund celor trei vai-uri arătate prin scrierea de pe zidul din sala ospățului lui Belșatar, preoțimea sau „înțelepții” Babilonului modern au mințit celorlalți stăpânitori și au susținut că lucrurile pe care „dăunătorii Studenți ai Bibliei ziși martori ai lui Iehova” le explică ca fiind „semne de la Iehova Dumnezeu” nu sunt de la Dumnezeu, ci acești bărbați și femei care umblă în toate părțile și răspândesc un mesaj despre care afirmă a fi mesajul lui Dumnezeu cu privire la semnele și minunile sale mari sunt de fapt înșelători. Preoții au mers atât de departe încât au spus că martorii lui Iehova sunt agitatori, pacifiști, nepatrioți, dușmani ai guvernului, socialiști și comuniști, dușmani neîmpăcați ai creștinismului, negustori ambulănți și multe alte nume. De aceea au sfătuit ei încontinuu pe stăpânitorii mai înalți să nu creadă „fleacurile” acestor martori. Totuși preoții sau „înțelepții” de astăzi nu au reușit să alunge frica stăpânitorilor mai înalți și acești servi mincinoși ai lui Satan nu au reușit nici să împiedice ca interpretarea reală și adevărată a evenimentelor din ziua de astăzi să ajungă la urechile clasei stăpânitoare și aceasta a ajuns cu deosebire la urechile acelor din clasa stăpânitoare care doresc să vadă făcându-se dreptatea pe pământ. Mesajul Împărăției și al mâniei Dumnezeului nostru împotriva organizației lui Satan, a ajuns în formă tipărită în mâinile stăpânitorilor „creștinătății” și a fost transmis prin radio în țară. Stăpânitorilor li s-a transmis înștiințarea și avertismentul cuprins în mesajul adevărului lui Dumnezeu și li s-a făcut cunoscut în cuvinte clare ce va veni peste organizația lumii și ce au deci de așteptat.

6. Dacă răspunsul înțelepților ar fi satisfăcut pe Belșatar, atunci n-ar fi continuat a fi plin de turburare după cum declară scriptura. El a sperat un răspuns satisfăcător de la Daniel și de aceea a zis: „Am aflat că tu poți să interpretezi și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o explici, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntișor din aur la gât, și vei fi al treilea conducător în împărăție!”.(Daniel 5:16). Opinia omului care nu este sprijinită de dovadă autoritară are scop să trezească numai îndoială în inimile oamenilor cugetători. Belșatar era în mare îndoială despre ceea ce a auzit de la înțelepți și acum a dorit să fie informat despre adevăr. În timpul prezent preoțimea își exprimă în mod lăudăros opinia sau părerea personală cu privire la evenimentele din ziua de astăzi, însă părerile lor nu sunt sprijinite de nici o autoritate reală și nu pot convinge pe oameni chibzuți. Cuvântul lui Dumnezeu, vestit de martorii lui Iehova, de rămășiță, nu este mesajul vreunui om și nici opinia exprimată a unui om, ci este adevărul autoritar al Cuvântului lui Dumnezeu și înlătură orice îndoială cu privire la soluția finală a situației lumii. Cine crede Cuvântul lui Dumnezeu și se bazează pe el, știe ce se va întâmpla în curând; și când unii ca aceștia vorbesc despre aceasta ei vorbesc cu autoritate de la Domnul.

7. Profetului Daniel i s-a zis că dacă va fi în stare să dea o explicație și interpretare cinstită și satisfăcătoare a scrierii de pe zid va primi mare onoare și distincție în împărăția regelui. Însă Daniel nu venise înaintea regelui pentru un câștig egoist; și aceasta este arătat prin răspunsul pe care l-a dat regelui: „Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ține-ți darurile, și dă altuia răsplătirile tale!

Totuși voi citi împăratului scrierea, și îi voi face cunoscut interpretarea.”(Daniel 5:17). Tot așa și în timpul prezent martorii lui Iehova nu sunt mânați de dorință de câștig egoist când prezintă mesajul lui Iehova înaintea conducătorilor pământului și vestesc judecățile Sale împotriva organizației lui Satan. Ei nu cer favoarea vreunui stăpânitor al lumii și nici nu așteaptă vreun favor din partea lor. Să lăsăm ca stăpânitorii acestei lumi să favorizeze pe oamenii lor proprii; ceea ce, desigur, și fac. Aceasta se arată la fiecare ocazie când martorii lui Iehova prezintă stăpânitorilor întrebări cu privire la adevăr. De curând a fost prezentată Congresului Statelor Unite o petiție semnată de mulți oameni binevoitori cu privire la folosirea radioului. Unele persoane au zis proteste că prezentarea unei astfel de petiții ar însemna „a merge în Egipt după ajutor”, adică, a cere ajutor de la lume. Acea concluzie nu numai c-a fost ne bună, ci și foarte eronată. Petiția n-a cerut de la nimeni nici o favoare, ci a cerut ca drepturile poporului lui Dumnezeu să fie respectate și să fie lăsați să-și continue lucrul lor fără să fie împiedicați de reprezentanții organizației Diavolului. Cu această petiție s-a procedat în mod asemănător cum a lucrat Moise și Aaron în Egipt când la porunca lui Dumnezeu au apărut înaintea lui Faraon. Aceasta este o mărturie împotriva puterilor lumii și pentru numele lui Iehova.

8. Cei prefigurați de Daniel în acest loc, și anume, martorii lui Iehova, au început să răspundă înaintea „regelui”, adică înaintea stăpânitorilor lumii, în special din 26 Iulie 1931. Ei au făcut aceasta în modul cel mai potrivit prin aceea că le-au dus mesajul cuprins în broșura „Împărăția”. Răspândirea acestei broșuri a început în 14 Septembrie 1931 și s-a făcut în lumea întreagă. Această broșură a fost dusă mai întâi preoțimii, apoi aliaților ei, elementului politic și financiar. „Înțelepții” de astăzi ai Babilonului nu pot acuza în mod drept pe martorii lui Iehova ca fiind negustori ambulanti și angajați într-o întreprindere comercială, în special cu privire la broșura amintită mai sus, deoarece ea le-a fost dăruită; însă mulți preoți au rupt în bucăți broșura în mod răutăcios și au înjurat și insultat pe aducători. Martorii lui Iehova nu vin ca negustori ambulanti când aduc vreo parte a mesajului lui Iehova și preoțimea știe prea bine că acuzația ei este falsă când susține că martorii lui Iehova sunt negustori ambulanti. Martorii lui Iehova fac lucrul acesta în ascultare de porunca dată lor. Când a stat înaintea regelui, Daniel a apreciat faptul că Iehova tocmai pentru un timp ca acela l-a ridicat și de aceea s-a folosit de ocazie să facă cunoscute judecățile lui Iehova Dumnezeu; și el a făcut aceasta în mod dezinteresat și fără frică și părtinire și fără să aștepte să primească pentru aceasta o promisiune a unei răsplătiri.

9. În ziua de astăzi numai martorii lui Iehova sunt aceia care identifică în mod corect pe „Stăpânirile Înalte”. Ei știu și declară în public că „Înaltele Stăpâniri” se compun din Iehova Dumnezeu și Cristos Isus. Ei arată supremația lui Iehova și dovedesc afirmația lor atât prin fapte istorice, cât și prin Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Oricine susține că vreun om sau vreun grup de oameni sau vreo organizație de pe pământ constituie o parte a „înantelor stăpâniri” menționate de apostol în Romani 13:1, arată prin aceasta că nu înțelege și nici nu

apreciază Cuvântul lui Dumnezeu. Rămășița unsă credincioasă știe bine că Iehova este suprem și că Executorul principal al voinței Sale este în templu și conduce lucrarea organizației lui Dumnezeu de pe pământ și că din acest motiv nici un om nu poate pretinde onoare pentru aceasta. Ca și Daniel, așa dau și astăzi credincioșii toată cinstea, toată considerația și toată lauda Celui Prea Înalt.

10. În câteva cuvinte Daniel a amintit pe scurt o mare parte a istoriei omului începând cu timpul Edenului: „Împărate, Dumnezeul cel Prea Înalt dăduse tatălui tău Nebucadnețar: împărăție, mărire, slavă și strălucire”.(Daniel 5:18). Nebucadnețar care este menționat aici a reprezentat pe Lucifer căruia înainte de răzvrătirea sa în Eden i-a fost dată stăpânirea peste pământ. Acestui Lucifer i-a dat Dumnezeu domnia lumii; însă de când a devenit nelegiuit le este cunoscut ca „șarpele cel vechi” ,”diavolul” și „tatăl minciunilor” ,iar vlăstarul său este numit „sămânța șarpelui”. Această sămânță a șarpelui a fost reprezentată prin Belșatar, mai marii săi și oamenii săi înțelepți și prin alții din organizația sa oficială. După răzvrătirea lui Satan, Iehova, n-a dat nimic nici lui Satan, nici seminței sale; de aceea versetul al optsprezecelea menționat mai sus se referă cu deosebire la timpul dinainte de răzvrătirea din Eden. Cu o ocazie anterioară Daniel a zis lui Nebucadnețar: „Ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, (ca un copac mare în mijlocul pământului) a cărui mărire a crescut și s-a înălțat până la ceruri, și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.”(Daniel 4:22). Daniel a mai zis lui Nebucadnețar: „Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă. El ți-a dat în mâni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul din aur!”.(Daniel 2:37,38). Așa a vorbit Daniel de Lucifer și l-a descris cum a apărut la începutul și înaintea răzvrătirii. Lucifer, acum numit Satan, și-a stricat însă organizația și în acest loc al profeției în legătură cu ospățul lui Belșatar, regele Belșatar a reprezentat pe „sămânța șarpelui”.

11. Lui Lucifer i-a fost încredințată puterea morții, putere care, desigur, trebuia întrebuințată în armonie cu voința lui Dumnezeu și împotriva celor neascultători în mod intenționat. (Evrei 2:14). Lucifer însă n-a întrebuințat puterea sa în conformitate cu împuternicirea sau autorizația sa; tot astfel a abuzat și reprezentantul său Nebucadnețar de autoritatea sa: „Și din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia”. (Daniel 5:19). Satan n-a fost autorizat niciodată să întrebuințeze puterea sa în mod tiranic și nici un om n-a fost autorizat vreodată să fie un tiran. Mulți tremură înaintea lui Lucifer cel degenerat; acesta este Satan și acești oameni au devenit de frică adoratori ai Diavolului. Martorii lui Iehova însă nu tremură înaintea Diavolului ci ei au frică de Iehova Dumnezeu și pe El îl adoră. Dumnezeu nu permite Diavolului să se poarte așa cum îi place cu oamenii care sunt credincioși lui Iehova; și aceasta este arătat prin experiențele lui Iov. (Iov. 1:12 ; 2:4-6 ; Ioan 19:10,11). Satan în străduința sa de a

se face pe sine asemenea Celui Prea Înalt și de a întoarce pe oameni de la Iehova a întrebuițat puterea sa în mod egoist și despotic. Este adevărat că Nebucadnețar a distrus Ierusalimul; însă el a făcut aceasta numai cu permisiunea lui Iehova și ca instrumentul lui Iehova la împlinirea scopului său și la executarea judecății sale drepte împotriva unui popor răzvrătit. (Ieremia 25:8,9). Mândria împreună cu prosperitatea duce la nenorocire. Aceasta s-a întâmplat și în cazul lui Nebucadnețar. De aceea a zis Daniel despre el: „Dar când i s-a îngâmfat inima și mintea lui s-a împietrit în mândrie (și spiritul lui a fost împietrit că s-a comportat cu mândrie, R.V.) a fost aruncat de pe tronul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui”. (Daniel 5:20). Nebucadnețar a putut să-și execute planurile sale egoiste și trufașe atât de mult timp încât la urmă a crezut greșit că el este domnul destinului său propriu și că acțiunile sale nu depind de permisiunea sau dezaprobarea lui Iehova. Tocmai acesta a fost și spiritul lui Lucifer și aceasta l-a făcut să cadă. Un alt exemplu de îngâmfare și bunăstare a fost și cazul lui Ozia, unul din regii lui Israel, care de asemenea a avut un sfârșit nenorocit. (2Cronici 26:11-23). Nebucadnețar a fost el însuși de vină pentru nebunia lui bestială pe care și-a cauzat-o el însuși prin faptele sale rele. Dumnezeu n-a fost răspunzător în nici un chip pentru nebunia lui Nebucadnețar, întocmai cum nu este răspunzător nici pentru nebunia stăpânitorilor de astăzi ai „creștinătății”. (Daniel 4:29-37 ; Luca 21:24). Iehova nu a zis cum arată mesajul rostit de Daniel: „Inima lui de om i se va preface (printr-un altul) într-o inimă de fiară”. (Daniel 4:16). Fără îndoială Dumnezeu a permis un spirit rău, o parte a organizației lui Satan, să stăpânească pe Nebucadnețar, cum a permis și cu altă ocazie spiritelor rele să meargă într-o turmă de porci. (2Cronici 18:18-22 , Matei 8:28-32). Dumnezeu a permis de asemenea ca aceeași mulțime de spirite rele asociată cu Satan să întemnițeze pe „fii lui Dumnezeu” care au păcătuit în zilele lui Noe. Din cauza căderii sale Nebucadnețar s-a aflat într-o stare rușinoasă și smintită și când inima i s-a îngâmfat și duhul i s-a împietrit până la mândrie, Dumnezeu i-a luat tronul.

12. Nebucadnețar a fost asemănător unei fiare și Daniel a atras atenția lui Belșatar asupra acestui fapt: „A fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeul cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea”. (Daniel 5:21). La sfârșitul celor șapte ani descriși Nebucadnețar a recunoscut că Iehova este” Dumnezeul cel Prea Înalt”, stăpânitorul; însă Belșatar, fiul său, n-a învățat acest adevăr și Daniel i-a atras atenția asupra acestui fapt. Cele „șapte vremi” ale națiunilor s-au sfârșit în anul 1914 și ca și Belșatar, stăpânitorii vizibili ai lumii n-au învățat adevărul vital că Iehova este Dumnezeul cel Prea Înalt, cu toate că mereu li s-a spus aceasta. Dacă ar fi învățat acest adevăr mare și de cea mai înaltă importanță, n-ar face acum un ospăț, cum a făcut odinioară Belșatar. Cheful din ziua de astăzi a fost reprezentat prin ospățul lui Belșatar. Stăpânitorii de astăzi n-au dat atenție faptului că Iehova înalță pe cine vrea și la timpul rânduit înjosește pe aceia care lucrează împotriva voinței sale.

Dumnezeu n-a „așezat” pe stăpânitorii egoiști ai pământului și nici pe fălosul Papă care s-a înălțat pe sine însuși, nici pe preoțime și nici pe alți oameni austeri. Dumnezeu a așezat pe acela pe care lumea îl privește ca pe „cel mai de jos” sau cel mai neînsemnat și anume Cristos care s-a umilit pe sine însuși și pe care Iehova Dumnezeu l-a înălțat foarte mult după cum a prezis prin profeții Săi. (Ezechiel 21:26,27 ; Daniel 4:17). Dumnezeu a atras în 1931 prin martorii Săi atenția stăpânitorilor acestei lumi asupra acestui fapt, însă ei n-au fost cu luare-aminte la aceasta și n-au învățat nimic din aceste adevăruri mari și importante. (T.V., 1931, paginile 277,278).

13. Făloșii n-au dat nici o atenție avertismentului și n-au voit să se umilească sub mâna puternică a lui Dumnezeu, întocmai ca Belșatar care n-a dat atenție avertismentului și nu s-au umilit sau înclinat înaintea lui Dumnezeu. De aceea a zis Daniel: „Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri”.(Daniel 5:22). Când a venit războiul mondial stăpânitorii au fost înștiințați că acesta a venit în împlinirea profeției, marcând sfârșitul puterii și stăpânirii lui Satan și sfârșitul puterii și stăpânirii lor proprii și că Împărăția lui Dumnezeu a sosit; ei însă au neglijat și au refuzat să dea atenție acesteia. Din 1918 vestea sau avertismentul cu privire la hotărârea lui Iehova de a nimici organizația acestei lumi rele, li s-a adus la cunoștință de mai multe ori; de aceea ei nu se vor putea apăra niciodată cu aceea că n-au avut cunoștință despre Regele și Împărăția lui Iehova. Cu sfârșitul vărsării „potirului al șaptelea al mâniei lui Dumnezeu”, vărsare care a început în 1928, ”creștinătatea” a primit destulă înștiințare că a fost cântărită în cântar și a fost găsită prea ușoară și în curând va fi nimicită. Aceasta este scrierea de pe zid; și stăpânitorii, cu toate că au fost înștiințați, nu vreau să se căiască și să înceteze de a împiedica pe martorii lui Iehova de a duce mesajul adevărului la popor. Ei își arată îndărătnicia și disprețul lor pentru Cuvântul lui Dumnezeu prin aceea că continuă să se opună răspândirii mărturiei prin martorii lui Iehova. Aceste fapte au fost prezentate recent Congresului Statelor Unite. Acest lucru l-au auzit atât marele comerț, cât și preoțimea și politicienii care au fost prezenți; dar în loc să asculte mesajul și să recunoască pe Iehova Dumnezeu ca pe cel Prea Înalt, acești stăpânitori, ca și Belșatar, s-au adresat la „înțelepții” lor, inclusiv preoțimea, disprețuiesc pe martorii lui Iehova și mesajul său al adevărului și prin faptele lor continuă să ocărească numele lui Iehova, al celui Prea Înalt. Ei au auzit adevărul și au avut o ocazie deplină să afle ce curs să urmeze, însă, ca și Belșatar, ei au disprețuit adevărul.

14. Domnul Isus Cristos în templu ca Executorul principal al judecății lui Iehova a făcut să se dea din nou un avertisment „creștinătății”. Ca dovadă pentru astfel de avertismente cităm rezoluția ” Avertisment” din Iulie 1931, apoi broșura „Împărăția”, ”Criza” și alte broșuri asemănătoare care au fost răspândite de atunci încoace. În loc să asculte avertismentul de la Domnul stăpânitorii lumii prefigurați prin Belșatar au ridiculizat, ocărat și prigonit pe martorii lui Iehova și i-au făcut de râs înaintea tuturor și în felul acesta s-au înălțat împotriva lui Iehova ca și Belșatar. Daniel a zis: „Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au

fost aduse înaintea ta, și ați băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii din argint, din aur, din aramă, din fier, din lemn și din piatră, care nici nu văd, nici n-aud, și nici nu pricep nimic, și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!”.(Daniel 5:23). Purtarea rea a stăpânitorilor de astăzi ai „creștinătății” în prigonirea martorilor lui Iehova este de fapt împotriva „Domnului cerurilor”, pentru că acești martori prezintă mesajul lor propriu, ci mesajul Domnului Dumnezeu. Aceste lucruri au fost expuse clar stăpânitorilor lumii în scrierile amintite mai sus și în „Justificare”, volumele I, II, III. În loc să fie însă cu luare-aminte la mesajul sau vestea lui Dumnezeu, stăpânitorii au continuat să bea mai departe vinul Babilonului și să se îmbete și au întrebuițat pe martorii lui Iehova în mod nelegiuit pentru petrecerea lor.

15. „Degetul Dumnezeului celui Atotputernic”, adică, prea iubitul său Fiu Cristos Isus, a fost acela care a scris pe zidul sălii banchetului lui Belșatar: „De aceea a trimis El această parte de mână care a scris scrierea aceasta.”(Daniel 5:24). De când a vărsat Iehova spiritul Său asupra tuturor martorilor Săi credincioși, El a trimis pe acești martori și-i întrebuițeze să scrie mesajul adevărului Său „pe zidul” „creștinătății” îmbuibate, însă stăpânitorii au disprețuit mesajul și nu i-au dat nici o atenție iar pe mesageri i-au prigonit foarte rău.

16. Ospățul lui Belșatar, băutul vinului și desfrâul n-a încetat după apariția scrierii, ba dimpotrivă întrebuițarea vaselor de aur ale templului a continuat. În același chip a continuat și „cheful” „creștinătății” în timpul dintre 1926 până în 1929 când au fost vărsate plăgile anti-tipice peste lume și ura și asprimea celor ce au luat parte la chef împotriva martorilor lui Iehova a tot crescut. În cursul anilor din urmă rămășița credincioasă plină de curaj, sub conducerea celui mai înalt funcționar al lui Iehova, a continuat să înștiințeze clar și fără frică pe „creștinătate” că această organizație a lumii este de la Diavol. Mesajul transmis și reacția „creștinătății” ce a urmat după aceea, se poate rezuma în cuvintele următoare pe care le-a zis Daniel, profetul lui Iehova, la acel ospăț lui Belșatar: „Și aceasta este scrierea, care s-a scris: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN”.(Daniel 5:25). Noi cităm aici cuvintele următoare ale unei autorități în materie de literatură orientală: „Aceste cuvinte misterioase sunt aramaice. Ele sunt traduse în nota marginală sau traducerii revizuite engleze a Bibliei după cum urmează: „Numărat, numărat, cântărit, și împărțit!”; Pharsin este pluralul substantivului peres, Mene este principiul trecut regulat al verbului în formă de interjecție și Tekel este de asemenea privit ca un participiu trecut și anume cu vocalismul sau mai bine zis cu vocalizarea dată lui tradițional cu schimbarea de la tekil la tekel pentru a corespunde sunetului mene. Aceste cuvinte n-au fost vocalizate cum erau scrise pe perete și ar fi putut fi pronunțate în diferite chipuri. Chiar și dacă printre diferitele posibilități existente vreunui înțelept i-ar fi venit în minte pronunțarea corectă, totuși el n-ar fi avut nici un mijloc de a stabili corectitudinea citirii sau interpretării sale a cuvintelor.(Devis „Dictionary of the Bible”, pagina 491). (Vezi și McClintock & Strong’s „Ciclopedia”, volumul VI. pagina 89).

17. Regele și compania sa de chefuitori au văzut scrierea de pe zid în limba aceasta ciudată și acum a trebuit să li se facă cunoscut înțelesul ei. Dacă regele ar fi fost treaz și mai mari săi de asemenea, probabil c-ar fi putut citi cuvintele deși n-ar fi înțeles însemnătatea lor. Dumnezeu a trimis deci pe Daniel, care a prefigurat pe martorii lui Iehova, ca să citească cuvintele și să le interpreteze. Așa a auzit și „creștinătatea” cuvintele cu privire la Împărăția lui Dumnezeu și la căderea apropiată a organizației lui Satan în Armagedon și aceste cuvinte i s-au repetat tot mereu. Dacă „creștinătatea” ar fi fost trează, atunci „înțelepții” ei ar fi putut citi cuvintele cu o pricepere oarecare; dar ei fiind beți de vinul Babilonului nu pot nici să le citească așa cum trebuie și nici să le înțeleagă. Totuși este voia lui Dumnezeu ca aceste cuvinte și însemnarea „scrierii pe zid” să fie cunoscută „creștinătății”; aceasta s-a făcut în special din anul 1926 până în anul 1929 când în împlinirea acestor cuvinte „creștinătății” i s-a vestit acest mesaj. Intervalul de timp între 1929 și 1930 a fost un timp de investigare pentru stăpânitori, să cerceteze chestiunea și să câștige cunoștință despre ea și să decidă ce atitudine vreau să ia de aici înainte față de Dumnezeu, față de poporul său și față de lucrul său care se face pe pământ. În broșura „*Libertate pentru popor*” răspândită în anul 1927 au fost scos la lumină marele capital, politicienii fără conștiință și conducătorii religioși fățarnici și printre alte lucruri, au fost întrebuințate cuvintele următoare: „cuvântul lui Dumnezeu și faptele fizice bine cunoscute dovedesc că „creștinismul” organizat sau „creștinătatea” este un lucru neizbutit, adică ea a fost cântărită în cântar și a fost găsită prea ușoară. Presa metropolei a luat la cunoștință mesajul transmis în împlinirea „scrierii de pe perete” și a declarat pe martorii lui Iehova care au răspândit mesajul „dușmani necompromișatori ai creștinismului organizat”. Șapte ani mai târziu, în anul 1934, unul dintre reprezentanții „creștinătății organizate” a prezentat în Washington, D.C. unui comitet al Congresului (Statelor Unite) broșura „*Libertate pentru popor*” care conține mesajul de avertizare și a atras atenția asupra mesajului ca fiind motivul pentru care nu li se permite martorilor lui Iehova să întrebuințeze radioul ca să proclame Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului. Prin aceasta reprezentanții „creștinătății” au admis că au văzut „scrierea de pe zid” și anume că ei au văzut-o în anul 1927. Prin urmare „creștinătății” și reprezentanților ei le este închisă gura pentru totdeauna de a zice că nu au văzut „scrierea de pe zid”. Ei recunosc că au văzut-o; însă cum stă interpretarea?

18. Daniel a fost întrebuințat, prin harul lui Dumnezeu să facă cunoscută interpretarea cuvintelor misterioase și a zis: „Acesta este interpretarea lucrului”(Versetul 26), acesta este mesajul pe care regele și chefuitorii săi desfrânați desigur că l-au văzut, însă însemnarea lui n-au fost în stare să o priceapă din cauza beției și orbirii lor. În același chip sunt și stăpânitorii „creștinătății” beți de vinul organizației lui Satan, ochii lor sunt tulburi, iar mâinile lor sunt crude și greoaie. Ei citesc cuvintele însă nu le înțeleg. În anul 1918 marele Judecător, Cristos Isus, a venit la templu și a început judecata. Cuvintele următoare ale profetului lui Iehova citate de Isus se potrivesc foarte bine preoțimii „creștinătății” și aliaților ei: „De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis: „El (Iehova) le-

a orbit ochii, și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.” Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui, (slava lui Iehova în templu) și a vorbit despre El.” (Ioan 12:39-41 ; Isaia 6:9,10). Împlinirea interpretării a început asupra „creștinătății” și a început să fie adusă la cunoștință „creștinătății” în 26 Iulie 1931 când mesajul cuprins în broșura „*Împărăția - speranța lumii*” și însoțit de rezoluția „*Avertisement*”, a fost transmis și auzit în toate părțile prin radio și mai târziu răspândit în întreaga „creștinătate” și în special printre stăpânitorii „creștinătății”. Atunci a fost cunoscut pentru prima oară „numele nou” pe care l-a dat Iehova poporului Său, după care nume - și anume „martorii lui Iehova”- sunt cunoscuți conducătorilor „creștinătății” și cu care nume sunt numiți acum și de conducătorii „creștinătății”.

PE CINE A PREFIGURAT DANIEL

19. Daniel a dat interpretarea, care a prefigurat interpretarea mesajului lui Iehova din ziua de astăzi. „*Mene*” înseamnă „numărat”. Repetarea acestui cuvânt sau a scrierii pe perete de două ori, cum arată textul, indică o numărare dublă. Daniel a știut că Dumnezeu a numărat Babilonul, puterea mondială și el a aflat aceasta din profeția lui Ieremia; ceea ce Daniel declară. (Daniel 9:1 ; Ieremia 25:11-13). Iehova n-a numărat numai Babilonul tipic ci și pe organizația lui Satan, Babilonul mai mare reprezentat prin femeia lui. Declarația divină din Geneza 3:15 descoperă că Dumnezeu a rânduit un anumit timp în care nu va împiedica pe Satan în eforturile sale de a întoarce pe oameni de la Dumnezeul adevărat și voiește să aștepte timpul rânduit pentru a ridica o sămânță prin care va nimici pe Satan și pe organizația sa. Cuvintele scrise pe zid și interpretate de Daniel arată două numărări separate și distincte, primul „mene” al numărării împărăției Babilonului a fixat sfârșitul „timpurilor națiunilor” sau începutul „timpului sfârșitului” pentru Babilon și acest timp este fixat pentru anul 1914. Cele șapte timpuri simbolice, fiecare de 360 de ani, începând cu distrugerea Ierusalimului prin Babilonul tipic în anul 606 înainte de Cristos, au trebuit să se termine neapărat 2520 de ani mai târziu și anume în anul 1914 după Christos, moment în care a început să se împlinescă și profeția lui Cristos Isus. - Leviticul 26:18,21,24 ; Daniel 12:4 ; Matei 24:3-8.

20. Al doilea „mene” se referă la distrugerea sau sfârșitul organizației lui Satan: „Dumnezeu ...i-a pus capăt”, sau în acord cu Versiunea Revizuită, ”și a fost adus la final”. Sfârșitul final vine în Armagedon și tocmai cu foarte puțin timp înainte de Armagedon lucrarea de mărturie trebuie să fie terminată. (Matei 24:14,21,22; Apocalips 18:10,17,19). Mesajul care a fost vestit mai întâi în Columbus (Ohio) în 26 Iulie 1931 și care a apărut în broșura „*Împărăția-speranța lumii*”, a transmis înștiințarea și avertismentul către conducătorii „creștinătății”. Aceasta corespunde interpretării pe care a rostit-o Daniel înaintea lui Belșatar.

21. Cuvântul „*tekel*” care a apărut scris pe zid înseamnă „cântărit”. El este înrudit cu verbul „a cântări” pe care-l întrebuințează Iov: „Să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană, și-mi va vedea neprihănirea! De mi s-a

abătut pasul de pe calea cea dreaptă, de mi-a urmat inima ochii, de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele”.(Iov 31:6,7). Profetul lui Iehova, Daniel, a arătat regelui Belșatar că împărăția sa ajunsese la sfârșit și motivul pentru care se ajunsese aici: „*Teke!*”:ești cântărit în cântar și ai fost găsit ușor”.(Versetul 27). Domnia neîntreruptă a marelui Babilon, a organizației lui Satan, s-a sfârșit în anul 1914. Ea a fost cântărită atunci în cumpănă și a fost găsită ușoară. Cântăritul cere timp și a început când Maestrul însărcinat în mod oficial cu lucrarea de a cântări, Cristos Isus, a apărut în templul lui Iehova și el continuă să cântărească până când la al doilea „mene” va fi împlinit, marcând sfârșitul final, sfârșit care este după terminarea „predicării evangheliei Împărăției”. Atunci va veni sfârșitul final în marele necaz: „Păcatele lui (ale Babilonului) au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nedreptățile ei”(Apocalips 18:5). Prin profetul său Iehova zice: „Am voit să vindecăm Babilonul (în timp ce a fost cântărit), dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l, și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns până la ceruri, și se înalță până la nori.”(Ieremia 51:9). Babilonul, adică organizația lui Satan, a fost cântărit în cumpănă divină și aceasta este nepărtinitoare și absolut cinstită și exactă. „Cântarul și cumpăna dreaptă vin de la Domnul; toate greutatețile de cântărit sunt lucrarea Lui.” (Proverbe 16:11). „Sigur oamenii mici sunt deșertăciune, și oamenii mari sunt o minciună; puși în cumpănă, cu toții sunt mai ușori decât deșertăciunea”.(Psalm 62:9). În decursul cântăritului Babilonului prin Domnul Cristos Isus elementele conducătoare ale pământului, reprezentate prin Belșatar, prin femeile și concubinele sale și prin mai marii săi și alți funcționari, îmbracă hainele sau veșmintele prin care se fac cunoscuți ca dușmani ai lui Dumnezeu și ai Împărăției sale și ca adoratori ai Diavolului, și prin urmare ca unii care merită să fie distruși în Armaghedon, întocmai cum a măcelărit Iehu pe mulțimea tipică a Diavolului. – 2 Regi 10:18-26.

22. În timp ce cântăritul progresează, martorii lui Iehova, urmând porunca Sa, merg prin „creștinătate” și marchează pe aceia pe care Dumnezeu nu vrea să-i lase să fie distruși, ci vrea să-i cruțe.(Ezechiel 9:3-10). Despre „creștinătate” zice Iehova că a fost găsită „prea ușoară”. Mesajul adevărului răspândit de martorii lui Iehova este mesajul lui Iehova și El conduce pregătirea lui și asigură mijloacele care sunt necesare pentru a fi răspândit. El se servește în acest scop de radio, de aparate de vorbit și de o mică armată de bărbați și femei credincioase care duc mesajul în formă de broșuri și cărți din casă în casă. Mesajul Domnului declară cu privire la „creștinătate” că ea „a fost cântărită în cumpănă și a fost găsită ușoară”; și acest mesaj este cuprins în special în broșuri ca: „Va putea subzista guvernul american?”, „Sfârșitul Americii”, în broșura „*Criza*” și în alte broșuri de felul acesta care au fost răspândite în țările „creștinătății” și în țările așa-zise „păgâne” unde locuiesc puțini creștini. Babilonului de astăzi i s-a spus că „Lumea este bolnavă de moarte și urmează să moară”. Stăpânitorilor „creștinătății” le lipsește frica de Dumnezeu și această lipsă este arătată prin faptul că ei ocăresc mesajul adevărului Săi și continuă să profaneze „vasele lui Iehova” adică pe martorii lui Iehova. „Creștinătății” îi lipsește iubirea pentru Dumnezeu și Împărăția sa și

această lipsă o arată prin prigonirea lor continuă a martorilor Săi, dezvăluind astfel că ei lucrează sub conducerea lui Gog, a celui mai înalt funcționar a lui Satan.(Ezechiel 38:1,2). „Creștinătatea” care este o parte a Babilonului, a organizației Diavolului, a necinstit numele lui Iehova și a profanat templul Său; prin urmare, este scris: „Gândul Său este împotriva Babilonului, ca să-l distrugă; căci este răzbunarea Domnului, răzbunarea templului Său” – Ieremia 51:11.

23. În Armaghedon domnia lumii va fi smulsă de la Satan și va fi preluată de Cristos Isus. Prefigurând aceasta, interpretarea lui Daniel continuă în aceste cuvinte: „PERES: s-a împărțit regatul tău și s-a dat Mezilor și Perșilor!”.(Daniel 5:28). În versetul douăzeci și cinci este întrebuințat cuvântul „Pharsin” sau „Upharsin” și acesta este pluralul verbului „Peres” sau ”Peras” care înseamnă „a despărți”, „a rupe”, „a împărți”.(Isaia 58:7 ; Leviticul 11:3,4). În versetul douăzeci și cinci pluralul „Pharsin” arată două despărțiri sau împărțiri, adică, împărțirea Babilonului la Cristos Isus în anul 1914, când Diavolul și hoarda sa au fost aruncați din cer, și a doua împărțire care va urma în lupta Armaghedonului când organizația lui Satan va fi nimicită și stăpânirea lumii va fi preluată cu totul de Cristos Isus. Faptul că Daniel folosește în versetul douăzeci și opt cuvântul „Peres” la singular pare a arăta că el se referă cu deosebire la împărțirea definitivă, la Armaghedon.

24. Satan adună acum toate forțele sale pământești în organizația sa. Prin urmare, cuvintele „s-a împărțit regatul tău” nu înseamnă că organizația lui Satan va cădea din pricina dezbinării sau împărțirii sale interne. Aici nu este vorba de „împărțirea” menționată în Apocalips 16:17-19. Stăpânirea lumii va fi smulsă cu forța de la Satan la Armaghedon de Cristos Isus, Cuceritorul; și cu privire la aceasta profetul Daniel a scris vedenia următoare pe care a avut-o în primul an al domniei lui Belșatar: „M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată, că pe norii cerurilor a venit unul ca un Fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I S-a dat stăpânire, slavă și o Împărăție, ca să-i slujească toate popoarele, națiunile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o Împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”- Daniel 7:13,14,27.

25. Stăpânirea smulsă de la Babilon, după cum declară raportul, a fost „dată Mezilor și Perșilor”. Împărțirea regatului pare a sprijini concluzia că forțele cuceritoare se compun din două părți, și anume, din puterile invizibile și cele vizibile. Cele două părți ale armatei cuceritorului par a fi simbolizate prin cele „două coarne” ale berbecului menționate de profet: „Berbecule, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații Mezilor și Perșilor”. (Daniel 8:20). Scriptura amintește totdeauna mai întâi pe Mezi. Ei sunt menționați ca un popor foarte vechi, ca fiii lui Iafet. Mezii par a reprezenta în mod simbolic organizația invizibilă a Domnului Dumnezeu, în care sunt cuprinși heruvimii, serafimii și îngerii. Perșii

sunt menționați în Scriptură ca reprezentând pe Cristos Isus; prin urmare, în profeția lui Daniel, conducătorul persan reprezintă cu deosebire pe unșii lui Iehova, membrii trupului lui Cristos care sunt acum pe pământ, adică rămășița. – Isaia 45:1-3.

26. Armata invizibilă a lui Iehova, condusă de Cristos Isus, este aceea care va nimici organizația lui Satan. „Proorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoț. Iată, voi ațâța împotriva lor pe Mezi, care nu se vor uita la argint, și nu vor pofti aurul. Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, și vor fi fără milă pentru rodul pântecelor: ochiul lor nu va cruța pe copii. Și astfel Babilonul, slava împărățiilor, falnica mândrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora pe care le-a nimicit Dumnezeu.” (Isaia 13:1,17-19). „Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Domnul a ațâțat spiritul împăraților Mediei, pentru că vrea să nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea pentru Templul Său... Sunt o nimica toată și o lucrare de răs: când le va veni pedeapsa, vor pieri cu desăvârșire!” (Ieremia 51:11-18). Toți sfinții au parte la executarea judecății lui Iehova împotriva organizației lui Satan. (Psalm 149:6-9). Partea care trebuie împlinită de partea de pe pământ a armatei lui Dumnezeu constă din vestirea răzbunării Dumnezeului nostru, din atragerea atenției asupra „scrierii de pe zid” și din anunțarea scopului lui Iehova de a nimici domnia lui Satan și de a preda stăpânirea lumii în mâinile lui Cristos Isus. Tocmai aceasta este ceea ce a făcut rămășița în special din 1926 înapoi. „Scrierea de pe zid” a fost explicată deja stăpânilor și acum rămășița se implică să arate oamenilor binevoitori ce se va întâmpla peste foarte puțin timp și să-i instruiască în calea Domnului. Martorii lui Iehova se dedică în prezent răspândirii în toată lumea a mesajului „*Despărțirea Oamenilor*” pentru ca oamenii binevoitori să vadă calea dreaptă și să aibă ocazie să apuce această cale pentru ca să poată primi favoarea și ocrotirea lui Iehova în cea mai mare din toate crizele care stau să vină.

27. Belșatar și-a dat cuvântul că acela care îi va putea arăta însemnătatea scrierii de pe zid va fi răsplătit cu prisosință. (Daniel 5:7). Probabil că Belșatar n-a avut nici o plăcere de mesajul divin pe care l-a vestit Daniel la cererea sa; probabil că nu a crezut atunci ceea ce a spus Daniel, dar fiindcă și-a dat cuvântul, a voit să se țină de cuvânt: „Îndată, Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lăntișor din aur la gât, și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției”. (Daniel 5:29). Deși este adevărat că regele Belșatar a decretat că Daniel să aibă „locul al treilea în cârmuirea împărăției”, Daniel însă nu și-a asumat îndatoririle acelei slujbe în decursul domniei lui Belșatar, deoarece Belșatar a fost omorât chiar în noaptea aceea. Daniel a explicat în mod satisfăcător scrierea de pe zid și înălțarea sa prin Belșatar a umplut desigur pe înțelepții Babilonului de mare mânie. Aceasta pare clar să corespundă faptului cum a fost silit Haman să conducă un cal pe care a călărit Mardoheu pe străzile orașului și să strige înaintea lui în auzul poporului că Mardoheu este un onorat al regelui. (Eстера 6:1-12, vezi „*Păstrare*”, pagina 132). Ce legătură are tocmai această parte deosebită a profeției cu martorii lui Iehova și poziția lor în viitorul

apropiat nu putem ști sigur, și prin urmare, este mai înțelept dacă nu facem nici o presupunere în privința aceasta.

28. În aceeași zi când Babilonul a căzut, Dariu Medul, a devenit stăpânitorul națiunilor lumii; și Scriptura arată că Dariu a reprezentat pe stăpânitorul suprem. Dariu a adus la îndeplinire decretul pe care l-a anunțat Belșatar și a dat lui Daniel locul al treilea în cârmuirea împărăției. Aceasta a fost ordinea rangurilor: primul stăpânitor a fost Dariu, al doilea a fost Cir, iar al treilea Daniel (Daniel 6:1-3). Corespunzător acestui fapt, la căderea completă a Babilonului, adică a organizației lui Satan, inclusiv „creștinătatea”, aceasta va fi ordinea rangurilor stăpânitorilor lumii: primul, sau stăpânitorul suprem, Iehova; al doilea, Isus Cristos; iar al treilea, membrii trupului lui Cristos, și prin urmare clasa numită ”servul înțelept și credincios” prefigurată de Daniel. – 1 Corinteni 11:3.

29. În timp ce Belșatar și mai marii săi au fost la ospăț a apărut scrierea pe zid și la puțin timp după aceea Belșatar și oamenii lui chefuitori au fost omorâți. Scrierea a apărut deja pe peretele sau zidul „creștinătății” și pieirea ei este pecetluită. Este absolut sigur că „sămânța lui Satan”, adică stăpânitorii de acum ai pământului, va fi nimicită. „Chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul Haldeilor, a fost omorât”.(Daniel 5:30). Biblia nu ne descoperă cine a ucis pe Belșatar. Ce zice istoria profană despre aceasta nu merită luat în considerare. În orice caz, instrumentul lui Iehova a fost acela care l-a omorât pe Belșatar; de aceea prin aceasta este reprezentat lucrarea Executorului lui Iehova, care va executa judecata divină scrisă împotriva organizației lui Satan. La Armagedon își vor găsi pieirea toți aceia care au stăpânit lumea în nelegiuire de mult timp, au asuprit pe neamul omenesc și au necinstit foarte mult numele sfânt a lui Dumnezeu și Împărăția sa și Cristos Isus va îndeplini lucrarea de executare a tuturor celor răi.

30. În acest punct al istoriei lumii, inclusă în cadrul profetiei, Babilonul a încetat a mai fi o putere mondială și acolo a început stăpânirea Mezilor și Perșilor: „Și a pus mâna pe împărăție Dariu, Medul, care era în vârstă de șaiszeci și doi de ani”.(Daniel 5:31). Numele „Dariu” înseamnă „cuceritor” sau „păstrător”. De fapt Babilonul a fost cucerit pe deplin de Dariu și el a păstrat și pe Daniel pe servitorul credincios și profetul lui Iehova. Se zice că Dariu era o rudenie și anume unchiul lui Cir, și probabil că Cir a fost moștenitorul tronului lui Dariu. Aceasta pare a arăta că Dariu Medul a reprezentat puterea supremă și anume pe Iehova însuși, pe Cel Prea Înalt. Dariu și-a început domnia ca stăpânitor al lumii când a căzut Babilonul, care corespunde sau reprezintă căderea organizației lui Satan și aici Dariu reprezintă pe Iehova care, bineînțeles, este primul și supremul stăpânitor în marea Împărăție universală. Cir, al doilea stăpânitor, reprezintă pe „moștenitorul tuturor lucrurilor” al lui Iehova, adică Cristos Isus, căruia Iehova îi dă Împărăția și toate națiunile pământului în stăpânire. (Psalm 2:8). El este acela cu care Iehova se asociază pentru nimicirea organizației lui Satan. Faptul că Scriptura zice că Dariu a fost de șaiszeci și doi de ani când a ajuns primul stăpânitor al puterii mondiale arată încă odată că el în locul acesta a reprezentat pe Iehova, pe „Cel Îmbătrânit de zile”. - Daniel 7:9.

31. La căderea Babilonului a fost înălțat Dariu Medul și nu Cir Persanul; și aceasta pare a zice că rezultatul bătăliei Armagedonului va fi că Iehova marele Rege, care este Ființa Supremă, va fi făcut cunoscut întregii creației vii și numele Său va fi justificat pe deplin și se va vedea că El este mai presus de orice creatură, inclusiv Fiul Său prea iubit, Cristos Isus, Regele lumii. Toți istoricii care au scris istoria lumii au avut greutăți în a stabili cine a fost Dariu Medul și nu-l menționează după nume ci dau întâietate lui Cir Persanul. Biblia face cunoscut pe Dariu; și aceasta corespunde faptului că stăpânitorii acestei lumi nu știu cine este Iehova Dumnezeu și menționează numele Său numai în mod batjocoritor, în timp ce în același timp dau întâietate numelui lui Isus Cristos, deși dintr-un motiv egoist. După Armagedon însă toți vor cunoaște pe Iehova.

32. Prin faptul că Iehova permite în timpul de acum poporului Său să aibă o oarecare înțelegere a profeției, arată bunătatea Sa iubitoare față de unșii Săi și aceasta îi mângâie și întărește foarte, întocmai după cum a făgăduit în Cuvântul Său că va face. (Romani 15:4). Faptul că Daniel a supraviețuit căderii Babilonului, ba încă a trăit până în al treilea an al domniei lui Cir „al regelui Persan (Daniel 10:1) pare a arăta că mai marele Dariu (Păstrătorul, Iehova) va ține în viață pe cel puțin o parte a rămășiței în decursul bătăliei Armagedonului și-i îi va da după bătălie un anumit serviciu pe pământ pe care ea îl va face spre onoarea și mărirea lui Iehova. „Mare este Iehova și vrednic de laudă, în orașul Dumnezeului nostru, pe muntele cel sfânt. Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ este muntele Sion; în partea de miazănoapte este orașul Regelui cel mare. Dumnezeu s-a făcut cunoscut în palatele lui ca un loc de refugiu”. (Psalm 48:1-3, *A.R.V.*).

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Explică pentru ce a fost Daniel în Babilon în timpul întâmplărilor amintite aici. Arată că raportul despre integritatea și experiența sa este o profeție.
- 2,3. Explică însemnătatea profetică a chemării lui Daniel înaintea regelui și a întrebării pe care a pus-o regele cu privire la identitatea lui Daniel.
4. Ce informație a primit regele despre Daniel și cum a ajuns ea la el? Ce a fost prefigurată prin aceasta?
- 5,6. Relatează faptele care arată că în împlinirea versetelor 15 și 16, ”înțelepților și astrologilor” din ziua de azi li s-a dat ocazie să citească scrierea și să o interpreteze, însă n-au fost în stare să facă aceasta. Explică eșecul lor și descrie metodele întrebuițate de ei pentru ascunderea lipsei lor de înțelepciune.
- 7,8. Ce impresie a făcut asupra lui Daniel oferta regelui de a-l răsplăti? Ce a avut loc pentru a arăta că Daniel și în locul acesta a prefigurată pe martorii lui Iehova din timpul prezent?
- 9,10. Cum și când se împlinesc versetul 18? Arată și alte declarații de-ale lui Daniel care sprijină această concluzie.
- 11-15. De cine a vorbit Daniel în versetele 18-21? Compară pe Lucifer cu Nebucadnețar pe baza acestui raport, în ceea ce privește poziția lor, sursa autorității lor, felul lor de a lucra și rezultatul acțiunii sau cursului lor. Pentru ce a

atras Daniel atenția lui Belșatar asupra acestor fapte cu privire la Nebucadnețar și asupra celorlalte fapte menționate în versetele 22 și 23? Arată că stăpânitorii” creștinătății” au primit înștiințare și avertisment și că nu și-au folosit privilegiile lor și nu și-au folosit răspunderea lor asupra căreia li s-a atras atenția.

16-18. Cum, în împlinirea tabloului profetic, este arătat că cheful dezmățat a fost continuat chiar și după ce a apărut scrierea pe perete sau zid? A fost lucrul acesta drept sau nu ținând seama de faptul că ei n-au putut nici să citească și nici să priceapă scrierea? Cum a sunat scrierea și interpretarea ei după descoperirea pe care a dat-o Dumnezeu lui Daniel și pe care acesta a făcut-o cunoscut regelui? Care sunt faptele care arată că „scrierea de pe perete” și „interpretarea ei” au fost făcute cunoscute stăpânitorilor „creștinătății” și ce alte fapte arată clar că ei nu s-au folosit de ocazia ce li s-a dat de a trage folos din ele?

19-25. Explică cu texte ilustrative din Scriptură semnificația și aplicarea de *atunci* precum și cea *profetică*: a) a cuvântului „mene” și a repetării sale; b) a cuvântului „tekel”, și c) a cuvântului „upharsin”, sau (ca în versetul 28) „peres”.

26. Pe cine a prefigurat Daniel, după cum este arătat aici clar și ce a fost arătat dinainte prin citirea sa a scrierii de pe perete și prin facerea de cunoscut a interpretării descoperite de Iehova?

27,28. S-a împlinit promisiunea lui Belșatar de a răsplăti pe acela care va putea citi și interpreta scrierea de pe perete? Ce este prefigurat prin aceasta?

29. Ce alt eveniment a avut loc în aceea noapte? Prin cine s-a făcut sau întâmplat? Și ce s-a ilustrat prin aceasta?

30. Care este semnificația profetică a declarației însemnate în versetul 31 și a legăturii și poziției lui Cir și Daniel în acea împărăție?

31. Compară raportul Sfintei Scripturi și al istoriei lumii în punctul întăietății pe care cel dintâi o dă lui Dariu Medul, iar celălalt lui Cir Persanul. Explică contradicția sau contrastul.

32. Ce sugerează Daniel 10:1 cu privire la rămășiță în timpul Armagedonului și după Armagedon?

ISPITIREA ȘI CĂDEREA ECLEZIASTICISMULUI

Termenul „ecleziasticism” se aplică tuturor denominațiilor, catolice și protestante care s-au unit cu elementele financiare și politice ale pământului ca să formeze factorii de guvernare și de control ca să conducă pământul. Acestor ecleziastici Diavolul le-a prezentat cele trei mari ispite. Aceste ispite el le-a prezentat și Evei în grădina Edenului. Ea a cedat și a căzut. Aceleași trei ispite au fost prezentate lui Isus de Diavolul, și Isus s-a împotrivit tuturor și a câștigat victoria. Și acum remarcați cum au fost ele prezentate sistemelor ecleziastice și cum toate acestea au căzut pradă vicșugurilor Diavolului și au devenit o parte a organizației lui, lumea rea.

Scripturile declară că Dumnezeu nu ispitește pe nimeni. Apostolul Iacov (1:13-15) scrie: „Nimeni să nu spună când este ispitit: Sunt ispitit de Dumnezeu; căci Dumnezeu nu poate fi ispitit cu răul, și nici nu ispitește pe nimeni; ci fiecare om este ispitit, când este atras de pofta lui însuși, și momit. Apoi pofta când a conceput, dă naștere păcatului; și păcatul odată înfăptuit aduce moartea”. Dorința acestor lideri eclesiastici după onoare și putere a fost aceea care i-a dus în ispită.

Isus Cristos este marele Păstor al turmei lui Dumnezeu. (Evr. 13:20; 1Pet. 2:25). În organizarea adunării Domnul a prevăzut sub-păstori, desemnându-i ca supraveghetori sau învățători. Asupra acestora planează datoria și obligația de a hrăni turma lui Dumnezeu, de a veghea într-un mod altruist asupra intereselor acesteia, (1Pet. 5:2-4), și nu de a stăpâni peste poporul Domnului. Contrar Cuvântului lui Dumnezeu, bătrânii aleși sau păstorii bisericilor denominaționale în secolele trecute au organizat concilii, sinoade, prezbiterii, și alte organisme politice, și-au ales proprii lor membrii în funcțiile înalte de papi, cardinali, episcopi, doctori ai divinității, reverenzi, și alții, și astfel au format și creat ceea ce se numesc pe bună dreptate eclesiastici „creștinătății”, personajele înalte în bisericile denominaționale, catolice și protestante. Dumnezeu nu a ispitit pe acești oameni să facă aceasta. Ei au fost conduși la acești pași din propria lor dorință; și astfel ei s-au expus marelui Ispititor care rapid le-a prezentat ispite similare celor care au fost prezentate Evei și lui Adam, și mai târziu lui Isus Cristos; și anume, pofta trupului, pofta ochilor și mândria vieții. – 1 Ioan 2:15-17.

Să analizăm mai întâi pofta cărnii (a trupului): Puterea câștigată de eclesiastici în biserică, datorită poziției lor, ei au folosit-o în scopurile lor egoiste. Ei s-au hrănit pe ei înșiși și nu au băgat în seamă turma lui Dumnezeu. (Ezec. 34:8). În mod egoist, ei și-au promovat propriile lor interese personale, au lăsat ca oamenii să meargă fără hrană spirituală, și astfel au provocat o foamete în țară pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Cedând ispitei de a-și folosi puterile în scopuri egoiste, ei au căzut. – Amos 8:11.

În al doilea rând, pofta ochilor (sau a minții): Dorind să posede lucrurile seducătoare ale acestei lumi, și de a fi admirați de oameni mai degrabă decât de a fi aprobați de Dumnezeu, clericii au cedat poftii ochilor; ei s-au îmbrăcat în haine lungi, stacojii, s-au împodobit cu bijuterii, și în mod arogant și-au asumat o formă de evlavie cu toate că în același timp negau puterea acesteia. Ei au căzut victime acestei ispite. – 2 Tim. 3:5.

În al treilea rând, mândria vieții: Isus a învățat pe reprezentanții Săi să predice evanghelia Împărăției Sale și să aștepte cu răbdare a doua Sa venire, când va întemeia Împărăția. El i-a sfătuit să se păstreze separați de lume. Eclesiastici sau clericii au susținut cu îndrăzneală că reprezintă pe Domnul pe pământ. Satan a ținut înaintea lor ispita că, în calitate de reprezentanți ai Domnului, ei ar putea întemeia Împărăția lui Dumnezeu pe pământ fără a aștepta a doua venire a lui Cristos; condiția a fost ca ei să dea mâna cu puterile comerciale și politice ale pământului, care erau deja sub controlul lui Satan. Aceasta a hrănit „mândria vieții” lor. Pentru ei era un lucru minunat să aducă capitaliștii și politicienii în

biserică. Ei au cedat acestei ispite seducătoare; ei și-au propus să obțină imediat controlul și conducerea lumii, fără ajutorul Domnului și contrar Cuvântului Său.

Clericii au îndeplinit condițiile și au eșuat. Ei s-au închinat Diavolului, au sfințit războiul, au acționat pentru bani ca agenți militari de recrutare, și au recurs la alte metode diabolice și mijloace ambițioase. Ei L-au ignorat pe Dumnezeu și pe Domnul Isus, și au devenit bogați și puternici, cu toate că în același timp au fost asociați cu aliații lor și sub conducerea super-minții dumnezeului acestei lumi. Ei au căzut în ispită, și și-au îndeplinit partea lor din planul Diavolului ca să orbească oamenii cu privire la planurile lui Dumnezeu. Ei sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu și a omului.

Ecleziasticii, adică, papii, cardinalii, episcopii, reverenzii, doctorii divinității, și profesorii teologici, au pretins dreptul exclusiv și autoritatea de a interpreta Scripturile, și neagă într-un mod arogant dreptul cuiva de a predica evanghelia decât a celor rânduiți de ei. Ei au pus de o parte doctrinele Cuvântului lui Dumnezeu și prin organizațiile lor diverse s-au constituit izvoarele doctrinelor, doctrine pe care le-au trimis ca pe un râu, susținând că acesta este un râu dătător de viață în beneficiul oamenilor, în timp ce de fapt și în realitate mesajul lor a fost un mesaj al fraudei și înșelăciunii și un râu al bolii și morții. Prin aceste doctrine false și înșelătoare oamenii au fost orbiși cu privire la planurile lui Dumnezeu, și planul Lui mare pentru salvare a fost ascuns de ochii lor.

Susținând că sunt autoritatea exclusivă de a interpreta Scripturile, ecleziasticii au ținut pentru mult timp oamenii în ignoranță față de textul Bibliei descurajându-i în studierea ei; dar acum în această zi de educație/învățământ mai mare, când oamenii ar putea citi și înțelege Scripturile, acești lideri ecleziastici neagă cu vehemență și cu îndrăzneală inspirația Cuvântului lui Dumnezeu. Știind dinainte că ei vor lua acest curs, Dumnezeu a făcut pe profetul Său Ieremia să scrie cu privire la ei. „Ei M-au părăsit, izvorul apelor vii (sursa vieții și a adevărului), și și-au săpat puțuri (sisteme și doctrine făcute de oameni), puțuri crăpate care nu pot ține apă (care nu conțin nici un adevăr dătător de viață).” – Ier. 2:13.

Biblia învață că omul a fost creat perfect, și că din cauza păcatului a fost condamnat la moarte, pierzându-și astfel perfecțiunea organismului și dreptul la viață.

Ecleziasticii moderni învață că omul este o făptură a evoluției, că el nu a căzut niciodată, și că nu și-a pierdut niciodată dreptul la viață din cauza păcatului.

Biblia afirmă clar că omul este muritor, și că din cauza păcatului lui Adam toți sunt născuți păcătoși, supuși morții.

Ecleziasticii învață că toți oamenii au suflete nemuritoare, care nu pot muri, doctrină care este susținută doar de minciuna mare a lui Satan, și anume, „Nu există moarte”. – Gen. 3:4; Ioan 8:44.

Biblia învață clar că plata păcatului este moartea, și că moartea și distrugerea este pedeapsa celor care fac răul în mod deliberat.

Ecleziasticii învață că nu există nici o moarte adevărată, și că pedeapsa celor egoiști și răi este chinul conștient, etern ca durată; și că pentru a scăpa de

această pedeapsă teribilă oamenii trebuie să se alătore denomiinațiilor lor bisericești.

Scripturile învață clar că Iehova este Dumnezeu, Prima mare Cază, și că Isus Cristos, singurul Lui Fiu, este Răscumpărătorul omenirii.

Ecleziasticii învață doctrina nescripturală a trinității care îl dezonoarează pe Dumnezeu.

Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu declară că Isus Cristos este răscumpărătorul tuturor, și că toți membrii rasei umane vor avea, la timpul stabilit, o oportunitate să cunoască despre răscumpărare și să primească beneficiile ei.

Învățăturile ecleziastice ale evoluției, nemuririi umane, ale chinului veșnic și a trinității, sunt negări ale răscumpărării prin implicație; și acum cei mai mari dintre ei neagă că Isus a fost ceva mai mult decât un om de rând, neagă că există vreo valoare în jertfa Lui, neagă pe singurul Domn Dumnezeu și sângele Domnului Isus Cristos prin care omenirea este răscumpărată.

Scripturile învață că Cristos Isus este Rege, Singurul care are dreptul și autoritatea să conducă pământul la timpul stabilit de Dumnezeu.

Ecleziasticii învață dreptul divin la regilor pământești, care sunt făcuți de marea afacere, să conducă oamenii; și ecleziasticii și-au unit mâinile cu marii afaceriști și cu marii politicieni pentru a pune în aplicare această conducere și pentru a controla popoarele pământului pentru că, spun ei, este planul divin ca ei să conducă.

Isus și-a format apostolii ca temelia Împărăției, și Scripturile învață că apostolii nu au avut succesori.

Ecleziasticii au susținut în mod înșelător a fi succesorii apostolilor, și astfel și-au arogat o autoritate mare și au încercat să înșele, și chiar au înșelat oamenii.

Biblia învață și accentuează a doua venire a lui Cristos, marele Prinț al Păcii, că El își va lua la Sine puterea ca să domnească; ea sfătuiește pe toți urmașii Domnului să proclame cu credincioșie acest mesaj al venirii Împărăției Sale, și să susțină și să urmărească pacea cu toți oamenii.

Ecleziasticii învață și susțin războiul; ei au sfințit războiul și luptă împotriva Scripturilor pentru a-și justifica concluzia; ei au fost pictați în repetate rânduri și expuși ca mari războinici ai lumii; ei au transformat clădirile bisericilor lor în centre de recrutare; ei au primit și acceptat câștigul murdar pentru serviciul de recrutare a tinerilor pentru război, și le-au predicat cu răutate în tranșee. Și acum când dovada este clară și convingătoare că lumea veche s-a sfârșit, că Domnul este prezent pentru a doua oară și că Împărăția cerului este aproape, ecleziasticii ignoră dovada, și batjocoresc, disprețuiesc și persecută pe cei care îndrăznesc să spună adevărul oamenilor. În loc de a ura bun venit Regelui slavei, și de a spune oamenilor despre Împărăția Sa și despre binecuvântările pe care le va aduce el, ei se unesc în mod deschis cu Diavolul în planurile lui de a controla popoarele pământului într-o alianță denumită ca Liga Națiunilor; și ei o declară în mod pios și înșelător a fi „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”.

Astfel, eclesiasticismul în toată „creștinătatea”, a căzut în mod vădit ispitelor pe care Satan le-a pus în calea lui, și acum se apropie timpul lui Iehova Dumnezeu ca să-l curețe de pe fața pământului pentru ca oamenii din toate țările să știe că El este Iehova, singurul Dumnezeu adevărat și viu, Cel Atotputernic și Cel Preaînalt, în care nu este minciună, înșelăciune, ipocrizie, nedreptate și nimic egoist.

DUMNEZEU stă în adunarea celor puternici; El judecă în mijlocul dumnezeilor...Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul; căci Tu vei moșteni toate națiunile”. – Psalmul 82.

CHESTIUNEA ȘI MARTORII

Niciodată nu a fost așa de important ca acum ca oamenii să cunoască adevărul. Marele dușman al omenirii, Satan, depune toate eforturile ca să împiedice oamenii de la cunoașterea adevărului. Mulți din conducători sunt înșelați și orbiți de Satan, și tot astfel și oameni sunt orbi față de adevăr. Atunci ce se poate face pentru ca oamenii să cunoască adevărul?

Dumnezeu, al cărui nume este Iehova, nu-și execută planul în secret. El dă un avertisment corespunzător despre planurile Sale. Doar puțin timp a trecut după expulzarea omului din Eden și Satan a format o grupare de oameni și i-a făcut să se numească în mod ipocrit după numele Domnului. Cartea Genezei, capitolul patru, versetul douăzeci și șase (*margin*), mărturisește despre acest fapt. Oamenii s-au grăbit pe calea către răutate. Satan, de asemenea, a condus pe multe din creaturile spirituale ale lui Dumnezeu în răutate, făcându-i să-și părăsească prima lor stare din organizația lui Dumnezeu, să ia formă umană ca *nefilimi* și să umple pământul cu violență. Din cauza acestei răutăți Dumnezeu a hotărât să distrugă acea generație păcătoasă. (Gen. 6:7). Înainte de a face acest lucru, El a trimis pe Noe să depună mărturie despre planul Său. (2 Pet. 2:5; 1 Pet. 3:20). Ceea ce a făcut Noe a fost profetic și a prezis ceea ce va veni la sfârșitul lumii. Despre aceasta nu există nici cea mai mică îndoială, pentru că Isus a declarat așa. – Mat. 24:37.

Când Dumnezeu urma să elibereze pe poporul Său de sub mâna asupritoare a conducătorului Egiptului, a trimis pe Moise și fratele său Aaron să depună mărturie înaintea aceluia conducător și popor, cu privire și despre planul Său. (Ex. 3:18; 4:16; 5:1-4; a se vedea și Exod de la 6 la 12). Este cert faptul că ceea ce s-a făcut acolo prin Moise și Aaron, și ce a urmat după aceea cu Israelii, a fost profetic și a prezis lucruri similare care se vor întâmpla la sfârșitul lumii. (1 Cor. 10:11). Profețiile împlinite dezvăluie două organizații puternice, adică, organizația lui Dumnezeu și organizația lui Satan, care sunt în vrăjmășie și între care s-a purtat războiul din cer, și între care încă mai este de purtat un mare război, care va implica toate popoarele pământului. Era de așteptat ca Iehova Dumnezeu să dea

avertizare despre conflictul care se apropie prin depunerea mărturiei în modul stabilit de El, cu privire la planurile Sale.

Marea chestiune în joc pentru rezolvare de către toate creaturile este: Cine este Dumnezeu Atotputernic? Această chestiune trebuie și chiar va avea o rezolvare finală, deoarece Dumnezeu a declarat că va fi așa. Când viteazul vânător Nimrod, sub supravegherea lui Satan, a construit turnul Babel, scopul a fost de a dovedi că Satan era egal cu Iehova Dumnezeu, dacă nu mai mare. Iehova a distrus acea putere și a încurcat vorbirea aceluiași popor pentru ca ei să învețe că el este Dumnezeu Atotputernic.

Când regele Egiptului a devenit arogant și a asuprit pe poporul ales al lui Dumnezeu, chestiunea a fost atunci, Cine este Dumnezeu suprem? Iehova și-a demonstrat puterea supremă în acel timp, pentru ca numele și supremația Lui să poată fi ținute înaintea poporului Său pentru bine, și să demonstreze Egiptului că Iehova este Dumnezeu. – 2 Sam. 7:23.

Când regele Asiriei a apărut cu aroganță înaintea orașului Ierusalim, chestiunea ridicată de el a fost: Cine este Dumnezeu suprem? Iehova a distrus armata asiriană pentru ca oamenii să vadă cine este suprem. – Isa. 36:18; 37:36-38.

În prezent, puterile mondiale ale „creștinătății” aliate ascultă de Satan Diavolul, și aruncă ocară asupra lui Iehova, cu toate că susțin în același timp în mod ipocrit că sunt urmași ai lui Cristos; și acum marea chestiune este: Cine este Dumnezeu Atotputernic, și de cine să ascultăm? Iehova și-a exprimat hotărârea ca chestiunea să fie rezolvată, și aceasta în curând; dar înainte de a face aceasta, El va face ca să se dea mărturie înaintea națiunilor și popoarelor lumii despre planul Său, pentru ca conducătorii oamenilor să aibă oportunitatea să cunoască adevărul; și mai mult, pentru ca toate gurile să fie oprite pentru totdeauna de la a spune că nu au avut ocazie să știe. Este sigur că depunerea acestei mărturii ar trebui să precedă imediat rezolvarea finală a chestiunii mari, și acest lucru este arătat prin cuvintele lui Isus Cristos, marele Profet al lui Iehova Dumnezeu, când a spus: „Și această evanghelie a Împărăției va fi predicată în toată lumea ca mărturie pentru toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul. Căci atunci va fi un mare necaz, așa cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi”. – Mat. 24:14, 21.

Faptul că Dumnezeu vrea ca această mărturie să fie dată înainte de marele timp de necaz este o dovadă că El va oferi astfel un avertisment, precum și o oportunitate pentru ca cei care aud să profite de fapte, să evadeze din organizația lui Satan, și să caute siguranță sub puterea și protecția lui Iehova. Este la fel de sigur că Satan va face tot ceea ce-i stă în putință să împiedice pe oameni să audă mărturia, pentru ca să-i țină în organizația lui.

Mărturia este dată de martori, care detaliază anumite fapte care privesc chestiunea aceasta. Cine vor fi martori pe pământ ca să mărturisească despre numele lui Iehova Dumnezeu ca Cel Atotputernic? Această chestiune poate fi rezolvată prin cercetarea pe cine a folosit Dumnezeu în ocazii anterioare când vroia să aducă numele Său înaintea creației. Iehova își pune Spiritul peste oameni

pe care-i trimite să dea mesajul adevărului Său. Aceasta înseamnă că ei sunt autorizați să vorbească în numele Lui. El îmbracă pe aceștia cu putere de sus ca să acționeze ca martori pentru El. Spiritul Lui este puterea Lui invizibilă care acționează după voia Sa suverană. (2 Pet. 1:21). Este evident că Dumnezeu a făcut să se scrie un raport despre ceea ce a făcut în trecut, pentru a da oamenilor posibilitatea să înțeleagă mai bine ce va face El în viitor.

Când Dumnezeu a organizat națiunea Israelului în organizația Sa profetică, a prevăzut preoțimea ca să slujească acelui popor, și a făcut pe preoți să fie unși cu untdelemnul sfânt, indicând astfel autoritate și aprobare de la Iehova. Untdelemnul sfânt a fost o reprezentare a Spiritului Sfânt al lui Dumnezeu cu care El unge pe cei care acționează în numele Lui. Printre alte îndatoriri care trebuiau făcute de preoții din acel timp a fost că li s-a cerut să învețe pe popor informându-l cu privire la legea lui Dumnezeu și planurile Sale. (Mal. 2:7). Preoții acelei organizații au prezis în mod profetic o clasă similară care va sluji pe organizația Lui adevărată, „când va fi zidit Sionul”.

Prin profetul Său, Dumnezeu a prezis venirea Fiului Său puternic, Cristos Isus, marele Profet al lui Iehova. Cu privire la lucrarea pe care trebuia s-o facă, profetul Isaia (61:1, 2) a scris: „Spiritul Domnului Dumnezeu este peste mine; căci Domnul m-a uns să predic vestea bună celor blânzi; El m-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să proclam libertatea celor captivi, și deschiderea închisorilor pentru cei ce sunt legați; să proclam anul acceptabil al Domnului, și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe cei ce plâng”. Când Isus și-a început lucrarea pământească a luat cartea care conținea această profecie, a citit-o în auzul altora, și a aplicat-o la Sine.

El a citit mai întâi: „Spiritul Domnului Dumnezeu este peste mine; căci Domnul m-a uns să predic vestea bună celor săraci; El m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să proclam libertatea celor captivi, și căpătarea vederii pentru cei orbi, să pun în libertate pe cei zdrobiși, să predic anul acceptabil al Domnului. Și a început să le spună: Astăzi s-a împlinit scriptura aceasta pe care ați auzit-o”. (Luca 4:18, 19, 21). Faptul că, în citirea profetiei în acel timp, Isus a omis cuvintele „și ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru”, trebuie să fie semnificativ.

El a știut că va veni din nou, și că la a doua Sa venire și la sfârșitul lumii „răzbunarea Dumnezeului nostru” va trebui spusă oamenilor înainte de acea zi mare și teribilă; și această concluzie este susținută deplin de ceea ce El a spus ulterior discipolilor Săi. (Mat. 24:14, 21). În perioada de timp care s-a scurs dintre Cincizecime (33 d. Cr.) până la venirea Domnului la templul Său și zidirea Sionului sau organizației lui Dumnezeu, membrii trupului Său, adică, membrii trupului lui Cristos, urmau să fie aleși și adunați la El. Ultimii din acești membri de pe pământ vor constitui „picioarele”, așa cum îi numește profetul Isaia (52:7, 8), și ei trebuie să-și îndeplinească îndatoririle primite prin autoritatea ungerii lor.

Timp de trei ani și jumătate Isus a pus mărturie înaintea oamenilor și conducătorilor, spunându-le despre planul lui Dumnezeu. Când a stat înaintea guvernatorului roman Pilat și a răspuns la întrebarea cu privire la misiunea Sa pe

pământ și cu privire la dacă este rege sau nu, El a spus: „Pentru aceasta m-am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr aude glasul meu”. (Ioan 18:37). Astfel, el și-a dovedit misiunea de a fi aceea de mare Martor sau Profet al lui Dumnezeu, și că toți cei care sunt cu adevărat din adevăr trebuie să audă și să asculte glasul Lui și trebuie să fie martori împreună cu El. – Luca 24:48.

Unul din titlurile date lui Isus de Iehova Dumnezeu este „martorul credincios și adevărat”. (Rev. 3:14). Se mai spune că membrii trupului Său trebuie să fie ca El. (Rom. 8:29). Această asemănare trebuie în mod neapărat să se compună din aceasta, și anume, membrii trupului Său trebuie să fie cu totul și fără rezerve devotați lui Iehova Dumnezeu și să se bucure în păzirea poruncilor. Aceasta ar însemna că ei trebuie să fie martori pentru Iehova.

Scopul lui Iehova în a avea evanghelia predicată de la Cincizecime, cincizeci de zile după învierea lui Isus, până la venirea lui Cristos Isus la templul Său, a fost de a lua dintre oameni „un popor pentru numele Său”. Dușmanul viclean Satan a început de timpuriu să-și ducă campania sa pentru a contracara planul lui Dumnezeu. Știind bine că trebuie să lucreze prin fraudă și înșelăciune, el a injectat în mințile liderilor din organizațiile pământești ale bisericii concluzia că misiunea bisericii este să convertească lumea și s-o îmbrace în glorie și frumusețe ca pregătire pentru a doua venire a lui Cristos Isus. Satan a știut că oamenii nu ar putea face un astfel de lucru, dar că a urma acel curs îi va ține ocupați și va ascunde planul adevărat al lui Dumnezeu de înțelegerea lor.

Când Roma antică a adoptat o religie și a numit-o „religia creștină”, liderii au început atunci să ducă o mare campanie ca să silească pe oameni să devină membrii ai acelei biserici. Aceasta a însemnat că Satan obținuse controlul organizației și făcuse acea organizație „religia” organizației lui, și prin urmare, o făcuse o parte a organizației lui care se numește „Babilon”. Cei care nu au vrut să cedeze acestei influențe au fost supuși la tot felul de tratamente crude și torturi.

Scopul adevărat al bisericii a fost pierdut total din vederea oamenilor sinceri, și acesta a fost rezultatul influenței rele a lui Satan. După cum fariseii evrei erau călăuze oarbe a orbilor când Isus a fost pe pământ, tot așa și clericii, care sunt corespondenții fariseilor, au devenit călăuzele oarbe ale oamenilor în biserică, care sunt orbiți față de adevăr prin cursul de acțiune al lui Satan.

Când condițiile în biserică romană au devenit intolerabile, unii din cei mai sinceri au evadat ca să formeze ceea ce este cunoscut ca biserică Protestantă. Protestanții, la fel, au căzut sub influența seducătoare a lui Satan, și-au făcut o idee greșită despre scopul bisericii, și au crezut că este datoria lor să convertească lumea la Protestantism. Ca o consecință a acestui fapt, au urmat multe războaie sângeroase, în special în Europa, între organizațiile bisericii Catolice și Protestante. Ambele organizații au participat în mod deschis în politica lumii și au devenit de fapt o parte a factorilor de conducere. Adevărul a fost ascuns de ei. Această condiție de înțelegere greșită a scopului bisericii a continuat până când Domnul a început să pregătească calea înaintea lui Iehova și restatornicirea

învățăturilor fundamentale ale adevărului Cuvântului lui Dumnezeu. – Mal. 3:1; 4:5, 6; Marcu 9:11, 12.

Creștinismul adevărat înseamnă călcarea cu credincioșie pe urmele lui Cristos Isus, Unsul lui Dumnezeu. (1 Pet. 2:21). Aceasta înseamnă devotament total față de Iehova Dumnezeu, și nu față de vreun om sau organizație lumească condusă de om. Înseamnă că creștinii adevărați sau urmașii lui Cristos Isus trebuie să fie martori despre măreția și supremația lui Iehova Dumnezeu și să depună mărturie pentru adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. (Ioan 18:37). Pentru a depune mărturie pentru adevăr era necesar ca omul să studieze și să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu, Scriptura Sfântă, care este adevărul. – Ioan 17:17.

„Religionistii creștini organizați” au ignorat cu totul semnificația Scripturală a celei de-a doua veniri a lui Cristos Isus și a Împărăției Sale. Mărturia Bibliei este una peste tot, și anume, că venirea lui Cristos Isus și a Împărăției Sale este de a justifica numele lui Iehova dovedind că Iehova este Dumnezeul suprem și adevărat, că El este Dumnezeul înțelepciunii, dreptății, iubirii și puterii, și de la care curg toate binecuvântările și viața. Mai mult, mărturia Bibliei este că împărăția lui Dumnezeu sub Cristos este un guvern neprihănit, Împărăție sau guvern care va justifica numele lui Iehova și este singura speranță a popoarelor lumii. În acest an 1934, când națiunile și popoarele de pe tot pământul sunt în mare necaz și nedumerire, „religionistii creștini organizați” ignoră total mărturia Scripturală cu privire la cauza acestui necaz, și cum lumea poate fi scoasă din această depresiune, și în locul Scripturilor ei urmează teoriile oamenilor în toate schemele făcute de oameni pentru a salva omenirea. Acești religioniști nu numai că ignoră total cauza necazului, ci par să fie total orbi față de remediul divin.

Clericii și politicienii pozează înaintea oamenilor ca urmași ai lui Cristos și prin viu grai spun, „Noi credem implicit în călăuzirea divină”, și în același timp ignoră total Cuvântul Dumnezeului divin, care este Iehova, Cel Preaînalt. Nimeni care este devotat cu adevărat lui Iehova Dumnezeu și Împărăției Sale nu poate avea un amestec în lucrurile politice ale acestei lumi. Dacă acești oameni, așa cum spun ei, ar crede și s-ar încrede implicit în Dumnezeul divin, atunci ar urma Cuvântul Lui și ar vedea că marele apogeu al necazului și răutății este acum pe pământ din cauza lui Satan, și că în scurt timp Dumnezeu va distruge această organizație rea, și în locul ei va urma o conducere de o neprihănire completă; și ei ar învăța pe oameni aceste adevăruri, și i-ar informa că numai Împărăția lui Dumnezeu va aduce izbăvire și binecuvântări. Toți cei care ar dori să-și unească forțele cu socialiștii sau comuniștii sau cu orice altă organizație politică în această zi, ar oferi astfel o dovadă convingătoare că nu sunt slujitorii lui Iehova Dumnezeu, și că nu înțeleg chestiunea.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 DECEMBRIE 1934

Nr. 23

Cuprins:

„GURA LEILOR”
PARTEA I

- Pag.607

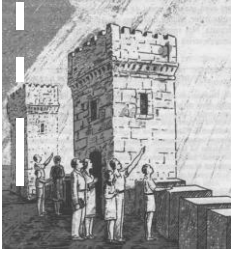
CONDUCĂTORUL CREAȚIEI NOI

- Pag.625

LĂUDAȚI PE DOMNUL PENTRU
ADEVĂRURILE MINUNATE

- Pag.629

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

1 Decembrie 1934

Nr. 23

„GURA LEILOR”

„Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!” - Daniel 6:22.

PARTEA I

IEHOVA folosește leul ca un simbol al dreptății și al judecății. Cristos Isus este judecătorul lui Iehova care a fost investit cu toată judecata în cer și pe pământ, împreună cu autoritatea și puterea de a executa judecățile Sale. (Ioan 5:22-27). Isus Cristos este, așadar, numit în mod potrivit „Leul din seminția lui Iuda”. Cristos Isus este capul și șeful tuturor acelor care preamăresc și servesc pe Iehova. Judecățile Sale sunt în strictă armonie cu dreptatea. Pentru făcătorii de rele Cristos Isus, Executorul judecăților lui Iehova, este o putere aducătoare de nenorociri; însă pentru cei care iubesc și servesc pe Iehova, funcționarul Lui cel mai înalt este scut, tărie și ocrotire. (Filipeni 4:13 ; 1Timotei 1:12). Prin harul lui Dumnezeu Isus Cristos câștigă victoria pentru credincioșii Săi. – 1 Corinteni 15:57.

2. Satan, în construirea și în activitatea organizației sale, a căutat să imite pe Iehova și prin aceasta a reușit să aducă mare ocară asupra numelui celui Prea Înalt. Satan folosește pe leu pentru a reprezenta legea Sa, dreptatea sa greșită și judecățile sale. În organizația lui Satan oamenii sunt condamnați la moarte sunt executați adeseori prin faptul c-au fost aruncați literalmente leilor spre a-i sfâșia; și mulțimea care a privit executarea pedepsei legii a dat din cap în semn de aprobare și a zis: „Acestui om i s-a făcut dreptate”. Însă ei se înșală dacă cred asta. De secole oamenii au organizat guverne, au făcut legi și au încercat să le aplice în mod drept, însă aproape în toate cazurile nu au reușit, și eșecurile lor s-au datorat puterii și influenței celui rău, Satan. Dar fiindcă în lume legea și dreptatea n-au mers împreună mână în mână, aceasta a avut ca rezultat că oamenii arată foarte puțin respect față de lege și că numele lui Iehova a fost necinstit.

3. „Legea lui Iehova este perfectă,...(judecățile) lui Iehova sunt adevărate, în totul drept”.(Psalm 19:7,9 *A.R.V.*). „Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca tine, Doamne? Și credincioșia ta este în jurul tău. Dreptatea și judecata sunt temeliiile tronului Tău, îndurarea și adevărul merg înaintea feței Tale”. (Psalm 89:8,14). Este de folos a ține în minte însemnătatea adevărată a legii, dreptății și judecății. Legea lui Dumnezeu este regula Sa perfectă de acțiune. Dreptatea este ceea ce este drept, just, pur și echitabil. Ea este în strictă conformitate cu

principiile neprihăririi și ale echității. Judecata înseamnă rezultatul unei cercetări judiciare sau concluzia la care ajunge un tribunal sau o curte pe baza faptelor, adică, decizia sau sentința dată de cineva care are autoritatea să facă aceasta. Toate judecățile lui Iehova sunt drepte, adevărate și juste și în exactă armonie cu legea Sa perfectă. Tot astfel, toate judecățile lui Cristos Isus sunt drepte, adevărate și juste și în armonie cu legea divină.

4. La Iehova nu există nici o deosebire între lege și dreptate. Nu tot așa este în organizațiile oamenilor care se află sub controlul lui Satan. Din cauza severității și inflexibilității legii făcute de guverne, națiunile au găsit necesară cu mult timp înainte, înființarea de curți de echitate, cu scopul de a face mai multă dreptate oamenilor. Judecătorii sau tribunalele rostesc de mai multe ori sentințe care nu numai că sunt foarte nedrepte, ci sunt și de o cruzime și tiranie revoltătoare. Curțile de echitate caută să facă dreptate fără să țină seamă de regulile fixe ale legii; prin urmare, regulile echității sunt mai maleabile sau flexibile și un judecător cinstit în proces poate rosti o sentință într-adevăr dreaptă. În organizația lumii domnește regula legală inflexibilă că necunoștința legii nu scuză pe nimeni; și aplicarea acestei reguli duce deseori la foarte mari nedreptăți. În organizația lui Iehova necunoștința legii este o scuză sau motiv de apărare. (Faptele Apostolilor 3:17;17:30. ; Evrei 5:2 ; 1 Timotei 1:13). În conformitate cu regula neprihăririi Sale, Iehova înștiințează întotdeauna pe nelegiuit înainte de a rosti judecata împotriva lui și de o a executa. Legea lui Iehova nu judecă pe nimeni fără să fie ascultat mai întâi și fără ca să dea acuzatului ocazie să se apere sau să se scuze pentru fapta sa. – Ioan 7:51.

5. Oamenii care organizează și stăpânesc națiunile lumii fac și aplică adeseori legi care sunt cu totul contrare dreptății. Pentru ei legea și dreptatea nu înseamnă unul și același lucru, deși clasa conducătoare face pe oamenii de rând să creadă că legea și dreptatea sunt unul și același lucru. De multe ori se întâmplă că legi care în sine sunt drepte, sunt interpretate și aplicate în mod fals; și rezultatul este o mare nedreptate față de persoana respectivă. Când organizațiile religioase, cum ar fi ierarhia catolică bunăoară, găsesc c-ar fi de dorit să se pună capăt turburării care s-a iscat sau s-a produs prin vestirea adevărului prin martorii lui Iehova, caută un plan rafinat pentru a-și atinge scopul lor într-un mod aparent legal. Ierarhia catolică se laudă în gura mare că ea se ține strict de lege, în timp ce în realitate ea încalcă în fiecare caz spiritul legii. Dacă se găsește că o persoană face ceva ce nu place preoțimii catolice și instrumentelor ei, se fac imediat eforturi de a se găsi „mijloace legale” pentru arestarea și pedepsirea aspră a contravenientului presupus. Aceasta se întâmplă de foarte multe ori deși acuzatul a lucrat în exactă armonie cu legea lui Dumnezeu. Legea oamenilor interzice în unele locuri de a merge din casă în casă și de a oferi obiecte de comerț sau marfă spre cumpărare. Legea lui Dumnezeu poruncește martorilor Săi să meargă din casă în casă și să predice evanghelia Împărăției Sale și este datoria servitorilor lui Dumnezeu de a urma această lege. Când ei fac aceasta în ascultare de porunca lui Dumnezeu, clerul, în special ierarhia catolică și instrumentele sale, aplică legea

țării în mod greșit, îi dau un sens fals și insistă ca martorii lui Iehova să fie aspru pedepsiți, sprijinindu-se pe teoria că acești martori încalcă legea comerțului, deși știu bine că ei nu fac nici un comerț, adică nu sunt angajați într-o lucrare comercială. Scopul adevărat al ierarhiei și al complicilor ei este să alunge pe martorii lui Iehova din locurile respective, iar autorul adevărat și principal al planului lor viclean și al procedurii lor nedrepte este întotdeauna Satan Diavolul. Aceasta dovedește că preoțimea catolică și servitorii ei formează o parte a organizației Diavolului.

6. Un exemplu izbitor despre nedreptatea unor legi și a aplicării lor se găsește în al șaselea capitol la profeției lui Daniel. Deoarece suntem înștiințați despre faptul că tot ce s-a scris mai înainte în Scriptură s-a scris spre învățătura noastră pentru ca să avem mângâiere și să continuăm în răbdare și să avem o nădejde neclintită, putem fi siguri că acest raport despre profetul Daniel s-a scris și s-a păstrat spre folosul nostru, a acelor care ne dăm silința în aceste zile din urmă să servim pe Iehova în conformitate cu poruncile Sale. (Romani 15:4). Când vedem și înțelegem purtarea lui Iehova cu servitorul său credincios Daniel, putem să avem o consolare puternică în experiențele de acum ale martorilor lui Iehova, și putem spera că Dumnezeu va da martorilor Săi credincioși toată ocrotirea necesară. Stăpânitorii „creștinătății”, în special elementul religios al acesteia, au dorința arzătoare să curețe pe martorii lui Iehova din cale deoarece acești martori fac cunoscut adevărul și adevărul expune păcatele și crimele conducătorilor religioși. Experiența lui Daniel ne ajută să înțelegem motivul pentru care martorii lui Iehova continuă să sufere prin mâna oamenilor care lucrează împotriva lor sub pretextul legilor care sunt urzite cu răutate și aplicate sau executate în nelegiuire.

7. Raportul din capitolul al șaselea al profeției lui Daniel relatează întâmplări care au avut loc imediat după căderea Babilonului și după venirea la putere a lui Dariu Medul. Regele Dariu pare să reprezinte aici pe Iehova Dumnezeu care este investit cu putere regală supremă și și-a luat asupra sa stăpânirea peste lume din 1914. Atunci a fost alungat Satan din cer; și din 1918 își exercită puterea peste lucrurile care țin de pământ, și în aceasta este reprezentat și de Dariu al cărui nume înseamnă „cuceritor” și „păstrător”. Capitolul al șaselea al cărții lui Daniel începe cu declarația: „Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția”. – Daniel 6:1.

REZUMAT

8. Va fi util pentru studiul acestei profeții dacă vom da în acest loc un rezumat al acestei profeții și anume după cum urmează: Dariu, regele reprezintă puterea regală, supremă; Daniel reprezintă pe Cristos Isus, judecătorul tuturor lucrurilor în cer și pe pământ; Daniel mai reprezintă și pe servul ales a lui Iehova, al cărui Cap și șef este Cristos Isus și cărei clase a servului aparține și rămășița credincioasă care prin luarea sa în legământul pentru Împărăție a fost asociată cu Domnul Isus Cristos. În această profeție apare și reprezentarea Ligii Națiunilor și a

„omului păcatului”; de asemenea, părțile invizibile cât și cele vizibile ale organizației lui Satan sub conducerea imediată a lui Gog în încercarea sa de a nimici pe rămășiță, adică pe martorii lui Iehova; mai apar leii, reprezentând dreptatea Dumnezeului celui Atotputernic; și puterea lui Iehova care a închis gura acestor animale răpitoare, prefigurând ocrotirea acelor care-I sunt devotați pe deplin.

9. În anul 1914 a început Iehova să exercite puterea Sa peste lucrurile de pe pământ prin faptul c-a așezat atunci pe regele Său pe tronul Său și L-a trimis să domnească și să alunge pe Satan din cer pe pământ.(Psalm 2:6;110:1,2; Apocalips 12:1-5). Cam în anul 1918 Satan și îngerii săi nelegiuți fuseseră alungați din cer și aruncați pe pământ. Profetia lui Daniel arată că „Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție ...dregători” sau satrapi; și așa a găsit și Iehova Dumnezeu cu cale să pună domnia sa peste pământ, în special din anul 1918 încoace. Unul dintre cei trei dregători sau satrapi puși de Dariu Medul, a fost Daniel și Daniel a fost singurul dintre ei care a servit pe Iehova Dumnezeu. Din 1918 singura clasă de oameni care pretinde că servește pe Iehova Dumnezeu și care și face aceasta de fapt și în adevăr este clasa templului care stă sub conducerea lui Cristos. Când s-a sfârșit războiul mondial, conducătorii „creștinătății” au atras atenția asupra faptului că a sosit timpul pentru Împărăția lui Dumnezeu; ei au pretins că reprezintă pe Dumnezeu pe pământ și au început să întemeieze organizația numită Liga Națiunilor și au numit-o expresia organizației lui Dumnezeu de pe pământ. Cea mai înaltă curte de judecată din America a rostit o decizie judiciară anunțând că „Statele Unite ale Americii este o națiune creștină”. Cam în același timp clasa numită „omul păcatului” „fiul pierzării” s-a pus sau așezat ea însuși ca reprezentantul lui Iehova Dumnezeu. – 2 Tesaloniceni 2:4.

10. De ce permite Iehova Dumnezeu, ținând socoteală de faptul că Împărăția este întemeiată și judecățile lui Iehova au început în anul 1918, ca cei nelegiuți să se fâlească cu aceea că ar reprezenta Împărăția sa pe pământ și în același timp să continue să facă faptele lor rele? Aceasta a fost prefigurată prin așezarea satrapilor peste Medo-Persia de către regele Dariu. Împărăția lui Dumnezeu este reprezentată printr-o casă mare și despre aceasta este scris în Sfânta Scriptură: „Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezugduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”; și: „Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege! Într-o casă mare nu sunt numai vase din aur și din argint, ci și din lemn și de pământ. Unele sunt pentru o întrebuințare de cinste, iar altele pentru o întrebuințare de ocară.” (2Timotei 2:19,20). Din aceasta se poate vedea că printre aceia care cheamă sau servesc pe Iehova Dumnezeu există vase de cinste și vase de ocară. Vasele de cinste sunt aceia care sunt devotați în mod credincios Domnului Iehova și intereselor Împărăției Sale. Vasele de ocară sunt aceia care se fâlesc că reprezintă pe Dumnezeu însă întrebuințează rău ocaziile lor din cauza egoismului și răutății lor. Mulți s-au mirat foarte tare și au dorit să știe de ce permite Iehova ca grupele stăpânitoare rele să continue să asuprească pământul după ce El a așezat deja pe

regele Său pe muntele său cel sfânt și l-a făcut să înceapă judecățile Sale. După cum arată Scriptura aceasta s-a făcut în scopul ca Iehova să facă să se dea o mărturie pentru numele Său, și să-și manifeste puterea supremă și să demonstreze întregii creații supremația Sa și bogăția slavei acelora care-i sunt devotați și credincioși. „Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pieire; și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă”. (Romani 9:22,23). Aceasta reiese și din modul de purtare a lui Dumnezeu cu Faraon prin care s-a prefigurat permisiunea sau tolerarea Sa a activității continue a lui Satan pe pământ după venirea Regelui, Cristos Isus: „Căci scriptura zice lui Faraon: Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.” – Romani 9:17.

11. Începutul judecății prin marele Judecător Cristos Isus în anul 1918, marchează timpul pentru începutul testării tuturor creaturilor care susțin a fi servii lui Iehova Dumnezeu și ai Împărăției Sale. Dacă sfârșitul acestei încercări va fi „cinste” sau „necinste” și „nimicire” se va hotărî prin cursul de acțiune al fiecăruia în legătură cu interesele Împărăției lui Dumnezeu. Cei ce aparțin „creștinismului organizat” sau așa-zisei „creștinătăți”, în special elementul eclesiastic, își însușesc pe nedrept cinstea de a fi în legământul pentru Împărăție cu Dumnezeu. Stăpânitorii pământului au înființat Liga Națiunilor ca substitut pentru împărăția lui Dumnezeu și prin urmare au pus-o „în locul sfânt”, unde n-ar trebui să fie. „Omul păcatului” deși pretinde că reprezintă pe Dumnezeu, totuși ia parte la conspirația împotriva rămășiței credincioase a lui Iehova. Rămășița însă, care a fost însărcinată cu mărturia lui Cristos Isus cu privire la Împărăție, continuă să vestească pe Rege și pe Împărăția Sa. Astfel aceste clase diferite prin faptele sau modul lor de a lucra arată dacă sunt vase de cinste sau de necinste. Pe rămășița compusă din credincioși, Dumnezeu a „rânduit-o” în felul său bun ca să împlinească voia Sa. (Romani 8:29,30). Ceilalți care au fost amintiți mai sus pretind că reprezintă pe Dumnezeu și prin urmare, prin pretenția lor s-au angajat printr-un legământ tacit să reprezinte în adevăr Împărăția lui Dumnezeu; ei sunt însă dimpotrivă dușmani ai Împărăției lui Dumnezeu și de aceea sunt vase de necinste. Stăpânirea „creștinătății” în urma vastelor posesiuni coloniale și a mandatelor Ligii Națiunilor, se întinde aproape peste întreg pământul. Aceasta a fost prefigurat prin cei 120 de satrapi ai imperiului Medo-Persan care au fost puși peste toate provinciile acelea diferite. Martorii lui Iehova, rămășița de pe pământ, continuă să facă cu energie lucrarea vestirii Împărăției peste întreg pământul și aceasta supără și neliniștește peste măsură de mult pe stăpânitorii „creștinătății”, în special pe partea religioasă a ei.

12. Grupul stăpânitor de pe pământ din timpul prezent care a pretins că reprezintă pe Împărăția lui Dumnezeu de pe pământ, a fost prefigurat în profeția lui Daniel, după cum este scris: „A pus în fruntea lor (în fruntea celor 120 de satrapi) trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să

le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nici o pagubă”.(Daniel 6:2). Cele trei căpetenii menționate în chip deosebit au prefigurat pe grupul de stăpânitori cel mai înalt și anume: (1) Liga Națiunilor care a fost pusă în locul sfânt (Matei 24:15); (2) clasa numită „servul rău” sau „omul păcatului” care a ascuns mai întâi „singurul talant” pe care l-a avut în pământ, apoi s-a înălțat ea însăși și s-a răzvrătit împotriva Împărăției lui Dumnezeu și a devenit o parte a tainei nelegiurii. (Matei 25:18,24,25 ; 2Tesaloniceni 2:3-12); și (3) martorii lui Iehova, „servitorul credincios și înțelept”, membrilor căruia le-a fost încredințată toate bunurile sau toate interesele Împărăției Regelui și care rămășița credincioasă în armonie cu porunca lui Iehova Dumnezeu duce mărturia lui Isus Cristos. (Matei 24:45-47 ; Apocalips 12:17). Daniel a fost unul dintre căpetenii sau satrapi și tot așa și acum rămășița lui Iehova care sunt martorii Lui, este prima și singura căpetenie adevărată care poate vorbi cu autoritate de la Rege și pe care Regele a autorizat-o să vorbească în numele Său.

13. Daniel a stat mai presus de ceilalți satrapi, adică el a fost preferat înaintea tuturor celorlalți din cauză că el a fost un om cinstit și credincios: „Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un spirit înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția”. (Daniel 6:3). Așa este și în zilele acestea: Martorii lui Iehova sunt mai distinși decât toți ceilalți care susțin a vorbi în numele lui Dumnezeu, chiar și poporul de rând poate observa aceasta. Iehova și-a arătat preferința Sa pentru aceștia în anul 1922 prin faptul c-a vărsat din spiritul Său asupra tuturor celor devotați în mod credincios Lui și le-a dat slava și cinstea să poarte numele Său, cinste pe care nu o dă nimănui altcuiva ci numai servului Său credincios. (Ioel 2:28,29 ; Isaia 41:1-8). Servul credincios se bucură de cea mai mare fericire și cu privire la aceasta a zis Isus: „, Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate bunurile sale”. (Matei 24:46,47). Din aceasta se poate vedea că Daniel în această privință a prefigurat pe clasa „servului credincios și înțelept”, clasă care este numită și rămășița organizației lui Iehova care se află încă pe pământ.

14. Cugetele exprimate ale lui Iehova descoperă planul Său. Profetia declară: „Împăratul se gândea să-l pună (pe Daniel) peste toată împărăția”. Și așa a hotărât și Iehova să pună pe Cristos Isus și pe tovarășii Lui credincioși peste toată lumea. La timpul rânduit grupul „Liga Națiunilor” și grupul „omului păcatului” vor fi curățate cu totul din cale și rămășița va domni împreună cu Cristos Isus. Este o regulă fixă a lui Iehova că oamenii trebuie puși la probă pentru a stabili integritatea sau neprihănirea lor. Cei credincioși suferă din cauza credincioșiei lor însă după cum este scris: „Dacă răbdăm, vom și împărăți împreună cu El.” (2Timotei 2:12). Mai departe este scris: „Și ne-ai făcut pentru Dumnezeul nostru regi și preoți; și vom împărăți pe pământ”. (Apocalips 5:10). Încercarea ciudată și specială la care este pusă rămășița din 1918 până când dușmanul va fi cu totul înlăturat la Armaghedon, are ca scop să dovedească că acești credincioși sunt ”vase de cinste” care-și păzesc integritatea lor față de Iehova.

15. Ceilalți guvernatori sau satrapi au format o conspirație împotriva lui Daniel și această conspirație a fost concepută în răutate și născută în nelegiuire: „Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, nici un lucru vrednic de muștrare, pentru că el era credincios, și nu se găsea nici o greșală la el și nici un lucru rău”.(Daniel 6:4). Celelalte două căpetenii afară de Daniel au prefigurat pe Liga Națiunilor care este un instrument folosit de „creștinătate”(Apocalipsa 13:15), și pe „omul păcatului” care cuprinde în special preoțimea vicleană și răutăcioasă și pe cei ce-au fost odată luminați cu privire la adevăr, și care au devenit cu toții potrivnici lui Dumnezeu și ai Împărăției Sale. Toți aceștia lucrează acum sub conducerea specială a lui Gog, a sfătuitorului lor spiritual, și care este instrumentul principal al Diavolului. Conspirația de astăzi condusă de Gog a fost formată în răutate expresă și este pusă în scenă cu intenție criminală. Cu privire la aceasta este scris: „Ei au făcut planuri pline de vicieșug împotriva poporului Tău, și s-au sfătuit împotriva celor ocrotiți de Tine. „Veniți,” au zis ei „să-i nimicim ca să nu mai fie o națiune, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!” S-au consultat toți cu o inimă, au făcut un legământ împotriva Ta” (Psalm 83:3-5).

16. Daniel a fost un iudeu captiv și un străin; el s-a consacrat preamării lui Iehova și a vorbit adevărul și cursul său drept a înțepat pe ceilalți care au fost asociați cu el și „a șocat susceptibilitatea lor”. Adevărul „șochează întotdeauna „susceptibilitatea” acelor care merg pe căi sucite, pentru că adevărul descoperă faptele lor rele. Cu răutate, invidie și ambiție ceilalți satrapi au privit la favoarea regală pe care a primit-o Daniel. Vorbind adevărul și urmând o cale a celei mai stricte onestități și integrități, Daniel a stat în calea planurilor conspiratorilor de a se îmbogăți pe spinarea sau tezaurului public. Ei au nevoie ca să se scape de el pentru ca să-și poată urma mai departe calea lor nelegiuită. Tot așa vorbesc și în ziua de astăzi martorii lui Iehova adevărul așa cum le-a poruncit el prin Cristos Isus și adevărul împunge pe preoțime și pe „omul păcatului” și pe aliații lor și le „șochează susceptibilitatea”. Martorii lui Iehova, pentru ca să-i rămână credincioși, trebuie să vorbească adevărul; și adevărul este acela care face de rușine și de răs pe elementul fățarnic din „creștinătate” care pretinde a reprezenta pe Dumnezeu și Împărăția Sa. După cum arată și numele lui Daniel, el a fost pentru dreptate și judecată și în același chip vorbesc și martorii lui Iehova adevărul și apără justiția și judecata dreaptă. Aceste lucruri nu numai că deranjează pe conducătorii „creștinătății” și pe „omul păcatului”, ci fac ca acești împotrivitori ai Împărăției lui Dumnezeu să-și împietrească inimile lor și să caute să realizeze nimicirea martorilor lui Iehova.

17. Satrapii au căutat un motiv de acuzare împotriva lui Daniel în ce privește treburile împărăției, adică ei au căutat un mijloc aparent legal pentru aducerea la îndeplinire a nimicirii lui Daniel. Lucruri exact asemănătoare se întâmplă și în aceste zile rele. „Creștinătatea”, în special elementul ei religios, caută un mijloc aparent legal pentru nimicirea martorilor lui Iehova, deoarece

răspândirea adevărului prin acești martori stă în calea fărădelegilor acestor răufăcători. Preoțimea, în special ierarhia romano-catolică și „omul păcatului”, săvârșesc fapte deschise împotriva martorilor lui Iehova pentru executarea conspirației lor nelegiuite. Ei s-au dus la elementul politic, pe care îl numesc în mod fals și nelegiuit „stăpânirile înalte... rânduite de Dumnezeu” și au făcut plângere împotriva martorilor lui Iehova și i-au învinovățit c-ar fi călcători de lege, comuniști, revoluționari și anarhiști. Acești conspiratori vicleni știu bine că acuzațiile lor rele sunt false și aceasta dovedește că complotul lor fals este urzit în nelegiuire și este executat cu cea mai mare cruzime. Chiar după ce tribunalele lumii au decis de mai multe ori că martorii lui Iehova nu sunt călcători de lege, elementul religios împreună cu complicii săi imediați continuă să cauzeze arestarea și întemnițarea martorilor lui Iehova. Întocmai după cum nu s-a putut găsi nici o greșală la Daniel, tot așa nu se poate găsi nici în activitatea martorilor lui Iehova nici un motiv de acuzare care să justifice arestarea sau întemnițarea lor. Ei n-ar putea fi credincioși lui Iehova Dumnezeu și în același timp să fie călcători de lege ca revoluționari și anarhiști sau să facă în alt chip rele cu voia oamenilor. Urmașilor credincioși ai lui Cristos Isus le sunt date poruncile: „Iubește pe aproapele tău” și „iubirea nu face rău aproapelui” – Romani 13:10.

TRĂDĂTORI

18. Un om cinstit și credincios se străduiește să facă ce este drept fără să țină seamă de legea care cere să se facă numai aceea ce este drept. Legile nu sunt necesare pentru oamenii drepecți. (1 Timotei 1:9). Orice lege care este opusă sau contrară legii lui Iehova este nedreaptă și nici un om drept nu poate asculta o lege care este contrară legii lui Dumnezeu. Cei răi caută cu sârguință un motiv aparent sau o justificare legală pentru faptele lor nelegiuite și în acest scop adeseori sunt promulgate prin corpurile legiuitoare legi nedrepte. Printre cei 120 de satrapi se aflau fără îndoială unii care se trăgeau din neamul evreiesc, însă ei au fost necredincioși lui Dumnezeu și au preferat să se bucure de aprobarea oamenilor și să urmeze calea lor nelegiuită și egoistă. Acești oameni au știu ce înseamnă devotamentul unui iudeu adevărat față de Iehova și au trebuit să știe și în ce mod strict a urmat Daniel poruncile lui Dumnezeu; ei trebuie să fi fost aceia care au recomandat celorlalți conspiratori, adică tovarășilor lor, un mijloc prin care au putut să „prindă” pe Daniel. „ Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi nici un cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în legea Dumnezeului lui!” (Daniel 6:5). Pârătorii lui Daniel reprezintă aici pe clasa Iuda sau clasa „omului păcatului” care susține a servi pe Dumnezeu, însă de fapt sunt dușmanii săi. „Oamenii aceștia”, care sunt menționați sau amintiți în profeția de mai sus, au știut că Daniel a respectat poruncile lui Dumnezeu: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine”.(Exodul 20:1-3). Știind aceasta, pârătorii ce erau amestecați în conspirație, au recomandat un curs prin care ar putea prinde pe Daniel într-o cursă și anume facerea unei legi care să fie contrară legii lui Dumnezeu. În ziua de astăzi martorii lui Iehova își dau toată silința să asculte în

mod strict legea lui Dumnezeu și regula Sa prin care sunt conduși ei acum în mod deosebit este: „Voi sunteți martorii mei... că Eu sunt Dumnezeu”; „Treci prin mijlocul orașului, prin mijlocul Ierusalimului (mergi din casă în casă prin „creștinătate”), și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo”; și supunându-se acestor porunci ei predică în public și merg din casă în casă.(Isaia 43:12 ; Ezechiel 9:4 ; Faptele Apostolilor 20:20). Martorii credincioși ai lui Iehova dau acum ascultare îndemnelor Cuvântului lui Dumnezeu: „ Orice suflet să fie supus înalțelor stăpâniri”, adică Domnului Iehova și Regelui Său, căruia El i-a dat autoritatea, nu însă josnicilor puteri mondiale care necinstesc numele lui Dumnezeu (Romani 13:1). Fiind hotărâți să facă voia lui Dumnezeu, și neavând nici o dorință să calce vreo lege dreaptă sau justă, acești servitori credincioși ai Domnului zic: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”. (Faptele Apostolilor 5:29). Acolo unde legea acestei lumi este contrară legii lui Dumnezeu credincioșii trebuie să asculte legea lui Dumnezeu cu orice preț și nici unul dintre conspiratori nu înțelege așa de bine acest fapt ca clasa „servului rău”. Este de așteptat ca tocmai unii din această bandă să sugereze celorlalți conspiratori facerea unor legi prin care martorii lui Iehova să fie prinși în cursă. Clasa Iuda, acest „om al păcatului”, a fost aceea care a strigat mai întâi în gura mare că lucrarea martorilor lui Iehova ar fi o „schemă de vindere a cărților” și fără îndoială ei au sfătuit pe complicii lor să pună mâna pe martorii lui Iehova ca fiind călcători ai legii comerțului ambulant.

19. Sugestia făcută de acești oameni că „nu vom găsi nici un cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”, a făcut necesară o consfătuire a conspiratorilor pentru a afla ce ar putea să facă în această privință. Fără îndoială acea întâlnire s-a ținut fără știrea lui Daniel. „Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat, și i-au vorbit așa: „Să trăiești veșnic, împărate Dariu!” (Daniel 6:6). Modul de a lucra a celor răi rămâne întotdeauna același; prin urmare, putem trage concluzia în mod rațional că satrapii adunați și-au manifestat zgomotos fidelitatea lor față de rege, au accentuat cu cuvinte tari respectul ce-l au ei față de lege și astfel printr-o cuvântare solemnă și fățarnică au ațâțat un sentiment împotriva lui Daniel iar pe ei s-au lăudat reciproc ca apărători ai împărăției. După aceea au ales probabil pe cel mai mare fățarnic dintre ei, care a posedat elocvență, ca purtător de cuvânt al grupei lor și apoi au trecut prin fața regelui unde au întrebuițat toată arta lor de a îndupleca ca să-l îndemne să facă o lege care să fie folositoare scopului lor. Tot așa se întâmplă și în ziua de astăzi.

20. „Ministerial Alliance”(alianța ecleziasticilor) se adună regulat pentru a discuta mijloace și căi pentru promovarea scopurilor lor egoiste. Ei se adună împreună cu agenții lor provocatori și pretind a privi la puterea supremă, fac rugăciuni fățarnice pentru ocrotirea aliaților lor stricați, declară supunere guvernelor și speră să câștige prin aceasta aprobarea și sprijinul poporului de rând. Ei lucrează ca să se convingă pe ei înșiși că ei urmează un curs drept și important și speră că vor putea îndupleca pe popor să-i ajute la aceasta. În armonie cu aceasta

profetul lui Dumnezeu zice: „Ce înseamnă adunările zgomotoase ale acestor ne-iudei, și pentru ce cugetă poporul lucruri deșarte?”(Psalm 2:1). Satrapii de astăzi socotesc că este necesar să facă mai întâi impresie asupra poporului de rând cu declarațiile lor că ei sunt devotați legilor și sunt păzitori și ocrotitori ai națiunii și mulți din oamenii de rând sunt induși să creadă aceste lucruri deșarte. Acțiunea conspiratorilor atât în zilele lui Daniel, cât și astăzi, înseamnă de fapt o provocare la adresa lui Iehova Dumnezeu ca să le permită să execute planurile lor ca să poată pune pe martorii Săi la o probă decisivă. O astfel de idee, bineînțeles, a ieșit din capul lui Satan și este realizată prin reprezentantul său principal. Acești conspiratori din ziua de astăzi sunt atât de convinși de importanța lor personală încât cred greșit că Iehova îi va întrebuința să scape țara de bărbații și femeile care cutreieră și predică poporului și a căror predică împunge și înțepă susceptibilitatea conspiratorilor din timpul prezent. Ei chiar se gândesc să arate lui Iehova că încrederea în acești oameni care se numesc martorii lui Iehova, este nepotrivită. Conspiratorii din ziua de astăzi vin la Iehova cu guri larg deschise și vorbesc cuvinte mieroase, însă inimile lor nu sunt sincere și sunt departe de Domnul. (2 Timotei 3:5 ; Isaia 29:13). Ei se încred în „veșmintele” lor ca mijloc pentru înșelarea poporului și cred greșit că acestea îi va ținea încontinuu în favoarea lui Dumnezeu.(Psalm 59:7,8). Satan a dat exemplul pentru o astfel de acțiune fățarnică când a apărut înaintea lui Iehova Dumnezeu în cazul lui Iov.

21. Satrapii s-au apropiat de Darius cu cuvintele: „Să trăiești veșnic, împărate Dariu!”; însă ei n-au fost sinceri și inimile lor n-au fost devotate regelui, ci s-au gândit numai să-și atingă scopurile lor rele. În același chip se apropie și satrapii sau conspiratorii din ziua de astăzi de Iehova Dumnezeu și zic de fapt: „Iehova, Tu ești puternic, rămâi însă în cer și lasă în grija noastră lucrurile de aici de pe pământ. Fii sigur că noi vom apăra interesele Tale”. Domnul știe, desigur, că acești oameni sunt mincinoși și înșelători. Cuvintele gurii lor îi dau de gol. „Căci cu gura lor ei arată multă dragoste, dar cu inima umblă tot după poftele lor”. (Ezechiel 33:31). Aceasta dovadă ar trebui să fie suficientă ca să convingă pe toți oamenii chibzuiți că acești oameni religioși nu sunt reprezentanții lui Dumnezeu, ci dușmanii și potrivnicii Împărăției Sale. Conspiratorii din timpul prezent, în special ierarhia romano-catolică, știu bine că cel mai mare pericol este adevărul, și că dacă oamenii de rând cunosc adevărul, acești preoți își vor pierde puterea și controlul peste popor și nu vor mai avea posibilitatea să-l mai jefuiască; prin urmare, ei vor să „prindă” pe cei prefigurați de Daniel și anume pe martorii lui Iehova care depun mărturie despre adevăr.

22. Primul lucru care l-au făcut acești satrapii a fost să spună o minciună regelui; și satrapii de astăzi fac același lucru când stau înaintea Domnului Dumnezeu. Ei au zis regelui că toți înalții funcționari ai guvernului său s-au sfătuit laolaltă și sunt de părere să se dea o poruncă împărătească pentru apărarea guvernului. Ei au știut că aceasta a fost o minciună deoarece șeful guvernului, Daniel însuși, n-a știut nimic de aceasta. Diavolul le-a pus în minte acest cuget; și ierarhia romano-catolică a urmat aceeași tactică de când a fost organizată.

23. Imaginați-vă această companie de „cocoși” fățarnici, cu fețe solemne și cu bărbi lungi și bine unse și cu haine lungi și largi, întrând solemn în prezența regelui. Apoi purtătorul de cuvânt cu burtă mare a făcut un pas înainte și a zis regelui în auzul tuturor: „Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii, și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, în afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei”. - Daniel 6:7.

24. A fost nevoie de lungi călătorii, mult schimb de scrisori și de mari cheltuieli pentru a aduce laolaltă pe acei satrapi distinși din toate părțile întinsei împărății a Medo-Persiei și toate acestea s-au făcut numai ca să „prindă” pe un singur om, Daniel; deoarece exercitarea cinstită a serviciului său a împiedicat pe ceilalți 119 de satrapi de a jefui finanțele statului și de a stoarce bani de la popor sub pretexte false. Ei au știut bine că au mințit când au zis regelui „toți guvernatorii regatului” s-au sfătuit împreună. Ei au lăsat afară numele lui Daniel pentru ca să înșele pe rege. Așa lucrează și ierarhia romano-catolică, care constituie creierul pământesc al conspirației de acum și care este sprijinită de clerul protestant și de clasa „servului rău”; pentru că ea nu cruță nici timp, nici energie și nici bani numai pentru ca să înlăture o mică companie de bărbați și femei, pe martorii lui Iehova, care le stau în cale la săvârșirea faptelor lor egoiste. La început ei au tratat pe martorii lui Iehova cu dispreț tăcut, dar cu timpul adevărul i-a împuns atât de rău și le-a „înțepat susceptibilitatea” atât de teribil încât au fost împinși prin aceasta la fapte. Ei încearcă în același timp în statele New Jersey, New York, în provinciile din Canada, în Anglia și în alte locuri să facă să se adopte o anumită lege sub pretextul că o astfel de lege ar fi necesară pentru a apăra poporul de mișcarea nelegiuită cunoscută ca Nazism care stăpânește acum Germania. În același timp apărătorii acestei legi știu bine că scopul lor adevărat este nimicirea martorilor lui Iehova. În Germania, ierarhia romano-catolică și naziștii lucrează mână în mână. Naziștii se străduiesc să nimicească pe martorii lui Iehova și ierarhia romano-catolică urmărește aceeași țintă nelegiuită. Reprezentantul extrem de zelos al ierarhiei din New Jersey a încercat să lege ochii poporului din New Jersey și să facă adoptarea unui proiect de lege, prin care lege să se împiedice ca să se exprime ceva ce ar putea descoperi corupția ierarhiei. El a vorbit însă prea mult cu gura sa și prin cuvintele sale zgomotoase a atras atenția unor oameni asupra sa și ei au descoperit și au expus mișcarea sa infamă. Acum trebuie să fie timpul rânduit al Domnului de a aduce acest lucru la lumină, deoarece El a prezis conspirația cu mult timp înainte în Cuvântul Său: „Împărații pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!” – Psalm 2;2,3.

25. Ori de câte ori se propune corpurilor legiuitoare o măsură neobișnuită și drastică, se susține că „s-a ivit o urgență” și de aceea trebuie făcut ceva. Aceeași tactică s-a urmat și în zilele lui Daniel. Satrapii conspiratori au declarat regelui că

ei s-au sfătuit împreună că trebuie să facă o lege care să fie treizeci de zile în vigoare pentru a face față situației grele ce s-a ivit. Ei s-au gândit că treizeci de zile va fi timp de ajuns pentru „a prinde” pe Daniel sau pe un alt adorator credincios a lui Iehova. O lună întreagă a trebuit să fie pusă deoparte ca să se spioneze și să se adune faptele sau dovezile de vinovăție necesare—fie prin mărturie adevărată, fie prin jurământ fals – și după aceea în decursul acestui timp, într-o zi de idolatrie formală și de practicare a religiei lor a lui Baal, Daniel să fie executat în mod demn și „legal”. Satrapii conspiratori s-au cugetat că Daniel în decursul aceluși timp se va ruga în mod deschis lui Iehova și că ei vor putea dovedi apoi aceasta; și că această călcare de lege a sa nu va fi numai o înțepătură a „susceptibilității” lor proprii ci și a regelui și o astfel de călcare pe față a legii va trebui să ceară executarea imediată și publică a lui Daniel. Satan se pare că s-a ocupat tot timpul ca „grupele religioase” să fie apărate de calomnie și de defăimare, pentru ca sub acest pretext nimănui să nu-i fie permis să spună adevărul deoarece prin aceasta s-ar putea atrage atenția asupra înșelăciunilor și obiceiurilor fățarnice ale acestor grupe ce practică religia lui Baal. Aceasta are într-adevăr de a face cu marea chestiune: Iehova Dumnezeu sau Diavolul, care este suprem? Aceasta a fost probat în cazul lui Daniel și de asemenea și în timpul prezent și este sigur că lucrul va avea același rezultat, deoarece Iehova este la cârmă.

26. Desigur, orice iudeu, inclusiv Daniel, s-ar fi putut ruga lui Iehova și ar fi putut fi ascultat de El tot așa de bine în secret în inima sa și în izolarea odăii sale de dormit, decât să facă rugăciunea pe față înaintea tuturor și în acest caz desigur că guvernatorii n-ar fi știut de rugăciunea secretă. Tot așa se putea face și astăzi. Martorii lui Iehova ar putea bine să practice un astfel de cult secret al lui Dumnezeu, ar putea să se roage lui Iehova Dumnezeu în secret și ar putea să vorbească în ascuns altora despre Împărăția lui Dumnezeu fără ca clerul să știe ceva despre aceasta. Însă un astfel de serviciu ascuns al lui Dumnezeu ar fi o dovadă pozitivă de frică de oameni și o concesie sau recunoaștere tacită că Iehova nu este suprem și nu poate ocroti și elibera pe ai săi. Tocmai aceasta este ceea ce se străduiește Satan să ajungă. Domnul a știut aceasta dinainte și de aceea avertizează: „Frica de oameni este o cursă”.(Proverbe 29:25) însă „Frica de Domnul duce la viață”(Proverbe 19:23). Pentru a putea fi un adorator al Atotputernicului Dumnezeu omul trebuie să asculte poruncile Sale și una dintre ele este: „Voi sunteți martorii mei”; adică: Voi trebuie să vestiți altora că voi vă încredeți în Iehova, că El este singurul izvor al vieții și al binecuvântării și Acela căruia i se poate face orice cerere cu certitudinea de a fi împlinită.

27. A limita toate rugăciunile și cererile la regele Persiei ar însemna a face pe rege un dumnezeu și a-i permite să controleze conștiințele oamenilor. Aceasta ar însemna că puterea sa ar fi mai presus de puterea lui Dumnezeu. Satrapii conspiratori au propus o lege care să facă din stat puterea supremă, înaintea căruia întreg poporul trebuia să se închine și astfel să dea ascultare oarbă unui dictator uman. Exact așa este și în ziua de astăzi. Fiecare parte a pământului se află în stare de tulburare. Puterile care stăpânesc sunt disprețuite de nelegiuți. Preoțimea

împreună cu toți traficanții religioși se prezintă stăpânilor politici cu fețe pioase și cu cuvinte fățarnice și zic cam următoarele: „Spiritul comunist și revoluționar se răspândește pentru că oamenilor le lipsește adevăratul respect față de grupele religioase ale țării; de aceea dați-ne o lege care să aibă dinți, o lege care să nu permită nici unei persoane și nici unei organizații să vorbească, să publice sau să amintească ceva ce ar putea face grupele noastre religioase de răs și de batjocură sau ce ar putea să le facă să fie disprețuite”. Mai departe conspiratorii religioși zic: „Această națiune este o națiune creștină și datoria creștinească a fiecăruia este de a se supune statului pentru ca în țară să domnească pacea și bunăstarea”. Astfel de cuvinte pare bine alese, însă cuvântătorii știu că ele sunt fățarnice. Ei știu bine că afirmația lor este falsă și că scopul lor adevărat este să nimicească din țară pe aceia care servesc în mod credincios pe Iehova Dumnezeu și-L adoră și vestesc adevărul despre Regele Său și despre Împărăție care, după cum declară Scriptura, este singura speranță a lumii. Aceasta este o altă dovadă că preoțimea și complicii ei sau ceilalți conspiratori aliați cu ea sunt instrumentele lui Satan. Prin urmare, acești conspiratori cer să se facă o lege ca tot ce aude poporul prin radio, fonograf, gramofone, cuvântul vorbit, scrieri sau alte mijloace de comunicare să fie mai întâi aprobat de un comitet numit de stat; prin urmare nimănui nu i-ar fi permis să zică ceva înainte de a fi fost cenzurat de grupul astfel instituit. Intrigații se pun la lucru imediat și formează un comitet compus din catolici, protestanți și iudei, a cărui membri practică fiecare religia sa, însă nici unul din ei nu servește pe Iehova Dumnezeu. Și acest comitet își permite să poruncească oamenilor ce să asculte și ce să nu asculte. Faptele sau materialul oferit Congresului Statelor Unite în 1934 și corpurilor legiuitoare ale statului New Jersey în același an, dovedesc dincolo de orice îndoială că clerul, în special ierarhia romano-catolică, preoții, predicatorii și alte instrumente au format o conspirație și o și execută pentru a împiedica pe oameni să se închine și să servească pe Atotputernicul Dumnezeu în felul cum le-a poruncit El. Adoptarea acestor legi drastice prin care se nimicește libertatea cuvântului și a presei, în ce privește religia, dovedește dincolo de orice îndoială că scopul adevărat al acestei măsuri este să împiedice poporul să audă adevărul despre Iehova Dumnezeu și Împărăția Sa. În spatele acestei mișcări se ascunde însuși Diavolul. Bineînțeles, această conspirație este condusă de Gog, și fățarnicii pământești ai lui Gog au ajuns la concluzia că metoda cea mai repede și mai eficace pentru atingerea scopului lor nelegiuit ar fi nimicirea martorilor lui Iehova prin care s-ar pune capăt lucrării lor în fiecare parte a „creștinătății” și martorii ar înceta astfel am mai fi o națiune. Cei ce iubesc într-adevăr pe Iehova și s-au pus de partea Sa nu se vor lăsa însă să fie tulburați prin activitatea dușmanului. Ei știu că conspiratorii nu vor avea succes în răutatea lor deoarece este scris: „Cel ce șade în ceruri va râde, Domnul Își va bate joc de ei. Apoi, în mânia Lui, le va vorbi, și-i va îngrozi cu urgență Sa”. – Psalm 2:4,5.

28. Conspiratorii au cerut ca legea să hotărască ca fiecare care va înălța rugăciuni cuiva afară de Dariu să fie aruncat leilor ca să fie sfâșiat. Leii amintiți aici au fost leii regelui și au reprezentat executarea dreptății. Conspiratorii au

socotit că în cazul că ar putea face ca Daniel să fie aruncat leilor, tot poporul va zice: „Desigur Daniel a primit pedeapsa ce i se cuvine. El trebuie să fi fost un om rău”. În același timp acei conspiratori au așteptat că oamenii vor cânta lauda lor și-i vor preamări ca apărători ai legii. Conspiratorii de astăzi au cugetat cam în același fel și au tras concluzia că trebuie să găsească un mijloc aparent legal pentru nimicirea martorilor lui Iehova și dacă în codurile de legi nu vor găsi nici un mijloc pentru atingerea scopului lor, atunci trebuie făcută o lege nouă. În conformitate cu aceasta conspiratorii au zis regelui Dariu: „Acum, împărate, întărește oprirea, și iscălește porunca aceasta, ca să nu se poată schimba, după legea Mezilor și Perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată.”(Daniel 6:8). În armonie cu aceasta Papa trimite poruncă diferiților săi agenți harnici din națiunile „creștinătății” ca să se facă un proiect de lege prin care martorii lui Iehova să poată fi nimiciți.

29. Dușmanii martorilor lui Iehova ar dori să aibă încuviințarea lui Dumnezeu pentru a merge mai departe în lucrarea lor de distrugere, prin urmare caută „mijloace legale” pentru atingerea scopului lor. Ei au sprijinit de mult timp în public părerea lor că elementul politic al lumii domnește prin drept divin și socotesc dacă le va reuși să adauge o lege codului de legi prin care să poată întinde o cursă martorilor lui Iehova, atunci îi vor putea omorî și omorârea lor o vor putea realiza într-un mod aparent legal și aprobat de Dumnezeu. Deoarece acțiunea conspiratorilor atât în timpul lui Daniel, cât și acum este o provocare a Atotputernicului Dumnezeu, a Regelui veșniciei, El le răspunde cum a răspuns odinioară diavolului: „Tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină.”(Iov 2:3). „ Va avea părtașie tronul nelegiurii cu Tine, care pregătești nenorocirea printr-o lege?”(Psalm 94:20).

30. Regele Dariu a cedat dorinței satrapilor. „În urma celor de mai sus, împăratul Dariu a semnat porunca și decretul”.(Daniel 6:9). Aceasta arată cum Iehova permite ca „ce răi să înverzească ca iarba, și toți cei ce fac răul să înflorească”(Psalm 92:7), și că ei se pot servi da așa-zisele mijloace „legale” ca să aducă nimicirea martorilor credincioși ai Domnului. Dumnezeu permite ca stăpânitorii pământești să urmeze calea lor proprie și să facă legi și să le pună în vigoare în conformitate cu ideile lor egoiste, pentru ca poporul să fie testat prin astfel de legi, însă aceasta nu înseamnă că Dumnezeu aprobă astfel de legi crude și nedrepte. Marea chestiune de care este vorba aici este justificarea numelui lui Iehova, și prin urmare, aceasta înseamnă că unșii Săi trebuie puși la probă și trebuie să-și mențină integritatea lor față de Dumnezeu până la sfârșit.

MARTORII CREDINCIOȘI

31. Marea adunare agitată în prezența lui Dariu s-a ținut înaintea tuturor, însă în absența lui Daniel. Când Daniel a aflat că oprirea și porunca au fost iscălite, aceasta nu l-a făcut nicidecum să se clatine în credințioșia și devotamentul său față de Iehova Dumnezeu. „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi

îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu lui, cum făcea și mai înainte”. (Daniel 6:10). Raportul nu zice nimic despre faptul că Daniel ar fi încercat să împiedice darea poruncii; însă dacă ar fi știut de existența ei înainte de a fi fost iscălită ar fi protestat împotriva ei. Martorii lui Iehova au prezentat o petiție Congresului Statelor Unite și un protest corporilor legiuitoare ale statului New Jersey împotriva anumitor legi, însă prin aceasta ei n-au încercat să împiedice promulgarea vreunei legi împotriva lor. Protestul lor viguros s-a făcut cu scopul ca să se facă un raport împotriva conspiratorilor și prin aceasta gura conspiratorilor să fie închisă pentru totdeauna de a zice vreodată că ei n-au știut că au luptat împotriva Atotputernicului Dumnezeu, prin faptul c-au prigonit pe martorii Săi. Atitudinea martorilor lui Iehova față de toate lucrurile de felul acesta este următoarea: Las’ să facă Diavolul și întreagă grupare a sa ceea ce vreau, însă în timp ce fac ei aceasta să ne folosim de ocazie pentru a face cunoscut poporului ceea ce fac ei.

32. Daniel a mers în casa lui și a îngenunchiat de trei ori pe zi înaintea ferestrei deschise în spre Ierusalim și s-a rugat lui Iehova Dumnezeu. Aceasta dovedește că el nu a avut frică de nici un om numai de Iehova. Prin aceasta el a reprezentat pe clasa rămășiței care se află acum pe pământ a cărui inimă și față este îndreptată spre organizația lui Iehova, spre Împărăția Sa și arată că scopul ei principal este să aibă o parte la justificarea numelui sfânt a lui Iehova. Rămășița va rămâne credincioasă lui Iehova și Împărăției Sale, indiferent de consecințele care vor veni din partea dușmanului. Întocmai ca și credincioșii din vechime, așa vorbește și rămășița credincioasă acuma despre Iehova și organizația Sa: „Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei! Să mi se lipească limba de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!” (Psalm 137:5,6). „Seara, dimineța, și la amiază, mă rog și gem, și El va auzi glasul meu.”(Psalm 55:17). Martorii lui Iehova, rămășița credincioasă, fără să țină seama de dușmănierea și prigonirea din partea conspiratorilor va continua să se închine și să servească pe Atotputernicul Dumnezeu așa cum a poruncit El, în același fel cum au făcut Isus și apostolii Săi credincioși mai înainte și anume: „mergând în public din casă în casă și predicând evanghelia”. – Faptele Apostolilor 20:20.

33. Dacă Daniel s-ar fi dus la rege și ar fi cerut un permis sau o licență ca să se roage lui Iehova, atunci Daniel s-ar fi conformat regelui și ar fi recunoscut că trebuie să aibă mai întâi aprobarea regelui înainte de a se putea ruga lui Iehova și prin aceasta Daniel ar fi arătat că el nu este convins în mod sincer că Iehova este suprem și mai presus de regele de pe pământ. O astfel de faptă ar fi fost o insultă pentru Iehova. Statul sau guvernul pământesc nu este mijlocitor între Dumnezeu și om. Iehova este mai presus de toate, legea Sa este supremă și poporul Său o va asculta.

34. Regula divină nu este supusă schimbării. Iehova a poruncit unșilor Săi să meargă și să ducă oamenilor mărturia și să le vestească adevărul că Iehova este Dumnezeu adevărat și că organizația lui Satan este dușmanul lui Dumnezeu și va fi nimicată în curând. Acest adevăr al Cuvântului lui Dumnezeu face pe oamenii

care practică religia de astăzi de rușine și de răs în ochii bărbaților și femeilor sincere și-i face să fie disprețuiți, ceea ce face pe oamenii religioși să defăimeze pe martori în public și să facă eforturi ca să-i nimicească; aceasta nu trebuie să împiedice pe membrii rămășiței, nici să-i facă să slăbească mâinile în împlinirea a ceea ce le-a poruncit Dumnezeu să facă.

35. Conspiratorii au postat oameni în locuri potrivite unde să-și poată câștiga dovada necesară. Tot așa și în ziua de astăzi conspiratorii împotriva martorilor lui Iehova postează membrii ai puterii lor polițienești și a-i clasei Iuda acolo unde, după cum speră ei, ar putea primi „dovezi de vinovăție” împotriva martorilor lui Iehova. O adunătură din aceia care aparțin clasei lui Iuda și-au luat locuințe în apropierea Casei Betel pentru a putea spiona mai bine ce se face și pentru a interpreta greșit faptele, sperând că în felul acesta vor reuși să prindă în cursă pe cei ce servesc pe Iehova. Dacă dovezile adunate nu sunt destul de convingătoare, atunci acești spioni postați adaugă ceea ce lipsește după cum îi taie capul. Aceasta a fost prefigurată prin ceea ce au făcut nelegiuții satrapi în cazul lui Daniel: „Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă, și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeul lui”. (Daniel 6:11). Scopul adevărat al conspiratorilor n-a fost să pună capăt adorării lui Iehova prin Daniel, ci de a găsi un pretext legal pentru a nimici pe Daniel. În același chip conspiratorii de astăzi merg împotriva martorilor lui Iehova nu numai pentru că aceștia se închină Atotputernicului Dumnezeu, ci pentru că speră să găsească o scuză ce pare legală pentru a nimici pe acești martori care mărturisesc adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, adevăr care face pe adoratorii Diavolului de răs și vrednici de disprețuit. Și cum a stat lucrul atunci cu Daniel așa stă lucrul și astăzi cu martorii lui Iehova. Daniel, prin disprețuirea legii nedrepte a statului, s-a expus pericolului de a fi ucis, însă necredințioșii față de Dumnezeu i-ar fi adus nimicire. Tot așa și în ziua de astăzi martorii lui Iehova, prin disprețuirea vreunei legii a țării, pot să aducă moartea peste ei, însă disprețuirea sau neascultarea legii lui Iehova ar însemna distrugerea completă sau stingerea existenței lor proprii, cum a declarat Isus: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în iad”. (Matei 10:28). Cei se sunt credincioși lui Iehova ascultă legea Sa și lasă în grija Lui urmările încrezându-se cu totul în El. Credincioșii nu se tem nici de oameni și nici de Diavol, ci fac din Iehova Dumnezeu frica lor, după cum este scris. „Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați. Și atunci El va fi un sanctuar.” (Isaia 8:13,14). Dacă unșii credincioși vor să asculte de legea lui Iehova atunci nu se pot ascunde, ci trebuie să mărturisească numele Său înaintea tuturor și nici nu se pot scuza că șed liniștiți în casele lor și cântă cântări și citesc cărți. Cei credincioși și fideli sunt într-adevăr martorii lui Iehova și nu trebuie să înceteze de a duce fructele Împărăției la oameni și să se roage pentru înmulțirea intereselor Împărăției lui Iehova și pentru distrugerea stăpânirii lui Satan. Rămășița știe că prin împlinirea însărcinării date ei de Dumnezeu se pune pe sine în primejdie de a

cădea în mâinile oamenilor; însă cei credincioși sunt orbi față de toate afară de scopul lor de a asculta pe deplin de Domnul Iehova. – Isa. 42:19.

36. Raportul divin sprijină concluzia că Daniel n-a fost prezent când conspiratorii s-au prezentat înaintea regelui și au adus acuzație împotriva lui. Tot așa este și în timpul prezent. De multe ori se întâmplă că o pricină de judecată este pusă la punct și se pronunță o sentință înainte ca acuzații, martorii lui Iehova, să fi fost arestați. Când satrapii au văzut pe Daniel căzând în genunchi și rugându-se au răs în mod răutăcios și s-au dus direct la rege: „Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului, și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: „N-ai scris tu o oprire, care spune că oricine va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, în afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei? „Împăratul a răspuns: „Lucrul acesta este adevărat, după legea Mezilor și Perșilor, care nu se poate schimba!”(Daniel 6:12). Conspiratorii au dorit să primească mai întâi de pe buzele regelui asigurarea deplină că decretul a fost iscălit cum că fiecare care va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om afară de rege, va fi pedepsit cu moartea. Ei au întins regelui o cursă și n-au pronunțat numele lui Daniel până când n-au primit răspunsul dorit. Răspunsul regelui a fost afirmativ, că ei au citat cum se cade legea iscălită și că ea a fost neschimbată. Conspiratorii au tras concluzia că ei au un caz de crimă clar și îndoielnic împotriva lui Daniel, iudeul, și că peste puțin timp vor putea face din el hrană pentru lei. În timpul de astăzi când pare necesar de a realiza ceva neobișnuit, puterile stăpânitoare declară că există o „stare de urgență” sau că statul se află într-o situație rea și că siguranța și pacea popoarelor și a națiunilor cere formularea și aplicarea de legi drastice. Bazat pe această scuză fâțarnică guvernul lui Hitler a dat un ordin neîntemeiat și fără cauză dreaptă prin care martorilor lui Iehova li se interzice să predice evanghelia Împărăției și să servească pe Iehova Dumnezeu în acel stat. Organizația lui Satan sub conducerea lui Gog, face același lucru și în alte părți ale „creștinătății”. Aceasta a fost prefigurată prin perioada de treizeci de zile fixată prin legea regelui ca un „perioadă de urgență”. Dușmanii lui Dumnezeu se folosesc de astfel de perioade „excepționale” sau „situații neobișnuite” făcute de oameni și le întrebunțează ca scuză legală pentru înlăturarea martorilor lui Iehova. Și așa au prezentat și satrapii chestiunea regelui pentru a pricinui moartea lui Daniel. Tot așa se ascund și în ziua de astăzi conducătorii „creștinătății” înapoia unor „situații de urgență” – după cum numesc ei asta—și înapoia legilor excepționale și le întrebunțează ca pretext pentru prigonirea și nimicirea martorilor lui Iehova și pentru împiedicarea proclamării mesajului lui Dumnezeu. În acest loc al tabloului profetic Daniel pare să fi fost în mare primejdie de a fi ucis imediat. Regele s-a îndatorat prin promulgarea legii sale fără să bănuiască ceva și n-a putut să o revoce. Așa stau și în timpul prezent martorii lui Iehova și lucrul lor în fiecare parte a „creștinătății” în aparență în mare primejdie de a fi nimiciți imediat. Ce vor face cei credincioși? Și de ce, vor întreba—ba chiar și întreabă—unii, permite Iehova ca unșii Săi să fie puși într-o astfel de situație primejdioasă?

(Urmează continuarea)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

- 1 Arată cât de semnificativ și potrivit este titlul lui Cristos Isus. „Leul din seminția lui Iuda”.
- 2 În această legătură arată că Satan a încercat să imite pe Iehova Dumnezeu și cu ce rezultat.
- 3 Ce se înțelege prin „legea lui Dumnezeu?” Dreptate? Judecată?
- 4 Compară legea și echitatea și aplicarea lor atât în organizația lui Iehova cu cea în organizațiile oamenilor și explică deosebirea.
- 5 Arată cine sunt călcătorii de frunte ai dreptății și citează exemple despre metoda lor de a proceda. Ce dovedește aceasta?
- 6,7 Căror scopuri evidente trebuie să servească raportul capitolului șase al profeției lui Daniel dată de Iehova.
- 8 Ce puncte principale trebuie ținute în minte cu ocazia studiului acestei profeții?
- 9 Descrie situația la care se aplică cuvintele preliminare ale acestei profeții?
- 10 Explică pentru ce domnește în ziua de astăzi o astfel de nelegiuire pe pământ, având în vedere faptul că Împărăția a fost întemeiată și judecățile lui Iehova au început în 1918.
- 11 Arată deosebirea dintre vasele de cinste și vasele de ocară și anume pe baza felului cum se fac cunoscute.
- 12 Arată cine sunt cele trei căpetenii amintite în versetul al treilea.
- 13 Explică și aplică declarația că „Daniel întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători” și motivul pentru aceasta, așa cum este amintit în versetul 3.
- 14 Arată aplicarea în timpul prezent a declarației profetice: „Împăratul se gândea să-l pună (pe Daniel) peste toată împărăția”.
- 15-17 Cum se poate constata pe baza raportului din versetul 4 cine sunt conspiratorii de astăzi și cum sunt confirmate motivele lor în acest raport? Pentru ce s-a urzit acel complot împotriva lui Daniel? Care este împlinirea acestui tablou profetic?
- 18 De ce sunt necesare legile pentru cei dreți? Cum servesc motivele citate, „au căutat să afle ceva împotriva lui Daniel”, ca să descopere atât pe conspiratorii de atunci, cât și pe cei de astăzi? Care sunt câteva din legile lui Dumnezeu pe care martorii lui Iehova se străduiesc în mod serios să le urmeze?
- 19-21 Aplică tabloul profetic prezentat în versetul 6 și felul cum a fost salutat regele?
- 22-25 Arată pe baza versetului 7 că tactica adoptată și practică împotriva lui Daniel a prefigurat metodele întrebuintate de satrapii de astăzi și în special de ierarhia romano-catolică.
- 26,27 Explică dacă ar fi fost corect ca Daniel să se roage în secret. Aplică același principiu la aceia pe care i-a reprezentat atunci în mod profetic Daniel.
- 28-30 Pentru ce s-au îngrijit conspiratorii ca acea dispozițiune particulară a codului penal să fie luată în „legea excepțională” propusă de ei? Aplică acest tablou profetic împreună cu versetul 9 la timpul prezent.

31-33. Ce s-a arătat dinainte în raportul despre ceea ce a făcut Daniel când a aflat că decretul sau ordinul a fost iscălit? Citează și alte texte din Scriptură care sprijină modul de a lucra al lui Daniel cu ocazia aceasta.

34,35 De ce mărturia dusă de martorii lui Iehova poporului face ca ei să fie pârâți sau defăimați din cauza aceasta de oamenii religioși? Descrie metodele întrebuițate de aceștia pentru a-și procura "dovezi" împotriva martorilor lui Iehova. Arată că aceasta a fost prefigurată prin modul de a lucra al satrapilor stricați împotriva lui Daniel?

36 Pentru ce n-au spus nimic conspiratorii despre scopul și ținta lor până când n-au primit mai întâi de la rege confirmarea verbală că a iscălit porunca? Relatează fapte în care versetul al 12-lea își găsește împlinirea.

CONDUCĂTORUL CREAȚIEI NOI

Iehova Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea creatoare în ceea ce privește pământul în a șaptea „zi” sau perioadă creatoare. Raportul cărții Geneza (2:2, 3) spune: „Și s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrarea pe care o făcuse”. Fără îndoială, această afirmație se referă la lucrarea creatoare a lui Iehova atâta timp cât aceasta ține de lucrurile pământești. Dumnezeu nu este leneș niciodată. După mult timp după crearea omului, Isus Cristos a spus: „Tatăl Meu lucrează până acum, și Eu de asemenea lucrez”. – Ioan 5:17.

Omul a fost capodopera lucrării lui Dumnezeu în ceea ce privește creația lui Dumnezeu referitoare la lucrurile pământești, lucrare care a fost perfectă. (Deut. 32:4). După aceea Isus a venit pe pământ; și se poate pune întrebarea: Nu a fost El lucrarea creatoare a lui Iehova dat fiind faptul că acea lucrare a avut legătură cu lucrurile pământului? Nu; El nu a fost. El a fost al doilea om perfect de pe pământ, însă El nu a fost creat așa cum a fost creat Adam. Viața, existența Lui, împreună cu dreptul la acestea, a fost transferată din cer pe pământ. El s-a născut în pântecul Mariei prin puterea lui Iehova, după cum prezisese profetul Isaia că o fecioară va zămisli și va naște un fiu. (Isa. 7:14). El nu a fost creat acolo, însă el a fost singurul Fiu al lui Dumnezeu. (Ioan 3:16). Scripturile vorbesc frecvent despre El ca despre singurul Fiu născut al lui Dumnezeu.

Mulți fac greșeala de a gândi că Dumnezeu este responsabil pentru nașterea fiecărui copil. Dumnezeu a delegat primului om Adam puterea și autoritatea să transmită viață; și când Adam a fost condamnat la moarte din cauza păcatului, dreptul la viață a fost luat de la el și el nu a putut transmite *dreptul* la existență sau viață, însă a transmis viață până la un grad limitat. Isus s-a născut așa cum s-au născut și alți copii; însă nașterea Lui a fost perfectă, deoarece existența Lui și dreptul la ea au provenit direct de la Iehova. În 1 Corinteni 15:47 este scris: „Primul om este de pe pământ, pământesc; al doilea om este Domnul din cer”.

Dat fiind faptul că toată rasa umană a provenit de la Adam și s-a născut după păcatul lui, toți membrii rasei umane s-au născut păcătoși. Avraam, Isaac,

Iacov, și toți ceilalți oameni ai lui Dumnezeu au fost sub acest handicap . Excepția de la această regulă a fost Isus; și El a fost perfect, din cauză că nu a fost născut prin om, așa cum s-a afirmat mai sus. Este clar, așadar, că atunci când l-a creat pe Adam, Iehova s-a odihnit de toate lucrurile Sa creatoare referitoare la pământ.

Atunci când Avraam a adus ca jertfă pe fiul său Isaac pe Muntele Moria, Dumnezeu i-a spus: „În sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului.” (Gen. 22:18). Orice binecuvântare a omenirii care va fi de o valoare durabilă trebuie să includă o oportunitate ca omul să câștige viață veșnică. Fiul lui Avraam fiind imperfect, este evident că binecuvântarea promisă nu a putut să vină prin El. Faptul că Isaac a murit și că binecuvântarea nu a venit în vremea lui este de la sine o dovadă că Isaac nu a fost cel adevărat indicat de promisiune. La mult timp după aceea s-a scris: (Gal. 3:8, 16): „Și Scriptura prevăzând că Dumnezeu va îndreptăți pe neamuri prin credință, a predicat dinainte evanghelia lui Avraam, spunând: În tine vor fi binecuvântate toate națiunile. Acum, promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca și cum ar fi mai multe; ci ca și cum ar fi vorba de una: Și seminței tale, care este Cristos”.

Timp de secole „sămânța promisiunii” prin care trebuia să vină binecuvântarea la popoarele pământului a fost învăluită în mister. Dumnezeu a rânduit să fie așa. Acel mister a început să fie făcut cunoscut la Cincizecime, a cincizecea zi după ce Isus a fost înviat din morți, și a fost făcut cunoscut numai celor care au fost consacrați și s-au dedicat cu credințioșie Domnului Dumnezeu. (Col. 1:26; Efes. 3:4, 9). Acea „sămânță a promisiunii” care este taina lui Cristos, este creația nouă, și constituie mijlocul folosit și care va fi folosit de Iehova în îndeplinirea planului Său de a-și justifica numele sfânt și de a binecuvânta toate familiile pământului, așa cum a promis. Binecuvântarea familiilor sau popoarelor pământului înseamnă că Dumnezeu le va da oportunitate să trăiască, și această oportunitate trebuie să vină în modul stabilit de El, adică, cu și prin sămânța promisă, adică, Cristos Isus. Creația nouă este Cristosul. Cristosul este un trup compus alcătuit din mulți membri. Capul Cristosului este Isus Cristos, Fiul preaiubit al lui Dumnezeu. Cei care sunt luați dintre oameni, îndreptățiți, născuți din și unși cu Spiritul lui Iehova, și care continuă apoi credințioși până la moarte, vor constitui membrii Cristosului complet. (Efes. 1:22, 23). În Coloseni 1:18, 19, se afirmă: „Și El (Isus) este capul trupului, al bisericii; El este începutul, întâiul născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă superioritatea. Căci Dumnezeu a vrut ca în El să locuiască toată plinătatea”.

Creația nouă în timp ce este pe pământ este un lucru adevărat, nu unul imaginar sau „socotit”. Ea nu constă din toți aceia care susțin a fi creștini, ci constă doar din aceia care prin adopție în familia regală a lui Iehova devin parte a „seminței promisiunii” ca membrii ai trupului lui Cristos. Este scris (2 Cor. 5:17): „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă; lucrurile vechi s-au dus; iată, toate lucrurile s-au făcut noi”.

Trupul omenesc este dat ca un exemplu al Cristosului, Capul și membrele trupului fiind socotite ca una. Apostolul Pavel scrie: „Căci după cum trupul este

unul, și are multe mădulare, și după cum toate mădularele aceluși singur trup, cu toate că sunt multe, sunt un singur trup, tot așa este și Cristos. Căci trupul nu este un singur mădular, ci mai multe”. (1 Cor. 12:12-14). „Cristosul” și „creația nouă” înseamnă, așadar, unul și același lucru.

„Cristos” înseamnă Unsul lui Dumnezeu. Turnarea untdelemnului de ungere pe capul lui Aaron, primul mare preot al evreilor, a spus în sens simbolic: „Acesta este uns și este pus deoparte ca să slujească pe Domnul Dumnezeu în slujba de preot în care este numit”. Aceasta a prefigurat ungerea lui Cristos Isus. Dumnezeu a făcut ungerea; prin urmare, Cristos Isus este Cristosul lui Dumnezeu, numit, uns și instalat în slujba de Mare Preot pentru slujba lui Iehova. (1 Cor. 12:13; Efes. 1:17; După cum afirmă Scriptura (Evr. 1:8, 9; Ps. 45:6, 7): „Dar Fiului (Isus) El spune: Tronul Tău, Dumnezeule, (puternic, sau conducător), este din veșnicie în veșnicie; un sceptru al neprihănirii este sceptrul regatului Tău. Tu ai iubit neprihănirea, și ai urât nelegiuirea; de aceea Dumnezeu (Iehova), Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei mai presus de tovarășii tăi”.

Cristos Isus este „sămânța promisiunii” sau „sămânța lui Avraam”, canalul oficial prin care trebuie să vină binecuvântările tuturor națiunilor pământului. (Gal. 3:27-29; 4:28; Evr. 6:17; 2 Pet. 3:13). Sămânța trebuia să vină prima, și prin sămânță va veni binecuvântarea. Acel plan declarat al lui Iehova, care este numit legământul avraamic, este singurul legământ care are legătură cu binecuvântarea oamenilor, și acel legământ nu este făcut cu nici o creatură. El este promisiunea necondiționată a lui Iehova, făcută sigură și legată prin cuvântul sau jurământul Său. Iehova a văzut, de asemenea, necesitatea unui legământ, „legământul nou” pentru a scoate un popor pentru numele Său. (Fapte 15:14). Iehova și-a dat promisiunea că va binecuvânta omenirea după scoaterea acestui popor pentru numele Său și după întemeierea Împărăției Sale, și că binecuvântarea trebuie să vină prin sămânța Sa aleasă, Cristos Isus. Deoarece acesta este planul Său exprimat, Iehova îl va și aduce la îndeplinire.

Preoții sistemelor denominaționale au învățat oamenii să singurul loc de salvare este în cer, că nimeni nu poate fi salvat dacă nu se alătură vreunui sistem denominațional, și că atunci când omul moare el va merge în cer. Ei au determinat pe oameni să creadă că Dumnezeu depune un efort imens pentru a-i duce pe oameni în cer. Satan, înșelătorul, a fost responsabil pentru această schemă susținută de predicatori. Scopul lui a fost să întoarcă mințile oamenilor de la Dumnezeu și să-i orbească cu privire la planul lui Dumnezeu pentru salvarea și binecuvântarea lor. Până acum Satan a avut succes în a orbi omenirea; dar acum schimbarea este aproape, pentru că este timpul stabilit de Dumnezeu ca oamenii să cunoască adevărul.

Pare clar că este aproape timpul când oamenii pot să înțeleagă că taina ascunsă de vremuri și generații este Cristosul, prin care trebuie să vină binecuvântările. Cristos este calea stabilită de Dumnezeu pentru ca omul să câștige viață. Viața este un dar de la Dumnezeu prin Cristos Isus. (Ioan 14:6; Rom. 5:18; 6:23). Oamenii trebuie să aibă o anumită cunoștință înainte ca să poată accepta

darul grațios al lui Dumnezeu. La timpul hotărât Dumnezeu va aduce toți oamenii la cunoștința exactă a adevărului, și acel timp pare să fie aproape. (Isa. 11:9). Oamenii pot să se încurajeze acum și să studieze planul lui Dumnezeu cu speranța de a găsi calea care duce la viață și binecuvântare veșnică. Acest lucru este adevărat, nu pentru că oamenii sunt mai înțelepți astăzi, ci pentru că este timpul stabili al lui Iehova.

Omul perfect Isus s-a consacrat lui Dumnezeu. Consacrarea a însemnat acordul Lui de a face voia lui Dumnezeu. El a spus: „Vin...să fac voia Ta, Dumnezeul Meu”. (Ps. 40:7, 8; Evr. 10:7). El a făcut aceasta când s-a prezentat la râul Iordan și a fost botezat de Ioan Botezătorul. Botezul Lui a fost un tablou, mărturisind în mod simbolic despre moartea Sa ca om pentru a fi Răscumpărătorul oamenilor. (Rom. 6:3, 4). Din momentul nașterii Sale ca bebeluș și până în momentul botezului Său, El a fost o făptură umană, nimic mai mult și nimic mai puțin. El a fost perfect.

În momentul botezului Său Isus a fost născut de Iehova și recunoscut ca Fiul Său preaiubit. După ispitirea Sa în pustie, El a fost uns cu Spiritul lui Dumnezeu. (Mat. 3:13; 4:11). Acolo El a devenit Isus Cristos, Unsul lui Dumnezeu. După cum este scris: „Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Spirit Sfânt și cu putere”. (Fapte 10:38). Acolo a început creația nouă; și acolo Cristos Isus a fost făcut Cap peste membrii creației nou, care este trupul Său. (Col. 1:18). Ungerea Lui a purtat cu ea o însărcinare de la Iehova Dumnezeu pentru a face o lucrare specifică. (Isa. 61:1, 2). După ce Isus a fost astfel uns, a înțeles care era relația Lui cu Iehova și lucrarea pe care a trebuit s-o facă. – Luca 4:16-21.

În momentul ungerii lui Isus, El a fost numit și instalat în slujba de Preot pentru Iehova Dumnezeu. El a fost și este un Preot „după ordinul lui Melhisedec”. (Evr. 5:3-6; Ps. 110:4). Ca om, El s-a născut din seminția lui Iuda, și Iehova Dumnezeu nu făcuse nici o prevedere ca o preoție să fie luată din acea seminție. A fost ca o făptură nouă că Isus a fost Preot după asemănarea lui Melhisedec, regele vechiului Salem și preotul Dumnezeului Celui Preaînalt. (Evr. 7:1-22). Ca un astfel de Preot, Isus a fost, și este pentru totdeauna, Servul onorat și Reprezentantul Executiv al lui Iehova Dumnezeu. Ca Mare Preot, El s-a dat ca jertfă umană ca să aducă (și chiar a adus) prețul de răscumpărare.

Cristos Isus a murit pe lemnul de pe Calvar și astfel S-a dat ca o răscumpărare pentru toată omenirea. (1 Tim. 2:5, 6; Evr. 2:9). El a fost omorât în trup dar a fost înviat din morți în spirit. (1 Pet. 3:18). El a fost primul care a fost înviat din morți la perfecțiunea vieții. (1 Cor. 15:1-20). El a primit nemurirea atunci, întocmai cum promisese Iehova Dumnezeu; și cu toate că a murit ca om, El a fost înviat ca divin din morți, și este acum viu în vecii vecilor. – Ioan 5:26; Rev. 1:18.

Fiindcă Cristos Isus a fost Preotul uns al lui Dumnezeu ca să servească în slujba în care a fost numit, a spus: „Nu pot face nimic de la Mine însumi;...pentru că caut nu voia Mea, ci voia Tatălui care M-a trimis”. (Ioan 5:30). Din momentul în care a fost uns, toată lucrarea și judecata cu privire la executarea planului divin

referitor la justificarea numelui Tatălui Său și salvarea oamenilor i-au fost încredințate Lui. (Ioan 5:22). Când a spus, „Nu pot face nimic de la Mine însumi”, aceasta nu a însemnat că a fost obligat la ascultare de Iehova, ci a însemnat că devotamentul Lui față de Tatăl Său a fost atât de absolut și complet încât El nu vrut și nici nu a putut să facă nimic ce nu era în armonie cu voia Tatălui Său.

LĂUDAȚI PE DOMNUL PENTRU ADEVĂRURILE MINUNATE

Stimate domn Rutherford:

Știm că sunteți ocupat, dar trebuie să vă scriem pentru a ne exprima bucuria din inimă în studierea adevărurilor minunate din Biblie care sunt atât de minunate revelate în literatura pe care o scrieți.

Unul din pionierii dvs. a vizitat insula noastră în urmă cu zece luni și ne-a dat hrana minunată. De atunci ne-am întâlnit în fiecare duminică și am studiat unele din cărțile dvs.

De mulți ani am tânjit să înțelegem Biblia, care ni s-a părut o carte a confuziei. Cu atât de multe crezuri conflictuale în lume am renunțat la acest lucru deznădăjduiți. Dar mulțumiri fie aduse Domnului pentru că ne-a dat hrana minunată pe care o primim la fiecare două săptămâni prin *Turnul de Veghere*. Am dori ca să transmiteți tuturor martorilor lui Iehova rugăciunile noastre continue pentru ca Domnul să-i binecuvânteze, să-i protejeze și să-i călăuzească în misiunea lor onorabilă.

Domnul să vă binecuvânteze, domnul Rutherford, ca să ne dați și mai multă hrană.

Ai dumneavoastră,

E. DIXON
E. MUNN
A. KELWAY
IDA LANNING
Insulele Falkland.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 DECEMBRIE 1934

Nr. 24

Cuprins:

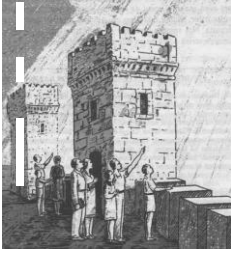
„GURA LEILOR”
PARTEA a II-a

- Pag.633

BOGAT, FRUMOS, ÎNCÂNTĂTOR,
MINUNAT

- Pag.654

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LV

15 Decembrie 1934

Nr. 24

„GURA LEILOR”

„Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!” – Daniel 6:22.

PARTEA a II-a

REGULILE de acțiune ale lui Iehova nu se schimbă, întocmai după cum nu se schimbă nici El. (Maleahi 3:6). Acest adevăr a fost reflectat prin legea irevocabilă a Mezielor și a Perșilor. Faptul că Sfânta Scriptură menționează invariabilitatea legilor Mezielor și Perșilor este o altă dovadă că tot ce s-a scris în Biblie s-a scris pentru un anumit scop și în special în interesul aceluia care constituie acum rămășița. Marea chestiune ce trebuie decisă este supremația lui Dumnezeu; și această chestiune se va decide acum și în aceasta este cuprinsă și integritatea creaturilor lui Dumnezeu. Omul Isus a fost perfect; totuși a trebuit să-și dovedească integritatea sau neprihănirea Sa și aceasta n-a putut-o face decât prin suferințele ce-au venit peste El prin atacurile lui Satan. „Măcar că era Fiu, a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit”. (Evrei 5:8). „Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor suferi persecuție”. (2Timotei 3:12). „Întărind sufletele ucenicilor, El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri”(Faptele Apostolilor 14:22). Oamenii credincioși din vechime, inclusiv profetul Daniel, au trebuit în conformitate cu aceeași regulă, să fie puși la probe pentru a stabili integritatea lor și fiind probați în felul acesta au venit multe suferințe peste ei. Lucrurile privitoare la acei oameni au fost scrise spre mângâierea și întărirea rămășiței care se află acum pe pământ. Când înțelegem ceea ce Daniel și alți credincioși din timpul său au trebuit să sufere, atunci putem să înțelegem și ceea ce permite Iehova ca martorii Săi credincioși să sufere în aceste timpuri primejdioase din mâinile dușmanului și a instrumentelor sale. În nici un alt chip n-a putut fi probată integritatea lor atât de deplin.

2. Satrapii cu aer de jenați, bărboși și fățarnici stăteau înaintea regelui și țineau în mână, după cum credeau ei cu siguranță, sentința de moarte a lui Daniel. După aceea purtătorul de cuvânt al grupei blestemată s-a adresat regelui și a zis în numele complicilor săi: „Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: „Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine,

împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!”
– Daniel 6:13.

3. Care a fost motivul sau cauza adevărată care a îndemnat pe acei conspiratori să dorească moartea lui Daniel? Desigur, nu numai pentru că a fost un iudeu. Dacă Daniel ar fi lucrat mână în mână cu satrapii înșelători atunci nu le-ar fi păsat că Daniel era iudeu sau de vreo altă naționalitate. Daniel a fost însă singurul om cinstit dintre toți satrapii și onestitatea și credincioșia sa s-a împotrivit înșelăciunilor lor pe care le-au făcut cu ocazia administrării slujbelor lor de guvernatori. Legea lui Iehova a cerut de la Daniel să fie cinstit și drept în tot ce face; Daniel a urmat legea lui Dumnezeu și n-a fost condus prin legile și obiceiurile oamenilor. Daniel a trebuit să facă ce este drept și just, pentru că în alt chip n-ar fi putut primi aprobarea lui Iehova.

4. Fățarnicii satrapii care au atentat într-un mod atât de crud la viața lui Daniel, evident au atras atenția regelui asupra faptului că el era un iudeu care a fost prins călcând decretul său și ei au făcut aceasta ca să ațâțe mânia regelui împotriva Iudeilor, deși legea Iudeilor era deosebită de cea a Mezilor. Regele a dat porunca sa și ea a trebuit urmată de toți aceia care și-au iubit viața și nu conta dacă cineva era iudeu sau păgân. Menționarea faptului că Daniel era un iudeu descopere răutatea satrapilor. Haman a urmat aceeași tactică când a zis: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit”(Eстера 3:8). Aceasta a fost dintotdeauna politica Diavolului, și anume de a pune în mintea puterilor stăpânitoare prejudecata împotriva acelor pe care vor să-i nimicească. Conspiratorii au cugetat că dovada pe care au adus-o că Daniel a călcat porunca regelui, va fi de ajuns pentru a ațâța mânia regelui și va cauza executarea imediată a contravenientului. Conspiratorii, asigurând pe rege de fidelitatea lor completă, au prezentat un argument înaintea regelui în felul următor: Acest om Daniel ocupă un post înalt în guvern și de aceea purtarea sa nu este numai o mare insultă adusă regelui, ci pe lângă aceasta este o pildă atât de rea pentru popor încât poporul va fi îndemnat prin aceasta să disprețuiască legea și aceasta aduce în primejdie serioasă pacea și siguranța națiunii. Decretul publicat de curând de guvernul german împotriva martorilor lui Iehova zice cam același lucru, și anume că, martorii lui Iehova, adorând și servind pe Dumnezeul lor Iehova, periclitează pacea și siguranța statului și de aceea trebuie asupriți. Pe baza aceleiași teorii și sprijiniți pe același argument fals și înșelător, instrumentele pământești ale lui Satan caută și în alte locuri să facă legi prin care vestirea adevărului să fie împiedicată. O astfel de străduință se face în multe state din Statele Unite ale Americii și în alte țări și în caz că astfel de legi vor intra în vigoare vor conduce la nimicirea lucrării martorilor lui Iehova în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu și vor pricinui întemnițarea și probabil moartea multora din acești martori; și aceasta este ceea ce doresc să ajungă conspiratorii pentru ca în felul acesta să împiedice ca poporul să afle ceva despre corupția lor. Conspiratorii din ziua de astăzi sau moderni caută un „mijloc legal”

pentru a nimici pe martorii lui Iehova și lucrarea lor și e de așteptat că înainte de Armagedon națiunile „creștinătății” vor împiedica activitatea martorilor lui Iehova prin promulgarea unei legi și dacă credincioșii vor stăruii în lucrarea mărturiei și în serviciul lui Iehova Dumnezeu mulți dintre ei vor fi condamnați ca fiind călcători de lege.

5. Experiența lui Daniel avertizează dinainte de venirea unor astfel de stări ce încep să prindă acum rădăcini pe pământ. O astfel de stăpânire răutăcioasă a fost pusă deja în practică în Germania și dușmanul care se servește în special de preoțimea catolică pentru a realiza aceasta, se străduiește să introducă astfel de așa-zise „legi” și în Statele Unite și în alte părți ale pământului. În Germania martorii lui Iehova suferă tot felul de tratamente insultătoare și numai pentru că s-au găsit la ei scrieri care îi ajută să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu. Prin aceasta credințioșii și integritatea martorilor lui Iehova în acea țară este pusă la o grea încercare. Dumnezeu permite aceasta cu scopul evident ca integritatea lor să fie probată. Așa cum Haman a vorbit regelui, așa au vorbit conspiratorii și cu privire la Daniel: „Acest popor n-ar trebui să i se permită să mai existe în această țară”.

6. Evident, Dariu regele și-a dat seama de cursa în care a fost condus fără voie, însă fiind stăpânitorul suprem a trebuit să stea de partea decretului său și de partea legii irevocabile a țării. Unii oameni care se află în funcții publice văd în ziua de astăzi fățărnicia preoțimii și a aliaților ei și observă cursul lor nedrept împotriva martorilor lui Iehova, însă acestor funcționari le lipsește curajul să se ridice peste mărunțișurile tehnice ale legii și să declare pe față ce este drept, deoarece le este frică că vor pierde ceea ce au. Fiindu-le teamă de oameni, ei sunt conduși în cursă. De aceea sunt ușor influențați a zice că politica și legea sunt de primă importanță și ei sunt induși cu ușurință să se învârtă pe lângă chestiunea adevărată de decis; și așa permit ei ca cel nevinovat să sufere și numele lui Dumnezeu să fie ocărat. Noi trebuie să ținem minte că în cazul regelui Dariu, acest domnitor a jucat un rol într-un mare tablou profetic deși el n-a știut nimic despre acest tablou profetic. Noi trebuie să ținem în minte și faptul că regele a reprezentat aici puterea regală, putere pe care conspiratorii au sperat că o vor îndupleca să lucreze pentru ei și împotriva celor drepti: „Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel; și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape”. - Daniel 6:14.

7. Nu se poate trage concluzia că Dariu s-a mâniat pe Daniel și ceea ce nu i-a plăcut a fost cursul evenimentelor care a adus pe Daniel în această situație dificilă, și pe care au creat-o păcătoșii și stricații funcționari ai guvernului prin șiretlicurile lor. Aceasta a reprezentat dezaprobarea din partea lui Iehova a aceluia care sub pretextul apărării poporului fac și aplică legi a căror scop adevărat este să provoace greutăți martorilor lui Iehova și să-i facă să sufere nedreptăți. Scopul conspiratorilor este pedepsirea bărbaților și femeilor din cauza credințioșiei lor în ascultarea legii lui Dumnezeu. Desigur, Iehova ar putea pune capăt imediat prigonirii martorilor Săi dar fiindcă Iehova a hotărât din vechime ca Satan să aibă ocazie să-și îndeplinească provocarea sa făloasă, Iehova nu va schimba această

hotărâre ci va permite lui Satan să meargă mai departe în lucrarea sa rea până când va sosi timpul rânduit a lui Dumnezeu pentru justificarea completă a numelui Său mare. Așa li se dă martorilor lui Iehova ocazia să-și dovedească integritatea lor și astfel să ia parte la justificarea numelui lui Dumnezeu. Acesta este un privilegiu minunat ce se dă creaturilor. Martorii lui Iehova pot să ia o mare mângâiere din aceea că le este permis să sufere prin apăsarea dușmanului, deoarece în felul acesta au ocazie să-și dovedească integritatea față de Iehova.

8. Regele Dariu probabil că s-a simțit într-o măsură oarecare răspunzător față de Dumnezeul lui Daniel pentru că a permis ca acest om credincios să ajungă într-o situație atât de primejdioasă; prin urmare este scris: „(Dariu) s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel; și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape”. Aceasta arată cum se îngrijește Iehova ca martorii Săi credincioși să poată prezenta cazul lor tribunalelor lumești și să poată da mărturia lor, pentru ca după scăparea din închisoarea celor nedrepti și după eliberarea lor de pedeapsa legilor aplicate în mod fals, să fie liberi să continue ca martori ai Săi să vestească mărturia Împărăției până când lucrarea lor va fi terminată. Desigur, nu este voia lui Iehova ca martorii Săi să nu se străduiască să se apere înaintea tribunalelor. Dacă unul dintre ei este arestat și este dus înaintea judecătoriei sau tribunalului, aceasta este o ocazie de a mărturisi pentru numele lui Iehova și de a vesti astfel cu curaj numele Său. Martorii lui Iehova, prin explicarea atitudinii lor înaintea tribunalelor și corpurilor legiuitoare, depun mărturie pentru numele lui Iehova și în felul acesta înștiințează poporul despre îngrijirile lui Iehova pentru ei și pentru toți care voiesc să servească dreptatea. Funcționarilor statului, care sunt întrebuințați de conspiratori ca să aducă suferințe și pedeapsă peste martorii lui Iehova, trebuie să li se explice motivul pentru care se vestește mărturia cu privire la Împărăție și această explicație îi înștiințează că prin combaterea martorilor lui Iehova ei se luptă împotriva lui Dumnezeu.(Faptele Apostolilor 5:38,39). Astfel Iehova se folosește de martorii Săi prin faptul că le pune în gură dovezile Scripturii și argumentul legii și le dă ocazie și abilitate să prezinte aceasta înaintea magistraților și tribunalelor și să facă aceasta într-un mod atât de energetic și convingător cum avocați lumești nu pot face și nici nu voiesc să facă. Juriștii lumești au în vedere numai amănuntele tehnice; pe când martorii lui Iehova urmăresc numai un singur scop și anume să înalțe numele lui Iehova și prin urmare, ei văd și prezintă chestiunea adevărată și prin urmare pot să vadă adevărata chestiune de controversă și se pricep să o prezinte. Acesta este motivul pentru întrebuințarea „Ordinei Procesului” și pentru prezentarea de petiții și proteste corpurilor legiuitoare ale țării.

9. Evident, Dariu a ascultat argumentele conspiratorilor până la sfârșit și după aceea a amânat ședința ca să cugete la căi și mijloace cum ar putea să scape pe Daniel. În cursul acelei întreruperi a ședinței conspiratorii trebuie să se fi mirat pentru ce a amânat regele atât de mult rostirea sentinței și vorbitorul lor s-a pregătit să atragă atenția regelui asupra invariabilității legii Mezielor și Perșilor și să stăruiască ca Daniel să fie aruncat imediat ca mâncare leilor. Apoi regele a adunat iarăși laolaltă curtea sa sau tribunalul său; el s-a așezat pe scaunul său

juducătoresc și din nou au intrat fățarnicii satrapi sau guvernatori unul după altul solemn și cu mare demnitate și s-au înșirat înaintea regelui: „Atunci acești oameni s-au adunat la rege și i-au zis: Să știi, împărate, că, după legea Mezilor și Perșilor, orice oprire sau orice poruncă, întărită de împărat, nu se poate schimba!”(Daniel 6:15). În timpul prezent magistrații și judecătorii tribunalelor ascultă astfel de argumente și după aceea obișnuiesc să amâne dezbaterile pentru un timp oarecare sub pretextul că trebuie să cumpănească mai întâi chestiunea și să se sfătuiască despre aceasta. Mai târziu acești magistrați și judecători declară: „Noi nu găsim nici o nedreptate la acești oameni sau martori ai lui Iehova cum se numesc; însă noi suntem siliți să impunem respectul literei legii. Noi suntem neputincioși de a-i ajuta”.

10. Fățarnicii satrapi s-au îngrijit ca printre popor să fie împrăștiat zvonul că Daniel, cea mai înaltă căpetenie a țării, este pe cale de a fi condamnat la moarte. Acest zvon trebuie să-l fi răspândit în timpul cât au fost amânate dezbaterile. Apoi cei plini de o curiozitate bolnavă și cei setoși de sânge s-au dus în grabă la palat și s-au înghesuit și și-au dat ghionturi numai ca să audă rostirea sentinței din apropiere și să poată admira pe „satrapii fideli”. Iar oamenii răi desigur au zis unul către altul: „Ce satrapi minunați avem noi încât chiar și pe acest călcător de lege l-au dat pe mâna justiției”. Când înalta curte a regelui Darius s-a adunat, fățarnicii satrapi s-au așezat în primul rând ca să se poată desfăta privind umilirea completă a unui iudeu cinstit care le-a stat în cale, adică i-a împiedicat să facă înșelăciuni în slujba lor. O liniște de moarte a predominat în sala de judecată. Daniel a fost adus în sală sub privirile mulțimii care se uita la el cu gura căscată. Probabil că aceasta a fost prima dată când a apărut înaintea curții sau justiției de la formarea conspirației și acum trebuia să fie judecat la o moarte îngrozitoare. Imaginați-vă acea scenă și ascultați cum vestește aprodul curții cu voce puternică porunca regelui: „ Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel, și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia necurmat Îi slujești, să te scape!” – Daniel 6:16.

11. A reprezentat aici regele Darius puterea regală care dă pe cel nevinovat ca să sufere pedeapsă nedreaptă? Proba decisivă trebuie să vină; cum ar putea să-și dovedească în alt chip martorii lui Iehova integritatea lor față de Iehova? Noi putem vedea aici cu ușurință că regele Darius a reprezentat puterea regală care predă pe cei nevinovați călăilor lor. Iehova permite ca martorii lui Iehova să fie dați și să sufere pedeapsă nedreaptă pentru ca să fie puși la încercare spre justificarea numelui Său și spre mărturie împotriva dușmanilor săi. „Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mâna soboarelor judecătorești, și veți fi bătuți în sinagogi; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să le sluiți de mărturie împotriva lor.” – Marcu 13:9.

12. Tocmai așa este și astăzi cum a declarat Isus dușmanilor săi complotiști: „N-ai avea nici o putere asupra Mea” i-a răspuns Isus „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus”.(Ioan 19:11). În aceeași legătură Isus a mai zis pentru a arăta cine este capabil, adică mai vrednic de pedeapsă: „De aceea, cine Mă dă în mâinile tale,

are un mai mare păcat.” Clasa care are astăzi „un mai mare păcat” este clasa lui Iuda sau „omul păcatului”, clasă care pârâște pe credincioșii lui Iehova și-i dă în mâinile crudului dușman. Cei ce-au fost odată luminați în adevărul privitor la Împărăție și care se întorc iarăși la „lucrurile sărăcicioase” ale lumii Diavolului, sunt mai curând în stare să descrie și să reprezinte în mod fals pe martorii lui Iehova și felul lucrului lor autorităților și să pricinuiască arestarea și pedepsirea lor.

13. Groapa leilor a fost un loc al groazei și de mare pericol și a fi aruncat în ea ar fi însemnat pentru Daniel desigur moarte dacă Iehova nu i-ar fi dat ocrotirea sa. Fiecare care servește pe Iehova Dumnezeu în împlinirea cu credințioșie a legământului său, să fie tot așa de fără frică ca și Daniel. Daniel, evident n-a avut frică. Prigonitorii lui au fost răutăcioși și întocmai ca și ei sunt acum și prigonitorii martorilor lui Iehova; ei sunt răi și primejdioși ca animalele sălbatice și ar rupe ca și ele imediat în bucăți pe credincioșii lui Iehova dacă le-ar fi permis să facă aceasta. În timp ce se scrie aceasta sosește tocmai un raport că un polițist cu ocazia arestării unui martor a lui Iehova, care n-a făcut altceva decât că a anunțat o conferință prin radio cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, a zis: „Eu aș voi să omor pe fiecare din voi, afurisiților!” Noi trebuie să ținem aici în minte că leii din groapa unde a fost aruncat Daniel, au fost leii regelui; de aceea, acei lei au reprezentat forțele justiției lui Iehova, prin care vor fi nimicite călcătorii legii divine. Martorii nevinovați ai lui Iehova sunt în primejdie când conspiratorii sau călăii se fălesc că ei ar fi aceia care nu poartă în zadar sabia lui Dumnezeu; și această îndrăzneală o comit când iau legea în mâna lor proprie. Ei nu se gândesc că Iehova însuși se îngrijește de ai Săi. Cei ce sunt devotați cu totul Domnului și prin urmare, care se încred cu totul în El, sunt arătați ca zicând în astfel de situații: „Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi pun încrederea! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă, ca să nu mi sfășie sufletul ca un leu, care înghite fără să sară cineva în ajutor.”(Psalm 7:1,2). „Sufletul meu este între niște lei: stau culcat în mijlocul unor oameni care varsă flăcări, în mijlocul unor oameni ai căror dinți sunt sulițe și săgeți, și a căror limbă este o sabie ascuțită.”- Psalm 57:4.

SIGURANȚĂ

14. Iehova cunoaște pe cei ce-L servesc în spirit și în adevăr și El va păzi pe ai Săi. Regele Dariu a văzut în ce stare neputincioasă se afla din cauza invariabilității legii; totuși credința lui în Daniel și în Dumnezeul lui Daniel a fost mare. De aceea a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia necurmat Îi slujești, te va scăpa”. Aceasta a fost o adevărată recunoaștere a integrității sau neprihănirii lui Daniel față de Atotputernicul Dumnezeu. Aceasta a fost o recunoaștere din partea unui rege păgân, însă cu toate acestea ea a reprezentat aprobarea lui Dumnezeu față de aceia care-I sunt credincioși. Iehova permite în aceste timpuri primejdioase credincioșilor Săi se fie aruncați în temniță și să sufere un tratament insultător din mâinile agenților lui Satan, însă în același timp le dă asigurarea deplină că pe cei credincioși și devotați Lui îi va păzi și elibera. „Domnul te va păzi de orice rău, îți

va păzi sufletul. Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac”. (Psalm 121:7,8). Fără îndoială, mulți din martorii lui Iehova și-au amintit aceste cuvinte prețioase ale Scripturii în lunile din urmă când au fost privați de libertate și aruncați în închisoare de garda brațului tare, adică de poliție și jandarmerie. Acesta este o altă dovadă că lucrurile scrise mai înainte s-au scris spre mângâierea și spre întărirea speranței lor. „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici, și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății”. (2 Petru 2:9). „Multe sunt necazurile celui neprihănit; dar Domnul îl scapă totdeauna din ele. Toate oasele i le păzește, ca nici unul din ele să nu i se sfărâme”. – Psalm 34:19,20.

15. Raportul nu arată că Daniel ar fi răspuns ceva la cuvintele regelui când a fost condamnat; el n-a zis nici un cuvânt prigonitorilor lui. Este foarte probabil că el a stat mut înaintea curții; dacă însă a vorbit atunci trebuie să fi fost cuvinte asemănătoare celor rostite de frații săi cu o altă ocazie când au zis: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate”. (Daniel 3:17). Aceasta ar fi arătat încrederea deplină a lui Daniel în Iehova. Iudeii ținuti în captivitate în Babilon, care rămăseseră credincioși lui Iehova, și-au pus încrederea în Iehova Dumnezeu; în timpul de astăzi credincioșii care se află în lume sunt, de asemenea, siliți să se miște în mijlocul organizației lui Satan, și să se încreadă în Iehova Dumnezeu și El le dă asigurarea că-i va păzi și la timpul potrivit îi va elibera. Iehova răsplătește totdeauna pe cei credincioși și aceluia care fac din El frica lor și locul lor de refugiu, El le este un sanctuar și ocrotire deplină.

16. Conspiratorii n-au voit să lase lui Daniel nici o posibilitate de scăpare din gura leilor; de aceea s-au îngrijit ca gura gropii să fie bine închisă și să fie pecetluită după ce Daniel a fost aruncat leilor. „Au adus o piatră, și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel”. (Daniel 6:17). Ei trebuie să fi cerut ca regele să-și apese pe inelul său cu sigil și după aceea acești domni pioși fățarnici și-au apăsat inelele lor proprii pe ceară ca și cum închiderea ar fi fost făcută prin aceasta mai tare. Aceasta ne amintește ce-a făcut aceeași bandă fățarnică în legătură cu trupul lui Cristos Isus. Pentru ce a pecetluit regele groapa leilor? Cuvântul și numele regelui au fost în joc și conspiratorii au stăruit ca iudeului Daniel să nu i se lase nici cea mai mică posibilitate și speranță de scăpare; și de aceea au insistat că pecetea regelui ar fi de dorit pentru ca să nu-și poată schimba decretul. Așa este și acum numele lui Iehova legat cu proba în care se află rămășița în timpul prezent și El permite ca această încercare să meargă până la limita extremă pentru ca dușmanul să nu aibă nici un motiv să zică că Iehova și-a schimbat decretul Său sau legea Sa. Este sigur că dușmanul n-ar putea face nimic rămășiței dacă Iehova n-ar permite potrivnicului să facă ce vrea fără să fie împiedicat și să meargă până la limita extremă. El ar putea pune capăt prigonirii martorilor Săi în orice timp, însă El nu face aceasta decât la timpul Său rânduit.

17. Prin faptul că satrapii și-au păstrat inelul cu sigil pe piatră, au mărturisit ei înșiși împotriva lor și au confirmat prin aceasta răspunderea lor pentru chinuirea lui Daniel și pentru moartea sa, în caz că va urma. Satrapii nu s-au încrezut în rege că El va ține în mod credincios cuvântul Său și tot așa și în ziua de astăzi servitorii lui Satan n-au încredere în cuvântul lui Iehova Dumnezeu, ci stăruiesc să exercite autoritatea lor presupusă sau închipuită. Dacă s-ar fi încrezut în Iehova Dumnezeu, atunci ar fi lăsat în seama lui pedepsirea răufăcătorilor.

18. Dacă un om voiește să aprofundeze un lucru, se înfrânează de la hrană și lasă la o parte ceea ce se numește distracție sau plăcere. El nu lasă să fie abătut prin nimic de la o analizare serioasă a chestiunii ce-l preocupă. Minte este mai clară când stomacul nu este așa de umplut cu mâncare. Dariu a știut că Daniel era în primejdie de moarte și cu toate că cuvintele sale arată că el s-a încrezut în Dumnezeul lui Daniel totuși Dariu a știut că el ca rege a trebuit să facă din partea sa tot ce i-a stat în putință ca să scape pe Daniel. El poate că a cugetat că probabil tot va găsi vreun mijloc de eliberare a lui Daniel și că de aceea trebuie să aibă o minte clară, veghetoare și gata de a trece la fapte. De aceea este scris. „Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănânce, nu i s-a adus nici o țiitoare, și n-a putut să doarmă”.(Daniel 6:18). Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu ar avea de postit sau de a se abține de la plăceri ci aceasta evident înseamnă că atunci când un om are de îndeplinit o datorie importantă trebuie să aibă grijă să se păstreze în formă și destoinic pentru ca să se poată folosi de facultățile lui cât mai bine. Dariu a arătat prin purtarea sa că a avut un interes sincer ca lui Daniel să-i meargă bine. Aceasta ilustrează interesul profund pe care-l are Iehova față de toți aceia pe care i-a uns ca martorii Săi și că Iehova veghează asupra lor, când au de trecut printr-o încercare înfocată și plină de suferință și sunt în mare primejdie; Iehova veghează asupra lor cu ochi ce nici nu ațipesc, nici nu dorm. Iehova însuși iubește pe ai Săi și după cum este scris. „În toată strâmtorarea lor a fost El în strâmtorare”. „Căci cel ce se atinge de voi (unșii Săi) se atinge de lumina ochilor Lui”.(Isaia 63:9 ; Zaharia 2:8). În armonie cu aceasta unșii Săi se roagă: „Păzește-mă ca lumina ochiului; ocrotește-mă la umbra aripilor Tale”. – Psalm 17:8.

19. Martorii lui Iehova sunt acum într-o situație critică și trebuie să vegheze, și Domnul veghează cu ei. Între toți membri organizației lui Dumnezeu domnește unitatea. Iehova și Cristos Isus sunt una cu rămășița și toți cei din templu sunt una cu Ei amândoi, adică ei sunt toți profund interesați de rezultatul încercării în care se află în prezent cei unși. În decursul acestui timp de mare primejdie întregă clasă a rămășiței, ca reprezentanții Regelui veșniciei, stăruiește în rugăciune și cumpănire serioasă ca să nu piardă nici o ocazie de a onora numele celui Prea Înalt. Ceasul mării încercări a martorilor lui Iehova a sosit și de aceea trebuie ascultată acum acest îndemn al apostolului scris sub inspirația spiritului sfânt. „Faceți în toată vremea, prin Spiritul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții”. (Efeseni

6:18). Astfel ei se roagă pentru ca la timpul potrivit să-și deschidă gura cu curaj și să vestească planurile lui Iehova.

20. Daniel a fost o noapte întregă în groapa leilor și acest timp a fost de ajuns pentru satisfacerea deplină a legii irevocabile și pentru executarea deplină a justiției prin aruncarea lui Daniel la leii răpitori. Regele s-a gândit că în caz că Daniel va continua să trăiască până în zorii zilei, atunci a fost ținut în viață prin puterea sau intervenția lui Dumnezeu și de aceea va fi timpul ca să fie liberat și scos din groapa leilor. De aceea este scris: „În revărsatul zorilor, însă, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei”.(Daniel 6:19). Regele n-a dormit toată noaptea și când s-a crăpat de ziuă s-a grăbit să elibereze pe servitorul său încercat. Iehova veghează asupra credincioșilor Lui și-i ocrotește și El „nu dormitează, nici nu doarme”.(Psalm 121:4,5). Organizația principală a lui Iehova este scumpă inimii sale: „Dumnezeu este în mijlocul (organizației Sale) ei: ea nu se va clătina; Dumnezeu o va ajuta în revărsatul zorilor”.(Psalm 46:5). Aceste cuvinte prețioase sunt scrise în Sfânta Scriptură pentru ca să dea asigurare și mângâiere aceluia care trebuie să treacă prin timpuri primejdioase, ca să se încreadă pe deplin în Iehova orice s-ar întâmpla.

21. Darius a fost foarte mișcat din cauza tratamentului nedrept de care a avut parte servul său credincios Daniel și regele s-a înfuriat pe bună dreptate pentru că a fost atras fără să știe într-o situație în care a trebuit să expună pe Daniel la o primejdie atât de mare. Aceasta reiese din cuvintele sale pe care le-a strigat când s-a apropiat de groapa leilor: „Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?”(Daniel 6:20).

22. Pentru aducerea la îndeplinire a scopurilor lui Iehova, de a justifica pe deplin numele Său, El permite ca servul Său credincios să sufere chiar și printr-o moarte de sacrificiu. Scumpă este moartea aceasta în ochii Săi, după cum este scris: „Scumpă este înaintea Domnului moartea sfinților Săi”.(Psalm 116:15). Aceasta însă nu înseamnă că Iehova nu ar fi în stare să cruțe credincioșilor lui suferințele ci el trebuie să rămână credincios cuvântului Său și apoi la timpul rânduit va exercita puterea Sa în favoarea aceluia a căror inimi Îi sunt perfect devotate.

23. Când regele a ajuns în apropierea gropii cu lei, unde după toate așteptările Daniel a trebuit să fie sfâșiat și înghițit, a strigat la Daniel. În același chip strigă acum Iehova rămășiței credincioase în timp ce aceasta se află în mijlocul animalelor sălbatice care controlează această lume. Iehova le spune: „Voi îmi sunteți martori...că Eu sunt Dumnezeu”. Ei sunt o parte a „servului credincios și înțelept”; de aceea Iehova zice acestei clase: „Robul Meu în care Își găsește plăcere sufletul Meu”. (Isaia 42:1-7 ; 43:10-12). Fără îndoială, satrapii fățarnici au fost prezenți personal, fie au avut un reprezentant în apropierea gropii ca să batjocorească pe Daniel și să strige: „Fost-a în stare Dumnezeul tău să te scape?” Tocmai așa este și în prezent când reprezentanții lui Satan obișnuiesc să întrebe pe

martorii lui Iehova plini de batjocură: „Este Iehova al vostru în stare să vă elibereze de legea noastră? Noi vă vom arăta cine este legea în această țară”. Întrebarea regelui Dariu când s-a apropiat de groapă arată că Iehova adresează acum o întrebare asemănătoare martorilor Săi pentru a da ocazie credincioșilor Săi să mărturisească ocrotirea și eliberarea lor și să recunoască că sunt salvați numai grației, bunăvoinței și puterii lui Iehova. Nici un membru al rămășiței n-ar avea nici un motiv să se laude ce-ar putea face el însuși pentru sine. Toată cinstea se cuvine Regelui etern și Lui trebuie să i se dea și I se va da.

ÎNGERII LUI DUMNEZEU

24. Îngerii lui Iehova sunt întotdeauna gata să împlinească porunca Celui Prea Înalt. (Matei 18:10). Daniel a avut ceva cunoștință despre aceasta, deoarece, după cum a știut, Iehova a trimis și cu o ocazie anterioară pe îngerul Său și a eliberat pe cei trei prieteni ai săi din cuptorul de foc. El fusese acum martor al închiderii gurii leilor pentru ocrotirea sa și el a știut că aceasta a trebuit să fie ocrotirea lui Dumnezeu prin îngerii Săi. Deși Daniel era tot în groapa leilor, totuși a răspuns regelui Dariu cu cuvinte voioase: „Și Daniel a zis împăratului: „Veșnic să trăiești, împărate!”(Daniel 6:21). Prin aceasta Daniel a recunoscut că regele a fost prietenul său.

25. Inima lui Daniel a fost curată și el a vorbit cuvinte binevoitoare regelui. „Cine iubește cu o inimă curată, și are bunăvoința pe buze, va avea de prieten pe împăratul.”(Proverbe 22:11, *Leeser*). Așa răspund și martorii lui Iehova în aceste zile rele când se află în ghearele „brațului tare al legii” și prin urmare în mare primejdie de a fi vătămați corporal, plini de încredere prin Cristos Isus, proclamând că Iehova trăiește veșnic și că El este prietenul, scutul și ocrotitorul acelora care-L servesc în mod credincios.

26. Daniel a asigurat imediat pe regele Dariu că Dumnezeu pe care l-a servit l-a scăpat prin îngerul Său: „Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău”(Daniel 6:22). Rămășița credincioasă știe că Cristos Isus, puternicul Înger a lui Iehova Dumnezeu, este prezent și este însoțit de oștirea sa de îngeri sfinți și că este însărcinat cu păzirea acelora care sunt credincioși Celui Prea Înalt. (Matei 25:31). Rămășița apreciază acum promisiunile prețioase care au fost scrise cu mult timp înainte spre folosul ei în aceste ceasuri primejdioase, și anume: „Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.”(Psalm 34:7). „Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale.”(Psalm 91:11).

27. Leii din groapa aceea au aparținut regelui, și prin urmare ei au reprezentat dreptatea lui Iehova. (Apocalips 4:7 ; 6:1). Acei lei n-au putut nimici pe servitorul credincios al lui Iehova și tot așa nu va nimici dreptatea lui Dumnezeu în ziua de astăzi pe cei ce-I sunt devotați în mod credincios. Dușmanul răutăcios poate va ucide trupurile unora dintre credincioșii lui Iehova, însă existența veșnică a acestor unși este în mâna Celui Prea Înalt și nimeni nu-i poate

smulge din mâna Sa. Satan a căutat întotdeauna să nimicească pe oamenii care și-au arătat credințioșia față de Iehova. Pavel a avut o experiență asemănătoare și arată ce-a făcut Domnul după ce l-au părăsit toți oamenii: „Însă Domnul a stat lângă mine, și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine, și s-o audă toate națiunile. Și am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău, și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” (2Timotei 4:17,18). În aceste zile rele ale conspirației împotriva unsului lui Dumnezeu puterile bestiale care stăpânesc acum peste pământ ar nimici foarte repede pe rămășița unsă dacă Dumnezeu n-ar ocroti pe ai Săi prin îngerii Săi. Cu nădejde și încredere deplină în Cel Prea Înalt cei credințioși prezintă întotdeauna cererile lor înaintea tronului harului divin și continuă cu râvnă să vestească numele și Împărăția lui Dumnezeu, după cum este scris: „Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfâșie și răcnește. Scapă-mă din gura leului, și scoate-mă din coarnele bivolului! Voi vesti Numele Tău fraților mei, și Te voi lăuda în mijlocul adunării”. (Psalm 22:13,21,22). „Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor(*A.R.V., margin.:* scumpa viața) , scapă-mi viața din ghearele acestor lei! Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare, și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr”.(Psalm 35:17,18). Iehova dă asigurare celor care s-au devotat pe deplin Lui și care continuă credințioși, și le spune: „Vei pași peste lei și peste năpârci, și vei călca peste pui de lei și peste șerpi”. - Psalm 91:13.

28. Daniel a fost cu totul conștient că el a fost nevinovat și n-a făcut nimănui nici o nedreptate. Așa stă lucrul și în ziua de astăzi cu rămășița credințioasă care, de asemenea, este inofensivă și nevinovată înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Conspiratorii de astăzi acuză pe martorii lui Iehova în mod fals că ar fi răufăcători și în străduința lor de a se convinge pe ei înșiși că martorii lui Iehova ar fi răufăcători se avântă într-o furie colosală; însă cu toate acestea nu sunt în stare să aducă o dovadă adevărată și convingătoare că martorii lui Iehova ar fi într-adevăr răufăcători. Martorii credințioși ai lui Dumnezeu nu vor să aibă nimic de a face cu răufăcătorii și aceasta umple de mânie pe agenții lui Satan. Credințioșii lui Dumnezeu zic în limbajul psalmistului: „Am urât adunarea celor ce fac răul, și nu voi sta împreună cu cei răi. Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție, și așa înconjur altarul Tău, Doamne, ca să izbucnesc în mulțumiri, și să istorisesc toate minunile Tale. Doamne, eu am iubit locașul Casei Tale, și locul în care locuiește slava Ta”. (Psalm 26:5-8). Ei sunt curați la inimă și continuă să proclame cuvintele pline de har ale lui Iehova și prin urmare, au pe regele etern ca prieten. - Prov. 22:11, *Leeser*.

29. Păzirea lui Daniel prin îngerul lui Iehova Dumnezeu a dovedit că Daniel a fost credincios. În același chip, păzirea rămășiței lui Dumnezeu prin mâna celor însărcinați cu aceasta este o confirmare că acești martori și-au menținut integritatea lor înaintea lui Dumnezeu. „Iubiți, deci, pe Domnul, voi toți sfinții lui. Căci Domnul păzește pe cei credințioși, și pedepsește aspru pe cei mândri”. – Psalm 31:23.

30. Conspiratorii împotriva lui Iehova și a unsului Său nu au astăzi nici cea mai mică dovadă adevărată pentru învinovățirea lor că membrii rămășiței ar fi agitatori sau în alt chip călcători intenționați ai legii. Continuând să fie obiectul mâniei acestor conspiratori, rămășița credincioasă suferă prigonire fără să cârtească, deoarece știe că Dumnezeu permite aceste probe înfocate pentru aducerea la împlinire a scopurilor Sale bune. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume” – Filipeni 2:13-15.

31. În comparație cu viața veșnică împreună cu Domnul, rămășița credincioasă nu privește existența sa prezentă ca scumpă pentru ea însuși, ci ea are încontinuu în minte privilegiul ei de a se dovedi credincioasă și fidelă lui Iehova. Întocmai ca și apostolul Pavel și alții de același spirit, ei zic acum: „Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”. (Faptele Apostolilor 20:24). Rămășița a fost însărcinată cu mărturia lui Isus Cristos și ea știe că trebuie să lupte până la sfârșit. Și în această luptă au asigurarea că Iehova va trimite pe îngerul Său înaintea lor ca să-i ocrotească și să-i scape spre mărirea și cinstea numelui său sfânt. – Apocalips 12:17.

32. Martorii lui Iehova sunt implicați în prezent într-un război drept și sfânt împotriva unei oști de răi invizibili. (Efeseni 6:12). Acești invizibili se slujesc de creaturi pământești ca instrumentele lor vizibile pentru prigonire. În ea însăși rămășița n-are putere și îndemânare să reziste atacurilor puternicului dușman, însă în Cristos Isus ea este invulnerabilă la atacurile dușmanului și în Cristos ea va câștiga victoria. Unșilor li se dă porunca divină să vestească această evanghelie a Împărăției tuturor națiunilor ca o mărturie înainte de a veni sfârșitul final; și credincioșii vor face aceasta fără să țină seama de atacurile răutăcioase ale dușmanului. Ei observă zilnic cum dușmanul, în efortul său de a găsi un mijloc aparent legal pentru pedepsirea unșilor lui Dumnezeu, pune la punct planuri drăcești și ei știu că pot fi aruncați într-o bună zi „leilor” așa-zisei „dreptăți lumești”, însă încrezându-se în Domnul ei continuă să dea mărturia așa cum le-a fost poruncit. Rămășița va fi acum fermă sau statornică în Cristos Isus, având și arătând încredere deplină că Iehova la timpul Său potrivit va „închide gura leilor” și va salva pe aceia care continuă să-și mențină integritatea față de El. În toate probele, luptele și necazurile sale rămășița credincioasă se bucură și cântă deoarece știe că rezultatul final va fi spre binele ei și spre onoarea Celui Prea Înalt.

BUCUROS

33. Regele Darius s-a bucurat că Daniel a fost păzit. „Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult, și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă, și nu s-a găsit nici o rană pe el, pentru că avusese încredere în

Dumnezeul său”.(Daniel 6:23). În același chip se bucură și Iehova de păzirea acelora ce-și mențin integritatea sau neprihănirea lor față de El. Iehova a făcut să se scrie în raportul Său expresia Lui de bucurie datorită credincioșiei lui Daniel și a altor martori credincioși și în acel raport găsim cuvintele acestea: „Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor”.(Evrei 11:33). Această mărturie a fost scrisă la mult timp după moartea lui Daniel și ea este o altă dovadă că cuvintele s-au scris spre mângâierea rămășiței ce se află în ziua de astăzi pe pământ. Iehova a făcut ca Daniel și tovarășii lui credincioși să fie menționați și în alt loc în mod special, evident datorită credincioșiei și devotamentului lor față de Cel Prea Înalt. (Ezechiel 14:14,20 ; Evrei 11:33,34). Poate să pună Iehova oameni pe pământ care să-I rămână credincioși chiar și în cele mai grele încercări? Aceasta este marea chestiune. Este sigur că Iehova este bucuros de aceia care-și dovedesc integritatea lor față de El; de aceea este scris: „Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, și nu va mai putea de veselie pentru tine”.(Țefania 3:17). Pe cei ce sunt credincioși Lui, Iehova îi păzește și de aceea se bucură: „Multe sunt necazurile celui fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ele. Toate oasele i le păzește, ca nici unul din ele să nu i se sfărâme. Domnul scapă sufletul robilor Săi, și nici unul din cei ce se încred în El, nu este osândit”. – Psalm 34:19,20,22).

34. Regele Dariu a poruncit ca Daniel să fie scos din groapa cu lei. Aceasta nu poate prefigura că rămășița va fi scoasă din toate primejdiile înainte de Armaghedon. Toate primejdiile numai atunci vor fi înlăturate când Satan și organizația sa vor fi nimiciți. Daniel a fost tot atât de în siguranță înăuntrul gropii leilor ca și în afara ei, pentru că el se afla sub ocrotirea îngerului lui Iehova. Scoaterea lui din groapa leilor pare să reprezinte că Iehova va salva pe membrii rămășiței Sale unse printr-un șir de fapte de eliberare pentru ca credincioșii Săi să-i poată servi mai departe ca martorii Săi. „Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor, și Domnul, Dumnezeu, ne poate scăpa de moarte”. (Psalm 62:20 *A.R.V.*). Astfel de acte de eliberare ar arăta aprobarea lui Iehova a clasei servului Său și ar servi și la aceea să o mângâie și să o învioreze și ar fi în această privință o justificare a numelui Său sfânt. Conspiratorii socotesc că pedepsirea martorilor lui Iehova prin dispozițiile legilor lor care se numesc pe nedrept ”reguli de drept” va dovedi că martorii lui Iehova sunt răufăcători și că de aceea leii lor (regulile pământești de judecată) vor rupe în bucăți pe acești cicălitori martori ai lui Iehova. Dușmanul, însă, trece cu vederea faptul că leii în tabloul profetic au aparținut regelui și au reprezentat adevărata dreptate care porcede de la tronul lui Dumnezeu și că adevărata dreptate este măsurată numai de Domnul. Nimeni nu va avea vreodată motiv să-i pară rău de devotamentul său credincios față de Dumnezeu.

RĂSPĂTIRE

35. Regula răsplătirii este o lege dreaptă. „Când un martor mincinos se va ridica împotriva cuiva ca să-l învinuiască de vreo nelegiuire, cei doi oameni cu

pricina să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și judecătorilor care vor fi atunci în slujbă. Judecătorii să facă cercetări amănunțite. Dacă se va afla că martorul acela este un martor mincinos, și că a făcut o mărturisire mincinoasă împotriva fratelui său, atunci să-i faceți cum avea el de gând să facă fratelui său. Să scoți astfel răul din mijlocul tău. În felul acesta, ceilalți vor auzi și se vor teme, și nu se va mai face o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău”. (Deuteronomul 19:16-20). Conspiratorii din ziua de astăzi cred fără îndoială că vor putea săvârși nelegiuirile lor fără să fie pedepsiți; ei însă nu vor putea înșela pe Iehova. Faptul că Dumnezeu a făcut ca legea aceasta a răsplătirii să fie promulgată în timpul facerii legământului credincioșiei în câmpia Moabului și faptul că regele Dariu a procedat în exactă armonie cu acea regulă divină, este o altă dovadă că Dariu în acest tablou profetic a reprezentat pe Iehova Dumnezeu. „Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care acuzaseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele”. - Daniel 6:24.

36. Oamenii care stăpânesc în ziua de astăzi în „creștinătate” și care au conspirat împreună împotriva lui Iehova și a unșilor Săi și s-au străduit să cauzeze nimicirea lor, trebuie în armonie cu regula divină să fie aruncați „leilor” dreptății divine și Dumnezeu va și face aceasta la timpul Său rânduit. Satrapii conspiratori care au fost sfâșiați de lei au prefigurat soarta conspiratorilor din ziua de astăzi și în aceștia sunt cuprinși, desigur, și membrii „omului păcatului” care vor primi partea lor împreună cu fățarnicii. – Matei 24:50,51.

37. Despărțirea poporului este acum în curs deoarece dreptul Judecător al lui Iehova ține acum judecată. Stăpânitorii din „creștinătate” au îmbrăcat deja hainele închinării lui Satan și astfel s-au făcut cunoscuți în mod definitiv ca potrivnicii lui Dumnezeu și ai Împărăției Sale, și de aceea trebuie aduși și predați „Leului din seminția lui Iuda” căruia i s-a dat toată judecata și autoritatea de a executa judecata. (Apocalips 5:5 ; Ioan 5:22,27). Ziua mâniei Dumnezeului nostru a sosit și Cristos Isus este marele său Executor și Justificator. Întocmai după cum leii au fărâmițat toate oasele satrapilor, tot așa va distruge și Cristos cu totul organizația nelegiuită a lui Satan. „Mânia împăratului este ca răcnetul unui leu” (Proverbe 19:12). „Frica pe care o insuflă împăratul este ca răcnetul unui leu; cine îl provoacă la supărare, păcătuiește împotriva sufletului său”. - Proverbe 20:2.

38. Intrigații și conspiratorii principali care se străduiesc să pricinuiască nimicirea rămășiței lui Iehova sunt preoțimea „creștinătății” și clasa lui Iuda sau a „omului păcatului”. Acești conspiratori s-au arătat ca și bestii sălbatice și au dorit cu înfocare pedepsirea nedreaptă și nimicirea rămășiței lui Iehova, și de aceea trebuie să li se aplice legea răsplătirii drepte, după cum este scris: „De aceea mă voi face ca un leu pentru ei, și-i voi pândi ca un pardos pe drum. Mă voi năpusti asupra lor, ca o ursoaică lipsită de puii ei, le voi sfâșia învelișul inimii; îi voi înghiți pe dată ca un leu, și fiarele câmpului îi vor face bucați”. – Osea 13:7,8.

39. Toți cei ce se pun de partea conspiratorilor și împotriva lui Iehova și sprijină și încurajează pe conspiratori vor suferi aceeași soartă ca și aceia care au

conspirat împotriva lui Daniel. „Leul” lui Iehova, adică, Executorul lui, nu va cruța nici măcar pe femeile și copiii acestei mulțimi blestamate, după cum este scris: „Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Sanctuarul Meu” Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea casei”. „Pregătiți nimicirea fiilor, din pricina nelegiurii părinților lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pământul, și să umple lumea cu cetăți!” „Eu mă voi ridica împotriva lor! zice Domnul oștirilor - și voi șterge numele și urma Babilonului, pe fiu și nepot” zice Domnul”.(Ezechiel 9:5,6; Isaia 14:21,22). Nelegiuiții conspiratori sunt atât de disprețuiți în ochii lui Iehova Dumnezeu încât nu vor avea parte nici măcar de o înmormântare cuviincioasă: „Tu nu vei fi unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai prăpădit poporul; sămânța rău-făcătorilor nu va fi reînnoită niciodată”. – Isaia 14:20.

40. Raportul divin arată că leii au fărâmițat oasele satrapilor conspiratori înainte de a ajunge în fundul gropii. Aceasta arată promptitudine dreptății divine: „Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui”. (Romani 9:28). „Voi nimici dis de dimineață pe toți cei răi din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea”. (Psalm 101:8). Nici unuia dintre acești nelegiuiți nu-i va fi permis să rămână în Împărăția lui Dumnezeu. Scriptura arată că unii din rămășiță vor fi într-adevăr martori ai executării dreptății răsplătitoare împotriva conspiratorilor și rămășița va vedea aceasta în timp ce este încă pe pământ. „Fiul omului, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Spune păsărilor de orice soi, și tuturor fiarelor câmpului (inclusiv leilor): „Adunați-vă, și veniți! Strângeți-vă din toate părțile, pentru jertfa Mea pe care o junghii pentru voi; jertfa mare este pe munții lui Israel! Mâncați carne, și beți sânge”.(Ezechiel 39:17) „Doar vei privi cu ochii, și vei vedea răsplătirea celor răi”. – Psalm 91:8.

DECRET DE PACE

41. După ce conspiratorii răi au fost nimiciți pe deplin, sosise timpul de pace. Prin urmare, regele a emis decretul următor: „După aceea împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: „Pacea să vă fie dată din belșug”.(Daniel 6:25). Aceasta pare a prefigura clar proclamarea păcii universale pe care Domnul o face imediat după executarea organizației nelegiuite în Armagedon. „Căci din Sion (organizația principală a lui Iehova) va ieși legea”, adică regulile de acțiune care poruncesc a face ce este drept. (Isaia 2:3). Marele Rege al Veșniciei va vorbi prin cel mai înalt funcționar al Său, prin Prințul Păcii, supraviețuitorilor Armagedonului și atunci se va împlini profeția: „Pace pe pământ și între oameni bunăvoință”. Aceasta va însemna pace permanentă pentru popoarele pământului și în nici un alt chip nu poate veni pacea veșnică. „El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de

veci. Zelul Domnului oștirilor va face aceasta”.(Isaia 9:7). „ În zilele lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi lună”.(Psalm 72:7). Oamenii vor vedea atunci dovezile manifestării mâniei lui Dumnezeu și vor ști că războaielor li s-a pus capăt pentru totdeauna și că răutatea nu se va mai ridica niciodată. – Psalm 46:8,9 ; Naum 1:9.

42. Decretul regelui Dariu a pus pe Daniel înaintea ochilor poporului și a înălțat numele lui Iehova, a Dumnezeului lui Daniel. În armonie cu aceasta Dariu a scris în decretul său: „Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El dănuiește veșnic; Împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit”. - Daniel 6:26.

43. Acel decret pare a prefigura clar primul decret al cerului nou ce va urma după Armagedon. Rămășița fiind în acel timp încă pe pământ, acel decret al Domnului o va prezenta înaintea ochilor ca pe servitorii credincioși ai lui Dumnezeu, ai celui Prea Înalt și ai lui Cristos care și-au păzit integritatea față de Iehova în cele mai grele împrejurări. Atunci acești bărbați și femei credincioase, care au trebuit să treacă prin astfel de experiențe îngrozitoare ca de pildă lucrurile pe care le-au suferit martorii lui Iehova în New Jersey, se vor bucura că au avut credință și curaj să-și mențină integritatea lor față de Dumnezeu. Ei își vor aminti de închisorile murdare, de insultele și de alte brutalități la care au fost expuși atunci și se vor bucura foarte mult că au avut prilejul să treacă prin experiențe, pentru că erau de partea dreaptă.

44. Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic va fi ea însăși un decret sau o proclamare, deoarece ea va fi expresia regală care va face pe întreaga creație de pe pământ să se cutremure înaintea lui Iehova Dumnezeu. Atunci toți vor ști că Iehova este Dumnezeu. Supraviețuitorii vor vedea că Iehova a dăruit favoarea sa martorilor credincioși pe care i-a trecut prin marele necaz și ei vor ști că păzirea acestor martori credincioși este fapta miloasă a Atotputernicului Dumnezeu. Atunci Ionadabii în locuri ca New Jersey se vor bucura că au stăruit în a se închina Atotputernicului Dumnezeu în spirit și în adevăr. Astăzi numai puțini doresc și voiesc să învețe că Iehova este Dumnezeu cel viu. Armagedonul îi va convinge pe deplin pe toți că El este cel Prea Înalt. Chiar și Diavolul va trebui să știe înainte de nimicirea sa că Iehova este Ființa Atotputernică. Toate națiunile vor tremura înaintea prezenței Sale. (Isaia 64:2). Când vijeliile Armagedonului vor fi trecute, decretul divin va porunci ca toți să se teamă și să tremure înaintea Celui Prea Înalt. „Căci el este Dumnezeul cel viu și El dănuiește pentru totdeauna”. – *Roth*.

45. Când Iehova a dat legea Sa poporului Său ales pentru numele Său, a zis: „Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis: „Eu Sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine”. (Exod 20:1-3). Bătălia Armagedonului va accentua această lege mare în mintea tuturor creaturilor vii. Iehova rămâne pentru totdeauna, pe când toți ceilalți dumnezei și chipuri cioplite vor dispărea pentru

totdeauna. Marea controversă: CINE ESTE DUMNEZEU? va fi atunci decisă pentru totdeauna. „De aceea, iată, vin zile când voi pedepsi idolii Babilonului: atunci toată țara lui va fi acoperită de rușine, și toți morții lui vor cădea în mijlocul lui. „De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi pedepsi idolii, și în toată țara lui vor geme răniții”.(Ieremia 51:47,52). „Proorocie împotriva Egiptului. Iată, Domnul călărește pe un nor repede și va veni în Egipt. Idolii Egiptului vor tremura înaintea Lui, și li se va topi inima Egiptenilor în ei”.(Isaia 19:1). „Așa să le vorbiți: „Dumnezeii, care n-au făcut nici cerurile, nici pământul, vor pieri de pe pământ și de sub ceruri.... Sunt un lucru de nimic, o lucrare înșelătoare, și vor pieri, când va veni pedeapsa”. – Ieremia 10:11-15.

46. În timpurile trecute oamenii au crezut greșit că vor putea stabili un guvern pe care Dumnezeu îl va aproba și-l va perpetua, și noi știm că toate străduințele lor au fost în zadar. În aceste zile din urmă națiunile „creștinătății” s-au adunat laolaltă și au instituit Liga Națiunilor pe care o numesc „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”, dar care în realitate și de fapt este marea „urâciune a pustiirii” despre care Dumnezeu a făcut pe profetul Daniel să profetească. Decretul emis de regele Medo-Persiei a prezis Împărăția lui Dumnezeu sub conducerea lui Cristos și Daniel a fost îndemnat de Iehova să scrie că aceasta este Împărăția lui Dumnezeu: „Împărăția Lui nu se va nimici niciodată”. Acest imperiu universal este Împărăția celui Prea Înalt și Cristos, care stă în fruntea acestei Împărății, joacă rolul principal în justificarea numelui lui Iehova și în domnia veșnică a dreptății; prin urmare, eforturile fără roade ale oamenilor imperfecti de a întemeia o Împărăție statornică au ajuns la sfârșit pentru totdeauna.

47. Iehova Dumnezeu a onorat pe Daniel prin faptul că i-a permis să scrie profeția următoare în care se prezice marea schimbare de la domnia regilor răi pământești la Împărăția Sa dreaptă: „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o Împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic”.(Daniel 2:44). Aceasta decide pentru totdeauna chestiunea supremației și cine trebuie să stăpânească lumea și în această chestiune mare de controversă câștigă Iehova și toți cei vii vor preamări pururi numele Său.

48. Împărăția lui Iehova și domnia dreaptă de sub conducerea lui Cristos va fi statornică „și stăpânirea lui nu va avea sfârșit”. Aceasta înseamnă că supremația Sa și domnia Sa neîntreruptă vor dura veșnic. Chiar și dacă toate lucrurile celelalte s-ar sfârși, supremația și stăpânirea nemărginită a lui Iehova vor continua să existe veșnic. „Din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu”. Stăpânirea imediată a lumii Iehova a dat-o prea iubitului Său martor principal Cristos Isus și El a făcut pe Daniel să scrie aceasta în cuvintele următoare: „I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, ca să-i slujească toate popoarele, națiunile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui

Prea Înalt, a cărui Împărăție este o Împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” – Daniel 7:14,27.

49. Ce prostie și nebunie arată astăzi stăpânitorii lumii prin consfăturile lor și prin conspirația împotriva lui Iehova și a unșilor Săi! Ce neînțelept este poporul și ce orb se arată când își închipuie că oamenii imperfecti care stăpânesc acum lumea ar putea să alunge de pe pământ mărturia despre Dumnezeu și despre Împărăția Sa și să facă ce vor ei! Cu privire la această marea stupiditate (lipsă de minte și de judecată) a omului Iehova a făcut pe profetul Său să scrie cu mult timp în urmă: „Pentru ce se întărită națiunile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșerte? Împărății pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!” Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei”.(Psalm 2:1-4). Stăpânitorii de astăzi cu planurile lor de „restabilire națională” ar face mai bine dacă ar da atenție înțelepciunii exprimate în Psalmul al doilea, însă ei își vor închide cu totul ochii și urechile față de ea. „Apoi (Iehova), în mânia Lui, le vorbește, și-i îngrozește cu urgia Sa. ; Tu (Cristos) le vei zdrobi cu un toiaș din fier, și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” – Psalm 2:5,9.

50. În comunicarea sa către popor regele Dariu a continuat să preamărească supremația și majestatea lui Iehova Dumnezeu: „El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel de puterea leilor!”(Daniel 6:27). Pilde despre puterea și bunătatea lui Iehova arătate în eliberarea și izbăvirea credincioșilor Lui se găsesc în timpul de astăzi în purtarea Sa cu rămășița și în scăparea ei din experiențele ei din „groapa cu lei”. Satan și complicii săi au săvârșit, în marea conspirație de acum împotriva lui Dumnezeu și a ocrotiților Săi, fapte deschise și au încercat să ucidă pe membrii rămășiței, însă Dumnezeu i-a scăpat și i-a eliberat. Când Diavolul a trimis pe oamenii Săi întăritați să prindă pe Isus, scumpul lui Iehova, marele Maestru a zis conducătorilor mulțimii că ar putea cere de la Tatăl său douăsprezece legiuni de îngeri pentru ocrotirea Sa și le-ar putea primi.(Matei 26:53). Acum Iehova Dumnezeu, cel Prea Înalt, asigură pe martorii Săi credincioși, pe rămășița care se află acum pe pământ, care și-au pus toată încrederea în El: „ Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale”.(Psalm 91:11). Când preoțimea catolică și alte instrumente satanice, inclusiv „brațul tare” al puterii polițienești, pun mâinile lor brutale pe martorii lui Iehova, acești credincioși pot fi siguri că Iehova la timpul său rânduit îi va scăpa și-i va libera din „gura leilor”. „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici”. (2Petru 2:9). În ziua mâniei lui Iehova acești acuzatori nelegiuți, răi și falși, care stăpânesc acum lumea nu vor găsi nici o cale de scăpare. Dumnezeii lor vor fi cu totul neputincioși și incapabili să-i elibereze din marele calvar. Acestor servitori nelegiuți ai lui Satan, care caută să distrugă acum pe rămășița credincioasă fiindcă aceasta răspândește mărturia lui Isus Cristos, li se va putea zice atunci într-adevăr: „Unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot să te scape în vremea nenorocirii!”(Ieremia 2:28). În zadar și-au făcut stăpânitorii „creștinătății”

dumnezei sau idoli.(Isaia 44:17). Acești fățarnici și asupritori nu vor găsi nici o speranță de scăpare sau eliberare. – Ieremia 25:35.

51. Profetul Daniel zice: „El face semne și minuni în ceruri și pe pământ”. Spre ajutorul și întărirea martorilor credincioși Iehova Dumnezeu le-a descoperit însemnătatea acestor mari semne și minuni pe care le-a făcut în cer și pe pământ. El le-a arătat amândouă „semnele” mari și anume pe organizația lui Satan și pe organizația lui Iehova și în Armaghedon Dumnezeu va dovedi tuturor că aceste semne sunt adevărate. Iehova a făcut semne și minuni pe pământ prin intermediul rămășiței Sale credincioase și la timpul rânduit și acestea vor fi confirmate ca adevărate. – Apocalips 12:1-5 ; Ezechiel 12:11 ; 24:24 ; Ioel 2:30,31.

52. Scăparea lui Daniel din groapa cu lei a prezis scăparea și eliberarea rămășiței de lege crudă și nedreaptă și ocrotirea ei de devastările sau pustiirile ce vor veni peste pământ în decursul Armaghedonului. Rămânerea pe pământ a rămășiței după nimicirea celor răi în Armaghedon va dovedi că ea a fost ținută în viață pe pământ numai prin puterea și mila Atotputernicului Dumnezeu, și aceasta va fi o justificare a numelui și puterii lui Iehova și întreaga creație va trebui să recunoască atunci, spre mărirea Celui Prea Înalt, că Iehova este Dumnezeu și Cristos este alesul Său. Satan s-a străduit din toate puterile să nimicească pe Noe, Daniel și Iov, însă Iehova a scăpat și a eliberat pe acei bărbați și a făcut după aceea să se scrie că el a făcut aceasta pentru că acei bărbați au fost tari în credință și în ascultarea lor față de Dumnezeu și, prin urmare, au fost drepti în ochii Săi.(Ezechiel 14:14,20). Tot așa și acum dreptatea rămășiței este motivul pentru care o va izbăvi Dumnezeu. Dreptatea lor nu vine însă din bunătatea lor pe care o au în ei, ci pentru că sunt în Cristos Isus și au credință și încredere deplină în preaiubitul ui Dumnezeu și sunt devotați pe deplin lui Dumnezeu și Împărăției Sale. Comparând pe nelegiuții lumii cu rămășița smerită și plină de credință, Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Comorile câștigate pe nedrept nu folosesc la nimic, dar neprihănirea izbăvește de la moarte”.(Proverbe 10:2) „În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic; dar neprihănirea izbăvește de la moarte”. - Proverbe 11:4.

53. Viața și cursul de acțiune al lui Daniel au continuat să fie o mărturie pentru numele lui Iehova: „Daniel a dus-o bine sub domnia lui Dariu și sub domnia lui Cir, Persanul”.(Daniel 6:28). Cir, care a prefigurat pe Cristos și care a fost un nepot al lui Dariu Medul, nu a început să domnească ca urmașul lui Dariu decât după sfârșitul timpului de domnie al regelui Dariu. Aceasta înseamnă că domnia de o mie de ani a lui Cristos Isus va începe numai după ce Satan și organizația sa vor fi nimiciți, fapt ce are ca rezultat justificarea numelui lui Iehova. Aceasta înseamnă că domnia milenară a lui Cristos și a celor 144.000 de tovarăși ai Săi începe imediat după Armaghedon. Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic se va da prin Cristos Isus, Executorul și Justificatorul numelui lui Iehova. După ce numele lui Iehova va fi justificat, marele Cir anti-tipic va succeda la tron pe marele Dariu anti-tipic și va prelua întregă stăpânirea peste lume.

54. Bunăstarea continuă a lui Daniel pare a prefigura că ocaziile de serviciu pe pământ ale rămășiței vor continua după bătălia Armaghedonului. O astfel de ocazie pentru rămășiță nu i se va da însă ca „martor” pentru numele lui Iehova, deoarece în acel timp Iehova se va fi sculat deja spre o mărturie pentru puterea și majestatea Sa. De aceea se pare că aceste ocazii de serviciu ale rămășiței după Armaghedon i se vor da ca ajutători și mângâietori ai poporului. (Mica 5:7). Sfânta Scriptură însă nu arată cât timp va mai fi rămășița pe pământ după Armaghedon.

55. În profeția lui Zaharia Iehova vorbește despre Cristos ca despre „omul care îmi este tovarăș”. (Zaharia 13:7; vezi „Pregătirea”, pagina 258). Domnia lui Cir a reprezentat domnia lui Cristos Isus, a „omului care îmi este (care esre Iehova, marele Dariu) tovarăș. Numele Cir însemna, după cum presupuneau Grecii, ”soarele”. Profetul lui Dumnezeu vorbește despre Cristos Isus ca despre „soarele neprihănirii”. (Maleahi 4:2). În decursul celor o mie de ani domnia lui Cristos este mărginită la acest pământ și în decursul acestei perioade Iehova domnește peste întreaga organizație din univers. (Efes. 4:6) „Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru (Iehova, marele Dariu) și ale Cristosului Său (marele Cir). Și El va împărăți în vecii vecilor.” (Apocalips 11:15). Aceste adevăruri prețioase au fost scrise în vechime spre ajutorul rămășiței în aceste zile de mare încercare și primejdie. În desfășurarea profețiilor lui Iehova, martorii Săi văd o manifestare a bunătații și iubirii lui Dumnezeu față de ei, și ei exclamă în limbajul lui Pavel: „ O, adâncul bogățiilor, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese Sunt căile Lui! Cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?” – Romani 11:33,34.

56. Anul care tocmai a trecut a fost plin de diferite experiențe și primejdii. „Gura leilor” organizației nelegiuite s-a deschis adeseori ca să înghită pe rămășița credincioasă, însă marele Iehova Dumnezeu, pe care-L servim, a eliberat pe iubiții Lui ocrotiți din mâinile celor răi. Celulele închisorilor nu vor putea speria pe credincioși ca să nu depună mărturia pentru numele Celui Prea Înalt. Prin harul lui Dumnezeu cei credincioși vor continua să vestească pe Rege și Împărăția Sa și să preamărească numele Celui Prea Înalt. Încrezându-se cu totul în brațele Lui veșnice că-i vor sprijini și purta, ei merg înainte și cântă: „Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Ieșurun”. – Deuteronomul 33:26,27.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1 Care mare adevăr a fost reflectat prin invariabilitatea legii Mezielor și Perșilor? Arată pilde ale aplicării acestui mare adevăr care stă în legătură cu integritatea creaturilor lui Dumnezeu.

2-5 De ce au dorit acei conspiratori moartea lui Daniel? De ce au vorbit despre Daniel ca despre „unul din prinșii de război ai lui Iuda” și de ce l-au pârât din cauza adorării sale a lui Iehova în disprețul decretului sau poruncii regelui? Arată că aceeași tactică este întrebuințată și astăzi de reprezentanții Diavolului.

6-8 Explică pentru ce a ținut Dariu la oprirea sa cu toate c-a văzut că prin aceasta se va face o nedreptate. Cum reprezintă aceasta atitudinea stăpânilor de astăzi? Explică și aplică versetul 14.

9-13 Cu ce ocazie și în ce scop a avut loc adunarea menționată în versetul 15? Cum reprezintă acea procedură tactică întrebuințată în ziua de astăzi? Ce s-a prefigurat prin faptul că Dariu a dat pe Daniel în mâinile conspiratorilor ca să fie aruncat în groapa leilor? Ce lumină se mai aruncă asupra acestei chestiuni în raportul din Marcu 13:9 și Ioan 19:11? Explică dacă atitudinea lui Daniel în acest loc a fost periculoasă și de ce. Compară cu aceasta atitudinea martorilor lui Iehova din timpul prezent. Citează alte texte care arată în chip asemănător atitudinea celor devotați în mod credincios Domnului.

14,15 Arată însemnătatea declarației regelui Dariu care este cuprinsă în partea a doua a versetului 16. Citează alte asigurări de ale scripturii în privința aceasta. Explică pentru ce nu se spune nimic în raport despre faptul dacă Daniel cu acea ocazie a răspuns ceva sau nu și arată ce învățătură este cuprinsă în aceasta pentru aceia care se află acum în situația care a fost prefigurată atunci.

16,17 În ce scop și cu ce rezultat s-au luat măsuri speciale pentru a fi siguri că Daniel nu va putea scăpa de gura leilor? Pentru ce a pecetluit însuși regele groapa? Ce s-a prefigurat prin aceasta?

18 ,19 Ce s-a reprezentat profetic în acel tablou că regele a petrecut noaptea „postind” și „fără să doarmă”? Arată cât de potrivite cu timpul sunt cuvintele apostolului din Efeseni 6:18.

20-23 Aplică exprimarea mâhnirii regelui din versetul 19 la timpul prezent. Ce s-a arătat dinainte prin așteptarea sa a revărsatului zorilor înainte de a-și fi câștigat asigurarea cu privire la Daniel, și mai departe prin chemările și întrebările sale dacă Daniel a fost scăpat de lei?

24-28. De ce a putut Daniel să salute pe rege cu cuvintele cuprinse în versetul 21 deși se afla încă în groapa leilor? Pentru ce n-au rănit leii pe Daniel după cuvintele sale și însemnarea lor? În ce înțeles corespunde situația prezentă a martorilor lui Iehova acestei părți a tabloului profetic? Citează alte texte, în care spre ajutorul și mângâierea martorilor credincioși ai lui Iehova din ziua de astăzi, devotamentul lor față de Iehova este exprimat ca răspuns la asigurările lui Dumnezeu.

29-32 Ce a dovedit și a profetit păzirea lui Daniel? Cum slujește acest fapt ca să întărească și să mângâie pe rămășița credincioasă din timpul prezent? Arată că situația și modul de a lucra sau de a se purta al ei este în armonie cu lămurirea și muștrarea pe care le-a dat Iehova prin Cristos Isus și apostolii Săi.

33,34 Cum arată aici versetul 23 și alte pasaje din scriptură că Iehova se bucură de păzirea martorilor Săi credincioși și de ce? Arată ce s-a prefigurat prin faptul că Dariu a dat poruncă să scoată pe Daniel din groapa cu lei.

35,36 Arată cu ajutorul altor pasaje din scriptură dacă porunca dată în versetul al 24-lea și executarea ei sunt în armonie cu legea și cu judecata exprimată a lui Dumnezeu.

37-40 Ce dovedește că Judecătorul drept a lui Iehova ține acum judecată și că rezultatul propus al acesteia a fost atins? Cum arată alte pasaje din Scriptură soarta finală a conspiratorilor, după cum este reprezentată în partea din urmă din Daniel 6:24?

41. Aplică tabloul prezent în versetul 25 și sprijină și cu alte texte sau pasaje din Scriptură pacea universală și proclamarea privitoare la aceasta, care a fost prefigurată aici.

42,43 Care a fost rezultatul decretului regelui Dariu însemnat în versetul 26? Ce s-a prefigurat prin aceasta.

44-48 Arată prin aceasta (versetul 26) și alte pasaje din scriptură dacă Armaghedonul: a) va pune capăt străduințelor oamenilor de a stabili un guvern permanent; b) va sluji la a pune în evidență și a confirma siguranța, scopul și dreptatea judecăților lui Iehova; c) va decide chestiunea supremației și cine să conducă lumea.

49. Cum privește Iehova, după Psalmul al doilea, străduințele stăpânilor de astăzi și atitudinea poporului? Ce judecată așteaptă pe națiuni, după cum este anunțat în Psalmul acesta?

50,51 Relatează cazuri în care martorii lui Iehova au fost eliberați sau scăpați. În ce sau prin ce a făcut El semne și minuni în cer și pe pământ?

52 Ce a fost prezis prin scăparea lui Daniel din groapa leilor?

53,54 Referitor la versetul 28: Arată legătura dintre domnia lui Dariu și cea a lui Cir și însemnătatea profetică a acestei legături. Aplică declarația finală: „Daniel a dus-o bine sub domnia lui Dariu și sub domnia lui Cir”.

55,56 Arată legătura acestui lucru cu Zaharia 13:7, Maleahi 4:2, Efeseni 4:6 și Apocalipsa 11:15? Arată cât de potrivit exprimă Romani 11:33,34 manifestarea aprecierii cunoștinței lui Iehova și a bunătății și iubirii Sale față de rămășița din timpul prezent. Cum vor dovedi acum credincioșii aprecierea și mulțumirea lor pentru această bunătate plină de iubire și pentru privilegiile lor prezente?

BOGAT, FRUMOS, ÎNCÂNTĂTOR, MINUNAT

Dragul meu frate Rutherford:

Nu mă pot abține să nu vă scriu puțin despre aprecierea mea pentru binecuvântarea Domnului. Ultimul Turn de Veghere, care explică „scrisul de mână de pe zid” îmi dă o bucurie pe care n-o pot exprima. Împlinirea acelei drame profetice se vede atât de exact și de minuțios în faptele fizice ale ultimilor ani încât nu poate fi altfel decât adevărat, într-un sens general cel puțin, așa cum oricine care a trecut prin ea poate să mărturisească bine.

Inima mea se bucură într-una de lumina care crește într-una și de înțelegerea pe care Domnul ne-o dă cu atâta grație. Faptul că nu voi putea prinde niciodată atât de clar o viziune despre slava Domnului este aproape mai mult decât pot să-mi dau seama. Și să mă gândesc, aproape toată această lumină și înțelegere

greșită a venit după ce eu am crezut că o am deja. Și acum este clar că poetul a spus bine: „și încă este mai mult să curgă”.

Cât de bogat, frumos, glorios, încântător și minunat e tot acest lucru; povestea lui Iov, Revelația, Ezechiel, Estera, Rut, Zaharia, Daniel, etc. După cum spune poetul:

„Mă ridică la lucrurile de sus;
Mă poartă pe aripi de vultur;
Dă sufletului meu bucuros un sens,
Și mă face, chiar și aici, să ospătez
Cu preoții și regii lui Isus”.

Se pare, frate Rutherford, că Domnul a făcut ca să fie folosite anumite afirmații, expresii și cuvinte ca și chei, în deschiderea pentru noi a comorilor cunoștinței și înțelegerii Cuvântului și planurilor Lui. Ca de exemplu:

Profeția – înțeleasă numai când faptele fizice în împlinire sunt comparate; Iehova; numele; organizația lui Iehova; Cristos Isus, ofițerul executiv al lui Iehova; justificarea numelui lui Iehova; puterea regală; stăpânitor; Diavolul învinge; integritate; folosirea îngerilor; inclusiv definiția dragostei: „expresia perfectă a altruismului”; definiția sfințeniei: „devotamentul complet față de Dumnezeu”, etc. Întocmai cum omul a ajuns să cunoască cum să folosească o cheie, studiul atent și înțelegerea acestor puncte m-au ajutat să văd viziunea că Domnul a promis că „tinerii” vor avea viziuni.

Un alt lucru despre care știu că veți fi bucuros este, că după ce am hoinărit timp de douăzeci și cinci sau treizeci de ani și după ce am trecut prin coșmarul necazului clasei am fost bucuros să văd templul curățat. Și lăsați-mă vă rog să vă spun ceva despre acest lucru. Nu am văzut nici măcar un cuvânt despre care ați spus că ar fi inutil. Dacă există un singur individ în toată această lume mare căruia nu-i place această curățire a templului, acest lucru este cea mai bună dovadă posibilă pe care o poate aduce el că nu este din clasa templului. Și nu am resentimente față de nimeni, oricum.

Știu bine că dacă v-aș spune toate aceste lucruri față în față, m-ați întreba cum merge lucrarea de mărturie în aceste părți ale lumii.

Când am venit aici în urmă cu cinci ani am găsit doar evrei, departe la țară, fără nici o mașină. Ei erau în viață, totuși, și încă sunt și acum în viață; de asemenea, am mai găsit un pionier care tocmai părăsea teritoriul. Ei au spus toți: „Nu puteți face nimic în comitatul Sulphur, în Davis, în Murray. Este un teritoriu dificil”. Noi am spus că suntem acolo ca să stăm, și că vom merge să-i vedem. Am fost în toată zona din casă în casă de trei ori, și în orașe în timpul fiecărei perioade de mărturie, și primăvara trecută o trupă de pionieri a venit în acest comitat și au lucrat. Acum sunt mulți oameni mai mult sau mai puțin interesați, și câțiva de partea Domnului. Câteva Turnuri de Veghere și Epoci de Aur vin aici, și există chiar înregistrări la fonograf care se pot auzi din împrejurimi.

Dacă acest lucru vă sună bine, ar putea să sune și mai bine când vă spun că nu ne-am oprit nici măcar odată (da, „oprit” este cuvântul potrivit) să facem așa-numita „predicare” (vorbire publică), și ce e și mai important, am făcut acest lucru cu bucurie. Cu adevărat, calea pe care Domnul a pregătit-o este cea mai bună cale pentru a mărturisi adevărul; și suntem bucuroși să facem lucrul acesta.

A fost deosebit de interesant pentru mine să privesc progresul adevărului și al mărturiei. Folosirea radioului, și apoi a mașinilor de transcris, și acum acest mic fonograf cu înregistrările de patru minute și jumătate. Și vorbim despre o mărturie scurtă, la obiect; pare ca ultimul cuvânt.

Știți, în 1925, la convenția din Indianapolis, la o întâlnire de serviciu, mi s-a cerut să demonstrez un „car vass” de zece minute. Am terminat în zece minute fără să mă grăbesc, și mi s-a cerut să repet, și am făcut din nou în același timp. Când m-am întors acasă în Forth Worth am redus acel timp și am făcut șapte minute. Și acum m-ați îmbucurat nespun. Când am auzit acea mică înregistrare, atât de deliberată, atât de clară, și atât de puternică, am avut o mare bucurie. Ce stimulent pentru lucrător! În timp ce ei citesc cartea, unul poate pregăti fonograful, și în timp ce el merge, ei decid ce urmează să facă; și totul așa de repede. Chiar și metoda de carte este mai bună decât orice până acum. În cealaltă duminică ne-am oprit la prima casă. Sora a intrat. Am rezervat timpul de pornire. Mărturia a fost dată și s-a făcut o distribuire de cărți. Am plecat, deschizând două porți, și am fost la următoarea casă la un sfert de milă distanță, în exact zece minute.

Ai dumneavoastră în dragostea și favoarea Lui,
GEO. M. REA